TEXT PROBLEM WITHIN THE BOOK ONLY

UNIVERSAL LIBRARY
OU_208087
UNIVERSAL LIBRARY

வில்லிபுத்தூரார்

இயற்றிய

மகாபாரதம்

விராடபருவம்

உரையுடன்

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யரால்

ஆர். ஜீ. அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1940

விலை. 1—8—0.

பொருளடக்கம்.

விஷயம்	பக்கம்
முகவுரை	i
விராடபருவம்:	
(1) நாடுகரந்துறைசருக்கம்	க
(2) மற்போர்ச்சருக்கம்	உஎ
(3) கீசகன்வதைச்சருக்கம்	௫௪
(4) நிரைமீட்சிச்சருக்கம்	10
(5) வெளிப்பாட்டுச்சருக்கம்	117
அபிதானசூசிகையகராதி	133
அரும்பதவகராதிமுதலியன	135
பிழைத்திருத்தம்	143

Checked 1969

முகவுரை.

அருந்தமிழறிஞர்காள்!

ஸ்ரீராமாயணத்திற் சுந்தரகாண்டம்போல ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் மேம்படப்பாராட்டப்படுவது, விராடபருவமே யாகும்; வானம் மழைபெய்யாது வறந்தகாலத்தில் இதனைப் பக்திசிரத்தைகொண்டு நியமத்துடன் ஒரேநாளிற் பாராயணஞ்செய்வா ராயின், நாடு மழை பெய்து வளஞ்சிறக்கு மென்பது, பெரியோர் துணிபு.

இத்துணைப்பெருமைவாய்ந்த விராடபருவத்தில் நிரைமீட்சிச் சருக்கந் தவிர, மற்றைப்பகுதிகள் சென்னையூனிவர்ஸிடியாரால் பாடமாக வைக்கப்படாமையால், எனக்கு ஆசிரியன்மாரான ஸ்ரீமாந் வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசார்யஸ்வாமிகளாலும், ஸ்ரீமாந் சே. க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமிகளாலும் *அந்த மற்றைச் சருக்கங்கட்கு உரை காண வாய்க்கவில்லை.*

விராடபருவந் தவிர, மற்றைப்பருவங்களெல்லாம் உரையுடன் முற்றுப்பெற்றபிறகு இதுவொன்றுமாத்திரம் உரையில்லாதிருக்குங் குறையைப் போக்கவேணுமென்ற எண்ணம் கடவுள்செயலால் என் மனத்தி லுதிக்க, இந்தப்பருவத்திலுள்ள மற்றைச்சருக்கங்கட் கெல்லாம் உரைகண்டு இந்தவிராடபருவத்தையும் முற்றுவித்தேன்: நிற்க.

இந்தவில்லிபாரதத்துக்கு முதனூலாகிய ஸ்ரீவியாசபாரதத்துள் இந்தவிராடபருவத்தில் (1) பாண்டவப்ரவேசபர்வம், (2) ஸமய பாலநபர்வம், (3) கீசகவதபர்வம், (4) கோக்ரஹணபர்வம், (5) வைவாஹிகபர்வம் என்று ஐந்து உபபர்வங்களே யுள்ளன: அவை களே, வில்லிபாரதத்தில் (1) நாடுகரந்துறைசருக்கம், (2) மற் போர்ச்சருக்கம், (3) கீசகன்வதைச்சருக்கம், (4) நிரைமீட்சிச் சருக்கம், (5) வெளிப்பாட்டுச்சருக்கம் என்ற பெயர்கொண்டு நிற் கின்றன: பெயர்மாத்திரத்தைக் கருதுமிடத்து இரண்டற்குஞ்

சிறிதுவேறுபாடு தோன்றினும், உள்ளுறையைக் கருதுமிடத்து இரண்டிலும் கூறப்படும் முக்கியமான சரிதை, ஒற்றுமைப்பட்டே யுள்ளது. ஈதொன்றும் வில்லிபாரதத்துக்கு முதனூல் வியாசபாரத மென்பதை வற்புறுத்தும்.

சிலர்கருதுவதுபோல அகஸ்த்யபட்டர்எழுதிய பாலபாரதமே இந்தவில்லிபாரதத்துக்கு முதனூல் என்னலாகாதோவெனில்,— அந்தப்பாலபாரதத்தில் மாமல்லனை வீமன் வென்ற செய்தியே கூறப்பட்டிலது. மற்றும், திரௌபதியைக் கீசகன் பற்றும்போது சூரியனு லேவப்பெற்ற ஒருகிங்கரன் கீசகனை அப்பாற்றள்ளி அவளை மீட்ட அற்புதச்செய்தியும் காணப்பட்டிலது: இவ்வாறுஎவ்வளவோ வேறுபாடுகள் இதற்கும் அதற்கும் உள்ளன; வில்லிபாரதத்துக்கும் வியாசபாரதத்துக்கும் உள்ள சிறுசிறு வேறுபாடுகள் உரையினுள் ஆங்காங்குக் காட்டப்படும்.

இந்தஉரையிலுள்ள குற்றங்குறைகளைக் கண்டறியும் பெரியோர், தமது இயற்கைநற்குணத்தாற் பொறுப்பதன்றி எனக்கும் அறிவுறுத்துவராயின், அப்பிழைகளைத் திருத்திக்கொண்டு சமயம் வாய்க்கும்போது பலர்க்கும் அறிவிப்பேன்.

இந்தவிராடபருவத்தில் நிரைமீட்சிச்சருக்கத்துக்கு என்னாசிரியன்மார் கண்ட உரை முன்னமே என்னால் அச்சிடப்பட்டு உள்ளதனால், மற்றைப்பகுதிகளே உரையெழுதி இப்போது அச்சிடப்பட்டன: இந்தப்பணியை நான் செய்யுமிடத்து உடனிருந்து உதவியவர், யான் அச்சிட்ட வேறுபருவங்கட்கு உடனிருந்து உதவியவரான தூசி. கோ. ஜகந்நாதாசார்யர், M. A. என்பவர் ஆவர்: அன்னார்க்குத் திருமகள்கொழுநன் பலநலங்களையும் பல்குவிப்பானாக.

வில்லிபாரதம் முழுவதுக்கும் உரைகண்டுவெளியிடுதலாகிய இந்தப்பணியில் சிற்றறிவினனான எனக்குத் தோன்றாத் துணையாய்நின்றுஉதவி இடையூறின்றி இனிது முற்றுப்பெறத் திருவருள்புரிந்த திருமாலின் திருவடிகளைத் திரிகரணங்களாலும் என்ஞான்றும் போற்றுவேன்.

பிரமாதி ஞூ தைமீ 3உ

இங்ஙனம்
வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யன்.

நான்காவது

விராட பருவம்.

விராடபர்வம் என்ற வடமொழித்தொடர், விகாரப்பட்டது. விராடனது சம்பந்தமான பருவமென்று ஆறும்வேற்றுமைத்தொகையாகக் கொள்க. விராடராஜனது நாடாகிய மச்சதேசத்தின் இராசதானியிலே அவ்விராடராஜனைச்சார்ந்து பாண்டவர்கள் அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்த வரலாற்றைக் கூறுகின்ற பாகம், இது. பர்வம் - கணு: கரும்பு மூங்கில் முதலியவற்றிற்கு ஏகதேசமாகிய [ஏகதேசம் - ஒருபகுதி] கணுப் போல நூலுக்கு ஏகதேசமாகிய உறுப்பைப் பருவமென்பது, உவமவாகுபெயர். "இணைந்தியல் காலை" [நன் - பத- ௨௨] என்ற சூத்திர விதியால், பர்வம் - பருவம் என வகரத்திற்குமுன் உகரம் வந்தது.

இப்பருவம் - நாடுகரந்துறைசருக்கம், மற்போர்ச்சருக்கம், கீசகன்வதைச் சருக்கம், நிரைமீட்சிச்சருக்கம், வெளிப்பாட்டுச்சருக்கம் என்ற ஐந்து சருக்கங்கள் அடங்கியது. அவற்றில்,

முதலாவது

நாடுகரந்துறைசருக்கம்.

(பாண்டவர் விராடனுடைய மச்ச) நாட்டிலே (தம்முருவம்) மறைந்து உறைதலைப்பற்றிக் கூறுஞ் சருக்க மென்க.

1. கடவுள்வாழ்த்து.

அங்கையி னேமி சங்குவா டண்டோ டடற்சரா சனந்தரித் தருள்வோன், சங்கையின் மறைக ளாயிரங் களுக்குஞ் சாற்றுதற் கரியதத் துவத்தோன், கங்கையி னறலுங் காளியன் முடியுங் காளிந் திக் கரையுமே கமழும், பங்கய மலர்க ளிரவுநன் பகலும் பணிந்துபா டுறுமவன் புகழே.

(இதன்பொருள்.) அம் கையில் - (தம்முடைய) அழகிய கைகளிலே, நேமி - சக்கரத்தையும், சங்கு - சங்கத்தையும், வாள்-வாட்படையையும், தண்டோடு - தண்டாயுதத்தையும், அடல் - வலிமைபொருந்திய, சராசனம் - வில்லையும், தரித்தருள்வோன் - பூண்டிருப்பவனும்,—சங்கை இல் - கணக்கு இல்லாத, மறைகள் ஆயிரங்களுக்கு உம் - மிகப்பலவான வேதங்களுக்கும், சாற்றுதற்கு அரிய - சொல்லுதற்குமுடியாத, தத்துவத்தோன் - உண்மைப் பொருளாயிருப்பவனுமான திருமாலினுடைய, கங்கையின் அறல் உம் - கங்காநதியின் நீரும், காளியன் முடி உம் - காளியனென்றநாகத்தின் சிரசும், காளிந்தி கரை உம் ஏ - யமுனையின்கரையுமே, கமழும் - மணக்கப்பெற்ற, பங்கயம் மலர்கள் - திருவடித்தாமரைகளை, நல் இரவு உம் (நல்) பகல் உம் -

நல்ல இரவிலும் நல்லபகலிலும், பணிந்து - வணங்கி, அவன் புகழ் பாடுதும்- அப்பரமனுடைய திருப்புகழைப் பாடுவோம்; (என்றவாறு.)

'பணிந்து பாடுதும்' என்று காயத்தினாலும் வாக்கினாலுஞ் செய்தற்கு உரிய செயலைக் கூறியதனால், மனத்தினால்தியானித்தலும் பெறப்படும்: ஆகவே, திரிகரணங்களும் பயன்பெறுஞ்செயலைச் செய்வோமெனக் கூறியவா றாயிற்று. அவன்புகழ்பாடுதுமென்றதனால், இது வாழ்த்தாயிற்று. திருமாலின் திருவடியினின்று கங்கை தோன்றியதாதலால், அந்தக்கங்கைநீரின்மணம் அப்பிரான்திருவடியி லுள்ளதாகும். திருமால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் காளிய னென்ற கொடியநாகத்தின் நீண்முடியைத்திலும தனதுபாதங்களினா லின்று நடஞ்செய்தானாதலால் அந்தக்காளியன்முடியின்மணம் அவன்திரு வடிகளிற் கமழுமென்றது. க்ருஷ்ணன் தன்னுடையஇளமையில யமுனை க்கரையில் திருவிளையாடல்கள் புரிந்ததனால் அப்பிரான்திருவடியில் அக் கரையின் மணமும் கமழுமென்க.

இதுமுதல் இருபத்தெட்டுக்கவிகள் - பெரும்பாலும் இரண்டு நான்கு ஏழாஞ்சீர்கள் மாச்சீர்களும், மற்றவை விளச்சீர்களுமாகிவந்த எழுசீராசிரிய விருத்தங்கள். (க)

2.—பாண்டவர் பன்னிரண்டியாண்டு வனவாசம் கழித்தமை.

அரவவெங்கொடியோனேவலின்படியேயைவருமாறிரண்டாண்டு
துருபதனளித்தபாவையுந்தாமுஞ்சுருதிமாமுனிகணம்பலவும்
பரிவுடன்மலரும்பலங்களுங்கிழங்கும்பாசடைகளுமினிதருந்தி
யொருபகல்போலக்கழித்தனரறிவுமொடுங்கியபுலன்களுமுடையோர்.

(இ - ள்.) வெம் அரவம் கொடியோன் ஏவலின் படி ஏ - வெவ்விய பாம்புக்கொடியை யுடையவனாகிய துரியோதனனுடைய கட்டளையின் படியே, ஆறு இரண்டு ஆண்டு - பன்னிரண்டுவருஷகாலம், ஐவர் உம் - பஞ்ச பாண்டவர்களும்,—துருபதன் அளித்த பாவை உம் - துருபதன் (வேள்வி யின் மூலமாகப்) பெற்ற பிரதிமைபோன்றவளாகிய திரௌபதியும், தாம் உம் - தாங்களும், சுருதி மா முனி கணம் பல உம் - வேதங்களில்வல்ல சிறந்த இருடியர்கூட்டம்பலவுமாக, (இருந்து);— பரிவுடன் - மனத்திலன் போடு, மலர் உம் - புஷ்பங்களும், பலங்கள் உம் - பழங்களும், கிழங்கு உம்—, பசு (மை) அடைகள் உம் - பசிய இலைகளும், இனிது அருந்தி - இனிமையாக உண்டு,—அறிவு உம் - விவேகமும், ஒடுங்கிய புலன்கள் உம் உடையோர் - அடங்கிய ஐம்பொறிகளையுமுடையவராய், ஒருபகல்போல கழித்தனர் - ஒருபகலைப்போலப் போக்கினார்கள்; (எ - று.)

பாண்டவர்கள் அறிவையும் அடங்கிய பொறிகளையுமுடையவராதலால், காட்டிற்கிடைத்த மலர்முதலிய உணவுகளை மனத்திருத்தியோடு உண்டு ஒரு வருத்தமு மின்றி, பன்னிரண்டுவருஷங்களை ஒருநாளைக் கழிப்பதுபோலத் திரௌபதியுடனே எளிதிற்கழித்தன ரென்பதாம். காட்டில் வசித்தபோது இருடியர் கணமும் இவருடனுறைவதாயிற் றென்க. (உ)

3.—அஜ்ஞாதவாசத்தை எங்குச் செய்யலாமென்று தருமன் வினவ, அருச்சுனன் கூறலுறுதல்.

தொல்லறக்கடவுளருளுடனளித்த தோன்றறன் றுணைவரைநோக்கிக்
கல்லமர்கிரியுங்கானமுமிடமாக்கழித்தனமொழிந்தனகால
மெல்லையோராண்டுமியாவருமுணரா திருப்பதற்காமிடம்யாதோ
சொல்லுமினென்றானென்றலுந்தொழுதுசுரபதிமகனிவைசொல்வான்.

(இ - ள்.) தொல் அறம் கடவுள் அருளுடன் அளித்த தோன்றல் - பழமையான தருமத்திற்கு உரிய கடவுளாகிய யமன் அருளோடு உண்டாக்கிய குமாரனாகிய யுதிட்டிரன், தன் துணைவரை நோக்கி - தன் தம்பிமாரைப் பார்த்து,— 'கல் அமர் கிரிஉம் கானம்உம் இடம்ஆ கழித்தனம் - கற்கள் பொருந்திய மலைகளையும் காட்டையும் இடமாகக்கொண்டு காலங்கழித்தோம்: காலம் - (காட்டிற்கழிக்கவேண்டிய காலவெல்லையான) பன்னிரண்டியாண்டுகளும், ஒழிந்தன - கழிந்திட்டன: எல்லை - (இனிக்கழிக்கவேண்டிய) காலவெல்லையான, ஓர் ஆண்டுஉம் - ஒருவருஷகாலமும், யாவர்உம் உணராது இருப்பதற்கு - எவராலும் அறியப்படாமல் வாசஞ்செய்வதற்கு, ஆம் - ஏற்றதான, இடம்—, யாதுஓ - எதுவோ? சொல்லுமின் - (நீங்கள்) சொல்லுங்கள்,' என்றான்—; என்றலும் - என்று (யுதிட்டிரன) வினவியவுடனே, தொழுது - வணங்கி, சுரபதி மகன் - தேவேந்திரனருளாற்பிறந்த குமாரனாகிய அருச்சுனன், இவை சொல்வான் - இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்பவனானான்; (எ - று.)— அருச்சுனன் கூறுவதை மேலிரண்டுகவிகளிற் காண்க.

'யாவருமுணராதிருப்பதற்காமிடம்' என்றதனால், அஜ்ஞாதவாசத்திற்கு ஏற்ற இடம என்றவாறாயிற்று. தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனான இந்திரனுடைய அருளாற் குந்திதேவியினிடம தோன்றியவனாதலால், அருச்சுனன் 'சுரபதிமகன்' எனப்பட்டான். 'தோன்றல் தன் துணைவரைநோக்கி' என்றமையால், அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்வதற்காகத் தருமன் ஆலோசனைபுரிந்தது துணைவரைத்தவிர வேறு எவர்க்கும தெரியாமலே யெனபது பெறப்படும். முதனூலில், 'பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசஞ்செய்து கழித்தோம்: இனி, ஓரியாண்டு ஒருவருக்கும தெரியாது கழிக்கவேண்டுமாதலால், நும்மிடத்து விடைபெற்றுக கொள்ளுகிறோம' என்று யுதிஷ்டிரன், உடனிருந்த முனிவர் முதலியோரிடத்து விடைபெற்றுக்கொணடு, தாம் வசித்திருந்த ஆச்சிரமத்துக்குக் குரோசதூரம அப்பாற்சென்று தமபிமாருடனும் திரௌபதியுடனும் தௌமியமுனிவருடனும இருந்து ஆலோசித்தனனென்று உள்ளது. ()

4.—இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்: விராடநகரமே அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்வதற்கு ஏற்றதென்று அருச்சுனன் தெரிவித்தமை கூறும்.

நீதியும்விளைவுந்தருமமுநிறைந்துநிதிகண்மற்றியாவையுநெருங்கி
யாதியின்மனுநூலவழியினிற்புரப்பானவனியைமனுகுலத்தரசன்
மாதிரமுழுதுமவனபெரும்புகழ்வழங்குவதமரருமவேள்வி
வேதியர்பலருமுறைவதுமவனேவிராடனோன்மச்சநாடையா.

(இ - ள்.) நீதிஉம் - முறைமையும், விளைவுஉம்—, தருமம் உம் - தானமும், நிறைந்து—, நிதிகள் - செல்வங்களும், மற்றுயாவைஉம் - மற்றுமுள்ள தானியம் முதலானவைகளும், நெருங்கி—, அமரர்உம் - தேவர்களும், வேள்வி வேதியர் பலர் உம் - யாகஞ்செய்கின்ற பிராமணர்கள் பலரும், உறைவதுஉம்-வசிப்பதும், அவண் ஏ - அவ்விடத்திலேயே: (அது), - ஐயா—! விராடர்கோன் மச்சநாடு - விராடராஜனுடைய மச்சதேசமாகும்; அவனியை-அந்தப்பூமியை, ஆதியின் மனுநூல் வழியினில் - முற்காலத்திலிருந்து வருகின்ற மனுநூலின் வழியினால், புரப்பான் - பாதுகாப்பவன், மனுகுலத்து அரசன் - மனுகுலத்துத்தோன்றிய அரசன்: அவன் பெரும் புகழ் ஏ - அந்த விராடராசனுடைய பெருங்கீர்த்தியே, மாதிரம் முழுவது வழங்குவது - திக்குக்களில் எங்குஞ் சொல்லப்படுவதாகும்; (எ - று.)

நெருங்கிஉறைவது என இயையும்: இனி, நெருங்கியென்பதை எச்சத் திரிபு ஆகக்கொண்டு, நீதிமுதலியன நிறைந்து நிதிகண்மற்றுயாவையும் நெருங்க மனுநூல் வழியினிற் புரப்பான் என்று இயைப்பினுமாம்: மனுநூல் தவறாமற் புரப்பதனால் அவ்வரசனிடத்து நீதிமுதலியன நிறைந்து நிதிகண்மற்றுயாவும் நெருங்குமென்க. நீளவளத்தால் மச்சம் இடையறாது இருத்தல்பற்றி, அந்நாடு, மச்சநாடு எனப் படுவதாயிற்று. (௪)

5. ஆங்கவனகரியெய்திமற்றின்றேயைவருமணியுருக்கரந்து
தீங்கறவுறைவதல்லதுவேறோர்சேர்விடமிலதெனச்செப்பத்
தேங்கியவருளுக்கிருப்பிடமானசிந்தையான்சிந்தையாற்றுணிந்து
பாங்குறையரசர்யாரையுந்தத்தம்பதிகளேசெல்கெனப்பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இன்று ஏ - இன்றைத்தினமே, அவன் நகரி எய்தி - அந்த விராடமன்னவனுடைய நகரியை யடைந்து, ஐவர்உம் - நாம் ஐந்துபேரும், அணி உரு கரந்து - அழகிய (நம்) வடிவத்தை மறைத்துக்கொண்டு, தீங்கு அற - (யாதொரு) தீமையுமில்லாமல், உறைவது - வசிப்பதுவே (செய்யத்தக்கது): அல்லது - இதுவல்லாமல், வேறு ஓர் சேர்வு இடம் - சேர்தற்கு ஏற்ற வேறோரிடம், இலது - இல்லை, என - என்று, செப்ப - (அருச்சுனன்) கூற,—தேங்கிய அருளுக்கு இருப்பு இடம் ஆன சிந்தையான் - அருளுக்குத் தேங்கியிருக்கும் இடமான மனத்தையுடைய தருமபுத்திரன், சிந்தையால் துணிந்து - (தன்) மனத்தினால் (அவ்வாறே செய்வதாக) நிச்சயித்து,—பாங்குஉறை அரசர் யாரைஉம் - (தன்) பக்கத்திலேயே வசிப்பவரான அரசர்களெல்லாரையும் பார்த்து, தம்தம்பதிகள்ஏ செல்க என - 'தங்கள் தங்களுடைய ஊருக்குச் செல்வீர்களாக' என்று, பகர்ந்தான்-சொன்னான்; (எ-று.)

அருச்சுனன் சொன்ன ஆலோசனை தன்மனத்திற்கு ஏற்றிருந்ததனால், தருமபுத்திரன், அவ்வாறே செய்வதாக நிச்சயித்துப் பிறகு ஆலோசனையிடத்தை விட்டுச்சென்று வனத்தில் தன்னோடிருந்தவர்களையெல்லாம் இனித்தாம் அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்யவேண்டியிருப்பதனால் தங்கள் தங்களுடைய உறைவிடத்துச் செல்லுமாறு விடைகொடுத்தனுப்பின னென்பதாம். அரசா

யாரையும் என்பதற்கு - அரசரையும் மற்றுமுள்ளாரையும் என்று உரைக்கலாம். மந்தனஞ் செய்யுமிடத்தில், யுதிஷ்டிரன், 'பன்னிரண்டு வருடம் வனவாசம் கழித்தோம். இனி, அஜ்ஞாதவாசம் எங்கு எப்படிச் செய்வது?' என்று கவலைகொண்டு கூற, அப்போது அருச்சுனன், 'தருமக்கடவுளின் வரத்தால் அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்வது நமக்கு இனிது இயலும்: அதைப்பற்றிக் கவலை வேண்டா: பாஞ்சாலம் மச்சம் சால்வம் முதலிய பலநாடுகள் இருக்கின்றன: இவற்றில் மனத்திற்குப் பிடித்த ஒருதேசத்தில் வசிக்குமாறு நிச்சயித்துக் கொள்க' என்ன, யுதிஷ்டிரன் மச்சதேசமே வாசத்துக்கு ஏற்ற இடம் என்று நிச்சயித்து, 'அங்கு நான் வேறுதொழிலின்றிக் கங்கன் என்ற பேருடனே யதிவேஷம்பூண்டு அரசசபையில் வசிப்பேன்: விநோதத்திற்குச் சூதாட்டம் ஆடுவேன்: மற்றும் ஜ்யோதிஷம் சகுனம் நீதி வேதாந்தம் முதலியன சொல்லிக்கொண்டு மன்னவனுக்கு உத்ஸாஹமூட்டிக் காலங்கழிப்பேன்' என்று தன்செயலையும் கூறினான். பிறகு வீமசேனன் முதலிய ஒவ்வொருவரையும் நோக்கித் தனித்தனியே 'அங்கு நீர் என்னதொழிலைச் செய்துகொண்டு ஓராண்டு கழிப்பீர்?' என்று வினவ, ஒவ்வொருவரும் இன்ன இன்ன தொழிலைச் செய்து கொண்டு இருப்போம் என்று பதில்கூறினார் என்று முதனூலிலுள்ளது. (ரு)

6.—இருடியருக்குத் தருமபுத்திரன் விடை கொடுத்தனுப்புதல்.

முனிவராயுள்ள தபோவனத்தவரை முடியுறத் தனித்தனி வணங்கிக்
கனிவுறு மன்பாலென் றுநானு மைக்காண்ப தென்றவர் மனங்களிப்ப
வினியனவுரைகள் பயிற்றியாவரையு மேகுவித் திற்றைநா ளிரவிற்
றினகர னெழுமுன் செல்வமச் செல்வந் திகழ்தருநகர்க்கெனச் செப்பா.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) முனிவர் ஆய் உள்ள - இருடியரான, தபோவனத்தவரை - தபோவனத்தில் வசிப்பவரை, முடி உற - (தனது) கிரீடம் (அவர்கள்பாதங்களிலே) பொருந்தும்படி, தனித்தனி வணங்கி - தனித்தனியே வணக்கஞ் செய்து,— கனிவு உறும் அன்பால் - மனக்கசிவு பொருந்திய அன்போடு, 'நான் உம்மை காண்பது—, என்று - (மீண்டும்) எப்போதோ?' என்று—, அவர் மனம் களிப்ப - அம்முனிவர்களுடைய மனம் மகிழ்ச்சியடையும்படி, இனியன உரைகள் பயிற்றி - இனிமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லி,— யாவரைஉம் ஏகுவித்து - எல்லோரையும் (தங்கள் தங்களுடைய வாழிடத்திற்குச் செல்லுமாறு விடைகொடுத்து) அனுப்பிவிட்டு, 'இற்றை நாள் இரவில் - இன்றைத்தினம் இராத்திரிப்போதில், தினகரன் எழும் முன் - சூரியன் உதிப்பதற்குமுன்னே, அ செல்வம் திகழ்தரு நகர்க்கு-செல்வம் விளங்குகின்ற அந்த அழகிய பட்டணத்திற்கு, செல்வம் - போவோம்,' என செப்பா - என்றுசொல்லி,—(எ - று.)—"வளநாடடைந்தனன் பாண்டவர் தலைவன்" என அடுத்த செய்யுளோடு முடியும்.

தினகரன் - தன்னுதயத்தாற் பகலையுண்டாக்குபவன் எனக் காரணக்குறி. 'செல்வமச் செல்வம்'-பிரசயி. தபோதனத்தவரை யென்றும் பாடம். (௬)

7.—தருமன் தம்பியரோடும் திரௌபதியோடும் மச்சநாட்டை யடைதல்.

கல்கெழுகுறும்புஞ்சாரலங்கிரியுங்கடிகமழ்முல்லையும்புறவு
மல்குநீர்ப்பண்ணைமருதமுங்கடந்துவன்னியிற்பிறந்தமாமயிலும்
வில்கெழுதடக்கையிளைஞருந்தானும்விராடர்கோன் றனிக்குடைநிழலிற்
பல்குலமாக்கள்வாழ்வுகூர்வளநாடடைந்தனன்பாண்டவர்தலைவன்.

(இ - ள்.) பாண்டவர் தலைவன் - பாண்டவர்கட்குள் முதல்வனான தருமபுத்திரன்,— வன்னியில் பிறந்த மா மயில் உம் - அக்கினியில் தோன்றிய சிறந்தமயில்போன்ற திரௌபதியும், வில் கெழு தட கை இளைஞர் உம் - வில்பொருந்திய பெரியகைகளையுடைய தம்பிமாரும், தான் உம்—, கல் கெழு குறும்பு உம் - கல்லொடுவிளங்குகின்ற காடும, சாரல் அம் கிரி உம் - தாழ்வரையோடு கூடிய அழகிய மலையும், கடி கமழ் முல்லை உம் - மணம்வீசுகின்ற முல்லைநிலமும், புறவு உம் - கொல்லைகளும், மல்கு நீர் பண்ணை மருதம் உம் - மிக்க நீர்வளம்பொருந்திய விளைநிலத்தோடுகூடிய மருதநிலமும், கடந்து—, விராடர்கோன் தனி குடை நிழலில் - விராடராசனுடைய ஒப்பற்ற குடைநிழலிலே, பல் குலம் மாக்கள் வாழ்வு கூர் வளம் நாடு - பலகுலத்தவரான மனிதரும் வாழ்ச்சிபெருகுகின்ற மச்சநாட்டை, அடைந்தனன்—.

குறிஞ்சியும் முல்லையும திரிந்தது பாலையாகு மாதலின் இங்குப்பாலைநிலத்தை 'கல்கெழுகுறும்பு' என்றாரென்னலாம். புறவு-முல்லையைச் சார்ந்த நிலம. முதலிரண்டடிகளில நெய்தல தவிர, மற்றைநான்கு நிலங்களுங்கூறப்பட்டன. துரோணாசாரியரால் தன்மாணவனைக்கொண்டு வென்று கட்டி அவமதித்து விடப்பட்ட பாஞ்சாலராசனான யாகசேனன் தன்னைவென்ற துரோணன்மாணவனான அருச்சுனனுக்கு விவாகஞ்செய்து தரும்படி ஒரு புத்திரியையும், துரோணாசாரியரைக் கொலலும்படி ஒருபுத்திரனையும் பெறுமாறு யாசஉபயாசரைக் கொண்டு யாகஞ்செய்விக்க, அந்தவேள்வித்தீயினின்றும் திருஷ்டத்யும்நனும் திரௌபதியும தோன்றினரென்ற சரித்திரம்பற்றி, திரௌபதியை 'வன்னியிற் பிறந்த மாமயில்' என்றார். பாண்டவர்தலைவன் மயிலும் இளைஞரும தானும் மச்சநாட்டைநதான் — சிறப்பினால் பல பால்விரவி ஒருமுடிபு ஆயின: [நன் பொது. உஎ] முல்லையமபுறவும என்று பாடமிருக்கலாம். (௭)

8.—பிறகு பாண்டவர் விராடனது நகரியினெல்லையிற் புக்கு மயான பூமியடைச் சேர்தல்.

தராதலமுழுதுமுடையகோமகனுந்தம்பியர்நால்வருந்திருவ [ப்பக்
பிராவிடைவிரைவின்றிடைக்கடந்தாரெண்ணமுமிருக்கையும்வாய்
கராமுலாவருபைந்தடமும்வண்காவுங்கனகவான்புரிசையுஞ்சூழ்ந்த
விராடன்மாநகரியெல்லைபுக்கொருபான்மயானபூமியினிடைவரவா.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர.

(இ - ள்.) தராதலம் முழுது உம் பூமிமுழுவதையும், உடைய-உடைமையாகக் கொண்டு ஆளத்தக்க, கோ மகன் உம - இராசகுமாரனாகிய தருமபுத்திர

னும்,தம்பியர் நால்வர்உம்-அவனுடைய தம்பிமார்நான்குபேரும், திருஉம்-திருப்போன்றவளான திரௌபதியும், இராவிடை - இராத்திரிப்போதில், விரைவின் - விரைவாக, இடை ஆறு - (மற்றும் விராடன்நகரத்தையடையச்செல்லவேண்டிய) இடைவழியை, கடந்து—, —கராம் உலாவரு பைந் தடம்உம்-முதலை உலாவுகின்ற பசுநீருள்ள தடாகமும், வண்கா உம்-வளப்பம்பொருந்திய சோலையும், கனகம் வான்புரிசைஉம்-பொன்மயமான பெரியமதிலும், சூழ்ந்த-சூழ்ந்திருக்கப்பெற்ற, விராடன் மா நகரி - விராடனுடைய பெரிய நகரியின், எல்லை எல்லையிலே, ஓர் எண்ணம் உம் இருக்கைஉம் வாய்ப்ப - தம்முடைய ஒப்பற்ற எண்ணமும் இருப்பும் நேர்படுமாறு, புக்கு—, ஒருபால்-(அந்நகரியின்) ஒரு பகுதியான, மயானபூமியினிடை - மயானபூமியினிடத்தை, விரவ - பொருந்தி,—(எ - று.)—'நண்ணு' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

தம்முடைய ஓரெண்ணமும் என்றது - அவர்கள் இன்னின்னதொழிலினராய் இவ்வாறு அவ்யாண்டைப் போக்கவேணுமென்று கொண்ட ஆலோசனையை. இருக்கை - தாம் மேற்கொள்ளுந் தொழிலுக்கு ஏற்ற இருப்பிடம். கராம் - க்ராஹம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு. (அ)

9.—இரண்டுகவிகள் - அந்த ஒருகாளிக்கோயிலைச் சார்ந்திருந்த வன்னிமரத்தில் பாண்டவர் தம்முடைய படைக்கலம் முதலியவைகளை வைத்தமை தெரிவிக்கும்.

யாமளமறையால்யாவரும்பணிவாளெழுவகைத்தாயரிலொருத்தி
சாமளவடிவோடந்நகர்வாழ்வாள்சங்குதண்டங்கையிற்றரிப்பாள்
கோமளவல்லிக்கொடிநிகர்காளிகோயிலின்முன்னரோர்வன்னி
நாமளவிடுதற்கரியபல்கிளையானலம்பெறுபாதவநண்ணு.

(இ - ள்.) யாமளம் மறையால் - யாமளமென்று சொல்லப்படுகிற வேதமந்திரப்பகுதியைக் கொண்டு, யாவர்உம் பணிவாள் - எல்லாராலும் வணங்கப்படுபவளும், எழு வகை தாயரில் ஒருத்தி - ஸப்தமாதாக்களில் ஒருத்தியும், சாமளம் வடிவோடு அ நகர் வாழ்வாள் - கருநிறவடிவத்தோடு அந்நகரில் வசிப்பவளும், சங்கு தண்டு அம் கையில் தரிப்பாள் - சங்கத்தையும் தண்டாயுதத்தையும் அழகிய கையில் தரிப்பவளுமான, கோமளம் வல்லி கொடி நிகர் காளி - அழகிய வல்லி யென்று பேர்பூண்ட கொடியை யொத்திருப்பவளான காளியென்பவளின், கோயிலின் - கோயிலுக்கு, முன்னர் - முன்புறத்திலே, நாம் அளவிடுதற்கு அரிய பல் கிளையால்-நம்மால் அளவிடமுடியாத[மிக்க]பல கிளையோடு(பொருந்தி), நலம் பெறு-அழகுபொருந்திய, ஓர் வன்னி பாதவம்-ஒரு வன்னிமரமானது, (இருப்பதை), நண்ணு - கிட்டி,—(எ - று.)—"ஒளித்து ஒரு விரகால் வைத்தனராகி" என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

யாமளம் என்பது - அதர்வணவேதத்தின் ஒருபகுதியென்றும், அது - காளிஸ்தோத்ரம் முதலியவற்றைக் கொண்டதென்றுங் கூறுவர். எழுவகைத் தாயர்-ப்ராஹ்மீ மஹேச்வரீ கௌமாரீ வைஷ்ணவீ மாஹேந்த்ரீ வாராகீ

மஹாகாளீ எனப்படுவர். சாமளம்=ச்யாமளம்: வடசொல். வன்னி=வஹ்நி. பாதவம்=பாதபம்: அடியாற் பருகுவதெனக் காரணப்பொருள்படும் வடசொல். வாழ்வாள் பலபடை தனது கைத்தரிப்பாள் என்றும்பாடம்

10. தத்தமபடையுங்கவசமுமனைத்துந்தனித்தனியைவருந்தரித்த, மெய்த்திறலுடையயாவுமத்தருவின்கோடரத்தொளித்தொருவிரகால், வைத்தனராகியாவருமுணராவகையருமறைகளும்பயிற்றி, முத்தலைவடிவேற்காளியைவணங்கிமுன்னினார்புரிதொழின்முற்றும்.

(இ - ள்.) தனித்தனி - தனித்தனியே, ஐவர்உம் - பஞ்சபாண்டவர்களும், தரித்த - பூண்டிருந்த, தம் தம படைஉம் - தங்கள் தங்களுடைய ஆயுதங்களையும், கவசம்உம்-கவசங்களையும், அனைத்துஉம்-ஆடைமுதலியவற்றையும், மெய் திறல்உடைய யாஉம் - உண்மையான வலிமையையுடைய மற்றுமுள்ளவற்றையும், அ தருவின் கோடரத்து-அந்தவன்னிமரத்தின்பொந்திலே, ஒரு விரகால்-ஒப்பற்ற உபாயத்தினால், ஒளித்து வைத்தனர் ஆகி - ஒளித்து வைத்தவராய்,— யாவர்உம் உணராவகை - எவரும் அறியாதபடி, அரு மறைகள் உம் பயிற்றி-அருமையானமந்திரங்களையுஞ் சொல்லி, வடி முத்தலை வேல் காளியை வணங்கி - கூரிய திரிசூலத்தையேந்திய காளிகாதேவியை வணங்கிவிட்டு, புரி தொழில் முற்றுஉம் முன்னினார் - (தாம்) செய்யவேண்டிய தொழில்முழுவதையும் ஆலோசித்தார்கள்; (எ - று.)

கீழ் உருக்கரந்துறையவேணுமென்று தீர்மானித்த பாண்டவர், இப்போது இன்னார்இன்னார் இன்னஇன்ன உருக்கொண்டு இன்னின்ன தொழில் புரியவேணுமென்று மேல்நிகழ்த்தவேண்டிய யாவற்றையும் ஆராய்ந்து தீர்மானித்தன ரென்க. வெற்றிதரக்கூடிய மங்கை யாதலால், காளியை வணங்கினர். மெய்த்திறலுடையயாவும் என்றது - அட்சயபாண்டம் போன்றவற்றைக் காட்டுமெனலாம். ஒருவிரகால் ஒளித்துவைத்தன ரென்றது - அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்யுங்காலம் முற்றுமளவும் தாம் வைத்த பொருள்களில் எதுவும்கெடாதவாறு இருக்கும்படி வைத்தமையைத் தெரிவிக்கும். தமக்குஉரிய படைக்கலங்களோடு நகரிற்சென்றால் தம்மை நாட்டவரஞ்சுவதோடு மறைந்துறைதற்கு இடையூறுமா மென்ற காரணத்தால், ஆயுதங்களையெல்லாம் வன்னிமரத்தின்மீது மறையவைத்து மந்திரத்தாற் பிறர் காணாதபடி ரட்சையுமியற்றினர்பாண்டவ ரென்க. நாணியைக்கழற்றிவிட்டு நீட்டிய காண்டீவம்போன்ற அவ்வவர்களுக்குஉரிய விற்களையும் மற்றுமுள்ளவற்றையும் வெயில் மழை முதலியவற்றால் நலிவுநேரிடாதபடியும் மானுடர் அண்டாதபடியும் தோலைக்கொண்டு சுற்றச்செய்து பொதிந்து யுதிஷ்டிரன் நகுலன்மூலமாக மரத்தின்மீது அவற்றை வைத்தனனென்றும், ஒருவருஷம் முற்றுமளவும் அவற்றைப் பாதுகாக்குமாறும், அருச்சுனனுக்காவது தனக்காவது மீண்டும் பெறநினைக்கையில் பெறமுடியுமாறும் தேவர்களைக் குறித்து அபிமந்திரித்தும் வைத்தனனென்றும், காளிஸ்தோத்ரங் கூறப்பட்டதென்றும் விவரங் காண்க. (௧௦)

11. — தருமன் துறவியுருக்கொண்டு நிற்க, அவனை வணங்கி விராடன் ஆசிபெறுதல்.

தம்பியர்வணங்கித்தனதுதாளிணையிற்றங்கவோர்தாபதவடிவு
மும்பரும்வியப்பக்கங்கனென்றுரைக்குமொருதிருநாமமுந்தரித்து
வெம்பரிதியினுஞ்செம்மைகூர்வடிவம்வெண்புரிநூலொடுவிளங்க
வைம்புலன்மகிழச்சென்றுகண்டிறைவந்தடிதொழவாசியுமுரைத்தான்.

(இ - ள்.) தம்பியர் வணங்கி தனது தாள்இணையில் தங்க - தம்பிமார்கள் வணங்கித் தன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளில் தங்கவும், உம்பர்உம்வியப்ப - தேவர்களும் அதிசயிக்கவும், ஓர் தாபதம் வடிவுஉம் - ஒப்பற்ற துறவிவேஷத்தையும், கங்கன் என்று உரைக்கும் ஒரு திருநாமம்உம் - கங்கனென்று சொல்லும் ஒருபெயரையும், தரித்து-தாங்கிக்கொண்டு, (யுதிஷ்டிரன் வேத்தவை சார்ந்தானாக),—வெம் பரிதியின்உம் செம்மை கூர் வடிவம் - வெம்மை பொருந்திய சூரியனைக்காட்டிலும்செந்நிறம்மிக்க(அவ்யுதிஷ்டிரனது)வடிவம், வெண் புரி நூலொடு விளங்க - வெண்மைபொருந்திய முப்புரிநூலுடனே விளங்காநிற்க, ஐம்புலன் மகிழ கண்டு - (தன்னுடைய) பஞ்சேந்திரியங்களும் மகிழ்ச்சிகொள்ளுமாறு அம்முனிவனை(ச் சேய்மையிற்) கண்டு, வந்து - (தன்னிடத்தினின்று புறப்பட்டு)வந்து, இறை - விராடராசன், சென்று - (துறவியிருக்குமிடத்துப்) போய், அடிதொழ - (அத்துறவியை) வணங்க, ஆசிஉம் உரைத்தான் - (அம்மன்னவனுக்கு அத்துறவியும்) வாழ்த்துங் கூறினான்.

தருமன் விராடநகரத்தில் வேத்தவையிற்புகுமுன் தாபதவடிவுகொள்ள, அவனைத் தம்பியர் வணங்கினர்: பின்னர் விராடனவைக்கு அவ்யுதிஷ்டிரன் சென்றானென்க. அங்ஙன் உம்பரும் வியப்பத் தருமன் தாபதவுருக்கொண்டபோது கங்கனென்ற பெயரைச் சூடினமை, இரண்டாமடியிற் பெறப்படும். இனி, நால்வர் சூழவிருந்து வணங்காவிடின் மதிப்பு உண்டாகாதாதலால், தருமன் தாபதவுருக்கொண்டு வேத்தவைக்குச் சென்றபோது தம்பியர் வணங்கிச் சூழஇருந்தன ரென்பாருமுளர்: அது, தனித்தனியே சபைக்குத் தம்பியர் செல்வதாகக் கூறுவதோடு முரணும். புலன் - பொறிக்கு இலக்கணை. வந்து - அசையுமாம். ஆசி—ஆசிஸ்: வடசொல். (௧௧)

12. —தாபதவுருக்கொண்ட தருமனை வணங்கிய விராடனது வினவும், அதற்கு அத்தருமன் இறுத்த விடையும்.

யாரையாநீவிரெங்குநின்றிவண்மற்றெழுந்தருளியதெனவினவப்
பாரையாளுடையயுதிட்டிரன்பாங்காய்ப்பயின்றனனவன்பெருவனத்திற்
சேருநாளுடன்போய்த்திரிந்தனனின்பாற்சில்பகல்வைகுமாறெண்ணி
வீரவார்கழலாய்வந்தனனென்றான்வேள்வியாற்கேள்வியான்மிக்கோன்.

(இ - ள்.) 'ஐயா—! நீவிர் யார்—? எங்குநின்று இவண் எழுந்தருளியது - எவ்விடத்தினின்று இங்கு வந்தது?' என வினவ - என்று (தாபதவுருக்கொண்டிருந்த தருமபுத்திரனை விராடராசன்) விசாரிக்க,— வேள்வியால் கேள்வியால் மிக்கோன் - யாகஞ்செய்தலிலும் சிறந்தநூற்கேள்வியைப்

பெரியோரையடுத்துக்கேட்டலிலும் மிக்கவனான அந்தத் தருமபுத்திரன்,—(விராடனைநோக்கி),— 'வீரம் வார் கழலாய் - வீரத்திற்கு அறிகுறியாகத் தரித்த நீண்ட கழலைப் பூண்டவனே! பாரை ஆள் உடைய - பூமியையாளுதலை யுடைய, உதிட்டிரன் - தருமபுத்திரனுக்கு, பாங்குஆய் - தோழனாய், பயின்றனன் - பழகியிருந்தேன்: அவன் பெருவனத்தில் சேரும் நாள் - அவன் பெரியகாட்டிலே சேரும்நாளிலே, உடன் போய் திரிந்தனன் - அவனுடன்கூடவே போய்த் திரிந்தேன்: நின்பால் சில் பகல் வைகும் ஆறு எண்ணி வந்தனென் - உன்னிடத்துச் சிலநாள் தங்கும்படி யெண்ணி இப்போது வந்துள்ளேன்,' என்றான் - என்று விடைகூறினான்; (எ - று.)

பாங்கு - அருகில் எனினுமாம். இங்குத் தருமபுத்திரன் விராடனிடத்துக் கூறுவதில் மெய்ம்மைப் பொருள் தோன்றுமாறும் அமைந்திருத்தல் காண்க: அதுவருமாறு:—உதிட்டிரன் அவன் - யுதிஷ்டிரனாகிய அன்னோன், பாங்குஆய் - சௌக்கியமாக, பயின்றனன் - (நாட்டில்) தங்கியிருந்தவன்.—பெருவனத்தில் சேரும்நாள், உடன் - தன் துணைவரோடு, போய் - (நாட்டை விட்டுச்) சென்று, திரிந்தனன்: (அவன்) நின்பால் சில்பகல் வைகுமாறு எண்ணி, வந்தனன் - வந்துள்ளானென்பது. மற்று - அசை. (௧௨)

13.—மன்னவன் மனமுவந்து அந்தமுனிவனை வரவேற்றல்.

மன்முனிமொழிந்தவாய்மைகேட்டந்தமனுகுலமன்னனுமகிழ்ந்து
தன்மனநெகிழ்ந்தநெகிழ்ச்சியுமுணர்வுந்தகைமையுமுவகையிற்றோன்ற
வென்மனைவயினின்றெய்தியபயன்யானேழெழுபிறப்பினும்புரிந்த
நன்மையின்விளைவேவேண்டுநாளீண்டுநண்ணுதிரெனநனிநவின்றான்.

(இ - ள்.) மன் முனி - அரசனாய்ப்பிறந்து துறவிவேடத்தைக்கொண்டுள்ள யுதிஷ்டிரன், மொழிந்த - சொன்ன, வாய்மை - உண்மையான சொல்லை, கேட்டு—, அந்த மனுகுலம் மன்னன் உம் - மனுகுலத்துத் தோன்றிய அரசனாகிய அந்த விராடமன்னவனும்,—மகிழ்ந்து—, தன் மனம் நெகிழ்ந்த நெகிழ்ச்சிஉம் - (அந்தமுனிக்கோலத்தையுடைய தருமபுத்திரன் விஷயத்தில்) தன்மனம் இளகியிருக்கும் நிலைமையும், உணர்வுஉம் - (அவனைப் பற்றிய) நல்லுணர்ச்சியும், தகைமை உம் - பாராட்டும், உவகையில் - (அந்தவிராடராசன் வெளிக்காட்டிய)மகிழ்ச்சியில்தானே, தோன்ற - வெளிக்குத் தெரியாநிற்க,—'இன்று - இன்றைத்தினம், என் மனைவயின் - என்வீட்டிலே, எய்திய - (நீர்) வந்து சேரப்பெற்றதனாலான, பயன் - நல்விளைவு,—யான்—, ஏழ் எழுபிறப்பின்உம் - எழுவகைப்பட்ட எழுபிறப்பிலும், புரிந்த - செய்துள்ள, நன்மையின் - நல்வினையின், விளைவுஏ - பயனேயாம்: வேண்டும் நாள் - (நீர் இங்கே) வசிக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிற நாள், ஈண்டு நண்ணுதிர் - இங்குத்தானே வாசஞ்செய்மின்,' என - என்று, நனி நவின்றான் - இனிதாகக் கூறினான்; (எ - று.)

விராடராசனது முகத்தில் தோன்றிய குறிப்பு, அந்தமன்னவனுடைய மனமகிழ்ச்சி முதலியவற்றை வெளித்தோற்றுவித்ததென்க; ''அகத்தினழகு

முகத்தில் தெரியும்" என்ற பழமொழி இங்குக் கருதத்தக்கது. எழுபிறப்பு - விலங்கு புள் தெய்வம் மானுடம் ஊர்வன நீர்வாழ்வன தாவரம் என்னும் எழுபிரிவினையுடையனவும், ஒருபிராணிசெய்த புண்ணியபாவங்கள் தொடர்தற்கு உரியனவுமான எழுபிறப்புக்கள். (கங)

14.—வீமன், சமையற்காரனென்று சொல்லிக்கொண்டு விராடனவையைச் சேர்தல்.

தண்டினுக்கொருவன்புயவலிக்கொருவன்றனுவினுக்கொருவனென்றுரைக்குந், திண்டிறற்பவனகுமரனுஞ்சினாள்சென்றபின்றெள்ளமுதனைய, வுண்டியைக்குறித்துக்கற்றதன்கல்வியுரிமையைக் குறித்தடுதொழிற்கு, மண்டலத்தரசேயொருவன்யான்வீமன்மடையனென்றரசவைவந்தான்.

(இ - ள்.) 'தண்டினுக்கு ஒருவன் - தண்டாயுதத்தையேந்திப் பொருவதில் ஒப்பற்றவன்: புயம் வலிக்கு ஒருவன் - தோள்வலியில் ஒப்பற்றவன்: தனுவினுக்கு ஒருவன் - தநுர்வித்தையிலும் ஒப்பற்றவன்,' என்று—, உரைக்கும் - (உலகத்தாரால்) சொல்லப்படுகின்ற, திண் திறல் - மிக்கவலிமையையுடைய, பவனகுமரன்உம் - வாயுபுத்திரனாகிய வீமசேனனும்,—சில் நாள் சென்ற பின் - (தருமபுத்திரன் விராடனையடைந்து) சிலநாள் கழிந்தபிறகு, தெள் அமுது அனைய உண்டியை குறித்து கற்ற - தெள்ளிய அமிருதம் போன்ற இனிய உணவைச்சமைத்தலைக் குறித்து(த் தான்) கற்றுள்ள, தன் கல்வி உரிமையை குறித்து - தன்னுடைய பாகசாஸ்திரத்திலேயுள்ள வல்லமையைச் சொல்லிக்கொண்டு, 'மண்டலத்து அரசே - பூமண்டலத்துக்குத் தலைவனே! அடு தொழிற்கு - சமைக்குந்தொழிலில், ஒருவன் யான் - ஒப்பற்றதிறமைபடைத்தவன் நான்: வீமன் மடையன்—,' என்று - என்று சொல்லிக்கொண்டு, அரசு அவை - ராஜசபையை, வந்தான்-வந்துசேர்ந்தான்.

தண்டாயுதப்போர் முதலியவற்றில் ஒப்பற்ற வீமன் 'பாக [சமையல்] சாஸ்திரத்தில் தான் நிகரற்றவன்: வீமன்மடையன்' என்று தன்னைத் தெரிவித்தான் என்க. வீமன்மடையன் என்ற தொடர் - வீமனுடைய மடையனென்று பொருள் படுதலோடு, வீமனாகிய மடையனென்றும் பொருள்படுவது காண்க. (கச)

15.—சேர்ந்த வீமன் தன்திறமையை விளங்கக் கூறுதல்.

வந்துதன்றம்முன்மலரடிமுன்னிமலர்க்கையான்முடியின்மேல்வணங்கி, யைந்துபல்வகையிற்கறிகளும்வெவ்வேறறுசுவைமாறுமாறமைப்பேன், வெந்திறன்மல்லும்புரிதொழிலுடையேன்விருதுடைப்பலாயனனென்பே, ரிந்திரனுலகுதன்னிலுமெண்ணிலென்றொழிற்கெதிரிலையென்றான்.

(இ - ள்.) வந்து—, தன் தம்முன் - தனது தமையனுடைய, மலர் அடி - தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை, முன்னி - தியானித்தபடியே, மலர்

கையால்-தாமரைமலர்போன்ற கைகளினால்; முடியின்மேல்வணங்கி-சிரசின் மீது வைத்து வணங்கி[சிரசின்மேல் இருகையும் வைத்துக் குவித்து வணங்கி], 'பல் கறிகள்உம் - பலவகைப்பட்ட கறிகளையும், ஐந்து வகையின் - ஐந்து வகைக்குள், வெவ்வேறு அறுசுவை மாறும்ஆறு-அறுசுவைகளும் வெவ்வேறாக மாறிமாறி வரும்படி, அமைப்பேன்—;வெந் திறல் - கொடியதிறமையோடு, மல்உம் - மற்போரும், புரி - செய்கின்ற, தொழில்-தொழிலை, உடையேன் - விருதுஉடை - புகழ்பெற்ற, பலாயனன் என் பேர் - பலாயனனென்பது என்னுடைய பேராகும்: எண்ணில் - ஆலோசிக்குமிடத்து, இந்திரன் உலகு தன்னில்உம் - இந்திரலோகத்திலும், என் தொழிற்கு - என் தொழிலைச் செய்வதற்கு, எதிர் - ஒப்பானவர், இலை—,' என்றான்—; (எ - று.)

ஐந்து வகையாகக் கறிகளையமைத்தல் - உண்பன கடித்துத்தின்பன பருகுவன மெல்லுவன நக்குவன ஆகப் பக்குவஞ்செய்தல். அறுசுவை - கைப்பு புளிப்பு கார்ப்பு உவர்ப்பு துவர்ப்பு தித்திப்பு என்பன. மேலுலகத்தி லிருப்பவை சிறந்தனவாயிருக்கு மென்ற கொள்கைபற்றி, இந்திரனுலகு தன்னிலு மென்தொழிற் கெதிரிலை யென்கின்றான்: தன்னுடையாற்றலை யுணராரிடத்துத் தன்னைப் புகழ்தல் தக்கதே யாதலால், இங்ஙனம் புகழ்ந்து கூறினா னென்க. வலலன் என்று முதனூலிற் பேர் கூறப்பட்டுள்ளது. வீமன்வணங்கியது தருமனையேயென்பார் 'தம்முன் மலரடி முன்னிவணங்கி' என்றார். (௧௫)

16.--அவ்வீமனையும்விராடராசன்வேதுயதிசெய்துதன்னிடந்துக்கொள்ளல்.

என்றபோதவனைவிராடனுமகிழ்வுற்றிருகையுஞ்சென்னிமேலிருத்திப்
பொன்றிகழ்மணிப்பூண்மென்றுகில்பலவும்புரவிபோதகங்களும்வழங்கி
யின்றுதொட்டெமக்குமெய்ப்பெருஞ்சுற்றத்தொருவனீயென்றடுதொழிற்கு
நின்றவரெவர்க்குந்தலைவனாமுரிமைநிலைபெறவழங்கினன்மாதோ.

(இ - ள்.) என்ற போது - என்று (வீமசேனன்) சொன்னபோது,— அவனை - அந்தப்பலாயனனென்றவீமனை, விராடன்உம் - விராடராசனும், மகிழ்வுஉற்று - மகிழ்ச்சிபொருந்தி, இரு கைஉம் - (தன்) இரண்டுகைகளை யும், சென்னிமேல்இருத்தி - (அந்தவீமசேனனுடைய) சிரசின்மேலிருக்க வைத்து,—பொன் திகழ் மணி பூண் (பலஉம்) - பொன்னினாலும் இரத்தி னங்களினாலும்விளங்குகின்ற ஆபரணங்கள் பலவற்றையும், மென் துகில் பலஉம் - பலவகைப்பட்ட மெல்லிய ஆடைகளையும், புரவி போதகங்கள்உம் - குதிரைகளையும் யானைக்கன்றுகளையும், வழங்கி - கொடுத்து,— 'இன்று தொட்டு - இன்றுமுதல், எமக்கு—, நீ—, மெய் பெருஞ் சுற்றத்து ஒருவன் - உண்மையான பெருஞ் சுற்றத்தாரி லொருத்தனாவாய்', என்று - என்று (முகமன்) கூறி,— அடு தொழிற்கு நின்றவர் எவர்க்குஉம் - (தன்னிடத்துச்) சமையல்தொழிலில் அமர்ந்து நிற்பவரெல்லார்க்கும், தலைவன் ஆம் - தலைவ னாகின்ற, உரிமை - உத்தியோக முறைமையையும், நிலைபெற - நிலையாக, வழங்கினன் - (அந்தப் பலாயனனுக்குக்) கொடுத்தான்; (எ - று.)

பலவும் என்பது பூண்என்பதனோடும் கூட்டப்பட்டது. இருகையும் சென்னிமேலிருத்தியது - நீ என்னிடத்து ஒதுங்கிவாழலா மென்பதைக் குறிப்பிக்கும். இனி, தன்தலையின்மேல் தன்இருகைகளையும் வைத்து விராடன் வீமனை அஞ்சலிசெய்தா னென்றல், இந்நிலையில் ஏலாதென்க. போதகம் - யானைக்கன்று: வடசொல். ஒருவன் நீ - முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதி. மாதோ - ஈற்றசை. ஐம்பெருஞ்சுற்றத்து என்ற பாடத்துக்கு, ஐம்பெருஞ்சுற்றங்களாவார்-மந்திரியர் புரோகிதர் சேனாபதியர் தூதர் சாரணர்என்ற இவர். (கசு)

17.—அருச்சுனன் ஊர்வசி தந்த சாபத்தால் ஒருவருடம் தாங்கவேண்டிய பேடிவடிவத்தைக் கொள்ளுதல்.

நீடியசிலைக்கைத்தேவர்கோன்மதலை நிருத்தநல்லரங்கினின்முன்னாள், வாடியமருங்குல்பணைத்தபூண்கொங்கை வாட்டடங்கண்கள் வார்குழைமேல், ஓடியவதனத்துருப்பசிபணியா லுறுவதற்கோரி யாண்டமைந்த, பேடியின்வடிவந்தரித்தனனாண்மைக் கிமையவரெவரினும்பெரியோன்.

(இ - ள்.) நீடிய சிலை கை - நீண்ட வில்லையேந்திய கையையுடைய, தேவர்கோன் மதலை - தேவேந்திரனுடைய புதல்வனான அருச்சுனனாகிய, ஆண்மைக்கு இமையவர் எவரின் உம் பெரியோன் - வீரத்தன்மையில் தேவர்கள் யாவரினும் மேம்பட்டவன்,—நிருத்தம் நல் அரங்கினில்-நாட்டியம் ஆடுதற்கு அமைந்த சிறந்த நாடகசாலையில், முன் நாள்-முற்காலத்தில், வாடிய மருங்குல் பணைத்த பூண் கொங்கை வாள் தடம் கண்கள் வார் குழைமேல் ஓடிய வதனத்து உருப்பசி - துவளுகிற [மெல்லிய] இடையையும் பருத்த ஆபரணங்களையணிந்த தனங்களையும் வாள்போன்ற விசாலமான கண்கள் நீண்டகாதணிமே லோடப்பெற்ற முகத்தையுமுடையளாயிருந்த ஊர்வசியென்ற தேவமாதின், பணியால் - ஏவலினால் [சாபத்தினால்], ஓர் யாண்டு உறுவதற்கு அமைந்த - ஒருவருஷகாலம் தங்கும்படி பொருந்திய, பேடியின் வடிவம் - பேடிவடிவத்தை, தரித்தனன்—; (எ - று.)

ஆண்மைக்கு எவரினும் பெரியோன் பேடியாயினான்: இது என்ன வியப்பு! என அதிசயந்தோன்றக் கூறியவாறு. அருச்சுனன் சிவபிரானை நோக்கித் தவம்புரிந்து பாசுபதம் பெற்றுப் பகைவென்றபின், தேவேந்திரன் அவ்வருச்சுனனைத் தன்னுலகத்திற்கு இட்டுக்கொண்டுபோய்ப் பெருஞ்சிறப்புச் செய்து தனிவிடுதி யளித்திருந்தானாக, ஊர்வசி நடித்த புதுநாடகத்தைக் கண்டு அவ்வருச்சுனன் புகழ்ந்து தன்விடுதியி லிருக்கையில் சூரியாஸ்தமனமாகி நிலாத்தோன்றிய போது தனிப்பட்ட அவ்விடுதிக்கு ஊர்வசி வந்தாள்: அவளைக் கண்ட அருச்சுனன், "நீ ஆயுவின் பாரியையாயிருந்தவளாதலால், எனக்கு மாதாவின் வருக்கத்தைச் சேர்ந்தவளன்றோ" என்று அவளைப் பணிந்தான்: உடனே அவள் வெகுண்டு "இரவிடை யாடவர்புகலா மொழி புகன்றாய்: நீ பேடியரியல் யாகுக" என்றுகூறித் தன்கோயிலிற் புகுந்தாள்:

மறுநாள் பொழுது விடிந்ததும், செய்தியுணர்ந்த தேவேந்திரன் தேவர் புடைசூழ அவளிருக்குமிடம் சேர, அவளும் தேவேந்திரனைப் பதம்பணிந்தா ளாக, தேவர்கள் "இந்தப்பேடி உருவம் இந்த அருச்சுனனுக்கு வேண்டும்போது ஒருவருடம் வந்திருக்குமாறு அருள்புரிக" என்று அவளிடத்து வேண்ட, அங்ஙனமே அன்னாள் வரந்தந்தன ளென்பது, அருச்சுனன் றவநிலைச்சருக் கத்துக் கூறிய சரிதை யாகும். (கஎ)

18.—பேடிவடிவம் படைத்த அருச்சுனன் விராடராஜசபை சென்று அருச்சுனன் கோயிலிலிருந்த பேடி யென்று தன்னைத் தெரிவித்தல்.

வாயுவின்மதலைசென்றுகண்டதற்பின் மற்றைநாளொற்றைவெ
ண்கவிகைச், சேயொளிமகுடச்சென்னியானிருந்த பேரவைசிறப்புற
ச்சென்று, தூயவெண்புரிநூன்முனிதிருக்கழலி லொருபுடைதோய்
தரத்தலைசாய்த், தேயவெஞ்சிலைக்கையருச்சுனன்கோயிலிருப்பதோ
ர்பேடிநானென்றான்.

(இ - ள்.) வாயுவின் மதலை - வாயுபுத்திரனான வீமசேனன், சென்று - போய், கண்டதன் பின் - (விராடனைப்) பார்த்து (அங்கு) அமர்ந்தபின்பு, மற்றைநாள்—,—ஒற்றை வெள் கவிகை-ஒற்றை வெண்கொற்றக் குடையை யும், சேய் ஒளி மகுடம் - செந்நிற வொளியையுடைய கிரீடத்தையுந் தரித்த, சென்னியான் - முடியையுடையவனாகிய விராடன், இருந்த - தங்கியுள்ள, பேர் அவை - பெருஞ்சபை, சிறப்புஉற - சிறப்படையும்படி, சென்று—, தூய வெள் புரி நூல் முனி திரு கழலில் - பரிசுத்தமான வெண் மையையுடைய முப்புரிநூலையணிந்த துறவியாகிய தருமபுத்திரனுடைய சிறந்த பாதங்களில், ஒரு புடை - ஒருபகுதியில், தோய்தர-படியும்படி, தலை சாய்த்து - தலையைவணங்கி, (அருச்சுனன் பிறகு மன்னவனைநோக்கி),— 'ஏய வெம் சிலை கை - ஏவுந்தன்மையுள்ள கொடிய வில்லைத்தரித்த கைகளை யுடைய, அருச்சுனன் கோயில் - அருச்சுனனுடைய அரண்மனையிலே, இருப்பது - இருத்தலையுடைய, ஓர் பேடி நான் - ஒருபேடியாவேன் யான்,' என்றான் - என்று (தன்னைத்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)

நான் அருச்சுனன்; இப்போது கோயிலில் [ராஜகிருகத்தில்] வசித்தற் குரிய பேடிவடிவம் படைத்துள்ளேன் என்று ஒருபொருளும் இதில் தோன்றுதல் காண்க. பேடி - பெண்ணுறுப்புமிக்கு ஆணுறுப்புக் குறைந்த நபும்ஸகம். (கஅ)

19.—இதுவும் அது.

நாதமுமியலுமேதகுநடநூனவிற்றுமரங்கினுக்குரியேன்
பேதையர்தமக்குநடம்பயிற்றுவிப்பேன்பெயர்பிருகந்நளையென்ப
வாதிபநினதுசெல்வமாநகரிலிருப்பதற்கெண்ணிவந்தடைந்தேன்
வேதமுமுலகுமுள்ளகாளவும்விளங்குகநின்மரபென்றான்.

(இ - ள்.) நாதம் உம் - இன்னொலியான சங்கீதமும், இயல் உம் - (பாடு தற்குஉரிய) பாடலும், மேதகு - மேம்படுகின்ற, நடம் நூல் - நடனசாஸ்திர

த்தில், நவில்தரும் - கூறியபடி யமைந்துள்ள, அரங்கினுக்கு - நர்த்தன சாலையிலாடுதற்கு, உரியேன் - உரியவள்: (அன்றியும்), பேதையர்தமக்கு - மகளிர்க்கு, நடம் - நர்த்தனத்தை, பயிற்றுவிப்பேன் - பழக்குவித்தற்கு வல்லேன்: பெயர் - (என்னுடைய) பெயர், பிருகந்நளை என்ப - பிருகந்நளை யென்று சொல்வார்கள்: ஆதிப - தலைவனே! நினது செல்வம் மா நகரில் - உன்னுடைய வளப்பமுள்ள நகரத்தில், இருப்பதற்கு - வசிப்பதை, எண்ணி- நினைத்து, வந்து அடைந்தேன்—; வேதமும்—, உலகும்—, உள்ள நாள் அளவு உம் - இருக்கும்நாள் வரையிலும், நின் மரபு - உனதுகுலம், விளங்குக—, என்றான்—; (எ - று.)

நர்த்தனஞ்செய்யும்போது சங்கீதமும் பாடலும் உடன்வேண்டியிருத்தலால், 'நாதமுமியலு மேதகுநடம்' எனப்பட்டது. (௧௯)

20.—விராடன் பிருகந்நளையைக் கொண்டாடி, உத்தரையென்ற தன்மகளுக்குப் பாங்கியாக அவளிடத்து விடுத்தல்.

வித்தகனெனவெக்கலைகளும்பயின்றவிராடனும்பேடிதன்மொழிகேட்
டித்திறமுடையார்வேலைசூழுலகினில்லையென்றினிதுரைத்தருளி
யத்தகவுடையாண்மகிழ்வுறக்கலனுமாடையும்வேண்டுவவழங்கி
யுத்தரைதனக்குப்பாங்கிநீயென்றாங்குரியதன்மகளுழைவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) வித்தகன் என - வல்லவனென்று, எ கலைகள் உம் பயின்ற - எந்தக்கலைகளிலும் கற்றுவல்லவனான, விராடனும்—, பேடிதன் மொழி கேட்டு - அந்தப் பேடியின் பேச்சைக் கேட்டு, 'இ திறம் உடையார்-(நடன நூலில்) இவ்வளவு வல்லமைபெற்றவர், வேலை சூழ் உலகினில் - கடலினாற் சூழப்பட்ட இந்தப்பூலோகத்தில், இல்லை—,' என்று—, இனிது-இனிமையாக, உரைத்தருளி - சொல்லி,—அ தகவு உடையாள்-அப்படிப்பட்ட திறமுடையளான அந்தப்பேடி, மகிழ்வு உற - மகிழ்ச்சியடையும்படி, வேண்டுவ - (அவள்) விரும்பக்கூடிய, கலன் உம் - ஆபரணங்களையும், ஆடை உம் - வஸ்திரங்களையும், வழங்கி - கொடுத்து, 'உத்தரைதனக்கு - உத்தரை யென்கிற (என்) மகளுக்கு, நீ—, பாங்கி - உயிர்த்தோழியாவாய்', என்று - என்று சொல்லி, உரிய தன் மகளுழை - (தனக்கு) உரியமகளான அவளிடத்தில், ஆங்கு - அப்போது, விடுத்தான் - (அந்தப்பிருகந்நளையை) அனுப்பினான்; (எ - று.)

உரியதன்மகள் என்றது - தான் பெற்ற பெண்என்றபடி. இத்திறமுடையார் வேலைசூழுலகி னில்லை யென்றதனால், அன்னளை மன்னவன் பரீட்சித்தறிந்தமை பெறப்படும். (௨௰)

21.—சின்னாள் கழிந்து நகுலன் புரவியோட்டுவோ னாகக்கொண்டு விராடன் குதிரையேறும் முன்றிலிற் சென்றிருத்தல்.

பின்னருஞ்சின்னாளகன்றபினகுலன்போழுகினுக்குவேளனையான்
மின்னுடைவடிவேல்வேந்தர்கோன்விராடன்வெம்பரியேறுமுன்றிலின்வாய்
மன்னியதொழில்கூர்கம்பியுங்கயிறுமத்திகையுடன்கரத்தேந்தி
யுன்னயமுதலாம்புரவிநூலறிவோனுளநிகழ்தருக்கொடுசென்றான்.

செலுத்துந்தொழிலில், வல்லேன்—: திண் திறல் - மிக்கவலிமையையுடைய, தட தேர் - பெரிய தேர்களிலே, பூண்பதற்கு - கட்டிச் செலுத்துவதற்கு, உரிய—, செயல் உடை - செய்கையைக் கொண்ட, பரிகள் உம் - குதிரைகளையும், தெரிவேன் - ஆராய்ந்தறியவல்லேன்: வண்டு இமிர் அலங்கல் மாலையாய் - வண்டுகளொலிக்கின்ற அசையுந்தன்மையுள்ள வெற்றிமாலை பூண்டுள்ள அரசனே! பாண்டு மைந்தர் - பாண்டவர், போய் - (நகரத்தை)விட்டுச்சென்று, வனம் புகுந்ததன் பின் - காட்டைச் சேர்ந்த பிறகு, [பாண்டவர் வனவாசத்திற் சென்றபின் என்றபடி], உண்டி உம் இழந்தேன் - உண்ணும் உணவையும் இழந்தேன்: உறுதி உம் இழந்தேன் - மனவுறுதியையும் இழந்திட்டேன்: உன் புகழ் கேட்டு—, வந்து உற்றேன் - (இங்கே) வந்து சேர்ந்தேன்; எ - று.)

சிலகுதிரைகள் ஏறிச்செலுத்துதற்கு உரியனவாக, சிலகுதிரைகள் தேரிற் கட்டியோட்டுதற்கு உரியனவா மென்பது அறிக. (உ௪)

25.—விராடன் நகுலனைச் சன்மானித்து அவனுக்குக் குதிரைகட்கு அதிபதியாகும் பதவியையு மளித்தல்.

என்னவப்புரவியேற்றுநாயகன்வந்தியம்பியவின்மொழிகேட்டு, மன்னவர்க்கெல்லாமொதுங்குநீணிழலாய்வயங்குமாமதிக்குடைமன்னன், முன்னவர்க்குள்ளவரிசைகள்யாவுமும்மடங்காகவேவழங்கி, யந்நகர்த்துரங்கமவையனைத்தினுக்குமதிபதியெனும்பதங்கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) என்ன - என்று, அ புரவி ஏறு நாயகன் வந்து இயம்பிய - அந்தச்சிறந்த குதிரைகட்குத் தலைவனானவன் வந்துசொன்ன, இன் மொழி - இனியவார்த்தையை, கேட்டு - செவியேற்று,— மன்னவர்க்கு எல்லாம் ஒதுங்கும் நீள் நிழல் ஆய் வயங்கும் - அரசர்கட்கெல்லாம் வந்து ஒதுங்குதற்கு உரிய நீண்ட நிழலையுடையதாய் விளங்குகின்ற, மாமதி குடை - சிறந்த சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய, மன்னன் - விராடராசன்,—(வந்த அந்த நகுலனுக்கு), முன்னவர்க்கு - முன்னமே (தன்னிடத்துக்) குதிரைத்தலைவரா யமர்ந்திருப்பவர்க்கு,உள்ள—,வரிசைகள் யா உம் - சிறப்புக்களையெல்லாம், மும்மடங்கு ஆக - மூன்றுமடங்கு மிகுதியாக அமையும்படி, வழங்கி - கொடுத்து,—அ நகர் துரங்கம் அவை அனைத்தினுக்கு உம் - அந்த அரண்மனையிலுள்ள குதிரைகள் எல்லாவற்றுக்கும், அதிபதி-தலைவன், எனும் - என்கின்ற, பதம்-பதவியையும், கொடுத்தான்—.

துரங்கம் - வேகமாகச் செல்வதென்று பொருள்படும் வடசொல். புரவியேறுநாயகன் என்று பிரதிபேதம். (உ௫)

26.—சகதேவன் இடையர்கோலத்தோடு விராடனது சபையைச் சேர்தல்.

கிளைபடுபுரவிபுரந்திடுந்தாமக்கிரந்திபாம்பெயர்புனைநகுலற்
கிளையவனந்தகோபன்மைந்தனைப்போலிடையர்தங்கோலமுமெய்தித்

துளைபடுகுழையிலொருகுழையணிந்துதோளிலோர்தொடித்தடிதழுவி
விளைபுகழ்விராடன்வேத்தவையதனைவேறொருநாளினடைந்தான்.

(இ - ள்.) கிளை படு - பல பகுப்புப்பொருந்திய, புரவி - குதிரையை, புரந்திடும் - காக்குந்தொழிலைத் தெரிந்த, தாமக்கிரந்தி ஆம் பெயர் புனை - தாமக்கிரந்தி யென்கிற பெயர்பூண்ட, நகுலற்கு—, இளையவன் - தம்பியாகிய சகதேவன், நந்தகோபன் மைந்தனே போல் - நந்தகோபனுடைய மகனாய் வளர்ந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைப்போல், இடையர்தம் கோலம் அது எய்தி-இடைக் கோலத்தைப் பூண்டு, துளை படு குழையில் - துளைபொருந்திய ஒரு காதிலே மாத்திரம், ஒரு குழை அணிந்து-ஒப்பற்றகுழையென்னுங் காதணியை யணிந்து, தோளில்—, ஓர் தொடி தடி தழுவி-ஒரு வளைவான தடியைத் தாங்கிக் கொண்டு, விளை புகழ் விராடன் வேந்து அவை அதனை - முதிர்ந்த புகழை யுடைய விராடமன்னனுடைய இராசசபையை, வேறு ஒரு நாளையின் - வேறொருதினத்திலே, அடைந்தான் - வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)

க்ருஷ்ணனைச் சகதேவனுக்கு உவமை கூறியதனால், க்ஷத்திரியனானவன் இடைகோலத்தைக் கொண்டமையும் விளங்கும். குழையணிந்து - தனிரை யணிந்துஎன்றலும் உண்டு. குதிரையின் வகைகளைப் பற்றி "மங்காளன் சாரங் கன் கநகாநீலன்மௌவழகன் கொங்காளன் கன்னசம்பான்,குங்குமச்சோரன் கரியான்நீலன் சாரன் குலவுமள்ளான் உரஞ்சிவந்தான் நல்லான் பொல்லான், தங்குகருங்காற்சம்பான் என்று கூறுந்தன்மையுள" என்று திருவாதவூரர்புராணத்தும், "உயர்கனவட்டம் போரா னூரனுளான் கொங்கான் கங்கான், மயில்வரி நீலான் பொல்லான் மகிழ்விதை மௌவான் சேயான், நயன வஞ்சனம் பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை, பயமிலாமரீசி கோரம் பட்டவர்த் தனங்கள்பாரே" என்று திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணத் திலும், மற்றும் கல்லாடம் முதலியவற்றிலும் கூறியிருப்பது காண்க. (உசு)

27.—சகதேவன் தான் கொண்ட கோலத்திற்கேற்ப, வினவிய விராடனுக்குத் தன்னைத் தெரிவித்தல்.

ஆர்கொனீயென்னவறன்மகனுடனோராசனத்திருந்தபூபதியைச்
சீருறவேறோர்விரகினால்வணங்கிச்செப்பினனன்னசாதேவன்
பார்கொளநினைந்துசுயோதனன்விடுப்பப்படர்வனம்புகுந்தபாண்டவரிற்
றூர்கொள்வேலிளையோன்றனதுகோபாலன்றந்திரிபாலன்யானென்றான்.

(இ - ள்.) (வந்த அவனை விராடராசன் பார்த்து), 'நீ ஆர் கொல்' என்ன - 'நீ யாவனோ?' என்றுவினவ,— அன்ன சாதேவன் - அந்தச்சகதேவன், அறன்மகனுடன் ஓர் ஆசனத்து இருந்த பூபதியை - தருமபுத்திரனுடனே ஒரேயாசனத்திலே வீற்றிருந்த அந்தவிராடராசனை, வேறு ஓர் விரகினால் வணங்கி - வேறொருதந்திரத்தினால் வணங்கிவிட்டு, சீர் உற - சிறப்புப் பொருந்த, செப்பினன் - (பின்வருமாறு) கூறினான்: 'சுயோதனன் - துரியோதனன், பார் கொள - (பாண்டவருடைய) இராச்சியத்தைக் கவரும் பொருட்டு, நினைந்து—, விடுப்ப - (காட்டிற்குசசெல்லுமாறு) ஏவியனுப்ப,—

படர் வனம் புகுந்த பாண்டவரில் - விசாலமான காட்டிலே சேர்ந்த பாண்டவருக்குள், தார் கொள் வேல் இளையோன் தனது-வெற்றிமாலையையணிந்து வேல்தாங்கிய இளைய தம்பியாகிய சகதேவனுடைய, கோபாலன் - பசுக்களைக் காப்பவன், யான்—: தந்திரிபாலன் - தந்திரிபாலனென்னும் பெயருடையேன்,' என்றான் - என்று விடைகூறினான்; (எ - று.)

விராடன் தன்னை வணங்கினானென்று நினையாநிற்கத் தருமனை வணங்கினானென்பார் 'பூபதியைச் சீருற வேறோர்விரகினால் வணங்கி' என்றார். ()

28.—விராடன் வந்தவனை யுபசரித்து நிரைக்காவல னாக்க, அவன் கோபாலர்க்கெல்லாந் தலைவனாதல்.

ஆங்கவனிவ்வா றுரைத்தலுமவனையருகுறவருகெனவழைத்துப், பாங்குறத்தக்கவழக்கமும்வழங்கிப்பல்வகைநிரைகளுநீயே, யீங்குமப் படியேபுரத்தியென் றுரைத்தானிவனுமவ்வரசனேவலினாற், றீங்கறக் கைக்கொண்டவ்வவர்க்கெல்லாந்தகைபெறுஞ்செம்மலாயினனே.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அப்போது, அவன் - அந்தச்சகதேவன், இ ஆறு உரைத்தலும் - இப்படிச்சொன்னவுடனே, அவனை—, வருக என - வருவாயாக என்றுசொல்லி, அருகு உற அழைத்து - சமீபத்திலேபொருந்தக் கூப்பிட்டு, பாங்கு உற தக்க - இனிமைபொருந்தத் தகுதியான, வழக்கம் உம் - வரிசைகளையும், வழங்கி-கொடுத்து, (அவனைநோக்கி),— 'அப்படி ஏ-சகதேவனிடத்துப்போலவே, ஈங்குஉம்-இங்கேயும், பல்வகை நிரைகள் உம்-பலவகைப்பட்ட பசுக்கூட்டங்களையும், நீயே—,புரத்தி-பாதுகாப்பாய்,' என்று—,உரைத்தான் - (விராடராசன்)சொன்னான்:இவன்உம் - இந்தத் தந்திரிபாலனும், அ அரசன் ஏவலினால் - அந்தவிராடராசனுடைய கட்டளையினால், தீங்கு அற - துன்பமில்லாமல், கைக்கொண்டு - (நிரைகளைத் தன்) வசத்திற்கொண்டு, அ அவர்க்கு எல்லாம்-ஏற்கவேயிருந்த இடையர்கட்கெல்லாம், தகை பெறும் - பெருமைபெற்ற, செம்மல் ஆயினன் - தலைவனாயினான்; (எ - று.)

வழக்கம் - கௌரவமாக வழங்கப்படுவது: வரிசை: செயப்படுபொருள் விகுதி பெற்ற பெயர். (உ-அ)

வேறு.

29.—திரௌபதி வண்ணமகளாகி, விராடமன்னவனுடைய தேவியின் கோயிலை நாடி யடைதல்.

ஓமமக வாரழலி னூடுருவு யிர்க்கு
மாமயிறி ரௌபதியும் வண்ணமக ளாகித்
தேமருவு தார்முடிவி ராடனிரு தோள்சேர்
கோமகளை நாடியவள் கோயிலிடை புக்காள்.

(இ - ள்.) ஓமம் மகம் ஆர் அழலினூடு - ஓமஞ்செய்த யாகத்தின் நிரம்பிய நெருப்பினிடையிலே, உரு உயிர்க்கும் - உருவங்கொண்டு வெளிப்

பட்ட, மா மயில் - சிறந்த மயில்போன்ற, திரௌபதிஉம்—, வண்ணம் மகள் ஆகி - மகளிர்க்கு அலங்காரஞ்செய்யும் பணிப்பெண் வடிவுகொண்டு, தேன் மருவு தார் முடி விராடன் இரு தோள் சேர் - தேன் பொருந்திய மாலைசூடிய முடியையுடைய விராடனுடைய இரண்டுதோளையுஞ் சேர்ந்த, கோமகளை - இராணியை, நாடி - அடையவிரும்பி, அவள் கோயிலிடை - அந்தஇராணியின் அரண்மனையிலே, புக்காள் - புகுந்தாள்; (எ - று.)—விராடன் தேவியின் பெயர் - சுதேஷ்ணை யென்பது.

இதுமுதற் பத்துக்கவிகள் - பெரும்பாலும் முதல்மூன்றுசீர்கள் விளங்காய்ச்சீர்களும் ஈற்றுச்சீரொன்று மாச்சீருமாகிவந்த அளவடிநான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (உக)

30.—வண்ணமகள் வந்திருத்தலை வாயில்காவலர் தெரிவிக்க, விராடன்மனைவி உள்ளே யழைக்குமாறு கூறுதல்.

மதுமலரின்வாழ்திருவும்வந்துதொழவுரியா
ளொருநுணிடையாளொருத்தியொதுமலிநணரந்தாள்
பதுமவிழியாயெனாலும்வாயிலவர்பால்போன்
மதுரமொழியாளழைமின்வாணுதலையென்றாள்.

(இ - ள்.) வாயிலவர் - வாயிலிலேயிருந்து பாதுகாவல் புரிபவர், (சுதேஷ்ணையைக்கிட்டி அவளைநோக்கி),— 'பதுமம் விழியாய் - தாமரைமலர் போன்ற கண்களையுடையவளே! மது மலரின் வாழ் திருஉம் வந்து தொழ உரியாள் - தேனைக்கொண்ட தாமரைமலரில் வாழ்பவளாகிய இலக்குமியும் வந்துதொழுதற்குஉரிய கட்டழகுடையவளான, ஒரு நுண் இடை - நுண்ணிய இடையையுடையாளொருத்தி, பொதுமலினள் ஆகி - சாதாரண மானுடப்பெண் போன்று, நடந்தாள் - வந்துள்ளாள்,' எனலும் - என்று தெரிவித்தவுடனே,— பால்போல் மதுரம் மொழியாள் - பால்போல்இனிய பேச்சையுடையவளான அந்த விராடன் மனைவி, (அங்ஙனம் சொன்ன வாயில்காவலரை நோக்கி),— 'வாள்நுதலை - ஒளியுள்ள நெற்றியையுடையவளான அந்தப் பெண்ணை, அழைமின் - (உள்ளே) அழைத்துவாருங்கள்,' என்றாள் - என்று கூறினாள்; (எ - று.)

வந்தவளின் கட்டழகைக் காணும்போது பெருஞ்சிறப்பினளாயிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகின்றதாயினும், சாதாரணமான வறுமையுள்ள பணிப்பெண்கோலத்தைப் பூண்டுள்ளா ளென்பார், 'மதுமலரின்வாழ்திருவும் வந்து தொழவுரியாள் பொதுமலினளாகி நடந்தாள்' என்றார். நுண்ணிடை - பண்புத்தொகை யன்மொழி. வாணுதல்-அடையடுத்த சினையாகுபெயர். (௩௰)

31.—அரசன்மனைவி வந்தவளையுபசரித்துப் பின் வினவுதல்.

வந்தவளிருந்தவண்மருங்கணையும்வேலை
யந்தணுபசாரமுடனருகுறவிருத்திச்
சந்தொடகில்பூவிலைகடகவுடன்வழங்கி
யெந்தநகரூரையின்யாமுணரவென்றாள்.

(இ - ள்.) வந்தவள் - (வண்ணமகளின் வடிவுகொண்டு) வந்தவளான அவள், இருந்தவள் மருங்கு - அரண்மனையிலேயிருந்த அரசமனைவியின் பக்கத்திலே, அணையும் வேலை - வந்துசேர்ந்தபோது, (அரசன்தேவி),—அம் தண் உபசாரமுடன் - அழகிய குளிர்ந்த உபசாரத்துடனே, அருகுஉற இருத்தி - (தன்) சமீபத்திலே தங்கியிருக்குமாறு இருப்பிடந்தந்து,—சந்தொடு - சந்தனமும், அகில் - அகில்தூபமும், பூ - புஷ்பமும், இலைகள் - வெற்றிலைகளும், தகவுடன் - சிறப்பாக, வழங்கி - தந்து, '(நீர்), எந்த நகரீர் - எந்தநகரத்தீர்? யாம் உணர உரைமின் - நாங்கள் அறியும்படி சொல்லுங்கள்', என்றாள் - என்று வினவினாள்; (எ - று.)

எளியவள்போன்றவந்தவளையும் விராடன்மனைவி உபசரித்தனளென்றமையால், அவளது தருக்கின்மைமுதலிய நற்பண்புகள் வெளியாம். (௩௧)

32.—மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்: வந்தவள் தன்னையின்னாளென்று தெரிவித்து, தான் வந்த நோக்கத்தையும் தெரிவித்தல்.

தான்விரதமாயைபுரிசகுனிபொருசூதாற்
கான்விரதமாகவுறைகாவலர்கள்கோயின்
மான்விரதநோக்கியர்மருங்குறவிருந்தேன்
யான்விரதசாரிணியெனும்பெயரினாளே.

(இ - ள்.) தான் - சுயமாக, விரதம் மாயை புரி - விரஸமான [திருப்தி விளைக்காது வெறுப்பைவிளைக்கிற] வஞ்சனையைச் செய்கின்ற, சகுனி - சகுனியென்பான், பொரு - ஆடின, சூதால் - சூதாட்டத்தால், கான் விரதம் ஆக உறை - காட்டில்வசித்தலை விரதமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த, காவலர்கள் - அரசர்களாகிய பாண்டவர்களின், கோயில் - அரண்மனையிலே, மான் விரதம் நோக்கியர் - மான்கள் (தோற்று) ஒழிவதற்குக்காரணமான கண்ணழகையுடைய (அப்பாண்டவரின்) இராணிமாரின், மருங்கு - சமீபத்திலே, உற - பொருந்த, இருந்தேன்—: யான்—,—விரதசாரிணி எனும் பெயரினாள் - விரதசாரிணியென்ற பேரையுடையேன்: (எ - று.)—விரதசாரணியென்று பிரதிபேதம்.

இந்தச்செய்யுளில் திரிபு என்னும் சொல்லணி காண்க. விரதம் என்பது முதலடியில் விரஸமென்ற வடசொல்லின் திரிபும், இரண்டாமடியில் வ்ரதமென்ற வடசொல்லின் திரிபும் ஆம்: மூன்றாமடியில் விரதம் என்பது - ஒழிந்திடுகை யென்ற பொருளுள்ள வடசொல். யான் விரதசாரிணி யெனும் பெயரினாள் - தன்மையிற் படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதி. வ்ரதசாரிணீ என்ற வடசொல் - வ்ரதத்துடன் நடப்பவள் என்று பொருள் படும். (௩௨)

33\. பூசுவனசுற்றுவனபூண்பனமுடிப்ப
தேசொடுவனப்புநனிதிகழும்வகையணிவேன்
வாசவனொடொத்தமனுகுலவரசன்மனைவி
யேசறவுனக்கெனுமையாகுவதெனெண்ணம்.

(இ - ள்.) பூசுவன - (உடம்பிற்) பூசுதற்கு உரிய கலவைச்சாந்து முதலியனவும், சுற்றுவன - சுற்றிக்கட்டவேண்டிய மாலை முதலியனவும், பூண்பன - பூணுதற்கு உரிய ஆடையணிகலன்களும், முடிப்ப - முடிக்கவேண்டிய கூந்தல்தார் முதலியனவும், தேசொடு வனப்பு நனி திகழும் வகை - ஒளியோடு அழகும் மிகவும்விளங்கும்படி, அணிவேன் - அலங்காரமுறச் செய்வேன்; வாசவனொடு ஒத்த மனுகுலம் அரசன் மனைவி - இந்திரனோடொத்தவனும் மனுகுலத்துத் தோன்றியவனுமான விராடராசனுடைய மனைவியே! உனக்கு—, ஏசு அற - குற்றமில்லாமல், எனுவை ஆகுவது - தோழியாக அமைய வேண்டுமென்பது, என் எண்ணம் - என்கருத்தாம்; (எ - று.) (௩௩)

34. எந்தைமனையிற்பயிலிளம்பருவநாளிற்
கந்தருவர்காவல்புரிகற்புடையளானே
னிந்துநுதலாய்மனிதர்யார்முகமுநோக்கேன்
வந்தனெனின்மாளிகையின்வைகும்வகையென்றாள்.

(இ - ள்.) எந்தை மனையில் - என்தந்தையினுடைய வீட்டில், பயில் - வாழ்ந்த, இளம்பருவம் நாளில் - இளம்பருவத்தினத்தில் (தொடங்கி), கந்தருவர் காவல் புரி - கந்தருவர் (யாதொருதீங்கும் வாராமற்) காவல்செய்கின்ற, கற்பு உடையள் ஆனேன் - கற்பையுடையவளானேன்: இந்து நுதலாய் - சந்திரன் போன்ற முகத்தையுடையவளே! மனிதர் யார் முகம்உம் நோக்கேன் - எந்த மனிதருடைய முகத்தையும் கண்ணெடுத்துப் பாரேன்: நின் மாளிகையின் வைகும் வகை - உன்வீட்டிலே தங்கிவாழும்படி, வந்தனென் - (இப்போது) வந்துள்ளேன், என்றாள் - என்று கூறினாள், (அந்த வண்ணமகள்); (எ - று.)

கீழிரண்டுகவிகளால், தான் இன்னாளென்பதையும், தனக்குத்தெரிந்த தொழிலையும், தான் அங்குவந்ததன் நோக்கத்தையும் தெரிவித்தவள், இந்தச் செய்யுளினால், தான் வலியோரால் பாதுகாக்கப்படும் கற்புடையளென்பதைக் கூறுகின்றாள். 'உனக்குஎனுவையாகுவதென்னெண்ணம்' என்று கீழ்க் கவியிற் கூறியதனால், 'நின்மாளிகையின் வைகும்வகை வந்தனன்' என்று இங்குக்கூறியது - அனுவாதமென்க: நான் உன்மாளிகையில் வண்ணமகளாக வாழ்வேனென்றாலும், என்கற்பிற்கு இழுக்கமுண்டாக்க எவராலும் ஆகாதென்று கூறியவாறு. (௩௪)

35.—வண்ணமகள்கூறியதுகேட்டுச் சுதேஷ்ணை தன்னிடத்து வண்ணமகளாக இருக்குமாறு பணித்தல்.

வண்ணமகள்கூறியவைபகிழ்வினொடுகேட்டுத்
துண்ணெனவெரீஇயினள்சுதேட்டிணைவிரும்பி
விண்ணவர்கள்பாவையரின்மேவுதியெனக்குக்
கண்ணிணையுநீயுனதுகாவலெனதுயிரும்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) துண்ணென வெரீஇயினள் - (வந்தவளைக்கண்டதும்) திடுக்கிட்டு அஞ்சினவளான, சுதேட்டிணை—,—வண்ணமகள்—, கூறியவை -

சொன்னவற்றை, மகிழ்வினொடு கேட்டு - மகிழ்ச்சியோடு செவியேற்று, விரும்பி-(அவளிடத்து) அன்புபாராட்டி, (அவளைநோக்கி), '(நீ), விண்ணவர்கள் பாவையரின் - தேவமாதர்போல், மேவுதி - இனிதுதங்கியிருப்பாய்: எனக்கு கண் இணை உம் நீ-நீ எனக்கு இரண்டுகண்களையும் போல்வாய்: எனது உயிர் உம் - என்பிராணனும், உனது காவல் - உன்காவற்கு (உட்பட்டது).

பேரழகினளாகிய திரௌபதியைக் கண்டதும் ஒருகால் அரசன் நம்மையுபேட்சித்து இவளை மணந்துகொண்டுவிடுவானோ என்று சங்கைகொண்டாளென்று முதனூலிற் கூறியிருப்பதற்கு ஏற்ப, 'துண்ணென வெரீஇயினள்' என்றது. இனி, 'கந்தருவர் காவல்புரிகற்புடையளானேன்' என்று கூறியதைக் கேட்கவே, நம்மிடத்து இவள்வசிக்கும்போது, இவள்கற்புக்குக் கீசகன் முதலியோர் தீங்கிழைக்க முயலாமலிருக்கவேணுமே என்று கருதித் துண்ணென வெரீஇயினளென்றதெனவுமாம். கந்தருவர்காவல்புரி கற்புடையேனென்று கீழ்க்கூறியதனால், தெய்வமகளோ எனக் கருதி வெரீஇயினள் என்பாருமுளர். (௩௫)

36.—வண்ணமகளாகிய திரௌபதி சுதேஷ்ணையினிடம் அன்னூட்டு வேண்டியவற்றைச் செய்துகொண்டிருத்தல்.

அன்னையெனுமாறுநெறியானமுறைகூறி
யென்னருகிருத்தியெனவெரியின்வருமின்னு
மின்னனையநுண்ணிடைவிராடபதிதேவிக்
கென்னலமுநாடொறுமியற்றினளிருந்தாள்.

(இ - ள்.) அன்னை எனும் ஆறு - தாய்என்று கருதுமாறு, (மிக்க அன்போடு), நெறி ஆன முறை - நீதிக்குஏற்ற முறையுள்ள வார்த்தைகளை, கூறி - சொல்லி, 'என் அருகு இருத்தி - என்னுடைய சமீபத்தில்தானே இருப்பாய்,' என - என்று (அந்தச்சுதேஷ்ணை)கூற,—எரியின் வரு மின் உம்- அக்கினியினின்றுதோன்றிய மின்னல்போன்றவளான அந்தத்திரௌபதியும், மின் அனைய நுண் இடை விராடபதி தேவிக்கு-மின்னல்போன்ற நுண்ணிய இடையையுடைய விராடராசாவின் மனைவிக்கு, எ நலம் உம்-எப்படிப்பட்ட [மிகச்சிறந்த] அழகிய கோலத்தையும், நாடொறுஉம் - தினந்தோறும், இயற்றினள் - செய்தவளாய், இருந்தாள் - வசித்துவந்தாள்; (எ - று.)

திரௌபதியாகிய வண்ணமகள், சுதேட்டிணைக்கு ஆடை அணிகலன் கூந்தல்முதலியவற்றை இனியவாகப்புனைந்துகொண்டு வசித்துவந்தனளென்பதாம். இயற்றினள் - முற்றெச்சம். (௩௬)

37.—பாண்டவர் மச்சநாட்டில் மறைந்துதங்கியிருந்தபோது அந்நாடு மிகவுஞ் செழித்திருத்தல்.

மைவருதடங்கண்மடமானுமதிமரபோ
ரைவருமறைந்தனர்களாயுறையுநாளின்

மெய்வருவழாமொழிவிராடபதிதிருநா
டுய்வருபெருந்திருவொடோங்கியதையன்றே.

(இ - ள்.) மை வரு தட கண் மடம் மான்உம் - கருநிறம்பொருந்திய பெரியகண்களையும்மடப்பத்தையுமுடைய மான்போன்றபார்வையையுடைய திரௌபதியும், மதி மரபோர் ஐவர்உம் - சந்திரகுலத்தவரான பாண்டவரைவரும், மறைந்தனர்கள் ஆய்—, உறையும் - வசித்துவந்த, நாளில் - அக்காலத்திலே,— மெய் வரு - உண்மையே வருகின்ற, வழா - (ஒருபோதும்) தவறாத, மொழி - பேச்சையுடைய, விராடபதி திருநாடு-விராடராசனுடைய சிறந்த மச்சநாடானது, உய்வு அரு - நீங்குதலில்லாத, பெருந் திருவொடு - மிக்கசெல்வத்தோடு, ஓங்கியது - மேன்மையுற்றிருந்தது; (எ-று.)

உத்தமோத்தமரான பாண்டவர் வசித்தலால், அந்நாடு எந்நாட்டினும் மேம்பட்டிருந்ததென்பதாம். மறைந்தனர்களாயுறைதல் - அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்தல். அன்றே - ஈற்றசை. ஓங்கியதை என்பதில், ஐ - சாரியை. (௩எ)

38.—இதுவும் அது.

குருக்களவனூரினிடைகுருநிலனொடொப்புற்
றிருக்கும்வழிமாமழையுமெவ்விளைவும்விஞ்சித்
தருக்கினுடன்யானைமுதலானைகளும்விஞ்சிச்
செருக்குமுடன்விஞ்சியதுசெப்பவரிதம்மா.

(இ - ள்.) குருக்கள் - குருவம்சத்தவரான பாண்டவர்கள், அவன் ஊரினிடை-அந்தவிராடனுடைய நகரத்திலே, குருநிலனொடு ஒப்புஉற்று-குருநிலத்தில் வசிப்பதுபோன்று [தமக்குஉரியஊரில் வாழ்வதுபோன்று], இருக்கும் வழி-(இனிது)வசிக்கும்போது,—மா மழைஉம்-மிக்க மழையும்,எ விளைவு உம் - எப்படிப்பட்ட [பலவகையான] விளைவும், விஞ்சி - மிகுந்து,— யானை முதல் தானைகள்உம் தருக்கினுடன் விஞ்சி - (நாட்டின்செழிப்பினால் நன்கு போற்றப்படுவதனால்) யானைமுதலிய சேனைகளும் தருக்கு மிக்கு, (ஊர்முழுதும்), செருக்குஉம் - வளமும், உடன் விஞ்சியது - ஒருசேர [எங்கும்] மிக்கிருந்தது: (அதனால் அந்தஊரின்தன்மை), செப்ப அரிது - (இன்னபடியிருந்ததென்று) சொல்லுதற்கு முடியாது; (எ - று.)

அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்: பாண்டவர்கள் அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்வதனால், அவ்வூர் வாய்கொண்டு சொல்ல முடியாதபடி அவ்வளவு செழிப்பு விஞ்சியது குறித்து வியந்தவாறு. (௩அ)

நாடுகாந்துறை சருக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

மற்போர்ச்சருக்கம்.

மற்போரைப்பற்றிய சருக்கமென்று விரியும். வேற்றுநாட்டினின்று வந்து 'மற்போரில் என்னினும் மிக்கார் இல்லை' என்று தருக்கிய மகாமல்லனுடன் வீமன் மற்போர்புரிந்து வென்றதைக் கூறுவது, இந்தச்சருக்கம்.

1.—மல்லனொருவன் மற்போரில் ஒப்பற்றவன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தவிராடநகர்க்கு வருதல்.

அல்லினுக் கிந்து வென்ன வாங்கவ ருறையு நாளில்
வில்லினுக் கிராம னென்ன வேலினுக் கிளையோ னென்னச்
சொல்லினுக் குததி தோய்கைத் தொன்முனி யென்ன வன்போர்
மல்லினுக் கொருவன் யானே வாசவ னென்று வந்தான்.

(இ - ள்.) அல்லினுக்கு - இராப்போதில், இந்து என்ன - சந்திரன் சிறப்புற்றிருப்பதுபோல, (மிக்கசிறப்புற), ஆங்கு - அந்தவிராடநகரிலே, அவர் - அந்தப்பாண்டவர், உறையும் - வசித்துவருகின்ற, நாளில் - காலத்தில்,—'வில்லினுக்கு இராமன் என்ன - வில்வித்தையில் ஸ்ரீராமன்போலவும், வேலினுக்கு - வேற்படையில், இளையோன் என்ன-(சிவபிரானுடைய) இளையகுமாரனாகிய முருகக்கடவுள்போலவும், சொல்லினுக்கு - தமிழ்மொழிக்கு, உததி தோய் கை - சமுத்திரம்படிந்த கையையுடைய, தொல் முனி என்ன - பழமையான அகத்தியமுனிவன்போலவும், வல் மல் போரினுக்கு - உடல் வலிமைகொண்டுசெய்யப்படுகிற மல்லயுத்தத்திற்கு, வாசவன் - வாசவனாக, யானே - யானே, ஒருவன் - ஒப்பற்றவன்,' என்று - என்று சொல்லிக்கொண்டு, (ஒருமல்லவீரன்), வந்தான் - (அந்தவிராடநகரில்) வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)

சொல் - பாஷா என்றவடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. உததிதோய்கைத்தொன்முனி யென்று வருவதனால், சொல் - தமிழ்ச்சொல்லைக் காட்டிற்று. சூரபத்மாஎன்ற அசுரன் கடலிற் புகுந்துகொண்டானாக, அப்போது அகத்தியமுனிவன் தேவர்களின் வேண்டுகோளினால் கடனீரைத் தன்கைச் சுளுகத்தி லடக்கி, ஆசமனஞ் செய்தா னென்ற வரலாறுபற்றி, 'உததி தோய்கைத் தொன்முனி' என்றது. முதனூலில், வந்தமல்லன்பெயர் ஜீமூத னென்று இருப்பதனாலும், மல்லேந்திரனென்று அன்னான் கூறப்படுவதனாலும், வாசவன் என்பதைப் பேராகக் கொள்ளாமல், 'மல்லினுக்கு வாசவன் யான் ஒருவனே'என்று கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. பாண்டவர் வந்து நான்குமாதம் கழிந்ததும், விராடநகரத்தில் சங்கரவுத்ஸவம் வந்ததாக, அப்போது பலமல்லர்களும் ஆங்கு வந்தனர்: அங்ஙனம் வந்தவர்களுள் ஒருவன் என்னில் மிக்காரில்லையென்று தன்னைப் பாராட்டிக்கூறிக்கொண்டு வந்தா னென்ற விவரத்தை முதனூலா லறிக. அல்லினுக்கு இந்துஎன்ன என்பதற்கு - இரவில் வானத்துத் தோன்றும் பல சோதிகளுள் சந்திரன்

போல என்று உரைத்து, இத்தொடரையும் போர்மல்லினுக்கு ஒருவன்யானே என்பதனோடு கூட்டுவாருமுளர்.

இச்சருக்கத்திலுள்ள பதினொன்றுகவிகளும் - பெரும்பாலும் மூதற்சீரும் நான்காஞ்சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றவை மாச்சீர்களுமாகிவந்த அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தங்கள். (க)

2 —அந்த மல்லனது வருணனை.

அண்டமாமுகடோடொத்தசென்னியனவனிமுற்றுங்
கொண்டமாமேருவொத்தகுங்குமக்கடகத்தோளான்
சண்டமாருதத்தோடொத்தவலியினன்றந்தியெட்டின்
கண்டமார்முகத்தினீண்டகையெனத்திரண்டகாலான்.

(இ - ள்.) (அந்தமல்லன்),— அண்டம் மா முகடோடு ஒத்த - அண்டத்தின் பெரிய மேலிடத்தையொத்த [ஓங்கிய], சென்னியன்-தலையையுடையவன்: அவனி முற்றும் - பூமிமுழுவதையும், கொண்ட - தாங்கிக்கொண்டுள்ள, மா மேரு ஒத்த - சிறந்த மேருமலைபோன்ற, குங்குமம் கடகம் தோளான் - குங்குமச்சேறுபூசிய கடகமென்ற தோள்வளையையணிந்த தோளையுடையவன்: சண்டமாருதத்தோடு ஒத்த - கொடுங்காற்றோடு ஒப்பிடத்தக்க, வலியினன் - பலத்தையுடையவன்: தந்தி எட்டின் - அஷ்டதிக்கஜங்களின், கண்டம் ஆர் முகத்தின் - கழுத்தையொட்டியுள்ள முகத்தினின்று, நீண்ட - நீண்டுள்ள, கை என - துதிக்கைபோல, திரண்ட - திரண்டுள்ள, காலான் - கால்களையுடையவன்; (எ - று.)

மேருமலை பூமியினிடையேயிருந்து அதனைத் தாங்குவதென்ற நூற்கொள்கைபற்றி, 'அவனிமுற்றுங் கொண்ட மாமேரு' எனப்பட்டது. தந்தி-தந்தத்தையுடையது என யானைக்குக் காரணவிடுகுறி. தந்தி எட்டு - கிழக்கு முதலிய திக்குக்களிலிருக்கும் ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் குமுதம் அஞ்ஜநம் புஷ்பதந்தம் ஸார்வபௌமம் ஸுப்ரதீகம் என்ற தெய்வயானைகள். தந்திக்கையை யுவமமாகக் கூறியதனால், இங்கு 'கால்' என்றது - அரைக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ள துடைமுதற்கொண்டுள்ள பகுதியைக் காட்டும்.

3.—அந்தமல்லன் பலமல்லர் தன்னைச் சூழ்ந்துவர, விராடனவைக்களத்தை யடைதல்.

ஆயிரமல்லர்தன்னையணிநிழலென்னச்சூழப்
பாயிரும்புரவித்திண்டேர்மிசைவரும்பரிதிபோல
மாயிருஞாலந்தன்னின்மற்றிவற்கெதிரின்றென்னச்
சேயிருந்தடக்கைவேந்தன்றிருந்தவையதனைச்சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் மல்லர் - பலமல்லர்கள், தன்னை—, அணி நிழல் என்ன - அழகிய நிழலைப்போல, சூழ - சூழ்ந்துவர,—பாய் இரு புரவி திண் தேர்மிசை வரும் பரிதி போல - பாய்ந்துசெல்லும் இயல்புள்ள பெரிய குதிரைகள் பூட்டிய வலிய தேர்மீதுவரும் சூரியன்போல், (பாயிரும் புரவித்

திண் தேர்மிசை வந்து),—மா இரு ஞாலந்தன்னில் இவற்கு எதிர் இன்று என்ன - மிகப்பெரியபூமியிலே இந்தமல்லற்கு ஒப்பானவர் இல்லையென்று (கண்டவர்) சொல்லுமாறு, சேய் இருந் தட கை வேந்தன் - செவ்விய பெரிய நீண்ட கைகளையுடைய விராடராசனது, திருந்து அவை அதனை - திருத்த முற்ற சபையை, சேர்ந்தான் - வந்தடைந்தான்; (எ - று.)

சூரியனுக்கு எங்ஙனம் ஒப்பான கிரகம் வானத்திலில்லையோ அவ்வாறே இந்தமல்லனுக்கு ஒப்பானவர் இப்பூவுலகிலில்லை யென்று சொல்லுமாறு மிக்கஆடம்பரஞ்செய்துகொண்டு நிழல்போல ஆயிரமல்லர் தன்னைச் சூழ்ந்து நிற்க, விராடனுடைய அவைக்களத்தை அந்தமல்லன் வந்துசேர்ந்தானென்க. கற்றோர்பலர் சேர்ந்திருத்தலால், விராடனுடைய சபை, திருந்தவையெனப் பட்டது. வந்தமல்லன் தேர்மீதூர்ந்துவந்தா னென்று மேல் ஏழாம்பாட்டிற் பெறப்படுவதனால், அவனுக்குத திண்டேர்மிசை வரும் பரிதியை உவமை கூறினர். (௩)

4.—வந்தவன் 'மற்போருக்கு என்னைப்போன்றவ ரில்லை' என்ன, விராடன் அவனுக்குச் சிறப்புச்செய்து தன்னிடமுள்ள மல்லரை நோக்குதல்.

மன்னனைவணங்கிநின்றுவலியுடைமல்லின்போருக்
கென்னலதில்லையிந்தவெழுகடல்வட்டத்தென்றான்
கொன்னவில்வேலினானுங்கொடுப்பனகொடுத்துமுன்னந்
தன்னுழைவைகுமல்லர்தங்களைநோக்கினானே.

(இ - ள்.) (வந்த மல்லவீரன்), மன்னனை - விராடராசனை, வணங்கி நின்று—, 'வலி உடை - தேகபலத்தைக்கொண்டுசெய்கின்ற, மல்லின் போருக்கு - மற்போரிலே, (மிக்கவர்), இந்த எழு கடல் வட்டத்து - எழு கடல்களாற் சூழப்பட்ட இந்தப் பூமண்டலத்தில், என் அலது - என்னை யல்லாமல், இல்லை - (வேறொருவரும்) இல்லை,' என்றான் - என்று (தன் திறமையைத்) தெரிவித்தான்; கொல் நவில் வேலினான் உம் - கொல்லு தற்றொழிலிற் பயின்ற வேற்படையையுடைய விராடராசனும், கொடுப்பன -(அவனுக்குக் கொடுக்கத்தக்க) சிறப்புக்களை, கொடுத்து—, முன்னம் - (அந்த மல்லவீரன் வருதற்கு) முன்னமே, தன் உழை வைகும - தன்னிடத்துத் தங்கியுள்ள, மல்லர் தங்களை - மல்லர்களை, நோக்கினான்—; (எ - று.)

தன்னுழைவைகும் மல்லர்களை நோக்கியது - 'என்னினும்மிக்க மல்லர் இந்தப்பூமண்டலத்தி லில்லை' என்று கூறுவதனால், இவனுடன் மற்போர் செய்து வெல்லவேண்டு மென்பதைக் குறிப்பிக்க வாகும். (௪)

5.—மற்றொழிலில் வல்லவர் அநேகர் அந்தமல்லனுடன்தனித்தனி போருதல்.

அந்தமற்றொழிலின்மிக்கோரநேகர்நீடசனியொப்பார்
வந்தமற்றலைவன்றன்னைவருதிரீயெம்மொடென்று
முந்தமற்கலைநூல்சொன்னமுறைமையினரசன்காணச்
சந்தமற்சமரஞ்செய்தார்தனித்தனியொருவராக.

(இ - ள்.) அந்த மல் தொழிலில் - (வந்த மல்லவீரன் வல்லமைபெற்றுள்ள) அந்த மற்போர்த் தொழிலிலே, மிக்கோர் - மிகவல்லவரான, ஆனேகர்—, நீடு அசனி ஒப்பார்-பேரிடியை யொப்பவராய் (க்கர்ச்சித்துக்கொண்டு), வந்த—, மல் தலைவன் தன்னை - மல்லர்தலைவனை, 'எம்மொடு - எம்முடனே, நீ—, வருதி-(மற்போர்செய்ய)வருவாய்,' என்று-என்று அறைகூவி,—அரசன் காண - விராடமன்னவன் கண்டுகொண்டிருக்க, மூர்த்த - விரைவாக, மல் கலை நூல் சொன்ன முறைமையின் - மற்போர்த்தொழிலைப்பற்றிய சாஸ்திரஞ் சொன்ன முறைமையினால், சந்தம் மல் சமரம் - அழகிய மற்போரை, தனித் தனி ஒருவர் ஆக - தனித்தனியே ஒவ்வொருவராக, செய்தார்—.

கலை - சாஸ்த்ரம். போர்க்கு வரும்போது பெருமுழக்கஞ் செய்து கொண்டு வருவதனால், அசனியை யொப்பார் என்றது. (ரு)

6.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்: அரசனிடத்திருந்த மல்லர் வந்தமல்லனோடு தனித்தனிபொருது தோற்க, அரசன் வந்தவனை விசேஷமாகச் சம்மானித்தலைக் கூறும்.

தத்தியுந்தோளுந்தோளுந்தாக்கியுஞ்சென்னிகொண்டு
மொத்தியும்பற்பல்சாரிமுடுகியும்வயிரக்கையாற்
குத்தியுங்காலுங்காலுங்கோத்துமற்கூறுதோன்ற
வொத்தியும்பாறையென்னவுரனுடனுரங்கள்சேர்த்தும்.

(இ-ள்.) தத்தி உம்-தாவியும், தோள்உம் தோள்உம் தாக்கிஉம்-தோளுடன் தோள் பொருந்த மோதியும், சென்னி கொண்டு மொத்திஉம் - தலையைக்கொண்டு இடித்தும், பல் பல் சாரி முடுகிஉம் - பலபல சாரிகளால் விரைந்தும், வயிரம் கையால் குத்திஉம் - வயிரம்போலுறுதியான கைம்முஷ்டிகளாற் குத்தியும், கால்உம் கால்உம் கோத்துஉம் - காலுடன் கால் சேரப் பின்னியும், மல் கூறு தோன்ற - மற்போரின் கூறுபாடு புலப்பட, ஒத்திஉம்-சிறிதுபின்னிடைந்தும், பாறை என்ன உரனுடன் உரங்கள் சேர்த்தும் - பாறை ஒன்றோடொன்று சேர்க்கப்படுவதுபோல மார்போடு மார்பைச் சேர்த்தும்,—(எ - று.)—'ஆரமருடற்றி' என அடுத்த கவியோடு இயையும்.

'ஓரொருமல்லராக ஆரமருடற்றி' என மேல் வருவதனால், 'உரனுடனுரத்தைச் சேர்த்தும்' என்று பாடமிருப்பின் நலம். சாரி - வலப்புறமாகவும் இடப்புறமாகவும் சஞ்சரித்தல். ஒத்தியும் - ஒற்றியும் என்றுமாம். (சு)

7. ஓரொருமல்லராகவொருதனிமல்லன்றன்னோ
டாரமருடற்றிமல்லரனைவருமழிந்தபின்னர்
வீரரில்வீரனானவென்றிவேல்விராடன்மெச்சித்
தேரின்மேல்வந்தமல்லன்றனக்கெலாச்சிறப்புஞ்செய்தான்.

(இ - ள்.) ஒரு தனி மல்லன் தன்னோடு - ஒப்பற்ற தனித்த மல்லனான (வந்த அந்த) வீரனோடு, ஓர் ஒரு மல்லர் ஆக - ஒவ்வொரு மல்லவீரராக, ஆர் அமர் - அருமையான மற்போரை, உடற்றி - பொருது, (இங்ஙனம்),

மல்லர் அனைவர்உம் - எல்லாமல்லர்களும், அழிந்த பின்னர் - தோற்ற பிறகு,— வீரரில் வீரன் ஆன வென்றி வேல் விராடன் - வீரர்கட்குட் சிறந்த வீரனென்று மதிப்புப்பெற்ற வெற்றிபொருந்திய வேற்படையையுடைய விராடராசன், மெச்சி - (வந்த மல்லவீரனைப்) பாராட்டி, தேரின் மேல் வந்த மல்லன்தனக்கு - தேரின்மேல்வந்த (அந்த) மல்லனுக்கு, எலாம் சிறப்புஉம் - எல்லாச்சிறப்புக்களையும், செய்தான்—; (எ - று.)

வீரத்தின்சிறப்புப் பெருவீரனனவிராடனுக்குத் தெரியு மாதலால், வந்தமல்லனை மெச்சி, பெருமல்லற்குச் செய்யவேண்டிய சிறப்புக்களை அந்த மல்லனுக்கு விராடமன்னவன் செய்தா னென்க. (எ)

8.—மற்றைநாள் தருமபுத்திரன் மன்னனிடம் 'இந்தமல்லனைப் பலாயனன் வெல்லத்தக்கான்'என்ன, அரசன் அவனை யழைப்பித்தல்.

அன்றுபோய்மற்றைநாளினரசனோடறத்தின்மைந்தன்
வென்றமாமல்லன்றன்னைவெல்லுதற்குரியமல்ல
னின்றுநின்மடையர்தம்மிற்பலாயனனென்போன்றன்னை
யன்றிவேறில்லையென்றானரசனுமழைமினென்றான்.

(இ - ள்.) அன்று போய்—, மற்றைநாளின் - மற்றைநாளிலே,—அரசனோடு-விராடராசனுடனே, அறத்தின் மைந்தன் - தருமபுத்திரன், 'வென்ற-(நேற்று) வெற்றிபெற்ற, மா மல்லன்தன்னை - சிறந்த மல்லவீரனை, வெல்லுதற்கு உரிய - ஜயிப்பதற்கு ஏற்ற, மல்லன் - மற்போர்செய்பவன், இன்று - இப்போது, நின் மடையர்தம்மில் - உன்னுடைய சமையற்காரர்க்குள், பலாயனன் என்போன்தன்னை அன்றி - பலாயனனென்பவனை யல்லாமல், வேறு - வேறொருத்தர், இல்லை—,'என்றான்—; அரசன்உம்-விராடராசனும், 'அழைமின் - (அந்தப்பலாயனனை)அழைத்துவாருங்கள்,' என்றான் - என்று கூறினன்; (எ - று.)

பலமல்லர்களும் அந்தமஹாமல்லனைக் கண்டு அஞ்சினர்களாகச் சிலர் எதிர்த்துத் தோற்றார்கள்: அந்தமஹாமல்லன் அப்போது விராடனைப் பார்த்து 'நான் மல்லராஜன்: என்னோடு பொரத்தக்கார் எவருமில்லை: சிங்கம் புலி முதலியவற்றுடனும் பொரவல்லேன்' என்று கர்ச்சித்தான். அப்போது மற்றைமல்லர்களெல்லாம் அஞ்சி நடுங்கி நிற்பதுகண்டு விராடராசன் 'இந்தமல்லனோடு பொரவல்லார் யார்?' என்றுவினவ, அச்சத்தினால் எல்லா மல்லரும் வாய்திறவாது இருந்தனர். விராடராசன் வெகுண்டு 'நான் இந்தமல்லர்களுக்கு விட்டிருக்கும் கிராமங்களையும் சம்பளங்களையும் பறித்துக் கொண்டு விடுகிறேன்' என்றான்: அப்போது அருகேயிருந்த கங்கனென்ற யுதிஷ்டிரன் 'யுதிஷ்டிரனிடத்துக் கண்ட ஒருமல்ல னுண்டு: அவன் உமது அரண்மனையில் மடைப்பள்ளிவேலையி லிருக்கிறான்: அவன் இவனோடு பொரவல்லான்' என்றான்: என்னவும், விராடன் 'இந்தமல்லனோடு பொர அவனை விரைவாக அழைமின்' என்றான் என்று முதனூலி லுள்ளது. (அ)

9.—பலாயனனென்று மறுபேருள்ள வீமன் மற்போர்க்குச்சித்தனாக அங்கு வருதல்.

பைம்பொன்மாமேருவெற்பின்பராரையைச்சோதிநேமி
விம்பமாய்வளைந்ததென்னவிளங்குபொற்கச்சைசேர்த்தித்
தம்பமாமென்னத்தக்கதண்டொடுதரணிவீழா
வும்பராரமுதமுண்டவுரவினோன்விரைவின்வந்தான்.

(இ ள்.) தரணி வீழா உம்பர் ஆர் அமுதம் உண்ட உரவினோன் - பூமியிற் கிடைக்காத தேவர்களின் அரியஅமிருதத்தை யுண்ட வலிமையடைத்தவனான வீமன்,—பைம் பொன் மா மேரு வெற்பின் பரு அரையை-பசும் பொன்மயமான பெரியமேருமலையின் பருததஅரையை, சோதி நேமி - ஒளிமயமான சக்கரம், விம்பம்ஆய் வளைந்தது என்ன-வட்டமாக வளைந்துகொண்டுள்ளது என்னுமாறு, விளங்கு - விளங்குகின்ற, பொன் கச்சை - பொற்கச்சையை, சேர்த்தி-(இடையிற்) கட்டிக்கொண்டு,— தம்பம் ஆம் என்ன தக்க-தம்பமோ என்று கருதும்படியுள்ள, தண்டொடு - தண்டாயுதத்துடனே, விரைவின் வந்தான்—; (எ - று.)

வீமனது இடையிற் பொற்கச்சை விளங்குவது, மேருவின்பராரையில் நேமி வட்டமாச் சூழ்ந்தது போலும். சோதிநேமி - சூரியனென்பாரு முளர். தரணி வீழா - கங்கைநீர்ப் பெருக்கில் வீழ்ந்து, (பாதளஞ்சென்று), உம்பராரமுதம்உண்ட என்றுகூறலுமாம்: இச்சரித்திரம் வாரணாவதச் சருக்கத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. கச்சை - அரையாடை யவிழ்ந்திடாதபடி கெட்டியாக இருப்பதற்கு இடையிற் கட்டுவது. பருமை + அரை = பராரை: பண்புப் பெயர் ஈறுபோய், வருமொழி முதல்நீண்டு நிலைமொழியீறுகெட்டது: "ஈறுபோதல் .. இனையவும் பண்பிற்கியல்பே" [நன். பத. 9.] (௯)

10.—இரண்டுகவிகள் - பலாயனனும் முன்னர்வெற்றிபெற்றிருந்த மல்லவீரனும் பொருதலைத் தெரிவித்தும்.

கதையுடைக்காளைவந்துகடுந்திறன்மல்லன்றன்னோ
டுதையமோடத்தமென்னுமோங்கலோரிரண்டுசேர்ந்து
துதைவுறப்பொருவதேபோற்றோள்புடைத்துருமினார்த்துப்
பதயுகத்தாலுந்தத்தம்பாணிகளாலுஞ்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கதை உடை - கதாயுதத்தை யுடைய, காளை - இளவீரனான பலாயனன், கடுந்திறல் மல்லன் தன்னோடு-கொடிய திறமையையுடைய மல்லனோடு, வந்து-வந்துசேர்ந்ததனால், (அவ்விருவரும்),உதையமோடு அத்தம் என்னும் ஓங்கல் ஓர் இரண்டு சேர்ந்து-உதையமலையோடு அத்தமலை யெனப்படும் ஓரிரண்டுமலையும் ஒன்றுசேர்ந்து, துதைவு உற - நெருங்குதல்பொருந்த, பொருவதே போல் - போர்செய்வதுபோல, தோள் புடைத்து - (தம்) தோள்களைத் தட்டியும், உருமின் ஆர்த்து - இடிபோலக் கர்ச்சித்தும், பதம்

யுகத்தால்உம் - இரண்டுபாதங்களாலும், தத்தம் பாணிகளால் உம் - தங்கள் தங்களுடைய கைகளாலும், சேர்ந்தார் - நெருங்கிப் பொருதார்கள்.

பொருவதே போற் சேர்ந்தார் என இயையும். (௧௦)

11. உதைத்தனர்வீசிவன்போடுரங்கொடுகரங்களெற்றிப்
புதைத்தனர்விரல்கண்மெய்யிற்புருவமுமூக்கும்வாயிற்
சிதைத்தனர்புயங்களென்னுஞ்சிலம்புகடாக்கத்தாக்கப்
பதைத்தனரோடியோடிப்பற்றினர்மீளமீள.

(இ - ள்.) (ஒருவரை யொருவர்),—வன்போடு - வலிமையோடு, வீசி உதைத்தனர்—: உரம்கொடு - வலிமையோடு, கரங்கள் எற்றி - கைகளால் மோதி, விரல்கள் மெய்யில் புதைத்தனர் - விரலின்வடு உடம்பிலே புதையும் படி செய்தார்கள்; புருவம்உம் மூக்குஉம் - புருவங்களையும் மூக்குக்களையும், வாயில் - வாயோடு, சிதைத்தனர் - பழுதுபடச்செய்தனர்: புயங்கள் என்னும் சிலம்புகள் தாக்க தாக்க - (மாற்றானுடைய) தோள்களென்கிற மலைகள் மோதுவதனால், பதைத்தனர் - (வலிதாங்க மாட்டாமல்) துடித்து, ஓடிஓடி - ஓடி யோடிப்போய், மீளமீள பற்றினர் - மீண்டும் மீண்டும் (ஒருவரை யொருவர் மற்போர் புரியுமாறு) பற்றிக் கொண்டார்கள்; (எ - று.)

புருவமும் மூக்கும் வாயிற் சிதைத்தனர் என்பதற்கு - புருவத்தையும் மூக்கையும் வாய்ப்புறத்திலாகும்படி யழித்தன ரெனினுமாம். (௧௧)

12.—வீமன் வந்த மல்லனை யழித்தல்.

கற்றனகாயமெல்லாங்கண்டுகண்களிக்கக்காட்டி
யுற்றனர்நின்றபோதிலூதையின்புதல்வனூரு
மற்றவன்மருங்குபற்றவன்கரமிடறுபற்றச்
செற்றனனிடிம்பன்றன்னைச்செற்றவெங்கொற்றத்தோளான்.

(இ - ள்.) கற்றன - (தாம்) அறிந்துள்ளனவான, காயம் எல்லாம் - இலக்குக்களை யெல்லாம், கண் கண்டு களிக்க காட்டி - (பார்ப்பவர்) கண்கள் கண்டு களிக்குமாறு தோற்றுவித்து, உற்றனர் - நெருங்கினவராய், நின்ற போதில் - (அவ்விரண்டுமல்லரும்) நின்ற சமயத்தில்,—இடிம்பன் தன்னை செற்ற வெம் கொற்றம் தோளான் - இடிம்பாசுரனை யழித்த கொடிய வெற்றி தங்கிய தோள்களையுடையவனான, ஊதையின் புதல்வன் - காற்றின் குமாரனாகிய வீமசேனன், ஊரு - (தன்னுடைய) தொடை, மற்றவன் மருங்கு பற்ற - மற்றொருவனான மல்லனுடைய இடுப்பைச் சுற்றியவண்ணம் பற்றிநிற்க, வல் கரம் - வலிய கையானது, மிடறு பற்ற - (அவன்) கழுத்தைப் பற்றிநிற்க, செற்றனன் - (வந்த) மல்லனை யழித்திட்டான்; (எ - று.)

காயம் - ஆங்கிலத்தில் 'Feat' எனப்படும். (௧உ)

13.—வந்த மல்லனை வென்றுநின்ற வீமனை மன்னன் பாராட்டுதல்.

தேர்மிசைவந்தமல்லன்சிதைந்தபேருறுப்பினோடும்
பார்மிசைகிடக்கநின்றபவனைப்புயங்கொட்டியார்த்தான்

சீர்மிகுமல்லன்றன்னைச்சிறப்புறத்தழுவியெல்லாப்
போர்முகங்களுக்குநின்னைப்போல்பவரில்லையென்றான்.

(இ - ள்.) தேர் மிசை வந்த—, மல்லன்—, சிதைந்த - அழிந்திட்ட, பேர் உறுப்பினோடும் (தன்னுடைய) பெரிய உறுப்புக்களுடனே, பார்மிசை கிடக்க - பூமியின்மீது விழுந்துகிடக்க,—நின்று - (வெற்றிபெற்று) நின்றுகொண்டு, பணை புயம் கொட்டி ஆர்த்தான் - (தன்னுடைய) பருத்த தோள்களைக்கொட்டி யாரவாரஞ்செய்பவனான, சீர் மிகு மல்லன்தன்னை - சிறப்புப்பொருந்திய மல்லனான பலாயனனென்றுபேர்பூண்ட வீமசேனனை, சிறப்புஉற - சிறப்புப் பொருந்த, தழுவி-கட்டிக் கொண்டு, 'எல்லாம் போர்முகங்களுக்குஉம் - முனைமுகங்களிலெல்லாம், நின்னை போல்பவர் - (உன்னை) ஒத்திருப்பவர், இல்லை—,' என்றான்-என்று (விராடமன்னவன்) பாராட்டிக் கூறினான்; (எ - று.)

தன்மல்லன் வெற்றி பெற்றது கண்ட மகிழ்ச்சியினால் தன்தேசத்துக்கே ஒருமேம்பாட்டை யுண்டாக்கிய அந்தமல்லனை மன்னன் தழுவினானென்க.

14.—விராடன் பலாயனனுக்குப் பலவரிசைகளளித்து அவன்றிறமையைப் புகழ்ந்துகூறுதல்.

மன்னவர்க்களிக்கத்தக்கவரிசைகளனைத்துநல்கி
முன்னவனாகிவைகுமுனிமனங்களிக்குமாறு
தன்னருகணுகவைத்தித்தலத்தெதிரில்லையிந்த
வின்னமுதடுவோற்கென்றானியற்றிறல்விராடன்றானே.

(இ - ள்.) இயல் திறல் விராடன் - பொருந்திய திறமையையுடைய விராடராசன்,— மன்னவர்க்கு - அரசர்களுக்கு, அளிக்கத்தக்க - கொடுத்தற்குஉரிய, வரிசைகள் அனைத்துஉம் - சிறப்புக்களையெல்லாம், நல்கி-(அந்த வென்ற பலாயனனென்ற மல்லனுக்குக்) கொடுத்து,— முன்னவன் ஆகி வைகும் முனி மனம்களிக்கும் ஆறு-(தன்)முன்னிடத்தி லிருப்பவனாகித் தங்கியுள்ள கங்கபட்டனென்ற முனிவனுடைய நெஞ்சம் மகிழ்ச்சியடையுமாறு, (அந்தப்பலாயனனை), தன் அருகு அணுக வைத்து - தன்னுடைய சமீபத்திலே சேரவைத்து, 'இந்த இன் அமுது அடுவோற்கு - இனிய சமையலைச் சமைக்கும் இந்தப் பலாயனனுக்கு, எதிர் - ஒப்பானவர், இ தலத்து - இந்தப் பூமியிலே, இல்லை—,' என்றான் - என்று (அந்தப் பலாயனன் திறமையைக் கொண்டாடிக்) கூறினான்; (எ - று.)—மன்னவர் களிக்கத்தக்க என்றும், அருகணைய வைத்துத் தலத்து என்றும் பாடம். (௧௪)

மற்போர்ச்சருக்கம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது
கீசகன்வதைச் சருக்கம்.

கீசகவதையைத் தெரிவிக்குஞ் சருக்க மென்பது பொருள். விரதசாரிணியென்று பேர்பூண்டு, விராடன்தேவியாகிய சுதேஷ்ணையினிடம் வண்ணமகளாயிருந்த பாண்டவரின்தேவியாகிய திரௌபதியைக் கண்டு காமுற்ற கீசகன் இரவிலே வீமனுற் பொருது கொல்லப்பட்ட செய்தியோடு, கீசகனுடலோடு திரௌபதியையும் ஈமவழலிலிடுமாறு உபகீசகர் பற்றிச்செல்லத் திரௌபதியின் புலம்பலால் அதனையுணர்ந்த வீமன் அவர்களையும கொன்ற செய்தி இதிற் கூறப்படும்.

1.—கீசகன் சுதேஷ்ணையைக் காண வருதல்.

அன்ன நாளினின் மன்னவன் றேவியா மன்ன மென்னடையாரமு தன்னசொற், சொன்ன சாயற் சுதேட்டிணை தன்றிருத் துணைவர் நூற்றொரு நால்வரிற் றோற்றமு, மன்னு மாண்மையுந் தேசுஞ்சிறந்துளான் வருதி னிக்குத் தலைவன்முன் றோன்றிய, கன்னல் வேளனை யான்றன் றுணைவியைக் காண வந்தனன் காண்டகு மேனியான்.

(இ - ள்.) *அன்ன நாளினில் - அந்தக் காலத்திலே, மன்னவன் தேவி ஆம் - விராடராசனுடைய மனைவியாகிய, அன்னம் மெல் நடை - அன்னப்பறவைபோன்ற மெல்லிய நடையையும், ஆர் அமுது அன்ன சொல்-கிடைத்தற்கு அரிய தேவாமிருதம் போன்ற[இனிய]சொல்லையும், சொன்னம் சாயல்-ஸ்வர்ணம்போன்ற உடலொளியையுமுடைய, சுதேட்டிணை தன்-சுதேட்டிணையென்பாளுடைய, திருத்துணைவர் நூற்றொருநால்வரில்-சிறந்த உடன் பிறந்தவர்கள் நூற்றுநால்வருக் குள்ளே,—தோற்றம் உம்-(கம்பீரமாகக் காணப்படும்) காட்சியும், மன்னும் ஆண்மை உம்-நிலையாகப்பொருந்திய பராக்கிரமமும், தேசு உம்-ஒளியும், சிறந்துளான்-மிக்குள்ளவனும், வருதினுக்கு தலைவன்-(விராடனுடைய) சேனைக்குத் தலைவனும், முன் தோன்றிய கன்னல் வேள் அனையான் - (சிவபெருமானுல் உடலெரிந்து போவதற்கு) முன் வடிவத்தோடு காணப்பட்ட கரும்புவில்லையேந்திய மன்மதனை யொத்தவனும், காண் தகு மேனியான் - காணத்தக்க [மிக அழகிய] உடம்பை யுடையவனுமான கீசகன், தன் துணைவியை - தன்னுடன்பிறந்தவளான சுதேஷ்ணையை, காண - பார்ப்பதற்கு, வந்தனன்—; (எ - று.)—தேசு - புகழுமாம்.*

ஸூதவமிசத்திற்சேர்ந்த கேகயனுக்கு மாளவியென்ற ஒருபாரியையும், அவள்தங்கை மற்றொருபாரியையுமாக இருந்தனர்: மூத்தவளான மாளவியினிடத்துக் கீசகனும் உபகீசகர்நூற்றைவரும தோன்றினர்: இவர்கள் காலேயரென்று பிரசித்தரான அசுரரின் அமிசமானவர்: அவர்களிற் கீசகன் பாணனுடைய அமிசமானவன்: மாளவியின்தங்கையினிடத்துப் பிறந்தவள் சுதேஷ்ணையென்பவள். மத்ஸ்யதேசாதிபதியான விராடன்மனைவி சுரதையென்பவள் இறந்துவிடவே, அந்த விராடன் இந்தச்சுதேஷ்ணையை மணந்த

னன்: மைத்துனன்மார்களாகிய கீசகர்கள் சிறுதாயின்பெண்ணான சுதேஷ்ணையோடு மச்சநாட்டையடைந்தனர்: கீசகன் விராடனிடம் சேனாபதியாயிருந்து பலநாடுகளையும் அம்மன்னவனுக்கு வென்றுதந்தானென்ற இவ்விவரத்தை முதனூலா லறிக. முதனூலுக்கு ஏற்ப, நூற்றொருநால்வரில் என்றஇடத்து நூற்றொருமூவரில் என்றாற்போன்ற பாடமிருக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது.

முதற் பத்தொன்பதுகவிகள்-பெரும்பாலும் முதற்சீரும் ஐந்தாஞ்சீரும் மாச்சீர்களும், மற்றையவை விளச்சீர்களுமாகிவந்த கழிநெடிலடிநான்கு கொண்ட எண்சீராசிரிய விருத்தங்கள். (௧)

2.—தமக்கையைவணங்கிக் கீசகன் மீள்கையில், விரதசாரிணியென்ற திரௌபதி பூக்கொய்துகொண்டு இவன்முன் முடுகுதல்.

தம்பியப்பெருந்தையலைநூபுரத் தாளின்வீழ்ந்து தகவுடன்மீடலு, மம்பரத்தவர்கற்பகக்காநிக ரந்தவந்தப்புரத்தகன்காவினில், வெம்புகர்க்களிற்றைவர்தந்தேவியாம் விரதசாரிணிமென்மலர்கொய்திளங், கொம்பொடொத்திடைசோரப்பணைத்தபொற் கொங்கையாளிவன்முன்னர்க்குறுகினாள்.

(இ - ள்.) தம்பி - சுதேஷ்ணையின் தம்பியான கீசகன், அ பெருந்தையலை - பெருமையுள்ள அந்தச்சுதேஷ்ணையை, நூபுரம் தாளில் வீழ்ந்து - நூபுரமணிந்த பாதங்களிலே வணங்கி, தகவுடன்-பெருமையோடு, மீடலும் - மீளாநிற்கையில்,— அம் பரத்தவர் கற்பகம் கா நிகர் அந்த அந்தப்புரத்து அகல் காவினில் - தேவலோகத்தவரின் கற்பகச்சோலையையொத்த அந்த அந்தப்புரத்தைச்சார்ந்த அகன்றுள்ள சோலையிலே, மெல் மலர் கொய்து - மெல்லிய மலர்களைப் பறித்துக்கொண்டு, வெம் புகர் களிறு ஐவர்தம் தேவி ஆம் விரதசாரிணி - விரும்பத்தக்க முகப்புள்ளிகளையுடைய ஆண் யானை போன்றவரான பஞ்சபாண்டவரின் மனைவியாகிய விரதசாரிணியென்கிற, இளங்கொம்பொடு ஒத்து இடை சோர பணைத்த - இளங்கொம்புபோன்று இடுப்பானது ஒல்கிநிற்குமாறு பருத்துள்ள, பொன் கொங்கையாள் - அழகிய ஸ்தநங்களையுடையவள், இவன் முன்னர் - இந்தக்கீசகனுடைய முன்னிலையிலே, குறுகினாள் - நெருங்கினாள்; (எ - று.)

தமக்கையைப்பணிந்துவிட்டுக் கீசகன் மீள்கையில், அந்தப்புரத்துச் சோலையில் பூப்பறித்துக்கொண்டுமீண்ட விரதசாரிணியென்ற திரௌபதிக்கு அவன் முன்னர்வருமாறு நேர்ந்த தென்க. அந்தப்புரம் - ராஜஸ்திரீகள் வசிக்குமிடம். (௨)

3.—கீசகன் திரௌபதியைக் கண்டதும் அவள்மீது மோகங்கொள்ளுதல்.

இயற்கையானகவினுடைப்பாவையை யிறைவன்றேவிக்கிளையவன்கண்டனன், செயற்கையாநலன்கண்டிலன்யார்கொலித் தெரிவையென்றுதன்சிந்தையினைக்கினான், மயற்கையாலழிந்தானைம்புலன்

களும் வழக்கொழிந்துமதிமருண்டானிணைக்,கயற்கையானக்கயற்றட ங்கண்ணியைக் கண்டகாட்சியிற்காமுகனாகியே.

(இ - ள்.) இணை கயல் கையான் - இரட்டைக்கயல்மீன் இரேகையைக் கையிலே யுடையவனாகிய, இறைவன் தேவிக்கு இளையவன்-விராடராசனு டைய மனைவிக்குத் தம்பியாகிய கீசகன்,—இயற்கை ஆன கவின் உடை பாவையை - இயற்கையழகையுடையவளான திரௌபதியை, கண்டனன்- கண்டான்: அ கயல் தடங்கண்ணியை - கயல்மீன்போன்ற விசாலமான கண் களை யுடையவளான அந்தவிரதசாரிணியை, கண்ட - (அங்ஙனம்) பார்த்த, காட்சியில்-காட்சிமாத்திரத்திலேயே, காமுகன் ஆகி—,செயற்கை ஆம் நலன்- (ஆடைஆபரணம் முதலியவற்றால் தோன்றும்) செயற்கையான அழகை, கண்டிலன் - காணாதவனாகி, இ தெரிவை யார்கொல் என்று தன் சிந்தையின் நோக்கினான் - 'இந்தமாது யாவளோ?' என்று தன்மனத்திலே நாடி,—மயற் கையால் - காமமோகத்தினால், அழிந்தான் - மனமழிந்து, ஐம்புலன்கள் உம் வழக்கு ஒழிந்து - (ஐம்பொறிகளும்) ஐம்புலன்களின்மேற் செல்லுதல் நீங்கி, மதி மருண்டான் - புத்தியில் மயக்கங்கொண்டான்; (எ - று.)

மகாவீரனானதால், உத்தமலட்சணமான இணையக்கயலிரேகை கீசகன் கையி லமைந்தது. (௩)

4.—கீசகன் திரௌபதியின் கட்டழகைக் கண்டு ஐயுறுதல்.

இந்திரன்னகர்ப்பாவைகொலோமட லேந்துபங்கயத்தேவிகொ லோவியற், சந்தமாருந்தடவரைத்தையலோ தாரணிக்குள்வருந்தனி த்தெய்வமோ, முந்தராவுறைபாதலந்தன்னில்வாழ் மோகினிக்குயி லோமுரல்கின்றிடு, முந்துநீரரமங்கைகொலோவெழி லோவியத்தொ ளிரியோவெனவுன்னினான்.

(இ - ள்.) இந்திரன் நகர் பாவை கொல் ஓ - தேவலோகத்தில் வாழும் அமரமடந்தையோ? மடல் ஏந்து பங்கயம் தேவி கொல்ஓ-இதழ்கள் பொருந் திய தாமரைமலரில் வாழும் இலக்குமியோ? இயல் சந்தம் ஆரும் தட வரை தையல்ஓ - இயற்கையான அழகுபொருந்திய பெரியமலையின் புத்திரியான பார்வதியோ? தாரணிக்குள் வரும் தனி தெய்வம்ஓ-பூமியிலேவந்து மானிடப் பிறவியில்தோன்றிய ஒப்பற்ற பெண்தெய்வமோ? முந்து அரா உறை பாதலந் தன்னில் வாழ்மோகினி குயில்ஓ-முற்பட்ட[சிறந்த]பாம்புகள்வசிக்கும் பாதாள லோகத்திலேவாழ்கின்ற மோகினித்தெய்வத்தினமிசமான பெண்ணோ? முரல் கின்றிடு முந்து நீர் அரமங்கைகொல்ஓ-ஒலிசெய்தவண்ணம்பெருகுகின்ற நீரில் வாழும் அரமகளோ? எழில் ஒளி ஓவியம் ஓ-அழகிய ஒளியையுடைய சித்திரப் பதுமையோ?என-என்று(துணிவு பிறவாமல்),உன்னினான்-(பலபடியாக அந் தத் திரௌபதியைக் குறித்து) எண்ணினான், (அந்தக்கீசகன்); (எ - று.)

இலக்குமியைக்கூறியபின் 'வரைமகள்' என வந்ததனால் பார்வதியோ என்று கூறப்பட்டது. கொலோஎன்று வந்தஇடங்களில் இரண்டில் ஒன்று அசையென்க. பாவை, குயில்என்பன- உவமவாகுபெயர். (௪)

5.—கீசகன் அவளை அருகிருந்தாரால் இன்னளென அறிந்து, அவள்காலில்விழுந்து காதலாற் பல கூறுதல்.

அருகுநின்றமகளிரைமற்றிவ ளார்கொலென்னவறியான்வினவி னன், வரிநெடுங்கண்மகளிருமாதரார் வண்ணமாமகளென்றனர்மைய லா, லுருகுகின்றவக்காளையுநாணமுற் றொடுங்கிநின்றவுயர்தவப்பா வைதன், னிருபதங்களில்வீழ்ந்தெனதாவிநீ யென்றுமீளவுமெத்தனை கூறினன்.

(இ - ள்.) அறியான் -(அந்தத்திரௌபதியை இன்னளென்று) அறியா தவனான கீசகன், மற்று-பின்பு, அருகுநின்ற - (அங்குச்) சமீபத்திலேயிருந்த, மகளிரை - மாதரானவரை நோக்கி, 'இவள் ஆர்கொல்—?' என்ன - என்று, வின வினன்-விசாரித்தான்; வரி நெடும் கண் மகளிர் உம்-செவ்வரிபரந்த நெடியகண் களையுடையரான (வினவப்பட்ட) மகளிர்களும், மாதரார் வண்ணமாமகள் என்றனர் - (இவள்) மாதரசியான சுதேஷ்ணைக்கு அலங்காரஞ்செய்யும் சிறந்தமகள் என்று தெரிவித்தனர்: மையலால் உருகுகின்ற அ காளை உம் - காமமயக்கத்தால் மனமுருகுகின்ற அந்த இளவெருதுபோன்றவனான கீசக னும், நாணம் உற்று ஒடுங்கி நின்ற உயர் தவம் பாவைதன் - நாணமடைந்து (இவனால் என்னதீமை விளையுமோ என்ற அச்சத்தினால்) உடல்குன்றி நின்ற சிறந்த நல்வினையையுடைய அந்தத் திரௌபதியின், இரு பதங் களில் வீழ்ந்து - இரண்டு கால்களிலே (தன் சிரசுபடும்படி) விழுந்து கும் பிட்டு, 'நீ எனது ஆவி - நீ என்னுடைய உயிர்போல்வாய்,' என்று - என்றுசொல்லி,— மீள உம் - பின்னும், எத்தனை கூறினன் - எத்தனையோ வார்த்தைகளைச் சொன்னான்; (எ - று.)

காமப்பித்துக்கொண்டு அந்தக்கீசகன் சொன்னவை அனுவதித்தற்கும் தகாதன என்ற காரணத்தால், அவற்றை விவரியாமல், 'எத்தனை கூறினன்' என்று கூறியொழிந்தார். என்று நின்றநகினியன கூறினன் என்றும் பாடம்.

6.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்: கீசகனைப் பழித்தும் மருட்டியும் திரௌபதி கூறியவற்றைத் தெரிவித்தும்.

கூறுகின்றமொழிகளுக்குத்தரங் கொடாதுநின்றதொர்கொம்ப ரின்வாய்மறைந், தேறுகின்றபழிகளும்பாவமு மிம்மைதானுமறுமை யும்பார்த்திலை, மாறுகின்றிலைசொல்லத்தகாதபுன் மாற்றமின்னமு மன்னுயிர்யாவும்வந், தாறுகின்றகுடைநிழல்வேந்தனுக் கழிவுசெய்தி யறிவிலிபோனுநீ.

(இ - ள்.) கூறுகின்ற - (அந்தக்கீசகன்) சொல்லுகிற, மொழிகளுக்கு - வார்த்தைகட்கு, உத்தரம் கொடாது - மறுமொழி தராமல், நின்றது ஓர் கொம்பரின்வாய் மறைந்து - அருகேயிருந்த ஒருமரக்கிளையிலே மறைந்து கொண்டு, (திரௌபதி அந்தக்கீசகனை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானாள்):

'பழிகளும் பாவமும்—, ஏறுகின்ற-(உனக்கு)மிகுகின்றன: இம்மை தான் உம்- இவ்வுலகத்தில் விளைவதையும், மறுமை உம் - மறுபிறப்பில் விளையப்போவதையும், பார்த்திலை (நீ) ஆலோசித்தாயில்லை: சொல்ல தகாத புல் மாற்றம்- சொல்லுதற்குத் தகாத அற்பவார்த்தைகளை, இன்னமும்—, மாறுகின்றிலை-(சொல்லுவதினின்றும்) நீங்குகின்றாயில்லை: (நீ இவ்வாறு இருந்தால்), மன் உயிர் யாஉம் வந்து ஆறுகின்ற குடை நிழல் வேந்தனுக்கு - (உலகத்தில்) நிலைபெற்ற பிராணிகளெல்லாம் வந்து இளைப்பாறுதற்கு இடமான வெண்கொற்றக்குடைநிழலையுடைய விராடனுக்கு, அழிவு - நாசத்தை, செய்தி - செய்கின்றவனாய்: நீ—, அறிவிலி போலும் - அறிவுகெட்டவன் போலக் காண்கின்றாய்; (எ - று.)

பிறன்இல்லாளை விரும்புவதனால் இம்மையிற் பழியும் மறுமையிற் பாவமும் விளையு மாதலால், 'இம்மைதானும் மறுமையும் பார்த்திலை' என்றாள். இவனுடைய அநியாயத்தால், அரசனுக்கே தீங்குவிளையக் கூடு மென்று அஞ்சினாள். ஏறுகின்ற - 'அன்' சாரியைபெறாத முற்று. (௬)

7·—மாரசாயகத்தா லுயிர்மாளினும் வசையிலாதமரபின்வந் தோர்பிறர், தாரமானவர்தம்முகம்பார்ப்பரோ தக்கவர்க்குத்தகவிவை யேகொலாஞ், சோரனாதலிற்சொற்றாயினித்தவிர் சுரேசரைவர்தங் காவலென்றோளிணை, வீரபோவென்னருகுறிலாவிபோம் விழித்திமைக்குமுன்னென்றுவிளம்பினாள்.

(இ - ள்.) மார(ன்) சாயகத்தால் - மன்மதபாணத்தினால், உயிர் மாளின் உம் - உயிர் போவதாயிருந்தாலும் [இறப்புநேர்வதானாலும்], வசை இலாத மரபின் வந்தோர் - குற்றமற்ற வம்சத்திற் பிறந்தவர், பிறர் தாரம் ஆனவர் தம் முகம் பார்ப்பர்ஓ - அயலாருடைய மனைவியானவளின் முகத்தைக் கண்ணெடுத்துப் பார்த்தலேனுஞ் செய்வரோ? தக்கவர்க்கு-யோக்கியர்கட்கு, தகவு - நற்குணங்கள், இவை கொல் ஏ-இவ்வாறு பிறர்மனையை விரும்புதல் முதலியனவோதாம்? சோரன் ஆதலின்-கள்ளத்தன முடையா யாதலால், சொற்றாய் - (நீ இவ்வாறான வார்த்தைகளைச்) சொன்னாய்: இனி—, தவிர் - (இவ்வாறானபேச்சை) ஒழிவாய்: என் தோள் இணை - என்னுடைய இரண்டு தோள்களும், சுரேசர் ஐவர் தம்-சிறந்ததேவர் ஐவர்களின், காவல்-பாது காவலிலுள்ளன: வீர-வீரனே! போ-அப்பாற்போ: என் அருகு உறில் - என்னருகே வந்தாலோ, விழித்து இமைக்கும் முன் - கண்ணை மூடித் திறக்குங் காலவளவைக்குள், ஆவி போம் - உன்னுயிர் ஒழிந்திடும், என்று—, விளம்பினாள் - சொன்னாள்; (எ - று.)—ஆம் - அசை.

விழித்திமைக்குமுன் போ என்று இயைத்தலும் ஒன்று. கந்தருவர் காவல்புரி கற்புடையள் என்று வந்ததற்கு ஏற்ப, சுரேசர் என்பதும் கந்தருவர் என்ற பொருளைத் தருமென்க. (எ)

8.—திரௌபதி கடிந்துகூறவும் கீசகன் காலில் வீழ்ந்துவேண்ட, அவள் சுதேஷ்ணையிடஞ் சேர்தல்.

*பேதையிப்படிக்கூறவுங் காதனோய் பெருகுசிந்தையன் பின்னையு
முன்புறா, வாதரத்தெனதாருயிர்போகினு மமையுமென்றவளம்புயச்
சீறடி, மீதுநெற்றிபடத்தொழுதான்வடி வேற்கணாளும்வெகுண்டுவி
ரைவினிற், றாதுளங்கனிவாய்முத்தவாணகைச் சுதேட்டிணைப்பெய
ராளுழைத்துன்னினாள்.*

(இ - ள்.) பேதை - மடவரலான திரௌபதி, இப்படி கூறஉம் - இவ்வாறு (கீசகன்செயலைக் கண்டித்துச்) சொல்லவும், காதல் நோய் பெருகு சிந்தையன் - ஆசைநோய் விஞ்சிய மனத்தையுடையவனாய்,—(கீசகன்),—பின்னைஉம் - பின்னும், முன்பு உறா - அவளுடைய முன்னே வந்து, 'ஆதரத்து எனது ஆர் உயிர் போகின்உம் அமையும் - காதல் காரணமாக எனது அருமையான உயிர் இறப்பதானாலும் தகும்,' என்று-என்றுசொல்லி, அவள் அம்புயம் சிறு அடிமீது-அந்தத்திரௌபதியின் தாமரைமலர்போன்ற சிறிய பாதங்களின்மேல், நெற்றி பட தொழுதான்-(தன்) நெற்றிபட வணங்கினான்: வடி வேல் கணாள் உம்-கூரிய வேற்படைபோன்ற கண்களையுடையளான அந்தத் திரௌபதியும், வெகுண்டு - கோபங்கொண்டு,—தாதுளை கனி வாய் முத்தம் வாள் நகை சுதேட்டிணைப் பெயராளுழை - தாதுளம்பழம்போன்ற சிவந்த வாயையும் முத்துப்போன்று ஒளிபொருந்திய பற்களையுமுடையளான சுதேஷ்ணை யென்பாளிடத்தில், விரைவினில் துன்னினாள்-விரைவாகப் போய்ச் சேர்ந்தாள்; (எ - று.)—முன்புஉறா ஆதரத்து என்று எண இயைத்து-இதற்கு முன்பில்லாத காதலோடு என்றுகூறி எனினுமாம். (அ)

9.—சென்ற திரௌபதி தன்வரத்தந் தோன்ற நின்று அவளிடத்து நிகழ்ந்தது சொல்லுதல்.

*நடுங்குமெய்யினள்பேதுறுநெஞ்சின ணாணுநீர்மையணாவினுணீ
ரிலா, தொடுங்குமென்மையடன்மையினாற்புன லுருத்தகண்ணின
ளோவியம்போன்றுளாள், கடுங்கண்யானைப்பிடரிருந்திங்கலங் காக்
கும்வெண்குடைக்காவலன்றேவிகே, டொடுங்கழற்கழலானின்றனை
வனெற் சுட்டியாயிரஞ்சொல்லலசொல்லினான்.*

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஓவியம் போன்றுஉளாள் - சித்திரப்பதுமை போன்றுள்ளவளாகிய அந்தத் திரௌபதி,—நடுங்கும் மெய்யினள் - (அச்சத்தினால்)நடுக்கமடைந்த உடம்பை யுடையவளும், பேதுறு நெஞ்சினள் - கலங்கிய மனத்தை யுடையவளும், நாணும் நீர்மையள் - நாணுகின்ற தன்மை யுடையவளும், நாவினுள் நீர் இலாது ஒடுங்கும் மென்மையள் - (தனக்கு நேர்ந்திருக்கின்ற அவஸ்தையை எண்ணித் தன்)நாவினிடத்து நீரூறுதலுமில்லாமல்(வறண்டுபோக) ஒடுங்குதற்குக் காரணமான மென்மைத்தன்மை யுடையவளும், தன்மையினால்-

(மெல்லியலான) தன்மைக்குஏற்ப, புனல் உகுத்த கண்ணினள்-நீரைச்சிந்துகின்ற கண்களையுடையவளுமாய்,—கடுங்கண் யானை பிடர் இருந்து இ நிலம் காக்கும் வெள் குடை காவலன் தேவி-கொடிய கண்களையுடைய யானையின் பிடரியிலே யிருந்துகொண்டு இந்தப்பூவுலகைக்காக்குந் தன்மையுள்ள வெண் கொற்றக்குடையையுடைய அரசனுடைய மனைவியே! கேள் - (நிகழ்ந்ததைக்) கேட்பாயாக: தொடும் கழல் கழலான் - அணிந்த வீரக்கழலை யுடைய பாதங்களை யுடையனான, நின் துணைவன் - உன்னுடன் பிறந்தவன், என் சுட்டி என்னைக்குறித்து, சொல் அல ஆயிரம் சொல்லினான்-சொல்லத்தகாதனவான பலவார்த்தைகளைச் சொன்னான்; (எ - று.)

முதலிரண்டடிகள் - அந்தத்திரௌபதிக்கு அச்சத்தினால் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளை விளக்குவன. மூன்றாமடி - நீதிநெறிநடத்தும் மன்னவனுக்கு நீ மனைவி யாதலால், அநீதிநடவாமல் பார்க்கவேண்டுவது உனக்கும் பொறுப்பே யென்பதைக் குறிப்பிக்கும். (௯)

10.—இனிச்செய்யவேண்டுவது இன்னதென்றும், நெறிதவறின் இன்னது விளையுமென்றும் அந்தத்திரௌபதி கூறுதல்.

விரதசாரிணியென்பதுந்தேவரென் மெய்புரக்கும்விரதமுமிங்கு
னக், கிரதமாகவரமனைக்கெய்துமு னியம்பினேனெனையாவருமிச்சி
யார், சுரதமாடுமகளிரைத்தேடிநின் றுணைவன்வேட்கையுஞ்சோகமு
மாற்றிடு, சரதமாகநினையாதொழிநெறி தப்பிலாருயிர்தப்புமென்றோ
தினாள்.

(இ - ள்.) விரதசாரிணி என்பதுஉம் - (என்பெயர்) விரதசாரிணியென்பதையும், தேவர் என் மெய் புரக்கும் விரதம்உம் - தேவர்கள் என்உடலைக் காக்கின்ற கொள்கையையும், இங்கு - இங்குள்ள, உனக்கு—, இரதம் ஆக - இனிமையாக, வரம் மனைக்கு எய்தும் முன் - (உன்னுடைய) சிறந்த வீட்டில் (வண்ணமகளாய்ச்) சேர்தற்குமுன்னம், இயம்பினேன் - சொல்லியுள்ளேனே: (இப்படியிருப்பதனால்தான்), எனை - என்னை, யாவர்உம் - எவரும், இச்சியார் - விரும்பமாட்டார்: (ஆகையால்), சுரதம் ஆடும் மகளிரை-(விலைப்பொருட்டாகப்) புணர்ச்சியை நிகழ்த்துகின்ற வேசியரை, தேடி—, நின் துணைவன் - உன்தம்பியின், வேட்கைஉம் - ஆசையையும், சோகம் உம் - (மன்மதனால் நிகழ்ந்துள்ள) வருத்தத்தையும், மாற்றிடு - மாறச்செய்: சரதம் ஆக - திண்ணமாக, நினையாது ஒழி - (என்னால் அவனுடைய வேட்கையையும் சோகத்தையும் போக்கலாமென்று) நினையாதுதவிர்வாய்: நெறி தப்பில்-முறைமைதவறி (ஏதேனும்) நிகழுமானால், ஆர் உயிர் தப்பும் - (உன் தம்பியின்) அரியஉயிரே அழிந்திடும், என்று—, ஓதினாள்-கூறினாள் (அந்தத் திரௌபதி); (எ - று.)

விரதசாரிணி என்பது - நல்லொழுக்கத்துடன் நடப்பவளென்று காரணப் பொருள்படும். என்பெயரினாலேயே யான் எப்படிப்பட்ட தன்மை

யுடையவ ளென்பதை நீ அறிந்திடலாமேயென்பது, குறிப்பு. ஸாரதம் - வடசொல். (௧௦)

11.—திரௌபதியின்வாசகங்கேட்டுச் சுதேஷ்ணை அவள்கண்ணீர் துடைத்து 'என்வீடணுகாவகைபோ' என்று தம்பியைமுனிதல்.

கேகயங்களெனுமெழிற்சாயலாள் கிளந்தவாசகங்கேட்டிடியேறுறு, நாகமென்னநடுங்கிஅப்பூங்கொடி நயனநீர்துடைத்துற்றதுநன்றெனு, வேகமுற்றமனத்தொடுதம்பியை மிகமுனிந்துதன்வீடணுகாவகை, யேகுகென்றனளென்றலுஞ்சோகமோ டேகினனறம்பாவமென்றெண்ணலான்.

(இ - ள்.) கேகயங்கள் எனும்-கேகயப்பறவை யென்று சொல்லத்தக்க எழில்-அழகிய, சாயலாள்-தோற்றத்தை யுடையவளான திரௌபதி, கிளந்த-சொன்ன, வாசகம்-வார்த்தையை, கேட்டு—,(சுதேஷ்ணை),—இடிஏறு உறும்-பேரிடியினோசையைக் கேட்டல்பொருந்திய, நாகம் என்ன - பாம்புபோல, நடுங்கி —, அ பூங் கொடி நயனம் நீர் துடைத்து-அந்தப்பூங்கொடி போன்ற திரௌபதியின் கண்ணீரைத் துடைத்து, 'உற்றது-நேர்ந்த நிகழ்ச்சி, நன்று-நன்றாகவுள்ளது', எனு - என்றுசொல்லி, வேகம் உற்ற - கோபாவேசம் மிகுந்த, மனத்தொடு - மனத்துடனே, தம்பியை - கீசகனை, மிக முனிந்து - மிகவுங் கோபித்து, தன் வீடு அணுகா வகை-(இனித்) தன்வீட்டைச்சேராத படி, 'ஏகுக - போய்விடுவாயாக,' என்றனள் - என்று கூறினாள்: என்றலும் - என்று சொன்னவுடனே, அறம் பாவம் என்று எண்ணலான்-(இந்தச்செயல்) புண்ணியம் விளைப்பது (இது) பாவத்தைத் தருவது என்று ஆலோசித்த லில்லாதவனாகிய அந்தக்கீசகன், சோகமோடு - துயரத்தோடு, ஏகினான் - (தன் வீட்டுக்குச்) சென்றான்; (எ - று.)

இடியேற்றைக்கேட்ட நாகம் நடுங்குமென்பது, நூற்கொள்கை "விரி நிறநாகம் விடருளதேனு, முருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்" என்றது, நாலடி. கேகயம் - மயில். அப்பூங்கொடிஎன்பது சுதேஷ்ணையைச் சுட்டுவதாயின், நயனம் - திரௌபதியின் நயனம் என்க. (௧௧)

12 —அற்றைநாளிராத்திரி கீசகன் பட்ட மன்மதாவஸ்தை.

சென்றுதன்மனைபுக்கபின்மன்மதன் செருவினொந்தழிசிந்தையனாய்மலர், மன்றன்மெல்லணைவீழும்வெம்பாலையால் வருத்தநோவிம்மலைந்தானெனுந், தென்றறன்னையுந்தீயெனுந்திங்களைத் தினகரனெனவென்றேங்குஞ்செயலழிந், தன்றவன்கருங்கங்குலிற்பட்டபா டவனையல்லதையார்படுவார்களே.

(இ - ள்.) சென்று-போய், தன் மனை புக்க பின் - தன் வீட்டினுள்ளே சேர்ந்தபிறகு, மன்மதன் செருவில்-மன்மதன் செய்யும் போரிலே, நொந்து - வருந்தி, அழி - அழிந்த, சிந்தையன் ஆய் - மனத்தையுடையவனாய்,— மலர் மன்றல் மெல் அணை வீழும் - மலர்கொண்டு பரப்பிய நறுமணமுள்ள

மெல்லிய படுக்கையிலே விழுவான்: 'இ மலர் அணை தான் - இந்தப் பூம்படுக்கை, வெம்பாலையால் வகுத்ததுஒ-வெப்பமுள்ள பாலைநிலத்தா லியன்றதோ?' எனும்-என்பான்: தென்றல் தன்னைஉம் - தென்றற் காற்றையும், தீ எனும்-தீயென்று சொல்வான்: திங்களை-சந்திரனைப் பார்த்து, '(இவன்), தினகரன் கொல்-சூரியனேயோ!' என்று-என்றுகருதி, எங்கும்-எக்கமடைவான்: செயல் அழிந்து - செய்யவேண்டிய தொழில் இன்னதென்றுணராது மனமழிந்து, அன்று-அன்றைத்தினம், அவன்—, கருங் கங்குலில்-கரிய இராப்போதிலே, பட்ட - அடைந்த, பாடு - வருத்தத்தை, அவனை அல்லது - அவனை யல்லாமல், யார் (வேறு) யாவர், படுவார்கள்ஏ-அனுபவிப்பார்களோ? (எ-று.)

பாலை-மிகவும் வெம்மையை யுடையநில மாதலால், தனக்கு மிக்கவெப்பஞ்செய்யும் மலரணையை, 'வெம்பாலையால் வகுத்ததோ இம்மலரணை தான்' என்னலானான். காமமயக்கம் கொள்பவர்க்கு, குளிர்ந்திருப்பனவான மலரணை திங்கள் தென்றல் முதலியன வெப்பத்தைச் செய்தல், இயற்கை. அல்லதை, ஐ - சாரியை. 'அன்றகன் கருங்கங்குலில்' என்றும் பாடம். (சுஉ)

13.—கீசகனதுரத்தை யாற்ற நினைந்த அவன்சேடியர் சுதேஷ்ணையிடம் வண்ணமகளைக் கீசகன் கண்டால்தான் ஆவிநிலைக்குமென்று வேண்டுதல்.

பாவிதன்மனைச்சேடியரானவர்பலரும்வந்துபடியுடைமன்னவன்
றேவிதன்னைவணங்கியக்காமுகன்சிந்தைநோயுஞ்செயலும்புகன்றெழிற்
காவியங்கண்ணவளைத்தனதுகண்காணினுந்தணியுங்கடுங்காதலு
மாவியும்பெறுமெய்யணுகானினதாணையென்றனராதரமாற்றுவார்.

(இ - ள்.) பாவிதன்-பாபிஷ்டனான கீசகனுடைய, மனை-வீட்டிலுள்ள, சேடியர்ஆனவர் பலஉம் - பணிப்பெண்கள் பலரும், வந்து—,—படி உடை மன்னவன் தேவிதன்னை பூமியைப் பாதுகாத்தலுடைய விராடமன்னவனுடைய மனைவியை, வணங்கி—,ஆதரம் ஆற்றுவார்—(அந்தக்கீசகனுடைய) காமவிடாயைத் தணிவிக்க முயல்பவராய்,— அ காமுகன் சிந்தைநோய்உம் செயல்உம் புகன்று - காமநோய் கொண்டவனான அந்தக்கீசகனுடைய மனத்திலுள்ள காமநோயையும் (அதற்கு ஏற்ப அவன் மலரணை முதலியவற்றால் வெப்பங் கொள்ளுஞ்) செய்கையையும் சொல்லி, - 'எழில் காவி அம் கண்ணவளை - அழகிய கருங்குவளைமலர்போலும் அழகிய கண்களையுடைய அந்த வண்ணமகளை, தனது கண் காணின்உம் - (அந்தக்கீசகன்) தன் கண்களாற் கண்டாலும், கடுங் காதல்உம் தணியும் - (அவன்இப்போதுகொண்டுள்ள) கொடியகாதல் தணியப்பெறுவான்: ஆவிஉம் பெறும்-தன்னுயிரும் இறவாது நிலைத்திருக்கப்பெறுவான்: மெய் அணுகான் - அவளுடம்பைக் கட்டித் தீண்டான்: (இவ்விஷயத்தில்), நினது ஆணை-,' என்றனர் - என்றுகூறினார்கள்.

பிறர்மனைநச்சுதலென்பது பஞ்சமகாபாதகங்களு ளொன்றாதலால், அந்தப்பாதகத்திற்குத் துணிந்த கீசகனை, 'பாவி' என்றார். ஆதரம் மாற்றுவார் என்றும் பிரிக்கலாம். காதலும் ஆவியும் - எச்சவும்மைகள். (சுங)

14.—அந்தச் சேடியரின் சொல்லைக் கேட்டதும், சுதேஷ்ணை கீசகன்செயலுக்கு வருந்திப் புலம்புதல்.

பாசகாரிகளாமைம்புலன்களும் பரிவுகூரப்பரிந்துயர்ந்தோர்புகல், வாசகாதிகள்கற்றுந்தெளிந்திலை மதனவேதத்தின்மார்க்கமும்பார்த்திலை,நாசகாலம்வரும்பொழுதாண்மையு ஞானமுங்கெடுமோநறுந் தார்முடிக், கீசகாவென்றழுதனளம்மொழி கேட்டபோதக்கிளிநிகர் மென்சொலாள்.

(இ - ள்.) அ மொழி கேட்ட போது - (சேடியர் சொன்ன) அந்தவார்த்தை செவிப்பட்டபோது,—அ கிளி நிகர் மெல் சொலாள் - கிளிபோன்று மென்மையாகப் பேசுபவளான அந்தசுதேஷ்ணை,—'பாசகாரிகள் ஆம்-மனப் பிணிப்பை யுண்டாக்குவனவான, ஐம்புலன்கள்உம் - (பஞ்சேந்திரியங்கட்கு உரிய சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும்) ஐந்துவிஷயங்களும், பரிவு கூர - துன்பத்தை மிகுவிக்க, பரிந்து - (அதனால்) மனம் வருந்தி, உயர்ந்தோர் புகல் வாசக ஆதிகள் கற்றுஉம் தெளிந்திலை - பெரியோர் கூறியுள்ள நீதிவாக்கியங்களை யெல்லாம் படித்திருந்தும் மனத்தெளிவு பெற்றாயில்லை: மதன(ன்)வேதத்தின் மார்க்கம்உம் பார்த்திலை - மன்மதவேதத்தின் முறைமையையும் காணகின்றாயில்லை: நறுந் தார் முடி கீசகா - நறியமாலையை யணிந்த முடியையுடைய கீசகனே! நாசகாலம் வரும் பொழுது—, ஆண்மை உம் - மனவுறுதியும், ஞானம்உம் - நல்லறிவும், கெடும் ஓ-கெட்டுவிடுமோ?' என்று-எனச்சொல்லி, அழுதனள்-புலம்பலானாள்; (எ-று.)

பாசம் - பாஶம்: கயிறு என்ற பொருளுள்ள இவ்வடசொல், மனப்பிணிப்பு என்ற பொருளை இலக்கணையாற் காட்டும். மதனவேதம் - வாத்ஸ்யாயனம்; அடியோடு தன்மீது விருப்பமில்லாதவரைப் புணரலாகா தென்பது, மதனவேதத்தின் மார்க்கமாம். (௧௪)

15.—மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்: சுதேட்டிணை நீர்கற்புக் குலையாமல் கீசகனுவிகாக்க'இந்தமாலையைக் கொடுத்து மீள்வாய்'என்று ஆதுலத்தோடு வண்ணமகளை வேண்டினமையைத் தெரிவிக்கும்.

ஆகுலத்தொடுநெஞ்சந்தளர்ந்துதன் னருகினின்றவருந்ததிநேயநிகர், மீகுலக்கொடிதன்னிருதாள்மிசை வீழ்ந்துநின்றன்விழியருளுண்டெனிற், கோகுலத்திலுயர்ந்தவென்காதலன் கோலுநீதியுங்குன்றுமெனதுரை, நீகுலைக்கிலனைத்துமின்றேகெடு நேரிழாயிதுநெஞ்சுறக்கேட்டியால்.

(இ - ள்.) (பின்பு அந்தச்சுதேஷ்ணை),—ஆகுலத்தொடு-வருத்தத்தினால், நெஞ்சம் தளர்ந்து - மனம் சோர்ந்து, தன் அருகில் நின்ற—, அருந்ததி நிகா-அருந்ததியை யொத்த, மீ குலம் கொடிதன்-சிறந்த குடியிற்றோன்றிய கொடிபோன்றவளான திரௌபதியின், இரு தாள்மிசை வீழ்ந்து - இரண்டு பாதங்களிலே வணங்கி,—(அவளைநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானாள்). நேர் இழாய்-அழகிய ஆபரணங்களை யணிதற்குரியவளே! நின்தன்-உன்னுடைய,

விழி அருள் உண்டு எனில்-கண்ணின் அருள்நோக்கம் உண்டு என்றால், (அப்போது), கோகுலத்தில் - அரசர்திரளில், உயர்ந்த - மேம்பட்ட, என் காதலன் - என் கணவனுடைய, கோல்உம் - செங்கோலும், நீதிஉம் - அரசநீதியும், குன்றா - பழுதுபடா: எனது உரை - என்பேச்சை, நீ —, குலைக்கில்- (செய்யாது) தட்டினால், அனைத்துஉம் - (என் காதலனுடைய கோலும் நீதியுமாகிய) எல்லாமும், இன்றுஎ கெடும் - இன்றைத்தினமே அழியும்: இது - (யான்சொல்லிய) இந்தப்பேச்சை, நெஞ்சு உற - மனம் பொருந்த, கேட்டி - கேட்பாய்: (எ - று.)

நீ கீசகனிடத்துப் போய்வரவேணு மென்று நேரே சொல்லுதற்குக் கூசிப் பூர்வபீடிகையாக இங்ஙனம் சுதேஷ்ணை கூறுகின்றாள். விழியருளுண்டெனில் என்பதன் கருத்து - என்மீது கருணைகொண்டு நான் சொல்வதை யேற்றுப் புரிவாயேயானால் என்பது. இதுஎன்று சுட்டியது-எனதுரை நீ குலைக்கில் அனைததுமின்றே கெடும் என்பதை. கீசகனது புஜபலத்தினாலேயே விராடன் தேசத்தை இனிதுஆள்கின்றானென்பது கருதி, சுதேஷ்ணை இவ்வாறு கூறினாள். ஆல் - ஈற்றசை. (௧௫)

16\. இளையனாதலினென்னிளையோன்மனத் தெண்ணமின்றியி
கன்மதனம்பினா, லளையுமேனியனாகிநின்மெய்ந்நல மாதரித்தின்றடா
துசெய்நீர்மையால், விளையுமேகொடுவெம்பழியிப்பழி விளைவுறாமல்
விரகினக்காதனோய், களையுமாறெண்ணினாங்கவனாவியுங் காத்துநின்
பெருங்கற்பையுங்காக்குமால்.

(இ - ள்.) என் இளையோன் - என்தம்பி, இளையன் ஆதலின் - (அறிவு முதிராத) இளமைப்பருவத்தோனாதலால், மனத்து —, எண்ணம் இன்றி - ஆலோசனை யில்லாமல், இகல் மதன் அம்பினால் - மாறுபாட்டையுடைய மன்மதனுடைய அம்பினாலே, அளையும் தொளைக்கப்பெற்ற, மேனியன் ஆகி - உடம்பையுடையவனாய், நின் மெய் நலம் - உனது உடலினாற்பெறலாகும் இன்பத்தை, ஆதரித்து-விரும்பி, இன்று-இன்றைத்தினம், அடா(த)து-தகாத செயலை, செய் - செய்யத்தொடங்கிய, நீர்மையால் - தன்மையினால், (முடிவில்), கொடு வெம் பழி - மிகக் கொடிய பழி, விளையுமே - உண்டாகுமே: இபழி விளைவுஉறாமல் - இந்தப்பழி யுண்டாகாதபடி, விரகின் - தந்திரமாக, அ காதல்நோய் - (அவனுடைய) அந்த ஆசைநோயை, களையும் ஆறு - போக்கும்வகையை, எண்ணின் - எண்ணினால், ஆங்கு - அப்போது, (அச்செயல்), அவன் ஆவிஉம் காத்து - அந்தக்கீசகனுடைய உயிரையுங் காத்து, நின் பெருங் கற்புஉம் காக்கும்—; (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம்.

திரௌபதியின் மேனியைத் தீண்டினால் பிறர்கற்பையழித்தானென்ற பழியும், தீண்டாது உயிரொழிந்தால் பிறர்மனை நயந்து உயிர்நீத்தானென்ற பழியும் விளையுமென்னலாம். பழி விளையாமல் அந்தக்கீசகன் உயிருய்வதற்கு உபாயம் மேலிற் கவியிற் கூறுகிறாள்: அச்செயலை நீ செய்யவேணுமென்றே பதினைந்தாஞ் செய்யுளில் சுதேஷ்ணை வேண்டியது. (௧௬)

17. எண்ணுகின்றனன்யானென்றுநீமறுதெனதுவாய்மையெதிர்
கொண்டிளையவனண்ணுமில்லிடைச்சென்றிந்நாண்மலர் நறைகொ
ண்மாலையைநல்கினைமீளுவாய், கண்ணினின்னுருக்காணினுமற்றவன்
கன்னமின்புறக்கட்டுரைகேட்பினும், வண்ணமாமகளேயுயிர்நிற்குநீ
வாழியேகிவருகெனவாழ்த்தினாள்.

(இ - ள்.) யான் ஒன்று எண்ணுகின்றனன் - யான் ஒருவார்த்தையை ஆலோசித்துச் சொல்லுகின்றேன்: நீ—, மறுது - மறுத்துச் சொல்லாமல், எனது வாய்மை - எனதுவாயிலிருந்து வருவதை, எதிர்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு, இளையவன் நண்ணும் இல்லிடை சென்று - (எனது)தம்பி வசிக்கிற வீட்டினிடத்துப் போய், இந்த நாள் மலர் நறை கொள் மாலையை - இந்தப் புதியமலர்கொண்டுதொடுத்த நறுமணமுள்ள மாலையை, நல்கினை - கொடுத்துவிட்டு, (உடனே), மீளுவாய் - திரும்பிவிடுவாய்: அவன் - அந்த (என்தம்பியான) கீசகன், வண்ணம் மா மகளே - அலங்காரஞ் செய்யுஞ் சிறந்த பணிப்பெண்ணே! நின் உரு - உன்வடிவத்தை, கண்ணின் காணின் உம்—, கன்னம் இன்புஉற - காது மகிழ்ச்சியடைய, கட்டுரை கேட்பின் உம்- (உன்னுடைய) தொடுத்துச் சொல்லும் பேச்சைக் கேட்டாலும், உயிர் நிற்கும் - (அவனுடைய) உயிர் (உடலில்) தரிக்கும்: ஏகி வருக - போய் வருவாயாக: நீ வாழி - நீ வாழ்வாயாக, என - என்றுசொல்லி, (அந்தத் திரௌபதியை), வாழ்த்தினாள்—; (ஏ - று)—மற்று - அசை.

கீசகனிடத்துச் சென்று வருவதனால், நின்கற்பிற்கு யாதோரிடையூறுமின்றி யிருக்கவேணுமென்ற கருத்தினால், 'நீ வாழி' என்று வாழ்த்தினாள்.()

18.—திரௌபதி அந்தச்சுதேஷ்ணை கூறிய சொல்லைக் கண்டித்தபடியே
வேறு வழியில்லாமையால் அவள்சொற்படி மலர்மாலையைக்
கீசகனிடத்துக் கொண்டு போதல்.

மொழியலாதமொழியைச்சுதேட்டிணை மொழிந்தபோதுமுதுக்
குறைவுள்ளவப், பழியிலாமொழிப்பாவைவெம்பாதகம் பகர்தியெ
ன்னைவெறுதொழிபாவைநீ, யழிவிலாதபெருங்கிளைக்கல்லல்கூ ரழிவு
வந்ததறிந்திலையென்றுதன், விழிகளாரணுசொரியக்கொடுத்தபூ வே
ரிமாலைகொண்டேகினண்மின்னனாள்.

(இ - ள்.) சுதேட்டிணை—, மொழி அலாத மொழியை - சொல்லத்தகாத பேச்சாகிய அந்தச் சொல்லை, மொழிந்தபோது—, முதுக்குறைவு உள்ள - பேரறிவு படைத்த, அ - அந்த, பழி இலா மொழி பாவை - குற்றமில்லாத பேச்சுக்களையுடைய பெண்ணான திரௌபதி, (சுதேஷ்ணையை நோக்கி),— 'வெம் பாதகம் பகர்தி - கொடியபாவச் செயலைச் சொல்லுகின்றாய்: பாவை - பிரதிமைபோன்றவளே! (நான் பின்வருமாறு சொல்வது குறித்து),நீ-, என்னை வெறுது ஒழி-என்மீது வெறுப்புக்கொள்ளாமலிருப்பாயாக: அழிவு இலாத - அழிதலில்லாத [நல்வாழ்வு வாழ்கின்ற], பெருங் கிளைக்கு - (உன்னுடைய) பெரிய சுற்றத்துக்கு, அல்லல் கூர் - துன்பம்மிகுதற்குக் காரணமான, அழிவு—,

வந்தது - வந்ததை, அறிந்திலை - அறிந்தாயில்லை,' என்று-எனசசொல்லி,—தன் விழிகள் - தனது கண்கள், ஆரம் சொரிய - முத்துப்போன்ற நீரை யுகுக்க,—கொடுத்த - (அந்தசசுதேஷ்ணை) கொடுத்திட்ட, பூ வேரி மாலை - மலர் கொண்டு தொடுத்த மணமுள்ள மாலையை, கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு, மின் அனாள் - மின்னல்போன்ற பேரொளிபடைத்த உடலையுடைய அந்தத் திரௌபதி, ஏகினள் - செல்லலானாள்; (எ - று.)

நீ சொல்லுகிற வார்த்தையைத் தட்டாமற் செய்யவேண்டுவது பணிப் பெண்ணாகிய எனக்குக் கடமை யென்று செய்கின்றேன்: ஆனாலும், இதனால் உன்னுடைய தம்பிமார்க்கு நாசமே விளையும்: இதனை யறிந்திலை யென்று மேல்விளையப் போவதை ஆராய்ந்து திரௌபதி கூறினளென்க. ஆரம் - கண்ணீருக்கு, உவமவாகுபெயர். சுதேஷ்ணை 'எனக்குத் தாகமாக இருத்தலாற் பருகுமாறு சுரையை இந்தப்பாத்திரத்தில் வாங்கிவருக' என்று வண்ணமகளை நோக்கிக்கூற, அன்னாள் தடுத்துப்பேச, அந்த இராணி கட்டாயப் படுத்தியனுப்பினா ளென்று மூதனூலி லுள்ளது. (கஅ)

19.—திரௌபதியைக் கீசகனிடத்துச் சென்று வரும்படியேவிய சுதேட்டிணையைக் குறித்த கவிக்கூற்று.

ஆண்டுவந்ததுருபதன்மாமக ளடைந்தநாட்டொட்டமரரோரை
வரே, தீண்டலன்றியொருவருமென்னைமெய் தீண்டுவாரிலையென்றெ
ன்றுசெப்பவு, நீண்டசெங்கைத்தரணிபன்காதலி நினைவிலாமனெறிய
ற்றதம்பியான், மீண்டுமவ்வழியேகென்றுரைப்பதே விதியையாவர்
விலக்கவல்லார்களே.

(இ-ள்.) ஆண்டு வந்த - அப்போது வந்த, துருபதன் மா மகள் - துருபதனுடைய சிறந்த மகளாகிய திரௌபதி, அடைந்த நாள் தொட்டு - (தான் விராடன்மனைவியினிடம் வண்ணமகளாகிச) சேர்ந்த நாள்முதல், 'அமரர் ஓர் ஐவர் ஏ தீண்டல் அன்றி - ஐந்துகந்தருவதேவர்களே (தன்னைத்) தீண்டுவதன்றி, ஒருவரும் - வேறொருதருரும், என்னை—,மெய் தீண்டுவார் இலை—,' என்று என்று செப்பவும் - என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கவும்,—நீண்ட செம் கை - (முழந்தாளளவும்) நீண்டுள்ள செவ்விய கையையுடைய, தரணிபன் காதலி - விராடமன்னவனுடைய மனைவி, நினைவு இலாமல் - ஆலோசனையில்லாமல், நெறி அற்ற தம்பியால் - ஒழுக்கங்கெட்ட தம்பியாகிய கீசகனிடத்து, மீண்டும் - மறுபடியும், அ வழி - அவனுள்ள இடத்து, ஏகு - ஏகுவாய், என்று உரைப்பதுஏ - என்று (திரௌபதியைநோக்கிச்) சொல்வதா? [இது தகுதியன்று என்றபடி]: விதியை யாவர் விலக்க வல்லார்கள்—? (எ - று.)

'விதியை யாவர் விலக்கவல்லார்கள்' என்ற பொதுப் பொருள் கீழ்க் கூறிய சிறப்புப்பொருளைச சமர்த்தித்ததனால், இது-வேற்றுப்பொருள்வைப் பணி. விதி திரௌபதி வியாஜமாகக் கீசகன் இறக்கவேணு மென்பது. (கக)

வேறு

20.—உதயகாலத்தில் திரௌபதி கீசகன் மனையிலேகுதல்.

மாதவள் கீசகன் மனையி லேகவற்
போதக லவுமவன் புலம்பல் போகவும்
பாதமில் வன்றிறற் பாக னூர்ந்ததே
ராதப னுதயவெற் பணுகி னானரோ.

(இ - ள்.) மாது அவள் - பெண்ணான அந்தத்திரௌபதி, கீசகன் மனையில் ஏக - கீசகனுடைய மனையிலே செல்லவும், (அவ்வேளையில்), அல் போது அகல உம் - இராப்போது கழியவும், அவன் - அந்தக்கீசகனுடைய, புலம்பல் - தனிமையினாலாகிய துன்பம், போகவும்—,—பாதம் இல் - காலில்லாதவனான [முடவனான], வல் திறல் - மிக்க சாமர்த்தியத்தை யுடைய, பாகன் - பாகனாகிய அருணனென்பவனால், ஊர்ந்த - செலுத்தப் பெற்ற, தேர் - தேரின்மீது, ஆதபன் - சூரியன், உதயவெற்பு - உதய மலையிலே, அணுகினான் - அடைந்தான்; (எ - று.)—அரோ - ஈற்றசை.

தான் காலில்லாதிருக்கையில் ஒற்றைச்சக்கரத்தையுடைய சூரியனது தேரை ஒருநாளிற் பகலும் இரவும் உண்டாகும்படி வெகுவிரைவாகச் செலுத்துதலால், 'வன்றிறற் பாகனூர்ந்த தேர்' எனப்பட்டது.

இதுமுதல் இருபத்தாறுகவிகள் - பெரும்பாலும் மூன்றுஞ்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றவை விளச்சீர்களுமாகிய அளவடிநான்குகொண்ட கலி விருத்தங்கள். (உ0)

21.—திரௌபதியைக் கண்டதும் கீசகன் தகாதமொழி சொல்ல, அவள் சூரியனை வணங்குதல்.

தருக்கியகாமுகன்றகாதுசொல்லவே
யுருக்கிளர்சாயலோடுளமழிந்துபோய்
முருக்கிதழ்வல்லிதன்முளரிச்செங்கையா
லருக்கனையிறைஞ்சினளழிவில்கற்பினள்.

(இ-ள்.) தருக்கிய-வலிமைசெருக்கைக் கொண்ட, காமுகன் - காமுக னாகிய கீசகன், தகா (த) து - தகாதவார்த்தைகளை, சொல்லவே—,—அழிவு இல் கற்பினள் - அழிதலில்லாத கற்பையுடையவளாகிய, முருக்கு - பலாச மலர்போன்ற, இதழ் - உதட்டையுடைய, வல்லி - கொடிபோன்றவளான அந்தத் திரௌபதி,—உரு - (தனது) வடிவத்திலே, கிளர் - விளங்கு கின்ற, சாயலோடு - சிறத்துடனே, உளம - மனமும், அழிந்து - அழிய, போய்—,—தன் - தன்னுடைய, முளரி - தாமரைமலர்போன்ற, செங் கையால் - சிவந்த கையினால், அருக்கனை - சூரியனை, இறைஞ்சினள் - வணங்கினள்; (எ - று.)—சூரியனை வணங்கின படியை அடுத்த செய்யுள் தெரிவிக்கும்.

ஜகத்தில் நடப்பதற்கெல்லாம் ஸாட்சியாகிய தேவதையாதலால், சூரியனை யிறைஞ்சிக் கூறினள். (உக)

22.—சூரியனைத் தன்னிடரைப் போக்குமாறு திரௌபதி வேண்டுதல்.

துரங்கமோரேழுடன்சோதிகூர்மணிக்
கரங்களோராயிரங்கவினத்தோன்றினாய்
வரங்கொள்வேனின்னையான்மரபுபொன்றுமென்
றிரங்குறுமென்னகத்திடரைநீக்குவாய்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) துரங்கம் ஓர் ஏழ் உடன் - ஏழுகுதிரைகளுடனே, சோதி கூர் - ஒளிமிக்க, ஓர் ஆயிரம் மணி கரங்கள் - அழகிய ஆயிரங் கிரணங்கள், கவின - விளங்கும்படி, தோன்றினாய் - உதித்துள்ளவனே! நின்னை யான் வரம் கொள்வேன் - உன்னிடத்துப் பின்வருமாறு நான் வரம்பெறுவேன் [நீ எனக்கு ஒருவரம் தரவேணுமென்றபடி]: 'மரபு - என்குலத்தின் பெருமை [கற்புநெறி கெடாத் தன்மை], பொன்றும் - இந்தக் கீசகனால் அழிவுறுமே!' என்று—, இரங்குறும் - வருந்துகின்ற, என் அகத்து - என்மனத்திலுள்ள, இடரை - துன்பத்தை, நீக்குவாய் - போக்குவாயாக; (எ - று.)

சூரியன் தேர்க்குக் குதிரைகள் ஏழ் என்று சிலவிடத்தும், சூரியன் குதிரைகள் ஏழில் ஒன்று ஏழ் [ஸப்த] என்றபெயரினதென்று சிலவிடத்தும் கூறப்பட்டுள்ளது. (உஉ.)

23.—சூரியனை வேண்டிநின்ற திரௌபதி கீசகன்முன்னர் மலர்மாலையைக் கொடுத்துவிட்டு நிற்றல்.

என்றுகொண்டென்றினைப்பணிந்துமன்றலாற்
கன்றியகீசகக்கலகன்முன்புபோய்
மன்றலந்தொடையலும்வழங்கிமெய்வெரீஇ
நின்றனளாணிலைநின்றகற்பினாள்.

(இ - ள்.) என்று கொண்டு - என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்றினை - சூரியனை, பணிந்து - வணங்கி,—(பின்பு), மன்றலால் - புணர்ச்சிவிருப்பினால், கன்றிய - வாடிய, கீசகன் கலகன் - கீசகனென்ற கலகஞ்செய்வானது, முன்பு - முன்னிலையில், போய்—,— மன்றல் அம் தொடையலும் வழங்கி - நறுமணமுள்ள அழகிய பூமாலையையுங் கொடுத்துவிட்டு, மெய் வெரீஇ - உடல் நடுக்கங்கொண்டு, நின்றனள்—: (யாவளெனில்),— நிலை நின்ற கற்பினாள் - உறுதியாகவுள்ள கற்பையுடையவளான திரௌபதி.

எத்துணைக்கொடியவனாயிருப்பினும் அவன்முன் நிற்கும் போதும் தன் கற்பைக் கெடாது பாதுகாத்துக்கொள்வது என்ற உறுதியுடன் திரௌபதி நின்றனளென்பார் 'நிலைநின்ற கற்பினாள் நின்றனள்' என்றார். கீசகக் காலனென்றுபிரதிபேதம். ஆல் - அசை. (உ௩)

24.—அப்போது கீசகன் படுக்கையி லிருந்த நிலை.

காமருகுளிரிலைபைங்கதலிமெல்லடை
தாமரைவளையம்வண்டாதருபல
ராமுறையணைத்துமெல்லமளிமேல்விரித்
தீமவல்லெரியின்மேலென்னவைகினான்.

(இ - ள்.) காமரு குளிரி - அழகிய குளிர்ச்சியையுடைய, பைங் கதலி மெல் அடை - இளைய வாழையின் மெல்லிய தளிரிலையும், தாமரைவளையம் - தாமரைச்சுருளும், வண் தாது அரு மலர் - வளப்பமுள்ள மகரந்தம் நீங்காத தாமரைமலரும், ஆம் - முதலாகிய, முறை அனைத்தும் - முறைமையாகிய யாவும், மெல் அமளிமேல் விரித்து - மெல்லிய படுக்கையின்மேற் பரப்பி, ஈமம் வல் எரியின் மேல் என்ன - சுடுகாட்டிற் சுடுநெருப்பின் மீது பிணம் இருப்பதுபோல, வைகினன் - தங்கியிருந்தான்; (எ - று.)

தாபத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமையாற் கீசகன் குளிர்ச்சியை வேண்ட, ஏவலாளர் சைத்தியோபசாரமாகப் படுக்கையில் வாழைத்தளிர் முதலியவற்றை யிட்டுவைத்தனராக, அதன்மேற் படுத்திருக்கும் கீசகனுக்கு அப்படுக்கையும் பெருவெப்பத்தைச் செய்வதனால் ஈமவெரியின்மேற் கிடப்பது போலத் தவிப்புற்றுக் கிடந்தன னென்கிறார். இவனுக்கு உண்டாகிய காமதாபம் இவனுயிரையே கொண்டுபோவதற்குக் காரணமா மென்று குறிப்பிக்க, இவனுக்கு உயிருடனிருக்கும் போதே ஈமவெரியிற் கிடந்தாற் போலுந் தன்மை வாய்த்த தென்றது. குளிரி - கல்லாரமலரென்பாரும், பீலிக்குஞ்ச மென்பாரு முளர். (உச)

25. —பலமாதர் சந்தனம் முதலியவற்றை அவன் தாபந்தணிக்கக்கருதி வீச, அவையும் வெப்பத்தை மிகுவிப்பன வாதல்.

சாந்தொடுதண்பனிநீருந்தாமமு
மேந்தியகரத்தினரேழைமார்பலர்
காந்தியகனன்மிசைக்காட்டுநெய்யென
வேந்தனதுடலகம்வெதும்பவீசினார்.

(இ - ள்.) சாந்தொடு சந்தனமும்,தண் பனி நீர் உம்-குளிர்ந்த பனிநீரும், தாமம் உம்-பூமாலையும்,ஏந்திய-தாங்கியுள்ள,கரத்தினர்-கையையுடையவரான, ஏழைமார் பலர்-பலஸ்திரீகள்,—(தாம் ஏந்திய அந்தச் சாந்துமுதலியவற்றை), காந்திய பற்றியெரிகின்ற, கனல்மிசை-நெருப்பிலே, காட்டும்-சொரியப் பெறுகின்ற,நெய் என - நெய்யைப்போல, (எறிகெனவே காமதாபத்தால் வெப்பங் கொண்டுள்ள), வேந்தனது - கீசகனென்ற அரசகுமாரனது, உடல் அகம் - உடம்பு,வெதும்ப-(பின்னும்)தாபங்கொண்டெரியுமாறு,வீசினார்-எறிந்தார்கள்.

பற்றியெரிகின்ற நெருப்பிற் பெய்யும் நெய் எங்ஙனம்அந்தநெருப்பைப் பின்னும் பற்றியெரியுமாறு செய்யுமோ, அங்ஙனமே ஏழைமார் கீசகன்மீது பெய்த சாந்து முதலியவை அவன்காமதாபத்தை மிகுவிக்கலாயின வென்பதாம். 'வீசினார்' என்ற சொல்லினாற்றலால், அவனருகே வந்து சந்தனத்தை யப்புதல் முதலியன செய்யவும் இயலாதபடி அவன்மேனி வெப்பம் மிக்கிருந்த தென்பது பெறப்படும். கீசகனுடைய விரகதாபத்தைச் சந்தனம் முதலியன மிகுவித்தன என்று கூறவேண்டிய இடத்தில் 'காட்டும்' என்று பிரயோகித்திருத்தலால், இலக்கணையால், அச்சொற்குச் சொரியப் பெற்ற என்று பொருள் கூறலாயிற்று. (உரு)

26.—கீசகன் தன்முன்னே நிற்கும் திரௌபதியைக் காணுதல்.

தாக்கியகாமநோய்தழைக்கவன்புற
நோக்கியதிசையெலாங்காணுநோக்கினன்
பாக்கியநெஞ்சுறப்பலித்ததென்னவே
நீக்கியமடந்தைமுனிற்றல்கண்டுளான்.

(இ - ள்.) தாக்கிய - (தன்னை) வருத்திய, காமம் நோய் - மன்மதனால் நேர்ந்த வியாதியானது, தழைக்க-மிகுதியாகிற்க, அன்புஉற-காதல்பொருந்த, நோக்கிய-கண்ணுக்குஎட்டிய, திசை எலாம்-திக்குக்கள் முழுவதிலும், காணும்-பார்க்கின்ற, நோக்கினன் - கண்பார்வையை யுடையவனான கீசகன்,—'பாக்கியம் - (தான்செய்துள்ள) புண்ணியப்பேறு, பலித்தது பயனையுண்டாக்கிற்று', என்ன - என்று கருதுமாறு, நீக்கிய மடந்தை - (தன்னை) முன்பு விலக்கிய பெண்ணாகிய திரௌபதி, முன் நிற்றல் - முன்னே நிற்பதை, நெஞ்சுஉற - மனமார, கண்டுளான் - பார்த்தவனானான்; (எ - று.)

காமநோய் மிகமிக கண்ணுக்குத் தெரியுமிடங்களி லெல்லாம் கீசகன் மருளமருள விழித்துப்பார்த்தவனாய், திரௌபதிவந்து முன்னிற்றலைக் கண்டானென்க. அவள் முன்னேநின்றது - தான்செய்த புண்ணியப்பயனே அவளைத் தன்முன்னே வந்துநிற்குமாறுசெய்தது என்று அந்தக்கீசகன் கருதுதற்கு இடங்கொடுத்தது என்ற கருத்துப்பட, 'பாக்கியம்பலித்த தென்ன நெஞ்சுறமடந்தைமுன்நிற்றல் கண்டுளான்' என்றார். (உசு)

27.—இரண்டுகவிகள் - தன்னுதரந்தோற்றத் திரௌபதியை வந்தாளென்று கீசகனழைத்துத் தெரிவிக்கும்.

வந்தனளென்னுடைமாதவப்பயன்
வந்தனளென்னுடைவழிபடுந்தெய்வம்
வந்தனளென்னுடையாவிவாழ்வுற
வந்தனளென்னுடைவண்ணமங்கையே.

மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) என்னுடை மாதவம் பயன் - என்னுடைய பெருந்தவத்தின் பயன் போன்றவள், வந்தனள்—: என்னுடை வழிபடும் தெய்வம் - யான் வழிபடுகின்ற தெய்வம் போன்றவள், வந்தனள்—: என்னுடை ஆவி - என்னுடைய உயிர்போன்றவளான பெண், வந்தனள்—: என்னுடை வண்ண மங்கை - என்னுடைய வண்ணமங்கை, வாழ்வு உற-(யான்) வாழ்ச்சியடைய, வந்தனள்—: (எ - று.)

வழிபடுகிறதெய்வம் தன்விருப்பத்தை யளிக்கவல்லதாதல்போல இந்த வண்ணமங்கை தன்விருப்பமாகிய கலவியின்பத்தை யளிப்பாளென்னுங் கருத்தினால், அவளை 'வழிபடுந்தெய்வம்' என்கின்றான். என்னுடை ஆவி வாழ்வுஉற என்னுடை வண்ணமங்கை வந்தனள் வந்தனள் என்று கூட்டி யுரைப்பாருமுளர். (உஎ)

28. வருகநீயருகுறமதுரவாசகந்
தருகநீயிருசெவிதழைக்கவுள்ளநின்
றுருகநீதழுவுகவுடலந்தேமுறப்
பருகநீவழங்குகபவளவாயென.

(இ - ள்.) நீ—, அருகு உற - சமீபத்திற் பொருந்த, வருக—: நீ—, இரு செவி தழைக்க - (என்னுடைய) இரண்டுகாதுகளும் செழிக்குமாறும், நின்று உள்ளம் உருக - (உன்வாசகங்கள் என்மனத்திலே) நிற்பதனால்(அந்த) மனம் உருகுமாறும், மதுரம் வாசகம் - இனிய வார்த்தைகளை, தருக—. உடலம் தேம் உற - என்னுடம்பு இன்பமடையுமாறு, நீ தழுவுக—: நீ—, பருக - (நான்)நுகருமாறு, பவளம் வாய் - பவழம் போன்ற(உன்)வாயிதழை, வழங்குக - தருவாயாக, என - என்று சொல்லி,—(எ - று.)—"கிடந்தவனெழுந்து" என்று மேற்கவியில் தொடரும். (உஅ)

29.—தன்னைக் கீசகன் பற்றவருகையில் திரௌபதி யோட, கீசகனும் தொடர்ந்து செல்லுதல்.

கிடந்தவனெழுந்தொருகேடுவந்துறு
மடந்தையைத்தழுவுவான்வந்துசார்தலும்
விடந்திகழ்விழியினாளோடவேட்கையாற்
றொடர்ந்தனனறிவிலாச்சோரன்றானுமே.

(இ - ள்.) கிடந்தவன் - படுக்கையிற் படுத்திருந்தவனான கீசகன், எழுந்து—, ஒரு கேடு வந்துறு மடந்தையை - ஒருதீங்கும் வரப்பெறாத பெண்ணாகிய திரௌபதியை, தழுவுவான் - ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுதற் பொருட்டு, வந்து சார்தலும் - வந்துசேர்ந்த வளவில்,—விடம் திகழ் விழியினாள் - கொடுமைவிளங்குகின்ற கண்பார்வையை யுடையவளான அந்தத் திரௌபதி, ஓட - ஓடாநிற்கையில்,—அறிவு இலா சோரன் தான்உம் - நல்லறிவு இல்லாத கள்ளநெஞ்சை யுடையவனான அந்தக்கீசகனும், வேட்கையால்- காதலால், தொடர்ந்தனன் - (அவளைத்) தொடர்ந்து சென்றான்; (எ - று.)

'கேடுவந்துறு மடந்தை' என்றது, அவளுடைய பாதிவிரதியத்திற்கு ஒருவராலுந் தீங்கு இழைக்க முடியாது என்ற குறிப்பினது. அவள் நோக்கே அந்தக் கீசகனுடைய மரணத்திற்குக் காரண மாவதால், 'விடந்திகழ் விழியினாள்' என்றதென்னலாம்: அன்றியும், கருவிழிக்கு விடத்தை உவமை கூறுதலும் உண்டு. (உகூ)

30.—கீசகனால் தொடரப்பெற்று ஓடின திரௌபதி அரண்மனையில் அரசர்காண வந்து வீழ்தல்.

ஓடியமடக்கொடியுலகுகாவலன்
சூடியமணிமுடிதுலங்குகோயிலின்
வாடியகொடியெனவந்துவீழ்ந்தன
ணீடியவேத்தவையிருபர்காணவே.

(இ - ள்.) ஓடிய - (அங்ஙனம்) ஓடிப்போன, மடம் கொடி-மடப்பத்தை யுடைய கொடிபோன்றவளான திரௌபதி,—வாடிய கொடி என வாட்ட முற்ற கொடி போல,—வேந்து அவை நீடிய நிருபர் காண-அரச சபையிலே மிக்குள்ள அரசரெல்லாங் காணுகிற்கையில், உலகு காவலன் - விராடதேசத் திற்குத் தலைவனாகிய விராடராசன், சூடிய - அணிந்துள்ள, மணி முடி - இரத்தினம் பதித்த கிரீடத்தோடு, துலங்கு - விளங்குகின்ற, கோயிலின் - அரண்மனையிலே, வந்து வீழ்ந்தனள்—; (எ - று.)

தன்முறையீட்டை யுணர்த்துமாறு காவலன்மணிமுடியுடன் துலங்கு கோயிலிற் சென்றனளென்க. இராசசபையிற் பலஅரசர் திரண்டிருப்பா ராதலால், 'நீடிய வேத்தவைநிருபர் காணவீழ்ந்தனள்' என்றார்: இனி, நிருபர் என்றது - விராடனைக் காட்டுமென்றலும், தருமபுத்திரனைக் காட்டு மென்ற லும் உண்டு. நீடிய - பெருமைபெற்ற, வேத்தவை யெனினுமாம். (௩0)

31.—அந்தக் கீசகன் தன்னினைக்கையால் திரௌபதியைத் தீண்டக் கருதுதல்.

தொழுந்தகைமனுகுலத்தோன்றல்கண்ணெதிர்
விழுந்தழுந்தெரிவையைவேட்கைநோயினு
லழுந்தியகாமுகனச்சமின்றியே
செழுந்துணைக்கைத்தலந்தீண்டவுன்னினான்.

(இ - ள்.) தொழும் தகை - (யாவராலும்) வணங்குதற்கு உரிய நற்குண முடைய, மனு குலம் தோன்றல்-மனுகுலத்திலே தோன்றியவனான விராட ராஜனுடைய, கண் எதிர் - கண்ணுக்கு எதிரிலே, விழுந்து—, அழும் - அழு கின்ற, தெரிவையை - பெண்ணாகிய திரௌபதியை, வேட்கை நோயினால் - காதல்நோயிலே, அழுந்திய - ஆழ்ந்துவிட்ட, காமுகன் - காமவிச்சையை யுடையவனான கீசகன், அச்சம் இன்றி - (பலருங்காண்கையில் நாம் ஒரு பெண்ணைத் தீண்டலாமோ என்கிற) கூச்சமு மில்லாமல், செழும் துணை கைத்தலம் - வலிமையுள்ள இரட்டையான (தன)கைகளால், தீண்ட - (அவளைப்) பற்றுவதற்கு, உன்னினான் - நினைத்தான்; (எ - று.)

மனு - வைவஸ்வதமனு. இந்தக்கீசகன் மனுகுலத்தோன்றலின் கண் ணெதிரில் அச்சமின்றித் தெரிவையைத் தீண்ட உன்னிய காரணம் வேட்கை நோயிலழுந்தியதும், அரசன் தன்னை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டானென்ற நம்பிக்கையு மாகும். 'ஆசைவெட்கமறியாது' என்பது பழமொழி. (௩௧)

32.—சூரியனேவலால் ஒருகிங்கரன் விரைவாகவந்து அந்தத் திரௌபதியைத் தீண்டாதவாறு கீசகனை அப்பால் வீசுதல்.

உன்னுமவ்வளவையினுருவொன்றுடைப்
பொன்னெடுந்தேரவன்புகலமற்றொரு
வன்னெடுங்கிங்கரன்வருமுறைமாருத
மென்னவந்தடுத்தயலெடுத்துவீசினான்.

(இ - ள்.) உன்னும் அ அளவையின் - (திரௌபதியை அந்தக்கீசகன் தீண்ட) நினைத்த அவ்வேளையில், உருளை ஒன்று உடை பொன் நெடு தேர

வன் - ஒற்றைச்சக்கரம் பூண்ட அழகிய நீண்ட தேரையுடையவனான சூரிய பகவான், புகல - ஏவ,—மற்று ஒரு வல் நெடு கிங்கரன் - வேறொரு வலிய நெடிய பணியாளன், சூறை மாருதம் என்ன அடுத்து வந்து - சுழல்காற்றுப் போல விரைந்து கிட்டிவந்து, எடுத்து—, அயல் வீசினன் - (அந்தக் கீசகனைத் திரௌபதியைத் தீண்டாதபடி) அப்பால் எறிந்திட்டான்; (எ - று.)

கீழ் இருபத்திரண்டாஞ் செய்யுளில் "இரங்குறு மென்னகத் திடரை நீக்குவாய்" என்று சூரியனை நோக்கி வேண்டிக்கொண்டதற்கு ஏற்ப, அவனே லேவிய கிங்கரன் இந்தத் திரௌபதியைப் பாதுகாத்தன னென்க. தான் இருந்த இடத்திற்குச் சுதேஷ்ணையின் கட்டளையினால் திரௌபதி சுராபாத்திரத்தைக் கொணர்கையில் கீசகன் இவளைக்கண்டு வலியக் கையைப்பற்ற, இவள் உதறிக்கொண்டுசெல்லுகையில் அந்தக்கீசகன் இவளைப்பின்தொடர்ந்து சென்று இராசசபையிலே கூந்தலைப்பற்றிச் சினத்தினால் இவளைக் காலினால் தள்ள, அப்போது சூரியனாலேவப்பட்ட ராக்ஷதனொருவன் வந்து அந்தக் கீசகனைப் பூமியில் தள்ளினனாக, பின்னர் இவள் விராடராசனிடத்து முறையிட்டும் அவன் விசாரியாதுவிட்டன னென்று முதனூல் கூறும். (௩௨)

33.—விராடர் கீசகன்செயலைக் கண்டறிந்தும் அச்சத்தினால் வாளாவிருத்தல்.

கண்டனனிருந்தமண் காவல்வேந்தனு
மெண்டகுநெறிமுறை யிடறு கீசகன்
றிண்டிறல்வலிமையுஞ் செயலுஞ் சிந்தையிற்
கொண்டொருவாய்மையுங் கூறவஞ்சினான்.

(இ - ள்.) இருந்த - (சிம்மாசனத்தின்மேல்) தங்கியிருந்த, மண் காவல் வேந்தன் உம் - பூமியைப் பாதுகாத்தலை யுடைய விராடவரசனும், கண்டனன் - (கீசகனுடைய அக்கிரமச் செயலைக்) கண்ணாரக்கண்டவனாயும், எண் தகு நெறிமுறை - (பெரியோரால்) மதிக்கத்தக்கஉரிய நியாயவழியினின்று, இடறு - தவறிய, கீசகன் - கீசகனுடைய, திண் திறல் வலிமை உம் - மிக்க வலிமையையும், செயல் உம் - அக்கிரமச் செய்கையையும், சிந்தையில் கொண்டு - மனத்திலெண்ணி, ஒரு வாய்மை கூறஉம் - ஒருவார்த்தை சொல்லவும், அஞ்சினான்—; (எ - று.)

அரசனாதலால் நீதியிற்பிழைத்த கீசகனைத் தண்டிக்கவேண்டியதே முறையாயிருக்க அதைச் செய்யாவிடினும், 'நீ செய்வது முறையன்று: தகாத செயல்' என்றாவது சொல்லியிருக்கலாமே: அதுவுஞ் செய்திலனென்பதாம். 'வாய்மையும்' என்ற விடத்தினின்று பிரித்துக் கூட்டப்பட்ட உம்மை, எச்சப் பொருளது. (௩௩)

34.—கீசகன் திரௌபதி இவர்களின்செயலைக்கண்ட வீமன், கீசகனை யழிக்கயாறு ஒருமரத்தைப் பிடுங்கும்படி வேதண்டு நோக்குதல்.

அடுதொழிற்பலாயனனமுதபின்னையுங்
கடுமையிற்பின்றொடர்காளைதன்னையும்

படருறக்கண்டுதன்பாங்கர்நின்றதோர்
விடவியைப்பிடுங்குவான்வெகுண்டுநோக்கினான்.

(இ - ள்.) அடு தொழில் - (அரண்மனையிலே) சமையல்வேலையிலமர்ந்திருந்த, பலாயனன் - பலாயனனென்று மாறுபெயர் பூண்ட வீமசேனன்,— அழுத மின்னை உம் - அழுதுகொண்டு முன்னே செல்கின்ற மின்னல்போல பவளாகன திரௌபதியையும், கடுமையில் - விசையாக, பின் தொடர் - (அந்தத் திரௌபதியைப்) பின்னே தொடர்ந்துசென்ற, காளை தன்னை உம் - இளவெருது போல்பவனான கீசகனையும், படர் உற - (தன்மனத்துத்) துன்பமுண்டாக, கண்டு - பார்த்து,—தன் பாங்கர் நின்றது ஓர் விடவியை - தன்பக்கத்திலிருந்ததொரு மரத்தை, பிடுங்குவான் - (அந்தக்கீசகனை மோதி யொழிக்கும்படி) வேரோடு பிடுங்கும்பொருட்டு, வெகுண்டு நோக்கினான் - சினக்குறிப்புக்கொண்டு பார்த்தான்; (எ - று.)

விடவி—விடபீ: கிளைகளையுடையது என மரத்திற்குக் காரணக்குறி. முதலில் மரத்தைப் பிடுங்குவான் வெகுண்டு நோக்கியது, தருமன் கருத்தையுணர்தற்பொருட்டென்னலுமாம். (௩௪)

35.—தருமன் அந்தவீமன்செயலைக் குறிப்பாக விலக்குதல்.

கனிட்டனதெண்ணமக்கங்கனாகிய
முனித்தகையுணர்ந்தவன்முகத்தைநோக்கியித்
தனிப்பெருமராமரந்தழல்கொளுந்திடா
துனக்கடுமிந்தனமன்றென்றோதினான்.

(இ-ள்.) கனிட்டனது - (தன்னினுஞ்) சிறியவனாகிய வீமசேனனுடைய, எண்ணம் - கருத்தை, அ கங்கன் ஆகிய முனி தகை - அந்தக் கங்கனென்று மாறு பெயர்பூண்ட துறவியாகிய நற்குணமுள்ள தருமபுத்திரன், உணர்ந்து - தெரிந்துகொண்டு, (அச்செயலைத் தடுக்குமாறு), அவன் முகத்தை நோக்கி - அந்த வீமசேனனுடைய முகத்தைப் பார்த்து, 'இ தனி பெரு மராமரம் - இந்தத்தனித்துள்ள பெரிய மராமரமானது, தழல் கொளுந்திடாது - நெருப்புப்பற்றி யெரிவதற்கு ஏற்றதாகாது: (ஆகையால் இப்போது), உனக்கு அடும் இந்தனம் அன்று - உனது அடுதொழிற்கு ஏற்ற விறகு அன்று,' என்று—, ஓதினான் - (குறிப்பினாற்) சொல்லி (அந்த வீமன் செயலை)த் தடுத்திட்டான்; (எ - று.)

இந்தனத்துக்கு உதவுமாஎன்று பலாயனன் பார்ப்பதாகவைத்துக்கொண்டு, 'இது விறகுக்கு உதவா தாதலால், இதனைப் பிடுங்கவேண்டா'என்று தடுப்பவன்போல 'இந்தவேளையில் இதுகொண்டு எதிரியை ஒழிக்க முயல்வது தகாது' என்பதைக் குறிப்பித்தான் தருமபுத்திர னென்க. பலாயனனென்ற வீமனுடையசெயலை இங்குத் தருமபுத்திரன் வேறுகாரணங்கூறி மறைத்ததாக வந்தது அணியியலில் வஞ்சநவிற்சியணியின் பாற்படும்: வடநூலார் வ்யாஜோக்தி யென்பர். முனித்தகை - முனிவர்க்குரிய நற்குணமுடையவனென அன்மொழித்தொகை. (௩௫)

36.—அதுகேட்டு வீமன் வலிமையை யடக்கிக்கொண்டுநின்றனாக, திரௌபதி விராடன் முன்னிலையில் அழுதுகொண்டு கூறுதல்.

சீரியகங்கனன்றுரைத்தசெம்மொழி
பாரியதாமெனப்பலாயனன்கொளா
வீரியமகத்துளேநிறுத்தும்வேலையிற்
கூரியவிழியினுளழுதுகூறுவாள்.

(இ - ள்) சீரிய - சிறப்புற்ற, கங்கன் - கங்கனென்று மாறுபெயர் பூண்ட தருமபுத்திரன், அன்று - அப்போது, உரைத்த - சொன்ன, செம் மொழி - நேர்மையான வார்த்தையை, 'பாரியது ஆம் - (இச்சொல்) சிறப் புற்ற பேச்சாம்,' என - என்று, பலாயனன் - வீமசேனன், கொளா - (மனத் திற்) கொண்டு, வீரியம் - (தன்) வலிமையை, (வெளிக்காட்டாது), அகத் துளே - (தன்)மனத்தினிடத்திலேதானே, நிறுத்தும் - அடக்கிய, வேலையில் - அப்போது,—கூரிய விழியினுள் - கூர்மையான கண்களை யுடையவளான திரௌபதி, அழுது கூறுவாள் - அழுதுகொண்டு கூறுபவளானாள்; (எ-று.)— திரௌபதி விராடன்முன்னிலையிலே புலம்பிக் கூறுவதை, மேல் மூன்று கவிகளிற் காண்க. (ருசு)

37.—மூன்றுகவிகள் - விராடனிடம் திரௌபதி முறையிடுவதைத் தெரிவிக்கும்.

தீண்டுதறகாதெனச்செம்மையொன்றிலான்
வேண்டியசெய்வதுவேந்துநீதியோ
வாண்டகையிதற்குநீயல்லவாமெனு
வீண்டொருமொழிகொடாதிருப்பதென்கொலோ.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) '(என்னை), தீண்டுதல்—, தகாது—', என - என்றுசொல்ல வும்,— செம்மை ஒன்று இலான் - நற்குணம் சிறிதுமில்லாதவனாகிய கீச கன், வேண்டிய(து) - (தான்) விரும்பியசெயலை, செய்வது-செய்யவிடுவது, வேந்து நீதியை - அரசநீதிக்கு ஏற்குமோ? ஆண் தகை - ஆண்மைக்குண முடையோனே! நீ—,இதற்கு - இந்தக் கீசகனுடைய செய்கைக்கு, 'அல்ல - (இது) செய்யத்தக்கதல்ல: (அன்றி), ஆம் - (இது) செய்யத்தக்கதே,' எனு - என்று, ஈண்டு - இப்போது, ஒரு மொழி - (இவ்விரண்டில்) ஒரு சொல்லை, கொடாது - தராமல் [வாய்விட்டுச் சொல்லாமல்], இருப்பது—, என் கொல்ஓ - என்னகாரணமோ? (எ - று.)

நான் கீசகன்செயலைக்குறித்து உன்னிடம் முறையிட்டுக்கொள்ளு கிறேனே! இப்போது இந்தக்கீசகன்செயலை மன்னவனாகிய நீ கண்டிக்கவா வது வேண்டும்: அல்லது அது செய்யமுடியாவிட்டால், அவன்செயல் சரியே யென்றாவது பாராட்டவேணடும்: இவ்விரணடில் ஒன்றுஞ்செய்யாது இருப் பதும் ஒருமுறையோ! என்கிறாள். அக்கிரமஞ்செய்வதைக் கண்டிப்பது

செங்கோலன்முறை: அக்கிரமத்தைச் சரியென்பது கொடுங்கோலன்முறை: இவ்விரண்டில் ஒன்றிலுஞ் செல்லாதது என்னே! என்கிறாள். (௩௭)

38 அன்புடைத்தேவிதன்னருகுதோழியாய்
நின்பெருங்கோயிலினீடுவைகினே
னென்பெருவினையினாலின்றுன்மைத்துனன்
றன்புயவலியினாற்றழுவவுன்னினான்.

(இ - ள்.) அன்பு உடை-(என்னிடத்து) அன்புள்ள, தேவிதன் அருகு - (உனது) அரசியின் சமீபத்திலே, தோழி ஆய் - தோழியாகி, நின் பெருங் கோயிலின்-உனது பேரரண்மனையில், நீடு-வெகுநாள்கள், வைகினேன்-தங்கினேன்: என் பெரு வினையினால்-என்னுடைய பெருத்த தீவினையினாலே, இன்று—, உன் மைத்துனன்—, தன் புயம் வலியினால் - தன்னுடைய புஜ பலத்தைக்கொண்டு, தழுவ-(என்னை) ஆலிங்கனஞ் செய்து கொள்ளுதற்கு, உன்னினான் - நினைத்தான்; (எ - று.)

புயவலி படைத்திருத்தலால் தான் அக்கிரமச்செயலைச் செய்தாலும் மன்னவன் கண்டிக்கமாட்டா னென்ற கருத்தினாலேயே அந்தக்கீசகன் என்னைத் தழுவநினைத்தது என்று குத்துப்பாடாகத் திரௌபதி எடுத்துக் காட்டுகின்றாளென்க. மைத்துனன் - மனைவியினுடன் பிறந்தவன். (௩அ)

39. பெருந்தகையன்றிதுபேசலன்றிநீ
யிருந்தனையுனக்கரசெங்ஙன்செல்வது
வருந்தினர்வருத்தநீமாற்றலாமையினி
னருந்திறலரசநின்னாணைபொன்றுமே.

(இ - ள்.) நீ—, பேசல் - (கீசகனைக் கண்டித்துக்) கூறுதலை, அன்றி - செய்யாமல், இருந்தனை—: இது பெருந் தகை அன்று - இது (உனக்குப்) பெருமைக்குணமாகாது: உனக்கு - (அநீதிபுரிபவரைக் கண்டிக்கமாட்டாத) நினக்கு, அரசு - அரசத்தன்மை, எங்ஙன் செல்வது - எங்ஙனம் நடக்கும்? அரு திறல் - அருமையான திறமையையுடைய, அரச - அரசனே! வருந்தினர் - வருத்தமடைந்தவரின், வருத்தம் - வருத்தத்தை, நீ—, மாற்றலாய் - மாற்ற வல்லமையற்றவன், எனின் - என்றால், நின் ஆணை பொன்றும் - உன்னுடைய அரசுசெலுத்துந்தன்மை அழிந்துவிடும்; (எ-று.)—எ-இரக்கம்.

அரசத்தொழிலென்பது நலிவுபட்டோரைக் காத்தலே யாதலால், அது செய்யமாட்டாத அரசும் அரசோ! என்றவாறு. பெருந்தகை-பண்புத்தொகை.

40.—இங்ஙனம் புலம்பிய திரௌபதி அந்தக்கோலத்தோடு மன்னவன்தேவியிடம் வீழ்ந்து ஏங்குதல்.

எனவிவள்புலம்பிமெய்பெய்ந்தபூழியுங்
கனதனநனைத்திடுங்கண்ணினீருமாய்
மனமிகமறுகிடமன்னன்றேவிபா
லினைவுடனெய்திவீழ்ந்தேங்கிவிம்மினாள்.

(இ - ள்.) என - என்று, இவள் - இந்தத்திரௌபதி, புலம்பி - அழுது, மெய் - உடம்பிலே, ஏய்ந்த - படிந்த, பூழி உம் - புழுதியும், கனம் தனம் நனைந்திடும் - பருத்த தனங்கள் நனையப்பெற்ற, கண்ணின் நீர் உம் ஆய் - கண்ணீரையுங் கொண்டவளாய், மனம் - (தன்) நெஞ்சம், மிக மறுகிட - மிகவுங் கலங்க, மன்னன் தேவி பால் விராடமன்னவனுடைய மனைவியாகிய சுதேஷ்ணையினிடம், இனைவுடன் - வருத்தத்துடனே, எய்தி - போய்ச் சேர்ந்து, வீழ்ந்து - கீழ்வீழ்ந்து, ஏங்கி விம்மினாள் - ஏக்கமுற்று அழுதாள்; (எ - று.)

ஏங்குதல் - அக்கிரமஞ்செய்தவனையொறுத்துத் தன்னைப்பாது காக்க வேண்டியசெயலை மன்னவன் செய்யாமையால் மனவாட்டங்கொள்ளுதல். ()

41.—மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்: கங்கனென்று மாறுபேர்பூண்டிருந்த யுதிஷ்டிரன் விராடனுக்கு இடித்து மதிகூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

பூதலமாண்மையாற்புரக்குமன்னவர்
தீதொழில்புரிஞரைத்தெண்டியாரெனி
னீதியுஞ்செல்வமுநிலைபெறுங்கொலோ
வேதிலர்தமரெனவிரண்டுபார்ப்பரோ.

(இ - ள்.) பூதலம் - பூமியை, ஆண்மையால் - (தமது) பராக்கிரமத்தால், புரக்கும் - பாதுகாக்கின்ற, மன்னவர் - அரசர், தீ தொழில் புரிஞரை - கொடுஞ்செயலைச் செய்கின்றவரை, தெண்டியார் எனின் - சிட்சிக்காமற் போவாரே யானால், (அப்போது மன்னவர்க்கு), நீதி உம் - நியாயமென்பதும், செல்வம் உம் - ஐசுவரியமும், நிலைபெறும் கொல் ஓ - நிலைத்துநிற்குமோ? (முறை செலுத்தும் மன்னவர் தாம் செலுத்தவேண்டிய நீதிநெறியில்), 'ஏதிலர் - (இவர் நமக்கு) யாதோரியைபும் இல்லாதவர்' தமர் - (இவர் நமக்குச்) சுற்றத்தார்', என - என்றுசொல்லப்படுகின்ற, அ இரண்டு - அந்த இரண்டையும், பார்ப்பர் ஓ - கருதுவார்களோ? (எ - று.)

அரசர் முறைசெலுத்தும்போது 'தமர் பிறர்' என்று பார்த்தல் தகாதாகையால், தமரிற் சேர்ந்த கீசகன் தீங்குஇழைத்தபோது அவனையுந் தண்டித்தலே தகுதி யென்றவாறு. 'தீத்தொழில்' என வரற்பாலது, செய்யுளின்பம் நோக்கி 'தீதொழில்' என இயல்பாயிற்று. பெறுங்கொல் ஓ என்றவிடத்து, கொல் - அசை; கொல் - வினாவெனில், ஓ - அசை. (சக)

42. யாருமில்லொருத்திநின்னில்லில்வைகினு
லார்வமுற்றவள்வயினன்புகூர்வது
வீரமோதருமமோவிருப்பமோவிவை
பூரியரலாதவர்புரிதல்போதுமோ.

(இ - ள்.) யார் உம் இல் - வேறொருகதியும் அற்றவளான, ஒருத்தி - ஒரு பெண்பிள்ளை, நின் - உன்னுடைய, இல்லில் - மனையிலே, (உன்னையே கதியாகநம்பி), வைகினால் - தங்கினாளானால், (ஒருத்தன்), அவள் வயின் - அவளிடத்து, ஆர்வம் உற்று - ஆசைகொண்டு, அன்பு கூர்வது -

காதல்மிகுவது,—வீரம்ஓ - வீரச்செயலோ? (அன்றி), தருமம்ஓ - நியாயத்துக்கு ஏற்றசெயலோ? விருப்பம்ஓ - காதற்செயலோ? இவை - இவ்வாறான செயல்களை, புரியர் அலாதவர் - சீழ்மக்களல்லாதார், புரிதல் செய்வது, போதும்ஓ - தகுமோ? (எ - று.)

அகதியான ஒருத்திக்கு ஒருதீங்கும் வராதுபார்ப்பது வீரச்செயலும் தருமச்செயலும் ஆகுமன்றி, அவளை வலாத்காரஞ் செய்வது காதற்செயலுக்கும் தகாது: இவ்வான் காதலிப்பதுபோன்ற செயல் அற்பர்செய்யுஞ் செய்கையே யாமென்றவாறு. (சஉ)

43. கீசகனாயினுங்கேடுசெய்தனன்
ஆசைநோய்மன்பதையனைத்திநுக்குமுண்
டேசிதுநினக்குமென்றிருந்தவேந்தொடும்
வாசகம்பலசொனான்மறைவலானுமே.

(இ - ள்.) கீசகன் ஆயின் உம் - கீசகனாயிருந்தாலும், கேடு செய்தனன் - செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்தான்: (இதற்குக் காரணம்), ஆசை நோய் - காதல்நோயென்பது, மன்பதை அனைத்தினுக்கு உம் - மனிதவர்க்கத்திற்கெல்லாம்,உண்டு-உள்ளதொன்றே(என்பது).(ஆனால்,மன்னவனானவன் தீங்குசெய்தாரை ஒறுக்கவேண்டியவன்: அவ்வாறு தீங்குசெய்த கீசகனை நீ ஒறுக்காது வாளாஇருக்கின்ற), இது - இச்செயல், நினக்கு உம் ஏசு - (மன்னவனான) உனக்கும் குற்றம்விளைப்பதே, என்று - இவ்வாறு, இருந்த - (ராஜசபையிலே) தங்கியிருந்த, வேந்தொடுஉம் - விராடராசனோடும், வாசகம் பல சொனான் - பலவாசகங்களைச் சொன்னான்: (யாவனெனில்),— மறைவலான் உம் - வேதங்களில் வல்லவனான அந்தணவடிவங்கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரனும்: (எ - று.)

இரண்டாவது அடி, முதலடியைச் சமர்த்தித்துநின்றது; வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. கீசகனாயினும் என்ற இடத்துள்ள சிறப்பும்மை-அவன் வலியுடையவனும் மன்னவனுக்கு நெருங்கிய உறவினனும் என்றபொருளைக் காட்டும். நினக்கும் என்ற எச்சஉம்மை - எவ்வாறு கீசகனுக்கு ஏசு உண்டாக்குமோ அதுபோலவே உனக்கும் ஏசினையுண்டாக்கும் என்ற கருத்தினது. (சங)

44.—விராடன் மனமழிந்து தன்மனையிற் சேர்தல்.

முன்னுறமுனிவரன்மொழிந்தவாய்மையு
மின்னலோடழுதவளிசைத்தவாய்மையுங்
கன்னமூடுறச்சுடக்கருத்தழிந்துபோய்
மன்னனுந்தன்றிருமனையிலெய்தினான்.

(இ - ள்.) முன் உற - (தன்) எதிராக, முனிவரன் மொழிந்த - முனிச்சிரேஷ்டனான கங்கனென்ற யுதிஷ்டிரன் சொன்ன, வாய்மைஉம்-உண்மையான வார்த்தையும், இன்னலோடு - மனவருத்தத்தோடு, அழுது - புலம்பிக்

கொண்டு, அவள் - த்ரௌபதியாகிய பெண்மகள், இசைத்த சொன்ன. வாய்மைஉம் - உண்மைவார்த்தையும், கன்னம் ஊடுஉற - காதைத் தொளைத்துக்கொண்டு சென்றதனால், சுட - (தன்) மனத்தைச் சுடவே, மன்னன்உம் - விராடராசனும், கருத்து அழிந்துபோய் - மனம் அழிந்திட்டு, தன் திருமனையில் - தன் அழகிய வீட்டிலே, எய்தினான் - போய்ச் சேர்ந்தான்; (எ - று.)

'மூன்றுற' என்பது - மொழிந்த என்பதனோடு மாத்திரமன்றி, இசைத்த என்பதனோடும் இயையும். 'மன்னனுந் தன் திருமனையி லெய்தினான்' என்ற இடத்து உம்மை. மேற்செய்யளில் 'வீமன் மடையி லெய்தினான்' எனத் தழுவுதலால், எதிரதுதழுவியஎச்சமாம்: இனி 'மன்னன் தேவிபால் திரௌபதி யெய்தி' என்றதைத் தழுவுதலால், இறந்தது தழுவியதுமெனினுமாம். (சச)

45.—வீமனும் சமையல்செய்யுமிடத்துக்குச் செல்லுதல்.

கண்ணெருப்பெழவிருகைநெருப்பெழ
வுண்ணெருப்பெழத்தனதுடனெருப்பெழ
மண்ணெருப்பெழவெழமடையிலெய்தினான்
றிண்ணெருப்பினுமிகுசினங்கொள்வீமனே.

(இ - ள்.) திண் நெருப்பின்உம் - (எப்படிப்பட்ட பொருளையும் எரிக்கும்) வலிமையுள்ள நெருப்பைக்காட்டிலும், மிகு சினம் கொள் - மிக்க கோபத்தைக்கொண்ட, வீமன் —, — கண் நெருப்பு எழ - (தன்) கண்களிலிருந்து கோபாக்கினியின் பொறி பறக்கவும், (அவ்வாறே), இரு கை நெருப்பு எழ - (மோதிப் பகையழிக்கவல்ல) இரண்டுகைகளினின்றும் நெருப்புத் தோன்றவும், உள் நெருப்பு எழ - மனத்திலும் உக்கிரந் தோன்றவும், தனது உடல் நெருப்பு எழ - (உள்ளிருக்கும் சினத்தீ வெளியேறுவதனால்) தன் உடம்பினின்றும் நெருப்புத் தோன்றவும், மண் நெருப்பு எழ எழ - (அந்தச் சினத்தோடு உக்கிரங்கொண்டு நடத்தலால்) நடக்கும் பூமியினின்றுங்கூட நெருப்பு மிகுதியாகத் தோன்றவும், மடையில் - சமையல்செய்யுமிடத்தில், எய்தினான் - போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ - று.)

ஒருபொருளையுடைய 'நெருப்பெழ' என்ற தொடர் பன்முறைவந்தது - **சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி.** கைந்நெருப்பெழ என்றது - அப்போது பகையைமோதி யொறுப்பதற்குக் கை ஒருபால் விரைவுகொண்டிருந்தமையைக் குறிப்பிக்கும். நெருப்பெழவருமடையில் என்றும் பாடம். (சரு)

வேறு.

46.—சூரியாஸ்தமன வருணனை.

பன்னிரு வரினு நாடொறுங் கனக பருப்பதம் வலம்வருந் தேரோன், மின்னிகர் மருங்குல் விரதசா ரிணிபால் விளைவுறு துயரமதுணர்ந்து, தன்னொரு மரபிற் றோன்றலை வெறுத்துத் தனிப்பெருந் தேர்குட பொருப்பின், சென்னியி னுருள வுருட்டியத் திசையுஞ் சிவப்புறத் தானுமெய் சிவந்தான்.

(இ - ள்.) பன்னிருவரின் உம் - (ஆதித்தர்) பன்னிருவருள்ளே, நாள்தொறு உம் - தினந்தோறும், கனகம் பருப்பதம் - பொன்மலையாகிய மேருமலையை, வலம் வரும் - பிரதட்சிணமாக வருகின்ற, தேரோன் - தேரையுடைய சூரியன்,—மின் நிகர் மருங்குல் விரதசாரிணிபால் - மின்னலையொத்து விளக்கத்துடன் துவண்டு தோன்றுகின்ற இடையையுடைய விரதசாரிணி யென்று மாறுபேர்பூண்ட திரௌபதியினிடத்தில், விளைவுறு - தோன்றிய, துயரம் அது - மனவருத்தத்தை, உணர்ந்து—,—தன் ஒரு மரபில் தோன்றலை - தனது ஒப்பற்ற வமிசத்திற்பிறந்த ஆண்களிற்சிறந்தோனாகிய விராடமன்னவனை, வெறுத்து—, தனி பெரு தேர் - (தனது) தனித்த பெரிய தேரை, குட பொருப்பின் சென்னியின் உருள உருட்டி - மேற்குமலையின் [அஸ்தமய பருவதத்தின்] சிகரத்திலே உருண்டுசெல்லுமாறு செலுத்திவிட்டு, அ திசை உம் சிவப்பு உற - அந்தமேற்குத்திக்குஞ் செந்நிறமடைய, தான் உம் மெய்சிவந்தான் -; (எ - று.)

ஆதித்தியர் [சூரியர்] பன்னிருவராவார் - தாதா சக்கரன் அர்யமன் மித்திரன் வருணன் அம்சுமான் ஹிரண்யன் பகவான் விவசுவான் பூஷா சவிதா துவட்டா என்பவர்; இன்னும் சிறிதுவேறாகவும் கூறப்படுவர். இந்தப் பன்னிரு பெயரைக்கொண்ட சூரியன் ஒவ்வொருமாதத்தில் ஒவ்வொரு பெயர்பூண்டு மேருவை வலம்வந்து பகலையுண்டாக்குவ னென்ப. இந்தச் சூரியன் விரதசாரிணிக்குத் துன்பம் உண்டாகி அன்னாள் முறையிடவும் அதனைச் செவியேற்று அன்னாள்துயரத்தைப் போக்காது வாளாவிருந்த தன்வமிசத்தவனான விராடனை வெறுத்துத் தான் அங்கிருத்தற்கும் விருப்பற்றுத் தன்தேரை மேற்குமலையான அஸ்தமயமலையில் உருண்டு செல்லச் செலுத்தி அம்மனவேறுபாட்டால் தான்செல்லுந் திசையும் சிவப்புறத் தன் மெய்யுஞ் சிவந்தா னென்பதாம். சினத்தல் - வெகுளிக்குறி; வெகுளி - நீதி நடத்தாமைபற்றி விராடன்மேற் கொண்டது: சிவத்தல் நாணத்தினாலாகியது மாம்.

இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - பெரும்பாலும் ஒன்று மூன்று நான்கு ஐந்தாஞ்சீர்கள் விளச்சீர்களும், மற்றைமூன்றும் மாசீர்களுமாகிவந்த கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட எழுசீராசிரிய விருத்தங்கள். (௪௬)

47.—விராடநகரத்தில் யாவரும் ஆகுலமுறுதல்.

குந்திதன்புதல்வரைவருஞ்சோக முதிர்ந்திடவிதயமுங்கொதித்தார், வெந்திறல்வடிவேல்விராடனுந்தனது வேத்தியல்பொன்றலின் வெறுத்தான், செந்திருவனையசுதேட்டிணையென்னுந் தெரிவையுந் தெருமராலுழந்தா, ளந்தமாநகரிலனைவருநைந்தா ரார்கொலோவாகுலமுறாதார்.

(இ - ள்.) குந்திதன் புதல்வர் ஐவர்உம் - குந்தீபுத்திரர்களான பஞ்சபாண்டவர்கள், சோகம் முதிர்ந்திட - துயரம் மிக, இதயம் உம் கொதித்தார் - மனமும் அழன்றார்கள்: வெம் திறல் வடி வேல் விராடன் உம் - கொடுந்திறலையும் காய்ச்சியடிக்கப்பட்ட வேற்படையையுமுடைய விராடராசனும், தனது -

தன்னுடைய, வேந்துஇயல் - அரசத்தன்மை, பொன்றலின் - அழிந்திட்டதனால், வெறுத்தான் —: செம் திரு அனைய சுதேட்டிணை என்னும் தெரிவை உம் - அழகிய இலக்குமியையொத்த சுதேட்டிணையென்னும் பெண்ணும், தெருமரல் உழந்தாள் - மனச்சுழற்சி கொள்ளலானாள்: அந்த மா நகரில் - அந்தப் பெரிய நகரத்திலே, (இங்ஙன்), அனைவர் உம் - யாவரும், நைந்தார் - வருந்தினார்கள்: ஆகுலம் உறாதார் ஆர்கொல்ஓ - (அந்தநகரத்தில்) துன்பமடையாதார் யாவர்தாமோ? [ஒருவருமில்லை என்றபடி]; (எ - று.)

விராடநகரத்தில் யாவரும் வருந்தினாரென்பதை வற்புறுத்த, 'அந்த மாநகரிலார்கொலோ வாகுலமுறாதார்? அனைவரும் நைந்தார்' என்று வினாவும் விடையுமாகக் கூறினார். (௪௭)

48.—திரௌபதி நள்ளிரவில் வீமனைக் கிட்டிப் பகையைமுடிக்குமாறு வேண்டுதல்.

அனைவருந் துயின்றுகங் குலும்பா லானபினழுதகண் ணீரோ
டினைவருந் தையல்கண்கணீர்மல்கவிறைமகன் மடைப்பளியெய்தி
நினைவருசெற்றமுடித்திட வல்லார் நீயலதில்லையிக் கங்குற்
கனைவருகழலாய்புரிவதியாதென்றாள் காளையுங்கனன்றிவைசொல்வான்.

(இ - ள்.) அனைவர் உம் - மக்களெல்லாம், துயின்று - உறங்கி, கங்குல் உம் - இரவும், பால் நாள் - பாதிராத்திரியாக, ஆன பின் —, அழுத கண்ணீரோடு இனைவரு - பெருகுகின்ற கண்ணீரோடு வருந்துகின்ற, தையல் - பெண்ணாகிய திரௌபதி, கண்கள் நீர் மல்க (தன்னிரண்டு) கண்களிலும் நீர் நிரம்பி நிற்க, இறைமகன் - ராஜகுமாரனாகிய வீமசேனனுடைய, மடைப்பளி - சமையல்செய்யுமிடத்தை, எய்தி - போய்ச்சேர்ந்து, 'நினைவரு - எண்ணத்தக்க [பெருத்த], செற்றம் - பகையை, முடித்திட - ஒழித்திடுதற்கு, வல்லார் - வல்லமையுள்ளவர், நீ அலது - நீயல்லாமல், (வேறொருவர்), இல்லை - இலர்: கனைவரு கழலாய் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்தவனே! இ கங்குல் - இந்தஇரவில், புரிவது - (நீ) செய்யப்போவது, யாது - எது?' என்றாள் - என்றுவினாவினாள்: காளை உம் - இளவெருதுபோன்றவனான வீமனும், கனன்று - மனங்கோபித்து, இவை - இவ்வார்த்தைகளை, சொல்வான் - சொல்பவனானான்; (எ - று.)—வீமன் சொல்வதை, மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

கீசகனாற் பரிபவம் நேர்ந்ததுமுதல் கண்ணீர்பெருக வருந்தியவண்ணமிருத்தலால். திரௌபதியை, 'அழுத கண்ணீரோடினைவரு தையல்' என்று குறித்தார். இக்கங்குலிலே தான் புரியக் கருதியதை ஐம்பதாம்பாடலில் வீமன் விவரிப்பன். புரிவதியாதென்றாள் என்றஇடத்துக் குற்றியலிகரம் அலகு பெறவில்லை. இனைவரு, கனைவரு, வரு - துணைவினை. (௪௮)

49.—இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்: வீமசேனன் கூறுவன தெரிவிக்கும்.

பொறையெனப்படுவதாடவர்தமக்குப் பூணெனப்புகலினும்
பொருந்தார், முறைபறப்புரிந்தாலக்கணத்தவர்தம் முடித்தலைதுணிப்

பதேமுழுப்பூ, ணறைமலர்க்குழலார் தமக்குமெய்யகலா நாணமே நலஞ்செய்பூணெனினு, நிறையுடைப்பெரும்பூணமளிவாய்நாணிகழ் வுறாநிகழ்ச்சியேயன்றோ.

(இ - ள்.) ஆடவர்தமக்கு—, பொறை எனப்படுவது-பொறுமையென்று சொல்லப்படுவது, பூண் என புகலின் உம்-ஆபரணம்போல் விளக்கந்தருவது என நூல்களிற் கூறப்படினும், பொருந்தார் - பகைவர், முறை அற புரிந்தால் - முறைமைதவறாத தொழில்செய்தால், அ கணத்து - அந்தநொடியில் தானே, அவர் தம்-அப்பகைவருடைய, முடி தலை - கிரீடமணிந்த தலையை, துணிப்பதே—, முழுப்பூண் - பேரணிகலம்போல் விளக்கந்தருவதாம்: நறை மலர் குழலார் தமக்கு - நறுமணமலரையணிந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகட்கு, மெய் அகலா நாணம் ஏ - அவருடம்பைவிட்டு நீங்காத லஜ்ஜையென்பதுவே, நலம் செய்-அழகையுண்டாக்குகின்ற, பூண் ஆபரணமாகும்: எனின் உம்-என்றாலும், அமளிவாய் - (புருஷனோடு கலவிநிகழ்த்தும்) படுக்கையில், நாணம் நிகழ்வு உறா நிகழ்ச்சி ஏ - நாணம் நேர்தலில்லாமையாகிய தன்மையே, நிறை உடை பெரும் பூண் அன்றோ-நிரம்பிய பேராபரணமாகு மல்லவோ?

பொறை ஆடவர்க்கு வேண்டுமென்று நூற்புறத்துக் கூறப்பட்டிருப்பினும், அப்பொறைக்குஉரிய இடத்து அதனை மேற்கொள்ளுதல் தக்கதேயன்றி, முறையறப் பொருந்தார் புரிந்தபோது அப்பொறையை மேற்கொள்வது தகுதியன்றென்பதாம். இவ்விஷயத்தைவிளக்கப் பின்னிரண்டடிகளை எடுத்துக்காட்டாகப் பேசுகிறார். (௪௯)

50. அரசவைப்புறத்திற்சௌபலன்சூதி லழிந்தநாளினுமெமை யடக்கி, முரசவெங்கொடியோன்றேசழித்தனனு லின்றுமம்முறை மையேமொழிந்தான், புரசைவெங்களிற்றின்மத்தகம்பிளக்கும் போருகிர்மடங்கல்போலின்னே, துரிசறப்பொருதுகீசகனுடலந் துணிப்பன்யான்றுணைவரோடென்றான்.

(இ - ள்.) சௌபலன் சூதில் அழிந்த நாளின் உம் - சுபலனது புத்திரனாகிய சகுனியோடு ஆடிய சூதாட்டத்தில் தோற்ற காலத்திலும், அரசு அவைப்புறத்தில் - ராஜசபையிலே, (தீண்டாக்காலத்தில் திரௌபதியாகிய உன்னைத் துரியோதனன் துச்சாதனனைக்கொண்டு கொணர்வித்துத் துகிலுரிகையிலும்), எமை-(தன் தம்பியராகிய) எங்களை, அடக்கி-(வெகுண்டு பகையழிக்காதபடி) தடுத்து, முரசம் வெம் கொடியோன் - முரசமென்ற வெவ்விய கொடியையுடைய யுதிஷ்டிரன், தேசு அழித்தனன் - (எங்களுடைய) பராக்கிரமத்தை வெளியிடவொட்டாது செய்தான்: இன்று உம் - இன்றைக்கும், அ முறைமை ஏ - அந்தக்கிரமத்தின்படியே, மொழிந்தான் - (உன்னைப் பரிபவப்படுத்திய கீசகனை அந்நிலையிலேயே யழிக்கவொட்டாது குறிப்பு) மொழியால் தடுத்திட்டான்: புரசை வெம் களிற்றின் மத்தகம் பிளக்கும் போர் உகிர் மடங்கல் போல் - கழுத்திடு கயிற்றையுடைய கொடிய மதயானையின் மத்தகங்களைப் பிளக்கும் வல்லமையையுடைய போர்செய்யவல்ல நகாயுதமான

சிங்கத்தைப்போல, இன்னே - இப்போதே, பொருது - போர்செய்து; துரிசு அற - (அவன் செய்த) குற்றம் நீங்க, கீசகன் உடலம் - அந்தக்கீசகனுடைய உடம்பை, யான் —, துணைவரோடு - (அவனுடைய) தம்பிமார்களுடனே, துணிப்பன் - பிளந்திடுவேன், என்றான் -; (எ - று)

'இக்கருமம் புரிவது யாது?' என்று வினவிய திரௌபதிக்கு, வீமன் 'இன்னே கீசகனுடலத்தைத் துணைவரோடு துரிசறத் துணிப்பன்' என்று விடைகூறியவாறு. தேசு-தேஜஸ்: ஒளி: வீரர்கட்குள் மிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான பராக்கிரமம். ஆல் - தேற்றம்: ஈற்றசையுமாம். (௫௦)

51 — தருமபுத்திரன் தடுத்ததற்குத் திரௌபதி காரணங் கூறுதல்.

மருத்தின்மாமதலைவார்த்தைகேட்டந்தமருச்சகன்மடக்கொடியுரைப்பா, ளுரைத்தநாளெல்லாஞ்சில்பகலொழியவொழிந்தனவொழிவிலாவுரவோ, யருத்தியோடொருவரறிவுறாவண்ணமிருந்தசீரழிவுறுமென்னுங், கருத்துநின்றம்முற்குண்மையிற்றடுத்தான்காலமுந்தேயமுமுணர்வான்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மருத்தின் மா மதலை வார்த்தை கேட்டு - வாயுதேவனுடைய சிறந்தபுத்திரனாகிய வீமசேனனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அந்த மருச்சகன் மடம் கொடி - அக்கினிதேவனிடத்தினின்று தோன்றியவளான மடமைக்குணமுடைய கொடிபோன்ற அந்தத்திரௌபதி, உரைப்பாள் - (பின்வருமாறு) சொல்பவளானாள்: ஒழிவு இலா உரவோய் - நீங்குதலில்லாத வலிமையுள்ளவனே! உரைத்த நாள் எல்லாம் - (பன்னிரண்டு வருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷம் அஜ்ஞாதவாசமுஞ் செய்யவேண்டுமென்று) சொல்லிய நாட்களெல்லாம், சில் பகல் ஒழிய ஒழிந்தன - சிலதினங்கள்போல் நீங்கப் பெரும்பாலும் கழிந்திட்டன: அருத்தியோடு - (அஜ்ஞாதவாசகாலம் இனிது கழியவேணுமே என்ற) விருப்பத்தோடு, ஒருவர் அறிவுறா வண்ணம் - பிறரெவரும் அறியாதபடி, இருந்த - இருந்திட்ட, சீர் - நிலைமை, அழிவுறும் - குலைந்திடும், என்னும் - என்கின்ற, கருத்து - எண்ணம், நின் தம்முற்கு - உனது தமையனாக்கு, உண்மையின் - இருந்ததலால், காலம் உம் தேயம் உம் உணர்வான் - (எந்தக்காலத்தில் எந்த இடத்தில் அடங்கியிருக்கவேணுமோ, எந்தக்காலத்தில் எந்த இடத்தில் வலிமையை வெளிக்காட்டவேணுமோ அந்தத்) தேசகாலங்களை யறிந்தவனான அந்தத்தருமன், தடுத்தான் - (இராசசபையிலேயே நீ கீசகனை அப்போதே மரத்தினால் மோதி யொழிக்க முயல்வதைத்) தடுத்திட்டான்; (எ - று.)

இதனால், யுதிஷ்டிரன் மானக்கேடுநிகழ்கையிலும் அதற்குப் பதில் செய்யவொட்டாது என்னை யடக்கிச் சிறுமையை விளைக்கின்றானென்று அவன்மீது வீமன் குறைகூறியதற்கு, அவன்செயல் தக்கதே யென்று திரௌபதி காரணத்துடன் சமாதானங் கூறுகின்றாள். பாண்டவர் விராட

நகரத்தில் பத்துமாதங்கடத்தியபின்னரே கீசகன் திரௌபதியைக் காமித்த லாகிய இச்செயல் நிகழ்ந்ததென்றும், கிட்டத்தட்ட வருஷம் முற்றுப்பெறுஞ் சமயத்தில்தான் கீசகவதம் நிகழ்ந்ததென்றும் முதனூலால் அறியப்படும்; அக்கருத்தை யுட்கொண்டே, 'உரைத்த நாளெல்லாஞ் சில்பகலொழிய வொழிந்தன' என்று திரௌபதிகூற்றாகக் கூறியது. மருச்சகன் - மருத்ஸகஃ: காற்றை நண்பனாகவுடையவன் என்ற காரணம்பற்றி அக்கினியைக் காட்டும் வடசொல். முன் - முன்னே பிறந்தவனுக்குக் காலவாகுபெயர். (௫௧)

52.—திரௌபதி 'இரண்டொருநாள்கழிந்தபின் கந்தருவர்கொன்றாரென்னும் வார்த்தை தோன்றுமாறு கீசகனை இரவிற் கொல்லலாம்' எனல்.

பாயுமவெஞ்சிறகர்க்கலுழன்முன்பட்டபாந்தள்போற்கீசகன்ப
தைப்பக், காயுமதிந்தக்கங்குலிற்கடனன்றொருபகலிருபகல்கழிந்தா,
லின்றுநேயமோடிங்குவந்துகந்தருவர்நேர்படமலைந்தனரென்னுந், தூய
சொல்விளையப்பொருவதேயுறுதியென்னவத்திரௌபதிசொன்னாள்.

(இ - ள்.) பாயும் வெம் சிறகர் - (வானத்திற்) பாய்ந்து செல்லவல்ல வெவ்விய சிறகுகளையுடைய, கலுழன்முன் - கருடனுக்கு முன்னே, பட்ட- அகப்பட்ட, பாந்தள் போல் - பாம்புபோல, இந்த கங்குலில் - இன்று இரவில் தானே, கீசகன் —, பதைப்ப - உயிர்துடிக்க, (அவனை), காயுமது-வெகுண்டுகொல்வது, கடன் அன்று - செய்யத்தக்க செயலன்று: ஒருபகல் இருபகல் கழிந்தால் - இன்னும் இரண்டொருநாள்கள் கடந்திட்டால், 'இன்று - இன்றைத்தினம், நேயமோடு - அன்போடு, வந்து —, கந்தருவர் —, நேர் பட- எதிராகநின்று, மலைந்தனர் - பொருதுகொன்றார்கள்', என்னும்-என்கின்ற, தூய சொல் - பரிசுத்தமான சொல், விளைய - (ஊரில் எங்கும்) பரவுமாறு, பொருவதுவே - போர்செய்து கொல்வதே, உறுதி - செய்யத்தக்க செயலாகும், என்ன —, அ திரௌபதி - அந்தத் திரௌபதி, சொன்னாள் —; (எ - று.)

'இன்னே கீசகனுடலந் துணிப்பேன்' என்று வீமன் கூறியதனால், 'கீசகன் பதைப்பக் காயுமது இந்தக் கங்குலிற் கடனன்று' என்று அவன் கூறியதை மறுத்து, இரண்டொருநாள் பொறுத்தே ஒருவியாஜம்வைத்து அந்த தொழிலை நிறைவேற்றவேணுமென்றாள் திரௌபதி யென்க. (௫௨)

53.—வீமன் அப்பேச்சை அங்கீகரித்து, இனிநிகழ்த்தவேண்டிய செயலை உபாயம் பொருந்தச் சொல்லி அவ்விரவை மெல்லக் கழித்தல்.

ஐயெனவிவனுந்தன்னைமுன்பயந்தவாரழலனையகற்புடைய
தையறன்மொழியைத்தானுமுட்கொண்டுதகுசெயல்விரகுடன்சாற்றி
வெய்யதன்சினமுந்தன்புயவலிபோன்மேலுறமேலுறவளர
நெய்யுறுகனலிற்பொங்கிபக்கங்குனீந்தினன்வேந்தனுக்கிளையோன்.

(இ - ள்.) தன்னை முன் பயந்த ஆர் அழல் அனைய கற்புஉடைய-தன்னை முன்னேபெற்ற நிரம்பிய நெருப்புப்போலப் பிறராலணுக வொண்ணாத கற்பையுடைய, தையல்தன் மொழியை - பெண்ணான திரௌபதியின்

பேச்சை, இவன்உம் - இந்தவீமசேனனும், ஐஎன - ஐயென்று சொல்லி, தானும்—, உட்கொண்டு - அங்கீகரித்து, (பிறகு), தகு செயல் - (அந்தத் திரௌபதி சொல்லியவாறு நிகழ்த்தத்) தக்கசெயலை, விரகுடன் - தந்திரமாக, சாற்றி - சொல்லிவிட்டு,—வெய்ய தன் சினம்உம் - கொடிய தன்கோபமும், தன் புயம் வலிபோல் - தன்னுடைய தோள்வலிபோல, மேல்உற மேல்உற வளர - மேலாக மேலாக வளர்ந்திருக்க, நெய் உறு கனலின் - நெய்வார்க்கப்பெற்ற அக்கினிபோல, பொங்கி—, வேந்தனுக்கு இளையோன் - தருமனுக்குத் தம்பியாகிய அந்தவீமன், அ கங்குல் நீந்தினான் - அவ்விரவை மெல்லக் கடத்தினான்; (எ - று.)

இக்கங்குலில் வலுவில் கீசகனிருக்கு மிடத்துச்சென்று அவனைக் கொல்லலாகாது: கொன்றால், அஜ்ஞாதவாசகாலம் முடிவதற்குள் நாம் வெளிப்பட்டு விடுவோமாதலால், முன்னைய ஏற்பாட்டின்படி மீண்டும் வனவாசாதிகள் செய்ய நேரிடும்: ஆகவே, அவ்வாறான தொந்தரைக்கு இடமில்லாமல் 'வண்ணமகளின் கணவன்மாரான கந்தருவர் நேரேவந்து மலைந்து கொன்றார்கள்' என்று யாவரும் கருதுமாறு இரண்டொருபகல் கழித்துக் கருதிய தொழிலைச் செய்யவேணுமென்று திரௌபதி கூற, வீமனும் அவ்வாறே செய்யலாமென்று உடன்பட்டு அவள்நினைவு முற்றுமாறு செய்யப்படவேண்டிய செயலுக்கு உபாயமுங் கூறிவிட்டு, மாற்றானைப் பற்றி நினைக்குந்தோறும் தன்மனத்துச் சினமும் தோள்வலியும் மிகாநிற்க, அன்றையிரவை அரிதிற் கழித்தனனென்பதாம். ஓ - அங்கீகாரக்குறிப்பு; விரைவுக்குறிப்பு என்பாருமுளர். (௫௩)

54.—மற்றைநாளில் பூழி படிந்த கூந்தலும் கண்ணீர் கலந்த கொங்கையுமாய் அரண்மனையிலிருக்கும் வண்ணமகளினிலையைக் கீசகன் காணுதல்.

அற்றைநாளிரவிற்றன்பரிதாபமாறியவறிவுடைக்கொடியு
மற்றைநாளந்தச்சுதேட்டிணைகோயின்மன்னவன்மைத்துனன்வரலுங்
கற்றைவார்குழலிற்பூழியுங்கண்ணீர்கலந்தவான்கொங்கையுஞ்சுமந்தாங்
கொற்றைமென்கொடிபோனின்றனளவனுமுளங்கவரவணிலைகண்டான்.

(இ - ள்.) அற்றை நாள் இரவில் - அன்றைத்தினத் திரவில், தன் பரிதாபம் - தன் வருத்தம், ஆறிய - தணியப்பெற்ற, அறிவு உடை - நல்லறிவை யுடைய, கொடிஉம் - கொடிபோன்றவளான திரௌபதியும், மற்றை நாள் - மற்றைநாளிலே, அந்த சுதேட்டிணை கோயில் - அந்தச் சுதேஷ்ணையென்ற மன்னவன்தேவி வசிக்கின்ற அரண்மனையிலே, மன்னவன் மைத்துனன் - விராடமன்னவனுடைய மைத்துனனாகிய கீசகன், வரலும் - வந்தவுடனே,— ஆங்கு - அங்கே, கற்றை வார் குழலில் - தொகுதியான நீண்ட கூந்தலிலே படிந்த, பூழிஉம் - புழுதியையும், கண்ணீர் கலந்த வான் கொங்கைஉம் - கண்ணீர் பொருந்திய பெரிய தனங்களையும், சுமந்து - தாங்கிக்கொண்டு, ஒற்றை மெல்கொடி போல் - ஒரு மெல்லியகொடிபோல, நின்றனள்—;

அவன் உம் - அந்தக் கீசகனும், உளம் கவர் - மனத்தைக் கவர்கின்ற அவள் நிலை - அவ்வண்ணமகளின் நிலைமையை, கண்டான்—; (எ - று.)

'பரிதாபமாறிய வறிவுடைக்கொடி மற்றை நாள் குழலிற் பூழியும் கண்ணீர்கலந்த கொங்கையுஞ் சுமந்து நின்றனள்' என்றதனால், அந்தக் கீசகனோடு சம்பாஷித்ததற்காகவே அந்நிலைமையைப் பூண்டா ளென்பது பெறப்படும். கொடி - ஆகுபெயர். (௫௪)

வேறு.

55.—கீசகன் அவளைக் கண்டதும் காதல்மிகுந்துச் சொல்லத் தொடங்குதல்.

கலைமதி கண்ட காந்தக் கல்லென வுருகிச் சிந்தை
தலைமக னல்லான் வஞ்சந் தனக்கொரு வடிவ மானோ
னிலைபெறு கற்பி னாளை நேருற நோக்கிப் பின்னு
முலைவுறு காதன் மிஞ்ச வுரனழிந் துரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) தலைமகன் அல்லான் - சிறந்தகுணமுள்ள மகனல்லாதவனும், வஞ்சம் தனக்கு ஒரு வடிவம் ஆனோன் - வஞ்சமென்பதே ஒருவடிவுபடைத்தாற் போன்றவனுமான கீசகன்,—நிலை பெறு கற்பினாளை - நிலைதநுள்ள கற்பையுடைய திரௌபதியை, நேர் உற நோக்கி - நேராகப்பார்த்து,—கலை மதி கண்ட - (பதினாறு) கலைகளைக்கொண்ட சந்திரன் தோன்றக்கண்ட, காந்தம் கல் என - சந்திரகாந்தக்கல்போல, சிந்தை உருகி - மனமுருகி, பின் உம் - மேலும் [முன்னினும் மிகுதியாக], உலைவு உறு காதல் மிஞ்ச - வருந்துதற்குக் காரணமான ஆசைநோய் மிஞ்சாநிற்க, உரன் அழிந்து - மனவலிமை குன்றி, உரைக்கல் உற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான்; (எ - று.) —கீசகன் உரைக்கலுற்றதை மேற்கவியிற் காண்க.

'கலைமதிகண்ட' என்று அடைமொழி கொடுத்ததனால், காந்தம் - சந்திரகாந்தம் ஆயிற்று.

இதுமுதற் பதினொருகவிகள் - முதற்சீரும் நான்காஞ்சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றைநான்கும் மாச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட அறுசீராசிரியவிருத்தங்கள். (௫௫)

56.—கீசகன் தன்னை மணக்குமாறு காரணங்காட்டிக் கூறத் திரௌபதி சங்கேதமான இடத்தைக் கூறுதல்.

மன்னவன்வாழ்வுமிந்தவளநகர்வாழ்வுமெல்லா
மென்னதுவலிகொண்டென்பதின்றுனக்கேற்பக்கண்டா
யுன்னைமெய்காக்குந்தேவருறுதியுமுரனுங்கண்டா
யென்னைகொல்வினியுன்னெண்ணென்றிருகரங்கூப்பினானே.

(இ - ள்.) மன்னவன் வாழ்வு உம் - விராடராசனது நல்வாழ்க்கையும், இந்த வளம் நகர் வாழ்வு உம் - இந்த வளமுள்ள விராடநகரம் (மேம்பட்டு)

வாழ்ச்சி பெற்றிருப்பதுவும், எல்லாம் - ஆகிய யாவும், என்னது வலி கொண்டு - என்னுடைய வலிமையினாலேயே, எனபது - என்கின்ற இவ் விஷயத்தை, இன்று - இக்காலத்து, உனக்குஎற்ப - உன்மனத்திற்குத் தெரிய, கண்டாய் - (நீ) அறிந்துள்ளாய்: உன்னை மெய் காக்கும் - உன் னுடலைக் காக்கின்ற, தேவர் - கந்தருவதேவரின், உறுதிஉம் - (காக்குந் தொழிலிற் கொண்டுள்ள) உறுதியையும், உரன்உம் - வலிமையையும், கண்டாய் - கண்டறிந்துள்ளாய்: இனி—, உன் எண் - உன் கருத்து, என்னை கொல் - யாதோ? என்று—, இரு கரம் - (தன்) இரண்டுகை களையும், கூப்பினான் - குவித்து(த் தன்மீது மனமிரங்குமாறு) வேண்டிக் கொண்டான்; (எ - று.)

'விராடமன்னவன் பகைவென்று மேம்பட்டிருப்பதும், இந்தநகரம் மற்றைநகரினும் பகைத்துன்பம் முதலியன இல்லாமல் இனிதிருப்பதும் எல் லாம் என் வலிமைகொண்டே யென்பது, விராடனிடத்து நீ முறையிடவும் அவன் என்னைக் கேளாமையால் இனிது விளங்கும்: அன்றியும், என்வலி மைக்கு முன்னே அஞ்சியதனால்தான் உன்மெய்காக்குந் தேவரும் உன்னை இப்போது உபேட்சித்திருக்கின்றன ரென்பதும் நீ ஆராய்ந்து தெளியலாம்: இந்நிலையில், இனி உன் எண்ணம் என்னையோ? என்மீது மனமிரங்குவாய் என்று கீசகன் திரௌபதியைக் கைகூப்பித் தொழுதா னென்பதாம். எண் = எண்ணம்: கருவிப்பொருள்விகுதி புணர்ந்துகெட்ட பெயர். (டுசு)

57, 58.—இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்: திரௌபதி கீசகனிடம் முன்னர் மறுத்ததற்குக் காரணங்கூறி இணங்கினாள்போன்றிருந்தலைத் தெரிக்கும்.

கருத்தினிமுடியுமென்றுகடுங்கனன்முகத்திற்றோன்றுந்
திருத்தகுபாவையந்தத்தீயவன்றன்னைநோக்கி
வருத்தநீயுறவுமுன்னர்மறுத்தனன்மரபினாலுஞ்
சரித்திரத்தாலுங்கொண்டதவவிரதத்தினாலும்.

கந்தருவருமற்றென்னைக்காப்பதுமறந்தார்போலு
மிந்திரனெனினுமாதரெளிமையினொருப்பட்டெய்தார்
புந்தியிலொன்றுங்கொள்ளலாரிருட்பொழுதினின்று
சந்தணிகுவவுத்தோளாய்தனித்துநீவருதியென்றாள்.

(இ - ள்.) (57) கடுங் கனல் முகத்தில் தோன்றும் - கொடிய அக்கினி யின் முகத்திலிருந்து தோன்றிய, திரு தகு பாவை - அழகு தக்கிருக்கப் பெற்ற பதுமைபோன்றவளான திரௌபதி, இனி கருத்து முடியும் என்று- 'இனி (தான் எண்ணிய) எண்ணம் [கீசகவதை] (இனிது) நிறைவேறும்' என்று நினைத்து, அந்த தீயவன் தன்னை நோக்கி-(பிறன்தாரத்தை நச்சுதலா கிய) தீயகுணத்தை யுடையவனான அந்தக்கீசகனைப் பார்த்து,—'நீ—, வருத் தம் உற உம் - (என்னைப் பெறும்பொருட்டு) வருத்தமடையாநிற்கவும், மர பினால்உம் (நான்) பிறந்த குலத்தினாலும், சரித்திரத்தால்உம்-(மேற்கொண்ட)

நல்லொழுக்கத்தினாலும், கொண்ட தவவிரதத்தினாலும் - மேற்பூண்ட தவவொழுக்கத்தினாலும், முன்னர் - முன்பு, மறுத்தனன் - (உன்கருத்திற்கு இசையாது) மறுத்தேன்: (58) கந்தருவர்உம் - (என்னைக் காவல்புரியும்) கந்தருவர்களும், என்னை—, காப்பது - காத்தற்றொழிலை, மறந்தார்போலும்—: (மேலும்), இந்திரன் எனின்உம் - (தம்மைக் காதலிப்பவன்) தேவேந்திரனேயானாலும், மாதர் - மகளிர், எளிமையின் - இலேசில், ஒருப்பட்டு எய்தார் - இசைந்து வந்துவிடமாட்டார்கள்: (நான் முன்பு மறுத்து உன்னை உபேட்சித்துச் சொன்னது குறித்து), புந்தியில் - (உன்) கருத்திலே, ஒன்றுஉம் கொள்ளேல் - ஒன்றும் வைத்துக்கொள்ளாதே: சந்து அணி குவவு தோளாய் - சந்தனக்குழம்பை யணிந்த திரண்ட தோள்களை யுடையவனே! இன்று - இன்றைத்தினம், ஆர் இருள் பொழுதில் - நிரம்பிய இருளைக்கொண்ட இரவிலே, நீ—, தனித்து—, வருதி - வருவாய்,' என்றாள் - என்று கூறினாள்.

57 - ஆம் பாடலில் முதலில் மறுத்ததற்குத் திரௌபதி காரணங்கூறி, 58 - ஆம் பாடலில் தான் உடம்பட்டிருப்பதைத் தெரிவிக்கின்றாளென்க. தனித்து வருதியென்று கூறியவள் இன்னவிடத்துவருக என்று குறியிடத்தை மேற்செய்யுளிற் கூறுவள். மற்றென்னை, மற்று - வினைமாற்று. சரித்திரம் - கற்புநெறிவழுவாது நடக்கை. (௫௮)

59.—திரௌபதி கீசகனுக்குக் குறியிடங் கூறுதல்.

அக்கொடியுரைத்தமாற்றமவன்செவிக்கமுதமாகிப்
புக்குயிர்திறுத்திமெய்யும்புளகெழவிளகிநெஞ்ச
மிக்கதோர்வேட்கைகூரவிடுத்தலின்வேந்தன்கோயிற்
கொக்கின்மேற்குயில்கள்கூவுங்குளிர்பொழிற்குறியுஞ்சொன்னாள்.

(இ - ள்.) அ கொடி உரைத்த மாற்றம் - கொடிபோன்றவளான அந்தத் திரௌபதி கூறிய சொல், அவன் செவிக்கு - அந்தக்கீசகனுடைய காதுக்கு, அமுதம் ஆகி புக்கு - அமுதமயமாய் (ச் செவிவழியாக உள்ளே) புகுந்து, உயிர் திறுத்தி - (தவித்துக்கொண்டிருந்த அவனுடைய) பிராணனை நிலைநிறுத்தச்செய்து, (அதனால்), மெய் புளகு எழஉம் - அவனுடம்பு மயிர்க்கூச்செறியவும், நெஞ்சம் இளகி மிக்கது ஓர் வேட்கை கூர(உம்) - மனங்குழைந்து மிகுந்ததான ஒப்பற்ற ஆசை விஞ்சவும், விடுத்தலின் - செய்ததனால்,—(அப்போது வண்ணமகளாகிய திரௌபதி), வேந்தன் கோயில் - அரசனுடைய அரண்மனையைச் சார்ந்துள்ள, கொக்கின்மேல் குயில்கள் கூவும் குளிர் பொழில் - மாமரத்தின்மீது குயில்கள் கூவாநிற்கும் குளிர்ந்த சோலையாகிய, குறிஉம் - குறியிடத்தையும், சொன்னாள்—; (எ - று.)

நர்த்தனசாலையைக் குறியிடமாகக்கூறினாளென்று முதனூலிலுள்ளது: பொழிலிடத்துக் கூடுவரென்று தமிழ்நூல்களிற் பயிலுவதால், நூலாசிரியர் குளிர்பொழிற் குறியுஞ்சொன்னாளென்று முதலிற்கூறி, மேற்செய்யுளில்

இன்பமண்டபத்து வம்மின் என்றனளென்பர். 'மாமரத்தைக் கொக்கு என்பது தூஉ' என்றனர், நச்சினார்க்கினியர். விடுத்தலின் - தங்குதலால் என்பாருமுளர். (௫௯)

60.—குறியிடமாகிய பொழிலிலுள்ள மண்டபத்தில் வருமாறு கூற, கீசகனும் ஒருப்படுதல்.

குருட்டியன்மதியினானைக்கோதிலாவறிவின்மிக்காள்
மருட்டினளாகியந்தவளர்தடம்பொழிலினோர்சா
ரிருட்டிடைநிலவுகாட்டுமின்பமண்டபத்தில்வம்மி
னுருட்டடந்தேரோயென்றாளவனுமஃதொருப்பட்டானே.

(இ - ள்.) கோது இலா அறிவில் மிக்காள் - குற்றமற்ற அறிவினால் மேம்பட்டவளான திரௌபதி,—குருடு இயல் மதியினானை - குருட்டுத்தன்மை பொருந்திய புத்தியையுடையவனான அந்தக்கீசகனை, மருட்டினள் ஆகி - மதிமயங்கச்செய்தவளாய்,—'அந்த வளர் தடம் பொழிலின் ஓர் சார் - (நான் குறித்த) அந்தவளர்ந்த பெருஞ்சோலையின் ஒருபுறத்திலுள்ள, இருட்டிடை நிலவு காட்டும் - மிக்கஇருட்டிலும் நிலாவெளிச்சம்போன்று பளிச்சென்று தோன்றுவதாகிய, இன்பம் மண்டபத்தில் - இனிதான மண்டபத்தில், உருள் தடந் தேரோய் - (இனிது உருண்டுசெல்லுகின்ற) உருளைகளையுடைய பெருந் தேரையுடையவனே! வம்மின் - வாருங்கள்,' என்றாள் - என்று (கூடுதற்கு உரிய இடத்தைக்) கூறினாள்: அவனும் - அந்தக்கீசகனும், அஃது - அந்த வண்ணமகளின் பேச்சுக்கு, ஒருப்பட்டான் - சம்மதித்தான்; (எ - று.)

'முன்பு தன்னை வேண்டாமையை அத்துணைகாட்டியவள் இப்போது இசைந்து, இருட்பொழுதில் தனித்துவருதி என்கிறாளே? இவள் நம்மைக் கொல்ல வழிதேடியிருந்தால் என்செய்வது?' என்று ஆராய்ச்சி சிறிதுமின்றி இசைந்ததனால், கீசகனை 'குருட்டியன் மதியினான்' என்கின்றார். தேரோய் வம்மின் - ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். உருள் என்பது தடந்தேரோய் என்ற விளியோடு இயைந்து, அமங்கலப்பொருளைக் காட்டுவதாதலையும் அறிக. வம்மோ என்ற பாடத்துக்கு, வம் - வாரும் என்பதன் மரூஉ: ஓ - அசை: மோ - அசையுமாம். (௬௰)

61.—திரௌபதி அச்செய்தியை வீமனிடத்துச்சொல்லிவிட்டு அப்பகலைப் போக்கியமை.

குறியவன்றனக்குநேர்ந்தகொடியவெங்கொலைவேற்கண்ணா
டறிபொருகளிற்றினன்னசமீரணன்மகனையெய்திச்
செறிவொடக்காளையோடுசெப்பியயாவுஞ்செப்பிப்
பிறிதொருகருத்துமின்றிப்பெரும்பகல்போக்கினாளே.

(இ - ள்.) அவன்தனக்கு குறி நேர்ந்த - அந்தக்கீசகனுக்குக் கூடுமிடத்தை உடன்பட்டுக்கூறிய, கொடிய வெம் கொலை வேல் கண்ணாள் -

மிகக்கொடிய கொலைசெய்யவல்ல வேற்படைபோன்ற கண்களையுடையவளான அந்தத்திரௌபதி, தறி பொரு களிற்றின் - கட்டுத்தறியை மோதி முறிக்கின்ற மதயானையையொத்த, அன்ன சமீரணன் மகனை - அந்தவாயுவின்புத்திரனான வீமசேனனை, எய்தி - அடைந்து,— செறிவொடு - மனநெருக்கத்தோடு, அ காளையோடு செப்பிய - இளவெருதுபோன்ற அந்தக் கீசகனோடு சொல்லிய, யாஉம் - எல்லாவற்றையும், செப்பி - சொல்லி, பிறிது ஒரு கருத்துஉம் இன்றி - (கீசகன் இறப்பதை எப்போது காணப் போகிறோம் என்ற எண்ணத்தைத் தவிர்த்து) வேறொரெண்ணமுமில்லாமல், பெரும் பகல் - நெடிதாகத்தோன்றும் அந்தப்பகற்காலத்தை, போக்கினாள்- அரிதிற்கழித்தாள்; (எ - று.) (௬௧)

62 —சூரியனஸ்தமித்து எங்கும் இருள்சூழ, கீசகன் குறியெல்லையை நோக்கிச் செல்லுதல்.

எல்லையெண்டிசையும்போனவிருளெலாமீண்டுதுன்ற
வெல்லையின்றலைவனானவிரவிபுக்குடவெற்பெய்த
வெல்லையில்காதலோனுமிடையிருளிடையேயந்த
வெல்லையைநோக்கிச்சென்றான்யமன்றிசையென்னமன்னோ.

(இ - ள்.) எண் திசை எல்லைஉம் போன - எட்டுத்திக்கினெல்லை வரையிலும் ஒதுங்கிச்சென்ற, இருள் எலாம் - இருட்டுமுழுவதும், மீண்டு துன்ற - மீண்டு வந்து நெருங்கவும், எல்லையின் தலைவன் ஆன இரவி - பகற் போதுக்குத் தலைவனான சூரியன், குட வெற்பு எய்தஉம் - மேற்குமலையாகிய அஸ்தமனபருவதத்திலே போய்ச்சேரவும், எல்லை இல் காதலோன் உம் - (இவ்வளவென்று) அளவிடமுடியாத காதலையுடையவனான அந்தக்கீசகனும், இடை யிருளிடையே - அந்தநள்ளிரவிலே, யமன் திசை என்ன - யமனிருக்குமிடம் (நாடிச்செல்வது) போல, அந்த எல்லையை நோக்கி - (வண்ணமகள் கூறிய) அந்தஇடத்தை நோக்கி, சென்றான்—; (எ - று.)—மன் ஓ - ஈற்றசை.

கீசகன் இப்போது செல்லும் பயணம் அவன்மரணத்துக்கே ஏதுவாதலால், 'எல்லையைநோக்கிச் சென்றான் யமன்றிசையென்ன' என்றார். இரண்டாமடியில், எல்லைஎன்பதில், ஐ - சாரியை. திரிபுஎன்னுஞ்சொல்லணி இதிற் காண்க. இருள் - இரவுக்கு இலக்கணை. இடையிருள் - இருளிடை யென்பது முன்பின்னாகமாறிவந்தது: இலக்கணப்போலி. (௬௨)

63.—வீமன் பெண்கோலங் கொள்ளுதல்.

வடுவறத்தெவ்வர்போருமன்னவனுணைவுங்கையா
லடுதொழிற்குரியசெம்பொன்வரையிரண்டனையதோளா
னடுமுகத்தின்மைவானமொளியறவிருண்டகங்கு
னடுவுறப்பொழுதிற்செவ்விதவ்விபர்கோலங்கொண்டான்.

(இ - ள்.) வடு அற - குற்றம் நீங்க, தெவ்வர் போர்உம் - பகைவர் போரையும், மன்னவன் உணைவுஉம் - அரசனுணைவையும், கையால் - கையி

னால், அடு - அடுகின்ற, தொழிற்கு - செய்கையில், உரிய - உரிமைபூண்ட, செம்பொன் வரை இரண்டு அனைய தோளான் - செம்பொன்மயமான மேரு மலை இரண்டையொத்த தோளையுடையவனான வீமன்,—உடு மூகத்தின் - நட்சத்திரங்களைத் தன்னிடத்திலே யுடைய, மை வானம் - கருநிறமாகத் தோன்றுகின்ற ஆகாயம், ஒளி அற இருண்ட - ஒளியற்று இருண்டுகிடக்கிற, கங்குல் - இராப்போதானது, நடு உறு - நடுப்போதான [அர்த்தராத்திரியாய் விட்ட], அ பொழுதில் - அந்த வேளையிலே, செவ்வி நவ்வியர் - அழகிய மான்போன்றகண்களையுடையரான பெண்டிரின், கோலம் - அலங்காரத்தை, [பெண் வேடத்தை], கொண்டான் - மேற்கொண்டான்; (எ - று.)

அடுதொழில் என்பது - இரட்டுறமொழிதலால், சமைத்தல் கொல்லுதல் என்ற இருபொருளைத் தந்தது. உடுமூகத்து இன்மை - நட்சத்திரங்கள் தமமிடத்து இல்லாமையால் என்று கூறினாரு முளர்: இது எவ்வாறு பொருந்து மென்பது புலப்பட வில்லை. உடுமூகத்தின் என்று வானத்திற்கு அடைமொழி கொடுத்தமையால், ஒளியையுண்டாக்கும் சந்திரனைப் பெற்றிருக்கவில்லை அக்கங்குற்போது என்பது பெறப்படும். மை, வானத்திற்கு இயற்கை யடைமொழி. நடுவுற பொழுதில் என்றுபிரித்தலும் உண்டு. (௬௩)

64.—குறித்த பொழிலிடையே திரௌபதியுடன் வீமன் பெண்கோலத்தோடுசென்று கீசகன்வருகையை நோக்கியிருத்தல்.

அங்கியிற்றோன் றுநாளாயணியுடனள்ளிக்கொள்ளப்
பொங்கியவிருளின்முன்னம்புகன்றவப்பொங்கருடு
தங்கியதவளமாடந்தன்னிடைப்புகுந்துசான்ற
விங்கிதத்துடனேநோக்கியிருந்தனனிமைப்பிலாதான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் மாதரார்கோலம் பூண்ட வீமன்),—அங்கியில் தோன்றும் நாளாயணியுடன் - நெருப்பினின்று தோன்றிய நாளாயணியென் பாளுடனே, அள்ளிக்கொள்ள பொங்கிய இருளின் - அள்ளிக்கொள்ளலாம் போன்று மிகச்செறிந்த இருட்டிலே, முன்னம் புகன்ற அ பொங்கருடு - முன்பு கூறிய அந்தச் சோலையிலே, தங்கிய - பொருந்திய, தவளம் மாடந் தன்னிடை - வெண்ணிற மாடத்திலே, புகுந்து - போய்ச்சேர்ந்து, சான்ற இங்கிதத்துடன் - மிக்ககவனத்தோடு, இமைப்பு இலாதான் - கண்கொட்டாதவனாய், நோக்கி இருந்தனன் - (கீசகன்வருகையை) எதிர்பார்த்திருந்தான்.

நாளாயணியென்பது - மௌத்கல்யமுனிவரின் பார்யையான இந்திரசேனையின் பெயர்: இவளே பிறகு திரௌபதியாகப் பிறந்தாள். அள்ளிக் கொள்ளப் பொங்கிய விருள் - தன்மைநவிற்சியணி. இங்கிதம் - (பிறன்வருகின்ற) குறிப்பு: மிக்க கவனம் என்றபொருளை இங்கு இலக்கணையால் தந்தது. தங்கிய கனகமாடந்தன்னிடை யென்று பிரதிபேதம். (௬௪)

65.—திரௌபதியை ஒருபுறத்தில் மறைந்துவைத்திட்டு வீமசேனன்இருக்க, கீசகன் அப்பொழிலூடு சேர்தல்.

அணங்கனசாயலாளையப்புறங்கரந்துவைத்து
மணங்கமலழுங்கன்மார்பன்மண்டபத்திருந்தகாலைப்
பிணங்கலனணிந்ததன்னபேரெழிற்பெற்றியானெஞ்
சுணங்கநாப்புலரவந்தவ்வுயர்பொழிலூடுசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அணங்கு அன - தெய்வப்பெண்போன்ற, சாயலாளை - மென்மையான அழகையுடைய திரௌபதியை, அப்புறம் - அங்கு ஒருபுறமாக, கரந்து வைத்து - மறைந்திருக்குமாறு வைத்திட்டு,—மணம் கமழ் அலங்கல் மார்பன் - நறுமணம் வீசுகின்ற மலர்மாலையை யணிந்த மார்பையுடையனான (பெண்வேடம்பூண்டிருந்த) வீமன், மண்டபத்து இருந்த காலை - மண்டபத்தி லிருந்த போது,—பிணம் கலன் அணிந்தது அன்ன பேர் எழில் பெற்றியான் - பிணத்துக்கு அணிகல னணிந்தாற்போன்று அலங்காரத்தாற் பேரெழில் படைத்த தன்மையுடையனான அந்தக்கீசகன், (காமதாபத்தால்), நெஞ்சு உணங்க - இதயம் வாடவும், நா புலர - நாக்குலரவும், வந்து—, அ உயர் பொழில் ஊடு - ஓங்கிய மரங்களைக்கொண்ட அந்தச்சோலையிலே, சேர்ந்தான்—.

வேறு.

66.—அம்மாளிகையிற் பொற்றூணைச்சேர்ந்திருந்த பெண்ணுருவைக் கண்ட கீசகன் ஆர்வங்கொண்டு கூறலுறுதல்.

சாந்தினான் மெழுகிய தவள மாளிகை
யேய்ந்தபொற் றூணிடை யிலங்கு மின்னெனச்
சேர்ந்துறை பெண்ணுருக் கண்டு சிந்தையிற்
கூர்ந்தபே ரார்வமோ டிறைஞ்சிக் கூறுவான்.

(இ - ள்.) சாந்தினால்-(அரைத்த) சுண்ணாம்பினால், மெழுகிய-பூசப்பெற்றுள்ள, தவளம் மாளிகை-வெண்ணிறமுள்ள மாளிகையிலே, ஏய்ந்த-பொருந்திய, பொன் தூண் இடை - பொற்கம்பத்தினிடத்தை, இலங்கும் மின் என சேர்ந்து - விளங்குகின்ற மின்னல்போலச் சார்ந்து, உறை - வசிக்கின்ற, பெண் உரு - ஸ்திரீவடிவத்தை, கண்டு - பார்த்து, (கீசகன்), சிந்தையில் கூர்ந்த பேர் ஆர்வமோடு - மனத்திலே மிகுந்த காதலோடு, இறைஞ்சி - வணங்கி, கூறுவான் - (பின்வருமாறு) சொல்லலானான்; (எ - று.)—கீசகன் ஆர்வமோடு கூறுவதை மேற்கவியிற் காண்க.

பெண்ணுருவென்றதனால் - இயற்கையிற் பெண்ணல்ல: பெண்ணுருக் கொண்ட ஆடவனான வீமன் எனக் காட்டியவாறு.

இதுமுதல் இருபத்தொருகவிகள் - மூன்றுஞ்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றவை விளச்சீர்களுமாகிவந்த அளவடிநான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள்.

67.—ஆதாரத்தாற் சிலகூறிக்
கீசகன் பெண்ணுருவின் தாளிற்பணிந்து வேண்டுதல்.

என்பெருந்தவப்பயனென்றறிந்திலேன்
மின்புரைமருங்குலாய்வேட்கைவிஞ்சலாற்
புன்பிழைசெய்தனன்பொறுத்திநீயென
வன்புடன்சிலம்பணியடியில்வீழ்ந்துமேல்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'மின் புரை மருங்குலாய் - மின்னலையொத்த இடையை யுடையவளே! என் பெருந் தவம் பயன் என்று - என்னுடைய (முற்பிறவி யிற் செய்த) பெருத்த நல்வினைப்பயனாகத் தோன்றியுள்ளாய் நீ என்பதை, அறிந்திலேன் - (முன்னர்) அறியாதவனாய்விட்டேன்: (அதனால்), வேட்கை விஞ்சலால் - காதல் விஞ்சியதனால், புல் பிழை செய்தனன் - (உன்திறத் திற்) சிறிய பிழையைச் செய்திட்டேன்: நீ பொறுத்தி - (யான் உன்திறத் துச் செய்த) சிறுபிழையைப் பொறுப்பாயாக,' என - என்று, அன்புடன் - காதலோடு, சிலம்பு அணி அடியில் - நூபுரமணிந்த பாதத்தில், வீழ்ந்து - விழுந்து பணிந்து, மேல் - பிறகு,—(எ - று.)—"எனு மொழிபல கூறினான்" என்று எழுபதாங்கவியில் தொடர்ந்து முடியும். (சுஎ)

68.—மூன்றுகவிகள் - பின்னும் காதல்விஞ்சக் கீசகன் பலமொழி
கூறினமை தெரிக்கும்.

பைங்குலைக்குரும்பையைப்பழித்தகொங்கையாய்
மங்குலைப்புழுகளைவைத்தகூந்தலாய்
கங்குலிற்கால்வழிகாட்டவந்ததின்
றிங்குலப்புறுமெனதாவியீயவோ.

(இ - ள்.) பைங் குலை குரும்பையை பழித்த கொங்கையாய் - பசுமை யாய்க் குலைகுலையாகவுள்ள குரும்பையை ('இவை எமக்குஒப்பாகா என்று') எள்ளுதல்செய்த கொங்கையையுடையாய்! மங்குலை புழுகு அளை வைத்த கூந்தலாய் - இரவைக் கஸ்தூரிப்புழுகெண்ணெய்கொண்டு தடவிவைத்தாற் போன்றுள்ள கூந்தலையுடையவளே! கங்குலில் - இந்தநள்ளிரவில், கால் வழி காட்ட-பாதமே(நடந்துசெல்லும்)வழியைக் காட்டாநிற்க, இன்று இங்கு வந்தது - இன்றைக்கு இவ்விடத்துக்கு வந்தது, உலப்புஉறும் - அழியும் நிலைமையை யடைந்த, எனது ஆவி - என்னுயிரை, ஈயவோ - கொடுத்தற்குத் தானோ? (எ - று.)

நிலா தீபம் என்றாற்போன்ற ஒளியைத் தருவது யாதொன்றும் இல் லாமையால், செறிந்தஇருளில் கண்ணால் வழியைக் கவனிக்கமுடியாமல் காலாலேயே தடவித்தடவி அன்னுள வந்தா ளென்று குறிக்க 'கால்வழி காட்ட வந்தது' என்கின்றான். கால்வழிகாண என்று பிரதிபேதம். (சுஅ)

69. கிஞ்சுகமலர்ந்துநின்கிள்ளைவாய்மையா
லஞ்சலென்றோருரையளித்தல்காண்கிலே
னஞ்சனவிழிக்கடைநயந்தபார்வைகொண்
டெஞ்சுமென்னுயிரினைபெடுப்பதென்றுநீ.

(இ - ள்.) கிஞ்சுகம் மலர்ந்து - பலாசமலர்போன்ற (உன்) வாயைத் திறந்து, நின் கிள்ளை வாய்மையால் - உனது கிளிபோன்ற வாய்வார்த்தை

யால், அஞ்சல் என்று - (சாயதேவனுக்குப்) பயப்படாதே என்று, ஓர் உரை - ஒருபேச்சை, அளித்தல் - அன்போடுதர, காண்கிலேன் - பார்க்கின்றிலேன் [கேட்கிலேன் என்றபடி]: அஞ்சனம் - மைதீட்டிய, விழிக்கடை - கடைக்கண்ணால், நயந்த - விரும்பிக் காண்கின்ற, பார்வைகொண்டு - பார்வையினால், எஞ்சும் - ஒடுங்குகின்ற, என் உயிரினை—, நீ—, எடுப்பது - பாதுகாப்பது, என்று - எப்போது? (எ - று.)

உயிரினையெடுப்பது-உயிரையடியோடு போக்குவது என்ற ஒருவிபரீதப் பொருளுந் தோன்றும். விழிப்பது - விழியெனக் கண்ணுக்குக் காரணக்குறி. பார்வைகொண்டு, கொண்டு - மூன்றாம்வேற்றுமைச்சொல்லுருபு. (௬௯)

70. வழிபடுதெய்வமுமற்றுமுற்றுநீ
யிழிபடுபிறர்முகமென்றுநோக்கலேன்
கழிபடருற்றதென்காமநோயெனு
மொழிபலகூறினன்முகம்புகுந்துளான்.

(இ - ள்.) வழிபடு தெய்வம்உம்-(நாடோறும் நான்) கும்பிடுங் கடவுளும், மற்றும் முற்றுஉம் - மற்றுமுள்ள எல்லாமும், நீ - நீயே; (இனி), இழிபடு - (உன்கட்டழகுக்கு முன்னே) இழிவாகத்தோன்றுகிற, பிறர் முகம் - அயல் மாதராரின் முகத்தை, என்றுஉம் - எப்போதும், நோக்கலேன் - பார்க்கவே மாட்டேன்: என் காமம் நோய் - என்னுடைய காதல்நோயானது, கழி படர் உற்றது - மிகப்பரவுதலைப் பொருந்தியிட்டது, எனு-என்று, முகம் புகுந்து உளான் - அவ்விடத்துவந்து பொருந்தியவனான கீசகன், பல மொழி கூறினன் - பலவார்த்தைகளைப் பேசினான்; (எ - று.)

மாறுவேடம்பூண்டு வீமன் வந்து எதிரில் தூணத்தில் ஒதுங்கி நிற்கின்றானென்பதைக் கீசகன் அறியாமல் திரௌபதிதான் வந்துள்ளாளென்று கருதியதனால், இவ்வாறெல்லாம் கூறலானானென்க. கழிபடருற்றது - மிக்கதுன்பத்திற்குக் காரணமாகப் பொருந்தியது எனினுமாம். எதிர்புகுதல் - நோக்கிற் கெதிர்சென்று புகுதலென்றனர் ஐங்குறுநூற்றுரைகாரர்.

71.—இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்: பெண்ணுருக்கொண்டவீமன் கீசகனை நகைத்துநோக்கி இருகைகளாற் பற்றியமை கூறும்.

கீசகனிம்முறைகிளந்தபற்பல
வாசகங்கேட்டலுமலங்கொணெஞ்சுடைப்
பூசகர்பூசைகொள்ளாதபுன்பவ
நாசகக்கடவுள்போனகைத்துநோக்கியே.

(இ - ள்.) கீசகன்—, இ முறை - இப்படியாக, கிளந்த - கூறிய, பல் பல வாசகம் - மிகப்பலவான காதற்குறிப்புள்ள வார்த்தைகளை, கேட்டலும்-கேட்டவுடனே,— மலம் கொள் நெஞ்சுஉடை பூசகர் பூசை கொள்ளாத புல் பவம் நாசகம் கடவுள் போல் - அபரிசுத்தியைக்கொண்ட நெஞ்சத்தையுடைய பூசகரின் பூசையை யேற்றுக்கொள்ளாத புல்லியபிறவியை(த் தன்னையடைந்தார்க்கு)ப் போக்குவல்ல கடவுளைப்போல, நகைத்து நோக்கி - சிரித்து (அந்தக்கீசகனைப்) பார்த்து,—(எ - று.)—"பெற்ற மாமகன் பொறி வந்திட இருகை பற்றினான்" என்று மேற்கவியில் முடியும்.

திரிபுரசங்காரகாலத்திற் சிரித்து எதிரிகளை யழித்த கடவுள் சிவபிரானே யாதலால், புன்பவநாசகக்கடவுள் என்பது அக்கடவுளையே காட்

டும். நகைத்துநோக்கி என்பதற்கு, மேற்செய்யுளில்வரும் பெற்றமாமகன் என்பது எழுவாய். மலம்-ஆணவம் மாயை கன்மமென்னும் மும்மலமுமாம். ()

72. பெண்ணுடையுருக்கொளும்பெற்றமாமகன்
சண்ணுடைப்பொறியெழுங்கனலின்வந்திட
மண்ணுடைக்காவலன்மைத்துனன்றனை
யெண்ணுடைக்கைகளாலிருகைபற்றினன்.

(இ - ள்.) பெண் உடை உரு கொளும் - ஸ்திரீயினுடைய உருவத்தைக் கொண்ட, பெற்றம் மாமகன் - வாயுவின் சிறந்த குமாரனான வீமன், கண் உடை - இருகண்களும் கொண்டுள்ள, பொறி - (கோபாக்கினியின்) பொறிகள், எழும் கனலின் வந்திட - கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினியினின்று புறப்படுவனபோல வெளிப்படாநிற்க,— மண் உடை - மச்சநாட்டிற்குஉரிய, காவலன் - அரசனான விராடனுடைய, மைத்துனன்தனை - மனைவியின் உடன்பிறந்தவனான கீசகனை, எண்உடை கைகளால் - (வலிமையினால்) மதிப்பையமைந்த இரண்டு கைகளால், இரு கை பற்றினன் - (கீசகனுடைய) இரண்டுகைகளையும் பிடித்துக்கொண்டான்; (எ - று.)

ஒருபெண் தன்னைக் கைப்பற்றுகின்றதென்று அந்தக்கீசகன் குதூகலமாக இருக்க, ஒருகையாற் பற்றுதற் தப்பதில் இருகைகளாலும் இறுகப்பற்றினன் வீமனென்பதாம். எண் ஏண் என்பதன் விகாரமெனின், வலிமையென்று பொருளாம். (எஉ)

73.—வீமன் கீசகன்திறத்துக் கருதிய செயலை முடிக்கத் தொடங்குதல்.

பற்றினன்பற்றியபாணியாலெழச்
சுற்றினன்கறங்கெனத்தூணமொன்றினோ
டெற்றினன்சென்னியையெடுத்ததன்வினை
முற்றினனெடும்பெருமூச்சனாகியே.

(இ - ள்.) பற்றினன்-(அந்தக்கீசகனைத் தன்னிருகைகளாலும் வலியப்) பிடித்தான்: பற்றிய பாணியால - (தான்) பிடித்த கைகளினால், கறங்கு என எழ சுற்றினன்-காற்றாடிபோல (வானத்தின் மீதே)எழ(அந்தக்கீசகனைக்) கறகற வென்று சுழற்றினான்: தூணம் ஒன்றினோடு சென்னியை எற்றினன் - (ஆங்கிருந்ததொரு)ஸ்தம்பத்தில் அவன் தலையை மோதினான்: நெடும் பெரு மூச்சன் ஆகி-மிகப்பெருமூச்சுடையனாய், (அவ் வீமன்),எடுத்த தன் வினை முற்றினன் - மேற்கொண்ட தன் செயலை நிறைவேற்றலானான்; (எ - று.)

மேற்கொண்டசெயல் - கீசகவதம். இச்செய்யுளிற் பற்றினனென்றது - கீழ்ச்செய்யுளின் அநுவாதம். (எ௩)

74.—வீமனைக் கீசகன் மாறிமோத வீமன் கீசகனைத் தள்ளிவீழ்த்துதல்.

வீமனைப்பிடித்தகைவிலக்கிமற்றவன்
மாமுகத்திருகையுமாறிமோதினன்
றீமுகத்தவனையச்செம்மன்மீளவுஞ்
சாமுகத்தவனெனத்தள்ளிவீழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) வீமனை—, பிடித்த கை விலக்கி - (தன்னைப்) பற்றியுள்ள கைகளை விலக்கிவிட்டு, மற்று-பின்பு, அவன் - அந்தக்கீசகன், மா முகத்து - பெரிய (வீமனுடைய) முகத்திலே, இரு கைஉம் - (தன்னுடைய) இரண்டு

கைகளையும், மாறி - (முன்னையநிலை) மாறி, மோதினான் - தாக்கினான்: அ செம்மல்-செம்மைக் குணமுடையனாகிய அந்த வீமசேனன், தீ முகத்தவனை- தீமைக்கு இருப்பிடமான அந்தக்கீசகனை, மீளஉம் - மறுபடியும், சா முகத்தவன் என - (கண்டவர் யாவரும்) சாமூஞ்சிபட்டவன் (இவன்) என்று கருதுமாறு, தள்ளி—, வீழ்த்தினான் - விழச்செய்தான்; (எ - று.)

மற்றவன் என்பது வீமனைக்காட்டுமென்று கொண்டு, கீசகன் என்பதை வருவித்தலுமாம். (௭௪)

75.—ஐந்து கவிகள் - வீம கீசகயுத்தம் கூறும்.

ஓரொருகுத்தொருவுருமுவீழ்ந்தென
மேருவோடொத்ததோள்வீமன்குத்தலு
மீரிடத்தினும்விலாவெலும்புநெக்கன
கூருகிர்த்தலங்களாற்குருதிகக்கவே.

(இ - ள்.) கூர் உகிர் தலங்களால் - கூரிய நகத்தோடு கைத்தலங்கள் பட்டதனால், குருதி கக்க - இரத்தத்தை வெளிப்படுத்துமாறு, ஓர் ஒரு குத்து- ஒவ்வொருகுத்தும், ஒரு உருமு வீழ்ந்தென - ஒருஇடி விழுந்தாற்போல வீழ, மேருவோடு ஒத்த தோள் - மேருவோடொத்த தோள்களையுடைய, வீமன்—, குத்தலும் - குத்தவே,—(கீசகனுக்கு), ஈர் இடத்தின் உம் - இரண்டுபுறத்தும், விலாஎலும்பு - விலாப்புறமுள்ள எலும்புகள், நெக்கன - பிளந்து விண்டன; (எ - று.)—குத்தெரியுருமு என்றும் கூருகிர்த்தலைகளால் என்றும் பிரதிபேதம். (௭௫)

76. கேளொடுகெடுதருகீசகன்கழற்
றாளொடுதாளுறத்தாக்கிமற்கெழு
தோளொடுதோளுறத்தோய்ந்துகன்னல்வில்
வேளொடுவருநலம்விஞ்சமேவினான்.

(இ - ள்.) கேளொடு - சுற்றத்தாருடனே, கெடுதரு - அழியப்போகின்ற, கீசகன் - கீசகனானவன்,—கழல் தாளொடு-வீரக்கழலை யணிந்த (வீமன்) பாதங்களுடனே, தாள் உற - (தன்) தாள்கள் பொருந்த, தாக்கி - மோதியும், மல் கெழு - வலிமை விளங்குகின்ற, தோளொடு - (தன்) தோளுடனே, தோள் - (வீமன்) தோள்கள், உற - பொருந்த, தோய்ந்து - படிந்தும், கன்னல் வில் வேளொடு வரு நலம் விஞ்ச-கரும்புவில்லையேந்திய மன்மதனால் வருகிற இன்பநலமும் விஞ்சும்படி, மேவினான் - (மற்போரில்) தழுவினான்; (எ - று.)

காமவின்பம் நுகர்கையில் தாளொடு தாளும் தோளொடு தோளும் தாக்கிப்பொருந்தல் நிகழுமாதலாலும் இந்த மற்போரிலும் அச்செயல் மிக நிகழ்தலாலும், ‘வேளொடுவருநலம் விஞ்ச மேவினான்’ என்றார்: இச்செய்யுளில் ‘வேளொடு வருநலம் விஞ்சமேவினான்’ என்றது, வீமன் செயலையென்றலும் ஒன்று. (௭௬)

77. தாழ்வரைத்தடக்கையாற்றறையலாவெதிர்
காழ்வரப்பொருதிறற்காளைதன்னையுஞ்
சூழ்வரச்சூறையிற்சுற்றிப்பார்மிசை
வீழ்வரப்புடைத்தனன்மிடலில்விஞ்சினான்.

(இ - ள்.) மிடலில் விஞ்சினான்-வலிமையில் விஞ்சினவனாகிய கீசகன்,— வரை தாழ் தட கையால் - வரைபோன்றனவும் தொங்குவனவுமான பெரிய

கைகளால், தையலாள் எதிர் - திரௌபதியின் எதிரிலே, காழ் வர - உறுதி பொருந்த, பொரு - போர்செய்கின்ற, திறல்-வல்லமையை யுடைய, காளை தன்னை உம் - இளவெருது போன்றவனான வீமனையும், சூறையின் - சுழல் காற்றிலகப்பட்டாற்போல, சூழ்வர சுற்றி - மண்டலமாகப் பொருந்தச் சுற்றி, பார்மிசை வீழ்வர - பூமியில் விழுமாறு, புடைத்தனன் - மோதினான்;(எ-று.)

காளைதன்னையும், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. இனி, காளை - வீமன், தன்னையும் சூறையிற் சூழ்வருமாறு சுற்றி, மிடலில் விஞ்சினனாகிய கீசகன் பாரமிசை வீழ்வரப் புடைத்தனன் என்றலுமாம். (௭௭)

78. விழுந்தவன்மீளவும்வெய்துயிர்த்தன
னெழுந்துதன்பகைவனதிருண்டகுஞ்சியை
யழுந்தவல்விரல்களாற்சுற்றியாய்மரக்
கழுந்தெனப்புடைத்தனன்கைகள்சேப்பவே.

(இ - ள்) விழுந்தவன் - விழுந்த வீமன், வெய்து உயிர்த்தனன் - வெம்மையாகப் பெருமூச்சு விட்டவனாய், மீளவும் எழுந்து—, தன் பகைவனது - தன் பகைவனான கீசகனுடைய, இருண்ட குஞ்சியை - கருநிறமுள்ள கூந்தலை, அழுந்த - உறுதியாக, வல் விரல்களால் சுற்றி—, ஆய்மரம் கழுந்து என - ஆராயப்பெற்ற மரத்தின் கழுந்தைப் புடைப்பதுபோல, கைகள் சேப்ப - (அவன் கூந்தலைப் பிடித்த தன்) கைகள் செந்நிறத்தை யடையாநிற்க, புடைத்தனன்—; (எ - று.)

கழுந்து - மரக்கட்டை. (௭௮)

79. புடைத்தனனிவனவன்புடைத்தகைகளை
விடைத்தனனகற்றிமெய்ம்மேவுபூதியுந்
துடைத்தனனாகியத்தோன்றல்வாயினை
யுடைத்தனனொருகையாலொருகைபற்றியே.

(இ - ள்.) புடைத்தனன் இவன் - புடைக்கப் பட்டவனாகிய இவன், புடைதத அவன் கைகளை - புடைத்த அந்தவீமன் கைகளை, விடைத்தனன் - கோபித்தவனாய், அகற்றி - நீக்கி, மெய் மேவு பூதி உம் துடைத்தனன் ஆகி - (பார்மிசைப் புடைத்ததனால் தனது) உடம்பிற்பட்ட புழுதியையும் துடைத்தவனாகி, ஒரு கை பற்றி - ஒருகையால் (அவனைப்) பிடித்துக்கொண்டு, ஒரு கையால் - மற்றொருகையினால், அ தோன்றல் வாயினை - அந்தவீரனது வாயை, உடைத்தனன்—; (எ - று.)

இது, கீசகன் செயலைக் கூறியது. விடைத்தனன் என்பதற்கு - விரைந்தவனாய் என்றும், விடுத்தவனாய் என்றும் தடுத்து என்றுங் கூறுவாருமுளர்.

80.—இருவரும் ஒத்துப்பொர, இரவில் வெகுநேரங் கழிதல்.

வீரமும்வலிமையும்விரகுமொத்தவர்
தீரமுந்தெளிவுநாஞ்செப்பற்பாலவோ
நேரமுஞ்சென்றதுநிசையெனுமிரு
ளூரமுஞ்செற்றமுமுடையதோன்றலே.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வீரம் உம் - வீரத்திலும், வலிமை உம் - தேகவலிமையிலும், விரகு உம் - (போர்செய்யுந்) திறத்திலும், ஒத்தவர் - ஒத்தவர்களான அந்தக்

கீசகவீமர்களின், தீரம்உம் - மனோதைரியமும், தெளிவுஉம் - (போரிலுள்ள) உத்ஸாஹமும், நாம் செப்பற்பால ஓ - நம்மாற் சொல்லுந் தரத்தவோ? மிகு சூரம்உம் - மிக்க சூரத்தனமும், செற்றம் உம் - பகைமையும், உடைய—, தோன்றல் - வீரனான வீமன், 'நிசைநேரம்உம் சென்றது - இரவின்நேரமும் வெகுவாகக் கழிந்திட்டது,' என - என்று கருதி,—(எ - று.)—"மன்னவன் மைத்துனன் மார்பொடிந்திட, ஒன்றிட, தாக்கி, சுருக்கினான்" என மேலிற் கவியில் முடியும்.

தெளிவு - போரிலுள்ள தெளிவான ஞானமுமாம். நிசை = நிசா: வடசொல். அரோ - ஈற்றசை. (௮௦)

81. — இரண்டுகவிகள் - கீசகனுடலைத் தசையின்மலையாகத் தோன்றச்சுருக்கி வீமன் அவனாவியைப் போக்கினமை கூறும்.

மன்னவன்மைத்துனன்மார்பொடிந்திடச்
சென்னியுந்தாள்களுஞ்சேரவொன்றிடத்
தன்னிருசெங்கையாற்றாக்கிவான்றசை
துன்னியமலையெனச்சுருக்கினானரோ.

(இ - ள்.) மன்னவன் மைத்துனன் - விராடமன்னவனுடைய மைத்துனனாகிய கீசகனுடைய, மார்பு—, ஒடிந்திட-ஒடியவும், சென்னி உம் தாள்கள் உம் சேர ஒன்றிட - சிரசும் பாதங்களும் ஒன்றுபடச் சேர்ந்திடவும், (வீமன்), தன் இரு செம் கையால் தாக்கி - தன்னுடைய இரண்டு செவ்விய கைகளாலும் மோதி, வான் தசை துன்னிய மலை என - மிக்கசதை நெருங்கிய குன்று என்று (கண்டவர்) சொல்லும்படி, சுருக்கினான் - (பரவியிருந்த அவனுடலைச்)சுருங்குமாறு பிடித்து வைத்தான்; (எ - று.)

கை கால் சென்னி முதலியவை ஒன்றுந் தெரியாது மாமிசபருவத மென்று ஒன்றுதான் தோன்றும்படி கீசகனுடைய உடலத்தை அடக்கியதனால், சுருக்கினா னென்றார். சென்னிதாள்களைக் கூறியது, கைக்கும் உபலட்சணம்: 84 - ஆங் கவியைக் காண்க. அரோ - ஈற்றசை. (௮௧)

82. மாற்றினானவன்பெருமையலாவியைக்
கூற்றினார்கைக்கொளக்கொடுத்துத்தன்சின
மாற்றினானத்திறலார்கொல்வல்லவர்
காற்றினால்வருதிறற்காளையல்லதே.

(இ - ள்.) அவன் - அந்தக் கீசகனுடைய, பெரு மையல் ஆவியை - மிக்க காமமோகங்கொண்ட உயிரை, மாற்றினான் - (உடம்பினின்று) வேறுபடுத்தினவனாய், கூற்றினார் கைக்கொள கொடுத்து - யமன் கையினாற் பெற்றுக் கொள்ளும்படி கொடுத்து, (வீமன்), தன் சினம் மாற்றினான் - தன் கோபத்தைப் போக்கினான்: காற்றினால் வரு திறல் காளை அல்லது - வாயு தேவனாலுண்டாக்கப்பட்டுத் தோன்றிய வலிமையுள்ள இளவெருதுபோன்ற வீமசேனனை யல்லாமல், அ திறல் யார் கொல் வல்லவர்-அந்தப்பராக்கிரமச் செயலைச் செய்யவல்லவர் வேறுயாவருளர்? (எ - று.)—மூன்றாமடியில் ஆற்றினான் என்றும் பிரிக்கலாம். (௮௨)

83.—கீசகனை வீமன் வதைத்ததைப் பற்றிய கவிக்கூற்று.

பண்ணியவினைகளின்பயனலாதுதா
மெண்ணியகருமமற்றியாவரெய்தினார்

திண்ணியகீசகன்செய்ததீங்கிவன்
புண்ணியமானதாற்புகல்வதென்கொலாம்.

(இ - ள்.) பண்ணிய - (அவரவர்)செய்த, வினைகளின் - புண்ணியபாவ ரூபமான செய்கைகளின், பயன் அலாது - பயனை அடைவதல்லாமல், தாம் எண்ணிய கருமம் - தாம் நினைத்த செயலை, மற்று - வினைப்பயனுக்கு மாறாக, எய்தினர் யாவர் - (தாம் நினைத்தபடி) அடைந்தவர் யாவர்? திண்ணிய கீசகன் - வலிமையுள்ள கீசகன், செய்த—, தீங்கு - தீச்செயல், இவன் - இந்த வீமசேனனுக்கு, புண்ணியம் ஆனது - நல்வினைப்பயனைத் தருவதாக ஆயிற்று: புகல்வது என்கொல் - (இதுபற்றி நாம் வேறு) சொல்லத்தக்கது யாது? (எ - று.)

கீசகன் திரௌபதியைச் சேரக்கருதிவந்தது தீச்செய லாதலால் அத் தீவினைப்பயன் அவனை யழிக்க, அதுவே வீமனுக்கு வெற்றியைத்தரும் புண்ணியப்பயனாக இருந்ததென்று, கவி, உலகோருக்கு ஒருநீதியை இதனாற் கற்பிக்கின்றன ரென்க. ஆல் - தேற்றம். ஆம் - அசை. (அங)

84.—கீசகனுடலைக் கால் தலை என்று தெரியாதபடி சுருக்கினபின்பு திரௌபதியை வீமசேனன் அழைத்தல்.

செங்கைகாலுடலொடுசென்னிதுன்றிட
வங்கையாலடக்கிநின்றநேகமாயிரம்
வெங்கையானையின்மிடல்வீமன்வெற்பன
கொங்கையாடன்னையுங்கூவினனரோ.

(இ - ள்.) செம் கை - செந்நிறமுள்ள கை, கால்—, உடலொடு - உடல், சென்னி - தலை என்ற இவைகள் யாவும், துன்றிட - ஒன்றுபட்டுச் சேர, வெம் கை அனேகம் ஆயிரம் யானையின் மிடல் வீமன் - விரும்பத்தக்க துதிக்கையையுடைய அனேகவாயிரம் யானைகளின் வலிமையைப்படைத்த வீமசேனன், அம் கையால் அடக்கிநின்று - (தன்னுடைய) அழகிய கையாற் சுருக்கி, வெற்புஅன கொங்கையாள் தன்னைஉம் - மலையையொத்த தனங்களையுடையவளான திரௌபதியையும், (அதனைக்காட்டும்பொருட்டு), கூவினன் - அழைத்தான்; (எ - று.)—அரோ - ஈற்றசை. (அச)

85.—வீமன் அந்தக் கீசகனுடலைத் திரௌபதியின் பாததலத்தில் வைத்தல்.

பூங்கொடியனையவள்புறவடிப்புறத்
தோங்கியகீசகனுடற்பிழம்பினை
நீங்கியவாய்மைகணிகழ்ந்ததென்னவே
பாங்கினில்வைத்தடற்பவனன்மைந்தனே.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பூங் கொடி அனையவள் - பூங்கொடி போன்றவளான அந்தத் திரௌபதியின், புறம் அடிப்புறத்து - புறவடியினிடத்து, ஓங்கிய கீசகன் உடல் பிழம்பினை - (குன்றுபோல) உயர்ந்திருந்த கீசகனுடற் பிண்டத்தை, அடல் பவனன் மைந்தன் - வலிமையுடைய வாயுகுமாரனான வீமன், நீங்கிய வாய்மைகள் நிகழ்ந்தது என்ன - ஒழுக்கந்தவறிய வாய்வார்த்தையால் நேர்ந்ததாகும் (இததன்மை) என்று (கண்டார்) சொல்லும்படி, பாங்கினில் வைத்து - இனிதாகவைத்து,—(எ - று.)— "துயரநீங்க, சுவாலைசெய்தனன்" என மேலிற் கவியில் முடியும்.

அவன் சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்லியதும் நேர்மையற்ற வழியில் ஒழுகியதுமே அந்தக்கீசகன் மாண்டதற்குக் காரணமாதலால், அவற்றை யுணர்ந்தவர்கள் கீசகனுடற் பிழம்பினைக் காண, நீங்கிய வாய்மைகளால் இது நிகழ்ந்ததென்பரென்க. நீங்கிய வாய்மைகள் - தவறிய நேரிய வழிகள் என்றுமாம். (அ௫)

86.—வீமன் ஒருமரத்தைப் பிடுங்கிக் கைகளாற் பிசைந்து தீயெழச்சுவாலைசெய்து கீசகனுடலைத் திரௌபதிக்குக் காட்டுதல்.

விடுங்குழைமராமரமொன்றுவேருடன்
பிடுங்கினன்கைகளாற்பிசைந்துதீயெழச்
சுடுங்கொலென்றஞ்சிலன்சுவாலைசெய்தன
னெடுங்கணாள்கண்டுதன்றுயரநீங்கவே.

(இ - ள்.) விடும்-மேன்மேல் தோன்றுகின்ற, குழை-தளிர்களையுடைய, மராமரம் ஒன்று - ஒருமராமரத்தை, வேருடன் பிடுங்கினன் - வேரோடு பிடுங்கி, கைகளால் பிசைந்து - (தன்) கைகளால் (நெருப்புத்தோன்றுமாறு அந்தமரத்தைப்) பிசைந்து, தீ எழ சுடும் கொல் என்று அஞ்சிலன் - (அங்ஙன் பிசைந்தபோது அதினின்று) அக்கினிதோன்றவும் சுடுமோ என்று சிறிதும் அஞ்சாதவனாய், நெடுங் கணாள் கண்டு தன் துயரம் நீங்க - நீண்ட கண்களையுடையவளான திரௌபதி கண்டு தன் துயரம் நீங்குமாறு, சுவாலை செய்தனன்-(தோன்றிய நெருப்பைக்) கொழுந்துவிட்டெரியச் செய்தான்; (எ-று.)

பிடுங்கினன், அஞ்சிலன் - முற்றெச்சங்கள். (அ௬)

வேறு.

87.—வீமன் உன்னைக்காதலித்தோர் இவனைப்போலவே யாவரென்று சொல்லித் திரௌபதியை யனுப்பிவிட்டுத் தானுஞ் செல்லல்.

வாச மென்குழன் மாது நல்லாயுனை
யாசை கொண்டவ ரிப்படி யாவர்கா
ணேசின் மங்கைநல் லாயினி யேகென
மாசி லானு மடைப்பளி யெய்தினான்.

(இ - ள்.) 'வாசம் மெல் குழல் மாது நல்லாய்-நறுமணமுள்ள மெல்லிய கூந்தலையுடைய அழகிய பெண்ணே! உனை ஆசை கொண்டவர் - உன்னை விரும்பியவர், இப்படி ஆவர்காண் - இந்தக்கீசகன் போலவே யாவர்கண்டாய்: ஏசு இல் மங்கை நல்லாய் - குற்றமற்ற மங்கைப் பருவமுள்ள பெண்ணே! இனி ஏகு - இனிச் செல்வாய்,' என - என்றுசொல்லி(த் திரௌபதியை) யனுப்பிவிட்டு,—மாசு இலான் உம்-மனம்மாசுநீங்கிய அந்த வீமனும், மடைப் பளி எய்தினான் - (தனக்கு உரிய இடமாகிய) சமையலிடத்தை யடைந்தான்.

இதுமுதல் இந்தச்சருக்கம் முடியுமளவும் இருபத்தொருகவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீரும் மூன்றாஞ்சீரும் மாச்சீர்களும், மற்றையவை விளச்சீருமாகிவந்த அளவடிநான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (அ௭)

88.—அப்போதுதோன்றிய பலவகையோசையால் கீசகன் தம்பியர் துயிலுணர்தல்.

தோட்டுமென்மலர்ச்சோலையிலேனையது
மோட்டுவன்காழுட்டியிலேனையது

மாட்டுவண்சுதைமண்டபத்தோதையுங்
கேட்டுணர்ந்தனர்சீசகன்றம்பிமார்.

(இ - ள்.) தோடு - அகவிதழ்களையுடைய, மெல் மலர் - மெல்லிய புஷ்பங்களையுடைய, சோலையின் - சோலையிலே, ஓதைஉம் - (மானுடரின் சஞ்சாரத்தால் தோன்றிய) ஓசையையும், மோடு வல் கரம் மூட்டியின் ஓதைஉம் - பருத்த வலிய கைம்மூட்டிகளால் மோதியதனாலான ஓசையும், மாடு வன் சுதை மண்டபத்து ஓதைஉம்-(அச்சோலைக்குப்) பக்கத்திலேயுள்ள வளவிய சுண்ணம்பூசிய மண்டபத்தினின்றுதோன்றிய ஓசையும், கேட்டு - செவியிற்படவே, சீசகன் தம்பிமார் - உபசீசகர்யாவரும், உணர்ந்தனர் - துயிலுணர்ந்தார்கள்; (எ - று.) (அஅ)

89.—மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்:
உபசீசகர் தம்மனத்திற் கருதியதைக் கூறும்.

தொய்யிலாதிசுதேட்டிணைக்கொப்பனை
கையிலாரழகேறக்கவின்செயுந்
தையலாள்பொருட்டாகத்தனக்குறு
மையலான்மிகவாடிவருந்தினன்.

(இ - ள்.) சுதேட்டிணைக்கு - விராடன்மனைவியான சுதேஷ்ணையென் பவளுக்கு, தொய்யில் ஆதி - தொய்யில்முதலிய, ஒப்பனை - அலங்காரங் களை, கையில் - (தன்) கையினால், ஆர் அழகு ஏற - நிரம்பிய அழகு பொருந்த, கவின் செயும் - அலங்கரிக்கவல்ல, தையலாள்பொருட்டாக - பெண்ணின் நிமித்தம், (நமது அண்ணனாகிய சீசகன்), தனக்கு உறு மையலால் - தனக்குப் பொருந்திய காமமயக்கத்தால், மிக வாடி —,வருந்தினன் - வருத்தமுற்றிருந்தான்; (எ - று.)

தொய்யில் - மகளிரின் தோள்களிலும் தனங்களிலும் சந்தனக்குழம் பால் எழுதுங் கோலம். (அகூ)

90. வண்டறாதமலர்க்குழல்வல்லியைக்
கண்டகாவிலிக்கங்குற்பொழுதிடைச்
சண்டவேகக்களிறன்னதன்மையான்
கொண்டமாலிற்குறுகினன்போலுமால்.

(இ - ள்.) (ஆகையால், வண்டு அறாத மலர் குழல் வல்லியை - வண்டு கள் நீங்காத மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய கொடிபோன்ற பெண்ணா கிய அந்தவண்ணமகளை, கண்ட - பார்த்த, காவில் - சோலையிலே, இ கங்குல் பொழுதிடை - இந்தஇராத்திரியிலே, சண்டம் வேகம் களிறு அன்ன தன் மையான் - கொடிய வேகத்தையுடைய மதயானைபோன்ற தன்மையை யுடையனான (நம்மண்ணனான) சீசகன், கொண்ட - (தான்) அடைந்துள்ள, மாலின் - காமமோகத்தினால், குறுகினன்போலும் - நெருங்கினன்போலும்.

போலும் என்பது - அந்தஉபசீசகர்கள் தம்ஊகத்தைப்பேசுகின்றாரென் பதைப் புலப்படுத்தும். ஆல் - ஈற்றசை. (கூ0)

91. தூவிவாசந்துளிமதுச்சோலையி
லேவலாவியற்றும்மெழிற்பாவைமெய்க்
காவலாகியகந்தருவப்பெயர்த்
தேவரால்வெந்தொருவுளதானதோ.

(இ - ள்.) வாசம் தூவி - நறுமணத்தைச் சிதறவிட்டுக்கொண்டு, மது துளி - தேனைச் சொட்டுகின்ற, சோலையில் - அந்தச்சோலையிலே, ஏவலால் - (அரசன்தேவியின்) கட்டளைப்படியே, இயற்றும் - பணிசெய்கின்ற, எழில் - அழகிய, பாவை - பிரதிமை போன்றவளான அந்த வண்ணமகளின், மெய் - உடலுக்கு, காவல்ஆகிய—, கந்தருவப்பெயர் தேவரால் - கந்தருவ ரென்று பேர்பூண்ட தேவவர்க்கத்தவரோடு, வெம் செரு - கொடியபோர், உளது ஆனது ஓ - நேரிட்டதோ? (எ - று.)—அதனால் தான் இவ்வாறான ஓசைகள் தோன்றியிருக்க வேண்டுமென, உணர்ந்த உபகீசகர் எண்ணினர் என்று வருவித்து முடிக்க. (கக)

92.—அங்ஙன் கருதிய உபகீசகர் சோலையைநோக்கிச் சினத்தோடு ஓடுதல்.

அழிந்தகீசகனன்றிமற்றுண்டென
மொழிந்ததம்பியர்நூற்றொருமூவருங்
கழிந்ததீயுமிழ்கண்ணினராயுயி
ரொழிந்துபோதுமென்றுன்னினரோடினார்.

(இ - ள்.) அழிந்த - உயிரொழிந்த, கீசகன் அன்றி - கீசகனல்லாமல், மற்று - பின்னும், உண்டு என மொழிந்த - உள்ளாரென்று கூறப்பட்ட, தம்பியர் நூற்றொருமூவரும் - (அந்தக்கீசகனுடைய) தம்பிமாரான நூற்றொரு மூன்றுபேர்களும்,—கழிந்த - மிக்க, தீ - நெருப்பை, (பெருஞ்சினத்தால்), உமிழ் - வெளிச்சொரிகிற, கண்ணினர் ஆய் - கண்களையுடையவராய், உயிர் ஒழிந்துபோதும் என்று - நம்முயிர் ஒழியப்பெற்றாலும் போகிறோமென்று, உன்னினர் - எண்ணினவராய், ஓடினார் - (அந்தச்சோலையைக் குறித்து) ஓடிச்சென்றார்; (எ - று.)

'கந்தருவரோடு செருவிளைந்து அதனால் நம்மண்ணனுக்கு ஒருகால் மரணம் நேரிட்டிருப்பின் நாம் சென்றாலும் நமக்கும் அந்நிலை நேரக்கூடும்: ஆயினும் ஒருகை பார்த்தேதீரவேண்டும்' என்ற கருத்துடனே அந்தஉபகீசகர் சோலையை நோக்கி விரைந்துசென்றன ரென்பதாம். முதனூலுக்கு ஏற்ப 'நூற்றொ டொரைவரும்' என்று பாடமிருப்பின் நலம். (கஉ)

93.—பன்னூறு தீபங்களோடு அந்தச்சோலையிலே சென்று உபகீசகர் தேடிப்பார்த்தல்.

நகரியெங்கும்வெருவரநள்ளிரு
ளுகருமாறுபன்னூறொளித்தீபமோ
டகருநாறுதண்காவிலரும்பக
னிகருமென்னநெருங்கினர்நேடினார்.

(இ - ள்.) நகரி எங்குஉம் - (அந்தஉபகீசகர் செய்த ஆர்ப்பாட்டத்தினால்) அந்தவிராடநகரில் எவ்விடத்திலுள்ளாரும், வெருவர - அச்சமடையாநிற்க,— அரும் பகல் நிகரும் என்ன - (அவ்விரவு) அருமையான பகற்பொழுதை யொத்திருக்கு மென்று கருதும்படி, நள் இருள் உகரும் ஆறு - செறிந்த இருளைப் போக்குமாறு, பல் நூறு ஒளி தீபமோடு - பல நூற்றுக்கணக்கான ஒளியைக்கொண்ட தீபத்தோடு, அகரு நாறு தண் காவில் - அகருவின் மணம் வீசுகின்ற குளிர்ந்த அச்சோலையில், (அந்தஉபகீசகர்கள்), நெருங்கி னர் - நெருங்கிப்போய், நேடினார் - (நிகழ்ந்ததையுணருமாறு) தேடிப் பார்த்தார்கள்; (எ - று.) (கந)

94.—உபகீசகர் மண்டபத்திடையிலே வீமனும் சிதைவுண்ட கீசகன்வடிவைக் காணுதல்.

சுதைநிலாவொளிசூழ்மண்டபத்திடைச்
சிதையுமெய்யொடுஞ்செம்பொற்சிலம்பெனக்
கதைவலான்வெங்கடுங்கொடுங்கைகளால்
வதைசெய்தம்முன்வடிவுகண்டார்களே.

(இ - ள்.) சுதை நிலா ஒளி சூழ் - சுண்ணச்சாந்தின் வெண்ணிறவொளி சூழப்பெற்ற, மண்டபத்திடை - மண்டபத்திலே, சிதையும் மெய்யொடு உம் - (உறுப்புக்கள் தெரியாது) சிதைந்துள்ள உடம்புடனே கூடிய, கதை வலான் வெம் கடும் கொடும் கைகளால் வதை செய் - கதாயுதத்தில்வல்லவனான வீமசேனனுடைய வெவ்விய மிகக்கொடிய கைகளாற் கொல்லப்பட்ட, தம்முன் வடிவு - தமது அண்ணனுடைய வடிவத்தை, (அந்த உபகீசகர்கள்), செம் பொன் சிலம்பு என -மேருமலைபோல(த் தோன்ற), கண்டார்கள் —. ()

95.—சுதேஷ்ணைக்குக் கீசகன் மாண்ட செய்தியைக் கூறிப் புலம்பிவிட்டு, உபகீசகர் அயலறியாமல் அவனுடலைச் சுட்டெரிக்க எண்ணுதல்.

பழுதுடைப்பெரும்பாதகன்மாண்டமை
தொழுதுரைத்துச்சுதேட்டிணைதன்னொடு
மழுதரற்றியயலறியாவகை
யெழுதழற்கணிடுவதற்கெண்ணினார்.

(இ - ள்.) பழுது உடை - குற்றமுள்ள, பெரும் பாதகன் -(பரதாரத்தை விரும்புதலாகிய) பெரும்பாதகத்தைச் செய்தவனாகிய கீசகன், மாண்டமை - இறந்துவிட்டதை, சுதேட்டிணைதன்னொடுஉம் - சுதேஷ்ணையினிடத்து, தொழுது உரைத்து - வணங்கிச் சொல்லி, (அந்த உபகீசகர்கள்), அழுது அரற்றி - புலம்பி வாய்விட்டுக்கதறி, (பிறகு), அயல் அறியா வகை - பிறர்க்குத் தெரியாதபடி, எழு தழற்கண் - பற்றியெரிகின்ற நெருப்பிலே, இடுவதற்கு - (அவ்வுடலை) இட்டுச் சுட்டெரிப்பதற்கு, எண்ணினா - நினைத்தார்.

96.—உபகீசகர் தம்மண்ணனுடலுடன் அவனது மரணத்திற்கு ஏதுவான வண்ணமகளையும் உடனிட்டெரிக்க நிச்சயித்தல்.

எண்ணிலாமனத்தெம்முனையெண்ணுடை
விண்ணுளார்சிலர்வீத்ததற்கேதுவாம்
வண்ணமாமகடன்னையும்வன்னியா
லண்ணலோடுமடுதுமென்றார்களே.

(இ - ள்.) 'எண் இலா மனத்து -(பிறவீரரை)மதித்தலில்லாத மனத்தை யுடைய, எம்முனை - எமக்கு முன்பிறந்தவனான [அண்ணனான] கீசகனை, எண் உடை விண் உளார் சிலர் -மதிப்புள்ள தேவவருக்கத்தைச் சேர்ந்த சிலர், வீத்ததற்கு - கொல்லுதற்கு, ஏது ஆம் - காரணமாக விருந்த, வண்ணமா மகள் தன்னை உம் - வண்ணமகளாகத் தொழில்புரிபவளையும், அண்ணலோடு உம் - பெருமைவாய்ந்த அண்ணனுடனே, வன்னியால் - ஈமவெரியாலேயே, அடுதும் - எரித்திடுவோம்,' என்றார்கள் - என்று (அந்த உபகீசகர்) தீர்மானித்திட்டார்; (எ - று.)

எண்ணிலாமனத் தெண்ணுடை - தொடைமுரண். வண்ணமகளையும் ஈமவெரியாலடுமாறு உபகீசகர் வெகுளியால் தீர்மானித்தன ரென்க. எண்

நிலா மனத்து என்று பிரித்து - வலி நிலாவுகின்ற மனத்தையுடைய என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்: இப்பொருளில் எண் - ஏண் என்பதன் விகாரம். விண்ணுளா ரென்றது, கந்தருவரை. (௯௬)

97.—இரண்டு கவிகள் - ஒரு தொடர்: வண்ணமகளை ஈமவெரியிலிடுமாறு உபகீசகர் வந்து பற்றுதலும் அவள் தன் மெய்காக்குங் கடவுளரைக் குறித்து அரற்றுதல்.

சொல்லுமாடவர்சொல்லினராயினுங்
கொல்லுமோகனலான்பெற்றகோதையை
மல்லன்மாலையினார்வந்துபற்றலு
மல்லல்கூரவரற்றினளாலவள்.

(இ - ள்.) சொல்லும்-(இவ்வாறு வண்ணமகளை ஈமவெரியிலிட்டெரிக்குமாறு தீர்மானித்துச்) சொல்லிய, ஆடவர்—, சொல்லினர் ஆயினும்—, கனல் - அக்கினி, தான் பெற்ற கோதையை - தான் பெற்ற பெண்ணை, கொல்லுமோ-உயிர்நீங்கச் சுட்டெரிக்குமோ? [எரியாதன்றோ?] (இதுநிற்க): மல்லல் மாலையினார் - வளப்பமுள்ள மலர்மாலையை யணிந்தவரான உபகீசகர்கள், வந்து—, பற்றலும் - (அந்தவண்ணமகளைப்) பிடித்துக்கொள்ளுதலும், அவள்,— அல்லல் கூர-துன்பம்மிக, அரற்றினள் - கதறலானாள்; (எ - று.)

அந்தவண்ணமகள் அரற்றினவகை மேற்கவியிற் பெறப்படும். முதலிரண்டடிகள் - உபகீசகரெண்ணம் பலிக்காதென்பதைப் பற்றிய கவிக்கூற்று: ஒருகால் உபகீசகர்கள் அத்தத்திரௌபதியை ஈமவெரியிலிட்டாலும், எரியினின்றுபிறந்தவளான அவளை அந்தஎரி எரிக்காதென்றவாறு. கோதை - மயிர்முடி: உடையாளுக்கு ஆகுபெயர்: இனி, கோதை - மாலை: அதுபோல் மெல்லியாளுக்கு உவமவாகு பெயருமாம். (௯௭)

98. வெருவருங்கருங்கங்குலில்வெங்கொலை
நிருபரென்னைநெருப்பிடைவீழ்த்துவான்
கருதினார்கண்மெய்காக்குங்கடவுள்காள்
வருதிரென்றுகண்வார்புனல்சோரவே.

(இ - ள்.) 'வெருவரும் - அஞ்சத்தக்க, கருங் கங்குலில்-கரியஇரவிலே, வெங் கொலை நிருபர் - கொடிய கொலைப்பாதகத்தைச் செய்யக்கருதிய சில மன்னவர், என்னை—, நெருப்பிடை—, வீழ்த்துவான் - தள்ளும்பொருட்டு, கருதினார்கள் - எண்ணியுள்ளார்கள்: மெய் காக்கும் கடவுள்காள் - என்னுடலைப் பாதுகாக்கின்ற தெய்வங்களே! வருதிர் - (என்னைப் பாதுகாக்க)வாருங்கள்,' என்று - என்றுசொல்லிக்கொண்டே,— கண் வார் புனல் சோர - கண்களினின்று மிக்க நீர் பெருக,—(எ - று.)—'அல்லல்கூரவரற்றினள்' என்று கீழ்க் கவியில் முடியும். (௯௮)

99.—அதுகேட்டுப் பெரும்போர்புரிய வீமன் அங்கு விரைந்துஓடுதல்.

மடைப்பெரும்பள்ளியெய்தியமாருதி
யிடைப்பதன்றிக்கிளர்பெரும்போரெனாத்
தொடைப்பெருப்பவனத்தனல்சேர்தரப்
புடைப்பவோடினன்போர்மதமாவனான்.

(இ - ள்.) போர் மதம் மா அனான் - போர்செய்யவல்ல மதக்களிறு போன்றவனான, பெரு மடைப்பள்ளி எய்திய மாருதி - பெரியமடைப்பள்ளி

யைச் சேர்ந்திருந்த வீமன், 'இ இளர் பெரும் போர் கிடைப்பது அன்று - இந்த உற்சாகத்துடன்செய்யத்தக்க பெரும்போரானது (எப்போதும்) கிடைக்கக்கூடியது அன்று,' என - என்று (போரைக் குறித்து) மகிழ்ச்சி கொண்டு, தொடை பெரும் பவனத்து - (விரைந்து செல்வதால்) தொடையி னின்று வெளிப்படுகின்ற பெருங்காற்றிலே, அனல் சோர்தர புடைப்ப - நெருப்புத்தோன்றுமாறு (ஒருதுடையோடு மற்றொருதுடை) மோத, ஓடினன்—; (எ - று.)

துடைகள் ஒன்றோடொன்று மோதிப் பெருங்காற்றை வெளிப்படுத்து வதால் அந்த அதிர்ச்சியில் நெருப்புத்தோன்றி மூளுவதாயிற் றென்க. துடைப்பரும்பவனத்துஎன்ற பாடத்துக்கு - அழித்தற்குஅரிய வீட்டினின் றும், தான்செல்லும் விசையாலே, அனல்சோர்தர ஓடினன் என்பர். துடைப்பரும் புவனத்தினிற் சோர்தர என்றும் பாடம். (கக)

100.—இரண்டுகவிகள்-வீமசேனன் மரங்களைக்கொண்டு உபகீசகர்களைத் துரத்தித்துரத்தி யடித்து உயிர்தொலைத்தமை கூறும்.

அகப்பொழிற்கண்டவம்மரம்யாவையு
மிகப்பிடுங்கினன்வேரொடுங்கோட்டொடு
முகப்புடைத்தனனோடத்தொடங்கினார்
தகச்செயாமதிக்கீசகன்றம்பிமார்.

(இ - ள்.) அகப்பொழில்-சோலையினுட்புறத்தே, கண்ட-காணப்பட்ட, அ மரம் யாவை உம்-அந்தமரங்களையெல்லாம், வேரொடுஉம் கோட்டொடுஉம்-வேரோடும் கிளையோடும், மிக பிடுங்கினன்—: உக - (அவ்வுபகீசகர்கள்) உயிர்சிந்துமாறு; புடைத்தனன் - மோதினான்: தக - தகுதியாக, செயா - (தொழில்களைச்) செய்யமாட்டாத, மதி - துர்ப்புத்தியையுடைய, கீசகன் தம்பிமார்—,—ஓட தொடங்கினார் - ஓடஆரம்பித்தார்கள்; (எ - று.)

திரௌபதியை உயிரோடு கொளுத்துவதென்று முயன்றவ ராதலால், அவர்களை 'தகசசெயாமதிக் கீசகன் தம்பிமார்' என்றார். (கoo)

101. போனபோனதிசைதொறும்போய்த்தொடர்ந்
தானவானவனொக்கவக்கோட்டினான்
மானமும்மவராவியும்வாங்கினா
னேனையோர்களுந்தம்முனோடெய்தினார்.

(இ - ள்.) போன போன திசைதொறுஉம் - (உபகீசகர்) ஓடிப்போன திக்குக்களிலெல்லாம், தொடர்ந்து போய்-(அவர்களைத்)தொடர்ந்து சென்று, ஆன - (திரௌபதியைக் காப்பதற்காக) வந்த, வானவன் ஒக்க - கந்தருவ தேவனையொப்ப (த்தோன்றி), அ கோட்டினால்-அந்தமரக்கிளையினால், மானம் உம் - (அவர்களுடைய) கருவத்தையும், அவர் ஆவி உம் - அவர்களுடைய உயிர்களையும், வாங்கினான் - (வீமன்) பறிக்கலானான்: ஏனையோர்கள் உம் - மற்றையோரான உபகீசகர்களும், தம்முனோடு எய்தினார் - தம்மண்ணனோடு போய்ச் சேர்ந்தார்கள் [இறந்தார்கள்]; (எ - று.)

இரண்டாமடியில், ஆனைமானவனைக்கொடுங்கோட்டினான் என்றும் பாடம். தொடர்ந்து—, ஆன - பொருந்திய, வானவன் - பெரியோனான வீம சேனன், ஒக்க - ஏற்க என்று உரைப்பாருமுளர். (௧௦௧)

102.—ஊரார் வருந்துதல்.

துவன்றகற்புடைத்தோகையைவிட்டுமுன்
னுவன்றகீசகர் நூற்றொருமூவரு
மவன்றன்வாகுவினாலழிவுண்டபின்
கவன்றதாலக்கடிநகரெங்குமே.

(இ - ள்.) துவன்ற - நெருங்கிய, கற்பு உடை-பதிவிரதைத்தன்மையையுடைய, தோகையை - மயில்போன்றசாயலையுடையளான திரௌபதியை, விட்டு-(தாம் ஈமவெரியிலிடுமாறு பற்றியிருந்ததை) விட்டிட்டு, முன் நுவன்ற கீசகர் நூற்றொருமூவர்உம் - முன்னே சொன்ன உபகீசகர் நூற்றுமூன்று பேர்களும், அவன் தன் வாகுவினால் - அந்த வீமசேனனுடைய கையினால், அழிவுண்ட பின் - இறந்து விட்டபிறகு, அ கடி நகர் எங்குஉம் கவன்றது - அந்தக் காவலுள்ள நகரம்முழுதும் வருந்திற்று; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

ஏககாலத்தில் விராடனுடைய தேவியின் தம்பியர்யாவரும் இறந்தது குறித்து நகரத்தவர் சோகித்தன ரென்பதாம். நகரத்துக்குப் பாதுகாவல் குறைந்திட்டது குறித்துச் சோகித்தன ரெனலுமாம். நூற்றொடொரைவரும் என்றுபாட மிருக்கலாம். (௧௦௨)

103.—இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்: நகரத்தவர் கீசகவதத்தால் நடுங்கிட, வீமனும் திரௌபதியும் தத்தமிடத்தைச் சேர்தல் கூறும்.

கற்கும்யாழுடைக்கந்தருவர்க்கெதிர்
நிற்பரோவுடனேர்பொரமானவர்
நிற்குமைந்துடைக்கீசகர்யாவருந்
தற்கினான்மடிந்தார்தகவொன்றிலார்.

(இ - ள்.) கற்கும் - பயின்ற, யாழ்உடை-யாழையுடைய, கந்தருவர்க்கு எதிர் - கந்தர்வர்க்கு முன்னே, நேர் பொர - நேர்நின்று சண்டைசெய்ய, மானவர் உடன் நிற்பர்ஓ - மனிதர் உடன் நிற்கவல்லரோ? [வல்லரல்லர்]: (ஆதலால்), நிற்கும் மைந்து உடை - ஆற்றல்படைத்த வலிமையையுடைய, கீசகர் யாவரும்—, தகவு ஒன்று இலார்-நற்குணம் சிறிதும் இல்லாதவராய், தற்கினால் - செருக்கினால், மடிந்தார் - இறந்திட்டார்; (எ - று.)— நிற்கும் மைந்து - செய்யும் வலிமையுமாம். (௧௦௩)

104. என்றுமாநகர்யாவுநடுங்கிடத்
துன்றுகங்குலிற்சோரர்தமாருயிர்
பொன்றுவித்தபொருநனும்பூவையுஞ்
சென்றுதத்தமசேர்விடநண்ணினார்.

(இ - ள்.) என்று - என்றுசொல்லி, மா நகர் யாஉம் - பெரியநகரத்தி லுள்ள ஜனங்களெல்லாம், நடுங்கிட - நடுக்கமுற்க,—துன்று கங்குலில் - (இருள்) நிரம்பிய இரவிலே, சோரர்தம் - வஞ்சனைக் குணமுடையரான கீசகரின், ஆர் உயிர் - அருமையான உயிரை, பொன்றுவித்த - அழியுமாறு செய்த, பொருநன்உம் - வீரனாகிய வீமனும், பூவைஉம் - நாகணவாய்ப் பறவைபோன்று கொஞ்சிப்பேசுந் தன்மையளான திரௌபதியும், சென்று- (ஆங்குநின்றும்)போய், தத்தம - தம்தமக்குஉரிய, சேர்வு இடம் - சேர்தற்கு உரிய இடத்தை, நண்ணினர் - சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

நகர் - இடவாகுபெயர். பூவை - உவமவாகுபெயர். 'வண்ணமகளோ பேரழகுபடைத்த வடிவினள்: அவளைக் கண்ணெடுத்துப்பார்ப்பவரோ கீசகர்கதியைக் கந்தருவ தேவராலடைவது திண்ணம்: ஆதலால், இவளை இந் நகரில் தங்கஇடங்கொடுக்காமல் அப்பாற்செல்லச் செய்வதே தகுதி' என நகரத்தவர் விராடனிடம் வேண்ட, விராடனும் வண்ணமகளை நகரைவிட்டுப் போய்விடுமாறு சுதேஷ்ணைமூலம் தெரிவிக்க, அரசகட்டளையைக் கேட்ட வண்ணமகள் ஒருதிங்கள் அங்குவசிக்க அநுமதிகொடுக்குமாறு வேண்டிக் கொள்ள, சுதேஷ்ணை உடன்பட்டனளென்னும் முதனூல். (௧0௪)

105.—சூரியோதயமாக இரவில்நடந்த போர் எங்கும் பிரசித்தமாதல்.

கரியகங்குல்கனையிருட் போர்வையோ
டிரியவந்தவிருள்வலிதன்னினும்
புரியினன்றுபுரிந்தவப்போரும்வன்
கிரியின்மன்னுங்கிளர்விளக்கானதே.

(இ - ள்.) கரிய கங்குல் - கருநிறமாகத் தோன்றும் இரவானது, கனை இருள் போர்வையோடு இரிய - நெருங்கிய இருளாகிய போர்வையோடு நிலைகெட்டோட, வந்த - அப்போது உதித்த, இருள்வலி தன்னின்உம் - சூரியனைக்காட்டிலும், புரியின் அன்று புரிந்த அ போர் உம் - அந்த விராடநகரத்திலே அன்று செய்யப்பட்ட அந்தயுத்தமும், வல் கிரியின் மன்னும் கிளர் விளக்கு ஆனது - வலிய மலைமீதுபொருந்திய கொழுந்துவிட்டெரிகின்ற தீபம்போல எங்கும் விளக்கமுற்றுப்பரவியது; (எ - று.)

பல நகரங்களிலும் இதேபேச்சாயிற் றென்றவாறு. சூரியன் குன்றின் மேலிட்ட விளக்குப்போன்று உலகெங்கும் பிரகாசித்தன னன்றோ: அது போலவே கீசகர்களின்வதமும் எங்கும் தெரிய லாயிற்றென்க. (௧0௫)

106.—தன்மைத்துனன்மார் கந்தருவரா லிறந்தது கேட்டு விராடன் மெலிவுழத்தல்.

புலியினும்பெரும்போரிற்றனித்தனி
வலியராகியமைத்துனர்யாரையும்

பலியிடுங்கந்தருவரைப்பார்க்கவே
மெலிவுழந்தனன்விற்கைவிராடனே.

(இ - ள்.) பெரும் போரில் - பெரிய போர்முனைகளில், புலியின் உம் தனித்தனி வலியர் ஆகிய - புலியைக்காட்டிலும் தனித்தனி வலிமையைக் காட்டுபவராகிய, மைத்துனர் யாரைஉம்-(தன்)மைத்துனர் யாவரையும், பலியிடும் - உயிர்ப்பலிகொண்ட, கந்தருவரை—, பார்க்கவே—, வில் கை விராடன் - வில்லையேந்திய கையையுடைய விராடமன்னவன், மெலிவு உழந்தனன் - மனச்சோர் வடைந்தான்; (எ - று.)

மைத்துனர் யாரையும் பலியிடுங் கந்தருவரைப் பார்த்தல் - தன்மைத்துனன்மாருயிரைக் கந்தருவர் கொள்ளைகொண்டா ரென்று உணர்தல். பார்க்கவே என்ற இடத்து, பற்றவே என்றும் பாடமுண்டு. (௧0௬)

107.—பெரும்பாலும் அஜ்ஞாதவாசகாலம் கழிந்து விட்டதால் பாண்டவர் இனி விரைவில் வெளிப்படுவோமென்ற மனப்பான்மையோ டிருந்தது.

காண்டருந்தமவேடங்கரந்துறை
யாண்டுசென்றதினிச்சிலநாளென
மீண்டுதோன்றுதுமென்றுவிரதராம்
பாண்டுமைந்தரும்பான்மையினண்ணினர்.

(இ - ள்.) விரதர் ஆம் - விரதவொழுக்கத்தை யுடையவரான, பாண்டு மைந்தர்உம் - பாண்டவர்களும், —'காண்தரும் தம வேடம்-(இன்னாரென்று) கண்டறியத்தக்க நிஜரூபத்தை, கரந்து - மறைத்துக்கொண்டு, உறை - வசிக்கின்ற, யாண்டு - ஒருவருஷமும், இனி சில நாள் என-இனிச் சில நாளே யுள்ளன வென்னுமாறு, சென்றது - (பெரும்பாலும்) கழிந்திட்டது; மீண்டு தோன்றுதும் - (விரைவில் தானே நிஜரூபத்துடன்) மறுபடியும் வெளிப்படுவோம்,' என்று - என்றுகருதி, பான்மையின் - (அதற்கேற்ற) மனப்பான்மையோடு, நண்ணினர் - பொருந்தியிருந்தார்; (எ - று.)

கீசகன் வதைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

வில்லிபுத்தூரர் பாரதம்

விராட பருவம்

---o;---

நிரைமீட்சிச் சருக்கம்

1. தொழுவார்தம் வினைதீர முற்கோல மாய்வேலை சூழ்பாரெயிற்
றுழுவானை நன்னாம மொன்றாயி னுங்கற்றொ ருருவோதினார்
வழுவாத சுரராக நரராக புள்ளாக மாவாகபுன்
புழுவாக வொன்றிற்பி றந்தாலு நரகிற்பு கார்கா ணுமே.

2. மூதாரழற்பாலைவனமுந்தடஞ்சாரன்முனைகுன்றமுஞ்
சூதாடியழிவுற்றடைந்தோர்கள்சரிதங்கள்சொன்னோமினிப்
பாதாரவிந்தத்துமருவார்விழக்கொண்டபோராளும்வெங்
கோதார்மணத்தோன்விராடன்றனிரைகொண்டகோள்கூறுவாம்.

3. ஈராறுமொன்றுஞ்சுரர்க்குள்ளநாள்சென்றவினிநம்முடன்
பாராளவருமுன்னரடலைவருறைநாடுபார்மின்கவென்
றோராயிரவகோடியொற்றர்விடுத்தானவ்வொற்றர்களும்
வாராழிசூழெல்லையுறவோடிவிரைவின்கண்வந்தார்களே.

4. காடென்றுமலையென்றுநதியென்றுகடலென்றுகடலாடைசூழ்
நாடென்றுநகரென்றுநாடாததிசையில்லைநாடோறும்யாந்
தோடென்றுதாதென்றுதெரியாதுமதுமாரிசொரிமாலையாய்
நீடென்றுவலமேவுமவனிக்குளவரில்லைநின்பாதமே.

5. முன்னொற்றையிருசங்கமுடனூதவெதிர்சென்றுமுனைவெல்லுமா
மன்னொற்றறிந்துகூறமந்தாகினீமைந்தன்மகன்மைந்தனுக்
குன்னொற்றருணர்தற்குவருமோவறன்காளையுறைநாடுகார்
மின்னொற்றுமழையுண்டுவிளைவுண்டெனத்தேடும்விரகோதினான்.

6. ஒற்றாளிலொருவன்பணிந்தென்றுமெவ்வாழ்வுமுண்டாகியே
விற்றானைவெம்போர்விராடன்றன்வளநாடுமேம்பட்டதான்
மற்றாழ்புயக்கீசகன்றானுமொருவண்ணமகள்காரணத்
திற்றானெனுஞ்சொல்லுமுண்டென்றுகிருபற்கெடுத்தோதினான்.

7. வண்டார்விராடன்றன்வளநாடுதண்டான்மலைந்தேதொறுக்
கொண்டாலவன்சூழலிற்சூழும்வினயங்குறிப்போரிருப்
புண்டாகினிரைமீளுமின்றாகின்மீளாதென்னுட்கோளிதென்
றெண்டாழுமிதயத்துநிருபற்குரைத்தானிரவிமைந்தனே.

8. தக்கோர்தருஞ்சொற்கள்கேளாததுரியோதனன்சொல்லினான்
மிக்கோர்மிலைச்சுஞ்செழுந்தாமவிறல்வெட்சிமிலைதோளினான்
றிக்கோதையெழவிம்முமுரசங்களரசானதிரிகத்தர்கோ
னக்ரோணிபடையோடுபோயானடித்தானவன்சார்பிலே.

9. கரைகாணவரிதானகடலொத்தவெஞ்சேனைசூழவுந்
தரைகாவல்பெறுதோளினாண்மைப்பெருங்கேளிர்தற்சூழவும்
விரைகாலுமலரோடையெனுமாறிருக்கும்விராடற்குநன்
னிரைகாவனின்றோர்பணிந்தோதினார்தெவ்வர்நிரைகொண்டதே.

10. செருமிக்கபடையோடுசதியாகமதியாதுதிரிகர்த்தர்கோ
னிருமிக்கவொட்டாதவென்பூமிதனில்வந்துநிரைகொள்வதே
பருமிக்கமதயானைதேர்வாசியாளின்னபண்செய்யுமென்
றுருமிக்கமுகில்போலுரைத்தானொரக்ரோணியுளதானையான்.

11. ஒண்டூளிவானம்புதைக்கப்பல்லியசாலமொலிபட்டிடத்
திண்டூசியணியாகநிரைகொண்டவெஞ்சேனைசென்றெய்தினான்
ஞெண்டூரும்வயறோறும்வளைநித்திலஞ்சிந்திநிலவூரவே
வண்டேதமலருந்தடம்பொய்கைசூழ்மச்சவளநாடனே.

12. உட்பேடியாய்வைகும்விற்காளையல்லாதவொருநால்வரு
நட்பேறுபூபாலனுடனேகினார்போர்நலங்காணவே
கொட்பேறுநிரைகொண்டவெஞ்சேனையுஞ்செல்கொடுஞ்சேனையும்
பெட்பேறியமர்செய்யமுன்னிட்டகுருசேனைபின்னிட்டதே.

13. மெய்க்கொண்டபுண்ணோடுதன்சேனைநில்லாமல்வென்னிட்டபின்
கைக்கொண்டநிரையைக்கடத்திப்பொலம்பொற்கழல்காலினான்
செய்க்கொண்டகழுநீரலங்கற்கரந்தைத்திருத்தாமன்மேன்
மைக்கொண்டலெனவில்வளைத்தாறுபத்தம்புமழைசிந்தினான்.

14. மாமச்சவுடல்புன்புலான்மாறிவண்காவிமணநாறுமக்
கோமச்சவளநாடனுங்கொற்றவரிவிற்குனித்தைந்துசெந்
தாமச்சரங்கொண்டுதேர்பாகுகொடிவாசிதனுவுந்துணித்
தாமச்சமுறமற்றவன்கோலமார்பத்துமம்பேவினான்.

15. தனைத்தே ழழித்தோனை நிரைகொண்டு போகின்ற தனுவீரனுந்
துனைத்தேரும்வேறொன்றுமேல்கொண்டுநாலைந் துதொடையேவியே
வினைத்தேரும் வயமாவும் வெம்பாகும் விழவெய்து வின்னாணினான்
முனைத்தேர் முகத்திற் பிணித்தா னவன்சேனை முகமாறவே.

வேறு.

16. திண்டி றற்சிலை விராடனைத் தேரொடும் பிணித்துக்
கொண்டு போதலுங் குருகுலக் கோமக முனிவன்
கண்டு தன் றிருத் தம்பியைக் கடைக்கணித் தருள
மண்டு தீயென வெழுந்தனன் மடைத்தொழில் வல்லான்.

17. உகத்தினீறுதோன்றுதையோடேனையாந்தாதை
நகத்தினுலுயர்நகங்களைநறுக்குமாபோலத்
திகத்தபூபதிதேரினைவேறொருதேராற்
றகர்த்துவில்லொடுமகப்படுத்தினனவன்றனையும்.

18. வீரியந்தனக்கொருவனும்விராடனையொருபொற்
றேரிலேறுகென்றேற்றியத்தேரினிற்றிகத்தன்
சோரிபாய்தடந்தோள்களைவடத்தினாற்றுவக்கி
மூரியேறெனமீண்டனன்முறிந்ததச்சேனை.

19. பொருமுகத்தினிற்பகைவனைப்புயமுறப்பிணித்து
வெருமுகத்தினில்வீடுகொள்வீமனைவிராடன்
செருமுகத்தினிலெனக்குநீசெய்தபேருதவிக்
கொருமுகத்தினுமில்லைகைம்மாறெனவுரைத்தான்.

20. சேவலானென்னத்தயித்தியனனையவத்திகத்தர்
காவலானையக்கான்மகன்பிணித்தமைகண்டு
மாவலான்வயமாப்பதினாயிரம்வெளவக்
கோவலானவன்கொண்டகோமீளவுங்கொண்டான்.

21. துன்னலன்றனைத்தோளுறத்துவக்கிமுன்றந்த
பன்னுநூன்மடைப்பலாயனற்கண்டுபாவித்தாங்
கன்னகாலையிலருக்கனைத்தேரொடுமணைத்து
மன்னுதன்றிசைவன்சிறைப்படுத்தினன்வருணன்.

22. கங்கனென்றுதன்னருகிருந்தருளியகடவுட்
டுங்கமாமுனிசொற்படிதோள்வடநெகிழ்த்துச்
சிங்கமன்னவத்திகத்தனைச்செல்கெனவிடுத்தா
னங்கமாமதிலயோத்திமன்றேருமொன்றளித்தே.

23. போரணிப்படையொடுமவன்போனபின்றனது
தேரணிப்பெருஞ்சேனையைரவிகுலதிலகன்
பேரணிப்படவகுத்துமற்றியாரினும்பெரியோ
னீரணிப்படைவருமெனக்கங்குலங்கிருந்தான்.

24. கெட்டவெம்படைகெட்டமைசுயோதனன்கேளா
முட்டவெண்டிசாமுகங்களும்பேரிகைமுழங்கத்
தொட்டபைங்கடற்சூரியன்றோன்றுமுன்றோன்றி
வட்டமாமதில்விரானூர்வடதிசைவளைந்தான்.

25. வளையநாடெலாமன்னவன்வரூதினிபரப்பி
விளையுநன்பெருவிளைவெலாம்வெங்கனல்கொளுத்தி
யளையுமாமணியாணிரைகவர்தலுமாய
ருளையவோடிவந்தூர்புகுந்துத்தரற்குரைப்பார்.

26. குடநிறைப்பனகுவிமுலைக்கோநிரைமீட்பான்
றிடனுடைப்புயமன்னவன்றென்றிசைச்சென்றான்
வடதிசைப்புலமுழுவதுமாசுணக்கொடியோ
னடல்வயப்படையாழியிற்பரந்ததையன்றே.

27. நாட்டிலுள்ளனபலன்களுங்கவர்ந்தனர்நறுந்தண்
காட்டிலுள்ளனசுரபியின்கணங்களுங்கவர்ந்தார்
கூட்டிலுள்ளுறைகலுழனின்குஞ்சுபோலினிநீ
வீட்டிலுள்ளுறைகின்றதென்வேந்தன்மாமதலாய்.

28. என்றபோதிலப்புதல்வனைப்பரிவுடனீன்றா
ணின்றமங்கையர்தங்களைநிரைநிரைநோக்கிச்
சென்றகாவலன்வருந்துணைசெங்கையிற்படைகொண்
டொன்றவேகிநம்மெயிற்புறங்காமினென்றுரைத்தாள்.

29. உரைத்தவன்னையைக்கதுமெனவுத்தரன்வணங்கி
நரைத்தவோதிநின்றிருமொழிநன்றெனநகையா
வரைத்தவாரமுமாரமுமாலையுமணிந்தென்
வரைத்தடம்புயம்வளர்த்ததுமகளிர்போர்பொரவோ.

30. கனைகடற்படையுடனிரைக்கணங்கவர்ந்தவரை
முனைபடப்பொருதிமைக்குமுன்முதுகுகண்டிடுவேன்
வினைமுகத்தினையறிந்துதேர்விசையுடன்விடவென்
னினைவொடொப்பதோர்சாரதிநேர்ந்திலனென்றான்.

31. உத்தரன்புகலுறுதிகேட்டொப்பனைக்குரியாள்
கொத்தரம்பொருகூரயிற்குமரனைக்குறுகி
வித்தரம்பெறுதேர்விடும்விசயனுக்கிவளென்
றத்தரம்பெறுபேடியைக்காட்டினளன்றே.

32. என்றபோதவன்பயந்தவட்கியம்பியதுரைப்ப
நின்றபேடியைநிரைவளைதழுவிநீநேரில்
வென்றுபோர்முனையரசரைவிடலைவெய்தீண்டுந்
துன்றுதாரினுடெனவியந்தின்னவைசொன்னாள்.

33. நாடிவாசியினல்லனநான்கவைபூட்டித்
தேடியாயுதஞ்சிலைமுதற்றெறிந்தவைகொண்டு
கோடிகோடிபைங்கோதையர்குழீஇயினர்வாழ்த்தப்
பேடிதேர்விடச்சென்றனன்சுதேட்டிணைபிள்ளை.

34. விலங்கன்மாமதில்களும்புறவீதியுங்கடந்தாங்
கிலங்குநேமியொன்றுடையதேரென்னலாந்தேர்மேற்
றுலங்குபேரொளியருக்கனிலுருத்தெழுதோற்றத்
தலங்கலுத்தரனுத்தரதிசையைவந்தடைந்தான்.

35. விண்கொளாமதிமேன்மைகொண்மீனினமென்ன
மண்கொளாவிறன்மன்னுடைவரம்பில்வான்படையை
யெண்கொளாமனத்திராகவன்றிருக்குலத்திளைஞன்
கண்கொளாவகைபுகுந்துதன்கண்ணுறக்கண்டான்.

36. கைந்நெடுங்கவுங்கானெடுங்கவுங்கருத்தழிந்து
மெய்ந்நெடுங்கவுநாப்புலர்ந்துயிர்ப்புமேல்விஞ்சிச்
சொன்னெடுங்கவுஞ்சுடர்முடிநெடுங்கவுஞ்சோர்ந்தான்
மைந்நெடுங்களிற்றரனுடைவிராடர்கோன்மைந்தன்.

37. அஞ்சலஞ்சனீபகைவரையாருயிரடுதே
றஞ்சலென்றிவையிரண்டலாற்றுணிவுவேறுண்டோ
வெஞ்சமந்தனில்வந்துபுண்படாதினிமீண்டால்
வஞ்சநெஞ்சுடைவஞ்சியரென்சொலார்மறவோய்.

38. நிலையுமுட்டியுநிலைபெறநின்றுநேர்படத்திண்
சிலைவளைத்துவெஞ்சிலீமுகஞ்சிற்சிலதொடுத்து
மலையிலக்கெனயாரையுமலைந்திடுமலைந்தா
லலைகடற்புவியரசரிலாரெதிர்நிற்பார்.

39. தூண்டுமாவிவைசொரிமதக்களிறிவைதுரங்கம்
பூண்டதேரிவைபதாதிமற்றிவையெனப்புகல
வீண்டுநின்றவையாவையுமியாவெனத்தெரியா
மீண்டுபோவதேயுறுதியென்றனனிகல்வீரன்.

40. வெயர்த்தமேனியைநறும்பனிநீரினால்விளக்கி
யயர்த்துநீமுதுகிடாதொழியிமைப்பொழுதையா
வுயர்த்தபல்கொடிப்பகைஞரைத்தனித்தனியோட்டிப்
பெயர்த்துநல்குவேனிரையுமென்றுரைத்தனள்பேடி.

41. கொடித்தடந்தனித்தேரினின்றுகைத்துமுன்குதியா
வடித்தலம்பிடரடித்திடவோடலுமவனைத்
தொடித்தடம்புயமிரண்டையுந்தொடர்ந்துபோய்த்துவக்கிப்
பிடித்துவந்தொருநொடியினிற்றேருடன்பிணித்தான்.

42. பிணித்ததேரினைப்பெற்றமும்பிற்படக்கடாவித்
திணித்தரும்பெரும்பொதும்பரிற்சேர்த்தியசிலையுந்
துணித்துமேவலர்முடியுகுசோரிதோய்தொடையுங்
கணித்தவெல்லையிற்கொண்டுமீண்டமர்க்களங்கலந்தான்.

43. எரிப்புறத்தருத்தருபடையாவெனவினவக்
கிரிப்புறப்பெருங்கானுறைகிரீடியவென்னத்
தெரிப்புறப்புகலெவ்வயிற்சேர்ந்தனனவனென்
றரிப்புறத்தடங்கண்ணியைக்கேட்டனனவனும்.

44. கிரிடியெங்குளனென்றெனைக்கேட்டநீகேண்மோ
விருடியாகிநின்றுதையோராசனத்திருக்கும்
புருடனிப்பதிபுகுந்தநாள்வந்துடன்புகுந்தோ
ரரிடமானதன்விதியினாற்பேடியுமானேன்.

45. யாண்டுசென்றிலதின்னமுமீரிருகடிகை
வேண்டுமாலினியீண்டையவிசயனுந்தோன்று
மீண்டுபோகலைவிடுவிடுவிரைபரித்தடந்தேர்
தூண்டுநீயெனத்தோளிலத்துவக்கையும்விடுத்தான்.

46. அறிந்துதாள்விழுந்தெழுந்துபின்றுங்கவனருளாற்
செறிந்தமால்பெருஞ்சிறப்பையச்சிறுவனும்பெற்றுப்
பிறிந்தபற்பலபேரணிநால்வகைப்படையு
முறிந்துபோகவத்தேர்விடுதொழிலினின்றூண்டான்.

47. ஓடினானுமித்தேர்விரைந்தூர்பவனென்றும்
பேடிநாமுதலையுறும்பெருந்தகையென்று
நாடினார்பலர்நந்தியாவர்த்தநாண்மாலை
சூடினானெடுஞ்சேனையிற்றுரோணனேமுதலோர்.

48. பேடியன்றுதன்பெண்மையையாண்மையாய்ப்பிறர்கொண்
டாடவந்தவெஞ்சாபமுந்தொடிக்கையிலாக்கிக்
கோடியம்புகளோரொருதொடையினிற்கோத்து
வீடுவிப்பனீயஞ்சிடாவிடுகதேரென்றான்.

49. என்றபோதவன்றேரினையிமைப்பினிற்செலுத்தச்
சென்றுபோர்முனைச்சிலைவிடுசிலீமுகங்களினாற்
கொன்றபோர்மன்னரீறிலர்குருகுலத்துயராய்
நின்றபோர்முடிமன்னருஞ்சுளித்துளநெளித்தார்.

50. அன்றுபோலலனருச்சுனனம்பிகாபதிபாற்
றூன்றுபோர்புரிதவத்தினாற்சுடுகணைபலபெற்
றன்றுபோரினிலவுணரையமரருக்காக
வென்றுபோனகநுகர்ந்தபொற்றருமலர்வேய்ந்தான்.

51. தன்னிலத்தினிற்குறுமுயறந்தியின்வலிதென்
றிந்நிலத்தினிற்பழமொழியறிதிநீயிறைவ
வெந்நிலத்தினுமுனக்கெளிதாயினுமிவர்நந்
நன்னிலத்தினில்வரவமர்தொடங்குதனன்றால்.

52. என்றுகூறினன்விதுரனுமேனையங்கருகு
நின்றவீடுமன்றுரோணனுநினைவிதுவென்றா
ரன்றுநாகவெங்கொடியவன்கொடியநெஞ்சழன்றான்
குன்றமாயினுநீறெழுமருகுறக்குறுகின்.

53. தேருமங்கொருதேர்தனித்தேரின்மேனின்று
வீரவெஞ்சிலைவளைத்தகைவீரனும்பேடி
யாருநெஞ்சழிந்தஞ்சவெதன்கொலென்றிசைத்தான்
சூரன்மாமகனாகியசூரரிற்சூரன்.

54. கொண்டகோநிரைகோவலர்கொண்டுமுன்போகத்
தண்டுநிற்கெனத்தம்பியரனைவருந்தானுந்
திண்டிறற்பெரும்பேடியைத்தோமிசைக்கண்டு
மிண்டுவீரெனக்கூறியேசுயோதனன்மீண்டான்.

55. மானமாமுடிமன்னரைவிலக்கிவல்விரைந்து
கோநிரைக்குலங்கொண்டுபோங்கோநிரைதுரந்து
போனபேடிவெம்பூசலும்பொழுதுறப்பொருது
தூநிறத்திளங்கன்றுடைத்தொறுக்களுமீட்டான்.

56. முந்தவான்றொறுமீட்டலுமுற்கவர்பொதுவர்
வெந்தநெய்யெனவாரவமடங்கினர்மிகவு
மந்தநெய்யினிற்பாற்றுளியுகுத்தெனவார்த்தார்
வந்தமச்சர்கோமகனொடும்வந்தகோபாலர்.

57. பாலெடுத்தபொற்குடங்கர்மடியினபருவச்
சூலெடுத்தநல்வயிற்றினமழவிடைதொடர்வ
கோலெடுத்திளங்கோவலர்கூவினர்துரப்ப
வாலெடுத்தனதுள்ளிமீண்டோடினவனமே.

58. கடிகைநாலவண்சென்றபின்கடைசிவந்தகன்ற
நெடியகண்ணியன்றிட்டவெஞ்சாபமுரிங்கக்
கொடியின்மீதெழுமனுமனைக்குறிக்கவக்கொடியு
முடிகொடன்றனியிரதமுமுன்வரக்கண்டான்.

59. உரியதேரினைமீதுகொண்டுத்தரன்செலுத்தக்
கரியமேனியன்செய்யதாமரைத்தடங்கண்ணன்
புரியவாங்கியசிலையினனின்றனன்பொலம்பொற்
கிரியின்மீதெழுமரகதகிரியெனக்கிளர்ந்தே.

60. படுங்குறும்பனிபுதைத்தலிற்பரிதிதன்னுருவ
மொடுங்குமாறெனவொளித்ததன்பேட்டுருவொழித்து
நெடுங்கொடுங்கணைநிருபன்வெஞ்சேனையின்வேந்தர்
நடுங்குமாறுமுன்றோன்றினனரனெனுநாமன்.

61. செருச்செய்வான்வருசேனைவெண்டிரையையுங்கடப்பான்
பருச்சிலம்பினின்றுகைதருபாவனைபோல
வுருச்செழுஞ்சுடரெறிப்பநின்றுலாவினனுண்மைக்
கருச்சுனன்றடந்தேர்க்கொடியாடையிலனுமன்.

62. மருமிகுந்தொடைத்தடம்புயமகபதிமதலை
பெருமிதம்படவளைத்தவிற்பிறங்குநாணொலியாற்
செருமியெங்கணுங்கரிபரிதேர்மிசைநின்றோ
ருருமின்வெங்குரல்கேட்டகோளுரகரோடொத்தார்.

63. குறித்தசங்கொலிசிங்கநாதத்தொலிகுனிவிற்
செறித்தநாணொலிசெவிப்படச்சிந்தனைகலங்கிப்
பொறித்தபாவையினுத்தரன்பொறிமயக்குற்று
மறித்தும்வீழ்ந்தனன்மாவிடுதொழிலையுமறந்தே.

64. தாழ்ந்தவாடையினுயர்கொடித்தண்டுடைத்தேர்மேல்
வீழ்ந்தபாகனைமீளவும்விரகுறத்தேற்றிச்
சூழ்ந்ததன்பெருந்துணைவனைச்சூதினாற்றுரந்து
வாழ்ந்தமன்னன்மேலேவினான்வரிசிலைவல்லான்.

65. மச்சநாடன்மாமதலையும்மன்னவன்மொழியா
லச்சமற்றிருந்துளவுகோலருணனிற்கொள்ள
வுச்சவானிடைப்பகலவனூர்ந்ததேர்பூண்ட
பச்சைவாசியினோடினசுவேதவெம்பரிமா.

66. உரவினால்வடமேருவைக்கொடுமுடியொடித்து
விரவியென்பெருந்தாதைநின்றாதையைவென்றான்
பரிவினின்னையான்வெல்வனென்றவனிபன்பதாகை
யரவைமற்றிவன்பதாகையிலனுமன்வந்தடுத்தான்.

67. வட்டமாகவில்வளைத்தெதிர்மண்டலநிலையாய்த்
தொட்டவாளியானடிமுதன்முடியுறத்துணிப்புண்
டிட்டமாமணிக்கவசமும்பிளந்தெதிர்ந்துள்ளார்
பட்டொழிந்தனரொழிந்தவர்யாவர்புண்படாதார்.

68. வேகவற்றியநதியணவிதநடைப்புரவி
பாகவற்றினைத்தலையறமலைந்துபாழ்படுத்தி
மாகவற்றினிற்பொய்த்தசூதாடியவஞ்ச
நாகவற்றியபுன்மொழிநிருபனைநகைத்தான்.

69. பாகும் வாசியு மமைந்ததோர் தேர்மிசைப் பாய்ந்து
மாகு சூழவுந் தப்பிய வரிநிற மாபோ
லேகு கின்றபே ரிராசரா சனையெதிர் தகைந்து
கோகு தட்டிடு தனஞ்சய னிவையிவை கூறும்.

வேறு.

70. கார்முகங் கைத்தலத் திருப்பக் கைம்மிகு
போர்முகந் தன்னினீ புறந்தந் தேகினு
லூர்முகக் களிற்றின்மே லுலாவும் வீதியின்
வார்முகக் கனதன மாத ரென்சொலார்.

71. இருபுறஞ்சாமரமிரட்டத்திங்கள்போ
லொருகுடைநிழற்றவிவ்வுலகநின்னதா
மருவலர்கைதொழுவாழுகின்றநீ
பொருமுனைகாண்டலும்போதல்போதுமோ.

72. உன்பெருந்துணைவரோடுன்னையோர்கணத்
தென்பெருங்கணைகளுக்கிரைகளாக்குவேன்
வன்பெருங்கொடிமிசைமடங்கலேற்றினான்
றன்பெருவஞ்சினந்தப்புமேகொலாம்.

73. எங்களைக்கானில்விட்டிரவியேகவெண்
டிங்களைப்போனெடுந்திகிரியோச்சினீர்
சங்களைபயில்வளநாடன்றண்டினா
லுங்களைக்களப்பலியூட்டுநாளையே.

74. இரவலரிளையவரேத்துநாவலர்
விரவியதூதுவர்விருத்தர்வேதிய
ரரிவையர்வெஞ்சமரஞ்சுவோர்பெருங்
குரவரென்றிவர்களைக்கோறல்பாவமே.

75. பற்பலவுரையிவன்பகருமெல்லையிற்
சொற்பயினான்மறைத்துவசன்வீடுமன்
கற்பகநிகர்கொடைக்கன்னனாதியோர்
மற்புயநிருபனைவந்துகூடினார்.

76. மின்னுடன்மின்மினிவெகுளுமாறுபோற்
றன்னுடனிகரிலாத்தடக்கைவண்மையான்
மன்னுடனிகல்வதுவார்த்தையன்றினி
யென்னுடன்மலைதிநீயென்றுகூறினான்.

77. கரக்கவுண்மதம்பொழிகாய்களிற்றைவிட்
டிரக்கொடுவரியின்மேலோடும்யாளிபோ
னிரக்குமந்நிருபனுநிற்கவந்துபோ
ரிரக்குமக்கன்னன்மேலிரதமேவினான்.

78. இரதமுமிரதமுமெதிர்ந்தபோதிரு
குரதுரகதங்களுங்குழறியார்த்தன
வுரைதருபாகருமுடன்றுகூவினார்
விரைதனுவளைத்தனர்வீரர்தாமுமே.

79. இருவருமெதிரெதிரேவும்வாளியால்
வெருவருமிருளுறவிசும்புதூர்த்தனர்
பொருவருமமர்நெடும்போதுதாக்கியு
மொருவருமிளைத்திலரொத்தவாண்மையார்.

80. மற்றொருதொடையினிற்சுவேதவாகனன்
முற்றொருகணத்திடைமூன்றுகோல்விட
விற்றொருகணத்திடையிவுளிபாகுதே
ரற்றொருவினனடலாண்மையங்கர்கோன்.

81. ஒருவியிட்டோடிமற்றொரோர்தேர்மிசை
மருவியிட்டெதிருறவந்துமோதியு
முருவியிட்டனகணையொன்றுபோற்பல
வெருவியிட்டனனவன்மீளமீளவே.

82. இம்முறைவந்துவந்தெதிர்ந்துவெஞ்சமர்
மும்முறைமுறிதலுமுனிவன்மாமக
னம்முறைமுதுகிடுமருக்கன்மைந்தனைத்
தெம்முறைமையிற்சிலவார்த்தைசெப்புவான்.

83. தேருமொன்றொருவனேதேரிலாளுமிங்
கியாருமஞ்சுதிறனவிகழ்ந்துரைத்தநீ
போருடைந்தோடுதல்போதுமோநறுந்
தாருடன்பொலிதருதாமமார்பனே.

84. சொல்லலாமிருந்துழிச்சொன்னசொற்படி
வெல்லலாமென்பதுவிதிக்குங்கூடுமோ
மல்லலாளியைப்பலவளைந்துகொள்ளினுங்
கொல்லலாயிருக்குமோகுஞ்சரங்களால்.

85. கொழுதுமம்பினுமிகக்கொடியகூற்றிவை
பழுதறுநாவினான்பகரும்வேலையின்
முழுதுணர்முனியையுமுந்தைதன்னையுந்
தொழுதுபற்குனன்சிலதொடைகளேவினான்.

86. தாளிணை யிறைஞ்சிய தனஞ்ச யன்றொடும்
வாளிகண் டுளமிக மகிழ்ச்சி கூரவு
மீளிமை யுடையவவ் வீரன் மீதெழுந்
தூளிசெய் தேரினைத் துரோண னூர்ந்தினான்.

வேறு.

87\. உந்துதேர் முனியை யந்த வுதிட்டிர னிளவ னோக்கிச்
சிந்தையி லன்பு கூரச் சேவடி பணிந்து போற்றி
யந்தண ரரசே யுன்ற னருளினா லடவி நீங்கி
வந்தன மென்று சிற்சில வாசக மியம்பு வானே.

88\. யாதுமொன் றறியாவென்னையிவனலா திலையென்றிந்த
மேதினிமதிக்குமாறுவின்முதற்படைகள்யாவுந்
தீதறத்தந்தவுண்மைத்தெய்வநீயென்றாற்பஞ்ச
பாதகந்தன்னிலொன்றுன்பதயுகம்பிழைப்பதையா.

89\. மன்னொடுசூழநின்றமாசுணமுயர்த்தகோவை
மின்னொடுமுருமேறென்னவெகுண்டமர்புரிவதல்லா
னின்னொடுங்கிருபனோடுநின்மகனோடுமுந்தை
தன்னொடும்புரியேன்வெம்போர்தக்கதோசரதம்பாவம்.

90\. அம்முனிதன்னோடிவ்வாறருச்சுனன்புகலவல்விற்
கைம்முனிவனுஞ்செஞ்சோற்றுக்கடன்கழித்திடுதல்வேண்டுந்
தெம்முனைமதியாவீராதேவர்தம்பகையைவென்ற
வெம்முனைகாணுமாறுன்வில்வளைத்திடுகவென்றான்.

91\. குருவுமக்குருவைத்தப்பாக்குருகுலக்கோவுந்தங்க
ளுருவரைத்தோளினாணியறைதரப்பிறைவில்வாங்கிக்
கருவுயிர்த்தெழுந்தகாலமழைமுகில்கால்கொண்டென்ன
வொருவருக்கொருவர்வாளியோரொருகோடியெய்தார்.

92\. அதிரதர்தம்மையெண்ணிலணிவிரன்முடக்கவொட்டா
முதிர்சிலைமுனியும்வீரமுனிவிலாமுகனும்விட்ட
கதிர்முனைப்பவனவேகக்கடுங்கொடும்பகழியாவு
மெதிரெதிர்கோத்தவல்லாற்பட்டிலவிருவர்மேலும்.

93\. வண்டுதான்முரலுங்கஞ்சமாலையான்பயிற்றுவித்துப்
பண்டுதான்கண்டகூற்றிற்பதின்மடங்குயர்ந்தபண்பான்
மிண்டுதானவரைவென்றவிறலுடைவிசயன்வின்மை
கண்டுதானவன்றனோடுகற்பதற்குன்னினானே.

94\. எறுதேர்முரியவேதமெழுதியதுவசம்வீழத்
தாறுபாய்புரவிநான்குஞ்சாரதிதலையுஞ்சிந்தக்
கூறுபோர்நாணியோடுகுனிசிலைதுணியப்பின்ன
ராறுகோறொடுப்பவெள்கியாரியன்முதுகிட்டானே.

95. தந்தைபோரழிந்துபோனசாபலங்கண்டுவெம்பி
யிந்திரன்மதலையோடுமெதிர்த்தனனிவுளித்தாமா
முந்துறவிருவர்வில்லுமுரண்படக்குனித்தபோரி
னந்தணன்கணையான்மன்னன்வில்லினாணற்றதன்றே.

96. மந்தரமனையதோளான்மற்றொருவரிவில்வாங்கி
யிந்தவெம்பகழிக்கெல்லாமீடன்றினிவனென்றெண்ணிச்
சந்திரமவுலிதந்தசாயகந்தொடுத்தலோடு
னொந்தினியென்செய்வோமென்றூர்புகநோக்கினானே.

97. கிருபனுமவனைக்கண்டுகெட்டனன்கேடிலாத
நிருபர்கள்பலருமோதிநேர்பொருதாவிமாய்ந்தார்
பொருபடைச்சேனையாவும்புக்குழியாவர்கண்டா
ரொருபரியொற்றையாழித்தேரவனுச்சமானான்.

98. வென்னிடுமளவினின்றவீடுமன்விதுரன்வண்டு
தென்னிடுமலங்கன்மாலைச்சுயோதனன்சிந்துராயன்
றுன்னிடுநிருபர்சூழச்சூழ்திசைநான்கும்வந்து
முன்னிடுதேரோன்றன்னைமுனையுறவளைந்துகொண்டார்.

99. இவர்பெருந்தேரின்மேலோனொருவனேயிலக்கதாகத்
தவருடன்குனித்தநேகசாயகந்தொடுத்தகாலைக்
கவுரிபங்காளன்றன்னைக்கண்ணுறக்கண்டகாளை
பவுரிவந்தொன்றுந்தன்மேற்படாமல்வெம்பகழிகோத்தான்.

100. குடதிசைமகவான்வாளிகுணதிசைவருணன்வாளி
வடதிசைமறலிவாளிதென்றிசைமதியின்வாளி
யடலுறவிமைப்பினேவியவரவர்மார்புந்தோளும்
படருறப்படைகணீறுபடப்படப்பரப்பினானே.

101. கோகனநாகவேகக்கொடியவன்சேனையாவு
மோகனக்கணையொன்றேவிமுடியடிபடிக்கண்வீழ்த்தான்
மாகனற்கடவுடந்தமணிப்பொலந்தடந்தேர்வெள்ளை
வாகனக்குரிசில்வின்மைவல்லபமிருந்தவாறே.

102. இத்தரையிடங்கொளாமலிறந்தனர்போலவீழ்ந்த
மத்தரைமயிர்கொய்தென்னமணிக்கொடித்தூசுந்தூசு
முத்தரைவண்டற்பாவைக்குடுத்துதற்கென்றுகொய்தா
னத்தரைமவுலித்திங்களமுதுகப்புடைத்தவில்லான்.

103. விழுந்தவர்நெடும்போதாகமெய்யுணர்வெய்திமெல்ல
வழுந்தியபகழியோடுமரிபடுகவசத்தோடு

மெழுந்துதம்மிரதம்யானையிவுளியினேறியேறித்
தொழுந்தகுதெய்வமன்னசூரனைத்துதித்துமீண்டார்.

104. கொடிமதிற்பாகைவேந்தன்கொங்கர்கோன்புரவிக்காலால்
வடதிசையரசர்தங்கண்மாமணிமகுடம்போல
வடலுடைவிசயனொற்றையம்பினான்மீண்டுஞ்சென்று
படவரவுயர்த்தகோவைப்பண்ணினான்மகுடபங்கம்.

105. வல்லினிலழிந்துநின்முன்மன்னவைதன்னினன்று
சொல்லியகாலஞ்செல்லாமுன்னிவர்தோற்றஞ்செய்தார்
புல்லியகானினின்னம்போகநீபுகறியென்று
வெல்படைவேந்தன்சொல்லவீடுமன்மீண்டுஞ்சொல்வான்.

106. செங்நெலேகன்னல்காட்டச்சேர்ந்தயற்செறுவினின்ற
கன்னலேகமுகுகாட்டுங்கங்கைநீர்நாடகேண்மோ
வின்னலேயுழந்தோர்காலமிந்துவினியக்கந்தன்னா
னென்னலேசென்றதென்றானெஞ்சினிலழுக்கிலாதான்.

107. அரவினையுயர்த்தகோமானவ்வுரைகேட்டபோழ்தே
பரவையினிரவிகண்டபனிமதிபோலமாழ்கி
வரவரவறிதுமென்றுமாபெருஞ்சேனையோடு
மிரவிடையாருந்துஞ்சவெயில்வளைநகரிபுக்கான்.

108. வேந்தனைமுதுகுகண்டவெந்திறல்வீரன்மீண்டு
போந்துமுன்னெடுத்தவன்னிப்பொதும்பரின்புறத்துவந்து
வாய்ந்தவாயுதங்கள்யாவும்வைத்தெழில்வடிவமாற்றி
யாந்தகவெண்ணிப்பேடியாயினானென்பமாதோ.

109. இவ்வெயிலெறிக்கும்பைம்பொனிலங்குதேர்மீண்டுமேகக்
கைவெயிலெறிக்கும்பைம்பூட்காளைதன்றேரிலேறி
வெவ்வெயிலாறும்வண்ணம்விரைந்துபோய்விராடன்மூதூ
ரவ்வெயில்சூழ்ந்தகாவினமர்ந்தனனரசரேறே.

110. ஆறியபசுந்தண்காவினசைவொரீஇயிருந்தவீர
னேறியகானிற்பல்யாண்டிருந்தபினேனையாண்டு
மாறியவடிவத்தோடிவ்வளநகர்வைகினோமென்
றூறியவமுதச்சொல்லாலுத்தரற்குரைசெய்தானே.

111. பேடிதேர்செலுத்தச்சென்றபிள்ளையும்பெரும்போர்வென்று
கோடிதேர்முதுகுகண்டுகோநிரைமீட்டானென்றென்
றோடிநீர்சொன்மினென்றுதூதரையோடவிட்டா
னீடுநீர்பரக்குங்கங்கைநாடுடைநிருபர்கோமான்.

112. இங்கிவனிவ்வாறுய்ப்பமுற்பகலேகியாங்கட்
கங்குலிற்சேனையோடுங்கண்படையின்றிவைகிச்
செங்கதிரெழுந்தபின்னர்த்தென்றிசைப்பூசல்வென்ற
வெங்கழல்விராடன்றானுமீண்டுதன்னகரிபுக்கான்.

113. தடம்பதியடைந்தகாலைத்தன்மனையிருந்தபேடி
திடம்படுதடந்தேரூரத்திருமகன்சென்றசெய்கை
விடம்படுவெகுளிவேற்கட்சுதேட்டிணைவிளம்பக்கேட்டாங்
குடம்புயிரின்றிவீழ்ந்ததென்னுமாறுருகிவீழ்ந்தான்.

114. சந்தனவளறும்வாசத்தண்பனிநீரும்வீசி
வெந்திறல்வேந்தன்றன்னைமெய்ம்மெலிவிருந்துதேற்றி
மைந்தனிப்பொழுதேவென்றுவருகுவன்பொற்றேரூர்ந்தா
ளந்தமெய்ப்பேடியாகிலென்றனனந்தணாளன்.

115. அறன்மகன்வாய்மைதேறியரசனாங்கிருந்தவெல்லை
மறனுடையுரககேதுவன்சமரழிந்தவாறு
முறமலைந்தொருதன்றேர்கொண்டுத்தரன்வென்றவாறுந்
தொறுநிரைமீட்டவாறுந்தூதர்போய்த்தொழுதுசொன்னார்.

116. சீதளவமுதவாரிசெவிகளிற்செறிந்ததென்னத்
தூதர்வந்துரைத்தசொல்லாற்சோகமுந்துனியுமாறித்
தாதையன்றேதுசெய்தான்றனையொழிந்துள்ளசேனை
யாதிபரெவருமெய்ந்நியண்ணலையெதிர்கொள்கென்றான்.

117. சோரர்தங்கருவைத்தங்கள்கருவெனத்தோளிலேந்தி
யார்வமுற்றுருகுநெஞ்சினறிவிலார்தம்மைப்போல
வீரன்வெஞ்சமரம்வெல்லவிராடனுத்தரன்வென்றானப்
போரினையென்னாமேனிபுளகெழப்பூரித்தானே.

118. பூழிகளடக்கிச்செம்பொற்பூரணகும்பம்வைத்து
வாழையுங்கமுகுநாட்டிமணியொளித்தீபமேற்றிச்
சூழவன்பதாகைகட்டித்தோரணம்பலவுநாட்டி
யேழுயர்மாடமூதூரெங்கணுங்கோடித்தாரே.

119. மகன்வருமளவும்வெஞ்சூதாடுதும்வருகவென்றாங்
ககமிகமகிழ்ந்துவேந்தனந்தணன்றன்னோடாட
மிகமுனியடுத்துவெல்லவென்றியுத்தரன்முன்மேவா
ரிகலழிந்தென்னவிப்போரழிதிநீயெந்தையென்றான்.

120. என்றவன்மொழிந்தபோதிலெண்ணில்வெஞ்சேனையோடு
வன்றிறலுரககேதுவலியழிந்துடைந்துபோக

வென்றவன்பேடியேதன்மெய்ந்நடுங்காமற்போரி
னின்றுநின்சிறுவன்வெல்லவல்லனோநிருபரேறே.

121. பிருகந்நளையென்றோதும்பேடியைப்பேடியென்று
கருதனீயவனேமுன்னங்காண்டவமெரித்தகாளை
யொருதனித்தடம்பொற்றேரூர்ந்தும்பருக்காகவும்ப
ரரிகளையரிதின்வென்றானென்றனனந்தணாளன்.

122. கோடியின்கோடியானகுருக்கள்வெஞ்சேனைதன்னை
யோடியென்புதல்வன்றானேயொருதனிபொருதுவென்று
நீடியநிரையுமீட்டுமீண்டனனென்னநீயப்
பேடியைவிறல்கொண்டாடிப்பேசுதிபிரமமூர்த்தீ.

123. புன்னவையானமாற்றம்புகன்றனரெனினுங்கேட்டாங்
கின்னவைநன்றுநன்றென்றிதம்படமொழிவதல்லான்
மன்னவையிருந்துநாளும்வழிபடுமாந்தர்மன்னர்
சொன்னவைமறுத்துமாறுசொல்வரோசுருதிவல்லாய்.

124. என்னவுமிடங்கொடாமலெதிருறவிருடிமீண்டுங்
கன்னன்விற்றுரோணன்மைந்தன்காங்கெயன்முதலினோரை
மன்னவவெல்லநின்சேய்வல்லனோவந்துசொன்னாற்
பின்னைநீதெளிதியென்றான்பீடுடைப்பேடிதன்னை.

125. கொடுவிலாண்மையினாலின்றென்குமரன்வென்றிடவுஞ்சற்று
நடுவிலாதவரிற்பல்காலென்கொனீநவில்வதென்னாக்
கடுவிலாடரவிற்பொங்கிக்கவற்றினாலெறிந்துநக்கான்
வடுவிலாமுனியைமன்னன்வடுப்படுமாறுமன்னோ.

126. எற்றியகவறுநெற்றியெதிருறவிருந்தகங்க
னெற்றியிற்சென்றுவாசநிறைத்தகுங்குமத்தின்சேற்றாற்
பற்றியதிலகம்போலப்படுதலும்பாங்கர்நின்ற
வற்றியவோடையன்னவனப்பினாள்மருண்டுகண்டாள்.

127. பல்கியகிளையுந்தேசும்பார்த்திவன்வாழ்வுந்தாங்க
ளல்கியநகருமின்றேயழியுமென்றஞ்சியேகொ
னல்கியநேயமேகொனயனநீர்மல்கமல்க
மல்கியகுருதிதன்னைமாற்றினாள்வண்ணமாதே.

128. கண்ணினீர்மல்கவண்ணக்காரிகைகலையாலந்த
வண்ணமாமுனிவன்சோரிமாற்றியகாலையையுற்
றெண்ணமுஞ்செயலும்வேறாயென்செய்தோமென்செய்தோமென்
றண்ணலுந்தன்னைநொந்தாங்கருஞ்சினம்பாவியென்றான்.

129. ஆயிடையத்தக்குன்றுக்காதபனணியனாகச்
சேயிடையெதிர்கொள்கொற்றச்சேனைமன்னவர்கள்சூழ
வீயிடைவரிவண்டார்க்கும்வியன்பெருங்காவுநீங்கிப்
போயிடைநெருங்கிவேந்தன்புதல்வனூர்ப்புரத்தைச்சேர்ந்தான்.

130. பரந்துவெம்படைகண்மின்னப்பல்லியம்பணிலமார்ப்பச்
சுரந்துமும்மதமும்பாயுந்துதிக்கைவாரணங்கள்சூழப்
புரந்தரனகரிற்காளப்புயல்வருமாறுபோல
வுரந்தருபேடிதன்றேரூர்வேவீதியுற்றான்.

131. வென்றுமீள்குமரன்றன்னைவீதிகடோறுமாத
ரன்றெதிர்கொண்டுநன்னீராசனமெடுத்துவாழ்த்தக்
குன்றெறிந்தவனைக்கண்டகுன்றவில்லியைப்போன்முந்தச்
சென்றவன்பிதாவுந்தேர்மேற்சிக்கெனத்தழீஇக்கொண்டானே.

132. தழுவியவரசன்றாளிற்றலையுறவீழ்ந்துவேந்தர்
குழுவிடைக்கொண்டுபோகக்கோயிலிற்புகுந்தபின்னர்ப்
பழுதறுவாய்மைவேதபண்டிதன்பாதம்போற்றிச்
செழுமலர்வதனநோக்கித்திருநுதல்வடுவுங்கண்டான்.

133. திகழ்ந்தநின்னுதலினூறுசெய்தவர்யார்கொலென்ன
நிகழ்ந்தமைதந்தைகூறநெஞ்சினுற்றந்தைதன்னை
யிகழ்ந்தமைநுவலும்போதைக்கெல்லையின்றிவனைப்போல
வகழ்ந்தநீராடைஞாலத்தார்கொலோவமைவின்மிக்கோர்.

134. செறுப்பதுபெருமையன்றுசிறியவர்செய்ததீமை
பொறுப்பதேபெருமையென்றுபூசுரன்பாதம்போற்றி
வெறுப்பதுவிளைத்ததாதைவீழ்ந்தபின்றானும்வீழ்ந்து
மறுப்பதுபுரியாஞானிமனத்துணியகற்றினனே.

135. ஆன்றமைந்தடங்குகேள்வியண்ணலுமவனைப்பெற்ற
தோன்றலும்பின்னர்ச்சென்றுசுதேட்டிணைகோயிலெய்த
வீன்றவப்பொழுதினேகையெண்மடங்காகவிஞ்சச்
சான்றதன்மகனைக்கண்டுமகிழ்ந்தனடவத்தின்மிக்காள்.

136. ஓடியுத்தரன்றேரூரவொருமுனையாகத்தன்னை
நாடியுத்தரிக்கமாட்டாநராதிபர்பதாகைத்தூசுங்
கோடியுத்தரியப்பட்டுங்குழமகன்றனக்குநல்கிப்
பேடியுத்தரைதன்னோடும்பெற்றதாய்பின்புநின்றாள்.

137. தந்தையுந்தானுமாங்குத்தனித்திருந்தடையலாரை
முந்தியவமரிற்சென்றுமுனைந்துபோர்விளைத்தவாறும்

வந்தவர்சாய்ந்தவாறுமணிநிரைமீட்டவாறுஞ்
சுந்தரகிரிகள்போலுந்தோளினான்றோன்றச்சொல்வான்.

வேறு.

138. உருப்பசிவெஞ் சாபத்தாற் பேடி யான
வுருவமொழித் தருச்சுனன்ற னுருவங் கொண்டு
பொருப்பனைய கவித்துவசத் தேர்மேல் வண்ணப்
பொருசிலைதன் கரத்தேந்திப் புகுந்த போது
செருப்புரவி யிரவியெதிர் திமிரம் போலத்
திறலரியேற் றெதிர்கரியின் றிறங்கள் போல
நெருப்பெதிர்ந்த பதங்கம்போ லழிந்தா ரைய
நிரைபோக்கி யணியாகி நின்ற வேந்தர்.

139. அருகுவிடாதுனக்குயிர்நண்பாகிநீதி
யறமுரைப்போனறத்தின்மகனாகவேண்டு
மருமலருமான்மதமுந்துறந்தகூந்தல்
வண்ணமகள்பாஞ்சாலன்மகளேபோலும்
வெருவருமற்போர்கடந்தமடையன்றன்னை
வீமனெனவயிர்க்கின்றேன்வேந்தேமற்றை
யிருவரினுமாவலானகுலன்றானே
யின்னிரையின்காவலாளிளையகோவே.

140. ஆளையேயடுங்களிற்றார்தம்மையாரு
மறியாமலிந்நகர்க்கணடங்கிநின்றார்
நாளையேவெளிப்படுவர்நெருநலேதந்
நாளுள்ளகழிந்தனவானயந்துகேண்மோ
வேளையேயனையவெழிற்றோகைவாகை
வேளையேயனையவிறல்விசயனென்னுங்
காளையேயடியேனுக்கிளையகாதற்
கன்னிகைக்குவரனென்றுகருதுவாயே.

141. மகனிவைமற் றுரைத்தளவிற் றாதை கேட்டு
மனநடுங்கி நெகிழ்ச்சியுடன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான்
பகலமரி லேறியமெய்ப் பராக மாறப்
பகலோனும் புனல்படிவான் பரவை சேர்ந்தான்
றகவுடைய பாண்டவரும் வண்ண மாதுந்
தனித்தெண்ணிப் பரகாய சரிதர் போலப்
புகலரிய பழையதம வடிவங் கொண்டார்
போனபக லவனுதயப் பொருப்பின் மீண்டான்.

பாரதம்.

பாரதம் என்னுஞ் சொல்லுக்கு - பரதனது வமிசத்தவரைப்பற்றிய நூலென்று பொருள். இங்குக்குறித்த பரத னென்பவன் - சந்திரவமிசத்தில் துஷ்யந்தமகாராஜனுக்குச் சகுந்தலையினிடந்தோன்றிப் பிரசித்திபெற்ற ஓர் அரசன்; (இராமன்தம்பியான பரதனும், பரதகண்டமென்றதற்குக் காரணனான சடபரதனும், பரதநாட்டியமென்றதற்குக் காரணனான பரதனு மல்லன்.) பரத வமிசத்துத்தோன்றியவர், பாரதர்; அவராவார் - பாண்டவரும், துரியோதனாதியரும்: அவர்களது சரித்திரத்தை யுணர்த்தும் நூல், பாரதமெனப்பட்டது; இது - வடமொழித் தத்திதாந்த நாமம். (ஒரு வடசொல் சிறிதுமாறித் தன்னோடு இயைபுடைய பொருளையாயினும், தன்பொருளையாயினும் உணர்த்துவது, தத்திதாந்தநாமம்.) இராசதருமம் மோக்ஷதருமம் நீதி முதலிய சிறந்த இறுதிப்பொருள்களையெல்லாம் அறிவிப்பதனால் முனிவர்கள் சீர் தூக்கிப் பார்க்குமிடத்து மற்றையெல்லாநூல்களினும் மிக்க பாரம் [அதாவது மகிமை] உடைமைபற்றி, இந்நூலுக்குப் பாரதமென்னும் பெயர் இடப்பட்டதென்றுங் கொள்ளலாம்; முன்னொருகாலத்தில் தேவர்யாவரும் நான்குவேதங்களையும் ஒருதட்டிலும் பாரதத்தை மற்றொருதட்டிலு மாகத் துலாக்கோலில் வைத்து நிறுக்க, வேத மனைத்தையும் வைத்த பக்கத்திலும் இந்நூலை வைத்த பக்கம் வலிதாயிருந்ததெனவும், நிறுக்கப்படும்போது மகத்தாகவும் பாரமென்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தகௌரவ முடையதாகவும் இருந்ததனால் மகாபாரதமென்று பெயர் பெற்றதெனவும் வடநூற்பாரதத்தின் அநுக்ரமணிகாபர்வங் கூறும். யாவரும் மேற்கொண்டு பூசிக்கத்தக்க மேம்பாட்டை யுடைத்தாயிருத்தல்பற்றி, இந்த இதிகாசம் 'மஹத்' என்னும் அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டு, மஹாபாரதம் எனவும் வழங்கும். அந்த மேம்பாடாவது - இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களோடு ஒப்ப ஐந்தாம்வேதமென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் மகிமை; "பாரத: பஞ்சமோ வேத:", "நீடாழியுலகத்து மறைநாலொடைந் தென்று நிலைநிற்கவே, வாடாததவவாய்மைமுனிராசன் மாபாரதஞ்சொன்ன நாள்" என்பன காண்க. அன்றியும், மிகச்சிறந்ததாய் உபநிஷத்தென்று சொல்லப்படுகின்ற ஸ்ரீ பகவத்கீதையைத் தன்னுள் பீஷ்மபர்வத்திலும், ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்திரத்தை ஆநுசாஸநிகபர்வத்திலும் அடக்கிக் கொண்டிருப்பது, இந்நூலுக்கு எல்லாநூல்களினுஞ் சிறந்த மேம்பாடாம்.

இந்நூலின்பயன்.—தீவினையை அகற்றி அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் இம்மைமறுமைப்பேறுகளையெல்லாம் அளித்தல்.

இந்நூலை முதலில் வடமொழியிற் செய்தவர், ஸ்ரீ வேதவியாசமகாமுனிவர்; (இவர் - இக்கதாநாயகர்க்குப் பாட்டனாராவர்.) இவரால் வைக்கப்பட்ட 'பாரதம்' என்கிற முதனூலின் பெயரே "முதனூல் கருத்த னளவு மிகுதி, பொருள் செய்வித்தோன் தன்மை முதல நிமித்தினும், இடுகுறியானும் நூற்கு எய்தும் பெயரே" என்னுஞ் சூத்திரத்து விதிப்படி வழிநூலாகிய இத்தமிழ்நூலுக்கும் பெயராயிற்று.

பாரதகதை நடந்தது - துவாபரயுகத்தின்இறுதியிலும், வியாச பாரதம் எழுதப்பட்டது - கலியுகத்தின் தொடக்கத்திலும் என அறிக;(இப்பொழுது நடக்கின்ற கலிவருஷம் - ருOகூக.)

பாரதத்திற்கு 'ஜயம்' என்றும் ஒரு சிறப்புப்பெயர் உண்டு; (நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களையும் பெறுதற்குக் காரணமாகும் நூல் 'ஜயம்' எனப் பெயர் பெறுமென்பது,வடமொழி நிகண்டு. எல்லாநூல்களினும்மேம்பட்டு அவற்றை வென்றதென்றும், பதினெட்டுப்பகுப்புள்ள தென்றும் இதற்குப்பொருள் கூறலு முண்டு.)

உபதேசபரம்பரையில்வந்த பழையசரித்திரமொன்றைப் பிரதானமாக எடுத்துப் பலகிளைக்கதைகளோடுபுணர்த்து விரித்துக்கூறும் நூல் - இதிகாச மென்றும் (இதிகாசம் - பழையவரலாறு.), உலகத்தின் தோற்றம், ஒடுக்கம், முனிவர்கள் அரசர்கள் மரபு. அவர்கள் சரித்திரங்கள், மந்வந்தரம் என்னும் ஐந்துவிஷயங்களை விரவிக்கூறும் நூல் - புராண மென்றும் (புராணம்-ஐந்து இலக்கணங்களுடன் பழையவரலாறுகளை யுணர்த்தும் நூல்) வேறுபாடு உணரத்தக்கது. இதிகாசம் - ராமாயணமும், பாரதமும்: புராணம் - பிரம்மம் முதலாகப் பதினெட்டுவகைப்படும். இந்த இதிகாச புராணங்கள் - வேதத்தின் கருத்து இன்னதென்று நியாயப்பிரமாணங்களால் தேற்றிவிளக்குவன. இவற்றுள், புராணங்களினும் இதிகாசம் பிரபலமான பிரமாண மென்றும், அதுபற்றியே இதனை முன்னர்வைத்து 'இதிகாசபுராணம்' எனக் கூறுவ தென்றும் அறிக. வியாசமுனிவர் தாமே இந்நூலைக் காவ்யமென்றுங் கூறியிருத்தலால், இது காவியமுமாம்; பெருங்காப்பிய விலக்கணங்களை யெல்லாம் இந்நூலில் ஆங்காங்குக் காணலாம்.

மகாபாரதத்திற் கூறும் பொருள்:—பாண்டவதுரியோதனாதியருடைய சரித்திரங்கூறும்முகத்தால், பிறர்க்குஉரிய பொருளை விரும்புதல் பலவகையாலுந் தீங்குவிளைக்கும் என்பதும், குடும்பஐக்கியம் இன்றியமையாது என்பதும், 'தம்பியுடையான் படைக்கு அஞ்சான்' என்றபடி உடன்பிறந்தோரொற்றுமை சிறக்கும் என்பதும், பதிவிரதாதருமத்தின் மேன்மையும், தெய்வபலமே பலம் என்பதும்,நல்லவருள்ளவிடத்தே மழைவளஞ் சிறக்கும் என்பதும், வஞ்சனைசெய்பவர் அதனால் தாமேஅழிவர் என்பதும், செய்ந்நன்றி மறக்கற்பாலதன்று என்பதும், நன்றிமறந்தவர் தீமையடைவர் என்பதும், பெரியோர் சொல்லைக்கேட்டு நடத்தல்வேண்டும் என்பதும், அங்ஙனம் நடவாதவர் நன்மைபெறார் என்பதும், பொறுத்தவர் பூமியாள்வார் என்பதும், தருமம் தலைகாக்கும் என்பதும், சத்தியமே ஜயம் என்பதும், சூதாடுதலும் பொய்சொல்லுதலும் எல்லாத்தீங்குக்கும் ஏது என்பதும், நற்குணநற்செய்கை தவறாதவர்க்குத் தெய்வமும் ஏவல்செய்யும் என்பதும், தாய்சொல் தலைக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பதும் முதலிய பலநீதிகள் செம்பொருளாகவும், கருத்துப் பொருளாகவுங் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

நூலாசிரியர் வரலாறு.*

வில்லிபுத்தூராரென்பவர், தமிழில் மகாபாரதம் பாடிய ஒரு மகா கவி. இவர் பிராமணசாதியிற் பிறந்தவர். இவர் திருவவதரித்த ஊர், நடுநாட்டிலுள்ள சனியூரென்பது.

இவருடைய மதம் வைஷ்ணவமென்பது, இப்பாரதத்தின் முதலிலும் இந்நூற்சருக்கங்களின் தொடக்கத்திலும் இவர் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் விஷயமாகவே பலவாறு கடவுள்வாழ்த்துக் கூறியுள்ளதனாலும், "எங்கள் மாதவன்" என்று நூலைத் தொடங்கியிருப்பதனாலும், வில்லிபுத்தூராழ்வாரெனத் திருநாமமுடைமையாலும், தெளிவாகத் தெரியவருகின்றது. (சில சருக்கங்களிலே காப்புச்செய்யுள் காணப்படவில்லை; அதற்குக்காரணம் - ஆசிரியராற்பாடப்பட்ட செய்யுட்கள் பிற்காலத்தில் ஏடெழுதுவோரால் எழுதாதுவிடப்பட்டு இல்லையாயினவென்றாவது, ‡ தொல்காப்பியம் முதலிய சில நூல்களிற்போலச் சிலசருக்கங்களின் ஆரம்பத்தில் மானசிகமாத்திரமாகக் கடவுள்வணக்கஞ் செய்யப்பட்டுச் செய்யுளுருவமாய் வாசிகமாகக் காப்புச் செய்யப்படவில்லையென்றாவது கொள்க.)

இவர் ஒன்பதாம்போர்ச்சருக்கத்துக் காப்புச்செய்யுளில் "ஓராறுபேத சமயங்களுக்கு முருவாகின்ற வொருவ, னீராறுநாம முறைசெய்து மண்கொடிடுவார்கள் காணு மிமையோர்" எனத் த்வாதசோர்த்வபுண்டரத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளதனால், இவர் திருமண்காப்புசாத்தும் ஸ்ரீவைஷ்ணவரென விளங்கும். இன்னும், இவர் திருமாலினிடத்துமாத்திரமேயன்றி அப்பெருமானடியார்களுட் சிறந்தவரான ஆழ்வார்களிடத்தும் ஈடுபாடுடையவரென்பதை, பதினைந்தாம்போர்ச்சருக்கத்துக் காப்பில் "கொந்தவிழ்த்த சோலை மன்னு குருகையாதி நெஞ்சிலே, வைத்தமுத்திநாதன்" என நம்மாழ்வாரையும், பத்தாம்போர்ச்சருக்கத்துக் காப்பில் "கலியனெங்கள் மங்கையாதி கண்டுகொண்ட நாமமே" எனத் திருமங்கையாழ்வாரையுங் கூறியுள்ளதனாற் காண்க.

நடுநாடென்று சொல்லப்படுகிற திருமுனைப்பாடிநாட்டிற் சனியூரிலே பிராமணசாதியிலே வைஷ்ணவமதத்தில் வீரராகவாசாரியரென்பவருக்குத் திருக்குமாரராய்த் திருவவதரித்த இவ்வில்லிபுத்தூரார், பாரதம்பாடியகாரணம்:—இவர் இளமையிலேயே நல்லாசிரியனையடுத்துக் கல்விகற்று, இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழிலும் மிகவல்லவராய், வடமொழியிலும் மிக்கதேர்ச்சிபெற்று, ஆசு மதுரம் சித்திரம் விஸ்தாரம் என்னும் நால்வகைக்

---

* இவ்வரலாறு, இவர்குமாரராகிய வரந்தருவார் [வரதாசாரியர்] இருபத்திரண்டு செய்யுள்களாற் செய்துள்ள சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிரதான ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒருவாறு காட்டப்படுகிறது.

‡ 'தொல்காப்பியம் முதலியவற்றில் நூற்குப் புறமாகவே மங்கலம் செய்யப்பட்டது' என்பது, தருக்கசங்கிரகவுரை.

கவிகளையும் மிகஎளிதில் அமிழ்தினும் இனியனவாகப் பாடவல்லவராய், சேர
சோழபாண்டியரென்னுந் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களாலும் மிகச்சிறப்புடன்
விரும்பியழைக்கப்பட்டு ஆங்காங்குச்சென்று தமதுகல்வித்திறத்தைப் பலவ
கையாலுங்காட்டி அவர்களைக் களிப்பித்து அவர்கள் அன்போடு அபிமானித்து
மிகுதியாகவழங்கிய சிறந்த பலபெரும்பரிசுகளைப்பெற்று, பற்பலகவித்துறை
களபாடித் திருமாலை இரவும்பகலும் எப்பொழுதுந் துதித்துக்கொண்டு,தமிழ்
நாடு முழுவதிலும் தமதுகல்விப்பெரும்புகழைப் பரவச்செய்துவந்தார். அங்
ஙனம் வருகையில், முற்கூறிய திருமுனைப்பாடிநாட்டிலே வக்கபாகை
யென்னும் இராசதானியில் வீற்றிருந்து செங்கோல்செலுத்தி, தலை இடை
கடை யென்னும் மூவகைச் சங்கத்திலே வளர்ந்துவந்த தமிழ் பின்பு பங்கத்
தை யடையாதபடி நான்காவதொருசங்கம்போல அதனைப்பாதுகாத்து,அருங்
கவிப்புலவர்களை அன்புடன் ஆதரித்துவந்த வள்ளலும், கல்வி அறிவு ஒழுக்
கங்களாலும் செல்வம் அதிகாரம் முதலிய நலங்களாலுங் குறைவின்றி மிகச்
சிறப்புற்று விளங்கியவனுமாகிய கொங்கர்குலத்துத்தோன்றிய வரபதியாட்
கொண்டா னென்கிற அரசன், இவ்வில்லிபுத்தூராரது கல்வி கேள்வித் திற
மைகளையும் அடக்கம் ஒழுக்கம்அன்பு அருள் வாய்மை முதலிய நற்குணங்களை
யுங் கேள்வியுற்று அறிந்து 'இக்குணங்களெல்லாம் ஒருவரிடத்திலே ஒரு
ங்கு அமைந்திருப்பது அருமை அருமை!' என்று மிகஆச்சரியமுற்று இவ
ரை வரவழைத்து அநேக சன்மானங்கள் செய்து தனது ஆஸ்தான பண்டித
ராக அமைத்துவைத்து, ஒருநாள் இவரை நோக்கி 'உமக்கும் நீர் எழுந்தருளி
யுள்ள இந்த எனது ஸமஸ்தானத்துக்கும் உலகமுள்ளளவும் அழியாப்பெருங்
கீர்த்தி உண்டாகி நிலைபெறும்படி, வடமொழியில் ஸ்ரீவேதவியாச மகாமுனி
வரால் விரித்துரைக்கப்பட்ட மகாபாரத சரித்திரத்தைத் தமிழ்பயில்வோரனை
வரும் ஓதியுணர்ந்து உய்யுமாறு செந்தமிழில் விருத்தப்பாடல்களினால் ஒரு
பெருங்காப்பியமாகப் பாடித் தந்தருளல்வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, இவர்
அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து (இதிகாசமிரண்டனுட்பெரியதாகிய) மகா
பாரதத்தை மகாகாவியமாகச் சொற்சுவை பொருட்சுவைகள் மிக்கு விளங்கும்
படி நல்லநடையிலே பாடியருளினார்.

இனி, இவர்பாரதம்பாடியதுபற்றி வேறுவகையாக வழங்குகின்ற வர
லாறுகள், இந்நூலின் பாயிரத்தோடு மாறுபடுகின்றதனாலும், இவர்மகனார்
கூறிய பாயிரத்தை மறுக்கத்தக்க பிரபல ஆதாரமொன்றும் அவ்வரலாறு
கட்கு இல்லை யாதலாலும், அவை யாவராலுந் தகுதியானவையென ஏற்றுக்
கொள்ளத்தக்கனவல்ல.

இவர், தம்காலத்திற் கல்விச்செருக்கு அடைந்திருந்த புலவர்கள்பலரை
யும் தமது வித்தியாசாமர்த்தியத்தால் வென்று, அவ்வெற்றிக்கு அடையாள
மாக, தோற்றுப்போன புலவர்களின் காதுகளைத் தமதுகையிலே எப்பொழு
தும் ஆயுதமாகவைத்துக்கொண்டுள்ள துறட்டுக்கோலால் மாட்டியிழுத்து
அறுத்துவந்தன ரென்பது,

"குட்டுதற்கோ பிள்ளைப்பாண்டிய னிங்கில்லை
  துறும்பியளவாக் காதைக் குடைந்து தோண்டி
யெட்டினமட் டறுப்பதற்கோ வில்லி யில்லை
  யிரண்டொன்று முடிந்து தலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவி யொட்டக்கூத்த னில்லை
  விளையாட்டாக் கவிதைதனை விரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோ அறிவில்லாத் துரைக ளுண்டு
  தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரிய லாமே"

என வழங்குந் தனிப்பாடலினால் அறியப்படும். இவர்காலத்து அரசர்கள் இவரிடத்தில் மிகவும் அன்புவைத்திருந்ததனால், இவர் இங்ஙனஞ்செய்ய இடங்கொடுத்துவந்தார்கள்.

இவருடைய காலம் இப்பொழுதைக்குச் சற்றேறக்குறைய ஐந்நூறு வருஷத்துக்கு முன் என்பர்.

பாயிரத்தில் "நான்காஞ்சங்கமென முச்சங்கத் தண்டமிழ்நூல் கலங்காமல் தலைகண்டானே" என்று இவர்காலத்திலிருந்த வரபதியாட்கொண்டானென்னும் அரசனைக் கூறியிருத்தலால், இவர்காலம் கடைச்சங்கத்தார் காலத்துக்குப்பின் என்பது மாத்திரமே தெளிவாகத் தெரியவருகிறது.

இவர்க்கு வில்லிபுத்தூராரென்றும் வில்லிபுத்தூராழ்வாரென்றும் வழங்கி வருகிற பெயர் யாதுகாரணத்தால் எனின்?—வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்திற் சிறந்தபக்தர்களென்று சொல்லப்படுகிற ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் ஒருவரும், பெரியாழ்வாரென்றும் பட்டர்பிரானென்றும் விஷ்ணுசித்தரென்றும் வேறுதிருப்பெயர்களை யுடையவரும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்ததனால் வில்லிபுத்தூராழ்வா ரென்று வழங்கப்படுபவருமாகிய பாகவதசிகாமணியினுடைய திருநாமத்தையே தந்தைதாயர்கள் இவர்க்குப் பெயராக இட்டு வழங்கினார்களென்று உணர்க; (பரிசுத்திகரமென்கிற காரணத்தால், கடவுள் பெயரும் அடியார்களின் பெயரும் மனிதர்கட்கு இட்டு வழங்கப்படும்.) இவருடைய தந்தைதாயர் பெரியாழ்வார்பக்கல் மிக்கபக்தியுடையராய் அவர்க்குவழிபாடுசெய்ய, அவ்வாழ்வாரருளால் இம்மகன் பிறக்க, இக்குமாரனுக்கு அவ்வாழ்வார்பெயரை யிட்டன ரென்னலாம். அல்லது, அந்தப் பெரியாழ்வார் பாலியத்திலே எவரிடத்தும் யாதொரு நூலும் படியாதவராயிருந்தும் பின்பு பகவானருளாற் பெரிய திவ்வியப்பிரபந்தம் பாடவல்ல மகாபண்டிதராய்விட்டதுபோல, இவரும் தெய்வகடாக்ஷம்பெற்ற வரகவியென்கிற காரணம்பற்றி, இவர்க்கு வில்லிபுத்தூராழ்வாரென்று பெயர் வந்ததென்றுங் கொள்ளலாம். [ஆழ்வார் என்பதற்கு - எம்பெருமானுடைய திருக்கலியாண குணகணங்களாகிய பெருங்கடலில் அமிழ்ந்து நெஞ்சுருகி ஈடுபடுபவ ரென்று பொருள். இப்பெயரால் மற்றுஞ்சிலபக்தர்களை வழங்குவதைப் பரதாழ்வான், சத்துருக்கனாழ்வான், பிரகலாதாழ்வான், கஜேந்திராழ்வான், சுதரிசனாழ்வான், கம்பநாட்டாழ்வார் முதலிய பெயர்களிலுங் காண்க.]

விஷ்ணுவின் அமிசாவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுடைய சரித்திரம் மகாபாரதத்தில் இடையிடையே வருகிற தென்கிற சிறப்புப்பற்றியே இவ்வாசிரியர் பாண்டவசரித்திரத்தைப் பாடுதற்கு உடன்பட்டார்; இது,

" முன்னு மாமறை முனிவருந் தேவரும் பிறரும்
பன்னு மாமொழிப் பாரதப் பெருமையும் பாரேன்
மன்னு மாதவன் சரிதமு மிடையிடை வழங்கு
மென்னு மாசையால் யானுமீ தியம்புதற் கிசைந்தேன்"

என இவர்தாமே தற்சிறப்புப்பாயிரத்திற் கூறியுள்ளதனாற் பெறப்படும். [வேதவியாசபகவான் வடமொழி மகாபாரதத்தில் இவ்வாறே கூறியிருக்கின்றார்.]

ஆயின், வைஷ்ணவராகிய இவர் இந்நூலின் முதற்காப்பாகச் சிவகுமாரராகிய விநாயகரை ஸ்தோத்திரஞ் செய்வானேன்? என்றால்,—தம்மைச்சரணமடைந்தவர்கள் தொடங்குந் தொழில்கட்கு வருகிற விக்கினங்களைப் போக்குதலாலும் தம்மையடையாமல் அகங்கரித்தவர்கள் ஆரம்பிக்கிற செய்கைகட்குப் பல இடையூறுகளை உண்டாக்குதலாலும் 'விக்நேச்வரர்'என்று திருநாமம் பெற்றுள்ள ஸ்ரீவிநாயகமூர்த்தி சைவர்கட்குமாத்திரமேயன்றிச்சிறுபான்மை பிறர்க்கும் ஒருசார்வழிபடுகடவு ளாதலாலும், வேதவியாசர் மகாபாரதத்தை இயற்றிவருகிறபொழுது விநாயகர்அந்நூலை மகாமேருமலையிலே எழுத்தாணி கொண்டு எழுதிவந்ததும் இடையிலே அவ்வெழுதுகருவி ஒடிந்துபோனபொழுது 'வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்' என்ற வகையாய் யானைமுகக்கடவுளாகிய தமது தந்தங்களில் ஒன்றைப் பறித்து அதனையே கருவியாகக் கொண்டு எழுதிமுடித்தருளியதுமாகிய இந்த முக்கியமான காரணத்தைக் கொண்டு நோக்குமிடத்து விநாயகர் இந்நூலின்முதலில் வைத்தற்கு ஏற்ற இயைபுடையவ ராதலாலும், வைஷ்ணவர்கள் விநாயகரை விஷ்வக்ஸேநரென்கிற சேனைமுதலியாரது அமிசமென்று கொண்டாடுவது மரபாதலாலும், இவரும் விநாயகரைப் பாடின ரென்க.

இவ்வில்லிபுத்தூரார் சிவத்வேஷம்பாராட்டுகிற வீரவைஷ்ணவரல்லர். அது - அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரைச்சருக்கத்திலும், அருச்சுனன் தவநிலைச்சருக்கத்திலும், பதின்மூன்றாம்போர்ச்சருக்கத்திலும் சைவசம்பிரதாயத்துக்கு வழுவுறாதபடி சிவபிரானைச் சிறப்பித்தும் இதரதேவர்களைத் தாழ்த்தியுங் கூறியதனால், நன்குபுலனாகின்றது.

வியாசர் புராணங்களில் ஒவ்வொருதேவரை ஒவ்வோரிடத்திற் சந்தர்ப்பத்துக்கேற்பச் சிறப்பித்துக் கூறியிருத்தல்போலவே, இவரும் தமது நூலில் சூரியன் அக்கினிமுதலிய மற்றைத்தேவர்களையும் சமயம்வந்தவிடத்துப் பக்ஷபாதமில்லாமற் சிறப்பித்துக்கூறியிருக்கின்றார். பதினேழாம்போர்ச்சருக்கத்தில் "மூவர்தத்தம்வடிவாமுதல்வன்" எனச் சூரியபகவானைச் சிறப்பித்துக்கூறியுள்ளவாறும், பிறவுங் காண்க. [இதற்கு - திரிமூர்த்திகளின் சொரூபமாகவுள்ள தலைவனான சூரிய னென்றுபொருள்.]

கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவராகிய பெருந்தேவனாரென்பவர், மகாபாரதத்தைத் தமிழில் வசனமும்பாடலுமாக விரவிவருகிற 'சம்பு' என்கிற நடையிலே பாடியிருக்கின்றனரென்ப; பெரும்பாலும் வெண்பாக்களால் அமைந்ததுபற்றி, அந்நூலுக்கு பாரதவெண்பா * என்று பெயர். அது, இப்பொழுதைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரத்தெண்ணூறு வருஷத்துக்கு முந்தியது. இவ்வில்லிபுத்தூரார் பாரதவெண்பாவின் சொல்லையும் பொருளையும் ஆங்காங்கு வெகுவாகத் தழுவி நாலாயிரத்து முந்நூற்றுச் சொச்சம் பாடல்களாற் பாரதத்தைப் பாடினர். இவர்பாடிய பாரதம் வடமொழி வியாசபாரதத்தின் வழிநூலென்னத் தட்டில்லை. "மண்ணிலாரண நீசுரென வியாதனார் வகுத்த, எண்ணிலா நெடுங்கதையை யானறிந் தியம்பல்" என்று இவர்தாமே அவையடக்கத்திற் கூறியிருக்கின்றனர்.

வில்லிபுத்தூரார் தமதுபாரதத்திற் பாடியது, முதற்பத்துப்பருவமே; மற்றை யெட்டுப் பருவங்கள் அவராற் பாடப்படவில்லை. அதற்குக்காரணம்:- நூல் முழுவதையும் பாடினால், பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணபகவான் என்கிற மகாபுருஷர்களது கேட்பவர்க்குவருத்தத்தையுண்டாக்கத்தக்க மரணசரித்திரத்தைத் தம்வாயாற் சொல்லவேண்டுமே யென்று கருதி, "கலைகடற்பாரளித்து அவரு மங்கரி லறநெறியேகருதி வாழ்ந்தார்" என மங்களகரமாகச் சரித்திரத்தைப் பாடிமுடித்தனரெனக் கொள்வது தகுதியுடையது. (பாண்டவசரித்திரங் கூறுகிற பாரதசம்பு முதலிய சில நூல்களிலும் பின்னிட்ட கதை காணப்படவில்லை.) இனி, இந்நூலின் பின்னையபருவங்களும் பாடப்பட்டுப் பிற்காலத்திற் கிடைத்தற்கு அரியவையாயினவென்று கொள்வாரும், அவற்றைப்பாடுதற்கு முன்னமே காலஞ்சென்றனரெனக் கொள்வாருமுளர். ‡ வில்லிபுத்தூரார்பாடிய பாரதத்திலே சுருக்கமாகக் கதையைத் தொகுத்துக்

* பாரதவெண்பா பன்னீராயிரம் பாடல்களை யுடையதென்று தொண்டைமண்டலசதகத்திற் கூறியிருக்கின்றது: சங்கப்புலவர்பாடியபாரதவெண்பாவின்பாடல்கள் இப்பொழுது உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ள சிலபாடல்களைத்தவிர வேறுகிடைப்பதில்லை; உத்தியோகபருவந் தொடங்கித் துரோணபருவம் வரையிலும் எணணூறுபாடல்களுள்ளதாகிப் பாரதவெண்பா என்று வழங்கப்படும் நூலொன்றும் உள்ளது.

‡ "கலியுகவியாதன்சொல்லக்கணபதியெழுதுபாடல்
பொலிவுறுதமிழிலாறுயிரமெனவிருத்தம்போற்றிச்
சலிவறவில்லிபுத்தூரிறைவனுஞ்சார்வபௌம
ஞெலிகெழுமறையோர்கோமானுயர்ந்தவருவப்பச்சொன்னான்"

என ஒருசெய்யுள் வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்து ஏட்டுப்பிரதியொன்றிற் பாயிரத்துடனே காணப்பட்டது. இது பழையபாடலாக இருக்குமாயின், இதிற்கூறிய ஆறுயிரம்பாடல்களிற் பத்துப்பருவங்களான நாலாயிரத்து முந்நூற்றுச் சொச்சம்போக மற்றவை இவர்பாடிய எட்டுப்பருவங்களெனக் கொள்ளலாம்.

தெரியவொண்ணாதபடி திரித்தும் மொழிபெயர்த்தும் உபயோகித்திருத்த லால், வடமொழியிலும் மிகவல்லவரென நன்குவிளங்குகின்றது.

தமிழில் எந்த நூலாசிரியரும் வடமொழிகளை இவரளவ்வளவு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. வடசொற்களைத் தமிழ்க்காப்பியத்தில் நுழைக்கிற வழக்கம் இவர்காலந்தொடங்கித்தான் அதிகமாயிருத்தல்வேண்டும். சங்கத்தார்காலத் துப் பழையநூல்களில் அத்தனையாக வடமொழிகள் அகப்படா; சுத்த தமிழ்ப்பதங்களே மிகுதியாயிருக்கும்.

இவரது பாடல்களில் உவமை, உருவகம், எடுத்துக்காட்டுவமை, தற்கு றிப்பேற்றம், வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, பிறிதுமொழிதல், உயர்வுநவிற்சி முத லிய பொருளணிகள் அமைந்திருப்பது மாத்திரமேயன்றி, மடக்கு (யமகம்) பிராசம் முதலிய சொல்லணிகளும் ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலையும், இவரது செய்யுள் நடை பலவிடத்து முடுகுடையதாதலையும், பலவகைச சந்தங்கள் சந்தப்போலிகள் வண்ணங்கள் பொருந்தியிருத்தலையுங் காணலாம்.

"பண்பாகப்பகர்சந்தம் படிக்காசலா லொருவர்பகரொணாதே" என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ள படிக்காசுப்புலவரும், திருப்புகழ்பாடிய அருண கிரிநாதரும் முதலிய சிலர்போலவே இவ்வில்லிபுத்தூராரும் சிறந்த சந்தக் கவி யென்று இவர் நூலால் தெரிகின்றது.

சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோர்க்கு இனிமை, நன் மொழிபுணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல் முதலிய நூலழகுக ளெல்லாம் இவர் நூலில் நன்கு அமைந்திருத்தல், இப்பாரதத்தைப் பார்க்கப் பார்க்கச் செவ்விதிற் புலனாம்.

'குன்றக்கூறல்' முதலிய குற்றங்களி லொன்றும்இந்நூலிலில்லையென்று பொதுப்படக் கூறலாம்; அன்றியும், பலநூல்களிற் காணக்கூடிய 'சென்று தேய்ந்திறுதல்' என்னுங் குற்றம் இந்நூலிலில்லை யென்பது, இந்தநூலை ஆதியோடந்தமாக நோக்குவார்க்குத் தானே தெரியும்.

யுத்தவருணனை, எல்லாநூல்களினும் இந்நூலிற் சிறத்தல் காண்க.

"முன்னோர்மொழிபொருளேயன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவம்" என்றவாறு, இவருடைய நூலில் ஆழ்வார்களுடைய அருளிச் செயல்களின் சொற்பொருட்கருத்துக்கள் சிற்சில இடத்து எடுத்து ஆளப் பட்டிருத்தல், உய்த்துநோக்குமிடத்து விளங்கும்.

பாரதம் அந்தந்தப்பாகத்தின் விஷயத்தைக் குறிக்குஞ் சொற்களால் ஆதி பருவம், சபாபருவம், ஆரணியபருவம், விராடபருவம், உத்தியோகபருவம், பீஷ்மபருவம், துரோணபருவம், கர்ணபருவம், சல்லியபருவம், ஸௌப்திக பருவம், ஸ்திரீபருவம், சாந்திபருவம், ஆநுசாஸநிகபருவம், அசுவமேதபருவம், ஆசிரமவாசபருவம், மௌசலபருவம், மகாபிரஸ்தாநபருவம், ஸ்வர்க்காரோகண பருவம் எனப் பெயர்பெற்ற பதினெட்டுப்பருவங்கள் அடங்கியது. அவற்றுள்,

தெரியவொண்ணாதபடி திரித்தும் மொழிபெயர்த்தும் உபயோகித்திருத்தலால், வடமொழியிலும் மிகவல்லவரென நன்குவிளங்குகின்றது.

தமிழில் எந்த நூலாசிரியரும் வடமொழிகளை இவரவ்வளவு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. வடசொற்களைத் தமிழ்க்காப்பியத்தில் நுழைக்கிற வழக்கம் இவர்காலந்தொடங்கித்தான் அதிகமாயிருத்தல்வேண்டும். சங்கத்தார்காலத்துப் பழையநூல்களில் அத்தனையாக வடமொழிகள் அகப்படா; சுத்த தமிழ்ப்பதங்களே மிகுதியாயிருக்கும்.

இவரது பாடல்களில் உவமை, உருவகம், எடுத்துக்காட்டுவமை, தற்குறிப்பேற்றம், வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, பிறிதுமொழிதல், உயர்வுநவிற்சி முதலிய பொருளணிகள் அமைந்திருப்பது மாத்திரமேயன்றி, மடக்கு (யமகம்) பிராசம் முதலிய சொல்லணிகளும் ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலையும், இவரது செய்யுள் நடை பலவிடத்து முடுகுடையதாதலையும், பலவகைச் சந்தங்கள் சந்தப்போலிகள் வண்ணங்கள் பொருந்தியிருத்தலையுங் காணலாம்.

"பண்பாகப்பகர்சந்தம் படிக்காசலா லொருவர்பகரொணாதே" என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ள படிக்காசுப்புலவரும், திருப்புகழ்பாடிய அருணகிரிநாதரும் முதலிய சிலர்போலவே இவ்வில்லிபுத்தூராரும் சிறந்த சந்தக்கவி யென்று இவர் நூலால் தெரிகின்றது.

சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோர்க்கு இனிமை, நன்மொழிபுணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல் முதலிய நூலழகுகளெல்லாம் இவர் நூலில் நன்கு அமைந்திருத்தல், இப்பாரதத்தைப் பார்க்கப் பார்க்கச் செவ்விதிற் புலனாம்.

'குன்றக்கூறல்' முதலிய குற்றங்களி லொன்றும்இந்நூலிலில்லையென்று பொதுப்படக் கூறலாம்; அன்றியும், பலநூல்களிற் காணக்கூடிய 'சென்று தேய்ந்திறுதல்' என்னுங் குற்றம் இந்நூலிலில்லை யென்பது, இந்தநூலை ஆதியோடந்தமாக நோக்குவார்க்குத் தானே தெரியும்.

யுத்தவருணனை, எல்லாநூல்களினும் இந்நூலிற் சிறத்தல் காண்க.

"முன்னோர்மொழிபொருளேயன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவம்" என்றவாறு, இவருடைய நூலில் ஆழ்வார்களுடைய அருளிச்செயல்களின் சொற்பொருட்கருத்துக்கள் சிற்சில இடத்து எடுத்து ஆளப்பட்டிருத்தல், உய்த்துநோக்குமிடத்து விளங்கும்.

பாரதம் அந்தந்தப்பாகத்தின் விஷயத்தைக் குறிக்குஞ் சொற்களால் ஆதிபருவம், சபாபருவம், ஆரணியபருவம், விராடபருவம், உத்தியோகபருவம் பீஷ்மபருவம், துரோணபருவம், கர்ணபருவம், சல்லியபருவம், ஸௌப்திக பருவம், ஸ்திரீபருவம், சாந்திபருவம், ஆநுசாஸநிகபருவம், அசுவமேதபருவம் ஆசிரமவாசபருவம், மௌசலபருவம், மகாபிரஸ்தாநபருவம், ஸ்வர்க்காரோகண பருவம் எனப் பெயர்பெற்ற பதினெட்டுப்பருவங்கள் அடங்கியது. அவற்றுள்

நான்காவது
விராட பருவம்.

விராடபர்வம் என்ற வடமொழித்தொடர் விகாரப்பட்டது. விராடனது சம்பந்தமான பருவ மென்று ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாகக் கொள்க. விராடராஜனது நாடாகிய மச்சதேசத்தின் இராஜதானியிலே விராட ராஜனைச்சார்ந்து பாண்டவர்கள் அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்த வரலாற்றைக் கூறுகின்ற பாகம், இது. பர்வம் - கணு: கரும்பு மூங்கில் முதலியவற்றிற்கு ஏகதேசமாகிய [ஏகதேசம் - ஒருபகுதி] கணுப் போல நூலுக்கு ஏகதேசமாகிய உறுப்பைப் பருவமென்பது, உவமவாகுபெயர். "இணைந்தியல் காலை" [நன் - பத- உஉ.] என்ற சூத்திர விதியால், பர்வம் - பருவம் என வகரத்திற்குமுன் உகரம் வந்தது.

இப்பருவம் - நாடுகரந்துறை சருக்கம், மற்போர்ச்சருக்கம், கீசகன் வதைச்சருக்கம், நிரைமீட்சிச்சருக்கம், வெளிப்பாட்டுச்சருக்கம் என்ற ஐந்து சருக்கங்கள் அடங்கியது. அவற்றில்,

நான்காவது
† நிரைமீட்சிச் சருக்கம்.

இத்தொடர்மொழி-நிரையினது மீட்சியைக் குறித்த சருக்கம் என விரியும்; இதில், முன்னது-ஆறும்வேற்றுமைத்தொகையும், பின்னது - இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்பயனும் உடன்தொக்கதொகையுமாம். நிரை - பசுக்கூட்டம். மீட்சி-மீளுதல்: தொழிற்பெயர்; மீள்-பகுதி: சி-விகுதி. சருக்கம் - ஸர்க்கம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; முடிபு அல்லது படைப்பு என்று பொருள்; அது சங்கேதத்தால், பெரியவகுப்பி னுட்பட்ட சிறிய பாகத்தைக் குறிக்கும். எனவே, பாண்டவர்கள் தாங்கள் மச்சதேசத்து இராசதானியில் விராடராஜனை யடுத்து அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்கின்ற துரியோதனுதியர் கவர்ந்துகொண்டுபோன விராடராஜனது பசுக்கூட்டங்களை அவர்களைவென்று திருப்பிக்கொண்டுவந்த வரலாற்றைக் கூறுங் கூறுபா டென்பது பொருள்.

இது புறத்திணை எழனுள் வெட்சித்திணையின்பாற்படும். அஃதாவது - இருபெருவேந்தர் பொருதுவதுகருதியக்கால் ஒருவர் ஒருவர்நாட்டுவாழும் ஆவும் அந்தணரும் முதலியன தீங்குசெயத்தகாத சாதிக ளாதலின், அவற்றை அங்குநின்றும் அகற்றல்வேண்டிப் போதருகவெனப் புகன்று, அங்ஙனம் போதருதற்கு அறிவில்லாத ஆவினைக் களவினுல் தாமேகைக்கொண்டு போந்து மீளாமற் பாதுகாத்தலும், அந்நிரையை வேந்தர் சென்று பொருது மீட்டுக்கொண்டுவந்து பாதுகாத்தலுமாம். இது, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர் கொள்கை. வேறுசிலர்கொள்கைப்படி, நிரைகவர்தல் வெட்சித்திணையெனவும், நிரைமீட்டல் கரந்தைத்திணையெனவும்படும்.நிரைகவர்பவர்க்கு வெட்சி மலர்மாலைசூடுதலும் நிரைமீட்பவர்க்குக் கரந்தைமலர்மாலைசூடுதலும் உரியன.

---

† இந்தநிரைமீட்சிச்சருக்கத்தின்உரை-காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ உ. வே. சடகோபராமாநுஜாசார்யஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ உ. வே. சே. கிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமிகள் எழுதியவற்றைப் பெரும்பான்மையும் கொண்டது.

கதைத்தொடர்ச்சி.

[பாரதகதை, பிரசித்தமானதாதலால், இந்தச்சருக்கத்துக்கு முன் கதைத்தொடர்ச்சி சுருக்கமாகவே எழுதப்படுகின்றது.]

சந்திரகுலத்திலே புதன் புரூரவா ஆயு நகுஷன் யயாதி பூரு துஷ்யந்தன் பரதன் ஹஸ்தி குரு முதலிய பலஅரசர்கள் தோன்றியபின் அம்மரபில் உதித்து இப்பரதகண்டத்திலே அஸ்திநபுரியிற் செங்கோல்செலுத்திய சந்தனு வென்னும் அரசனுக்கு முதல்மனைவியாகிய கங்கையின் குமாரன் பீஷ்மனென்பவனும், இரண்டாம் மனைவியாகிய கயவகையின் குமாரன் விசித்திர வீரிய னென்பவனும் இருந்தார்கள். (முன்பு சத்தியவதியென்னும் பெயரோடு இருந்து பராசரமுனிவனுடன் சேர்ந்து வியாசமுனிவனைப் பெற்றுப் பின்பு அப்பராசரனருளாற் கன்னிப்பருவமடைந்த கந்தவதியென்னும் மறுபெயரையுடைய இந்த யோஜனகந்தியினிடம் சந்தனுவுக்குப்பிறந்த முதற்குமாரனான சித்திராங்கதன், அப்பெயருள்ள ஒருகந்தருவனால் கொல்லப்பட்டு இளமையில் இறந்தான்.) முன்னைய விரதத்தின்படி வீடுமன் விசித்திர வீரியனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தான். விசித்திரவீரியன் மகப்பெறாது இறந்ததன்பின் அவனுடைய பத்தினிகளுள் அம்பிகையினிடத்துத் திருதராஷ்டிரனும், அம்பாலிகையினிடத்துப் பாண்டுவும், சந்ததி விருத்தியின் பொருட்டுத் தாய்சொற்கடவாத வியாசபகவானது திருவருளாற் பிறந்தனர். அம்பிகையாலேவியனுப்பப்பட்ட தாதிப்பெண்ணினிடத்து வியாசனருளாற் பிறந்த விதுர னென்னுங் குமாரனும் இருந்தான்.

திருதராட்டிரன் பிறவிக்குருடனாதலால், பாண்டு திருதராட்டிரனுக்கு முடிசூட்டி, விதுரனை மந்திரியாக வைத்துக்கொண்டு, தானே இராசாங்க காரியம் பார்த்துவந்தான். பாண்டுவுக்கு மனைவியுடன் சேரக்கூடாதென்று சாபம் நேரிட்டதனால், அவனனுமதிப்படி, அவனது மூத்தமனைவியாகிய குந்தி, தனக்கு இளமையில் துருவாசமுனிவனுபதேசித்திருந்த மந்திரத்தின் மகிமையால் வந்த யமதருமராசனால் யுதிஷ்டிரனையும், வாயுதேவனால் பீமசேனனையும், தேவேந்திரனால் அருச்சுனனையும் பெற்றாள். (முன்பு கன்னிப் பருவத்துச் சூரியனாற் குந்தியினிடம் பிறந்தவன், கர்ணன்.) குந்தியின் சக்களத்தியான மாத்திரி, அவளால் அம்மந்திரம் உபதேசிக்கப்பெற்று, அசுவினீதேவர்களால், நகுலன் சகதேவன் என்னும் இரட்டைப்பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். திருதராட்டிரனுக்குத் துரியோதனன் துச்சாதனன் முதலிய நூறு பிள்ளைகளும், துச்சளை யென்னும் ஒருபெண்ணும் காந்தாரியினிடம் பிறந்தார்கள். (பஞ்சபாண்டவர்களுள், தருமபுத்திரன் துரியோதனாதியர் நூற்றுவரினும் மூத்தவனென்றும், வீமன் முதலிய மற்றைநால்வரும் துரியோதனனுக்கு இளையவரென்றும் அறிக.) பாண்டு சிலகாலத்திற்குப்பின் இறந்து போனான். அப்பொழுது மாத்திரி சககமனஞ்செய்தாள்; [ஸஹகமனம்-உடன் கட்டையேறுதல்.]

பின்பு பாண்டவரும் துரியோதனாதியரும் கூடி அத்தினபுரியில் விளையாடுகையில், வீமன் துரியோதனாதியரினும் மிகமேம்பட்டுத் தோன்றினான்.

அதனால், அவனிடம் அவர்கள் மிக்கபொறாமைகொண்டார்கள். அதனாலாகிய அசசத்தால், துரியோதனன் கர்ணனைத் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டான். பிறகு வீடுமன் இந்நூற்றைவர்க்குங் கிருபாசாரியனைக்கொண்டும், துரோணாசாரியனைக்கொண்டும் படைக்கலவித்தைபயிற்றுவிக்க, அதில் துரியோதனாதியரினும் பாண்டவர் மிக்க தேர்ச்சி யடைந்தனர். அப்பால் வீடுமன், திருதராட்டிரனோடும் விதுரனோடும் ஆலோசித்து, சகலகுணசம்பந்நனை தருமபுத்திரனுக்கு இளவரசுமுடிசூட்டினான். அதுகண்டு அழுக்காறுமிக்க துரியோதனனது கருத்துக்கு இணங்கிய திருதராட்டிரன் புரோசனனென்னுந் துர்மந்திரியுடன் சதியாலோசனை செய்து பாண்டவர்களை வாரணாவதநகரத்துக்குச் செலுத்தி அங்கு அரக்குமாளிகையில் வசிக்கச்செய்து இரவில் தீவைத்து எரித்துவிடவெண்று செய்த தந்திரத்தைப் பாண்டவர் சிறியதந்தையாகிய விதுர னேவிய சிற்பியால் அறிந்து தப்பிப் பிராமண வேடம்பூண்டு திரிந்து திரௌபதியின் சுயம்வரத்துக்குச் சென்று, அங்குக் கட்டியிருந்த யந்திரத்தை அறுத்து அருச்சுனன் திரௌபதியைக் கொண்டுவர, தாயார்சொற்படி அந்த ஒருத்தியை ஐவரும் மணஞ்செய்துகொண்டு திருதராஷ்டிரனால் அழைக்கப்பட்டு அஸ்திநபுரத்துக்கு வந்தார்கள். திருதராட்டிரன் மந்திரிகள் முதலானாரோடு ஆலோசித்துத் தருமபுத்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தபின்பு, அப்பெரிய தந்தையின் கட்டளைப்படி பாண்டவர் காண்டவப்பிரத்தமென்னுங் கடுங்காட்டிற் சேர்ந்து, அங்குக் கண்ணபிரானது கருத்தின்படி தெய்வத்தச்சனான விசுவகருமன் நிருமித்த இந்திரப்பிரத்தமென்னும் நகரத்தில் இருந்து அரசாள, துரியோதனாதியர் அஸ்திநபுரியில்இருந்து அரசாள்வாராயினர்.

பிறகு தருமபுத்திரன் தனது தம்பிமார்நால்வரைக்கொண்டு திக்குவிஜயஞ்செய்து ராஜசூயயாகம் முடித்து வெகுமகிமையுடன் விளங்கினான். அதுகண்டு பொறாமைகொண்டு துரியோதனன் யுதிட்டிரனைத் தந்திரமாகத் தன்னிடம் அழைப்பித்துத் தன்மாமனான சகுனியைக்கொண்டு அவனுடன் சூதாடுவித்து அவனது செல்வம் முழுவதையும் பறித்துக்கொணடு, அவனையும் அவனது தம்பிமாரையும் அவர்களது மனைவியான பாஞ்சாலியையும் அடிமையாக்கி, அவளைத் தீண்டக்கூடாத காலத்தில் துச்சாதனனைக்கொண்டு சபையிற் பலாத்காரமாகக் கொணர்ந்து துகிலுரியச்செய்தான்: அப்பொழுது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணாநுக்கிரகத்தால் அவள் மேல்மேல் ஆடைவளரப்பெற்று மானங்காத்துக்கொண்டாள். பின்பு அவளது கற்பின்பெருமைக்கு அஞ்சித் திருதராட்டிரன் அவர்களை அடிமைத்தன்மையினின்று நீக்கிச் செல்வத்தையுங் கொடுத்தனுப்ப, துரியோதனாதியர் அதனைமறுத்து அவற்றையெல்லாம் கவர்ந்துகொண்டு, மறுசூதாடி அடிமைநீங்கிய அவர்களைப் பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷம் அஜ்ஞாதவாசமும் [அஜ்ஞாதவாசமாவது-ஒருவரும் தம்மை இன்னாரென்று அறியவொண்ணாதபடி நாட்டில் மறைந்துவசித்தல்] செய்துவந்தால் அரசுபெறுமாறு நியமனஞ் செய்து அனுப்பினார்கள்.

அங்ஙனமே பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடனே சென்று பன்னிரண்டு வருஷம் காமியவனம் முதலிய இடங்களில் வசித்து, பின்பு, தருமபுத்திரன் கங்கபட்டனென்னும் சந்நியாசியாகவும், வீமசேனன் பலாயனனென்னும் சமையற்காரனாகவும், அருச்சுனன் பரதநாட்டியம் பயிற்றுவிக்கும் பிருகந்நளையென்னும் பேடியாகவும், நகுலன் தாமக்கிரந்தியென்னும் குதிரைக்காரனாகவும், சகதேவன் தந்திரிபாலனென்னும் இடையனாகவும், திரௌபதி விரதசாரணியென்னும் வண்ணமகளாகவும் மாறுவேடம்பூண்டு விராடநகரத்தில் அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது விராடன் மைத்துனனும் சேனைத்தலைவனுமாகிய கீசகன் பாஞ்சாலியைக் கண்டு மோகங்கொண்டு பலாத்காரஞ்செய்ய, அதனையறிந்த வீமசேனன் நடுராத்திரியில் அக்கீசகனை அவன் தம்பிமார் நூற்றுவருடனே வதைசெய்தான் என்பது.

இனி, இந்நிரைமீட்சிச்சருக்கத்தின் கதைச்சுருக்கம்:—அந்தப் பதின்மூன்றாவது வருடத்தி னிறுதியில், துரியோதனன், பாண்டவர்கள் விராடநகரத்தில் இருக்கலாமென ஒருவாறு ஊகித்துஉணர்ந்து, அவர்களைக்கண்டு பிடிக்கும்படி படையெடுத்துச்சென்று, அந்நாட்டை இருபுறத்தும் வளைத்துப் பசுக்கூட்டத்தைக் கவர்ந்துசெல்ல, அருச்சுனனொழிந்த நால்வரும்விராடனுடன் சென்று தென்புறத்தில் திரிகர்த்தரையும், விராடகுமாரனை உத்தரனுக்குத் தேரூர்ந்துசென்ற பேடிவடிவமான அருச்சுனன் வடபுறத்தில் துரியோதனாதியரையும் போரில்வென்று, முன்னைய நியதிப்படி பதின்மூன்று வருடமுங் கழிந்துவிட்டதனால், அப்பொழுது பாண்டவர்களும் திரௌபதியும் நிஜரூபங்கொள்வாராயினர் என்பதாம்.

1.—கடவுள் வணக்கம்: விஷ்ணுஸ்துதி.

இது - காப்புச்செய்யுள்; இதனால், தாம் எடுத்துககொண்ட சருக்கம் இடையூறில்லாமல் இனிது முடிதற்பொருட்டு உயர்ந்தோர்வழக்கத்தின்படியே கவி கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார். வழிபடுகடவுள்வணக்கமெனவும் எற்புடைக் கடவுள் வணக்கமெனவும், கடவுள் வணக்கம் - இரண்டு வகைப்படும்; வழிபடுகடவுள் வணக்கமாவது-தாம்தாம் குலதெய்வமாகக் கொண்டு ஆராதிக்கின்ற கடவுளை வணங்குதல். எற்புடைக்கடவுள் வணக்கமாவது-தாம் தாம் செய்ய எடுத்துக்கொண்ட காரியத்துக்குத் தகுதியையுடைய கடவுளை வணங்குதல். ஆகவே, ஸ்ரீவைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தவரான இந்நூலாசிரியர் திருமாலைக்குறித்துக் கூறிய இவ்வாழ்த்து - வழிபடுகடவுள்வணக்கமாம்.

(இ - ள்.) தொழுவார்தம் - (தன்னை) வணங்கிப் பிரார்த்தித்த தேவர் முனிவர் முதலியோரது, வினை - தீவினை, தீர-நீங்கும்படி, முன்-முற்காலத்தில், கோலம் ஆய்-வராகாவதாரமாய், வேலை சூழ் பார் - கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தை, எயிறு உழுவானை - கோட்டாற் குத்தியெடுத்த திருமாலினது, நல் நாமம் - நல்ல (ஆயிரத்தெட்டுத்) திருநாமங்களுள், ஒன்று ஆயின் உம் - ஒரு திருநாமத்தையாவது, கற்று - (தாம்) அறிந்து, ஓர்உரு-ஒருமுறை, ஓதி

னார் - சொன்னவர்,—வழுவாத - (தம்தம்ஊழ்வினையைத்) தவறாத, சுரர் ஆக-தேவர்களாகவாயினும், நரர் ஆக - மனிதர்களாகவாயினும், புள் ஆக - பறவைகளாகவாயினும், மா ஆக - விலங்குகளாகவாயினும், புல் புழு ஆக-(எல்லாப் பிறவிகளுள்ளும்) புல்லிய [இழிபிறப்பான] புழுக்களாகவாயினும், ஒன்றில்-யாதாயினும் ஒருபிறப்பில், பிறந்தால் உம்-தோன்றினாலும், நரகில்-நரகலோகத்தில், புகார் - சென்றுசேரமாட்டார்; (எ - று.)—ஏகாரம் - ஈற்றசை.

முன் ஒருகாலத்திற் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டி யெடுத்துக்கொண்டு கடலில் மூழ்கிப்போன இரணியாக்ஷனென்னும் அசுரராசனைத் திருமால் தேவர் முனிவர் முதலியோரது வேண்டுகோளின்படி வராகரூபமாகத் திருவவதரித்துக் கொன்று பூமியைக் கோட்டாற் குத்தி யெடுத்துக்கொண்டுவந்து விரித்தருளின வரலாற்றை உட்கொண்டு, 'தொழுவார்தம்வினைதீர முற்கோலமாய் வேலைசூழ் பாரெயிற் றுழுவான்' என்றார். வினை - இங்கே, பிரளயாபத்து நேர்தற்கு எற்ற தீவினை. நாமத்துக்கு நன்மை - தன்னை ஒருகால் ஓதியவர்க்கும் உயர்பதம் அளித்தல். தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்னும் பிறப்பேழனுள் முதலைந்தனையுங் கூறி, மற்றையவற்றை உபலக்ஷணத்தாற் பெறவைத்தார்; [உபலக்ஷணமாவது - ஒருமொழி, ஒழிந்த தன் இனங்களையுங் குறிப்பது.] எலும்பில்லாத உடம்பினதாதலால், 'புன் புழு' எனப்பட்டது; "எழுவகைத் தோற்றத் தின்னாப்பிறப்பி, னென்பொழி யாக்கை" என்றார் பிறரும்.

தொழுவார், எழுவான் என்பன-இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகச் சொல்லப்பட்ட காலவழுவமைதிகள்; வகரஇடைநிலை காலமுணர்த்தாது தன்மையுணர்த்திற்றெனினும் அமையும். தம் - சாரியை. 'தீர' என்னுஞ் செயவெனெச்சம்-காரியப் பொருளதாதலால், இங்கு எதிர்காலத்தில் வந்தது; இது, 'ஆய்' என்னும் வினைகொண்டு முடியும். கோலம், வேலா, நாமம், ஸுரர், நரர் - வடசொற்கள். பார்-பருமையையுடையது என்றாவது, பார்க்கப்படுவது என்றாவது காரணப்பொருள் கொள்ளத்தக்கது. எயிறு - இங்கே, வக்கிரதந்தம். உழுவானை=உழுவானது; இரண்டனுருபு, ஆறனுருபின் பொருளில் வந்தது; உருபுமயக்கம்: [நன் - பெயர் - ௯0.] 'ஆக' என்ற வினையெச்சம் - இடைச்சொல் தன்மைப்பட்டு, விகற்பப்பொருளில் வந்தது; ஆனதுபற்றியே, "இயல்பினும் விதியினும்" என்ற பொதுவிதிப்படி 'நரராகப் புள்ளாக,' 'மாவாகப்புன்' என அதன்முன் வலிமிகாது "இடையுரிவடசொலின்" என்ற சூத்திரப்படி இயல்பாயிற்று. புன் - பண்படியின் லகரம் னகரமாயிற்று. ஒன்றாயினும், உம்மை-இழிவுசிறப்பு. கற்று,கல் - முதனிலை. ஒன்று என்பதன் விகாரமான 'ஓர்' என்பது - ஒரு என உகரம்பெறாமலும், ஓர் என முதல் நீளாமலும் நின்றது. வழுவாத என்பதனைச் சுரர் முதலிய எல்லாப் பிறவிகளோடுங் கூட்டுக. ஸுரரென்னும் வடசொல்லுக்கு - திருப்பாற்கடல் கடைந்த காலத்து அதனினின்று உண்டான சுரையை [வாருணியென்னும் மதுவை] உண்டவரென்பது பொருள். ஆக என்னுஞ் சொல் ஐந்தும், எண்ணுப்பொருளில் வந்த இடைச்சொற்கள். 'பிறந்தாலும்' என்ற எதிர்மறை

யும்மை, அவர்கட்குப் பிறப்பின்மையை விளக்கிநின்றது. நரகு - வடமொழி விகாரம். புகார்-எதிர்மறைப்பலர்பாற்படர்க்கைமுற்று. காணும் - தேற்றப் பொருளதாய்வந்த முன்னிலை யிடைச்சொல்; இனி, நீங்கள் அறியுங்கள் என உலகத்தாரை நோக்கிக் கூறியதுமாம்.

இதுமுதற் பதினைந்து கவிகள் - பெரும்பாலும் முதல் நான்குசீரும் மாங்காய்ச்சீர்களும், ஈற்றுச்சீரொன்று மாங்கனிச்சீருமாகிய நெடிலடி நான்கு கொண்ட கலிநிலைத்துறைகள். (க)

2.—கவிக்கூற்று: துரியோதனன் நிரைகவர்செய்தியைக்கூறுவேனெனல்.

(இ - ள்.) சூது ஆடி - (துரியோதனன் மாமனான சகுனியுடனே) சூதா டமாடி, அழிவு உற்று - (அவ்வாட்டத்தில்) தோல்வியடைந்து, (அதனால்), முது ஆர் அழல் பாலைவனம்உம் - பழமையாக [இயற்கையாகவே] மிக்க வெப்பமுள்ள பாலைநிலங்களையுடைய காடுகளையும், தட சாரல் முது குன்றம் உம் - பெரிய சாரல்களையுடைய பழமையான மலைகளையும், அடைந்தோர் கள் - அடைந்து வசித்த பாண்டவர்களுடைய, சரிதங்கள் - அஞ்ஞாதவாச காலத்து நடந்த வரலாறுகள் சிலவற்றை, சொன்னோம் - (யாம் கீழ்க்) கூறி னோம்; இனி - இனிமேல், பாத அரவிந்தத்து - (தனது) தாமரைமலர்போ லும் பாதங்களிலே, மருவார் - பகைவர், விழ - (சரணமாக வந்து) விழுந்து தண்டனிட, கொண்டு - (அவர்களைக் கடைக்கண்ணால்) நோக்கிக்கொண்டு, பார் ஆளும் - பூமியை அரசாளுகின்ற, வெம் கோது ஆர் மனத்தோன் - கொ டிய குற்றங்கள் நிரம்பிய மனத்தையுடையவனான துரியோதனன், விராடன் தன் - விராடராசனது, நிரை-பசுக்களை, கொண்ட-கவர்ந்துகொண்டுபோன, கோள் - வரலாற்றை, கூறுவாம் - இனிசொல்வோம்; (எ - று.)

கீழ்ப்பாண்டவசரிதம் கூறிய தாம் இனித்துரியோதனன் கோக்கிரக ணஞ் செய்த வரலாற்றைக் கூறப்போவதைத் தெரிவிக்கின்றார்: படிப்பவர் நன்கு அறியும்பொருட்டுக் கீழ்நடந்தது இன்னது, இனிநடப்பது இன்னது என்று கூறுவது, ஒரு மரபு. சூரிய அக்கினிகளின் சேர்க்கையா லல்லாமல் இயல்பிலேயே வெப்ப மமைந்த தென்பார் 'முதாரழற் பாலைவனம்' என்றும், மலைகளெல்லாம் படைப்புக்காலத்தே படைக்கப்பட்டனவாதலால் 'முதுகுன் றம்' என்றுங்கூறினர். பகைவர்கள் இவனது கடைக்கண்பார்வையையே பெ ரும்பேறாகக் கருதிக் காலில் விழுகின்றன ரென்பதும், இவன் அவர்களது அடிவீழ்ச்சியைக் கடாக்ஷவீக்ஷணமாத்திரத்திலே உகக்கின்றானென்பதும் விள ங்க, 'பாதாரவிந்தத்து மருவார்விழக் கண்டு' என்றார்; இதனால், அடங்காதவர் களை யெல்லாம் அடக்குந் திறமையுடையவ னென்பதும், வணங்காமுடி மன்ன னென்பதுந் தொனிக்கின்றன. இனி, விழக் கொண்டு - விழுவதனால் அவர்களையங்கீகரித்துஎனினுமாம். கோது - கொடுங்கோன்மை, பிறராக்கம் பொறாமை, செய்ந்நன்றியறிவின்மை, முதலியன.

முதுமையென்னும் பண்புப்பெயர், ஈறுபோய் ஆதிநீண்டது. ஆரழல்- வினைத்தொகை; பண்புத்தொகையாய், (பொறுத்தற்கு) அரிய வெப்பமுமாம்.

பாலை - நீரும் நிழலும் இல்லாத சுரமும், சுரஞ்சார்ந்த இடமும். தட + சாரல் = தடஞ்சாரல்; அகரவீற்று உரிச்சொல், வலிவர இன மெல்லெழுத்து மிக்கு முடிந்தது: [நன் - மெய்யீறு - ௩௬.] தட - பெருமையுணர்த்தும் உரிச்சொல்; "தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை" என்பது, தொல்காப்பியம். சாரல் - மலைப்பக்கம்; மலையைச்சார்ந்துள்ளதாகிய பக்கத்துக்குத் தொழிலாகு பெயர். குன்றம், அம் - சாரியை. அழிவுற்று - இராச்சியம் முதலிய செல்வமனைத்தையும் இழந்து. 'உற்று' என்றவினையெச்சத்தில், 'உறு' என்ற குறிலிணைப்பகுதி இடையே தன் ஒற்று இரட்டி இறந்தகாலங்காட்டியது. அடைந்தோர் - ரகரவீற்று வினையாலணையும் பெயரின் ஈற்றயல் ஆ ஓவாயிற்று; [நன் - பொது - ௨.] கள் - விகுதிமேல்விகுதி. சரிதங்கள் - மற்போர், கீசகன்வதை முதலியன. சொன்னோம் - தனித்தன்மைப்பன்மை; கவிமரபுபற்றி வந்தது; 'இன்' இடைநிலை, முதல்குறைந்தது. சொன்னோம், கூறுவாம் என்பன - 'யாம்' என்னும்பெயர் தொக்குநின்றதனோடு முடியும்; தோன்றா எழுவாயுமாம். பாதாரவிந்த மென்னும் முன்பின்னாகத்தொக்குவந்த உவமத்தொகை - வடநூன்முடிபு, தீர்க்கசந்தி. அடிக்குச் செந்தாமரை மலருவமை - செம்மையும், மென்மையும், அழகுங் கருதி. மருவார் - (தன்னோடு) கூடாதவர்; எனவே, பகைவர்: எதிர் மறைப்பலர்பால் வினையாலணையும்பெயர்; எதிர்மறை ஆகாரம் புணர்ந்துகெட்டது: மருவு - பகுதி. மனம் - மநஸ் என்னும் வடசொல்லின் விகாரம். கோள் - கொள்கை; முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். வநம், சரிதம் - வடசொற்கள். (௨)

3.—பாண்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்கும்படி துரியோதனன் அனுப்பிய தூதர் மீண்டும் வருதல்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது துரியோதனன்),—'ஈர் ஆறும் ஒன்றும் சுரர்க்கு உள்ள நாள் - தேவமானத்தாற் பதின்மூன்று தினங்கள் [பதின்மூன்றுவருஷங்கள்], சென்ற - (பெரும்பாலுங்) கழிந்தன; (ஆகையால்), இனி - இனிமேல், அடல் ஐவர் - வலிமையையுடைய பஞ்சபாண்டவர்கள், நம்முடன் - நம்மோடு ஒப்பாக, பார் ஆள வரும் முன்னர் - பூமியை ஆளுவதற்கு வரும் முன்னமே, உறை நாடு - (அவர்கள் உருத்தெரியாமல் மறைந்து) வசிக்கின்ற தேசத்தை, பார்மின்கள் - (இன்னதென்று தேடிக்) கண்டறியுங்கள்,' என்று - என்றுசொல்லி, ஓர் ஆயிரம் கோடி ஒற்று ஆள் - ஓர் ஆயிரகோடி வேவுகாரர்களை, விடுத்தான் - (தேசங்கள் தோறும்) அனுப்பினான்; அ ஒற்று ஆள்களும் - அவ்வொற்றர்களும், வார் ஆழி சூழ் எல்லை உற ஓடி - நீண்ட கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகமுழுவதும் ஓடிச்சென்று (தேடி), (அவர்களிருக்குமிடம் அறிந்துகொள்ளாமலே), விரைவின்கண் - சீக்கிரமாக, வந்தார்கள்—; (எ - று.)

இன்னும்உள்ள சிலநாள்களுங் கழிந்தால் அஞ்ஞாதவாசமும் முடிந்து மீண்டும் பாண்டவர்கள் உலகாளவருவார்கள்; அச்சிலநாள்களுங் கழிவதற்கு முன்னமே அவர்களை இன்னவிடத்து இன்னாரென்று கண்டுபிடிக்கவேண்டும்: அங்ஙனங் கண்டுபிடித்தால் முன்னையேற்பாட்டின்படி மீண்டும் அவர்

களைக் காட்டுக்கே துரத்திவிடலாமென்கிற கெடுநினைவால், இவ்வாறு கூறினான்: இதனை "அரிவையோ டகன்று நீவி ரைவரு மடவி யெய்திச், சுரர்தின மீரா றங்கட் டுன்னுதிர் மன்னுநாட்டி, னொருவரு மறியாவண்ண மொருதின முறைதி ருங்கள், பெருவிறலரசும் வாழ்வும் பின்னுறைப் பெறுதி ரென்றான்," "மறைந்துறை நாளினும்மை மற்றுளோ ரீண்டுளாரென், றறிந்திடின் மீண்டு மிவ்வா றரணிய மடைதி ரென்றான்" என்று கீழ்ச்சூதுபோர்சசருக்கத்திற் கூறியவாற்றால் அறிக. இத்தகைய கெடுநினைவுகள் பற்றியே, கீழ் "வெங்கோதார் மனத்தோன்" என்றது. இங்ஙனம் வஞ்சனையால் வெல்லலாமே யன்றி வீரத்தால வெல்லுதல் அரிதென்னும் நோக்கத்தால், 'அடலைவர்' என்றான். அடல்-தேகபலம், புத்திபலம் இவற்றுடனே தெய்வபலமும். மனிதர்க்கு ஒருவருடம் தேவர்க்கு ஒருநாளாதலால், 'சுரர்க்கு உள்ளநாள்' எனப்பட்டது. முன்பு துரியோதனாதியர் தவணைகூறும்பொழுது, பதின்மூன்றுவருடமென்று சொன்னாற் கேட்பதற்குப் பயங்கரமாயிருக்குமென்று கருதி அங்ஙனங்கூறாமல் அதனைமறைத்து மேல்நோக்கில் எளிதென்று தோன்றுமாறு 'தேவமானத்தாற் பதின்மூன்றுநாள்' என்று சுருக்கமாக்கூறியமைபற்றி, இங்கும் அங்ஙனமேகூறப்பட்டது; பாண்டவர்கள் தேவாம்சமாதல்பற்றியும், அவர்கட்கு அங்ஙனம் வரையறைகூறுதல் சாலும். 'ஈராறும் ஒன்றும் சுரர்க்குள்ள நாள் சென்ற' என்றது - வனவாசஞ்செய்யவேண்டிய பன்னிரண்டாண்டுகளும், அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்யவேண்டிய ஓராண்டிற் பலநாள்களுங் கழிந்தன வென்றபடி. வனவாச அஜ்ஞாதவாச காலங்கள் 'ஈராறும் ஒன்றும்' எனப் பகுத்துக் கூறப்பட்டன. கடத்தற்கு அருமையில் அப்பன்னிரண்டுநாளுக்கு ஈடாகும் இவ்வொருநாளேயென்பது போதருதலுங் காண்க.

ஈராறு - பண்புத்தொகை. நாள் - பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்; இங்குப் பன்மைவினைகொண்டது. சென்ற - 'அன்'சாரியைபெறாதுவந்தமுற்று. 'நம்முடன்' என்ற தனித்தன்மைப்பன்மை, செருக்குப்பற்றி வந்தது. முன்னர்,அர்-சாரியை.ஐவர்-தொகைக்குறிப்பு.பார்மின்-ஏவற்பன்மைமுற்று;கள்-விகுதிமேல் விகுதி. கோடி-நூறுலக்ஷம். 'ஓராயிங்கோடி' என்றது - மிகப் பலவாய எண்ணிற்கு ஒன்று காட்டியவாறு. ஒற்றாள்-தேயமெங்குஞ் சென்று கண்டு ஆங்காங்கு நிகழ்வனவெல்லாம் ஒற்றியுணர்ந்துவருகின்ற ஆள்; வினைத்தொகை: ஒற்றாகிய ஆள் எனக்கொண்டால், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாம். ஒற்று-ஒற்றன்; உயர்திணைப்பொருள்தரும் அஃறிணைச்சொல். ஆள்களும் - இறந்தது தழுவியஎச்சம், கதைத்தொடர்ச்சியை விளக்குவது. ஆழி - ஆழ்ந்திருப்பது; இ - வினைமுதற்பொருள்விகுதி. இனி, ஒன்றும்என்பதனை எண்ணாகக்கொள்ளாது பெயரெச்சமாக் கொண்டு, 'தேவர்க்குப்பொருந்திய நாட்கள் பன்னிரண்டுங் கழிந்தன; இனி, ஒருநாளைக்குள்ளே கரந்து உறைபவரைக் கண்டறிமின்' என்றுமாம். விரைவின்கண், கண்-ஏழனுருபு, இன் - சாரியை. (௫)

4.—மீண்டுவந்த தூதர் தாம் பாண்டவரைக்காணாமையைத் தெரிவித்தல்.

(இ - ள்.) (ஓடிவந்த ஒற்றர்கள் துரியோதனனைநோக்கி), 'தோடுஎன்று தாது என்று தெரியாது-பூவிதழ்இதுவென்றும் பூந்தாது இதுவென்றும் பகுத்தறியவொண்ணாதபடி, மது மாரி சொரி - தேன்மழையை மிகுதியாகப் பொழிகின்ற, மாலையாய்-(நந்தியாவட்டமலர்) மாலையையுடையவனே!—காடு என்று - காடுகளும், மலை என்று-மலைகளும், நதி என்று - ஆறுகளும், கடல் என்று - கடல்களும், கடல் ஆடை சூழ் நாடு என்று-கடலாகிய சேலையினாற் சூழப்பட்ட தேசங்களும், நகர் என்று - பட்டணங்களும் ஆகிய இவ்விடங்களில் [பூமிமுழுவதும்], யாம் நாள்தோறும் நாடாத திசை இல்லை - நாங்கள் தினந்தோறுந் தேடிப்பாராத இடம் (சிறிதும்) இல்லை [முழுவதுந் தேடிவந்தோம்]; நீடு என்று வலம் மேவும் அவனிக்குள் - நீண்ட சூரியன் சுற்றிவருகின்ற பூமியிலே, அவர் இல்லை - அப்பாண்டவர்கள் (எங்கும்) இல்லை; நின் பாதமே - உன்திருவடிகளாணை,' (என்று கூறினார்); (எ - று.)

'சூரியனொளி செல்லுமிடமெல்லாஞ் சுற்றித்தேடினோம், இல்லை' என்றார். தம் வார்த்தை வாய்மையேயென்றற்கு, 'நின்பாதத்தாணை' என்றார்; இவ்வாறு சேவகர்கள் எசமானனிடத்துக்கூறுவது இயல்பு. 'ஆணை' என்பது, வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. 'நின்னாணை' என்ற பொருளில் 'நின்திருவடியாணை' என்றது, தமது பணிவுதோன்ற அரசனை உயர்த்திக்கூறும் உபசாரமொழி. அழிவின்றி நெடுங்காலம் இருத்தலாலும், நெடுந்தூரஞ்சென்று விளங்கும் ஆயிரங்கிரணங்களை யுடைமையாலும், உலகமுழுவதும் ஒளிர்வதாலும், 'நீடென்று' எனப்பட்டது. நீடு அவனி யெனவும் இயைக்கலாம்.

முதலிரண்டடிகளிலுள்ள 'என்று' என்னுஞ் சொல்லெல்லாம் - எண்ணிடைச்சொல். பூமியைச சூழ்ந்துள்ள கடலைப் பூமிதேவியுடுக்கும் ஆடையென்றல், கவிசமயம். நகர் - நகரம் அல்லது நகரீ என்பதன் விகாரம்.திசா என்னும் வடமொழி, ஆவீறு ஐயாயிற்று. இல்லை - ஐம்பால் மூவிடத்துக்கும் பொதுவாகிய குறிப்புமுற்று; (வேறு, உண்டு என்பனவும் இவ்வாறே.) தாது மகரந்தப்பொடி, பூந்துகள். என்று - சூரியனுக்குக் காரணப்பெயர்; (இயற்கையிலேயே) ஒளியையுடையது.நதீ, அவநி-வடசொற்கள். அவநி - பாதுகாக்கப்படுவதென்று காரணப்பொருள்பெறும். (௪)

5.—பாண்டவர்வசிக்கிறநாடு இவ்விதமாயிருக்குமென்று வீடுமன்கூறல்.

(இ - ள்.) முன் - முன்னே, ஒற்றை - ஊதுகொம்புகளும், இரு சங்கம்-(வலம்புரி இடம்புரி என்னும்) இருவகைச் சங்குகளும், உடன் ஊத - ஒருசேர ஊதாநிற்க, எதிர் சென்று - (பகைவர்களை) எதிர்த்துப்போய், முனை வெல்லும் - போரிற் சயிக்கின்ற, மா மன் - பெரிய அரசனான துரியோதனனது, ஒற்றர் - வேவுகாரர்கள், இது கூற - இவ்வார்த்தையைச் சொல்ல,—மந்தாகினீ மைந்தன் - கங்கையினது புத்திரராகிய பீஷ்மர்,—மகன் மைந்தனுக்கு - (தமது) பௌத்திரனாகிய துரியோதனனுக்கு,— 'அறன் காளை உறை நாடு - தருமபுத்திரன் (மறைந்து) வசிக்கின்ற தேசம், உன் ஒற்றர்

உணர்தற்கு வரும்ஓ - உனது ஒற்றர்கள் அறியக்கூடுமோ? (அது), மின் ஒற்றும் கார் மழை உண்டு - மின்னல்கள் பொருந்திய மேகங்கள் பெய்கின்ற (மிக்க) மழை யுள்ளதாகும்; விளைவு உண்டு - (நல்ல) விளைவுள்ளதாகும்,' என-என்று, தேடும் விரகு - (பாண்டவர்களிருக்கின்ற இடத்தைத்) தேடிக் கண்டறியத்தக்க உபாயத்தை, ஓதினான் - சொன்னார்; (எ - று.)

பிரமனது சாபத்தாற் குருகுலத்திலே சந்தனுமகாராஜாவாய்ப் பிறந்த வருணனுக்கு முதல்மனைவியான கங்கையினிடத்து வசிஷ்டமுனிவர் சாபத்தால் அஷ்டவசுக்களுட் பிரபாஸனென்னும்வஸு பீஷ்மனாகத்தோன்றியதனால், 'மந்தாகினிமைந்தன்' எனப்பட்டான். அதன் விவரம்:—முன்ஒருகால் தேவர்கள்யாவருங் கூடிய பிரமதேவனது சபையிற் சென்று கங்காநதியின் பெண்தெய்வம் வணங்கியபொழுது, அங்குவந்திருந்த வருணன், அவளழகை உற்றுநோக்கிக் காதல்கொண்டான்; கங்கையும், அவன்மீது காதல்கொண்டு எதிர்நோக்கினாள்; அதனையறிந்த நான்முகக்கடவுள், வருணனைப் பூமியில் மானுடப்பிறப்பெடுக்கவும், கங்கையை மானுடமகளாய் அவனைச் சிலநாள் மணந்திருக்கவும் சபித்திட்டான்; அங்ஙனமே வருணன் குருகுலத்திற் சந்தனுவாய்ப் பிறந்தான்: கங்கையும் ஒரு மனித மகளாகி 'யான் எந்தெந்தத் தீச்செயல்செய்யினும் மறுக்கலாகாது' என்னும் நிபந்தனையோடு அவனை மணஞ்செய்துகொண்டாள். இது நிற்க; பிரபாசனென்னும்வசு, தன்மனைவியின்சொல்லைக் கேட்டு, வசிட்ட முனிவனிடமுள்ள காமதேனுவைக் கொள்ளைகொள்ள எண்ணினான்; மற்றையேழுவசுக்களும் அவனுக்கு உதவிசெய்யவே, எண்மரும் இரவிற் சென்று பசுவைக் கவர்ந்தனர்; அதனை யுணர்ந்த வசிட்டமகாமுனிவன் அஷ்டவசுக்களையும் மானுடசன்ம மெடுக்கவும், அவர்களுள் மனைவிசொற்கேட்ட பிரதானனான பிரபாசனைப் பூமியிற் பலநாள் வாழ்ந்து பெண்ணின்ப மற்றிருக்கவும் சாபங்கொடுத்தான்; எட்டுவசுக்களும் சந்தனுவுக்குக் கங்கையின்வயிற்றிற் பிறந்தனர். முதல்பிறந்த எழுகுழந்தைகளையும், பிறந்த அப்பொழுதே தாய் கங்காநதியில் எடுத்தெறிந்து விட்டாள்; எட்டாவதுபிள்ளை பிறந்தவுடனே தந்தை 'அக்குழந்தையைக்கொல்லலாகாது' என்று மறுக்க, கங்கை கணவனை விட்டு நீங்கினாள். அவ்வெட்டாவது மகனே இவ்வீடுமன் என அறிக. திருதராட்டிரன் பாண்டு இவர்கட்குத் தந்தையான விசித்திரவீரியனுக்குத் தமையனாதலால், இவன் கௌரவ பாண்டவர்க்குப் பெரியபாட்டனாவன். அன்பினாலும் உறவுரிமையாலும் உள்ள ஒற்றுமை நயந் தோன்ற, தம்பியின் மகன்மைந்தனை 'மகன்மைந்தன்' என்றே கூறினார்.

தருமபுத்திரன் அறநெறி சிறிதுந் தவறாதவனாதலால், அவன் உறையும் நாட்டில் மழையும் விளைவும் உண்டென்றார்;தருமமுடையோர் தங்குமிடத்து மழைவளஞ் செழிப்பது, இயல்பு: "நல்லாரொருவருளரே லவர்பொருட்டா, லெல்லார்க்கும் பெய்யுமழை", "மழையுந், தவமிலா ரில்வழி யில்லை", "நிலத்தியல்பு, வான முறைத்துவிடும்" என்பன காண்க. நீர்வளம் நிலவளத்துக்குக் காரணமாதலால், அம்முறையே 'மழையுண்டு விளைவுண்டு' எனப்பட்டது.

விளைவு - நெல்முதலிய தானியங்கள் விளைதல். 'அறன் காளையுறைநாடு உன் ஒற்றருணர்தற்கு வருமோ' என்றதில், நீ அறஞ்சிறிது மில்லாதவனென்ற குறிப்புத் தொனிக்கும். திருமாலின் திருவடித்தீர்த்தமானது, வானத்திற் பாய்கையில் 'மந்தாகினி'என்றும், பூமியிற்பாய்கையில் 'கங்கை' என்றும்,பாதாளத்திற்பாய்கையில் 'போகவதி' என்றும் பெயர்பெறும்; "அரங்கருலகளந்த, பாதத்துநீர் விண் படி பில மூன்றிலும் பால்புரைவெண், சீதத் தரங்க மந்தாகினியாகிச் செழுங்கங்கையாய், மேதக்க போகவதியாகி நாளும் விழுகின்றதே" என்றது காண்க.

மூன் - இடமுன். ஒற்றை-துளைக்கருவியாகிய ஒருவாத்தியம். இருசங்கம்-இரட்டைச் சங்கங்க ளென்றுமாம்; இரண்டுபக்கத்திலும் இரண்டு சங்க மென்க. மங்கலச்சங்கு வெற்றிச்சங்கு என்ற இருவகைச்சங்குக ளென்றலும் அமையும். போரைக்குறிக்கின்ற சங்கமும் வெற்றியைக்குறிக்கின்ற சங்கமும் ஆகிய இரண்டும் விரைந்துஊத வென்று உரைப்பாருமுளர்; பகைவரைப் போரில் விரைவாக வெல்லுதல் தோன்றும். இனி, ஒற்றை யிருசங்கம் - வெற்றிச்சங்கு மங்கலச்சங்கு கொடைச்சங்கு என்ற மூன்று வகைச் சங்குகள் என்று உரைப்பர் ஒருசாரார். எதிர்த்து என்பது, விகுதி முதலியன கெட்டு 'எதிர்' என நின்றது; "வரிப்புனை பந்து" என்பதில் 'வரிந்து என்பது போல. மா-மஹா என்னும் வடசொல்லின் விகாரம். ராஜராஜ னாதலால், 'மாமன்' என்றார். மன்-பெருமை; மன்னனுக்குப் பண்பாகுபெயர். அறன்-'அறம்' என்ற அஃறிணைப்பெயர் ஈறுதிரிப்போலிபெற்ற தென்பதனிலும், 'அன்' விகுதி பெற்று உயர்திணைப்பெயராயிற் றென்றல், இவ்விடத்திற்கு ஏற்கும். தருமத்தினின்று தவறியவர்க்குத் தான் நடுவுநிலைமை சிறிதுந் தவறாமல் தக்க தண்டனை செய்து தருமத்தைக்காத்தலால், யமனுக்கு 'தருமன்' என்று பெயர்; அப்பெயர்ப்பொருளையே 'அறன்' என்று குறித்தார். இனி, மந்தாகினீ மைந்தன்மகன் - வீடுமனது மகனை திருதராட்டிரன், தன்மைந்தனுக்கு ஓதினான் என்று உரைத்து, திருதராட்டிரன் துரியோதனனுக்குச் சொன்னது இவ்வுபாய மென்பாரு முளர்.

மைந்தன்-மைந்தினையுடையவன்; மைந்து-வலிமை, இளமை, அழகு. மகன்-திருதராட்டிரன். உணர்தற்கு-குவ்வீற்று எதிர்காலவினையெச்சம்; து, அல் இரண்டும் - சாரியை. ஓகாரம் - எதிர்மறை. காளைபோன்றவனைக் காளையென்றது, உவமவாகுபெயர். காளை-இளவெருது; இது - கம்பீரமான தோற்றத்துக்கும், நடைக்கும், வலிமைக்கும் உவமை. கருமையென்னும் பண்புப்பெயர் ஈறுபோய் ஈற்றயலுகரமுங் கெட்டு ஆதிநீண்டு 'கார்' என நின்றது; இந்நிறப்பெயர், அதனையுடைய மேகத்துக்குப் பண்பாகுபெயர். 'தேடும்விரகு' என்றவிடத்து, மகரவொற்று - ககரத்திற்குமுன் வந்ததனால், மகரக்குறுக்கமாம்; மாத்திரை-கால். ஸங்கம், மந்தாகினீ-வடசொற்கள். மைந்தனுக்கு ஓதினான் என இயையும்; நான்கனுருபு, கொடைப்பொருளின்பாற்படும். (௫)

௬.—ஓர் ஒற்றன் விராடநகரத்துநிலைமையை யெடுத்துக்கூறுதல்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது),—ஒற்று ஆளில் ஒருவன்-(தேடிவந்த) ஒற்றர்களுள் ஒருவன்,—பணிந்து - வணங்கி,— 'வில் தானை-வில்லையுடைய சேனை

யையும், வெம் போர் - (பகைவர்க்குக்) கொடிய போரையுமுடைய, விராடன் தன் - விராடராஜனது, வளம் நாடு ஏ-வளப்பம் பொருந்திய மச்சதேசமொன்றே, என்றும்-எந்தநாளைக்காட்டிலும், எ வாழ்வும் உண்டு ஆகி - எல்லா வாழ்வுகளும் உள்ளதாய், மேம்பட்டது - (மற்றையெல்லாநாடுகளினும் இப்பொழுது) மேன்மைப்பட்டிருக்கின்றது; மல் - மற்போரில்வல்ல, தாழ்-(முழங்காலளவும்) நீண்டு தொங்குகின்ற, புயம் - கைகளையுடைய, கீசகனும்-கீசகனென்பவனும், ஒரு வண்ணமகள் காரணத்து - அலங்காரஞ்செய்கின்ற ஒரு (பணிப்) பெண்ணை விரும்பிய காரணத்தால், இற்றான் - இறந்தான், எனும் சொல்லும் - என்கிற பெருவார்த்தையும், உண்டு - உளது', என்று—, நிருபற்கு - துரியோதனராஜனுக்கு, எடுத்து ஓதினன் - எடுத்துச் சொன்னான்; (எ - று.)

கீசகன் - விராடன் மனைவியாகிய சுதேஷ்ணையின் உடன்பிறந்தவன். தான் - அசை. உம்மை-உயர்வுசிறப்பு; அது - வீமசேனனைப்போன்ற பெருவீரராலன்றிப் பிறரால் கொல்லமுடியாத அக்கீசகனது பலவாயிரம் யானைபலங்கொண்ட வலிமையின் உயர்வைத் தெரிவித்து நின்றது. வண்ணமகள் - ஒப்பனைசெய்பவள். ஒருவண்ணமகள் காரணத்துக் கீசகன் இற்றானென்ற செய்தியை எடுத்துக்கூறியது, அங்கு வீமன் இருத்தல்கூடு மென்று குறிப்பித்தவாறும்.

எவ்வாழ்வும், எகரவினா-எஞ்சாமைப்பொருளை யுணர்த்திற்று. வாழ்வுகள் - ராஜாங்கம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமை என்னும் அஷ்டைசுவரியங்கள். உம்மை - முற்றுப்பொருளது. பிரிநிலை ஏகாரம், பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. வில் - வேல் வாள் முதலிய மற்றை ஆயுதங்கட்கும் உபலக்ஷணம். வளம் - நிலவளம் நீர்வளம் முதலியன. ஆல் - ஈற்றசை. தாழ்புயம் - ஆஜாநுபாகு; கைகள் முழங்காலளவும் நீண்டிருத்தல், உத்தமவிலக்கணம். புயம் - புஜம்; ஜகரம்-மொழியிடையில் யகரமாயிற்று. போர்-பொரு என்ற முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். இற்றான் - இறு என்னுங் குற்றியலுகரத்தின்பகுதி ஒற்றிரட்டி இறந்தகாலங் காட்டிற்று. சொல்லும், உம்மை-இறந்ததுதழுவிய எச்சம். ந்ருபன் - மனிதர்களைக் காப்பவன்; வடசொல்: ந்ரு - மனிதர். எனும் = என்னும்; தொகுத்தல். (சு)

7.—விராடநகரத்து நிரைகவரவேண்டுமென்று கர்ணன் கூறுதல்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு),—இரவி மைந்தன் - சூரியபுத்திரனாகிய கர்ணன்,—'வள் தார் விராடன்தன்-வளமான (செங்கழுநீர்) மாலையையுடைய விராடராசனது, வளம் நாடு - வளப்பம்பொருந்தியநாட்டை, தண்டால் - (நமது)சேனைகளைக்கொண்டு, மலைந்து - போர்செய்து தொறு - (அவனது) பசுக்கூட்டங்களை, கொண்டால் - (நாம்) கவர்ந்து ஓட்டிக்கொண்டு வந்தால், அவன் சூழலில் - அவனது நாட்டில், சூழும் வினயம் குறிப்போர் இருப்பு உண்டு ஆகில் - பொருந்திய வணக்கத்தைக் காட்டுகின்றவர்களான பாண்டவர்கள் அங்கு இருத்தல் உள்ளதாகுமானால், நிரை மீளும் - (நாம் கவர்ந்த)

பசுக்கூட்டம் மீட்கப்படும்: இன்று ஆகில் - (அவர்களிருப்பு) இல்லையானால், மீளாது - (அது) மீட்கப்படாது; என் உள் கோள் இது - என் மனத்திற் பொருந்திய எண்ணம் இதுவாகும்,' என்று—, தாழும் எண் இதயத்து நிருபற்கு உரைத்தான் - இழிந்த எண்ணங்களுள்ள மனத்தையுடைய துரியோதனராசனுக்குச் சொன்னான்; (எ - று.)

மகாபலசாலியாய்ச் சேனைத்தலைவனாயிருந்த கீசகனும் தம்பிமாரோடு இறந்துபோனதனால் அங்குப் பாண்டவர்களிருந்தாலொழிய நிரை மீளாதென்று, பாண்டவர்கள் அங்கு இருத்தலையும் இராமையையுங் கண்டுபிடித்தற்கு உபாயங்கூறினான்.

தார்க்கு வண்மை - மிக்க வாசனை வீசுதலும், தேன் மழைபொழிதலும். வண்டு ஆர் எனப் பிரித்து, நாட்டோடு இயைத்து, (நீர்வளத்தால்) சங்குகள் நிரம்பிய நாடென்றுமாம்:வண்டு-சங்கு. சூழல் - இடம். சூழும் வினயங்குறிப்போர்-ஆராய்ந்துசெய்யுந்தந்திரத்தைக்கருதியுள்ளவரெனினுமாம்; இனிசூழும் வில் நயம் குறிப்போர் எனப் பிரித்து - வளைந்த வில்லின் வித்தையில் வல்லவர் எனினும்பொருந்தும். எண்தாழும் இதயம் - ஆலோசனையில்அழுந்திக் கிடக்கின்ற மனமுமாம். கோள் - கொள்ளப்பட்டது; எண்ணம்.இரவி - ரவி; ரகத்திற்கு இகரம் மொழிமுதலாகி முன்வந்தது. (எ)

8.—தக்ஷிணகோக்கிரகணம் [தெற்குப்பக்கத்து நிரைகோடல்.]

(இ - ள்.) தக்கோர் தரும் சொற்கள் கேளாத - பெரியோர்களது தக்க நல்வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவற்றின்படி நடத்தலில்லாத, துரியோதனன் —,சொல்லினான் - கட்டளையிட்டான்; (அதனால்), அரசு ஆன திரிகர்த்தர் கோன் - (பல அரசர்க்குத்) தலைவனான திரிகர்த்தராஜன்,—மிக்கோர் மிலைச்சும் - மேலான போர்வீரர் அணிகின்ற, செழு - செழுமையான, விறல் — வலிமையைக் குறிக்கின்ற, வெட்சி தாமம் - வெட்சிப் பூமாலையை, மிலை - தரித்த, தோளினான் - தோள்களையுடையவனாய்,—திக்கு ஓதை எழ - திக்குக்களிலெல்லாம் எதிரொலி உண்டாம்படி, முரசங்கள் விம்ம - பேரிகை வாத்தியங்கள் முழங்க, அக்ரோணி படையோடு - ஓர் அக்ஷௌஹிணி சேனையுடனே, அவன் சாரிலே - அவ்விராடனது நாட்டினிடத்தே, (தெற்குப் பக்கத்தே), போய்—, ஆன் அடித்தான் - பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்ந்தோட்டினான்; (எ - று.)

தக்கோர் - தகுதியுடையவர். துர்யோதநன் - வடசொல்;(பகைவர்க்குக்) கொடிய போரையுடையவன். துரியோதனன் சொல்லினான் - துரியோதனனது கட்டளைச்சொல்லினா லென்றுமாம். மிலைச்சும், மிலைச்சு - பகுதி. தாமம் - வடசொல். வெட்சியென்னும் மரத்தின்பெயர், அதன்மலர்க்கு முதலாகுபெயராம். வெட்சி - பகைநிரைகவரச்செல்லும் வீரர் அணியும் மாலை. தோளினான் - குறிப்புமுற்றெச்சம். முரஜம் - வடசொல். கோன், ஆன்— னகரமெய் - சாரியை. இமயமலைக்கும் விந்தியமலைக்கும் இடையி லுள்ளதான ஆர்யாவர்த்தமென்னும் புண்யபூமிக்கு வடமேற்றிசையிலுள்ளது திரிகர்த்த

தேய மென்பர். இத்தேசத்து அரசன் - சுசர்மா. அக்குரோணி-வடமொழிச் சிதைவு; அது-தேர் இருபத்தோராயிரத் தெண்ணூற்றெழுபது, யானை இருபத்தோராயிரத்தெண்ணூற்றெழுபது, குதிரை அறுபத்தையாயிரத்துநூற்றுப்பத்து, காலாள் லக்ஷத்தொன்பதிணாயிரத்து முந்நூற்றைம்பது; ஆக - இரண்டு லக்ஷத்துப்பதினெண்ணாயிரத்தெழுநூறு கொண்டது. படை - பகைவரைப் படுப்பது; படுத்தல் - அழித்தல். (அ)

9.—பகைவர் நிரைகவர்ந்ததை நிரைகாவலர் விராடனுக்குக் கூறுதல்.

(இ - ள்.) (உடனே),—நல் நிரை காவல் நின்றோர் - நல்ல பசுக்கூட்டங்களுக்குக் காவலாகநின்ற இடையர்கள்,—கரை காண அரிது ஆன - கரையைக்காணுவதற்கு அரியதாகிய, கடல் - கடலை, ஒத்த - போன்ற, வெம் சேனை - கொடிய சேனை, கை சூழவும் - (தன்) பக்கங்களிற் சூழ்ந்து நிற்கவும், தரை காவல் பெறு - பூமியைக் காக்குந்தொழிலைப் பெற்ற, தோளின் ஆண்மை - புஜபலத்தாலாகிய வீரத்தன்மையையுடைய, பெருங் கேளிர் - சிறந்த உறவினாகளும் சினேகிதர்களும், தன் சூழவும் - தன்னைச்சூழ்ந்திருக்கவும், விரை காலும் மலர் ஓடை எனும் ஆறு-வாசனைவீசுகின்ற மலர்களையுடைய நீரோடை யென்று உவமைகூறும்படி, இருக்கும் - (தெளிவுங் குளிர்ச்சியுமுடையவனாய்) அரசுவீற்றிருக்கின்ற, விராடற்கு - விராடராஜனுக்கு,—தெவ்வர் - பகைவர்கள் [திரிகர்த்தன் முதலியோர்], நிரை கொண்டது - பசுக்களைக் கவர்ந்துசென்ற செய்தியை, பணிந்து ஓதினர்-வணங்கிச் சொன்னார்கள்; (எ - று.)

குறைகூறுங் குடிகள்பால் முகமலர்ச்சியையும் தண்ணளியையும் மாறுமையுடையவ னென்பது, 'விரைகாலுமலரோடையெனுமா றிருக்கும் விராடன்' என்பதன் கருத்து; உவமையணி. 'மலரோடை' என்ற உவமையால், அவனது சேனையுங்கேளிரும் அவனைப் பிரியாதுநின்று அவனுக்குநேரும்இன்ப துன்பங்களை அவனோடொக்க அனுபவிக்கும்பேரன்புடையவரென்பதும் தோன்றும்; "அக்குளத்திற், கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே, ஒட்டியுலர்வா ருறவு" என்பது காண்க. 'இரட்டுறமொழிதல்' என்ற உத்தியால், 'கேளிர்' என்ற சொல்லுக்கு - உறவினரும் நண்பரு மென இருபொருள் ஒருங்கு கொள்ளப்பட்டது. சேனைக்குக் கடலுவமை - மிக்கபரப்புக்கும், ஆரவாரத்துக்கும், அச்சந் தருதற்கும், அணியணியாக வருதற்கு மென்க. கை - பக்கம்; இனி, உபசர்க்கமாகவுங் கொள்ளலாம்.

தரை - தரா என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; (பொருள்களைத்) தரிப்பதென்று பொருள்பெறும். ஆண்மை-ஆண்தன்மை; மை-தன்மைப்பொருள் விகுதி. கேளிர்-ஒருவர்க்கொருவர் க்ஷேமங்களைக் கேட்டு மகிழ்பவர்; கேள் - பகுதி, இர் - பலர்பால்விகுதி: கேண்மையென்ற பண்பினடியாப் பிறந்ததென்னலாம். தமது புயவலியாலும் மனவலியாலும் பகைவரைவென்று அரசாள்பவ ரென்பது விளங்க, 'தரைகாவல்பெறு தோளினாண்மைப் பெருங்கேளிர்' என்றார். ஓடை - நீரோடுமிடம். தெவ்வர்-பகைமையையுடையவர்; தெவ்-பகைமை யுணர்த்தும் உரிச்சொல். ஸேநா - வடசொல். (க)

10.—அதுகேட்ட விராடன் சேனையைப் போர்க்குச் சித்தப்படுத்துதல்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு),—ஓர் அக்ரோணி உள தானையான் - ஓர் அக்ஷௌஹிணியென்னுந் தொகையுள்ள சேனையை யுடையவனான விராடராஜன்,-(தன்சேனைத்தலைவர்களைநோக்கி), 'திரிகத்தர் கோன் - திரிகர்த்த ராசன், மதியாது - (நம்மிடத்துச் சிறிதும்) மதிப்புக்கொள்ளாமல் [மிகவும் அலக்ஷ்யமாய்], செரு மிக்க படையோடு - போர்த்தொழிலில் மிக்க (தனது) சேனையுடனே, நிருமிக்க ஒட்டாத என் பூமிதனில் - (வேறுயாவரும்) நியமிக்கவொண்ணாத (காவலையுடைய) எனது நாட்டில், சதி ஆக - வஞ்சனையாக, வந்து—, நிரை கொள்வதே - பசுக்களைக் கவர்ந்து கொண்டு போவதா! (அந்நிரையை மீட்குமாறு நீங்கள்), பரு மிக்க மதம் யானை - பருத்துள்ளவையும் மிக்க மதத்தையுடையவையு மான யானைகளும், தேர் - தேர்களும், வாசி - குதிரைகளும், ஆள் - காலாள்களும், இன்ன - என்னும் இச்சதுரங்கசேனைகளையும், பண் செய்யும் - அணிவகுத்துப் போர்க்குச் சித்தஞ்செய்யுங்கள்,' என்று—, உரும் மிக்க முகில் போல் - இடிமிகுந்த மேகம் போல, உரைத்தான் - சொன்னான்; (எ - று.)

இது முதற் பதினன்கு கவிகள்-தென்புறத்து நிரைமீட்சி கூறுகின்றன. தான் அறியாதபடி திரிகர்த்தராஜன் வந்து பசுக்களைக்கவர்ந்தமையால் சினந்து, பெருங்குரலுடன் தன் சதுரங்கசேனைகளைப் போர்க்குச் சித்தஞ்செய்யுமாறு விராடராஜன் கூறினனென்க. நிருமிக்க வொட்டாத பூமி - (எவராலும் இங்ஙனம் பிற இடங்களில்) உண்டாக்கமுடியாத (வளங்களையுடைய) நாடென்றுமாம்.

ஏகாரம் - வினாவகையால் அலக்ஷ்யத்தைக் குறிக்கின்றது. பருமிக்க - பருமை மிகுந்தவென்றுமாம்; வியங்கோள் வினைமுற்றாகக் கொண்டு, மதயானைகளை அலங்கரிக்க வென்றலுமாம்; பருமம் - யானைமேற்றவிசு: பருமித்தல் - தவிசிட்டு அலங்கரித்தல். பூமி, வாஜி - வடசொற்கள். செய்யும்-உம்மீற்று ஏவற்பன்மை முற்று. பண்செய்தல் - அலங்காரஞ் செய்தலுமாம். 'ஆள்' என்ற சொல் உயர்திணையாயினும், யானை தேர் வாசி என்ற மூன்று அஃறிணைச்சொற்களோடு சேர்த்து நிறுத்தப்பட்டதனால், மிகுதிபற்றி 'இன்ன' என்ற அஃறிணைமுடிபைக் கொண்டது; திணைவழுவமைதி: [நன் - பொது - உஎ.] இனி, 'ஆள்' என்றது-காலாட்சேனையை யுணர்த்துவதெனக்கொண்டு அதனை அஃறிணையின்பாற்படுத்துதலு மொன்று. (௪௦)

11.—விராடன் தன்சேனையுடனே திரிகர்த்தன்சேனையை நெருங்குதல்.

(இ - ள்.) ஞெண்டு ஊரும் வயல் தோறும் - (நீர்வளத்தால்) நண்டுகள் ஊர்ந்துசெல்லப்பெற்ற கழனிகளி லெல்லாம், வளை - சங்குகள், நித்திலம் சிந்தி-முத்துக்களைப் பெற்றதனால், நில ஊரவே - சந்திரகாந்திபோன்ற வெள்ளொளி பரவவே, (அதனால்), வண்டு ஊத-வண்டுகள் வந்து ஊதும்படி, மலரும் -அரும்புகள் மலரப்பெற்ற, தட பொய்கை - பெரிய தடாகங்கள், சூழ் - சூழ்ந்த, மச்சம் வளம் நாடன் - வளமுள்ள மச்சமென்னும் நாட்டையுடைய

வனுன விராடராஜன்,—ஒள் தூளிவானம் புதைக்க - (சேனைகள் செல்வதனால் எழுப்பப்பட்ட) ஒள்ளிய [மிகுதியான] புழுதி ஆகாயத்தை மறைக்கவும், பல் இயம் சாலம் ஒலி பட்டிட - பலவகைவாத்தியங்களின் கூட்டம் ஒலிசெய்யவும், திண் தூசி அணி ஆக - வலியசேனை அணிவகுக்கப்பட்டு முறையே முன்செல்லவும், சென்று - போய், நிரை கொண்ட வெம் சேனை எய்தினன் - பசுக்களைக் கொண்டுபோன கொடிய திரிகர்த்தன்சேனையைச் சந்தித்தான்; (எ - று.)

கொட்டுவனவும் ஊதுவனவுமாகிய தோற்கருவி துளைக்கருவி நரப்புக் கருவி கஞ்சக்கருவி யென்பனவெல்லாம் அடங்க, 'பல்லியசாலம்' என்றார். தூசி - முந்துற்றுப் பொருபடை, முன்னணிச்சேனை. வயல்களிற் சங்குகளும் முத்துக்களும் வீசுகின்ற வெண்மையான காந்தியை நிலாவென்று மயங்கி ஆம்பல் முதலிய சில நீர்ப்பூக்கள் மலரு மென மயக்கவணியாகக் கருத்துக்கொள்க. சங்கு முதலியவற்றினின்று முத்துப்பிறக்கு மென்பதை, "தந்தி வராக மருப் பிப்பி பூகந் தனைகதலி, நந்து சஞ்சல மீன்றலை கொக்கு நளினை மின்னுர், கந்தரஞ் சாலி கழை கன்ன லாவின் பல் கட்செவிகா, நிந்து வுடும்பு கரா முத்தமீனு மிருபதுமே" என்பதனாலும் அறிக. நிலவளத்துக்குக் காரணமான நீர்வளமிகுதியால் வரும் பலவகை மீன்கள் மலிந்திருத்தல்பற்றி, மத்ஸ்யதேச மென்று அந்நாட்டுக்குப் பெயர்வந்தது போலும்; அதற்கேற்பவே, பின்னிரண்டடியில் நீர்வளச்சிறப்பே கூறப்பட்டது.

எய்தினன், எய்து - முதனிலை. நண்டு என்பதன் போலியாகிய ஞெண்டு என்பது - இயங்கு மோனைப்பொருட்டும்நோக்கி ஞெண்டெனத் திரிந்து நின்றது. நிலாஎன்னுங் குறியதன்கீழ் ஆக் குறுகிற்று. பொய்கை - மானிடராக் காத நீர்நிலை, ஸரஸ். மச்சம் - மத்ஸ்ய மென்னும் வடசொல்லின் சிதைவு. மலரும் பொய்கை-பெயரெச்சம், இடப்பெயர்கொண்டது. வளை - வலம்புரியாகவாயினும் இடம்புரியாகவாயினும் உள்ளே வளைவுபெற்றுள்ளதெனக் காரணப் பெயர். புதைக்க, ஒலிபட்டிட, அணியாக - வினைச்செவ்வெண். தூளீ, ஜாலம்-வடசொற்கள். (சுக)

12.—அருச்சுனனொழிந்த பாண்டவர்நால்வரும் விராடனுடன் செல்லுதலும், திரிகர்த்தன்சேனை புறங்கொடுத்தலும்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது),—பேடி ஆய்-(ப்ருஹந்நளையென்னும்) நபும்ஸகவடிவமாய், உள் - உள்ளே [உத்தரையினது கன்னிமாடத்தில்], வைகும் - தங்கியிருக்கிற, வில் காளை அல்லாத - விற்போரில்வல்ல அருச்சுனனொழிந்த, ஒரு நால்வரும் - (மற்றை யுதிட்டிரன் பீமன் நகுலன் சகதேவன் என்னும்) நான்குபேரும், போர் நலம் காண - யுத்தத்தின் சிறப்பைப் பார்ப்பதற்காக, நட்பு எறு பூபாலனுடன் - (தம்மிடத்துச) சினேகம் மிகுந்த விராடராசனுடனே, ஏகினர் - சென்றார்கள்; (பின்பு),—கொட்பு ஏறி - வளைத்துக் கொண்டு, நிரை கொண்ட - பசுக்களைக் கவர்ந்த, வெம் சேனையும் - கொடிய (திரிகர்த்த)சேனையும், செல் கொடுஞ் சேனையும் - (அதனை அழித்து நிரைமீட்கச்) சென்ற பயங்கரமான (விராட)சேனையும், பெட்பு ஏறி - (தாம்

தாம் வெற்றிபெறவேண்டுமென்னும்) விருப்பம் மிகுந்து, அமர் செய்ய - (ஒன்றோடொன்று) போர்செய்யாநிற்க,— (அப்போரில்),— முன்னிட்ட குரு சேனை - முன்னேவந்த கௌரவசேனை, பின்னிட்டது - முதுகுகாட்டி ஓடியது [தோற்றது]; (எ - று.)

குருஎன்பவன், சந்திரவமிசத்துப் பேர்பெற்ற ஓர் அரசன்; இவனால் அக்குலம் குருகுலமென்றும், அந்நாடு குருக்ஷேத்திரமென்றும், அச்சந்ததியார் கௌரவரென்றும் பெயர்பெற்றவாறு காண்க. இங்கு, அவன் வமிசத்துத் தோன்றிய துரியோதனனுடைய சேனை 'குருசேனை' எனப்பட்டது. குரு ஸேநா - வடமொழித்தொடர். பின்னிடுதல் - முதுகுகாட்டி யோடுதல். 'முன்னிட்ட குருசேனை பின்னிட்டது' என்ற தொடரில், தொடைமுரண் காண்க. உள் வைகும் என இயையும். பேடி - பெண்ணுறுப்பு மிக்கு ஆணுறுப்புக் குறைந்த நபும்ஸகம்; ஆணுறுப்புமிக்குப் பெண்ணுறுப்புக்குறைந்த நபும்சகம், அலி யெனப்படும்: 'பேடு' என்பது, 'நபும்ஸகம்' என்ற வடசொல் போல இவ்விருவகைக்கும் பொதுப்பெய ரென்று அறிக. நால்வர் - தொகைக் குறிப்பு. கொட்பு - வளைவு. பெட்பு - விருப்பம். கொட்புஎறி - மாறுபாடு மிக்கு எனினுமாம். நட்பு, கொட்பு, பெட்பு - தொழிற்பெயர்கள்; நள், கொள், பெள்-பகுதி, பு-விகுதி. பூபாலன்-பூமியைக் காப்பவன்; வடசொல். பெட்பேறுதல் - நான் முன்னே நான் முன்னேயென்று போர்விருப்பங்கொண்டு புறப்படுதல்; "போரெனிற் புகலும் புனைகழன்மறவர்" என்றார் பிறரும். அமர் = ஸமரம்: வடமொழி. (கஉ)

13.—திரிகர்த்தராசன் விராடராசன்மேல் அம்புமழைபொழிதல்.

(இ - ள்.) பொலம் பொன் கழல் காலினான் - அழகிய பொன்மயமான வீரக்கழலைத் தரித்த காலையுடையவனான திரிகர்த்தன்,—தன் சேனை—, மெய் கொண்ட புண்ணோடு - உடம்புமுழுவதும் ஆயுதம்பட்ட விரணத்துடனே, நில்லாமல் - எதிர்நிற்கமாட்டாமல், வென் இட்டபின் - முதுகு கொடுத் தோடியபின்பு,— கைக்கொண்ட நிரையை - (தான்) கவர்ந்துகொண்ட பசுக்கூட்டத்தை, கடத்தி - (அப்பாற்) செல்லவிட்டு,— மை கொண்டல் என - கரியமேகம்போல, வில் வளைத்து - வில்லை வளைத்து நாணேற்றி,— செய் கொண்ட கழுநீர் அலங்கல் - வயல்களிலே தோன்றிய செங்கழுநீர் மலர்களாலாகிய மாலையையும், திரு கரந்தை தாமன்மேல்-அழகிய கரந்தைப் பூமாலையையுமுடையவனான விராடன்மேல், ஆறு பத்து அம்பு - அறுபது பாணங்களை, மழை சிந்தினான் - மழைபோலப் பொழிந்தான்; (எ - று.)

அம்புதொடுத்தற்கு மழைபொழிதலும், வில்லுக்கு இந்திரதனுசும், திரிகர்த்தனுக்கு மேகமும் உவமையெனக் காண்க; உவமையணி. செங்கழுநீர்மாலை - விராடனுக்கு உரிய அடையாளப்பூமாலை. கரந்தை - ஓர்செடி; இப்பூமாலை, பகைவர்கவர்ந்து ஓட்டியநிரையை மீட்பவர் தரிப்பது. பொய்யாகிய உடம்பை 'மெய்' என்பது - மங்கல வழக்கு. புண்ணோடு மூன்றனுருபு, அடைமொழிப்பொருளது. கழல் - வீரர் காலில் அணிவதோர் ஆபரணம். அலங்கல் - தொங்கியசைவது; தொழிலாகுபெயர்: அல் - கர்த்தாப்பொருள்

விகுதியெனினும் இழுக்காது. மைக்கொண்டல்-காளமேகம். கொண்டல்-நீர் கொண்டமேகம்; தொழிலாகுபெயர்; கொள்-பகுதி, தல்-விகுதி, ளகர தகரங்கள் ணகர டகரங்களானது-சந்தி விகாரம். என-உவமவுருபு. ஆறுபத்து-பண்புத்தொகை. கடத்தி, கடத்து-பகுதி; கடத்திச சிறிஞன் என இயையும். வயலை 'செய்'என்பது, பன்றிநாட்டுக்கொடுந்தமிழிலிருந்து செந்தமிழில் வந்துவழங்கலான திசைச்சொல்; 'நன்செய்', 'புன்செய்' என வழக்கிலுங் காண்க. கழனிகளிற் செங்கழுநீர் மலர்கின்றதென நீர்வளச்சிறப்புக் கூறியவாறும். (கங)

14.—விராடன் திரிகர்த்தனைத் தேர்முதலியன அழித்தல்.

(இ - ள்.) மா மச்சம் உடல் - பெரிய மீன்களின் உடம்பு, புல் புலால் மாறி - (இயல்பிலே அமைந்த) இழிவான புலால்நாற்றம் நீங்கி, வள் காவி மணம் நாறும் - வளப்பமுள்ள நீலோற்பலமலர்களின் சேர்க்கையால் அவ்வாசனை வீசப்பெற்ற, அ கோ மச்சம் வளம் நாடனும் - அந்தச்சிறந்தவளம் மிக்க மச்சதேசத்தின் அரசனாகிய விராடனும்,—கொற்றம் வரி வில் குனித்து - வெற்றியைத் தரவல்ல கட்டமைந்த வில்லை வளைத்து, செம் தாமம் ஐந்து சரம் கொண்டு-(பகைவர் இரத்தந் தோய்தலாற்)சிவந்த ஒளியையுடைய ஐந்து அம்புகளை எய்து அவற்றால், தேர் பாகு கொடி வாசி தனுவும் துணித்து-(திரிகர்த்தராஜனுடைய) தேர் சாரதி துவசம் தேர்க்குதிரைகள் வில் என்னும் ஐந்தையும் துண்டுபடுத்தி,— மற்று-பின்னும், ஆம் அசசம் உற-மிக்க பயம் உண்டாம்படி, அவன்கோலம் மார்பத்தும் - அவனது அழகிய மார்பிலும், அம்பு ஏவினன் - வேறு பாணங்களைப் பிரயோகித்தான்; (எ - று.)

திரிகர்த்தன் பொழிந்த பாணவர்ஷத்திற்கு மாறாக, விராடன் அம்பெய்து அவனது தேர்முதலியவற்றை யழித்தனன் விராடனென்க. நீலோற்பலமலர்கள் நிறைந்த வயல்களி லுலாவுகின்ற மீன்கள் அம்மலர்களின் சேர்க்கையால் தமது புலால்நாற்றம் நீங்கி, 'பூவோடுகூடி நாரும் மணம்பெற்றது' என்றாற்போல அம்மலர்களின் மணம நாறுமென்றது, பிறிதின் குணம்பெறலணி; வடநூலார் தத்குணாலங்கார மென்பர்; ஒருபொருள் தன் குணத்தை யிழந்து பிறிதொன்றன்குணத்தைப் பெற்றதாகக் கூறுதல், இதன் இலக்கணம். கொற்றம் - (பகைவரைக்) கொன்று பெறுவது என வெற்றிக்குக் காரணக்குறி; கொல் - பகுதி. தாமசசரம் - வரிசையாய் ஒருதொடையிலே எய்த சரங்களென்றுமாம்: பாகு=பாகன்: ஆகுபெயர். தனு-தநுஸ் வடமொழி. (கச)

15.—திரிகர்த்தன் விராடனை நேரிற் கட்டுதல்.

(இ - ள்.) நிரை கொண்டு போகின்ற - பசுக்களைக் கவர்ந்துகொண்டு போகின்ற, தனு வீரனும் - விற்போரில்வல்ல வீரனாகிய திரிகர்த்தனும்,— துனை வேறு ஒன்று தேரும் மேல்கொண்டு - விரைந்து செல்லுதலையுடைய வேறொருதேரில் ஏறிக்கொண்டு,—(விராடனது), வினை தேரும்-போர்த்தொழிலுக்கு உரிய இரதமும், (அத்தேரிற்பூட்டிய), வயம் மாவும் - வெற்றியையுடைய குதிரைகளும், வெம் பாகும் - கொடிய [வல்லமையுள்ள] சாரதியும், விழ-கீழே விழுந்து அழியும்படி, நால்ஐந்து தொடை ஏவி எய்து - இருபது

அம்புகளை வில்லில்தொடுத்துப் பிரயோகித்து;—தனை தேர் அழித்தோனை - (கீழ்த்) தன்னைத் தேரழியும்படி செய்தவனான அவ்விராடராசனை, அவன் சேனை முகம் மாற-அவனது சேனை முகம்திரும்பும்படி [முதுகுகாட்டும்படி], வில் நாணினால் - வில்லினது நாணியினால், முனை தேர் முகத்தில் - போர்க்களத்தில் (தனது) தேரின் முன்னிடத்தில் [தேர்க்காலில்], பிணித்தான் - கட்டினான்; (எ - று.)

'தனை' என்பதில் ஐயுருபு உருபுமயக்கமாக, தனதுதேரை அழித்தோனெனினுமாம். தன் தேரை யழித்தோனை என உருபுபிரித்துக் கூட்டுதலுமாம். துனை-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நாலைந்து-பண்புத்தொகை. நாலைந்து தொடை - சிலதொடையென்னலுமாம். தொடை - தொடுக்கப்படுவது; ஐ - செயப்படுபொருள்விகுதி. வினைத் தேர்-சித்திரவேலைத்திற மமைந்ததேருமாம். முகம் மாற - முகம்ஒளியிழக்க வென்றலுமாம். (கரு)

16.—கங்கபட்டனது தூண்டுதலாற் பலாயனன் போர்க்கு எழுதல்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு திரிகர்த்தராஜன்), திண் திறல் சிலை - மிக்க வலிமையுள்ள வில்லையுடைய, விராடனை—, தேரொடும் பிணித்து - (தன்) தேருடன் சேர்த்துக்கட்டி, கொண்டுபோதலும் - கொண்டுபோனவளவில்,— குரு குலம் கோமகன் முனிவன் - (கங்கபட்டனென்னும் பெயரோடு) முனிவேடங்கொண்டுகரந்துறைகின்ற குருகுலத்தில்தோன்றிய சிறந்த அரசனான யுதிஷ்டிரன், கண்டு - (அதனைப்) பார்த்து, தன் திரு தம்பியை - தனது சிறந்த தம்பியாகிய (பலாயனனென்னும் பெயர்பூண்ட) பீமசேனனை, கடைக்கணித்தருள - அருளோடு கடைக்கண்ணாற் பார்த்து (விராடனை விடுவிக்கவேண்டு மென்று) குறிப்பிக்க,—மடை தொழில் வல்லான் - உணவு சமைத்தற்றொழிலில் வல்லவனான அப்பலாயனன், மண்டு தீ என - மூண்டெரிகின்ற நெருப்புப்போல, எழுந்தனன் - (போர்செய்தற்குக்) கொதித்தெழுந்தான்; (எ - று.)

இதனால் பாண்டவரது நன்றியறிவுடைமையும், தமையனார்கட்டளையை எதிர்பார்த்து அதனைக்கடவாதுநிற்கும் அத்தம்பிரானது தன்மையும் நன்கு விளங்கும். திண்திறல்-ஒருபொருட்பன்மொழி. போதலும்-'உம்'ஈற்றுஇறந்தகாலவினையெச்சம், பிற்பொருளோடு விரைவையுங் குறித்துநின்றது: து அல் இரண்டும் - சாரியை. கோமகன் + முனிவன் = கோமகமுனிவன்; உயர்திணைப்பெயரீறு விகாரமாயிற்று; [நன் - உயிரீறு - கூ.] கோமகமுனிவன் - ராஜரிஷி யென்றவாறுமாம். திரு-தைரியலக்ஷ்மியுமாம். கடைக்கணித்து-பெயர்ச்சொலடியாகப் பிறந்த தெரிநிலைவினையெச்சம். கடைக்கண் - கண்ணின் கடை; பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை: இலக்கணப் போலி யென்பர். 'அருள்' என்ற துணைவினை, வினைமுதலின் உயர்வை விளக்கும். மடை - உணவு; உண்ணப்படுவது என்ற பொருளில், மடு - பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருள்விகுதி. மடுத்தல் - வாயினுட்கொள்ளுதல். மடைத்தொழில் - உணவுக்கு உரியதொழில்; எனவே, சமையலாயிற்று.

இது முதல் ஐம்பத்துநான்கு கவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீரும் ஈற்றுச்சீரும் மாச்சீர்களும், நடுச்சீர்மூன்றும் விளச்சீர்களு மாகிய நெடிலடிநான்கு கொண்ட கலிநிலைத்துறைகள். (கசு)

17.—பலாயனன் போரது திரிகர்த்தனைப் பற்றுதல்.

(இ - ள்.) (எழுந்த பலாயனன்),—தாதை ஆம் ஊதை-(தனது) தந்தையாகிய வாயு, உகத்தின் ஈறு தோறு - யுகமுடிவு [கற்பாந்தகாலந்] தோறும், ஓதையோடு - பேரொலியுடனே, நகத்தினால் - (பெரிய) மலைகளால், உயர் நகங்களை - உயர்ந்த மலைகளை, நறுக்கும் ஆ போல-நொருக்கும் விதம்போல,—திகத்த பூபதி - திரிகர்த்ததேசத்தரசனது, தேரினை—,வேறு ஒரு தேரால்—, தகர்த்து - நொருக்கி, அவன் தனையும் - அத்திரிகர்த்தனையும், வில்லொடும் - வில்லுடனே, அகப்படுத்தினன் - அகப்படச்செய்தான் [வில்லுங்கையுமாய்த் திரிகர்த்தனைப் பிடித்துக்கொண்டா னென்றபடி]; (எ - று.)

வீமனுக்கு வாயுவும், தேர்க்கு மலையும் உவமை. தந்தையே மைந்தனாகின்றா னென்னும் வேதவழக்குப்பற்றியும், வீமனுக்கு வாயுவை உவமை கூறுதல் ஏற்கும்; "தந்தையரொப்பர்மக்கள்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். கற்பாந்தகாலத்திற் பெருங்காற்று எழுந்து வீசி உலகங்களை யழிக்குமென்க.

யுகம், தாத என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. உகத்தினீறு - யுகாந்தம். நகம் - வடமொழிப்பெயர்; ஸஞ்சரித்தலில்லாதது என்று காரணப் பொருள்பெறும். ஆ - ஆறு: விகாரம். பூபதி-பூமிக்குத்தலைவன்; வடமொழிப் பெயர். 'ஈறுதோறு', 'ஓதையோ தைதபாந் தாதை' - பிராஸ மென்னுஞ் சொல்லணி. (கஎ)

18.—பலாயனன் விராடனை மீட்டு அவனது தேர்க்காலில் திரிகர்த்தனைக் கட்டுதல்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு அகப்படுத்தி),—வீரியந்தனக்கு ஒருவன் ஆம் விராடனை - வீரத்தன்மையில் ஒப்பில்லாதவனாகிய விராடராஜனை, ஒரு பொன் தேரில் ஏறுக என்று-'பொன்மயமான வேறொருதேரிலே ஏறுவாயாக' என்று சொல்லி, ஏற்றி - (கட்டவிழ்த்து) ஏறவிட்டு,—அ தேரினில் - அந்தத்தேரிலே, திகத்தன் - திரிகர்த்தராசனது, சோரி பாய் தட தோள்களை - இரத்தம் பெருகுகின்ற பெரிய புஜங்களை, வடத்தினால் துவக்கி - (விராடனைக் கட்டிய) கயிற்றினாலேயே கட்டிவிட்டு,— மூரி ஏறு என - வலிமையுள்ள விருஷபம் போல [கம்பீரமாக], மீண்டனன் - (பலாயனன்) திரும்பி வந்தான்; (இதுசெய்யவே),—அ சேனை-அந்தத்திரிகர்த்தசேனை, முறிந்தது - அழிந்து போயிற்று; (எ - று.)

மூரி - பெருமையுமாம். வீரியந்தனக்கு - உருபுமயக்கம். பொன்தேர் - அழகிய தேருமாம். ஏறுக + என்று = ஏறுகென்று; வியங்கோளீற்று அகரம் தொகுத்தல் விகாரமடைந்தது. ஏறு-ஆண்பாற்பெயர்; இங்கே,பசுவின்ஆண்.

19.—விராடன் பலாயனனுக்கு நன்றியறிவுகூறல்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு), பொருமுகத்தினில் - போர்செய்கின்ற களத்திலே, பகைவனை - பகைவனாகிய திரிகர்த்தனை, புயம் உற பிணித்து-தோள்

களை அழுந்தக் கட்டிவிட்டு, வெரு முகத்தினில் - (யாவரும்) அஞ்சத்தக்க தோற்றத்துடனே, வீடு கொள் - திரும்பிவருகின்ற, வீமனை - வீமசேனனை நோக்கி, விராடன்—, 'செரு முகத்தினில் - யுத்தகளத்தில், எனக்கு நீ செய்த—, பேர் உதவிக்கு - இந்த மகோபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - (யான்செய்யும்) பிரதியுபகாரம், ஒருமுகத்தினும் - ஒருவகையிலும், இல்லை—,' என உரைத்தான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

காலத்திற் செய்த நன்றி ஞாலத்தினும் மிகப் பெரிய தாதலால், நான் எந்த உபகாரஞ் செய்தபோதிலும் நீ செய்த பெரிய உபகாரத்துக்கு ஈடாகாதென்றபடி. வெரு முகத்தினில் - அஞ்சத்தக்க இடத்தில் என்றலுமொன்று. வெரு - வெருவு என்பதன் விகாரம். வீடு - விடு என்ற முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். வீடுகொள் - தன்னை விடுவித்த என்றுமாம்; (பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற என்று உரைப்பாருமுளர். வீமன் - பீமன என்ற வடமொழியின் திரிபு; பகைவர்க்குப் பயங்கரனா யிருப்பவனென்பது பொருள். உதவி - தொழிற்பெயர்; இ-விகுதி. (கக)

20.—தாமக்கிரந்தி திரிகர்த்தசேனைக்குதிரைகளைக் கவர்தலும், தந்திரிபாலன் நிரைமீட்டலும்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுதும்),—அ கால் மகன்-வாயுபுத்திரனான அவ்வீமசேனன், சேவலான் என - கோழிக்கொடியையுடையவனான முருகக்கடவுள் போல, தயித்தியன் அனைய அ திகத்தர் காவலனை - அசுரனைப்போன்ற அந்தத் திரிகர்த்ததேசத்தார்க்கரசனை, பிணித்தமை - கட்டியதை, கண்டு—, மா வலான் - குதிரைசெலுத்துந்தொழிலில் வல்லவனாகிய (தாமக்கிரந்தியென்னும்பெயர்பூண்ட) நகுலன், வய மா பதினாயிரம் வௌவ - (திரிகர்த்தசேனையிலுள்ள) வலிய பதினாயிரங்குதிரைகளைக் கவர்ந்துகொள்ள,—கோவலான் - பசுக்களைப்பாதுகாக்குந்தொழிலில் வல்லவனாகிய (தந்திரிபாலனென்னும்பெயர்கொண்ட) சகதேவன், அவன் கொண்ட கோ-திரிகர்த்தன் கொண்டுபோன பசுக்களை, மீளவும் கொண்டான் - திருப்பி (ஊருக்கு) ஓட்டினான்; (எ - று.)

இதனால் பாண்டவர்நால்வர் விராடனுக்கு உதவியமை கூறியவாறு. இது, இப்படலத்துக்கு உயிர்நிலைச்செய்யுள்; நிரைமீட்டல் கூறுகின்றமையின். உரிமைபற்றி, மாவலான் மாவௌவக் கோவலான் கோக்கொண்டானென்க. பலபராக்கிரமங்களிலும் அழகியவடிவிலும் தேவாமிசமாதலிலும் எளிதிற்பகையழித்தலிலும் வீமனுக்கு முருகக்கடவுளும், அவனால் எளிதில் அழிக்கப்படுதலிலும் நல்லோர்க்குப் பகையாய்க் கொடுந்தொழில் செய்தலிலும் திரிகர்த்தனுக்கு அசுரனும் உவமையாவர்; உவமையணி. சேவல் - ஆண்பாற்பெயர்; இனி, சேவலான் - மயில்வாகனமுடையவ னென்றுமாம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "மாயிருந்தூவி மயி லலங்கடையே"·என்றாராயினும்,உரைகாரர் 'செவ்வேளூர்ந்த மயிற்காயின் அதுவும் சேரவும்படுமென்பது'என்றமை காண்க. முருகக்கடவுளால் வேல்கொண்டு பிளக்கப்பட்ட சூரபதுமனது

உடம்பின் கூறு இரண்டும் மயில்வடிவமும் கோழிவடிவமும் பெற்று அக்கடவுளருளால் அப்பிரானுக்கு வாகனமும் கொடியுமாய் அமைந்தன வென்று அறிக. தயித்தியன்-தைத்தியன்; முதற்போலி. தைத்யன் என்ற வடசொல்-(காசியபமுனிவர்மனைவிகளில் ஒருத்தியாகிய) திதி யென்பவளது மகனென்று பொருள்படும்; தத்திதாந்தநாமம். காவலான் - காவல்ஆன்: காத்தற்றொழிலுடையவன்; அன்றி, கா வலான் - காத்தலில் வல்லவன். பதினாயிரம் - பண்புத்தொகை. இன் - சாரியை. கோ-வடசொல். கோவலான்-கோபாலனென்பதன் விகாரமாகவுமாம். வய-வலிமையுணர்த்தும் உரிச்சொல். (உ0)

21—சூரியாஸ்தமன வருணனை.

(இ - ள்.) அன்ன காலையில் - அப்பொழுது, துன்னலன்தனை - பகைவனாகிய திரிகர்த்தனை, தோள் உற துவக்கி - தோள்களை அழுந்தக் கட்டி, முன் தந்த - எதிரிலே கொணர்ந்து கொடுத்த, பன்னும் - சிறப்பித்துச சொல்லப்படுகின்ற, நூல் மடை பலாயனன் - பாகசாஸ்திரத்தையுணர்ந்து அதன்முறைப்படி சமைத்தலையுடைய பலாயனனென்னும் வீமனை, கண்டு - பார்த்து,—வருணன்—, ஆங்கு பாவித்து-அவ்வாறே (தானுஞ்செய்வதாகப்) பாவனைசெய்து, அருக்கனை - சூரியனை, தேரொடும் அணைத்து - தேருடனே சேர்த்துக்கொண்டுபோய், மன்னு தன் திசை - நிலைபெற்ற தனது [மேற்குத்] திக்கில், வல் சிறை படுத்தினன்-வலிய காவலிலே அகப்படுத்தினான்.

மேற்கிற் சூரியன் இயல்பாக அஸ்தமித்து மண்டலத்தோடு மறைந்துபோனதை,வீமன்போல வருணன் சூரியனைத் தேரோடு சிறைப்படுத்தியதாகக் குறித்தது-தற்குறிப்பேற்றவணி: வடநூலார் உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார மென்பர். புகழ்விளக்குஞ் சிறந்ததொருசெயலை ஒருவர்செய்யக் கண்டவிடத்து, அங்ஙனந்தாமுஞ் செய்து சிறப்புறவேண்டுமென்னுங்கருத்தும்அதற்கேற்றமுயற்சியும் பிறர்க்கும் உண்டாகுதல், உலகவியல்பு. வீமன் திரிகர்த்தனைக்கட்டியது சூரியாஸ்தமநத்திற்குச் சிறிதுமுன் பென்பது போதரும். வருணன் மேற்குத் திக்குபாலகனாதலால், 'தன்திசை' எனப்பட்டது.

துன்னலன்-(தன்னோடு) சேராதவன்; எதிர்மறைவினையாலணையும் பெயர்: பலாயனற்கண்டு - "இயல்பின் விகாரம்:" [நன்-உருபு-கசு.]காலம்-காலையென ஈறு திரிந்தது. அர்க்கன்-வடசொல். (உக)

22.—கங்கபட்டன்சொன்னபடி விராடன் திரிகர்த்தனை விட்டிடுதல்.

(இ - ள்.) அங்கம் மா மதில் அயோத்தி மன்-உறுப்புக்களமைந்த பெரிய மதிலினையுடைய அயோத்தியாநகரத்தின் அரசனாகிய விராடன்,—கங்கன் என்று - கங்கபட்டனென்று பெயர்கொண்டு, தன் அருகு இருந்தருளிய - தன்பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கடவுள்-தெய்வத்தன்மையையுடைய, துங்கம் மா முனி - உயர்ச்சிவாய்ந்த மகாமுனிவராகிய தருமபுத்திரரது, சொல்படி - சொல்லின்படி, சிங்கம் அன்ன அதிகத்தனை - சிங்கம்போன்ற அந்தத் திரிகர்த்தராஜனை, தோள் வடம் நெகிழ்த்து - தோள்களைக்கட்டிய கயிற்றை யவிழத்து, தேரும் ஒன்று அளித்து-ஒருதேரையுங்கொடுத்தருளி, செல்க என-'(உயிரோடு) போவாயாக' என்றுசொல்லி, விடுத்தான் - விட்டிட்டான்; (எ - று.)

விராடன் சூரியகுலத்துத்தோன்றியவனாதலால் 'அயோத்திமன்' எனப்பட்டான். பகைவர் பக்கலிலும் அறநெறிதவறாத தருமபுத்திரனது கருணையும், முனிவர் சொல்லைக் கேட்டு அதன்படியொழுகும் விராடனது நற்குணமும், இங்கு வெளியாம். திரிகர்த்தனை இங்ஙனம் விடுத்தது, தழிஞ்சியென்னும் புறப்பொருள் துறை; அது, வலியிழந்தவர்மேற் போர்க்குச் செல்லாமல் அவர்க்கு உதவி செய்து தழுவுவது.

முநி என்ற வடசொல்லுக்கு - (கடவுளை எப்பொழுதும்) தியானஞ் செய்பவன் அல்லது திரிகாலஞானமுடையவன் என்று பொருள்; துங்கம், அங்கம் - வடசொற்கள். சிங்கம் - ஸிம்ஹமென்னும் வடமொழியின் சிதைவு; (யானை முதலிய பெரிய விலங்குகளையும் ஹிம்ஸிக்க வல்லதென்று காரணப் பொருள் பெறும். மிருகேந்திரனாகிய சிங்கம் - வீரனுக்கு, நடை வலிமை நோக்குத் தைரிய காம்பீரியங்களாலும், எதிர்நிற் பகையழிக்குந் திறத்தினாலும், தலைமையினாலும் உவமை. இங்கே 'சிங்கமன்ன திகத்தன்' என்றது, இகழ்ச்சி; எதிர்மறையிலக்கணை. அன்றி, தோல்வியுற்ற அவனை 'சிங்கமன்னவன்' என்றது - அவனை வென்றவனான வீமனது பலபராக்கிரமங்களின் மிக்க சிறப்புத் தானேவிளங்கக் கூறியதுமாம். அங்கம் - மதிலுறுப்புக்கள். செல்கென - வியங்கோளீறு, தொகுத்தல். உம்-இறந்தது தழுவியஎச்சம். ()

23.—அன்றையிராத்திரி விராடன் அங்கேயே யிருந்தல்.

(இ - ள்.) அவன்-அத்திரிகர்த்தன். போர் அணி படையொடும்-போர்க்களத்துக்கு அலங்காரமான சேனையுடனே, போனபின்-போய்விட்டபின்பு, ரவி குல திலகன் - சூரியகுலத்துத் திலகம்போன்றவனாகிய விராடன், 'மற்று யாரினும் பெரியோன் - மற்றையெல்லாரினும் பெரியவனாகிய துரியோதனனது, ஈர் அணி படை - இரண்டாவது [வேறொரு] சீர் பெற்ற சேனை, வரும்-இங்குவருதல் கூடும்', என - என்று எண்ணி,—தனது-தன்னுடைய, தேர் அணி பெருஞ் சேனையை தேர் முதலியவற்றையுடைய அழகிய பெரிய சேனையை, பேர் அணி பட வகுத்து - பெரிய (வியூகமாக) ஒழுங்காக வகைப்படுத்தி, கங்குல்-இராமுழுதும், அங்கு-அங்கேயே [தெற்குப்பக்கத்தில்], இருந்தான் - தங்கியிருந்தான்; (எ - று.)

தோல்வியுற்ற சேனையை இங்கே 'போரணிப்படை' என்றது-இகழ்ச்சி; வீரமின்மை விளக்கிற்று. திலகம் - நெற்றிப்பொட்டு; அது நெற்றிக்கு அழகுசெய்வதுபோல, தான்பிறந்த சூரியகுலத்துக்குச் சிறப்புண்டாக்குபவனென்க. மற்றி யார் - குற்றிய லிகரம். ராஜராஜனாதலால், துரியோதனன் 'யாரினும் பெரியோன்' எனப்பட்டான். மற்று-இனியென்றமாம்; அசையுமாம். ஈரணிப்படை, ஈர்-வினைத் தொகையாய் (பகைவரைப்) பிளக்கவல்ல சேனையுமாம்; ஈர்த்தல் - அரிதல், அறுத்தல், பிளத்தல். 'போரணிப்படை' என்ற தொடர் - போர்செய்தலைத் தனக்கு அலங்காரமாகக்கொண்ட சேனையென்றும், போர்செய்தற்பொருட்டு (முன்பு) அணிவகுத்துநின்ற சேனையென்றும் பொருள்படும். தேர் மற்றைச்சேநாங்கங்கட்கும் உபலக்ஷணம்.

சிறுபான்மை வடசொற்களை அங்ஙனமே பிரயோகித்தலும் இயல்பாதலால், 'ரவிகுலதிலகன்' என்றே கூறினர்; "வந்த குலத்திடைவந்த ரகுவென்பான்" என்று கம்பர்கூறியதும் காண்க. (பிரயோகவிவேகநூலார் 'தண்டியாசிரியரும் சிந்தாமணியாரும் வடமொழியிற் பிறந்தவண்ணமே 'யுக்தமயுக்தமும்' "ராசமாபுரி," "ரவிகுலதிலகன்" என முறையே கூறுதல் காண்க' என்றும், 'நாலடியாரும் தண்டியாசிரியரும் சிந்தாமணியாரும் வடமொழியிற் பிறந்தவண்ணம் முறையே "யோகஙயோர் கேட்பர்" "யுக்தமயுக்தமும்" "ரவிகுலதிலகன்" எனத் தற்சமமாகக்கூறினாற்போல, யாமும், உருவபேதமென்னுமலே ரூபபேதமென்றும்' என்றுங் கூறியவை நோக்கத்தக்கன.) ()

24.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - வடபுறத்துநிரை கவர்தல்.

(இ - ள்.) (பின்பு),—சுயோதனன் - துரியோதனன்,—கெட்ட வெம்படை - மிகவுங் கொடிய அத்திரிகர்த்தசேனை, கெட்டமை - அழிந்துதோல்வியுற்று வந்த செய்தியை, கேளா - கேள்வியுற்று,—எண் திசாமுகங்களும் முட்ட - எட்டுத்திக்குக்களி னெல்லைகளிலும் ஒலிசென்றுதாக்கும்படி, பேரிகை முழங்க - போர்முரசங்கள் ஆரவாரிக்க,—தொட்ட பைங் கடல் - (சகர சக்கரவர்த்தியின் புதல்வர்) தோண்டிய பசிய கீழ்கடலிலே, சூரியன்—, தோன்று முன்-உதிப்பதற்கு முன்னே [பின்னிரவிலே], தோன்றி-புறப்பட்டு வந்து.—வட்டம் மா மதில்-வளைவான பெரிய மதிலையுடைய, விராடன் ஊர்-விராடனது நகரத்தை, வட(க்கு) திசை-வடக்குப்பக்கத்தில், உற வளைந்தான்-(சேனையுடனே) நன்கு முற்றுகைசெய்தான்; (எ - று.)

திரிகர்த்தன் தெற்குத்திசை ஆநிரை கவர முயன்ற அன்றைத்தினமே துரியோதனன் விராடநகரத்தில் வடதிசையில் முற்றுகை செய்தானென்க. கெட்ட வெம் - ஒரு பொருட்பன் மொழி. கெட்டமை - இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர். ஸுயோதநன் - வடசொல்: நல்ல [தனக்கு வெற்றியைத் தருகின்ற] யுத்தஞ்செய்தலை யுடையவன் என்று பொருள் பெறும். கேளா - உடன் பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்; இதில் 'ஆ' விகுதியே இறந்தகாலங் காட்டும். தொட்ட, தொடு - பகுதி. பைங் கடல் - பசுமையின் ஈறு போய், நடுநின்ற உயிர்மெய்யும் கெட்டு, வருமெழுத்துக்கு இனவெழுத்து மிக்கு, முதல் இகரம் ஐகாரமாயிற்று; [நன் - பதவியல்-கூ.] பசுமை, கருமை, நீலம் இவற்றில் ஒன்றற்கு ஒன்று உள்ள சிறு வேறுபாட்டைப் பெரிதெனக் கொள்ளாமல் அபேதமாக்கூறுதல் கவிசமயமாதலால், கருங்கடலை 'பைங்கடல்' என்றார்; இனி, பசுமை - குளிர்ச்சியுமாம். திசாமுகம், பேரிகா, ஸூர்யன் - வடசொற்கள். வட்டம் - வ்ருத்தமென்னும் வடமொழியின் சிதைவு. வட்டம் ஆம் மதில் என்று பிரித்து உரைத்தலுமாம்.

'தொட்டகடல்' என்றதன் விவரம்:—சூரியகுலத்துச் சகரமகாராசன் அசுவமேதயாகஞ் செய்கின்றபொழுது பூமிப்பிரதக்ஷிணத்தின் பொருட்டுச் செலுத்திய குதிரையை, பொறாமைகொண்ட தேவேந்திரன் மாயையால் ஒளித்துக்கொண்டுசென்று, பாதாளலோகத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த

கபில முனிவர்பின்னே கட்டிவைக்க, அவ்வேள்விக்குதிரையை நாடிச்சென்ற சகரபுத்திரர் அறுபதினாயிரம்பேர் பூமிமுழுவதிலுந் தேடிக்காணாது பாதாளத்திற்குப் போகும்பொருட்டுப் பெருவழியாகப் பரதகண்டத்தில் வடகிழக்குப் பக்கத்தில் தோண்டிச்சென்ற பெரும்பள்ளம், பின்பு கங்கை முதலியவற்றின் நீரினால் நிறைந்து ஸாகரமென்னும் பெயர்பெற்றுக் கடலோடுகூடித் தானும் கடலின்பாற்பட்டது என்பதாம். ("நூறுயோசனை யகலமுமாழமு நுடங்கக், கூறுசெய்தன ரென்பரால் வடகுணதிசையின்," "சகரர் தொட்ட லாற் சாகரமெனப் பெயர்தழைப்ப, மகரவாரிதி சிறந்தது" என்பன, கம்பராமாயணம்.) (உச)

25.—(இ - ள்.) மன்னவன் - துரியோதனன்,—நாடு எலாம் வளைய - மச்சதேசம் முழுவதுஞ் சூழும்படி, வரூதினி பரப்பி - (தன்) சேனையைப்பரவச்செய்து,—விளையும் நல் பெரு விளைவு எலாம் - விளைகின்ற நல்ல பெரிய நெற்பயிர் முதலிய விளைச்சல்களையெல்லாம், வெம் கனல் கொளுத்தி-வெவ்விய நெருப்பினாற் சுட்டெரித்து,—அலையும் மா மணி - அசைந்தொலிக்கின்ற பெரிய மணிகளையுடைய, ஆன் நிரை - பசுக்கூட்டத்தை, கவர்தலும் - கொள்ளைகொண்டு சென்றவளவில்,—ஆயர் - (அப்பசுக்களைக் காத்துநின்ற) இடையர்கள், உளைய - வருத்தமுண்டாக, ஓடி வந்து—, ஊர் புகுந்து-விராட நகரத்தினுட்சேர்ந்து, உத்தரற்கு - உத்தரகுமாரனுக்கு, உரைப்பார் - செய்தி சொல்லுபவரானார்கள்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த இரண்டுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

துரியோதனன் தன் சேனையை விராடநகரின் வடதிசை முழுவதும் பரப்பி, விளைச்சலைச் சுட்டெரித்து ஆனிரையைக் கவர்ந்தானாக, அச் செய்தியை நகரிலிருந்த உத்தரகுமாரனுக்கு ஆயர்தெரிவித்தனரென்க. உத்தரன் - விராடனது இளையமகன்; (மூத்தமகன்பெயர், சுவேதன்.) 'எல்லாம்' என்னும் பெயர்-'நாடெலாம் என்பதில்' "மேனியெல்லாம் பசலையாயிற்று" என்பதிற் போல ஒருபொருளின்பலஇடங்குறித்தும், 'விளைவெலாம்' என்பதிற்பொருளின் பன்மைகுறித்தும் நின்றது. விளைவு - தொழிலாகுபெயர். மணி - பசுக்களுக்குஅலங்காரமாகக் கட்டுவது. வரூதிநீ-வடசொல். ஆ-பசு; அதனைப் பரிபாலிப்பவர், ஆயர்; ய் - எழுத்துப்பேறு. உத்தரற்கு உரைப்பார் - நான்கனுருபு, கொடைப்பொருளது. கொளுத்தி - கொளுந்தி யென்பதன் பிறவினை; மெலி வலியாதல், பிறவினைக்குறி. கொளுந்துதல்-நெருப்புப்பற்றுதல்.

26.—இதுவும், அடுத்தகவியும்-இடையர் உத்தரனுக்குச் செய்திகூறல்.

மூன்று கவிகள் ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) திடன் உடை புயம் மன்னவன் - வலிமையுள்ள தோள்களையுடைய (நமது) அரசன் [விராடன்], குடம் நிறைப்பன குவிமுலை கோநிரை- (இடையர்கள் பால்கறக்கப் பிடிக்கின்ற) குடங்களை நிரப்புவனவாகிய குவிந்த முலைகளையுடைய பசுக்களின் கூட்டங்களை, மீட்பான் - (பகைவரினின்று) மீட்டுக்கொண்டு வருதற்பொருட்டு, தென் திசை சென்றான் - தெற்குப்

பக்கத்துக்குப் போனான்; (இப்படிப்பட்ட சமயத்தில்), மாசுணம் கொடியோன் - சர்ப்பத்தின் வடிவமெழுதிய கொடியையுடையவனான துரியோதனனது, அடல் வயம் படை - வலிமையையும் வெற்றியையுமுடைய சேனை, வடதிசை புலம் முழுவதும் - (ஊர்க்கு) வடக்குப் பக்கத்திலிடம் முழுவதும், ஆழியின் - கடல்போல, பரந்ததை - பரவிற்று; (எ - று.)—அன்றே-ஈற்றசை.

தென்புறத்தில் பசுநிரை மீட்கச்சென்ற சமயம் பார்த்து, வடபுறத்து ஆனிரை கவருமாறு துரியோதனன் சேனை பரவிற்றென்றனா ஆயரென்க. ஒவ்வொருமுலையும் குடங்குடமாகப் பால் சொரியுமென, பசுக்களின் சுரப்பு மிகுதி கூறியவாறு; "சீரத்தமுலைபற்றி, வாங்கக் குடநிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்" என்றார் பெரியாரும். மீட்பான் - எதிர்கால வினையெச்சம். (தன் வினையில் 'மீள்வான்' என வரும்.) 'மாசுணக்கொடியோன்' என்றது - அவன் கொடியே அவனது கொடுமையையும், எப்பொழுதும் வக்கிரகதியிற் செல்லுமியல்பையும், நன்றியறிவின்மையையும், நாவிரண்டுடைமையையுங் குறிப்பிக்கு மென்றற்குப் போலும். பாம்புபோலக் கொடியவனென்ற பொருளும் தோன்ற, 'மாசுணக்கொடியோன்' என்றார். நிறைப்பன - பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர்; அன் - சாரியை. தெற்கு + திசை = தென்திசை, வடக்கு + திசை = வடதிசை: "திசையொடு திசையும்" என்னுஞ் சூத்திர விதி. 'முழுது' என்பது - எஞ்சாமைப் பொருளுணர்த்துவதோ ருரிச்சொல்லாம்; அது, 'முழுவது' என விரித்தல் விகாரமாயிற்று. பரந்ததை-வினைத் திரிசொல்; ஐ - சாரியையுமாம். (உசு)

27.—(இ - ள்.) வேந்தன் மா மதலாய் - விராடராஜனது சிறந்த குமாரனே! —(துரியோதனாதியா), நாட்டில் உள்ளன - (நமது) தேசத்திலுள்ளவையாகிய, பலன்களும் - (தானியம் முதலிய) விளைபயன்களையும், கவர்ந்தபா - [illegible]த்துவிட்டார்கள்; நறுந் தண் காட்டில் உள்ளன - (நாட்டையடுத்த) நல்ல [செழித்த] குளிர்ச்சியான காட்டில் உள்ளவையாகிய, சுரபியின் கணங்களும்- பசுக்களின் கூட்டங்களையும், கவர்ந்தார் - கொள்ளைகொண்டார்கள்; இனி - இங்ஙனங் கொண்டுபோனபின்பும், நீ—, கூட்டில் உள் உறை கலுழனின் குஞ்சுபோல் - (வெளிப்பட்டுத் தன்பகையாகிய பாம்புகளை வெல்லாமற்) கூட்டினுள்ளே அடைந்துகிடக்கின்ற கருடப்பறவையின் குஞ்சு போல, வீட்டில் உள் உறைகின்றது - வீட்டிற்குள்ளேயே வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்றது, என் - என்னே? (எ - று.)

பறவைக்கரசனாகிய கருடன் பாம்புகளை அழிக்குமாறுபோல ராஜகுமாரனாகிய நீயும் வெளிப்பட்டு வந்து பாம்புக்கொடியோனாதியரை அழிக்க வேண்டாவோ வென்றார்; உவமையணி. மேல் 'மாசுணக்கொடியோன்' என்று பகைவனைக்குறித்து, இங்கு 'கலுழனின் குஞ்சுபோல்' என்று உத்தரனுக்கு உவமைகூறியது - உன்தந்தையைப்போலவே உன்னையுங் கண்டமாத்திரத்திலே அப்பகைவர் ஒடுங்கியொழிவ ரென்று குறிப்பித்து உத்தரனை உத்ஸாஹப் படுத்துதற் பொருட் டென்க.

புலன் - போலி. கலுழன் - கருடனென்ற வடசொல்லின் விகாரம். குஞ்சு - இளமைப்பெயர்; என் - எவனென்னும் அஃறிணையிருபாற்பொது வினுவினைக் குறிப்புமுற்றின் விகாரம். மதலாய்-மதலையென்பதன் விளி; ஈறு திரிந்தது, விளியுருபு. புலன்களும், கணங்களும் என்ற உம்மைகள்-முறையே எதிரது தழுவிய எச்சமும், இறந்தது தழுவிய எச்சமுமாம்; எண்ணும்மைக ளாக்கொள்ளலாகாது: வெவ்வேறுவாக்கியங்களில் வந்ததனுல். ஸூரபி, கணம்-வடசொற்கள். வீட்டில் உள் - அரண்மனையில் உள்ளிடமாகிய (மகளிர் வசிக்கின்ற) அந்தப்புரத்திலே யென்றபடி. 25-ஆஞ்செய்யுளில் 'விளைவெலாம் வெங்கனல் கொளுத்தி' என வந்ததனுல், 'கவர்ந்தனர்' என்றது, 'உயிர்கவர் ந்தனர்' என்றவிடத்துப் போல ஒழித்தன ரென்றவாறும். உறைகின்றது - நிகழ்காலத்தொழிற்பெயர். (உஎ)

28.—சுதேஷ்ணை மகளிரை நகர்ப்புறங் காவல்செய்யச் சொல்லுதல்.

(இ - ள்.) என்ற போதில் - என்று (இடையர்) சொன்னபொழுது,— அ புதல்வனை பரிவுடன் ஈன்றுள் - அவ்வுத்தரகுமாரனை அன்போடு பெற்று வளர்த்த (விராடன்மனைவியாகிய) சுதேஷ்ணையானவள்,— நிரை நிரை நின்ற மங்கையர்தங்களை நோக்கி - வரிசைவரிசையாகத் (தனது அருகில்) நின்ற பரி சனப்பெண்களைப்பார்த்து, 'சென்ற காவலன் வரும் துணை - (நிரை மீட்டற் குத் தெற்குப்பக்கம்) போன (நமது) அரசன் திரும்பி வந்து சேருமளவும், (நீங்கள்), செம் கையில் படை கொண்டு - சிவந்த கைகளிலே ஆயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு, ஒன்ற-ஒரசேர, [கூட்டமாக], ஏகி - போய், நம் எயில் புறம் காமின் - நமது (நகரத்து) மதிலைச்சுற்றிலும்இருந்துபாதுகாவல்செய்யுங்கள்', என்று—, உரைத்தாள் - கட்டளையிட்டாள்; (எ - று.)

சுதேஷ்ணை வேறுவகையில்லாமையால் மகளிரைக் காக்குமாறு கூறி னுள்: அக்காலத்துமகளிரும் வீரமுள்ளவராயிருந்தமை இதனுற் பெறப்படும். (சத்தியபாமை ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்குத் தேரூர்ந்தமைமுதலியன இங்குக்கருதத் தக்கன.) தந்தைக்கு மூத்தமகனிடத்தும் தாய்க்குஇளையமகனிடத்தும் அன்பு முதிர்ந்திருப்பது இயல்பாதல் தோன்ற, 'அப்புதல்வனைப் பரிவுட னீன்றுள்' என்றுர். போது - பொழுது :மரூஉ.நிரை நிரை-அடுக்கு, பன்மைகுறிப்பது. இனி,நிரை நிரை நோக்கி-முறையாகப் பார்த்து என்றலு மொன்று. கை சிவ ந்திருத்தல், உத்தமவிலக்கணம்; சுதேஷ்ணையின் மெய்க்காவலாகப் படைக் கலம் பிடித்தலாற் சிவந்த கை யெனினுமாம். (உஅ)

29.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - குளகம்; உத்தரன் யான்சென்று பொருது பகைவரைவெல்வே னென்றதைத் தெரிவிக்கும்.

(இ - ள்.) உரைத்த அன்னையை-(இவ்வாறுமகளிரைநோக்கிச்) சொன்ன (தனது) தாயை, உத்தரன்—, கதுமென வணங்கி-விரைவாக நமஸ்கரித்து, 'நறைத்த ஓதி - வெளுத்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையவளே! நின் திருமொழி நன்று - நீ இப்பொழுது சொல்லிய மேன்மையுள்ள வார்த்தை நன்றுயிருக்

கின்றது!' என - என்று சொல்லி, நகையா - பரிகாசமாகச்சிரித்து, அரைத்த ஆரமும் - அரைத்தசந்தனக் குழம்பையும், ஆரமும் - முத்துமாலைகளையும், மாலையும்-பூமாலைகளையும், அணிந்து—, என் வரை தட புயம் வளர்த்தது- என்னுடைய மலைபோன்ற [வலிய] பெரிய தோள்களைவளர்த்தது, மகளிர் போர் பொரவோ - (பகைவரோடு யான் போர் செய்யாமற்) பெண்பாலார், (சென்று) யுத்தஞ் செய்தற்காகவோ? (எ - று.)—இச்செய்யுளில் 'நகையா. என்ற எச்சம். அடுத்த செய்யுளில் 'என்றான்' என்ற முற்றைக் கொள்ளும்

யான், எனது வளர்ந்த வரைத்தடந்தோள்களாற் பொரவேண்டாவோ? பொருது வெற்றி பெறவேண்டாவோ? என்றான்.

கதுமெனா-விரைவுப்பொருளைத் தருவதோர் இடைச்சொல். ஓதிபெண் மயிர்; இங்கு அதனையுடையவளுக்குச் சினையாகுபெயர். நரைத்த ஓதி-அடையடுத்த ஆகுபெய ரென்க. 'நரைத்த ஓதி' என்ற பெயர் - இங்கு அண்மைவிளி யாதலின், இயல்பாயிற்று. நகையா - உடன்பாட்டெச்சம். நன்று- இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; நன்றன் றென்றபடி. இங்குக் கூறிய நகை, இகழ்ச்சி பொருளாக வீரத்தெழுந்த வெகுளிநகை. ஆரம் - ஹாரமென்னும் வடமொழியின் விகாரம். ஓ - வினாவகையால் எதிர்மறை. வரையென்னுங் கனுவின்பெயர் - அதனையுடைய மூங்கிலுக்குச் சினையாகுபெயராய், அது பின்பு அதனையுடைய மலைக்குத் தானியாகு பெயராதலால், இரு மடியாகு பெயர். தோளுக்கு மலை யுவமை - பகைவர் படைக்கலங்களால் ஊறடையாத திண்மைக்கும், பருத்தோங்கிய வடிவிற்கும்.

30.—(இ - ள்.) கனை கடல் படையுடன் - ஆரவாரஞ்செய்கின்ற கடல் போன்ற சேனையோடு (வந்து), நிரை கணம் கவர்ந்தவரை - (நமது) பசுக் கூட்டங்களைக் கொள்ளைகொண்ட துரியோதனாதியரை, முனை - போர்களத்தில், பட - அழியும்படி, பொருது - (யான் ஒருவனே போய்) போர்செய்து, இமைக்கும் முன் - ஒருமுறை கண்ணிமைக்கும் பொழுதைக்கு முன்னமே [மிக விரைவில்], முதுகு கண்டிடுவேன் - புறங்கொடுத் தோடச்செய்வேன்; (ஆனால்),—வினை முகத்தினை அறிந்து - போர்த்தொழிலின் தன்மையைத் தெரிந்து, (அதற்கு ஏற்ப), தேர் - தேரை, விசையுடன் விட - வேகமாக நடத்துவதற்கு, என் நினைவொடு ஒப்பது ஓர் சாரதி-என்மனத்தோடொத்த தன்மையையுடைய ஒரு பாகன், நேர்ந்திலன் - (இப்பொழுது எனக்குக்) கிடைத்தானில்லை, என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)—என் நினைவிற்கு ஏற்ற சாரதிமாத்திரங்கிடைப்பானாயின், உடனே பொருது வெல்வேனென்றபடி.

பின்னே 'கணம்' என வருதலால் 'நிரை' என்றது, பசுஎன்ற மாத்திரமாய் நின்றது; படையுடன் படவென்றுங் கூட்டலாம். நேர்ந்திலன்- எதிர்மறையாண்பாலிறந்தகால முற்று; தன்மை யொருமை முற்றாய், சாரதியைப்பெற்றிலே னென்றலு மொன்று. பொருது என்ற எச்சத்தில், பொரு- பகுதி. கடற்படை - உவமைத்தொகை. (௩0)

31.—பிருகந்நளை நேர்செலுத்தவல்ல ளென்று விரதசாரணி கூறுதல்.

(இ - ள்.) உத்தரன் புகல் உறுதி கேட்டு - (இவ்வாறு) உத்தரகுமாரன் சொன்ன உறுதிமொழியைக் கேட்டு,—ஒப்பனைக்கு உரியாள் - (சுதேட்டிணைக்குப் பலவகை) அலங்காரமுஞ் செய்தற்கு உரியவளாகிய (விரதசாரணி யென்னும் பெயர்பூண்ட) திரௌபதி,—கொத்து அரம் பொரு கூர் அயில் குமரனை - திரண்ட அரமென்கிற வாள்விசேடத்தால் அராவப்பட்ட கூர்மையுள்ள வேலாயுதத்தையுடைய உத்தரகுமாரனை, குறுகி - சமீபித்து,—'இவள்—, விசயனுக்கு - அருச்சுனனுக்கு, வித்தரம் பெறு தேர் விடும் - பரப்பமைந்த தேரைச் செலுத்துவாள்', என்று-என்று சொல்லி,—அத்தரம் பெறு பேடியை - அப்படிப்பட்ட வல்லமையைப்பெற்ற பிருகந்நளையை, காட்டினள் - காண்பித்தாள்; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை; அப்பொழுதே யெனினுமாம்.

உரியாள் கேட்டு குறுகி என்று காட்டினள் என இயையும். புகலுறுதி இறந்தகால வினைத்தொகை. உறுதி - உறுதியை வெளியிடுகின்ற மொழிக்கு, காரியவாகுபெயர். கொத்தரம் பொரு கூரயில்—"வாளரந் துடைத்த வைவேல்" என்றார் சிந்தாமணியாரும். குமாரன் - குமாரன் என்பதன் விகாரம்; மன்மதனையும் குற்சிதருப முடையவனாகச் செய்யவல்ல கட்டழகுடைய னென்பது பொருள்: கு-குற்சிதம். மாரன் - மன்மதன்; முருகக்கடவுளின் பெயராகிய இது - அழகு முதலியவற்றில் அக்கடவுள்போலச் சிறந்த மைந்தனுக்கு வழங்கும்; உவமையாகுபெயர்: 'சேய்'என்னுந் தமிழ்மொழிபோல. இவள்தேர்விடும்-செய்யுமென்முற்று, பெண்பாலுக்கு வந்தது; [நன் - வினை - உக.] வித்தரம்-விஸ்தார மென்ற வடசொல்லின் திரிபு. பெண்ணுறுப்புமிக்கிருத்தலால், 'இவள்' எனப் பெண்பாலாற் கூறினர். "பெண்மைவிட்டாணவாவுவ பேடாண்பால், ஆண்மைவிட்டல்லதவாவுவ பெண்பால், இருமையு மஃறிணையன்னவுமாகும்" என்ற நன்னூற்சூத்திரங் காண்க. "ஏயேயிவளொருத்தி பேடியோ" என்றார் சிந்தாமணியாரும். 'பேடி - பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்புமுடையவள்' என்பது, திருக்குறள் பரிமேலழகருரை.

விசயன் - விஜயன் என்னும் வடமொழியின் திரிபு; இதற்கு - விசேஷமான வெற்றியை யுடையவனென்று பொருள். இராஜசூயயாகத்திற்காக வடக்கிற்சென்று பல அரசர்களை வென்றதனாலும், காண்டவதகநகாலத்துத் தேவர்களைச் சயித்ததனாலும், பாசுபதம் பெறுங்காலத்துப் பரமசிவனை யெதிர்த்து விற்கழுந்தால் முடியிலடித்ததனாலும், பின்பு இந்திராதி தேவர்க்கும் வெல்ல முடியாத நிவாதகவசர்காலகேயர்களை வதைத்ததனாலும், மற்றும் பல வெற்றிகளாலும், இவனுக்கு இப்பெயர் அமைந்தது. இனி, விஜயன்-தன்னைச் சயிப்பாரெவருமில்லாதவ னென்றும் பொருள் கொள்வர். இங்கு அருச்சுனனை 'விசயன்' என்ற பெயராற் குறித்தது - எப்பொழுதும் வெற்றியையே பெறுபவனை அவனுக்குத் தேர்செலுத்தி யுதவியவளாதலால், இவள் உடன்செல்லுதல் வெற்றியைவிளைக்கு மென்று குறிப்பதற்கு. (௩௧)

32.—சுதேட்டிணையினிடம் வண்ணமகள் கூறியதை உத்தரன் சொல்ல, சுதேட்டிணை பேடியைநோக்கி, நீ தேரோட்ட நேர்ந்தால் உத்தரன் போர்வெல்வானெனல்.

(இ - ள்.) என்ற போது - என்று (விரதசாரணியென்ற வண்ணமகள்) சொல்லியபோது, அவன் - அந்த உத்தரகுமாரன், பயந்தவட்கு - (தன்னைப்) பெற்ற தாயினிடம், இயம்பியது உரைப்ப-(வண்ணமகள்)கூறியதைத் தெரிவிக்க,—நிரை வளை-வரிசையாக அமைந்த வளையல்களை யணிந்த அந்தச்சுதேட்டிணை,—நின்ற பேடியை-அங்கிருந்த பிருகந்நளையென்னும்பேடியைக் கிட்டி, தழுவி—, 'துன்று தாரினாய் - நெருங்கிய மாலையை யணிந்தவளே! நீ—, —நேரில் (சாரத்தியஞ்செய்ய) உடன்பட்டாயேயானால், விடலை - (என்) புதல்வன்,—போர்முனை - போர்க்களத்தில், அரசரை - மாற்றரசரை, வென்று - ஜயித்து, வெய்து ஈண்டும் - விரைவில் மீண்டுவந்திடுவான்,'என-என்று, வியந்து - (அப்பேடியைக்)கொண்டாடி,இன்னவைசொன்னாள் - இவ்வாறான வார்த்தைகளைக் கூறினாள்; (எ - று.)

நிரைவளை - அன்மொழித்தொகை. பயந்தவட்கு - வேற்றுமைமயக்கம். விடலை - ஆண்பாற் சிறப்புப்பெயர். விடலை ஈண்டும் - செய்யுமென்முற்று ஆண்பாலுக்குவந்தது. வெய்து - வெம்மையென்ற பண்பினடியாகப்பிறந்த குறிப்பு முற்றெச்சம் வினையுரியாய் வந்தது.இன்னவையென்பது-கீழ்க்கூறியவற்றைச் சுட்டிற்று. இது செருகுகவியென்பர் ஒருசாரார். (௩௨)

33.—பிருகந்நளை தேர்செலுத்த, உத்தரன் போர்க்குச் செல்லுதல்.

(இ - ள்.) பேடி - பிருகந்நளை, வாசியில் - குதிரைகளுள்ளே, நல்லன நான்கு அவை - நல்லிலக்கணமமைந்தனவாகிய நான்குகுதிரைகளை, நாடி - தேடி அறிந்து, பூட்டி - நுகத்தடியிற் சேர்த்துக்கட்டி, தேர் விட - தேரைச் செலுத்த,—சுதேட்டிணை பிள்ளை-சுதேஷ்ணையினது புத்திரனாகிய உத்தரனானவன்,—சிலை முதல் - வில் முதலியனவாகிய, ஆயுதம் அவை - ஆயுதங்களை, தேடி தெரிந்து - ஆராய்ந்து அறிந்து, கொண்டு - (நல்லனவாக) எடுத்துக் கொண்டு,—கோடி கோடி பைங் கோதையர் - பசுமையான [கரிய] கூந்தலையுடைய அநேககோடி மகளிர், குழீஇயினர் வாழ்த்த - திரண்டு வாழ்த்துக் கூற,— சென்றனன் - (போர்க்குப்) புறப்பட்டுப் போனான்; (எ-று.)

இதுமுதல் உத்தரதிசை நிரைமீட்சி கூறுகின்றார். 'தேடியாயுதஞ்சிலை முதல் தெரிந்தவைகொண்டு' என்றதையும் பேடியின்செயலாக உரைக்கலுமாம். 'நான்கவை' 'ஆயுதமவை' என்றவற்றில், 'அவை' - பகுதிப்பொருள் விகுதி. பைங்கோதை - குளிர்ச்சியான கூந்தல்: பசியமாலையாகவுமாம். 'கூந்தலுக்குப் பசுமையாவது எண்ணெயிட்டு வாரி மயிர்ச்சாந்து தடவப்பெற்று அழகுகுறையாமை' என்பர் ஒருசாரார். பிள்ளை-இளமைப்பெயர். நல்லன - பலவின்பாற்பெயர். குழீஇனர் - முற்றெச்சம்; குழுவினரென்பது, சொல் விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது: சொல்லிசையளபெடை. ஸுதேஷ்ணை, வாஜி, ஆயுதம், கோடி - வடசொற்கள். கோடி கோடி-மிகப்பல வென்றவாறு. (௩௩)

34.—உத்தரன் தனது நகரத்து வடபுறஞ் சேர்தல்.

(இ - ள்.) துலங்கு பேர் ஒளி அருக்கனில் - விளங்குகின்ற மிக்க ஒளியையுடைய சூரியன்போல, உருத்து எழு - மிக்கு விளங்குகின்ற, தோற்றத்து - காட்சியையும், அலங்கல்-(கிரைமீட்டற்குரிய கரந்தைப்பூ) மாலையையுமுடைய, உத்தரன்—,— இலங்கும் நேமி ஒன்று உடைய தேர் என்னல் ஆம் - விளங்குகின்ற ஒற்றைச்சக்கரத்தையுடைய (சூரியனது) இரதமென்று (ஒப்புமை)சொல்லத்தக்க,தேர்மேல்-சிறந்ததொரு தேரிலே(ஏறி),—விலங்கல் மா மதில்களும் - மலைபோலுயர்ந்த பெரிய மதில்களையும், புறம் வீதியும் - (நகரத்தின்) வெளிவீதிகளையும், கடந்து - தாண்டி, உத்தரதிசையை-(அந்நகரத்தின்)வடக்குப்பக்கத்தை, வந்து அடைந்தான்—;(எ - று.)

'உத்தரனுத்தரதிசையை வந்தடைந்தான்' என்ற இடத்திற் சொற் சமத்காரங் காண்க; உத்தரதிசையையடைதற்கு உரியவன்உத்தர னென்பது போதரும்.அருக்கனில் உத்தரன்உத்தரதிசையை யடைந்தான் என்று இயைத்து, இலங்குநேமியொன்றுடைய தேரிலேறித் துலங்குபேரொளியருக்கன் (உத்தராயணத்தில்) வடபுறஞ்செல்லுதல்போல, உத்தரன் தேர்மேல் உத்தரதிசையை யடைந்தானென்று; கருத்துங் காணலாம். சூரியனது தேர் - மிகவிரைந்து செல்லுதற்கு உவமை; "ஒற்றைத்தனி யாழித்தேரென்ன வோடுவதோர், கொற்றநெடுந்தேர்" என்றார்,பிறரும். சூரியனது தேர் ஸம்வத்ஸரரூபமான ஒற்றைச்சக்கரத்தை யுடையதென்று புராணங்கூறும். விலங்கல் என்ற பெயர்க்கு - (ஊர்க்குஒருபுறமாக) விலகிநிற்பது என்று காரணப்பொருள்; அல் - கருத்தாப்பொருள்விகுதியாம்; திருக்குறளில், "வாய்ந்தமலை" என்ற இடத்தில் பரிமேலழகர் இடையதன்றி ஒருபுடையதாதலே மலைக்கு வாய்ப்பென்றமை காண்க. மதிலுக்கு - உயர்விலும் எளிதில் அழிக்கப்படாத வலிமையிலும்,அரணுய்ப் பாதுகாத்தலிலும் மலைஉவமை. வீதீ, நேமி, அர்க்கன், உத்தரதிஸா - வடசொற்கள். அருக்கனில், இல் - ஐந்தனுருபு, ஒப்புப்பொருளது. ஆங்கு - அசை. (௩௪)

35.—உத்தரன் துரியோதனனது சேனையைக் காணுதல்.

(இ - ள்.) எண் கொளா மனத்து-(சேனையின் தன்மை இன்னதென்று) ஓர் எண்ணத்தைக் கொள்ளாத மனத்தையுடைய, இராகவன் திரு குலத்து இளைஞன் - ஸ்ரீராமபிரான் திருவவதரித்த சிறந்த சூரியகுலத்துத் தோன்றிய சிறுவனான உத்தரகுமாரன்,—கண் கொளா வகை புகுந்து - (காண்பவர்) கண்களுக்கு எட்டாதபடி [மிகவிரைந்து] சென்று,—(அங்கே),—விண் கொளா மதி - ஆகாயத்தில் தோன்றாத [பூமியில் தோன்றிய தொரு] சந்திரனையும், மேன்மை கொள் மீன் இனம் என்ன - (அச்சந்திரனைச்சூழ்ந்த) மேன்மைபெற்ற நட்சத்திரக்கூட்டங்களையும் போல, மண் கொளா விறல் மன் - பூமிமுழுவதிலும் அடங்காத வீரத்தன்மையையுடைய துரியோதனராசனையும், உடை வரம்பு இல் வான் படையை - அவனைச் சூழ்ந்துள்ள அளவில்லாத பெரிய சேனையையும், தன் கண் உற கண்டான் - தன் கண்களுக்கெதிரிற் [பிரதியட்சமாக] பார்த்தான்; (எ - று.)

தேவாசுரயுத்தம் இராமராவணயுத்தம் போன்ற யுத்தங்களைச் சித்திரத்திலே கண்டு, 'சேனை இங்ஙனமே யிருக்கும்: அதனைத் தான் மிக எளிதில் அழித்துவிடலாம்' என்று கருதிப் போர்க்குவந்தவ னாதலால், உத்தரன் 'எண் கொளாமனத்து இளைஞன்' எனப்பட்டான். கண் கொளாவகை கண்டா னென இயைத்து-கண்களின் பார்வைசெல்லுமளவுக்கு மேலுஞ் சேனைபரந்து கிடத்தலால், கண்களுக்கு எட்டாதபடியாற் கண்டா னென்றுமாம். 'விண் கொளா' என்னும் அடைமொழியை மீனினத்தோடுங் கூட்டுக. விண் கொளா மதி - துரியோதனனுக்கும், அவ்வாறான மீனினம்-படைத்தொகுதிக்கும்-இல்பொருளுவமை. மதி-நன்குமதிக்கப்படுவ தென்று காரணப்பொருள் பெறும். மீன் - மின்னுவது; வினைமுதற்பொருள்விகுதி புணர்ந்து கெட்டுப் பகுதி முதல்நீண்டுநின்ற காரணப்பொதுப்பெயர். என்ன-உவமவுருபு.

'மண்கொளாவிறன் மன்' என்பதற்கு- மண்ணுலகத்துள்ளாரில் எவரும் அடையாத வலிமையைத் தான் உடைய மன்ன னென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்: பதினாயிரம்யானைபலங் கொண்டவ னாதலால், 'மண்கொளா விறல்மன்' என்றார். 'மண்கொளாவிறல்' என்றது - அதிசயோக்திவகையால் துரியோதனனது வீரத்தைச் சிறப்பித்தது. இனி, 'மண்கொளா' என்றதைப் படைக்கு அடைமொழியாக்கிப் பூமிமுழுவதிலும்-அடங்காத சேனை யெனினுமாம். நான் கடியிலும், 'கொளா' என்பது - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; 'கொள்ளா' என்றதன் தொகுத்தல்.

ராகவன் என்ற பெயர்க்கு - ரகுமகாராஜனது வம்சத்தில் அவதரித்தவ னென்பது பொருள்: வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம். சூரியகுலத்தவனாகிய இவ்வரசன் - திக்கு விசயஞ்செய்து எல்லாத்தேயங்களையும் வென்று 'விசுவஜித்' என்னும் வேள்வியை இயற்றி அதில் தன்செல்வமுழுவதையும் வழங்கி விட்டு வெறுங்கையனாயிருக்கையில், கௌத்ஸனென்னும் பிராமணன் வந்து தன் குருவாகிய வரதந்துமகாமுனிவனுக்குத் தான் குருதக்ஷிணை கொடுத்தற் பொருட்டு மிக்கபொருள்வேண்டு மென்று யாசிக்க, அப்பொழுது குபேரனிடத்திலிருந்து வேண்டும்பொருள் தானே வரப்பெற்று அந்தக்கௌத்ஸனுக் குக் கொடுத்தான்: இப்படி இவன் மிக்க வீரமுங் கொடையு முடையவனாய்ப் பிரசித்தி பெற்றவ னாதலால், இவன் மரபிற்பிறந்தவ னென்று இராமபிரானைக் குறித்தார்; இவன் பெயரால் இக்குலம் ரகுகுலமென்று வழங்கப்படுவதைக்கொண்டும், காளிதாசமகாகவி வடமொழியில் இவன் பெயரால் 'ரகுவம்ஸம்' என ஒருகாவியஞ் செய்திருத்தலைக் கொண்டும், இவ்வரசனது பெருமையை நன்கு உணரலாம். (௩௫)

36.—அதுகண்ட மாத்திரத்தில் உத்தரன் நடுநடுங்கி மூர்ச்சித்தல்.

(இ - ள்.) மை நெடுங் களிறு-கரிய பெரிய ஆண்யானைபோன்ற, உரன் உடை - வலிமையையுடைய, விராடர் கோன் - விராடதேசத்தார்க்கரசனது, மைந்தன்-குமாரனாகியஉத்தரன்,—(அந்தத் துரியோதனன் படையைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அச்ச மிகுதியால்), கருத்து அழிந்து - மனங்கலங்கி, நா புலர்ந்து - நாக்கு வறண்டு, உயிர்ப்பு மேல் விஞ்சி-பெருமூச்சு மேன்மேலும் அதிக

மாகப்பெற்று, கை நடுங்கவும்-கைகள் நடுக்கமடையவும், கால் நடுங்கவும் - கால்கள் நடுக்கமடையவும், மெய் நடுங்கவும் - உடம்பு நடுக்கமடையவும், சொல் நடுங்கவும் - வார்த்தை தடுமாறவும், சுடர் முடி நடுங்கவும் - ஒளியை யுடைய கிரீடம் நடுங்கவும், சோர்ந்தான்-தளர்ந்தான் [உணர்வழியலானான்].

இதுவரையிற் காணாத காட்சியைக் காணவே, உத்தரனுக்குப் பேரச்ச முண்டாயிற்றென்க. கைந்நடுங்குதல் முதலியன-அச்சத்தின்செயல்கள். முடி-முடியிற் கவிக்கப்படுவது; கிரீடத்திற்குக் காரணப்பெயர். களிறு - ஆண் பாற்பெயர்; களி-மதக்களிப்பு: அதனையுடையது களிறுஎனக்காரணப்பெயர். (யானையின் பெண்மைப்பெயர் - பிடி.) 'கருத்தழிந்து' என்றதை மெய்ந்நடு ங்குவதற்கும், 'நாப்புலர்ந்து, உயிர்ப்புமேல்விஞ்சி' என்றவற்றைச்சொல்நடுங் குவதற்குங் காரணமாக்கி யுரைப்பாருமுளர். களிறு-யானைச்சேனையையுடைய என்றலுமொன்று. உரன் - உரமென்பதன் ஈற்றுப்போலி. உரன் என்ற தில், தேகபலம் மநோபலம் ஆயுதபலம் சேநாபலம் முதலிய பலவகைவலிமை களும் அடங்கும். (இரண்டாமடியில், பகரவொற்று இடைவந்தஆசெதுகை காண்க. பொதுநகரத்துக்கும் சிறப்புனகரத்துக்கும் வரிவடிவில் மிக்க வேறு பாடு இருப்பினும், ஒலிவடிவில் மிக்க வேறுபாடு இல்லாமைபற்றி, மூன்றுமடி யில் னகரம் எதுகையாய் நின்றது.) (௩௬)

37.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - பிருகந்நளை உத்தரனுக்குத் தேறுதல் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது உத்தரனைநோக்கிப் பேடி),—'மறவோய்-வலி மையை யுடையவனே! நீ—, அஞ்சல் அஞ்சல் - பயப்படாதே பயப்படாதே; பகைவரை ஆர் உயிர் அடுதல் - பகைவர்களை அரியஉயிரழியச் செய்தலும் [கொல்லுதலும்], துஞ்சல்-(தாம்) இறத்தலும், என்ற இவை இரண்டுஅலால்-என்ற இவ்விரண்டு தொழில்களுள் ஒன்றல்லாமல், வேறு துணிவுஉண்டோ-(போர்க்கு வந்தவர்கட்கு) வேறொரு உறுதி உள்ளதோ? [இல்லை]; வெம் சமம் தனில் வந்து - கொடிய போர்க்களத்திற் புகுந்து, புண் படாது - விரணப் படாமல், இனி—, மீண்டால் - திரும்பி வாளாசென்றால், வஞ்சம் நெஞ்சு உடை வஞ்சியர் - வஞ்சனையுள்ள மனத்தையுடைய வஞ்சிக்கொடிபோலமெல் லியலாரான மாதர்கள், என்சொலார்-என்சொல்லி இகழமாட்டார்கள்? (எ-று.)

கீழ் இவன் மகளிர்முன்னிலையில் வீரவாதங்கூறிவந்ததனால், 'வஞ்சிய ரென்சொலார்' என்றுசொன்னலாம். மகளிரும் பரிகசிப்பரெனவே, ஆண்மக் கள் பரிகசிப்பரென்பது கூறாதே அமையும். துணிவு வேறுண்டோஎன்றது-மீண்டுபோவது துணிவன்றென்பதைத் தெரிவிக்கும். வெல்லும்ஆற்றல் இலை யேனும் முகத்திலும்மார்பிலும் விழுப்புண்பட்டாயினும் மீண்டால் ஊறஞ்சா மைவிளங்குமென்றற்கு, 'புண்படாது மீண்டாலென்சொலார்' எனப்பட் டது. மகளிர் திரிகரணமும் வேறுபட அறியவொண்ணாத நெஞ்சாழமுடைய ராதலால், அவர்க்கு 'வஞ்சநெஞ்சுடை' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட் டது; "ஆழாழியென்ன வளவுபடா வஞ்சநெஞ்சப், பாழான மாதர்" என்றார்

பின்னேரும். 'வஞ்சியர்' என்ற சொல்-வஞ்சமுடையாராதல்பற்றி அவர்க்குஇப் பெயர் அமைந்ததுபோலு மென்ற கருத்துத் தொனிக்க நிற்கும். 'மறவோய்' என்றுவிளித்தது, உத்ஸாஹமுண்டாக்குதற் பொருட்டு. அஞ்சல்-எதிர்மறை யேவலொருமைமுற்று; வியங்கோளாகவுங் கொள்ளலாம்; தேற்றத்தில் அடுக் கிற்று. இறத்தலை 'துஞ்சல்' என்றது-மங்கல வழக்கு; மீளவும் எழுந்திராத பெருந்தூக்க மென்க. என்றிவை - பெயரெச்சவீறு தொகுத்தல். சமம்-ஸமர மென்னும் வடமொழியின் விகாரம். (௩௭)

38.—(இ - ள்.) (நீ),—நிலையும் - (போரில்) நிற்கும் நிலைமையும், முட்டியும் - கையில் ஆயுதங்களைப் பிடிக்குந் தன்மையும், நிலை பெற - உறுதியா யிருக்கும்படி, நின்று - (தைரியத்தோடு) நின்று,—திண் சிலை-வலிய வில்லை, நேர் பட - செவ்வையாக, வளைத்து-வணக்கிநாணேற்றி, சில் சில வெம் சிலீ முகம் தொடுத்து - சிலசில கொடிய அம்புகளை எய்து,—மலை இலக்கு என - மலை ஒப்பென்னும்படி [சிறிதுஞ்சலியாமல்],யாரையும்-எவரையும், மலைந்திடு- எதிர்த்துப் போர்செய்; மலைந்தால்-(இவ்வாறு) பொருதால், அலை கடல் புவி அரசரில் - அலைகின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட பூமியிலுள்ள அரசர்களுள், எதிர் நிற்பார் - (உன்) எதிரில் நிற்க வல்லவர், ஆர்-யாவருளர்? [எவருமில்லையென் றபடி]; (எ - று.)-- எல்லாரும் புறங்கொடுத்துப் போய் விடுவ ரென்பதாம்.

இதனால், அருச்சுனன் சிறிது தேறிய உத்தரனுக்குத் தைரியத்தை யூட்ட முயல்கின்றான். நிலை - போரில் வில்வளைத்து அம்பினை எய்வார்க்கு உரிய நிலை: அது - பைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரதியாலீடம் என நான்கு வகைப்படும்: அவற்றுள், ஒருகால் நிலை நின்று ஒருகாலை முடக்கல்- பைசாசநிலை; இருகாலும் பக்கல்வளைய மண்டலித்தல் - மண்டலநிலை; வலக் கால் மண்டலித்து இடக்கால் முந்துறல் - ஆலீடநிலை; வலக்கால் முந்துற்று இடக்கால் மண்டலித்தல்-பிரதியாலீடநிலை. முட்டி-கைப்பிடி: முஷ்டியென் னும் வடமொழியின் திரிபு. நேர்படத் தொடுத்து என்று இயைத்து - பகை வர்க்கு எதிராக அம்புதொடுத்து என்றலும் அமையும். 'மலையிலக்கென' என் றதற்கு - மலையே (எமது அம்புக்கு ஏற்ற) குறியாவது என்று எண்ணியென வும் உரைக்கலாம்; இக்கருத்து, செருக்கினாலாவது. சிலீமுகம் - கூர்மையை முகத்திலுடைய தென்று அம்புக்குக் காரணப் பெயர்; வடசொல். உம்மை - முற்று; உயர்வுசிறப்புமாம். அலைகடல் - வினைத்தொகை; அலைகளையுடைய கடலென்னும் பொருளில், அலைக்கடலென வலிமிகும். இலக்கு - லக்ஷ்யம்; வடசொல். (௩௮)

39.—பிருகந்நளை தேற்றவும் உத்தரன் தேறாது ஓடிவிடப் பார்த்தல்.

(இ - ள்.) 'தூண்டும் மா இவை - செலுத்தப்படுகின்ற குதிரைகள் இவை: சொரி மதம் களிறு இவை - பொழிகின்ற மதசலத்தையுடைய யானை கள் இவை: துரங்கம் பூண்ட தேர் இவை - குதிரைகள்பூட்டிய தேர்கள் இவை: பதாதி இவை - காலாட்சேனைகள் இவை', என - என்று, புகல - (பேடி சதுரங்கசேனையைக்காட்டி எடுத்துச்) சொல்ல,—இகல் வீரன்-வலிய

வீரத்தன்மையையுடையவனான உத்தரன், 'ஈண்டு நின்றவை யாவையும் - இங்குப்பொருந்தியவை யெல்லாவற்றையும், யா என - எவை [இன்னவை] யென்று, தெரியா - தெரிந்துகொள்ளாமல், மீண்டு போவதே - திரும்பிச் சென்றுவிடுவதே, உறுதி - துணிவான காரியம்,' என்றனன் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

இவன் படையின் தன்மை கண்டறியா னென்று, பேடி, குதிரை முதலியன இவையிவை யெனச் சொல்லிக்காட்டினள்: காட்டவும் அச்சமிகுதியால் அச்சொல்லைச்செவியிலேற்காமல், உத்தரன் இங்குநின்றால் உயிர்தப்புவது அரிது என்று கருதி மீண்டுபோவதே யுறுதியென்றான். உத்தரனை 'இகல் வீரன்' என்றது, இகழ்ச்சி.

துரங்கம் - விரைவாய்ச் செல்வது என்று பொருள்படும் வடசொல். 'பதாதி' என்ற வடசொல்லுக்கு-கால்களினாலே நடந்து செல்பவ னென்பது பொருள். மற்று-அசை; இங்கு 'பதாதி' என்றது-காலாள்களின் கூட்டத்தை யுணர்த்தி அஃறிணையின்பாற் பட்டதனால், 'பதாதி யிவை' எனப்பட்டது. தெரியா என்ற வினையெச்சம் போவதுஎன்பதனோடு இயையும்; என்றனன் என்பதனோடு இயைத்து உரைப்பினுமாம். யாவையும்யா-தன்னொழி மெய்ம் முன் யகரம் வர இகரந்தோன்றிற்று; [நன் - மெய் - ௩௨.] யா - அஃறிணைப் பன்மை வினாப்பெயர்; இதில், பலவின்பால்விகுதி புணர்ந்துகெட்ட தெனப்படும். (௩௯)

40.—பிருகந்நளை உத்தரனுக்குச் சைத்தியோபசாரஞ்செய்து, 'யான் பொருது பகைவெல்வேன்' எனல்.

(இ - ள்.) (பின்பு), பேடி,-, வெயர்த்த மேனியை-(அச்சத்தினால்) வேர்வையடைந்த (உத்தரனது) உடம்பை, நறும் பனி நீரினால் விளக்கி - வாசனை வீசுகின்ற பனிநீரைத் தெளித்து துடைத்து (அயர்ச்சியைப் போக்கித்) தேற்றி, (அவனை நோக்கி), 'ஐயா - தலைவனே! நீ—, இமை பொழுது - ஒருக்ஷணகாலம், அயர்த்து முதுகு இடாது ஒழி - தளர்ந்து முதுகு கொடுத்து ஓடாமலிரு; (நான்), உயர்த்த பல் கொடி பகைஞரை - உயர எடுத்த பலவகைத் துவசங்களையுடைய பகைவர்களை, தனி தனி ஓட்டி-தனித் தனியாக ஓடும்படிசெய்து, நிரையும் - பசுக்களையும், பெயர்த்து நல்குவேன் - (அவர்களிடத்தினின்று) மீட்டுக்கொடுப்பேன்,' என்று உரைத்தனள்-என்று சொன்னாள்; (எ - று.)

உத்தரனுக்குச் சைத்தியோபசாரஞ்செய்து தேற்றி, பேடிவடிவான அருச்சுனன் தான் பகைவென்று ஆநிரைகளை மீட்டுத்தருவே னெனக் கூறினனென்க. பீஷ்மர்க்குப் பனைக்கொடியும், துரோணர்க்கு வேதக்கொடியும், அசுவத்தாமனுக்கு அன்னக்கொடியும், கர்ணனுக்குக் கச்சைக்கொடியும், துரியோதனனுக்குப் பாம்புக்கொடியும் முதலாக அனைத்தும் அடங்க, 'பல் கொடி' என்றார். வெயர்த்தல் - புழுங்குதல்; இது - இங்கே, அச்சத்தின் மெய்ப்பாடு. பனிநீர் - ஒருவகை வாசனை நீர். ஐயா - ஐயனென்பதன் விளி.

'தனித்தனி ஓட்டி' என்றது - இருவர் ஒருவழிச் செல்லாதவாறு சிதறடித்தென்றபடி. இமைப்பொழுது - கண்ணிமைத்தற்கு வேண்டும்பொழுதென்க. இமை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (௪௦)

41.—உத்தரன் குதித்தோட, பிருகந்நளை அவனைப்பிடித்துவந்து தேர்க்காலிற்கட்டுதல்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டும் உத்தரன் அச்சந்தெளியாமல்), கொடி நடு தனி தேரினின்று - துவசத்தையுடைய பெரிய ஒன்றாகிய [ஒப்பற்ற] தேரினின்று, உகைத்து - எழும்பி, முன் குதியா-முன்னே குதித்து, அடி தலம் பிடர் அடித்திட ஓடலும் - பாதங்கள் பின்புறத்திலே அடிக்கும்படி (அதிவேகமாக) ஓடிப்போன அளவில்,—(அருச்சுனன்), ஒரு நொடியினில் - ஒரு கணப்பொழுதிலே, அவனை - அவ்வுத்தரனை, தொடர்ந்து போய்-பின்தொடர்ந்து ஓடிச்சென்று, தொடி தட புயம் இரண்டையும் - தொடியென்னும் வளையணிந்த (அவனது) பெரிய தோள்களிரண்டையும், துவக்கி - கட்டி, பிடித்து வந்து-பிடித்துக்கொண்டு வந்து, தேருடன் பிணித்தான்-தேரோடு கட்டினான்.

"தேர்விடும் விசயனுக்கிவள்" (31) என்றும், "உரைத்தனள்பேடி" (40) என்றும் பேடிவடிவிற்கு ஏற்பப் பெண்பாலாற் கூறிவந்தவர், இனி ஆண்மைகாட்டத்தொடங்கியதனால், ஆண்பாலாற் கூறலாயினர். உகைத்தல்-அழுந்தியெழுதல். 'அடித்தலம் பிடரடித்திட' என்றது - அவன் ஓடின ஓட்டத்தின் வேகமிகுதி கூறியவாறு; தன்மைநவிற்சியணி. தொடியை இக்காலத்தார் தோடாவென்பர். நொடி - இயல்பாகக் கைவிரல்களை ஒருமுறை நொடித்தற்குக் கொள்ளும்பொழுது. (௪௧)

42.—பிருகந்நளை தேர்செலுத்தி, முன்பு தான் வைத்த வில்லையும் அம்பையும் எடுத்து வருதல்.

(இ - ள்.) (அருச்சுனன்), பிணித்த தேரினை - (அவ்வாறு உத்தரனைச்) சேர்த்துக் கட்டிய இரதத்தை, பெற்றமும் பின்பட - (வேகத்திற் சிறந்த) காற்றும் பின்னிடும்படி [காற்றினினும் விரைவாக], கடாவி - செலுத்திச் சென்று,—அரும் பெரும் பொதும்பரில் - பிறர் அறிதற்கு அரிய பெரிய மரப்பொந்தில், திணித்து சேர்த்திய - (முன்பு) கட்டி மறைத்து வைத்துள்ள, சிலையும் - (தனது) வில்லையும், மேவலர் முடி துணித்து-பகைவர்களது தலைகளை அறுத்து, உகு சோரி தோய்-(அவற்றினின்று) பெருகுகின்ற இரத்தந் தோயப்பெற்ற, தொடையும் - அம்புகளையும், கணித்த எல்லையின் கொண்டு - நினைத்தமாத்திரத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, மீண்டு - திரும்பிவந்து, அமர் களம் கலந்தான் - யுத்தஞ்செய்யுமிடத்தைச் சேர்ந்தான்; (எ - று.)

'பொதும்பரிற் சேர்த்திய சிலையும் தொடையும்' என்றது - கீழ்ப் பாண்டவர்கள் அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்யச் செல்லும்பொழுது விராடநகர்ப்புறத்து நன்காட்டிற் காளிகோயிலுக்கெதிரிற் பெரியதொரு வன்னிமரத்தின் பொந்திலே தம்தம் ஆயுதங்களையும் கவசங்களையும் பிறவற்றையும் ஒளித்துவைத்து வேறெவரும் அறியாதபடி மந்திரமோதிக் காப்பிட்டுவந்தமையிலென்க

பொதும்பர் - பொதும்பு என்னும் மென்றொடர்க் குற்றிய லுகரத்திற்கு அர் - போலி. மேவலர்-விரும்பிச் சேராதவர்; எதிர்மறைவினையாலணையும்பெயர். சொரிவது - சோரி. இரத்தம், வினைமுதற்பொருள்விகுதி புணர்ந்து கெட்டபெயர். தொடுக்கப்படுவது, தொடை யெனக் காரணக்குறி; ஐ - செயப்படுபொருள்விகுதி. கணித்த எல்லை-கணப்பொழுதுமாம். 'கணித்தஎல்லையின்' என்பதற்கு-(முன்பு அஜ்ஞாதவாசத்துக்குக்) குறித்தகாலத்தின் முடிவிலென்றுரைப்பாருமுளர். திணி தரும் என்றெடுத்து - வலியமைந்த என உரைப்பர், ஒருசாரார். (சஉ)

43.—இதுவும், அடுத்த கவியும் உத்தரனுக்கும் பிருகந்நளைக்கும் நடந்த சம்பாஷணையைத் தெரிவிக்கும்.

இரண்டாமடியில் 'கிரீடிய' என்றும், மூன்றாமடியில் 'தெரிப்பு றப்புகலெனவயிற்' என்றும் படிக்க.

(இ - ள்.) 'எரி புறம் தரு தரு படை - நெருப்பைத் தன்னிடத்தே யுடைய வன்னிமரந் தந்த ஆயுதங்கள், யா - எவருடையவை?' என வினவ-என்று (உத்தரன்) கேட்க,—'கிரி - மலைகளிலும், புறம் - அவற்றின் புறத்திலுள்ள, பெருங் கான்-பெரிய காடுகளிலும், உறை - வாசஞ்செய்த, கிரீடிய-அருச்சுனனுடையவை', என்ன-என்று (உருக்கரந்த அருச்சுனன்) சொல்ல,—'அவன் எவயின் சேர்ந்தனன் - அவ்வருச்சுனன் எந்த இடத்திற் சென்று சேர்ந்தான்? தெரிப்பு உற புகல் - தெரியும்படி சொல்,' என்று—, அவனும்-அவ்வுத்தரனும், அரி புறம் தட கண்ணியை (சிவந்த) ரேகைகளைத் தம்மிடத்தேயுடைய பெரிய கண்களையுடையளான பேடியை, கேட்டனன் - வினவினான்; (எ - று.)

வேறுவடிவுள்ள அருச்சுனன் படைக்கலங்களை யெடுக்கவே, உத்தரன் அவற்றை வினவி, அவ்வருச்சுனன் மறுமொழிகளில் மீண்டுந்தோன்றிய ஐயத்தை உத்தரன் வினவினனென்க. வன்னிமரத்தைக் கடைந்தால் நெருப்புத் தோன்று மாதலால், அது 'எரிப்புறந்தரு' எனப்பட்டது; எரியைப் புறப்படவிடுந் தரு வென்றுங்கொள்ளலாம்; இனி, புறம் - (நகரத்துக்குப்) புறத்தில் [புறங்காட்டிலேயுள்ள], எரிந் தரு-வன்னிமரம், தரு - கொடுத்த என்று பதவுரை கூறலுமாம்; 'எரி' என்ற சொல் - தனது பரியாயநாமமாகிய வன்னி யென்ற சொல்லைக் குறிப்பிட, அது-தன்பொருள்களிலொன்றான ஒருவகை மரத்தை யுணர்த்திநிற்று; இது, லக்ஷிதலக்ஷணை; தரு - வடசொல். தரு படை-வினைத்தொகை; கான் - கானந மென்னும் வடசொல்லின் சிதைவு. கிரீடிய - பலவின்பாற் குறிப்பு முற்று. புகல் - ஏவலொருமை முற்று. பெண்தன்மை மிக்கிருத்தலால். 'அரிப்புறத்தடங்கண்ணி' என்றார். கண்ணி யென்ற பெயரில், இ - பெண்பால்விகுதி. 'அவனும்' என்பதற்கு - பிருகந்நளையாகிய அவ்வருச்சுனனும் என்று உரைத்து, அதனை மேல் சஎ - ஆஞ் செய்யுளில்வரும் 'என விடுத்தான்' என்பதற்கு எழுவாயாக்குதலு மொன்று.

கிரீடி-கிரீட முடையவன்; வடசொல்: அது ஈயீறு இகரமாய்க் கிரீடியென நின்றது. பாசுபதாஸ்திரம் பெற்றபின்பு நிவாதகவசகாலகேயவதத்திற்காகத்

தேவேந்திரன் அருச்சுனனைத் தன்னுலகத்துக்குஅழைத்துக்கொண்டு போன பொழுது அங்குத்தன் ஆசனத்தில் அருத்தாசனங்கொடுத்துஅதில்வீற்றிருக்க வைத்து, முன்புபிரமன் தனக்குத்தந்தருளிய இரத்தினகிரீடத்தைச் சூட்டிட, அம்முடியணியை உரியதாகப் பெற்றனனாதலால், அருச்சுனனுக்குக் கிரீடி யென்றுபெயர். (சஙு)

44.—இதுவும், அந்த விஷயம் - ஒருநேரம்.

(இ - ள்.) (அருச்சுனன் உத்தரனை நோக்கி),—'கிரீடி எங்கு உளன் என்று எனை கேட்ட - அருச்சுனன் எங்கே யிருக்கின்றானென்று என்னை வினவிய, நீ—, கேண்மோ - கேட்பாயாக: இருடி ஆகி - முனிவடிவமாய், நின் தாதை ஓர் ஆசனத்து இருக்கும் - உன்தந்தையான விராடராசன் வீற்றிருக்கின்ற ஆசனத்தில் அவனுடன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, புருடன்-சிறந்த புருஷனான கங்கபட்டனென்பவன், இ பதி புகுந்த நாள் - இந்த ஊர்க்கு வந்து சேர்ந்த நாளில், (அக்கிரீடி). உடன் வந்து புகுந்தான்-கூடவந்துசேர்ந்து, அரிடம் ஆன தன் ஓர் விதியினால் - தீமையாகிய தனது ஊழ்வினையொன்றினால், பேடியும் ஆனான் - பேடியுருவமாகவு மாயினான்; (எ - று.)

பிருகந்நளை அருச்சுனனுடைய செய்தியைக் கூறலாயினளென்க. கேண்மோ, மோ-முன்னிலையசை. கிரீடி, இருடி, ஆதனம், புருடன், அரிடம், விதி என்பன - முறையே கிரீட, ருஷி, ஆஸநம், புருஷன், அரிஷ்டம், விதி என்னும் வடமொழிகளின் விகாரம். விதியாவது - இருவினைப் பயன்செய்த உயிரைச் சென்றடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி. எனை = என்னை: தொகுத்தல்விகாரம். 'பேடியும்' என்ற உம்மை-இறந்தது தழுவிய எச்சத்தோடு இழிவுசிறப்பு. 'இப்பதி' என்றது, மச்சநாட்டிற்கு ராசதானியான விராடநகரத்தை.

'ஓர் அரிடமான தன்விதியினால்' என்றது-வனவாசகாலத்தில் அருச்சுனன் தான் பரமசிவனிடத்துப் பாசுபதம்பெற்றபின்பு ஆங்கு வந்து அழைத்துப்போன தந்தை யாகிய இந்திரனுடனே தேவலோகஞ் சென்ற பொழுது அங்குத் தன்னைக்காமித்துத் தன்பக்கல் இரவில் வந்துசேர்ந்த ஊர்வசியென்னுந் தெய்வமகளைத் தாயென்று கொண்டு தாள்களில் விழுந்து வணங்கியவளவில், அவள் மிகவும் மனம்வருந்திக் கோபித்து 'பேடியாவாய்' என்று சாபங்கொடுத்து, பின்னர், அதனை அறிந்த இந்திராதிதேவர்களின் வேண்டுகோளினால் தான் வேண்டும்நாளில் அப்பேடிவடிவம் ஓராண்டு வரும்படி வரமாக மாற்றினமையைக் கருதி. (சச)

45.—பிருகந்நளை உத்தரனைத் தேற்றிக் கட்டவிழ்த்துவிடுதல்.

(இ - ள்.) யாண்டு சென்றிலது - (அஜ்ஞாதவாசத்துக்குநியமித்த) ஒரு வருஷகாலம் (இன்னும் முடியக்) கழிந்ததில்லை; இன்னமும்—, ஈர் இரு கடிகை வேண்டும் - நான்குநாழிகைப்பொழுது கழியவேண்டும்; இனி - (அந் நான்கு நாழிகைக்குப்) பின்பு, ஈண்டை—இவ்விடத்தில், அ விசயனும் - அந்த அருச்சுனனும், தோன்றும் - வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவான்; நீ—, மீண்டு போகலை - திரும்பி ஓடிப்போவதை, விடு விடு-விட்டுவிடு; விரை பரி தட தேர்-வேகமாயோடுகின்ற குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரை, தூண்டு-செலுத்து, என -

என்று சொல்லி, தோளில் அ துவக்கையும் - தோள்களைத் தேரோடு அணைத்துக் கட்டிய அக்கட்டையும், விடுத்தான் - அவிழ்த்துவிட்டான்; (எ - று.)— ஆல் - அசை.

பிருகந்நளை அருச்சுனன் செய்தியைக்கூறி உத்தரனைச்சமாதானப்படுத்தி அவனைக்கட்டியிருந்த கட்டவிழ்த்துத் தேரைச்செலுத்துமாறுகூறினளென்க. கடிகை - கடிகா: வடமொழியின்திரிபு; அறுபது விநாடி: இருபத்துநான்கு நிமிஷநேரம். ஈண்டை - இடப்பொருளுணர்த்தின்ற 'ஈண்டு' என்னும் சுட்டு நீண்ட மென்றொடர்க்குற்றியலுகரவீற்று இடைச்சொல், ஐகாரச்சாரியை பெற்றது. விடு விடு - அடுக்கு, துணிவுப்பொருளது. போகலை இரண்டனுருபேற்ற தொழிற்பெயர்: இனி, போகலை விடுவிடுஎன்பதில்போகலை என்பதை- ஏவலொருமை யெதிர்மறை முற்றாகவும், விடு விடு என்பதை-விரைவுப்பொருள்குறிக்கும் இடைச்சொல்லாகவும் கொண்டு, 'திரும்பிப் போகாதே விடுவிடென்று ஓடு எனினுமாம். இனி, விடுவிடு-[மிகவும் விரைவாகத்] தேரை ஓட்டு' என்றலுமாம். துவக்கு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். 'இன்னம்' என்பது - ஓர் இடைச்சொல். 'வேண்டும்' என்பது - ஒருவகைவியங்கோள் வினைமுற்று; உம் - விகுதி. பரி - (தேரையும் வீரனையும்) பரிப்பது என்பதுபற்றி வந்த காரணக்குறி; (பரித்தல் - மேற்கொண்டுதரித்தல்.) (௪௫)

46.—உத்தரன் தேறுதல்கொண்டு தேர்செலுத்துதல்.

(இ - ள்.) அ சிறுவனும் - அந்த உத்தரகுமாரனும், அறிந்து-(அப்பேடியாகிய அருச்சுனன் சொன்னவற்றை யெல்லாந்) தெரிந்துகொண்டு, ஆங்கு - அப்பொழுது, தாள் விழுந்து - (அவனுடைய) பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி, எழுந்து - எழுந்திருந்து, பின் - பின்பு, அவன் அருளால்-அவ்வருச்சுனனது கட்டளையால், செறிந்த மால் பெரும் சிறப்பை - (அருள்) பொருந்திய திருமாலின்[ஸ்ரீகிருஷ்ணனின்]மிக்க சிறப்பை[அருச்சுனனுக்குச்சாரத்தியஞ்செய்யுந் தொழிலை], பெற்று - (தான்) அடைந்து,—பிறிந்த - வகுக்கப்பட்ட, பல்பல பேர் அணி - பலபல பெரிய வரிசைகளையுடைய, நால் வகை படையும் - (ரத கஜ துரக பதாதி என்னும்)நான்குவகைப்பட்ட(துரியோதனனாதியர் சேனைகளும், முறிந்து போக-அழிந்தோடும்படி, அ தேர் விடு தொழிலினில்-அந்தத் தேரையோட்டுஞ் செய்கையில், மூண்டான் - முயன்றான்; (எ - று.)

உத்தரன் அருச்சுனனுக்குச் சாரதியானானென்ன வேண்டியவிடத்து 'மால் பெருஞ்சிறப்பையச்சிறுவனும் பெற்று' என்றது - பிறிதினவிற்சியணியாம்; சொல்லவேண்டியதை இனிமைபடச் சுற்றுவழியாகச் சொல்லுதல்,இதனிலக்கணம். தேவாதி தேவனாகிய தனதுபெருமையெல்லாம் அழிய மாறிப் பார்த்தனுக்குச் சாரத்தியஞ் செய்து அடியவர்க் கெளியனாயிருக்குந் தன்மையை வெளியிடுதலால், 'செறிந்த மால் பெருஞ்சிறப்பு' என்றார். அன்றியும், சிறந்த வீரருக்குப் பெரும்போரிற் சாரதியாயிருத்தலும் ஒரு சிறப்பாகும்: மேற்பதினேழாம் போர்ச் சருக்கத்தில் "புகழே பூண்டு, வேந்தரா யமர்க்களத்திலதிசயித்த வீரரானவர்க்கிதுதான் மேம்பாடன்றோ, மாந்தராயெக்கலையும் வல்லார்க்கன்றி வாசி நெடுந்தேரூர வருமோ?" என வருவது காண்க. மால் பெரு - மிகப்பெரிய என ஒருபொருட்பன்மொழி யென்பாரு

முளர். 'சிறுவனும்' என்ற உம்மை - இறந்ததுதழுவிய எச்சத்தோடு இழிவு சிறப்பு. அகரச்சுட்டு, அஞ்சியோடியதைக் குறிக்கும். 'அறிந்து' என்பதற்கு-(இப்பேடி அருச்சுனனே யென்று) உணர்ந்து என்று உரைப்பர் ஒருசாரார். அருள் - அருளோடு இடுங் கட்டளைக்கு இலக்கணை; காரணவாகுபெயர். பற்பல பேரணி பிறிந்த என்று மொழிமாற்றி - பலபல பேரணிகளாகப் பிரிந்த வென்றலு மொன்று; பிரி, முரி என்பனபோலப் பிறி, முறி என்னும் வினைகளும் உள்ளனவாம்; அன்றி, எதுகைநோக்கி ரகரந் திரிந்து நின்றன வெனினும் ஒக்கும். (சசு)

47.—துரோணனாதியர் பேடியைக்குறித்துச் சங்கித்தல்.

(இ - ள்.) நாள் நந்தியாவர்த்தம் மாலை சூடினன் - அன்றைக்கு மலர்ந்த [புதிய] நந்தியாவட்டப்பூமாலையைச் சூடிக்கொண்டிருக்கின்றவனான துரியோதனனது, நெடுஞ் சேனையில் - பெரிய சேனையிலே, துரோணனே முதலோர் பலர்-துரோணாசாரியன் முதலிய (அறிவிற்சிறந்த) பல வீரர்கள், 'ஓடினானும் - (முன்னே தேரேறிப்போர்செய்யவந்து) அஞ்சியோடிய குமாரனும், இ தேர் விரைந்து ஊர்பவன் - (பேடியின்செயலால் தேறி) இந்தத்தேரை விரைவாய்ச்செலுத்துஞ் சாரதியானான்', என்றும்—,'பேடி—, நாம் முதல்ஐயுறும்பெருந் தகை - நாம் முதலிற் சந்தேகிக்கத்தக்க பெருமைக்குணங்களையுடையஅருச்சுனனாம்,' என்றும்—, நாடினார் - ஆலோசிப்பவரானார்கள்;(எ-று)

ஓடினவன் பேடியினால்தேற்றப்பட்டுத் தேரூரும் பாகனாகப்பேடி இப்போது ரதிகனாக ஆய்விட்டதனால், இப்பேடி அருச்சுனனாக இருக்கவேண்டு மென்ற ஓராலோசனை துரோணாசாரியர் முதலியோர்க்குண்டாயிற்றென்பதாம். ஓடினானும், உம்மை - இழிவுசிறப்பு. ஐயுறு - ஐயமுறு என்பதன் விகாரம்; காமுறு, ஏமுறு என்பனபோல. ஐயம் - பலதலையாய அறிவு. பெருந் தகை - பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை: தகை - தகுதி, சற்குணம். நந்தியாவர்த்தம் - ஒரு பூஞ்செடி; இதனை, இக்காலத்து நஞ்சாவட்டை யென்பர்: இம்மாலை, துரியோதனனுக்கு உரிய அடையாளப் பூமாலையாம்.

துரோணன் - பரத்வாஜமுனிவனது குமாரன்; கிருபாசாரியனுடன் பிறந்தவளான கிருபியின் கணவன்; அசுவத்தாமனது தந்தை; ஸகலசாஸ்திரங்களையும் தன் பிதாவினிடம் கற்று, படைத்தொழிலைப் பரசுராமனிடத்து எழுநாளிற் பயின்றவன்: துரியோதனாதியர் நூற்றுவர்க்கும் பாண்டவரைவர்க்கும் அஸ்திரசஸ்திரங்களைக் கற்பித்த ஆசிரியன்: வைதிகவிரதாநுட்டானஞ் செய்துகொண்டிருக்கையில் தேவர்களாலேவியனுப்பப்பட்ட மேனகையின் கட்டழகைக் கண்டு காதல்கொண்ட பரத்வாஜமுனிவனது விருப்பத்தால் ஒரு துரோணகும்பத்திற் பிறந்தமைபற்றி, இவனுக்குத் துரோணனென்று பெயர். த்ரோணகும்பம் - பதக்களவுகொண்ட பாத்திரம்; துரோணம் - பதக்கு, இரண்டுகுறுணி. இனி, துரோணம் என்று வில்லுக்குப் பெயிருத்தலால், துரோணனென்பது - வில்வன்மைபற்றிவந்த பெயருமாம். இவன்,

அங்கிவேசமுனிவன் பக்கலிலும் படைகள் தேர்ந்தான். ஏ - உயர்வு சிறப்பு. குடிலன் - பெயர். (௪௭)

48.—பிருகந்நளை கையில்வில்லேந்தி உத்தரனை அஞ்சாது தேர் செலுத்தச் சொல்லுதல்.

(இ - ள்.) அன்று - அப்பொழுது, பேடி - பேடிவடிவமமைந்த அருச்சுனன், பிறர் - அயலார் [பகைவர்], தன் பெண்மையை - தனது மிக்கிருக்கும் பெண்தன்மையை, ஆண்மைஆய் கொண்டாட - ஆண்தன்மையாக மெச்சும்படி, அந்த வெம் சாபமும் - அந்தக் கொடிய வில்லையும், தொடி கையில் ஆக்கி - வளையலணிந்த தன் கையில் ஏந்திக்கொண்டு,—(உத்தரனை நோக்கி), 'கோடி அம்புகள் - அநேகம் பாணங்களை, ஓர் ஒரு தொடையினில் - தொடுக்கும் முறை யொவ்வொன்றிலும், கோத்து - தொடுத்து, வீடுவிப்பன் - (பகைவர்களைக்) கொன்று (பசுக்களை) மீட்பேன்; நீ —, அஞ்சிடா - அச்சங் கொள்ளாமல், தேர் விடுக - தேரைச்செலுத்துவாயாக,' என்றான் - என்று தைரியங் கூறினான்; (எ - று.)

வன்னிமரத்தினின்று எடுத்துவந்தமை கீழ்க்கூறியதனால், 'அந்த வெஞ் சாபம்' என்றார். சாபம் - வடசொல். வில்லேந்துதல் ஆடவரியல் பாதலால் 'பெண்மையை ஆண்மையாய்ப் பிறர் கொண்டாடச் சாபங்கையிலாக்கி' எனப் பட்டது. காண்டவதகனகாலத்தில் அருச்சுனனுக்கு அக்கினிபகவான்கொடுத்த வில், 'காண்டீவம்' என்னும் பெயரினது. தன்பேடித்தன்மையைப்பிறர் ஆண்மையாய்க்கொண்டாடும்படி முன்னே ஊர்வசியாற் கொடுக்கப்பட்டு வந்தடைந்த கொடிய சாபத்தையுந் தொடியணிந்தகைம்மாத்திரத்தில் [கைவசத்தில்] ஆக்கி யென்ற பொருளும் தோன்றும்; சாபம் - வெகுண்டு கூறிய மொழி. சாபம் - இவ்விருபொருளுடையதாதலை, "சாபமே சபித்தல் வில்லாம்" என்னும் நிகண்டினாலும் அறிக. 'வீடுவிப்பன்' என்பதற்கு - இரட்டுறமொழிதலென்ற உத்தியால், உயிர்விடுவிப்பேனென்றும், நிரைவிடுவிப்பேனென்றும் இருபொருள் ஒருங்கு கொள்ளப்பட்டது. வீடுவிப்பன் - 'அன்' விகுதிபெற்ற தன்மையொருமை முற்று; விடுவிப்பனென்பது முதல் நீண்டு வந்தது: வீடுவிப்பல் என அல்லீறாகவும் பிரிக்கலாம். அந்த - அசுரச்சுட்டின் மரூஉ. (௪௮)

49.—பிருகந்நளை அம்பெய்து பலஅரசரை அழித்தல்.

(இ - ள்.) என்ற போது - என்று (அருச்சுனன்) சொன்னபொழுதில், அவன் - உத்தரன், தேரினை - தேரை, இமைப்பினில் - ஒரு மாத்திரைப் பொழுதினுள்ளே, செலுத்த - (மிகவிரைவாக) ஓட்ட, போர் முனை - போர்க்களத்தில், சென்று - போய், சிலை விடு - (அருச்சுனன்) வில்லிற்கோத்து எய்த, சிலீமுகங்களினால் - அம்புகளினால், கொன்ற - கொல்லப்பட்ட, போர் மன்னர் - போரிற்சிறந்த அரசர்கள், ஈறு இலர் - எல்லையில்லாதவர்கள் [மிகப் பலர்]; (அதுநோக்கி),—குருகுலத்தவர் ஆய் நின்ற - குருகுலத்தில் தோன்

ரியவர்களாய்ப் (போர்முகத்தில்) நின்ற, போர் முடி மன்னரும் - போர்த்தொழில் வல்ல கிரீடாதிபதிகளான (பீஷ்மன் விதுரன் துரியோதனன் முதலிய) அரசர்களும், சுளித்து - கோபித்து, உளம் நெளிந்தார் - மனம் பதைத்தார்கள்; (எ - று.)

மன்னரும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. மன்னர் உளம் நெளிந்தார் - உயர்திணையோடு சார்ந்த அஃறிணைச்சினைப்பெயர். அவ்வுயர்திணை முடிபையே பெற்ற திணைவழுவமைதி; [நன் - பொது - உரு.] இமைப்பினிற் கொன்ற என்று இயைத்தலுமாம். இமைப்பு - இமைப்பொழுதுக்குத் தொழிலாகு பெயர். சுளித்து - முகஞ்சுளித்து எனினுமாம். கொன்ற=கொல்லப்பட்ட; செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. (சகூ)

50.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - விதுரன் துரியோதனனை நோக்கிக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) அருச்சுனன்—, அம்பிகாபதிபால் - பார்வதிகொழுநனான பரமசிவனிடத்தில், துன்று போர் புரி - நெருங்கிய போரைச் செய்து, தவத் திறல் - (அவனைநோக்கிச்செய்த) தவத்தால், சுடு பல கணை பெற்று - (பகைவரை) அழிக்கவல்ல பல ஆயுதங்களைப் பெற்று, அன்று - அப்பொழுதே, அமரருக்கு ஆக - (இந்திரன் முதலிய) தேவர்களின் பொருட்டாக, அவுணரை - (அவர்களால் வெல்லக்கூடாத நிவாதகவசர் காலகேயர் என்னும்) அசுரர்களை, போரினில் வென்று - போர்செய்து ஜயித்து, போனகம் நுகர்ந்து - (இந்திரனுடனே ஒக்கஇருந்து தேவர்கள்தந்த) உணவை யுண்டு, பொன் தரு மலர் வேய்ந்தான் - பொன்மயமான கற்பகவிருக்ஷங்களின் மலர்களை (அத்தேவர்களால்) சூட்டப்பெற்றான்; (ஆதலால்), அன்று போல் அலன் - (இப்பொழுது) முன்னிருந்தவன்போ லல்லன்; (எ - று.)

இச்செய்யுளினால் பேடிவடிவுடன் தனித்து நின்று பொருதது அருச்சுனனாக இருக்குமென்றும், ஒன்றியாக விருந்தும்வெல்லக்கூடியவ னென்பதற்கு வேண்டியகாரணம்இன்னதென்றும் துரியோதனனுக்கு விதுரன் எடுத்துக்காட்டினனென்க. விதுரன் கூறுவன துரியோதனனை நோக்கியாகு மென்பது மேலைச் செய்யுளில் 'இறைவ' என வந்த விளியால் வெளியாம். துரோணன் முதலியோர்பேடியை அருச்சுனன்தானோ என்று ஐயுற்றமையை நாற்பத்தேழாஞ் செய்யுளிற் காணலாம். இனி, இச்செய்யுளை விதுரனது உட்கோளைத் தெரிவிப்பதென்று கொள்ளுதலும், ஒன்று: கவிக்கூற்றென்று கொள்வாரும் உளர்.

பாண்டவர்கள் வனவாசஞ்சென்றபொழுது அவர்களில் அருச்சுனன் வியாசபகவானது கட்டளையின்படி அம்முனிவனிடம் மந்திரோபதேசம் பெற்றுக் கைலாசகிரிக்குச் சென்று தவம்புரிகையில் அவனையழிக்குமாறு துரியோதனனால் ஏவப்பட்ட மூகாசுரன் பன்றிவடிவங்கொண்டு அருச்சுனன்மீது பாய்ந்து அவனைக் கொல்வதாகவந்தவளவில், சிவபெருமான் வேட

வடிவங்கொண்டு அங்குவந்து அப்பன்றியின்மீது ஓர் அம்பை எய்ய, அது பிளக்குமுன்னே அருச்சுனன் அம்பொன்றையெய்து வராகத்தை விழுத்த, அதுகாரணமாக அவ்விருவர்க்கும் உண்டான போரில், பரமசிவன் எதிரியின் வில்நாணியை அறுக்க, அருச்சுனன் அவ்விற்கழுந்தாற் கடவுளின் முடியில் அடித்தனன். பிறகு சிவபெருமான் தனது நிஜரூபத்துடனே அருச்சுன னுக்குத் தரிசனந்தந்து வில் பாசுபதாஸ்திரம் அம்பறுத்தூணி முதலியவற் றைக் கொடுத்தருளினான். பின்பு அருச்சுனன் அங்குவந்து தன்னை அழைத் துச்சென்ற தந்தையான இந்திரனுடனே தேவலோகஞ்சேர்ந்து, அங்குத் தேவர்கள் வேண்டியபடி, அவர்கட்குப் பகைவராய்ப் பலநாளாகப் பெருந் துன்பமியற்றிவந்த கடலிடையிலுள்ள தோயமாபுரத்தில் வசிப்பவர்களான நிவாதகவசரென்னும் அசுரர் மூன்றுகோடிபேரையும், அந்தரத்திலுள்ள இர ணியபுரத்தில் வசிப்பவர்களான காலகேயரென்னும் அசுரர் அறுபதினாயிர வரையும் ஆங்காங்குச் சென்று போர்செய்து அழித்திட்டனன் என்பது, இங்கு அறியவேண்டிய வரலாறு. ஆரணியபருவத்து நிவாதகவசர்காலகே யர் வதைச்சருக்கத்தில் "செவ்வியதாதைதானுஞ் சேணுதித்து நீராட்டி, வில் விரவாதவாசத்தாமமும் விளைந்து சூட்டி," "ஏடவிழலங்கலானேராசனத் திருத்தி யென்றுந், தேடுதற்கரியதூயவமுது செம்பொற்கலத்திற், கூடவுண் டமராக்கெல்லாங்குரிசிலாஞ் சிறப்புச்செய்தான்" என்றவையுங் காண்க.

அன்றுபோல் அலன் - சூதாடிச் செல்வமிழந்து சென்ற அந்நாளிலிருந் ததுபோலல்ல னென்றபடி. 'புரி' - புரிந்து; விகுதி முதலியன கெட்டுப் பகுதி மாத்திரமாய் நின்ற இறந்தகால வினையெச்சம்; "வரிப்புனை பந்து" என்ற இடத்து 'வரி' என்றது போல. இனி, போர்புரி தவம் - போர்செய்து இயற்றிய தவமெனினுமாம்; அருச்சுனன் தவத்திலிருக்கும்போதே சிவவேட னோடு போர்செய்தன னாதலால். 'ஆக' என்றது - நான்காம்வேற்றுமைச சொல்லுருபு. அம்பிகாபதி - வடமொழித்தொடர். தவம் - தபஸ் என்னும் வடமொழியின் விகாரம்: தவமாவது - மனம் பொறிகளின்வழியே போகா மல் நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களால் உணவுசுருக்கலும் கோடைக்காலத் தில் வெயில்நிலை நிற்றலும் மாரிக்காலத்தும் பனிக்காலத்தும் நீர்நிலை நிற்ற லும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அவற்றால் தன் உயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிற உயிர்களை ஓம்புதல். இனி, தவத்தினால் அம்பிகாபதியால் துன்றுபோர்புரி சுடுகணைபல பெற்று என்றும் இயைக்க லாம்; துன்றுபோர்புரிசுடுகணை-மிக்கபோரைச்செய்தற்கு உரிய கொடியஆயு தங்க ளென்க; கணை-இங்கே, ஆயுதமென்னும்மாத்திரமாய் நின்றது; அவை- பாசுபதம், வில், அம்பறுத்தூணி முதலியன. அஸ்திரசஸ்திரங்களைப் பெற் றபொழுதேபயன்கொள்ளுதல் அருமையாதலால், 'அன்று' என்றார்.

அருச்சுனன் = அர்ஜுநன்: இவ்வடசொல்லுக்கு - வெண்ணிறமுடை யவனென்பது, பொருள். இது முதலில் இந்நிறமுடைய கார்த்தவீரிய மகாராச னுக்குப் பெயராயிருந்து, பின்பு அவனைப்போன்ற சௌரிய தைரியங்களை யுடைய பார்த்தனுக்கு இட்டு வழங்கப்பட்டது. இது, உவமவாகுபெயரின்

பாற்படும்: பார்த்தன் கருநிறமுடையவனாதலால், அவனுக்கு அருச்சுன னென்றபெயர் நிறம் பற்றிவந்ததென்றல் பொருந்தாது; மேல் 59 - ஆங் கவியையும் நோக்குக. போனகம் - போஜநம். பொன் தரு, ஐந்து- ஸந்தாநம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கல்பகம், அரிசந்தநம் என்பன. (ருo)

51.—(இ - ள்.) இறைவ - அரசனே!—'தன் நிலத்தினில் - தானிருக்கு மிடத்திலுள்ள, குறு முயல் - சிறிய முயற்குட்டி, தந்தியின் வலிது-(தன்னி டம் விட்டுப் பெயர்ந்துவந்த பெரிய) யானையைக்காட்டிலும் வலிமையையுடை யது,'என்று-,இ நிலத்தினில்-இவ்வுலகத்துச்சொல்லப்படுகின்ற, பழமொழி- பழமொழியை, நீ—, அறிதி - அறிவாய்; (ஆகையால்), எ நிலத்தினும்-(தன் நிலம் அயல்நிலம் என்னும்) எந்த இடங்களிலும், உனக்கு—, எளிது ஆயி னும் - (போர்செய்வது) எளிதாயிருந்தாலும், இவர் நம் நல் நிலத்தினில் வர- இவர்கள் நமது நல்ல இடத்தில் வந்தபின்பு, அமர் தொடங்குதல் - (நாம்) போரைத் தொடங்குதல், நன்று - நல்லது; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

'தன்னிலமானால் முயலும் யானையைவெல்லும்' என்றல், உலகவழக்கு. இது, இவர் வலியிலராயினும் நீ மிக்கவலியுடையையாயினும் இவர் நிலத்தி லிருந்து நீ போர்செய்தால் தோல்வியடைவாயென்னும் பொருள் தோன்றக் கூறியது; ஒருகாட்டில் வசித்திருந்த பலமுயல்களி லொன்று வேற்றுவனத்தி லிருந்துவந்த சதுரதந்தனென்ற அரசயானையை ஒருதந்திரஞ்செய்து கூட்டத் தோடு துரத்திவிட்ட தென்ற வரலாற்றைப் பஞ்சதந்திரத்திற் காணலாம்; "நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி, னீங்கி னதனைப் பிற"என்பர், இடனறிதலில் திருவள்ளுவரும். பழமொழி - பழமையாகிய மொழி யென விரியும்; பண்புத்தொகை. உலகநடையை யொட்டி உயர்ந்தோரால் உண்டாக் கப்பட்டு வழங்குகின்ற கட்டுரைவாக்கியம். 'இனிமேல், அருச்சுனனிடமிரு வெல்லமுடியாதோ?' என்று துரியோதனனுக்குத்தோன்றக்கூடிய எண்ணத் திற்குச்சமாதானங்கூறுகின்றானென்க. இப்போதுபொருதவர்ஒருகால் பாண் டவராகஇருப்பின் பிறகுஎப்படியும் அவர்கள் நம்நிலத்தில்வந்து பொருவராத லால், அப்போதுஅவர்களை வென்றுவிடலாமென்பான் 'இவர் நம்நிலத்தினில் வர அமர்தொடங்குதல் நன்று' என்றான். துரியோதனனுக்கு ஊக்கம் குறை யாதிருத்தற்பொருட்டும், அவனுக்குக் கோபமுண்டாகாமலிருப்பதைக் கருதி யும், 'எந்நிலத்தினு முனக்கு எளிது' என்றார்.

தந்தி-வடசொல்: தந்தங்களையுடையது. இறைவன்-தலைமையுணர்த்தும் 'இறைமை' என்ற-பண்பினடியாப்பிறந்தபெயர். நிலத்தினும், உம்மை-முற்று. ஆயினும், உம்-உயர்வுசிறப்பு. குறுமுயல் - பண்புத்தொகை. (ருக)

52.—அதனை வீடுமனும் துரோணனும் அங்கீகரிக்க, துரியோதனன் கோபித்தல்.

(இ - ள்.) என்று—, விதுரனும்—, கூறினன் - சொன்னான்; ஏனை - மற்றும், அங்கு - அவ்விடத்தில், அருகு நின்ற - சமீபத்திலிருந்த, வீடுமன்

துரோணனும் - பீஷ்மனும் துரோணாசாரியனும், இது நினைவு என்றார் - இது (இச்சமயத்துக்கு ஏற்ற) எண்ணமே யென்று சொன்னார்கள்; (அதுகேட்டு), அன்று - அப்பொழுது, நாகம் வெம் கொடியவன் - கொடிய பாம்புக் கொடியை யுடையவனான துரியோதனன், கொடிய நெஞ்சு அழன்றான் - கொடுந்தன்மையையுடைய மனம் கொதித்தான்! (அப்பொழுது) அருகு உற - (அத்துரியோதனனது) சமீபத்தில், குறுகின் - நெருங்கினால், குன்றம் ஆயினும் - மலையேயானாலும், நீறு எழும் - பொடியாய்விடுமன்றோ; (எ - று.)

"எளியவரும் தம் நிலத்து வலியராவராதலால் விராடனைச் சேர்ந்தோர் வலியநம்மைத் தந்நிலத்து வென்றனரென்று கூறியதை வீடுமன் முதலோர் உடன்பட்டனராக, துரியோதனன் மனம்பொறாமல் அருகே சாரின் குன்றும் நீறாம்படி அவ்வளவு சினங்கொண்டனனென்றவாறு. தனது எண்ணத்திற்கு மாறாகப் பகைவர் சிறப்பை எடுத்துக்கூறியமை குறித்து, துரியோதனன் கோபித்து நெஞ்சழன்றான். அன்றியும், அஞ்ஞாதவாச காலத்திற்குள் பாண்டவரைக் கண்டுபிடித்து மீண்டும் காட்டிற்கே துரத்திவிடவேணுமென்று தான் கொண்டிருந்த எண்ணம் நிறைவேறாமையும் கோபத்திற்குக் காரணம். ஈற்றடி - துரியோதனன் சினமிகுதியைவிளக்கும் கவிக்கூற்று. இனி, - 'குன்றமாயினும்' என்னும் நான்காம் அடி முதல் மேலைப்பாட்டின் முடிவளவும் ஒரு தொடராக்கி, இதனையும் கர்ணன் பேச்சாகக்கொண்டு - சமீபத்தில் நாம்நெருங்கிப் போர்செய்தால், நமக்கு இலக்காவது மலையேயானாலும் அதுவும் பொடியாய் விடுமெனக் கூறினனெனக் கொள்வாருமுளர். 'நினைவிதுவென்றார்' என்பதற்கு - (எங்களுடைய) எண்ணமும் இதுவே யென்றனரென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். குன்றமாயினும், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு; அது, மலையினது பெருமைவலிமை அசைக்கலாகாத நிலைமைகளை விளக்கிநின்றது. போர்செய்து நெருக்கினால் எத்துணை வல்லோரும் அழிவரென்றபடி.

விதுரன் - விசித்திரவீரியனது மனைவியரிலொருத்தியான அம்பிகையினாலேவியனுப்பப்பட்ட தாதிப்பெண்ணினிடத்து வியாசமுனிவரருளாற் பிறந்தவன்; திருதராட்டிரனுக்கும் பாண்டுவுக்கும் தம்பிமுறை யாகின்றவனாதலால், துரியோதனாதியர்க்கும் பாண்டவர்க்கும் சிற்றப்பன்: விற்போர்த்திறத்தில் மற்றையாவரினும் வல்லவன்; தத்துவஞானமமைந்தவன். இவனை யமதருமராஜனது அம்சமென்றும், பரமபாகவதர்களிலொருவனென்றும் நூல்கள் கூறும். வீடுமன் - பீஷ்மன் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு; பயங்கரனானவனென்பது பொருள்; அச்சந்தருகின்ற விரதமுடையவனென்பது கருத்து; இவன், தன்தந்தைக்கு யோஜநகந்தியை இரண்டாவது மணஞ்செய்வித்ததற்கு அவளை வளர்த்த தந்தையான செம்படவன் இசைதற்பொருட்டு, தான் விவாகஞ்செய்து கொள்வதில்லை யென்றும், மூத்தமகனாதலாற் பட்டத்திற்கு உரிய தனது இராச்சியத்தையும் மற்றையெல்லாச் செல்வங்களையும் தனக்குச் சிறியதாயாக வருமவளுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைக்கே கொடுப்பதாகவும், இங்ஙனம் ஒழித்தற்கு அரிய மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை யென்னும் மூவகையாசைகளையும் இளமையிலேயே யொழித்துக் கேட்போர்

அஞ்சும்படியான சபதத்தைச் செய்ததனால், இவனுக்கு இப்பெயர். தேவர்கள் முன்னிலையில் இந்தவிரதத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டதனால், தேவவிரதனென்றும் இவனுக்குப் பெயருண்டு.

நாகம் என்ற வடசொல் - நகத்தில் வாழ்வது என்று பொருள்படும்; நகம்-இடம்விட்டுப்பெயராதது: மலையும், மரமும். கொடியவன் நெஞ்சு அழன்றான் - திணைவழுவமைதி. 'கொடியவன் கொடிய' என்ற இடத்து - மடக்கு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க. (ருஉ)

53.—கர்ணன் அலக்ஷ்யமாகக் கூறுதல்.

(இ - ள்.) அங்கு - அவ்விடத்தில் [எதிர்ப்பக்கத்தில்], தேரும்—, ஒரு தேர் - ஒற்றைத்தேராகும்; தனி தேரின்மேல் நின்று - அந்த ஒரு தேரின் மேற் பொருந்தி, வீர(ர்) வெம் சிலை வளைத்த கை - வீரர்களுக்குரிய கொடிய வில்லை வளைத்துப்பிடித்த கையையுடைய, வீரனும் - வீரனொருவனும், பேடி - ஆண்மையில்லாத பேடியாம்; (இங்ஙனமாகவும்), யாரும் - பேர்பெற்ற நீங்களெல்லாரும், நெஞ்சு அழிந்து - மனந்தளர்ந்து, அஞ்சுவது - பயப்படுவது, என் - என்னகாரணத்தால்?' என்று—, சூரன் மா மகன் ஆகிய - சூரியனது சிறந்த குமாரனாகிய, சூரரில் சூரன் - வீரர்களிற்சிறந்த வீரனாகிய கர்ணன், இசைத்தான் - சொன்னான்; (எ - று.)

'சூரன்' என்கிற சொல் இரண்டும் - முறையே ஸூரன் ஶூரன் என்ற வடமொழிகளின் திரிபு. "ஒன்று தேரினொலொருவன் கூற்றமே, யென்று கூறினு மொருவனென்செயு, மின்று கோடுநா மெழுகென் றேகினார்" என்ற சீவகசிந்தாமணி, இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. ஆடவர்க்குரிய விற்றொழிலை மேற்கொண்டதனால், 'வீரனும் பேடி' என ஆண்பாலாகக் கூறினான். கர்ணன் அகம்பாவமுடையனாதலால், 'விதுரன் ஒருகால் எதிர்த்தவன் அருச்சுனனாயிருக்கலாமோ?' என்ற கருத்துடன் கூறியதை யவமதித்து, அவ் விதுரன் முதலானோர் அஞ்சுவதை இழித்தற்பொருட்டு, பேடியை 'வீரன்' என்றான். வீரனும் பேடி என்றதனால், அருச்சுனனோ என்று ஐயுறுதற்கும் இடனில்லையென்பதையும் காட்டியவாறு. கொல் - அசைநிலை. 'யாரும்' என்றது — இங்கு முன்னிலைப்படர்க்கை. ஏந்தியவனது வீரத்தை வில்லின் மேலேற்றி 'வீரச்சிலை' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம்; 'சினவாள்' என்றாற் போல. (ருங)

54.—துரியோதனனது கட்டளை.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு), சுயோதனன் - துரியோதனன்,—, தானும் - 'கொண்ட கோ நிரை - கவர்ந்துகொண்டுவந்த பசுக்கூட்டங்களை, கோவலர் - (நமது) இடையர்கள், கொண்டு - ஓட்டிக்கொண்டு, முன் போக - முன்னே போகாநிற்க, தண்டு - (நம்) சேனையானது, நிற்க - (அவ்விடையர்க்குத்) துணை நிற்பதாக,' என - என்று கட்டளையிட்டு, தம்பியர் அனைவரும் - தம்பிமாரெல்லாரும், திண் திறல் பெரும் பேடியை - மிக்க வலிமையையுடைய பெரிய பேடியை, தேர்மிசை கண்டு - தேரின்மேற் பார்த்து, மிண்டுவீர்-

நெருக்கிப்போர்செய்வீர், என கூறி - என்று சொல்லி,—, மீண்டான் - போர்க்களத்துக்குத் திரும்பினான்; (எ - று.)

'தானும்' என்றது, கர்ணனைப்போலவே இந்தத் துரியோதனனும் மனநிலைகொண்டு கூறினானென்பதைப் புலப்படுத்தும். ஆகவே, உம் - இறந்தது தழுவிய எச்சம். 'போக' என்னும் செயவெனச்சம் - உடனிகழ்ச்சிப் பொருளதாய்த் தனக்குரிய நிகழ்காலத்தில் வந்து, 'நிற்க' என்னும் வினை கொண்டது. அனைவரும் = அனைவீரும்: முன்னிலையிற்படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதி. நிற்கென - வியங்கோளீற்று அகரம்தொகுத்தல். (௫௪)

55.—அருச்சுனன் வட புறத்து நிரைமீட்டல்.

(இ - ள்.) (பின்பு),—போன பேடி - (போர்க்குச்) சென்ற பேடியாகிய அருச்சுனன், —மானம் மா முடி மன்னரை - மானமுள்ளவர்களும் பெரிய கிரீடந்தரித்தவர்களுமான பகையரசர்களை, விலக்கி - விலகச்செய்து,—வல் விரைந்து - மிகவும் வேகமாய், குலம் கோ நிரை கொண்டு போம் - சிறந்த பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்ந்து போகின்ற, கோ நிரை - ராஜபரிவாரத்தை, துரந்து - துரத்திக்கொண்டுபோய்,—வெம் பூசலும் - கொடிய போரையும், பொழுது உற - உரியகாலம் பொருந்த, பொருது - செய்து,—தூ நிறத்து - பரிசுத்தமான தன்மையுள்ள, இளங் கன்று உடை தொறுக்களும்-சிறுகன்றுகளையுடைய பசுக்கூட்டங்களையும், மீட்டான் - திருப்பிக்கொண்டுவந்தான்.

கீழ் உ௦-ஆஞ் செய்யுள்போலவே, இச்செய்யுளும் - உத்தரநிரைமீட்சி கூறினமையின், இச்சருக்கத்துக்கு உயிர்நிலைச் செய்யுளாம்.

போரில் மிண்டிய வீடுமன் துரோணன் முதலியவர்களையெல்லாம் விலகச்செய்து பசுநிரையைக் காத்திருந்த அரசவர்க்கத்தையும் விரைவில் வென்று பசுக்கூட்டத்தைத் திருப்பிக்கொண்டுவந்தனன், அருச்சுனனாகிய பிருகந்நளையென்க. பொழுதுற - சொற்பகாலத்திலென்றபடி: இனி, பொழுது உற - அஜ்ஞாதவாசவருஷங் கழித்தற்குக் குறைவாய்நின்ற நான்கு நாழிகைப் பொழுது கழியுமளவுமென்றும், பொழுதுவிடியுமளவுமென்றும் உரைப்பாருமுளர். 'மான மா முடி மன்னர்' என்றது - "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமாவன்னா, ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்" என்றபடி தம்தலையைக் கொடுத்தாயினும் மானத்தைக் காக்கவல்ல வீர ரென்றவாறுமாம். மானமாவது - எப்பொழுதும் தம் நிலையினின்று தாழாமையும், ஊழ்வினையால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர் வாழாமையுமாம். மாநம் - வடசொல். இனி,மானம் - செருக்கும், தமது அரசனிடத்து அபிமானமும், பெருமையும், வலிமையுமாம். வல்விரைந்து - ஒரு பொருட்பன்மொழி. வல் - விரைவுப்பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். கோ - பசு என்ற பொருளில்வடமொழியும், அரசரென்ற பொருளில் தமிழ்மொழியுமாம். குலம் - சிறப்பென்னும் பொருளதாதலை 'குலபர்வதம்' என்ற இடத்துங் காண்க.

'தூநிறத்து' என்றது - இளங்கன்றுடைத்தொறுக்களுக்கு அடைமொழி. பசுக்கள் ஆதியில் திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றியமை, யாகம் முதலியவை

திகச்சடங்குகளுக்கு வேண்டிய பால் முதலியவற்றைப் பசுக்கள் உதவுதல், பசுக்களின் உறுப்புக்களில் தேவர்களதுகலைகளும் முனிவர்களுடைய அம்சங்களும் புண்ணியதீர்த்தங்களின் பகுதிகளும் அமைந்திருத்தல், பசுக்கள் தரும் பஞ்சகவ்வியங்கள் அனைவர்க்கும் பரிசுத்திகரமாதல், பசுக்களைப் பரிசித்தல் பிரதக்ஷிணம்புரிதல் பாதுகாத்தல் பிறர்க்குக்கொடுத்தல் செய்பவர்க்குத் தீவினை தீர்ந்து நல்வினையுண்டாதல் முதலிய சிறப்புக்கள்பற்றி, பசுக்கூட்டத்துக்கு 'தூநிறத்து' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது: தூ - தூய்மை யென்னும் பண்புப்பெயரின் விகாரம். குலம் - கூட்டம் என்று கொண்டு, ஒன்றன்கூட்டம் பலவினீட்டம் என்ற இருவகையைக் கருதி 'கோநிரைக்குலம்' என்றன ரென்றலு மொன்று; ஒவ்வொருவகையிலும் பல பசுக்களென்றவாறும். 'கோநிரை' என்ற தொடர் வெவ்வேறு பொருளில் வந்தது - சொற்பின்வருநிலையணி. 'வல்விரைந்து' என்றதை 'கொண்டு போம்' என்பதனோடும்,'துரந்து' என்பதனோடுங் கூட்டலாம். (நரு)

56.—துரியோதனனைச்சார்ந்த இடையாது ஒடுக்கமும், உத்தரனைச்சார்ந்த இடையாது மகிழ்ச்சியும்.

(இ - ள்.) முந்த - முன்னே, ஆன் தொறு - பசுக்கூட்டத்தை, மீட்டலும் - (பேடி) மீட்டுக்கொண்டுவந்த அளவில்,— (அதனால்),—முன் கவர் பொதுவர் - முன்பு (பசுக்களைக்) கவர்ந்துகொண்டுபோன (துரியோதனனோடுவந்த) இடையர்கள்,—வெந்த நெய் என - நன்றாய்க்காய்ந்த நெய் (ஓசையடங்குதல்) போல, மிகவும் ஆரவம் அடங்கினர் - முற்றும் ஆரவாரமடங்கினார்கள்; வந்த மச்சர் கோ மகனொடும் வந்த கோபாலர் - (நிரைமீட்க) வந்த உத்தரகுமாரனோடு வந்த இடையர்கள்,—அந்த நெய்யினில்-அவ்வாறு நன்றாகக் காய்ந்த கொதிக்கின்ற நெய்யில், பால் துளி உகுத்து என - பாலின்துளியைத் தெறித்தால் (மிக்கஓசை எழுமாறு) போல, (மிகவும்) ஆர்த்தார்-(மகிழ்ச்சியால்) மிகவும் ஆரவாரித்தார்கள்; (எ - று.)

வான் தொறு என எடுத்து - சிறந்த [மிக்க] பசுக்கூட்டமெனினுமாம். பொதுவர் - நாடும் நாடுசார்ந்த இடமுமாகிய மருதநிலத்துக்கும் மலையும் மலைசார்ந்தஇடமுமாகிய குறிஞ்சி நிலத்துக்கும் நடுவிடமான காடும் காடுசார்ந்த இடமுமாகிய முல்லைநிலத்தில் உள்ளவர்; 'இடையர்' என்பதற்குங் காரணம்இதுவே. (பொதுவரென்பதன் பெண்பன்மை, பொதுவியர்.) ஆரவம் - வடசொல்; இங்கே, கொண்டாட்டத்தாலுண்டாகும் பேரொலி. 'மிகவும்' என்றது-மத்திமதீபமாய், முன்நின்ற 'அடங்கினர்' என்றதனோடும், பின்நிற்கும் 'ஆர்த்தார்' என்பதனோடுங் கூட்டப்பட்டது. 'உகுத்தென' என்பதை - உகுத்தாலென வென வினையெச்ச விகாரமாகவாயினும்,உகுத்ததென வெனத் தொழிற்பெயர்விகாரமாக வாயினுங் கொள்க. மச்சர்கோ மகன் - மச்சநாட்டிலுள்ளார்க்கு அரசனாகிய விராடனது குமாரன். கோபாலர் - பசுக்களைக் காப்பவர்; வடசொல்.

வெந்தநெய் - காய்ச்சுகையில் வெண்ணெயின் நீர்ப்பசையற்ற நெய்; கொதிப்புத்தணியாத நெய். தொழில்பற்றி வந்த உவமையுணி, பால்துளி

யுகுத்தல், நீர்ப்பசையற்றதையும் அருமையையும் உணர்தற்கென்க. வெந்த நெய்யென ஆரவமடங்கினாரெனவும், அந்தநெய்யினிற் பாற்றுளியுகுத்தென ஆர்த்தாரெனவுங் கூறியன - இடத்துக்கும் சாதிக்கும் ஏற்ற உவமைகள்; இங்ஙனங் கூறுவது, மகாகவிகளது இயல்பு: சிந்தாமணியிலும் கோவிந்தையாரிலம்பகத்தில் "ஆய்த்தியர்நலக் காசெல்தூணனான்," "ஆயர் மத்தெறி தயிரினாயினார்," "மத்தம் புல்லிய கயிற்றின் மற்றவரத்தலைவிடினித்தலைவிடார்," "வெண்ணெய்போன்றாறினியண் மேம்பால்போல் தீஞ்சொல்ல, னுண்ணவுருக்கிய வானெய்போன் மேனியள்," "ஊழிதோறுவுந்தோறும் போன்றுடன் மூழ்க" என ஆங்காங்குக் கூறியிருத்தல் காண்க. (௫௬)

57.—பசுக்கள் மீண்டோடி வருதல்.

(இ - ள்.) பால் எடுத்த பொன் குடம் நிகர் மடியின - பாலை நிரம்பக் கொண்ட பொன்மயமான குடத்தைப் போன்ற மடியையுடையவைகளும், பருவம் சூல் எடுத்த நல் வயிற்றின - பருவமுதிர்ந்த கருப்பத்தைக்கொண்ட அழகிய வயிற்றையுடையவைகளும், மழ விடை தொடர்வ - இளமையுள்ள எருதுகளாற் காதலோடு பின்தொடரப்படுவனவும் ஆகியபசுக்கள்,—இளங் கோவலர் - (உத்தரகுமாரனோடு) வந்த இளைய இடையர்கள் [இடைப்பிள்ளைகள்], கோல் எடுத்து - (கையிற்) கோலை ஓச்சி, கூவினர் துரப்ப - கூவி ஓட்ட, வால் எடுத்தன - வாலைத் தூக்கிக்கொண்டவைகளாய், துள்ளி—, மீண்டு - திரும்பி, வனம் - (தாம் வழக்கமாகமேயும் விராடனதுநகரப்புறத்துக்) காட்டிற்கு, ஓடின—; (எ - று.)

'பாலெடுத்தபொற்குட நிகர்மடியின' - கறக்கும் பசுக்கள். 'பருவச்சூலெடுத்தநல்வயிற்றின' - சினைமுதிர்ந்த பசுக்கள். 'மழவிடை தொடர்வ' - சினைகொள்ளற்பாலன வாகிய பசுக்கள். பருவசூல் - பூர்ணகர்ப்பம். பருவம் = பர்வம்: வடசொல். வாலெடுத்துத் துள்ளிக் குதித்தோடுதல் - கொண்டாட்டமிகுதி பற்றி; இது - பசுக்களின் இயல்பு. இச்செய்யுள் - பசுக்களின் சாதித்தன்மையை வருணித்ததனால், தன்மைநவிற்சியணி.

மழ - இளமையுணர்த்தும் உரிச்சொல். மடியின, வயிற்றின, தொடர்வ - பலவின்பாற்பெயர்கள். வனம் = முல்லைநிலம். (௫௭)

58.—சாபம்நீங்க, அருச்சுனன் தனது தேரினையும் அநுமத்துவசத்தையும் பெறுதல்.

(இ - ள்.) (அருச்சுனன்);—கடிகை நால் அவண் சென்ற பின் - (அஜ்ஞாதவாசவருஷத்தின் கடைசி) நான்குநாழிகைப்பொழுதும் அவ்வண்ணம் கழிந்தபின்பு,—கடை சிவந்து அகன்ற நெடிய கண்ணி - கடைப்பக்கஞ் செந்நிறமாய்ப் பரந்து நீண்ட கண்களையுடையளான ஊர்வசி, அன்று - அந்நாளில் [முன்புதான் தேவலோகத்துச் சென்றிருந்தபொழுது], இட்ட - (தனக்குக்) கொடுத்த, வெம் சாபமும் - கொடிய (பேடிவடிவம் பெறற்காரணமான) சாபமும், நீங்க - நீங்கியவளவில்,—கொடியின் மீது எழும் - (தனது) துவசத்தின்மேல் எழுந்தருள்கிற, அனுமனை - அநுமானை, குறிக்க - தியானிக்க,—(அதனால்

அப்பொழுதே), அ கொடியும் - அவ்வநுமத்துவசமும், முடி கொள் தன் தனி இரதமும்-சிகரத்தைக்கொண்ட தனது ஒப்பில்லாத தேரும், முன்வர - (தனது) எதிரில் வர, கண்டான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

அக்கினிதேவனளித்த தேரையும் அநுமக் கொடியையும் அருச்சுனன் எதிரில் வரப்பெற்றா னென்றபடி. குறித்தல்-மனத்தில்நினைத்தல். அவண் = அவ்வண்ணம்: ராஜபரிவாரங்களைத் துரத்திப் பொருது நிரைமீட்டதிலென்ற படி. கடைசிவத்தல்-நல்லிலக்கணமாகிய சிலசிவந்தஇரேகைகளைக் கடையிடத்தேபெறுதல். குரங்குக்கொடியும், நான்கு வெள்ளைக்குதிரைகள் பூட்டிய தேரும், காண்டீவமென்னும் வில்லும், அக்ஷயதூணீரமும்-காண்டவதகன காலத்து அக்கினிதேவனால் அருச்சுனனுக்கு அளிக்கப்பட்டவை. பின்பு வீமசேனன் புஷ்பயாத்திரையாக அளகாபுரிக்குச் சென்றபொழுது இடைவழியிற் கதலிவனத்திலே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தவனும் வாயுகுமாரனாதலால் தனக்குத் தமையனுமான அநுமானைக்கண்டு வணங்கி வேண்டிப் போர்க்களத்தில் அருச்சுனனது தோத்துவசத்தில் வந்து நின்று மகிழ்ந்து கூத்தாடும்படி வரம்பெற்றதனால், 'கொடியின்மீதெழு மனுமன்' என்றார். அநுமன் - ஹநுமாந் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; (குழந்தைப்பருவத்திலே இளஞ்சூரியனைக் கனிந்த பழமென்று கருதிப் பிடிக்கப் பாய்ந்தபொழுது அதனையறிந்து சினந்து இந்திரனால் வசிராயுதங்கொண்டு அடிக்கப்பட்டுச் சிதைந்த) கன்னமுடையனாதலால், இப்பெயர் வாய்த்தது; கன்னத்தில் விசேஷமுடையவ னென்க: ஹநு-கன்னம், மாந் - வடமொழிப்பெயர்விகுதி. கேஸரியென்னும் வாநரராஜனது மனைவியான அஞ்சநாதேவியினிடத்தில் வாயுபகவானது அநுக்கிரகத்தால் தோன்றியவ னிவன்; இவனிடத்து ருத்திராமிசமும் உண்டு. (நிஅ)

59.—உத்தரன் ஸாரதியும் அருச்சுனன் ரதியுமாய்ப் போர்க்கு நிற்றல்.

(இ - ள்.) கரிய மேனியன் - கறுத்த உடம்பின்நிறத்தையுடையவனும், செய்ய தாமரை தட கண்ணன்-செந்தாமரைமலர்போன்ற பெரிய கண்களையுடையவனுமாகிய அருச்சுனன்,—உரிய தேரினை மீதுகொண்டு-தனக்குரிய தேரின்மேல் ஏறிக்கொண்டு,—உத்தரன் செலுத்த - (அத்தேரை) உத்தரன் நடத்தாநிற்க,—பொலம் பொன் கிரியின்மீது எழும் - அழகிய பொன்மயமானதொரு மலையின்மேல் விளங்குகின்ற, மரகதம் கிரி என - பச்சைரத்தின மயமானதொரு மலைபோல, கிளர்ந்து - விளங்கி,—புரிய வாங்கிய சிலையினன் - நன்றாகவளைத்து நாணேற்றிய வில்லையுடையவனாய், நின்றனன் - (கம்பீரமாக) நின்றான்; (எ - று.)

பசுநிரையை மீட்டபின்பும், பகைவர் பொரவர, அருச்சுனன் அவர்களுடன் போர்புரிவதற்குச் சலியாது சித்தனாய் அம்புதொடுத் தெய்யும் நிலைமையில் நின்றா னென்க. பொன்மயமான தேர்க்குப் பொன்மலையும், அதன் மேலுள்ள கருநிறமுடைய அருச்சுனனுக்கு மரகதமலையும் - உவமை. மலர்ச்சியும் குளிர்ச்சியும்சிவப்பும் கண்டோரை மகிழ்வித்தலும் அழகும்பற்றி, கண்

களுக்குச் செந்தாமரைமலர் உவமை. புரிய - போர்புரிய வென்றுமாம். மரகதம் - மரதகம்; எழுத்து நிலைமாறுதல், இலக்கணப்போலி. இரண்டாமடியில் 'கரிய' 'செய்ய' என மாறுபட்ட சொற்கள் வந்தது - தொடைமுரண். மரகதகிரி-வடமொழித்தொடர், ஆதலின், வலி இயல்பு. (௫௯)

60.—அருச்சுனன் பேடிவடிவொழிந்து நிஜரூபத்தோடு வெளிப்படுதல்.

(இ - ள்.) நரன் எனும் நாமன் - நரனென்ற பெயரையுடையவனான அருச்சுனன்,—படும் குறும் பனி புதைத்தலின்-(விரைவில்) அழியும்படியான அற்பமாகிய பனி மூடுதலினாலே, பரிதி தன் உருவம் - சூரியனது மண்டலம், ஒடுங்கும் ஆறு என - மறையும்விதம்போல, ஒளித்த - (தான்) உருமறைந்திருப்பதற்குக் காரணமான, தன் பேடு உரு - தனது நபும்ஸகரூபத்தை, ஒழித்து - நீக்கி,—நெடுங் கொடுங் கணை நிருபன்-நீண்ட கொடிய அம்புகளையுடைய துரியோதனராசனது, வெம் சேனையின்-கொடிய சேனையிலுள்ள, வேந்தர்-அரசர்கள், நடுங்கும் ஆறு - அஞ்சி நடுங்கும்படி, முன் தோன்றினன் - (அவ்வரசர்களுக்கு) எதிரில் வந்து நின்றான்; (எ - று.)

அஜ்ஞாதவாசத்திற் கழிக்கவேண்டிய காலங் கழிந்துவிட்டதனால், அருச்சுனன் நிஜரூபத்தோடு அவ்வரசர்கள்முன்னிலையில் வந்து நின்றானென்க. முன் - இடமுன். புதைத்தலின், இன் - ஐந்தனுருபு, ஏது. படும் - (தனக்குரியபருவத்தில்) உண்டாகின்ற என்றலுமாம். சூரியமண்டலம் - அருச்சுனனுக்கும், குறும்பனி - பேட்டுருவிற்கும் உவமை. கணைக்குக்கொடுமை - கூரியதாய்ப் பகைவர்களைக் கொல்லுந் திறம். நிருபன் - வடசொல்: மனிதரைக் காப்பவனென்று பொருள்படும். 'பேடு' என்ற சொல் - ஆணவாய்ப் பெண்ணிழந்த அலியும் பெண்ணவா யாணிழந்த பேடியுமாகிய நபும்ஸகவகை யிரண்டுக்கும் பொதுவா மென்றுணர்க. பேடு + உரு = பேட்டுரு: நெடிற்றொடர், வேற்றுமையில் டகரவொற்று இரட்டியது; [நன் - உயிர் - ௩௩.] முன்னிரண்டடியில் உவமையணி காண்க.

முன்னொருகாலத்திலே குருசிஷ்யக்கிரமத்தை உலகத்தில் அனைவர்க்கும் விளக்குதற்பொருட்டு நரனென்ற சிஷ்யனும் நாராயணனென்ற குருவுமாகப் பதரிகாச்சிரமத்தில் தோன்றிச் சீடனுக்குக் குரு தத்துவப்பொருள்களை உபதேசிப்பதாக வீற்றிருக்கின்ற திருமாலின் இருமூர்த்திகள்தாமே இங்கு முறையே அருச்சுனனும் கண்ணனுமாக அவதரித்ததனால், அருச்சுனனுக்கு நரனென்று ஒருபெயராயிற்று. இங்கும் இனி அருச்சுனனைச் சிஷ்யனாக்கிக் கண்ணன் குருவாய்நின்று கீதையுபதேசித்துத் தத்துவம் விளக்கியருள்வதும் காண்க. (௬௦)

61.—அருச்சுனனது துவசத்தில் அநுமன் கூத்தாடுதல்.

(இ - ள்.) அனுமன் - அநுமான்,—அருச்சுனன் தட தேர் கொடி ஆடையில் - அருச்சுனனுடைய பெரிய தேரினது கொடிச்சீலையில், உண்மைக்கு நின்று - பிரதியக்ஷமாகப் பொருந்தி,—(முன்பு மகேந்திரமலையின்மேலேறி இலங்கைக்குச் செல்லக் கடலைத் தாண்டியமைபோலவே), செரு செய்வான்

வரு சேனை வெள் திரையையும் - போர்செய்தற்கு எதிர்த்துவருகின்ற பகைவர்சேனையாகிய வெண்ணிறமான அலைகளையுடைய கடலையும், கடப்பான் - தாண்டுதற்பொருட்டு, பரு சிலம்பின் நின்று - பருத்ததொரு மலைமேல் நின்றும், உகைதரு - உதைந்து எழுகின்ற, பாவனைபோல - தோற்றம்போல,— உரு செழுஞ் சுடர் எறிப்ப - (தனது) உருவம் மிக்கஒளியை வீசும்படி, உலாவினன் - உலாவி விளங்கினான்; (எ - று.)

கடலுவமையால் சேனையின்பரப்பும், மலையுவமையால் தேரின் பெருமைவலிமைகளும் விளங்கின. தற்குறிப்பேற்றவணி. உலாவினன் - அக்கொடிச்சீலை காற்றில் அசைகின்றபோது அதிலுள்ள வாநரவடிவம் அசைய, அவ்வடிவத்தில் ஆவேசித்துநின்ற அநுமான் கூத்தாடினனென்க. உண்மைக்கு உலாவினன் என்று இயைத்து-முன்பு வீமனுக்குத் தான் வரங்கொடுத்த வாய்மை தவறாதபடி உலாவினனென்றலுமொன்று.

வெண்டிரை - பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; வெண்குடை, வெண்சாமரை, வெண்புரவி முதலியன சேனையில் நெருங்கியிருத்தல் பற்றி, 'சேனை வெண்டிரை' என்றனரென்னலாம். திரைவது திரை யெனக் காரணக்குறி; திரைதல் - சுருங்கிமடிதல், உம்மை - இராமாயணகதையைச் சுட்டுவதால், இறந்ததுதழுவிய எச்சப்பொருளது; அக்கதைவருமாறு:—சீதையைத் தேடுதற்பொருட்டு இராமபிரானால் தென்திசைகுறித்து அனுப்பப்பட்ட அங்கதன்முதலிய வாநரவீரர்கள் அசசீதாபிராட்டி தென்கடலிடையேயுள்ள இலங்கைத்தீவி லிருக்கின்றனளென்று சம்பாதி சொல்லால் அறிந்தபின்னர் நூறுயோசனைதூரமுள்ள அக்கடலைக் கடக்கும் ஆற்றலிலராய் வருந்துகையில், ஜாம்பவானால் தூண்டப்பட்ட அநுமான் மகேந்திரகிரியின்மேலேறிப் பெருவடிவங்கொண்டு தாவி அக்கடலை எளிதிற்கடந்து இலங்கைசேர்ந்தன னென்பதாம். (சுக)

62.—அருச்சுனனது வின்னொலியாற் பகைவர் அஞ்சுதல்.

(இ - ள்.) மரு மிகும் தொடை - நறுமணமிக்க (போர்க்குரிய தும்பைப்பூ) மாலையைத் தரித்த, தட புயம் - பெரிய தோள்களையுடைய, மகபதி மதலை - தேவேந்திரகுமாரனாகிய அருச்சுனன், பெருமிதம் பட-(தனது) வீரத்தன்மை தோன்றும்படி, வளைத்த - வணக்கிய, வில்-வில்லிலே ஏற்றிய, பிறங்கும் நாண் - விளங்குகின்ற நாணியைக் கைவிரலால்தெறித்ததனாலுண்டான, ஒலியால் - ஓசையால்,—எங்கணும் - எல்லாவிடத்தும் [அவனைசுற்றிலும்], செருமி - நெருக்கி, கரி பரி தேர் மிசை நின்றோர் - யானை குதிரை இரதங்களின்மேல் ஏறிநின்றவர்களான வீரர்கள்,—உருமின் வெம்குரல் கேட்ட - இடியினது கொடிய ஓசையைச்செவியுற்ற, கோள் உரகரோடு - வலிமையையுடைய நாகசாதியாரோடு, ஒத்தார்-ஒத்தவரானார்கள்.

இடியொலி கேட்டமாத்திரத்தில் நாகர் அஞ்சி அழிவது போல, அருச்சுனனது வின்னொலியைக் கேட்டவளவிற் பகைவர் அஞ்சினரென்றபடி; இடியோசைக்கு அஞ்சிப் பாம்புகள் ஒடுங்குதல் இயல்பு: "விரிகிற நாகம்

விடருள தேனு, முருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்" என்றநாலடியாரையுங் காண்க. மக பதி - வடமொழிப்பெயர். யாகங்களுக்குத் தலைவன்; நூறு அசுவமேதயாகஞ் செய்து தேவேந்திரபதவி பெறுதலால், இப்பெயர் வந்த தென்க. பெரு மிதம் - எல்லோரோடும் ஒப்ப நில்லாது பேரெல்லையாக நிற்றல்; எனவே, வீரமாயிற்று. கரீ - வடசொல்; அது ஈயீறு இகரமாயிற்று; அதன் உறுப்புப்பொருள், கரமுடையது: கரம் - துதிக்கை. உரகம் - மார்பினாலூர்வது; வடசொல்: உரம் - மார்பு. கோள் - உயிரைக் கொள்ளுந் தன்மையாகவுமாம். 'உரகரோடொத்தார்' என்றவிடத்து, மூன்றனுருபு - ஒப்புப்பொருளில்வந்தது. ("வெட்சிநிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம், வட்கார்மேற்செல்வது வஞ்சியாம்—உட்கா, தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்தல் நொச்சி, யதுவளைத்த லாகு முழிஞை - யதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர், செருவென்றது வாகையாம்" என்றதனால், வீரர்கள் இன்னின்னசமயத்தில் இன்னின்னமலர்மாலை யணியக்கடவ ரென்பதை யறிக.) இங்கு 'மருமிகுந் தொடை' என்றது - தேவலோகத்துக் கற்பகவிருக்ஷங்களின் திவ்விய புஷ்பங்களா லாகிய மாலையுமாம். (௬௨)

63.—பலவகையொலிகேட்டு அஞ்சி உத்தரன் பாகுதொழிலையும் மறந்து மூர்ச்சித்தல்.

(இ - ள்.) குறித்த சங்கு ஒலி - (அருச்சுனன்) ஊதித்தொனிசெய்த (தேவதத்தமென்னுஞ்) சங்கத்தின் நாதமும், சிங்கநாதத்து ஒலி - (அவன்) சிம்மநாதஞ்செய்த ஓசையும், குனி வில் செறித்த நாண் ஒலி - (அவன்) வளைத்த வில்லில் உறுதியாகப்பூட்டிய நாணியின் ஓசையும், செவி பட - (தன்) காதுகளிற் பட்ட [கேட்ட] மாத்திரத்தில், உத்தரன்—, சிந்தனை கலங்கி - மனம்கலங்கி, பொறி மயக்கு உற்று - அறிவுமயக்கமடைந்து, மா விடு தொழிலையும் மறந்து - குதிரையோட்டுஞ் செயலையும் மறந்துவிட்டு, பொறித்த பாவையின் - சித்திரத்திலெழுதிய பிரதிமைபோல(ச் செயலற்று), மறித்தும் - மறுபடியும், வீழ்ந்தனன் - (தேரில்) விழுந்தான் [மூர்ச்சித்தான்].

'மறித்தும்' என்றது, கீழ் முப்பத்தாறுங்கவியில் 'சோர்ந்தான்' என வந்ததை நோக்கி. உம்மை-இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளது; முன்புபகைவர் சேனையைக்கண்டு மூர்ச்சித்தமைபோல, இபபொழுது அருச்சுனன்செய்த நாதங்களைக் கேட்டு மூர்ச்சித்தனனென்க. 'தொழிலையும்' என்ற உம்மையும்-முன் போர்த்தொழிலை மறந்ததல்லாமல் இப்பொழுது தேர்த்தொழிலையும் மறந்தானென்னும் கருத்தைத் தருதலால், இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளதே; அதனோடு இழிவுசிறப்புமாம். சங்கு = ஶங்கம்: வடசொல். இங்குச் சங்கு கூறியதனால், கீழ் அருச்சுனன் வன்னிமரத்தினின்றும் வில்லையும் அம்பையும் எடுத்து வந்த பொழுது தேவதத்தமென்னும் தனதுசங்கையும் உடனெடுத்து வந்தன னென்க; அன்றி, அநுமானைத் தியானித்த மாத்திரத்திலே தன்முன் வந்து சேரப்பெற்ற திவ்வியரதத்துடனே இதுவும் வந்துசேர்ந்ததுமாம். சிந்தனை-வடசொற்றிரிபு. மனமும் புத்தியும் அந்தக்கரணங்களில் வெவ்வேறாதலால், 'சிந்தனை கலங்கி' என்றும், 'பொறிமயக்குற்று' என்றும் தனித்தனி

கூறினர். பொறிமயக்குற்று - பஞ்சேந்திரியங்களும் தம்தம்உணர்ச்சி ஒழிந்து என்றுமாம். ஸிம்ஹநாதம் - வடமொழித்தொடர்; வீராவேசத்தாற் சிங்கத்தின் கர்ச்சனைபோல ஆரவாரிப்பது. பாவை - செயலற்றிருக்கையால், உத்தரனுக்குத் தொழிலுவமை. (௬௩)

64.—மீண்டும் அருச்சுனன் உத்தரனைத்தேற்றித் துரியோதனன்மீது தேர்செலுத்தச் சொல்லுதல்.

(இ - ள்.) தாழ்ந்த ஆடையின் - தொங்கிய சீலையையுடைய, உயர் கொடி தண்டு உடை - உயர்ந்த [மேலான] துவசதண்டத்தையுடைய, தேர் மேல் - தேரில், வீழ்ந்த - மூர்ச்சித்துவிழுந்த, பாகனை - சாரதியான உத்தர குமாரனை, வரி சிலை வல்லான் - கட்டமைந்த வில்லின்தொழிலில் வல்லவனாகிய அருச்சுனன், மீளவும் - மறுபடியும், விரகு உற - பக்குவமாக, தேற்றி- மயக்கந்தெளியச்செய்து,—சூழ்ந்த - (தான்) வஞ்சனையான ஆலோசனைசெய்து வரவழைத்த, தன் பெருந் துணைவனை - தனது பெரிய தமையனாகிய தருமபுத்திரனை, சூதினால் துரந்து - சூதாட்டத்தினால் (ஜயித்து இராசசியத்தினின்று) துரத்திவிட்டு, வாழ்ந்த - (அவனது) செல்வவாழ்க்கையைத் தான் அடைந்த, மன்னன்மேல் - துரியோதனராசன்மேலே, ஏவினான் - (தேரைச் செலுத்தும்படி உத்தரனை) ஏவினான்; (எ - று.)

இனி, தாழ்ந்த ஆடையின்தேற்றி என்று எடுத்து-தனது தாழ்ந்த ஆடையினாலே (விசிறிப்) பாகனைத் தேற்றி என்றுமாம். "தாழ்ந்தவாடையினுயர் கொடித்தண்டு'—தாழ்வு, உயர்வு - தொடைமுரண். கொடித்தண்டு - கொடி கட்டுகின்ற மரக்கொம்பு. 'மீளவும்' என்றது - கீழ் நாற்பதாங் கவியில் "வெயர்த்த மேனியை நறும்பனி நீரினால் விளக்கி" என்றதனை நோக்கிற்று. விரகு உற - அறிவுண்டாக என்றுங் கொள்ளலாம். விரகு - உபாயங்களினால், உற தேற்றி - நன்றாகத் தெளிவித்து என்றலுமாம். சூழ்ந்த-தம்பியர் நால்வராற் சூழப்பட்ட என்றும், கொடியவிதியினாற் சூழப்பட்ட என்றுங் கொள்ளலாம். பெருந்துணைவன் - ஜ்யேஷ்டப்ராதா. 'சூதினால் துரந்து வாழ்ந்த மன்னன்' என்பது, போரினால் வென்று வாழ வலிமையில்லாதவனெனக் குறிப்பித்தற்கு. (௬௪)

65.—அங்ஙனமே உத்தரகுமாரன் நன்கு தேர்செலுத்துதல்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறே), மச்சநாடன் மா மதலை - மச்சதேசத்தரசனாகிய விராடனது சிறந்த குமாரனான உத்தரனும், அ மன்னவன் மொழியால்- அந்த அருச்சுனனது வார்த்தையால், அச்சம் அற்று இருந்து - பயமில்லாதவனாகி [தேறி] (எழுந்து தேரின் முன்னிலையில்) இருந்து, அருணனின் - (சூரியசாரதியாகிய) அருணன்போல, உளவு கோல் கொள்ள - குதிரை தூண்டுங்கோலைக் (கையிற்)கொண்டு சாரத்தியஞ் செய்ய, சுவேதம் வெம்பரி மா - வெண்ணிறமான வேகமுள்ள (அருச்சுனன் தேரிற் பூட்டிய) நான்கு குதிரைகளும்,—உச்சம் வானிடை - உயர்ந்த ஆகாயமார்க்கத்தில், பகலவன் ஊர்ந்த - சூரியன் ஏறிச்செல்லுகின்ற, தேர - தேரில், பூண்ட - பூட்டப்பட்டுள்ள, பசசைவாசியின் - பசுமை நிறமுடைய குதிரைபோல, ஓடின.

அருச்சுனனைப் பகையிருளொழிக்கும் ஆதித்த னென்பார், அவனது தேர்க்குச் சூரியன்தேரையும், குதிரைகட்குச் சூரியன் குதிரையையும், பாகனுக்குச் சூரியசாரதியையும் உவமைகூறினார்; இத்தன்மையை முன்னும்பின்னுங் காணலாம். உவமையணி. 'பரிவாசியினோடின சுவேதவெம்பரிமா' முதலானதொடை. ராஜகுலத்தவனாதலால், அருச்சுனனை 'மன்னவன்' என்றது,—ஸ்வேதம் - வடசொல். உளவுகோல் - குதிரைகளையடித்தோட்டுஞ் சவுக்கு. பகலவன் - தனது சேர்க்கையாற் பகலைச்செய்பவன்; ஒளியையுடையவனென்றுமாம். இந்தநான்கு வெள்ளைக்குதிரைகள், காண்டவதகனகாலத்து அக்கினிதேவனால் அருச்சுனனுக்கு அளிக்கப்பட்டவை; இவற்றை யுடைமையால், அருச்சுனனுக்குச் ஸ்வேதவாகன னென்று ஒரு பெயர். குதிரைக்கு வெம்மை - மிக்க விரைவு. பரி மா - பரியாகிய மா [விலங்கு] என இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (கூ௫)

66.—துரியோதனனது தேர்க்கொடியை அருச்சுனனது தேர்க்கொடி சென்று நெருங்குதல்.

(இ - ள்.) 'என் பெருந் தாதை - எனது பெருமைபொருந்திய தந்தையான வாயுபகவான், விரவி - பகைமைகொண்டு, உரவினால் - (தன்) வலிமையால், வடமேருவை - வடக்கிலுள்ள மகாமேருமலையை, கொடுமுடி ஒடித்து - மூன்றுசிகரங்களை முறித்துத தள்ளி, நின் தாதையை - உனது தந்தையான ஆதிசேஷனை, வென்றான்-(முன்பு) ஜயித்தான்; (அவ்வாறே), யான்-நானும், நின்னை - உன்னை, பரிவின் - துன்பப்படும்படி, வெல்வன் - ஜயிப்பேன்,' என்று - என்றுகருதி, அவனிபன் பதாகை அரவை - துரியோதனராசனது கொடியிலுள்ள பாம்பை, இவன் பதாகையில் அனுமன்-அருச்சுனனதுகொடியிலுள்ள அநுமான், வந்து அடுத்தான் - வந்து நெருங்கினான்; (எ - று.)

அருச்சுனன்தேர்க்கொடியிலுள்ள அனுமன் துரியோதனன், தேர்க்கொடியிலெழுதப்பட்டுள்ள பாம்பைநோக்கி 'என்தந்தை உன்தலைவனை முன்னமே வென்றுள்ளான்: அவ்வாறே இப்பொழுது யான் உன்னைவெல்வேன்' என்று கறுக்கொண்டு வீரவாதங்கூறிப் போர்க்குநெருங்குகின்றவாறு போல நெருங்கினனென்றார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. அருச்சுனன்தேர் துரியோதனனதுதேரை வந்துநெருங்கும்பொழுது அவ்வனுமக்கொடி இவனரவக்கொடியை நெருங்கிற்றென்க. பாம்பைப்பிடித்து விடாதபடி உறுதியாகக்கொண்டு வருத்தி யழித்தல், குரங்கினியல்பு. உரவுஎனினும், உரமெனினும் ஒக்கும். மேரு-பொன்மலை; இது, பூலோகத்தின் பகுப்புக்களாகிய ஏழுத்வீபங்களுள் நடுவிலுள்ளதான ஜம்பூத்வீபத்தின் நடுவிலே யிருக்கின்றது. மேரு எவ்விடத்திலுள்ளதென்றால், நமக்கு வடதிசையிலுள்ளதென வேண்டுதலின், அதனை வடமேருவென விளங்கக்கூறினார்; "வடவேங்கடம்" என்றாற்போல. மேருவைக் கொடுமுடி யொடித்து - இரண்டுசெயப்படுபொருள்கள் வந்த வினை; உருபு மயக்கமாய்-மேருவினது கொடுமுடியை யென்றுமாம். 'நின்தாதையை' என்றது, சர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் ஆதிசேஷன் தலைவனாதல்பற்றி. பரிவு இல்நின்னை என்று எடுத்து - (நல்லோர்பக்கல்) அன்பில்லாத உன்னை யென்றலுமாம்;

'பரிவு' என்ற ஒருசொல்தானே துன்பத்தையும் அன்பையும் உணர்த்துதலை "பரிவென்ப துன்ப மின்பம் பகருமன்பிற்கு மப்பேர்" என்ற சூடாமணி நிகண்டினாலும் அறிக.

மேருவைக் கோடுமுடியோடித்த கதை:—முன்னொருகாலத்தில் வாயு தேவனுக்கும் ஆதிசேஷனுக்கும் தமக்குள் யார் பலசாலி யென்று விவாதமுண்டாக, அதனைப் பரீக்ஷித்தறிதற்பொருட்டு வாயுதேவன் மேருமலையின் சிகரத்தைப் பெயர்த்துத்தள்ளுவதென்றும் ஆதிசேஷன் அதுபெயரவொட்டாமற் காத்துக்கொள்வ தென்றும் கோட்பாடுண்டாகி, அங்ஙனமே இருவரும் தேவர் முதலியோரது முன்னிலையில் தம்தம் வலிமையைக் காட்டத்தொடங்கிய பொழுது, ஆதிசேஷன் தனது பெரிய உடம்பினால் மேருவை வளைந்து தனது ஆயிரந்தலைகளாலும் மேருமலையின் ஆயிரஞ்சிகரங்களையும் கவிந்துகொண்டு பெயரவொட்டாமல் வெகுநேரங் காக்க, பின்பு வாயுதேவன் தன் வலிமையால் அம்மலைச சிகரங்களில் மூன்றைப் பெயர்த்துக்கொண்டுபோய்த் தென்திசையில் தள்ளிவிட்டன னென்பதாம். (சுசு)

67.—அருச்சுனன் போரது பலவீரரை யழித்தல்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது அருச்சுனன்), எதிர் - (பகைவர்க்கு) எதிரில், மண்டலம் நிலை ஆய் - (விற்றொடுத்து அம்பினையெய்வார்க்கு உரிய) மண்டல மென்னும் நிலையில் நின்று, வட்டம் ஆக - வட்டவடிவாக, வில் வளைத்து - வில்லை வணக்கி, தொட்ட - பிரயோகித்த, வாளியான-அம்புகளினால், அடி முதல் முடி உற - கால்முதல் தலைவரையிலும், துணிப்புண்டு-அறுக்கப்பட்டவர்களாகியும்,—இட்ட மா மணி கவசமும் - (உடம்பின்மேற் பாதுகாப்பாக) அணிந்த பெரிய ரத்தினங்களிழைத்துச செய்யப்பட்ட கவசமும், பிளந்து - பிளக்கப்பட்டவர்களாகியும்,—எதிர்ந்து உள்ளார் - எதிரிட்டுள்ள பகை வீரர்கள், பட்டு ஒழிந்தனர் - இறந்துபோனார்கள்; ஒழிந்தவர் - (அவ்வாறு) இறவாமல் நின்றவர்களுள், புண் படாதார் யாவர் - விரணமடையாதவர் எவர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

அருச்சுனனெய்த அம்புகளினால், பகைவீரர்களிற் பெரும்பாலார் உடலுறுப்புக்கள் துணிபடக் கவசம்பிளவுபட இறந்தொழிந்தனர்; இறவாமல் எஞ்சிநின்ற வீரர்களிற் புண்படாதவரெவருமில்லை யென்பதாம்.

இரண்டுகால்களையும் மண்டலாகாரமாக வைத்துக்கொண்டு நிற்கின்ற நிலை, மண்டலநிலை யெனப்படும்; "இருகால் மண்டலித் திடுதல் மண்டல நிலை" என்பது பிங்கலந்தை. 'பிளந்து' என்ற செயவெனெச்சம், காரணப் பொருளது, கவசம் பிளந்தபின் உடம்பில் அம்புருவுதல் எளிதாதலால், பட்டொழிதலுக்குக் கவசம்பிளத்தல் காரணமாம். (சுஎ)

68.—அருச்சுனன் துரியோதனனது தேர்க்குதிரைகளையும் பாகனையும் அழித்து அவனைப் பரிகசித்தல்.

(இ - ள்.) (அருச்சுனன்),—வேகம் வற்றிய நதி அன - நீர்ப்பெருக்கின் வேகம் குறைந்த ஆறு (தணிந்து ஓடுவது) போன்ற [மந்தமான

வேகமுள்ள], நடை விதம்-கதியின் தன்மையையுடைய, புரவி - குதிரைகளும், பாகு - சாரதியும், அவற்றினை - ஆகிய அவைகளை, தலை அற - தலை துணி படும்படி, மலைந்து - போர்செய்து, பாழ் படுத்தி - அழியச்செய்து,—மா கவற்றினில் - பெரிய சூதாடுகருவியால், பொய்த்த சூது ஆடிய - பொய்க்கு இடமான சூதாட்டத்தை (த் தன்மாமனைக்கொண்டு) ஆடி (த் தருமபுத்திரனை) வென்ற, வஞ்சம் - வஞ்சனையையுடையவனும், நா கவற்றிய புல் மொழி - நாவினால் (அப்பாண்டவர்கட்கு) மனவருத்தமுண்டாம்படி கூறிய இழி சொற்களையுடையவனுமான, நிருபனை - அத்துரியோதனராசனை நோக்கி, நகைத்தான் - சிரித்தான்; (எ - று.)

அருச்சுனன் செய்யும் போர்த்திறத்துக்கு அஞ்சித் துரியோதனன் குதிரைகள் வலிகுறைந்து நடைதளர்ந்ததனால், அவற்றுக்கு வற்றிய நதி உவமை கூறப்பட்டது. இனி, வேக - (வெயில்) காய்தலால் எனினுமாம். பெரும்போர் செய்து அடையவேண்டிய வெற்றியை எளிதில் அடையச்செய்தலால், 'மா கவறு' எனப்பட்டது; இகழ்ச்சியுமாம். புன்மொழி - திரௌபதியைக் கொணர்ந்து துகிலுரியச் சொன்னது முதலியன; "தண்ணிய தருமன்செய்த பாவமோ சகுனிசெய்த, புண்ணியநெறியோ வந்தபொதுமகள் யாகசாலை, நண்ணியதவமோ மற்றை நால்வருந்தகைமைகூர, வெண்ணியமதியோ வெண்ணிலிங்ஙனம்விளைந்ததென்றான்" என இங்ஙனம் பலசூதுபோர்ச்சருக்கத்தில் ஆங்காங்குக்காண்க. இங்கு, நகை - இகழ்ச்சிகாரணமாகப் பிறந்தது. இச்செய்யுளில் அடிதோறும் முதலெழுத்துமாத்திரம் வேறுபட்டுநிற்க, அடுத்த சில எழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்று பொருள் வேறுபட்டது, திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி. (சுஅ)

69.—தப்பியோடத்தொடங்கிய துரியோதனனை அருச்சுனன் மறித்துச் சில கூறந்தொடங்குதல்.

(இ - ள்.) மாகு சூழவும் - வலையானது (தன்னைச்) சூழ்ந்துகொள்ளவும், தப்பிய - (அதினின்று) தப்பியோடிய, வரி நிறம் மா போல் - (உடம்பிற்) கோடுகளையும் (பலவகை) நிறங்களையுமுடைய புலிபோல, (எந்தப்பக்கத்திலுந் தன்னைப்போகவொட்டாமல் அருச்சுனன் வளைந்துகொள்ளவும்), பாகும் வாசியும் அமைந்தது ஓர் தேர்மிசை பாய்ந்து ஏகுகின்ற - சாரதியும் குதிரைகளும் நன்றாய்ப்பொருந்தப்பெற்றதாகிய வேறொரு தேரின்மேற் குதித்தேறித் தப்பியோடுகின்ற, பேர் இராச ராசனை - பெரிய அரசர்கட்கு அரசனாகிய துரியோதனனை, எதிர் தகைந்து - (அங்ஙனந் தப்பிச் செல்லவொட்டாமல்) எதிரே தடுத்து, கோகு தட்டிடு - தோள்களைக் கொட்டி யாரவாரஞ்செய்கின்ற, தனஞ்சயன் - அருச்சுனன், இவை இவை - இந்த இந்த வார்த்தைகளை, கூறும் - சொல்வான்; (எ-று.)—அவற்றை, அடுத்த ஐந்து கவிகளிற் காண்க.

உவமையணி. தன் காடு புறங்காடு என்னும் வேற்றுமையின்றி எங்கும் ஒரு நிகராகக் கொடுமைசெய்து திரியும் புலியை உவமை கூறியதனால், துரி

யோதனன் வேற்றரசர்க்குப்போலவே தனது தாயாதிகளான பாண்டவர்க்குந் தீங்குபுரியு மியல்பின னென்பது தோன்றும். சூழவும், உம்மை - உயர்வு சிறப்பு. மாகு - வலேயிற் கட்டியமணி: அது ஆகுபெயரால் வலேயைக் காட்டுமென்பர். தநஞ்ஜயன் - வடசொல்; தருமபுத்திரன் இராஜசூயயாகஞ் செய்ய முயன்றபொழுதில், அருச்சுனன் வடக்கிற்சென்று பல அரசர்களைச் சயித்து அவர்கள் செல்வத்தைத் திறைகொணர்ந்ததனால், அவனுக்கு 'தநஞ்சயன்' என்று ஒரு பெயராயிற்று; இனி, இப்பெயர்க்கு - வெற்றியைச் செல்வமாகவுடையவ னென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்: இப்பெயர், அவனது பலபராக்கிரமங்களை விளக்கும். 'ராஜராஜன்' என்பது, துரியோதனனுக்கு ஒருபெயர்; வடசொல். இங்கே 'பேரிராசராசன்' என்றது, இகழ்ச்சி. தோள் தட்டுதல் - வீரக்குறிப்பு. இவையிவை—அடுக்கு, பன்மைப்பொருளது. வரி நிறமா—புலிக்கு 'சித்ரகாயம்' என்று ஒருபெயர் வடமொழியில் வழங்குவது காண்க. (சுகூ)

70.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - அருச்சுனன் துரியோதனனை இகழ்வன.

(இ - ள்.) கார்முகம் - வில், கைத்தலத்து - (உன்) கையிலே, இருப்ப- துணிபடாதிருக்கவும், நீ—, கை மிகு போர் முகந்தன்னில் - கைகலத்தற்கு [பொருதற்கு] இடமான யுத்தகளத்தில், புறம் தந்து ஏகினால் - முதுகு காட்டியோடினால்,—ஊர் முகம் - ஊர்கோலமாக, களிற்றின்மேல் - யானைமேலேறி, உலாவும் - (நீ) பவனிவருகின்ற, வீதியின் - தெருக்களிலே, வார் முகம் கன தனம் மாதர் - கச்சைமேலேதரித்த பருத்த கொங்கைகளையுடைய மகளிர், என் சொலார் - என்ன சொல்லமாட்டார்கள்? (எ - று.)

நீ ஊர்க்குச்சென்று யானைமேல் வீதிகளிற் பவனிபோகும்பொழுது கோலங்காண வருகின்ற மகளிர் உன் வீரமின்மையைப் பற்றி மிகவும் நிந்தனை சொல்வாரே! என்க. உனது ஆண்மை மகளிரும்இகழும்படி யானதே யென்று இகழ்ந்தபடி. ஆகவே, புறந்தந்தேகாமல் நின்று போர்செய்வாயாக என்பது, குறிப்பெச்சம். ஆயுதமின்றிப் போர்செய்தல் அரியதாதலாற் கைவில்லும் அற்று ஓடினால் அவ்வளவாகக் குற்றமில்லை யென்பான், 'கார்முகங் கைத்தலத் திருப்பப் புறந்தந்தேகினால்' என்றான். ஊர்முகம் உலாவுதல் - ஊர்வலமாகச் செல்லுதல். இனி, ஊர்முகம் வீதியின் - ஊரிலுள்ள வீதியிலென்றும், ஊர்முகம் களிறு-எதிர்செலுத்தப்படுந் தன்மையையுடைய களிறு என்றும் ஆம். இச்செய்யுளை, கீழ்ப்போந்த எ-ஆஞ் செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளோடு ஒப்பிடுக. போரிற் புறங்காட்டுதல், தோல்விக்குறி. கார்முகம் - வடசொல்; (போர்த்) தொழிலிற் சிறந்த தென்று காரணப் பொருள்பெறும். தனம் - ஸ்தநமென்னும் வட மொழியின் விகாரம். "மாதர் காதல்" என்ற தொல்காப்பியத்தின்படி காதலையுணர்த்தும் 'மாதர்' என்ற உரிச்சொல் - பண்பாகுபெயராய், விரும்பப்படுகின்ற அழகையுடைய மகளிரைக் குறித்தது.

இதுமுதற் பதினேழு கவிகள் - பெரும்பாலும் மூன்றுஞ்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிய அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (எ0)

71.—(இ - ள்.) இரு புறம் - இரண்டு பக்கங்களிலும், சாமரம் இரட்ட- சாமரங்கள் வீசவும், திங்கள் போல் - பூரணசந்திரன்போல், ஒரு குடை-ஒப் பற்ற வெண்கொற்றக்குடை, நிழற்ற - நிழலைச் செய்யவும், இ உலகம் - இந்த நிலவுலகமுழுவதும், நின்னது ஆ - உன் வசத்ததாக, மருவலர் கை தொழ - பகைவர்கள் கைகூப்பிவணங்கும்படி, வாழுகின்ற - அரசாண்டு வீற்றிருக்கின்ற, நீ—, பொரு முனை காண்டலும் - போர்செய்யுமிடத்தைப் பார்த்தமாத்திரத்திலே, போதல் - புறங்கொடுத்து ஓடுதல், போதுமோ - தகுமோ? (எ - று.)

'பொருமுனை காண்டலும் போதல் போதுமோ' என்றது - சிறிதுநே ரம் போர்செய்தாயினும் போகலாகாதோ? போர்க்களத்தைக் கண்டமாத் திரத்தில் இவ்வாறுமீண்டுபோவது, அரசர்க்கரசும் பகைவர்களையெல்லாம் வெல்லும் வல்லமையுடையவனுமாகிய உனக்குப் பேரவமானந் தருவதொன் றன்றோ என்றபடி. சாமரம் - சமர மென்னும் மானினது வாலின் வெண் மயிரினாற் செய்யப்பட்டதோர் இராசசின்னம்; வடமொழித்தத்திதாந்தநாமம். இரட்ட, நிழற்ற - வினைச்செவெண். குடைக்குத் திங்கள் - வெண்மையா லும், வட்டவடிவாலும், தண்ணொளி பரப்புதலாலும் உவமை. ஒரு குடை - ஏகச்சத்ரம். (எக)

72.—(இ - ள்.) உன் பெருந் துணைவரோடு உன்னை - உன்னுடைய பெரிய தம்பிமார்களையும் உன்னையும், ஓர் கணத்து - ஒருக்ஷணகாலத்திற் குள், என் பெருங் கணைகளுக்கு - எனது பெரிய அம்புகளுக்கு, இரைகள் ஆக்குவேன் - உணவாகச் செய்துவிடுவேன்; (அங்ஙனஞ் செய்வேனாயின்), வல் பெருங் கொடிமிசை மடங்கல் ஏற்றினன் தன் - வலிய பெரிய கொடி யில் ஆண்சிங்கத்தினது வடிவத்தை யேற்றியவனான வீமசேனனது, பெரு வஞ்சினம் - பெரிய சபதம், தப்புமே கொல் ஆம் - தவறிப்போகுமே! (எ-று.) —'ஆதலால், அதுசெய்திலேன்' என்றது, குறிப்பெச்சம்.

உங்களை இப்பொழுது யான் கொல்லாமல் விடுதற்குக் காரணம், வீமன் சபதந் தப்பினவனாவனே யென்கின்ற எண்ணமொன்றே யன்றி வேறன்று என்றான். 'பெருந் துணைவர்' என்றது - தொண்ணூற்றொன்பதின்மரென எண்ணிற் பெரிய தம்பிய ரென்றற்கு.

துரியோதனன் சகுனியைக்கொண்டு தருமபுத்திரனைச் சூதில்வென்று பாண்டவரை அடிமைப்படுத்தியபின்பு திரௌபதியைத் துச்சாதனனைக் கொண்டு மயிர்பிடித்திழுத்துச் சபையிற் கொணர்ந்து துகிலுரிந்தும் என் மடி யின்மே லுட்கா ரென்று சொல்லியும் பங்கப்படுத்தியபொழுது, அதுகண்டு பொறாது வீமசேனன் 'துரியோதனாதியர் நூற்றுவரையும் நானே கொல் வேன் என்று பிரதிஜ்ஞை செய்துள்ளான்பெருங் கணைகள் - பாசுபதம் முதலி

யன. 'உன்னை என் கணைகளுக்கு இரைகளாக்குவேன்' என்றது - அம்புகளை எய்து உன்னை அழித்துவிடுவேனென்றபடி; உண்ணாததை உண்பதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி: "உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை, உண்டனபோலக் கூறலு மரபே" என்பது, தொல்காப்பியம்; [நன் - பொது - ருஅ.] கொல்வேனென்பதை வேறொருவகையாற் சொன்னதனால், இது - பிறிதினவிற்சியணி; பரியாயமெனவும்படும்: "கருதியதுகிளவா தப்பொருள்தோன்றப், பிறிதொன்று கிளப்பதுபரியாயம்மே" என்ற தண்டியலங்காரத்தால், இதன் இலக்கண முணர்க. வீமன் தனதுதிறத்துக்கு ஏற்பச் சிங்கக்கொடியை யுடையானென்க. மடங்கல், - (பிடரிமயிர்) மடங்குதலை யுடையதுஎன ஆண்சிங்கத்துக்குக் காரணக்குறி. (எஉ)

73.—(இ - ள்.) (நீங்கள்),—எங்களை கானில் விட்டு - எங்களைக்காட்டிற்குப் போகும்படி அனுப்பிவிட்டு, இரவி ஏக வெள் திங்களை போல் - சூரியன் மறைந்துபோக (அந்தச்சமயத்திலே) வெண்ணிறமான சந்திரன் ஒளிவீசி விளங்குவதுபோல, நெடுந் திகரி ஓச்சினீர் - பெரிய ஆஜ்ஞாசக்கரத்தை (உலகமுழுவதும்) செலுத்தி வாழ்ந்து விளங்கினீர்கள்; உங்களை - (இவ்வாறு துரோகிகளாகிய) உங்களை, நாளையே-நாளைக்கே [வெகுவிரைவிலே யென்றபடி], சங்கு அளை பயில் வளம் நாடன் - சங்குகள் சேற்றில்ஊர்கின்ற நீர்வளப்பத்தையுடைய குருநாட்டுக்கு உரியவனாகிய வீமன், தண்டினால்-(தனது சத்துருகாதினியென்னும்) கதாயுதத்தால், களம் பலி ஊட்டும் - போர்க்களத்திற்கொன்று பலியிடுவான்; (எ - று.)

இன்றைக்கு யான் உயிரோடுவிட நீங்கள் உய்ந்து ஓடிப்போனாலும் நாளைக்கு வீமன்கதைக்குத் தப்பிப்போகமுடியாதென்பதாம். 'நாளை' என்றது, விரைவி லென்றமாத்திரமாய் நின்றது. நாங்கள் இந்திரப்பிரஸ்தநகரத்தில் வசித்திருந்தவரையிலும் நீங்கள் பெருஞ்சிறப்படைந்திலீரென்பான், 'எங்களைக்கானில்விட்டு இரவியேகவெண்டிங்களைப்போல்நெடுந்திகிரியோச்சினீர்' என்றான்; சூரியன்முன்னே சந்திரனொளி விளங்காதவாறுபோல வெளிப்பட்டுவந்த எங்கள் முன்னே இனி உங்களரசு செல்லாதென்பதும் இதில் விளங்கும். உவமையணி. ஆஜ்ஞையைச் சக்கரமென்றும் குடையென்றும் கோலென்றும் கூறுதல், மரபு. சங்குகள் தங்குதல், நீர்வள மிகுதியால். அளை-குழைசேறு; வளையுமாம். இங்கு, வீமனை 'வளநாடன்' என்றது - பகைவரை வெல்பவர்க்கு அவர் நாடு உரியதாகின்ற இயல்புபற்றி. களப்பலியூட்டும் - துணித்துப் போர்க்களத் தெய்வத்துக்கும் பேய்களுக்கும் உணவாக இடுவன். (எ௩)

74.—(இ-ள்.) இரவலர்-யாசகர்களும், இளையவர்-இளம் பிள்ளைகளும், ஏத்தும் நாவலர்-(அரசரைப்) புகழுகின்ற ஸ்துதிபாடகர்களும், விரவிய தூதுவர் - (வேற்றரசரிடமிருந்து) தம்மிடத்துவந்த தூதர்களும், விருத்தர் - முதியவர்களும், வேதியர் - பிராமணர்களும், அரிவையர் - மகளிரும், வெம் சமர் அஞ்சுவோர் - கொடிய போரில் அஞ்சியோடுபவர்களும், பெருங் குரவர் - பெரிய ஐங்குரவர்களும், என்ற இவர்களை—, கோறல்-கொல்லுதல், பாவம்-

தீவினையாம்; (எ - று.)—இதனால், சொல்லத் தகாதவர் இன்னார் -என்பதை அருச்சுனன் கூறுகின்றான்.

'போரில் முன்னிற்கமாட்டாமல் அஞ்சியோடுகின்றவர்களைக் கொல்லுதல் பாவமாதல்பற்றியும், உன்னை நான் கொல்லேன்' என்றவாறும்; இது, குறிப்பெச்சம்: தருமயுத்தஞ்செய்வேனேயன்றி அதருமயுத்தஞ்செய்யேனென்றான். இச்செய்யுளில். பொதுப்பொருள்மாத்திரமேகூறி அதனாற் சிறப்புப்பொருள் பெறவைத்தது - பிறிதுமொழிதலணி; இவ்வணி, ஒட்டணியெனவும் பெயர்பெறும். யாசகர்தம்வயிறு பிழைத்ததற்காக இரத்தலன்றி யாதொரு தீங்குஞ் செய்யாமையாலும், இளையவர் எதிர்த்தற்குஏற்ற அறிவும் ஆற்றலுமிலராதலாலும், நாவலர் துதிமொழிகூறுபவராதலாலும், தூதர் தமது தலைவர்பணியைச் செய்பவராதலாலும், விருத்தர் எதிர்த்தற்கு ஏற்ற திறலிலரும் நன்குமதித்து உபசரிக்கத்தக்க பெருமையுடையரு மாதலாலும், சமரஞ்சுவோர்மேற் படைசெலுத்துவது அதருமயுத்த மாதலாலும், ஐம்பெருங்குரவர் "அரச னுவாத்தியான் தாய் தந்தை தம்முன், நிகரில் குரவ ரிவரிவரைத், தேவரைப்போலத் தொழுதெழுக வென்பதே, யாவருங் கண்டநெறி" என்றபடி தெய்வமாகக் கொண்டாடத் தக்கவராதலாலும், இவர்களைக் கொல்லுதல் கொடியபாதகமாகு மென்க. "மூத்தவ ரிளையோர் வேதமுனிவரர் பிணியின் மிக்கோர், தோத்திரமொழிவோர் மாதர் தூத ரென்றிவரைக் கொல்லிற், பார்த்திவர் தமக்கு வேறு பாவ மற்றிதனினில்லை, பூதெரிதொடையாயென்றும் நரகினும்புகுவ ரென்றான்" என்று மேற் கிருட்டிணன் தூதுசருக்கத்து வருவதும், "மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையாரையுமெறியான்,ஆறன்மையின் முதியாரையு மெறியா னயிலுழவன்" என்ற சிந்தாமணியும் இங்கு நோக்கத்தக்கன.

இரவலர் - இரத்தலில் வல்லவர்; அன்றி, இரவல் அர்-இரக்குந்தொழிலுடையவர். அறிவினாலும் பருவத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் முதியவர்களாகிய ஞானவ்ருத்தர் வயோவ்ருத்தர் சீலவ்ருத்தர் என்னும் மூவகைப்பெரியோரும் அடங்குவதற்கு, பொதுப்பட 'விருத்தர்' என்றான். வ்ருத்தர், ஸமரம், குரவர், பாபம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தமையன் என்ற ஐவரும் - ஐம்பெருங்குரவரெனப்படுவர். என்றிவர் - பெயரெச்சவீறு தொகுத்தல். கோறல் - தொழிற்பெயர்; கொல் - பகுதி. (எச)

75.—துரோணர் முதலியோர் அருச்சுனனை வளைந்தல்.

(இ - ள்.) பல்பலஉரை - (இவ்வாறு) பலபலவார்த்தைகளை, இவன் பகரும் எல்லையில்-இவ்வருச்சுனன் (துரியோதனனைநோக்கிச்) சொல்லிநிகழ்கின்றபொழுதில்,—சொல் பயில் நால் மறை துவசன் - (பலர்) சொல்லுதல் பொருந்திய நால்வகைப்பட்ட வேதத்தை யெழுதிய கொடியையுடையவனை துரோணசாரியனும், வீடுமன் - பீஷ்மனும், கற்பகம் நிகர் கொடை கன்னன் - கல்பகவிருக்ஷம்போன்ற தானத்தையுடைய கர்ணனும், ஆதியோர் -

முதலானவர்கள், மல் புயம் நிருபனை - வலிமையுள்ள தோள்களையுடைய அரசனான அருச்சுனனை, வந்து கூடினார் - திரண்டுவந்து வளைந்தார்கள்; (எ-று.)

பல + பல = பற்பல: [நன் - உயிர் - ௨௰.] சொல் பயில்-கல்வியைப் பிறர்க்குப்போதிப்பதில் தேர்ச்சியுள்ள என்றலுமொன்று; இனி, சொல் பயில் மறை - (சிலவருணத்தார்க்கும் மகளிர்க்கும் ஓதலாகாதென்று) மறுக்கப்படுவது; அன்றி, மறைந்த [இரகசியமான] பொருள்களையுடைய தெனினுமாம். நான்மறை - இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பன; தைத்திரியம்,பௌடிகம், தலவகாரம், சாமம் என்பாருமுளர்.

மறைத்துவசன் - வேதக்கொடியுடையான். துரோணன் ஆதியில் வீடுமனிடம் வந்துசேர்ந்தபொழுது வீடுமன் துரோணனைக் கௌரவபாண்டவர்க்குப் பிரதானவில்லாசிரியனாக்கி அவனுக்கு இராசபட்டத்தையும் அரசர்க்கு உரிய குடை கொடி சாமரம் தேர் கிரீடம் முதலிய அங்கங்களையும் அளித்தனனாதலின், இவற்குத் துவசம் உரியதாயிற்று.

கற்பகம்-கல்பக மென்ற வடசொல்லின்விகாரம்; (வேண்டுவோர் வேண்டுவனவற்றைக்) கல்பிப்ப தென்று பொருள்படும்: கல்பித்தல் - உண்டாகச்செய்தல். இது, பிறர் தன்னிடம்வந்து நினைத்தவற்றையெல்லாம் அவர் சொல்லியிரவாதமுன்னே கைம்மாறு கருதாது கொடுக்கு மியல்பினது; இதனை உவமைகூறியது, கர்ணனது தானசிறப்பை விளக்கும். கன்னன் - கர்ணன் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; இப்பெயர்-கர்ணகுண்டலங்களோடு பிறந்தமைபற்றியது: காதின்வழியே பிறந்ததனால் வந்த பெயரென்றுங் கூறுவர்; கர்ணம் - காது. ஆதி - வடசொல். மல் - ஆயுதமெடாது உடல்வலிமை கொண்டு தாக்கிசெய்யும் மற்போர்த்தொழிலுமாம். (எரு)

76.—கர்ணன் அருச்சுனனைப் போர்க்கு அழைத்தல்.

(இ - ள்.) (அவர்களில்), தன்னுடன் நிகர் இலா - தனக்கு ஒப்புமை பெறாத, தட கை வண்மையான் - பெரிய இரண்டுகைகளாலுங் கொடுக்குங் கொடையையுடையவனான கர்ணன்,—மின்னுடன் மின்மினி வெகுளும் ஆறு போல் - மின்னலுடனே மின்மினிப்பூச்சி கோபித்துப்பகைத்து (ஒளியாமல்) எதிர்த்தால் அதுபோல,—(அருச்சுனனை நோக்கி), 'நீ—, மன்னுடன் இகல்வது - துரியோதனராஜனுடனே எதிர்த்துப் பேசுவது, வார்த்தை அன்று - காரியமன்று: இனி—, என்னுடன் மலைதி - என்னோடு போர்செய்வாய்', என்று கூறினான் - என்று வீரவாதஞ்சொல்லிப் போர்க்கு அழைத்தான்; (எ - று.)

மின்னுடன் மின்மினி வெகுளுதலாவது - உன்னினும் நான் மிக்க வொளியுடையே னென்று மாறுபடுதல்; இது, இல்பொருளுவமை. மின்னல் - அருச்சுனனுக்கும், மின்மினி - கர்ணனுக்கும் கவி கூறியஉவமம். இதனால், வீரத்தில் அருச்சுனனது மிக்கவுயர்வும், கர்ணனது மிக்கதாழ்வும் விளங்கும். இனி, 'மின்னுடன் மின்மினி வெகுளுமாறுபோல்' என்பதனை,

துரியோதனனோடு அருச்சுனன் எதிர்த்ததற்குக் கர்ணன்கூறிய உவமையாகக் கொண்டு உரைத்தலும் அமையும். மின்மினி - இருளில் மின்னுவதொரு பறக்கும் புழு; இடைவிட்டு ஒளிசெய்வதென்று பொருள்படுங் காரணக்குறி.

77.—அருச்சுனன் கர்ணனைநோக்கித் தேர்செலுத்துதல்.

(இ - ள்.) கரம் - (தன்) துதிக்கையினின்றும், கவுள் - கன்னத்தினின்றும், மதம் பொழி-மதநீர்களைச் சொரிகின்ற, காய் களிற்றை-கோபிக்குமியல்புள்ளதொரு யானையின்மேற் பாய்வதை, விட்டு - ஒழித்து, உரம் கொடு வரியின்மேல் ஓடும் - வலிமையையுடையதொரு புலியின்மேல் ஓடிப்பாய்கின்ற, யாளி போல் - யாளியென்னும் மிருகம் போல,—(அருச்சுனன்),—நிரக்கும் அ நிருபனும் நிற்க - பொருந்திய அந்தத் துரியோதனராஜனும் நின்றுகொண்டிருக்க (அவனைவிட்டு), வந்து போர் இரக்கும் அ கன்னன்மேல் இரதம் ஏவினான் - எதிரில்வந்து யுத்தத்தைவேண்டுகின்ற அந்தக்கர்ணனைக் குறித்துத் (தனது) தேரைச் செலுத்தினான்; (எ - று.)

ஒருயாளி யானையை எளிதில் அழிக்கவல்லதாயிருந்தும் அதனை அலக்ஷியத்தால் விட்டு ஒருபுலியின்மேற் பாய்ந்தாற்போல, அருச்சுனன் துரியோதனனை எளிதிற் கொல்லவல்லனாயிருந்தும் அதுசெய்யாது இகழ்ந்துவிட்டுக் கர்ணனைநோக்கிப் போர்க்குச்சென்றனனென்பதாம்: உவமையணி. யானை-துரியோதனனுக்கும், புலி-கர்ணனுக்கும், யாளி - அருச்சுனனுக்கும் உவமை. விற்போரில் துரியோதனனினும் கர்ணன் சிறந்தவனென்பது இவ்வுவமையில் தொனிக்குமெனக் கொள்வர் ஒருசாரார். யாளி - துதிக்கையையுடையதும் யானையைக்கொல்லுவதும் சிங்கம்போல்வது மாகியதொரு மிருகவிசேஷம்; இது, யாளியானை யெனவும் படும்: இச்சொல் சிங்கமென்ற பொருளில் வழங்குதலு முண்டு.

போரிரத்தல் – 'நீ என்னுடன் போர்செய்யவா' என்று அழைத்தல். யாவர்க்கும் கேட்டவற்றையெல்லாங் கொடுக்கின்ற மகாதாதாவாகிய கர்ணன் அருச்சுனனிடம்வந்து போரையிரந்தனனென ஒருவகைச்சமத்காரமமையக்கவிகூறினார்.கொடுவரி-ஒருசொல்: வளைவான உடற்கோடுகளையுடையதென்ற காரணப்பொருள்பற்றிப் புலியைக் குறிக்கும்; பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. கொடுமை-வளைவு 'அருச்சுனன் கர்ணன்மேல் இரதம்ஏவினான்' என்றது, 'அரசன் கோயில்கட்டினான்' என்பதுபோல ஏவுதற்கருத்தாவின் வினை; உத்தரனுக்குக் கட்டளையிட்டு அவனைக்கொண்டு செலுத்தினனென்க. (எஎ)

78.—கர்ணன் அருச்சுனன் என்ற இருவரும் கைகலத்தல்.

(இ - ள்.) இரதமும் இரதமும் எதிர்த்த போது - அருச்சுனனது தேரும் கர்ணனதுதேரும் ஒன்றையொன்று எதிரிற்சமீபித்து நெருங்கியபொழுது,— இரு குரம் துரகதங்களும்-இரண்டுதேரிலும் பூட்டிய (வலிய)குளம்புகளையுடைய குதிரைகளும், குமுறி ஆர்த்தன - கனைத்து ஆரவாரித்தன;

உரைதரு பாகரும் - சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகின்ற இரண்டுதேர்ச்சாரதிகளும், உடன்று கூவினர் - பெருங்கோபங்கொண்டு ஆரவாரித்தார்கள்; வீரர் தாமும் - இரண்டுவீரர்களும் [கர்ணனும் அருச்சுனனும்], விரை தனு வளைத்தனர் - விரைவாக வில்லைவளைத்தார்கள்; (எ - று.)

இரு துரகதம் - இரண்டுபக்கத்துக் குதிரைகள். குர துரகதம் - (ஒற்றைக்) குளம்புகளினால் விரைந்துசெல்வ தென்னலாம். விரை-விரைந்து: வினையெச்சவிகாரம்;(போர்செய்தலில்)விரைவுகொண்ட,வில்-தனுசுஎனாருல், வினைத்தொகையாம். முதலடியிலுள்ள உம்மையிரண்டும் - எண்ணும்பொருளன. மற்றை மூன்று உம்மைகளில், முதலது - எதிரதுதழுவிய எச்சமும், மற்றையிரண்டும் - இறந்ததுதழுவிய எச்சமுமாம். (எஅ)

79.—இருவரும் நெடும்பொழுது சமமாகப்பொருதல்.

(இ - ள்.) ஒத்த ஆண்மையார்-சரிசமமான ஆண்மையையுடையரான, இருவரும் - (கர்ணன் அர்ச்சுனன் என்ற இந்த) இரண்டுபேரும், எதிர் எதிர் ஏவும் - எதிர்க்கெதிரே [தம்மில் ஒருவரைக்குறித்து ஒருவர்] செலுத்திய, வாளியால் - அம்புகளினால்,— வெருவரும் இருள் உற - அஞ்சத்தக்க இருள் உண்டாக,விசும்பு தூர்த்தனர்-ஆகாயத்தை மறைத்தனர்;(இவ்வாறு),பொருவு அரு அமர் - ஒப்பில்லாத யுத்தத்தை, நெடும் போது தாக்கியும் - வெகுநேரம் உக்கிரமாகச்செய்தும், ஒருவரும் இளைத்திலர் - (இவ்விருவரில்) ஒருவராயினும் சிறிதும் வலிகுறைந்தன ரில்லை; (எ - று.)

நிரைநிரையாகத்தொடுத்த மிகப்பலவாகிய அம்புகள் அடர்ந்து சூரியனை மறைத்தலால் இருள் உண்டாயிற் றென்க. (எகூ)

80.—கர்ணன் தேர்முதலியன அழிந்து ஓடுதல்.

(இ - ள்.) (இங்ஙனம் பொருகையில்),—சுவேத வாகனன்-வெண்ணிறமான குதிரைகளையுடையவனாகிய அருச்சுனன், மற்று - பின்பு, ஒரு தொடையினில் - ஒரு பிரயோகத்தில், முற்று ஒரு கணத்திடை-ஒரு க்ஷணகாலம் முடிவதற்குள்ளே, மூன்று கோல் விட - மூன்று அம்புகளை ஒருசேரத்தொடுக்க, (அவற்றால்),—இற்று ஒரு கணத்திடை - இத்தன்மைத்தான அந்த க்ஷணமொன்றிலே, அடல் ஆண்மை அங்கர் கோன் - வலிமையையும் வீரத்தன்மையையுமுடைய அங்கதேசத்தார்க்கரசனான கர்ணன், இவுளி பாகு தேர் அற்று - குதிரைகளும் சாரதியும் தேரும் அழிந்து, ஒருவினன்-(போரினின்று) நீங்கிச்சென்றான்; (எ - று.)

அங்கர்கோன் இவுளிபாகுதேர் அற்று ஒருவினன் - சினைவினை, முதல்வினைகொண்டது. வெண்ணிறக் குதிரைகள் அக்கினியீந்தவையென்று முன்னரே கூறப்பட்டன. மற்று - இடைச்சொல். ஒரு தொடை - தொடுக்குந்தரமொன்று. முற்று ஒருகணம் - வினைத்தொகை. கணம் - ஒருகாலநுட்பம். இற்று - இகரச்சுட்டடியாப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; று - விகுதி. அற்று, அறு - பகுதி. அடல் ஆண்மை - பல பராக்கிரமங்கள். சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணின் நெருப்புக்கு இரையாகிவெந்த மன்

மதனது அங்கம் [சரீரம்] விழுந்த இடம், அக்காரணத்தால், அங்கதேசமென்று பெயர்பெற்றது. (அ0)

81.—கர்ணன் மீண்டும்மீண்டும் வந்து பொருது தோற்றோடுதல்.

(இ - ள்.) அவன் - அந்தக்கர்ணன்,—ஒருவியிட்டு ஓடி - (போர்) நீங்கி ஓடிப்போய், மற்று ஓர் ஓர் தேர்மிசை - வேறு ஒவ்வொரு தேரின்மேல், மருவியிட்டு - சேர்ந்து [ஏறி], எதிர் உற வந்து மோதியும் - (அருச்சுனனுக்கு) எதிராக வந்து போர்செய்தும், ஒன்று போல் பல கணை உருவியிட்டன - ஓர் அம்புபோலவே (அருச்சுனனது) பல அம்புகளும் (ஒருதொடையாகத் தனது உடம்பில்) தைத்துப் புதைந்தோடினவாக, மீள மீள - மறுபடியும் மறுபடியும், வெருவியிட்டனன் - அஞ்சிப்போயினான்; (எ - று.)

கர்ணன் போரினின்று நீங்கியோடி வேறொரு தேரின்மேலேறி மீண்டு அருச்சுனனெதிரில்வந்து பொருவதும், அருச்சுனனம்புகள்பல தனது உடலில் தைக்கப்பெற்றவனாய் அஞ்சித்தோற்றோடுவதுமாகப் பலமுறை நிகழ்ந்தென்க. 'மீள மீள' என்ற அடுக்கு, பன்மைப்பொருளது. நான்கடியிலும் இடு - துணைவினை; பின்னிரண்டடிகளில் துணிவுப்பொருளுணர்த்துவதென்னலாம். 'மோதியும்' என்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. (அக)

82.—பலமுறை தோற்றோடிய கர்ணனை நோக்கி அசுவத்தாமன் சில பரிகாசச்சொற்களைக் கூறத் தொடங்குதல்.

(இ - ள்.) (கர்ணன்), இ முறை - இவ்வாறு, வெம் சமர் - கொடிய போரில், வந்து வந்து—, எதிர்ந்து - எதிர்த்து, மும் முறை முறிதலும் - மூன்றுதரம் தோற்றுப்போனவளவில்,—முனிவன் மா மகன் - துரோணாசாரியனது சிறந்த குமாரனாகிய அசுவத்தாமன், அ முறை முதுகு இடும் அருக்கன் மைந்தனை - அவ்வாறு முதுகுகாட்டித் தோற்றோடுகின்ற சூரியகுமாரனாகிய அக்கர்ணனை (நோக்கி), தெவ முறைமையின் சில வார்த்தை செப்புவான் - பகைத்தன்மையையுடைய சிலவார்த்தைகளைச் சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த இரண்டுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

'வந்து வந்து' என்ற அடுக்கு, பன்மைப்பொருளது. பரமசிவனருளால் தோன்றியவனாதலாலும், "பிதுர ஸுதகுணம் புத்ர:" என்கிற நியாயமாய்த் தந்தையான துரோணனினும் பலமடங்கு கல்வி கேள்வி அஸ்திர ஸஸ்திர ஸாஸ்திரப் பயிற்சி முதலியவற்றிற் சிறந்தவனாதலாலும், 'மாமகன்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டான். துரோணன் மனைவியாகிய கிருபியின் வடிவழகைக் கேள்வியுற்றும் ஒருகால் கண்டும் மிகக்காமுற்ற சிவபிரானது அருளினாற் குதிரையினிடமாகப் பிறந்தவன் இவன்; துரோணனாலும், கிருபியினாலும் வளர்க்கப்பட்டவன்; எழு சிரஞ்சீவிகளில் ஒருவன். முதுகு இடுதல் - புறங்கொடுத்தல். தெவ்+முறைமை=தெம்முறைமை: மகரம்வர தெவ்வின் வகரம் மகரமாத்திரிந்தது; "தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெயரற்றே, மவ்வரின் வஃகான் மவ்வுமாகும்" என்பது, நன்னூல்விதி. இத்தொடரை

ஆரும் வேற்றுமைத்தொகை யென்றாவது பண்புத்தொகை யென்றாவது கொள்க. முறைமையிற் சில - 'இன்' சாரியை நிற்க இரண்டனுருபு தொக்கது. செப்புவான், செப்பு - தெலுங்கினின்று வந்து வழங்கிய திசைச்சொல். தெம்முறைமையிற் சிலவார்த்தை - மாறுபாடுகொண்ட சிலவார்த்தைக ளென்றபடி. (அஉ)

83.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அசுவத்தாமனது இகழ்ச்சிவார்த்தை.

(இ - ள்.) நறுந் தாருடன் பொலிதரு-வாசனைவீசுகின்ற பூமாலையுடனே விளங்குகின்ற, தாமம் மார்பனே - இரத்தினவாரத்தைத் தரித்த மார்பையுடையவனே! 'தேரும் ஒன்று - (எதிர்ப்பக்கத்தில்) தேரும் ஒன்றுதான்: தேரில் ஆளும் - அத்தேரிலேறிப் போர்க்குவந்தவனும், ஒருவனே - ஒருத்தன் தான்; (இங்ஙனமிருக்கவும்), இங்கு யாரும் அஞ்சுதிர் - இங்கு எல்லாரும் அச்சமடைகின்றீர்களே!' என - என்று, இகழ்ந்து உரைத்து - (எங்களை யெல்லாம்) அவமதித்துப்பேசின, நீ -, போர் உடைந்து ஓடுதல் - (அந்த ஒருவனோடுசெய்யும்) யுத்தத்தில் தோற்று முன்நிற்கமாட்டாமல் ஓடிப்போவது, போதுமோ - தகுமோ? (எ - று.)

மற்றையாவரையும் இகழ்ந்துபேசியவனாகிய நீயே இவ்வாறு ஓடினால் யாவரும் உன்னை இகழாரோ? என்றபடி. 'யார்' என்ற சொல் - இருதிணையிம்பால் மூவிடத்துக்கும் பொதுவாக வழங்குதலால், 'யாருமஞ்சுதிர்' என்ற முடிபை இடவழுவமைதியென்னாது வழாநிலையாகவே கொள்ளலாம். இகழ்ந்துரைத்தது - கீழ் ருஎ-ஆஞ் செய்யுளிற் காண்க. 'நறுந்தார' எனவே, பூமாலையாயிற்று; இங்கு, வெட்சிப்பூமாலையெனவுமாம். 'தாமமார்பன்' என்ற தொடர்க்கு - விளக்கமுள்ள மார்பையுடையவ னென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். நினது மார்பு போரில் எதிர்த்து நிற்றற்கன்றி அலங்காரத்திற்கே அமைந்தது போலு மென்ற கருத்துத் தொனிக்குமாறு 'நறுந்தாருடன் பொலிதரு தாமமார்பனே' என்று விளித்தார். (அங)

84.—(இ-ள்.) இருந்தஉழி-இருந்த இடத்திலே (இருந்துகொண்டு), சொல்லல் ஆம் - (எவ்வளவு செய்தற்கரியகாரியத்தையும் செய்துமுடிப்பேனென்று எளிதில் வாயாற்) சொல்லுதல் (யாவர்க்கும்) எளியதாம்; சொன்ன சொல்படி - (தான்) சொல்லிய அச்சொல்லின்படியே, வெல்லல் ஆம் என்பது - (பகைவரைப் போரில்) ஜயித்துவிடலா மென்பது, விதிக்கும் - தெய்வத்துக்கும், கூடுமோ - நிச்சயமாகக் கைகூடுவதொருகாரியமோ? [அன்று]; (அன்றியும்), மல்லல் ஆளியை - வலிமைமிகுதியுடைய சிங்கத்தை, பல வேழங்கள் கொள்ளினும் - பலயானைகள் ஒன்றாகத்திரண்டு சூழ்ந்துகொண்டாலும், குஞ்சரங்களால் - அந்த யானைகளால், கொல்லல் ஆய் இருக்குமோ-கொல்லும்படியாயிருக்குமோ? [இராதே]; (எ - று.)

அரியவற்றை எண்ணிச் சொல்லுதல் வலிமையில்லாதவர்க்கும் இயலுதலால் 'சொல்லலாம்' என்றும், அவற்றை அவ்வாறு செய்தல் வலிமையுள்ளவர்க்கும் இயலாதுபோதலால் 'விதிக்கும் கூடுமோ' என்றுங் கூறப்பட்டன;

"சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய அரியவாம், சொல்லியவண்ணஞ் செயல்" என்றார் திருவள்ளுவரும். 'விதிக்குங் கூடுமோ' என்றதனால், நினக்குக் கூடாமை பெரியதொன்றன்று என்றபடி. 'பலயானைகள் கூடினாலும் ஒரு சிங்கத்தைக் கொல்லமுடியுமோ?' என்ற உபமானவாக்கியம், 'சாதாரணவீரர் பலர் திரண்டு எதிர்த்தாலும் மகாவீரனான அருச்சுனனொருவனை வெல்ல முடியாது' என்ற உபமேயக்கருத்தைத் தோற்றுவித்ததனால், பின்னிரண்டடி - பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம். இருந்துழி - தொகுத்தல். விதி - வடசொல்; பிரமனுமாம். மல்லல் - மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசாயிருக்குந் தலைமையுமாம். சிங்கத்தை யானைகள் வளைத்தல், இல்பொருளுவமை. ஆளி - யாளி: மரூஉ. குஞ்சர மென்ற வடசொல்லுங்கு - காட்டுப்புதர்களிற் சஞ்சரிப்பதென்பது காரணப்பொருள். (அச)

85.—துரோணன்மேலும் வீடுமன்மேலும் அருச்சுனன் அம்புசெலுத்துதல்.

(இ - ள்.) பழுது அறு நாவினான் - குற்றமற்ற நாவையுடையவனான அசுவத்தாமன், கொழுதும் அம்பினும் மிக கொடிய கூற்று இவை - (உடம்பில்) தைத்து ஊடுருவுகின்ற அம்புகளைக்காட்டிலும் மிகவுங்கொடுமையுடையனவாகிய இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை, பகரும் வேலையில் - (கர்ணனை நோக்கிச்) சொல்லி யிகழ்கின்ற அப்பொழுதில்,—பற்குனன்-அருச்சுனன்,—முழுது உணர் முனியையும் - எல்லாவற்றையும் அறிந்த துரோணாசாரியனையும், முந்தைதன்னையும் - பாட்டனான பீஷ்மனையும், தொழுது - வணங்கா நின்று, சில தொடைகள் ஏவினான் - சில அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்.

'அசுவத்தாமன் அம்பினும் மிகக்கொடியனவான இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கர்ணனையிகழும்போது, அருச்சுனன் துரோணனையும் பீஷ்மனையும் வணங்கிச் சில அம்புகளையேவினான்' என ஒருவகை முரண் தோன்றுமாறு சமத்காரமாகக் கூறிய நயம் கருதற்பாலது. எய்த அம்பும் கூறிய இழிமொழியும் பிறர் நெஞ்சில் தைத்து அவரை வருத்துதல்தொழிலால் தம்மில் ஒன்றோடொன்று ஒக்குமாயினும், பின்னர் ஆறிப்போம்படியான புண்ணையுண்டாக்குகின்ற வில்லம்பைக்காட்டிலும் எந்நாளும் ஆறாத வடுவையுண்டாக்குகின்ற சொல்லம்பு மிகவுங்கொடிய தாகுதலால், 'கொழுதுமம்பினு மிகக் கொடிய கூற்று' எனப்பட்டது; நினைக்கும்போதெல்லாம் வருத்தத்தைத் தருஞ் சொல்லென்க. கொழுதுதல் - துளைத்தல். பழுது - பொய், புறஞ்சொல், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என வாக்கில் நிகழும் பாவநான்குமென்றுங் கொள்ளலாம்; இவை சொற்குற்ற மெனப்படும். இனி, (அருள் கொண்டு கூறினாலும் வெகுண்டு கூறினாலும் அந்தந்தப் பயன்களைத் தந்தே விடுகின்ற நிறைமொழிகளையுடைமையாற்) பழுதுபடுதல் [தவறிப்போதல்] இல்லாத நாவுடையா னென்றுமாம்.

'முழுதுணர்' என்னும் அடைமொழியை முந்தைக்குங் கூட்டலாம்; அவரும் திரிகாலஞானியாதலால். பழமையுணர்த்துகின்ற 'முந்தை' என்ற பண்புப்பெயர், இங்குப் பாட்டனுக்கு ஆகுபெயராம். முன் தந்தையென்

பது முந்தையென மருவிய தென்பர் ஒருசாரார்; தந்தைக்கு முற்பட்டவ னென்பது கருத்து: பீஷ்மன் அருச்சுனனுக்குப் பெரியபாட்டனுவன். பற்குனன் - பல்குந னென்ற வடசொல்லின் விகாரம்: பங்குனிமாதத்தில் உத்தரபல்குநி [உத்தரம்] என்னும் நக்ஷத்திரத்திற் பிறந்ததனுல், பல்குன னென்று அருச்சுனனுக்குப் பெயர்: இப்பெயர் தமிழிற்சிறுபான்மை பங்குன னெனத் திரிந்தும் வழங்கும். தொழுது தொடையேவுதல் - இரண்டுபாதங் களிலும் இரண்டு அம்புகளைச் செலுத்துவது. 'தொழாநின்று' என்னும் நிகழ் காலவினையெச்சம், இங்கு 'தொழுது' எனத் திரிந்து நின்றது; அம்புகளை யேவி அதனுல் தன்வணக்கத்தை யுணர்த்தின னென்பது கருத்து. இருவ ரும் பெருமுதுகுரவ ராதலால், அவர்களைத் தொழுது தொடையேவினுன்.

86.—துரோணன் அருச்சுனனை யெதிர்ந்தல்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது), துரோணன்—,—தாள் இணை இறைஞ் சிய - (தனது) உபயபாதங்களை வணங்குதற்பொருட்டு, தனஞ்சயன் தொ டும் - (தனது இரண்டுபாதங்களின்மேலும்) அருச்சுனன் தொடுத்த, வாளி- அம்புகளிரண்டையும், கண்டு - (தான்) பார்த்தலால், உளம் மிக மகிழ்ச்சி கூரவும் - (தன்) மனம் மிகுதியாய் மகிழ்ச்சியடையவும்,—மீளிமை உடைய அ வீரன்மீது - வல்லுந்திறமையையுடைய அந்தமகாவீரனுகிய அருச்சு னன்மேல், எழும் தூளி செய் தேரினை உந்தினுன் - மேற்கிளம்பும் புழுதி களை யுண்டாக்குகின்ற (தனது) இரதத்தைச் செலுத்தினுன்; (எ - று.)

கண்டு உளமகிழுதல் - தனது அந்தரங்கசிஷ்யனுன அருச்சுனனது திற மையையும் பணிவையும் நோக்கி யென்க. இங்ஙனம் மனமகிழவும் அவனு டன் பொருதற்குத் தேர்செலுத்தியது, துரியோதனனுக்காகச்சோற்றுக்கடன் கழிக்கவேண்டுதலால்; மேல் கூO - ஆஞ் செய்யுளைக் காண்க.

இறைஞ்சிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு எதிர்காலவினையெச்சம். இறைஞ்சு-பகுதி: 'இய' என்றவிகுதியே காலங்காட்டும். இச்சொல்லிற்குமுன் வருமொழிமுதல்வலி இயல்பானது,"செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்... .. முன் இயல்பே" என்றதனுல். வாள் - கூர்மை; அதனையுடையது வாளியென அம்பிற்குக் காரணக்குறி யென்பர்; இ - பெயர்விகுதி. மீளி - வீரன்: அவனு டைய தன்மை - மீளிமை. (அசு)

87.—அருச்சுனன் துரோணனைநோக்கிச் சிலகூறந்தொடங்குதல்.

(இ - ள்.) தேர் உந்து முனியை - (அவ்வாறு தன்மேல்) இரதத்தைச் செலுத்திவந்த துரோணுசாரியனை, அந்த உதிட்டிரன் இளவல் - தருமபுத் திரனது தம்பியாகிய அந்த அருச்சுனன், நோக்கி - பார்த்து, சிந்தையில் அன்பு கூர - மனத்திற் குருபக்தி மிகாநிற்க, சே அடி பணிந்து - (அவ்வா சிரியனது) சிவந்த பாதங்களைக்குறித்து வணங்கி, போற்றி - துதித்து, 'அந் தணர் அரசே - பிராமணச்சிரேஷ்டனே! (நாங்கள்), உன்தன் அருளினுல்- உனது அநுக்கிரகத்தால், அடவி நீங்கி வந்தனம் - காட்டில்வாசஞ்செய்ய வேண்டியகாலங்களைக்கழித்து மீண்டுவந்தோம்,' என்று - என்றுசொல்லி,

சில் சில வாசகம் இயம்புவான் - (மற்றுஞ்) சிலசிலவார்த்தைகளைச் சொல்ப வனானான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த இரண்டுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

உதிட்டிரன் - யுதிஷ்டிரன் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; போரிற் சலியாது உறுதியாய் நிற்பவ னென்பது பொருள். இளவல் - இளையவன்: அருச்சுனனை 'உதிட்டிரனிளவல்' என்றது, தருமசிந்தையையுடையவ னென் றற்கு; போரிற் பின்வாங்காதவ னென்பதும் இதில் தோன்றும்.

'அந்தணர்' என்பது - அம் தண் அர் எனப்பிரிந்து, அழகிய தண்மை யை [குளிர்ச்சியான அருளை] யுடையவ ரென்று பொருள்படும்; இது, கார ணங்கருதியபொழுது அருளையுடைய பலரையுங் குறிக்கத்தக்கதாயினும், இடு குறியளவாய்ப் பிராமணர்க்கே வழங்குதலால், காரணவிடுகுறிப்பெயராம்: இதனை, வடநூலார் யோகரூட மென்பர். இது முனிவரையுணர்த்துதலை "அந்தண ரென்போ ரறவோர் மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ், செந்தண்மை பூண் டொழுகலான்" என்று திருவள்ளுவர் கூறியதனாலு முணர்க. இனி, அந் தணரென்பதை அந்த அணவு அர் என்றுபிரித்து - வேதாந்தத்தையேபொரு ளொன்று மேற்கொண்டுபார்ப்பவரென்று காரணப்பொருள் கூறுதலுமொன்று; (பார்ப்பா ரென்னும் பெயர்க்குங் காரண மிதுவே.)வாசகம்-தற்சமவடசொல்.

இதுமுதல் ஐம்பத்தொருகவிகள்-பெரும்பாலும் முதற்சீரும் நான்காஞ் சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றைநான்கும் மாச்சீர்களு மாகிய கழிநெடிலடி நான் குகொண்ட அறுசீராசிரிய விருத்தங்கள். (அஎ)

88.—இதுவும், அடுத்தசெய்யுளும் - ஒருதொடர்:அர்ச்சுனனது பணிமொழி.

(இ - ள்.) 'ஐயா - சுவாமி! யாது ஒன்றும் அறியா என்னை - யாதொரு கல்வியையும் அறிந்திராத என்னை, இவன் அலாது இலை என்று இந்த மேதினி மதிக்கும் ஆறு - 'இவ்வருச்சுனனேயல்லாமல் (இவ்வுலகத்து வில் லின்திறம் முதலியவற்றில் வேறெவரும் வல்லவர்) இல்லை' என்று இந்தநில வுலகத்திலுள்ளவரெல்லாரும் நன்குமதித்துக்கொண்டாடும்படி, வில் முதல் படைகள் யாவும் - வில் முதலிய ஆயுதங்களின் தொழில்களெல்லாவற்றை யும், தீது அற தந்த - சிறிதுந் தீங்கில்லாமல் (எனக்கு) உபதேசித்தருளிய, உண்மை தெய்வம் - சத்தியமான தெய்வமாகின்றாய், நீ—,'என்றால்—, உன் பத யுகம் பிழைப்பது - உனது உபயபாதங்களுக்குப் பிழைசெய்வது, பஞ்ச பாதகம் தன்னில் ஒன்று-ஐந்துமகாபாபங்களில் ஒன்றாகுமன்றோ! (எ - று.)

ஒன்றுந்தெரியாதிருந்த எனக்கு 'இவ்வருச்சுனனல்லாது இவ்வுலகில் வில்முதலியபடைக்கலங்களின் திறங்களில்லை' என்று இவ்வுலகத்தார் மதிக் கும்படி அப்படைக்கலக் கல்விகளைப் பழுதறக்கற்பித்துக்கொடுத்த நீ யென் றால் உனக்குமாறாக நடப்பது ஐம்பெரும்பாதகங்களிலொன்றாகிய குருத் துரோக மன்றோ வென்றன னென்பதாம். பஞ்சமகாபாதகங்கள் - கொலை, பொய், களவு, கட்குடித்தல், குருத்துரோகம் என்பன; சிறிதுவேறுபடக் கூறுதலு முண்டு.

'யாதுமொன்று' என்பது, 'யாதொன்றும்' என உம்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. இலை - தொகுத்தல். இவனலாதிலையென்று இந்த மேதினி மதிக்குமாறு—"கலையினதகலமும் காட்சிக்கின்பமும், சிலையினதகலமும் வீணைச்செல்வமும், மலையினினைகலியமார்பனல்ல திவ், வுலகினிலிலையென வொருவனாயினான்" என்பவைமுதலியன காண்க. தனது பணிவும் குருபக்தியும் தோன்ற, 'உனக்குப்பிழைப்பது' என்னாது 'உன்பதயுகம்பிழைப்பது' என்றனன். பூர்வத்தில் திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட மதுகைடபரென்னும் அசுரர்களது மேதஸ்ஸினால் [உடற்கொழுப்பினால்] நனைந்தமைபற்றி, பூமிக்கு 'மேதிநீ' என்று பெயர் அவ்வடசொல், மேதினியென விகாரப்பட்டது: அது - இங்கு இடவாகுபெயராய், அதிலுள்ளாரைக் குறித்தது. (அஅ)

89.— (இ - ள்.) மன்னொடு சூழ நின்ற - (பல) அரசர்களாற் சூழப்பட்டு நிற்கின்ற, மாசுணம் உயர்த்த கோவை - பாம்புக்கொடியை உயரநாட்டியுள்ள துரியோதனராசனை, மின்னொடும் உரும் ஏறு என்ன வெகுண்டு - மின்னலுடனே தோன்றுகின்ற பேரிடிபோலக் கோபித்து, அமர்புரிவது அல்லால்-(அவனுடன்) போர்செய்தலல்லாமல்,—நின்னொடும் - உன்னுடனும், கிருபனொடும் - கிருபாசாரியனுடனும், நின் மகனொடும் - உனது குமாரனாகிய அசுவத்தாமனுடனும், முந்தைதன்னொடும் - பாட்டனாகிய பீஷ்மனுடனும், வெம்போர் புரியேன் - கொடிய யுத்தத்தைச் செய்யமாட்டேன்; தக்கதோ -(உங்களுடன் யான் போர்செய்வது) தகுதியுடையதாகுமோ? [ஆகாது]: சரதம் பாவம் - (அது) நிச்சயமாகப் பாவமேயாகும்; (எ - று.)

துரோணனும் கிருபனும் ஆசிரியர்களாதலாலும், அசுவத்தாமா ஆசாரியபுத்திரனாதலாலும், பீஷ்மன் பிதாமகனாதலாலும், இவர்களோடு போர்புரியேனென்றான். குருவைப்போலவே குருபுத்திரனையும் நன்குமதிக்கவேண்டுமென்பது நூற்கொள்கையாதலுணர்க. மன்னொடுஎன்ற இடத்திலுள்ள 'ஒடு' என்ற மூன்றனுருபு கருத்தாப்பொருளில் வந்தது 'மாசுணம்' என்றபெரும்பாம்பின்பெயர், அதன்வடிவையெழுதிய துவசத்துக்கு இங்கு ஆகுபெயராம். உருமேறு - பெரியதையும் சிறந்ததையும் 'ஏறு' என்றல், மரபு.

கிருபன் - கௌதமமுனிவனது பௌத்திரன்; சரத்வாந் என்ற முனிவனது குமாரன்; துரோணன் மனைவியான கிருபியின் உடன்பிறந்தவன்; ஆதலால், துரோணனுக்கு மைத்துனன்; துரோணன் ஆசிரியனாதற்குமுன்பு பாண்டவதுரியோதனாதியர்க்கு வில்வித்தைகற்பித்துவந்தனனிவனென உணர்க. எழுசிரஞ்சீவிகளிலொருவனிவன். நாணற்காட்டிற் பிறந்திருந்த இவனையும் இவன் தங்கையையும் அங்கு வேட்டையாடவந்த சந்தநுமகாராஜன் பார்த்துக் கிருபையினாலெடுத்து வளர்த்ததனால், இவர்கட்கு முறையே கிருபனென்றும் கிருபியென்றும் பெயர்களாயின. பிறகு ஒருகால் அந்தச் சரத்வானென்ற முனிவன் அத்தினாபுரிக்கு வந்து தன் மகனான இக்கிருபனுக்கு வில்வித்தை முழுவதையும் கற்பித்துக்கொடுத்துச் சென்றனனாதலால், கிருபன் சிறந்த வில்லாசிரியனாய் அங்கு விளங்கினன். கௌதமகுலத்

தார் ஆதியில் க்ஷத்திரிய சம்பந்தமுடையராயினமைபற்றி க்ஷத்திரியத்தன்மை யோடுகூடிய பிராமணர்களாயிருந்தார்களாதலின், வில்முதலிய படைக்கலங் கட்கு உரியராயினர். "இடையிரு வகையோ ரல்லது நாடிற், படைவகை பெறாஅ ரென்மனார் புலவர்" என்ற தொல்காப்பியத்து மரபியற் சூத்திரத்து 'நாடின்' என்பதனால், சிறுபான்மை அந்தணரும் படைக்குஉரிய ரென்பது கொண்டவாறு காண்க; அச்சூத்திரவுரையில் 'அவர் இயமதங்கியாரும் துரோணனும் கிருபனும் முதலாயினோரெனக் கொள்க' என்றமை யுணர்க.

90.—துரோணன் 'போர்செய்யவேண்டும்' என்றல்.

(இ - ள்.) இ ஆறு - இவ்விதமாக, அருச்சுனன்—, அ முனிதன்னோடு புகல - அந்தத் துரோணாசாரியனுடனே சொல்ல,—வல் வில் கை முனிவனும் - வலிய வில்லை யேந்திய கையையுடைய அந்தத்துரோணனும்,—(அருச்சுனனைநோக்கி), 'தெவ் முனை மதியா வீர - பகைவர்களுடைய போரைச் சிறிதும் லக்ஷியஞ்செய்யாத மகாவீரனே! செம் சோறு கடன் கழித்திடுதல் வேண்டும் - (துரியோதனனுக்கு நாங்கள்) செவ்விய சோற்றுக்கடனைக் கழித்திடவேண்டும்; (ஆதலால்), தேவர்தம் பகையை வென்ற வெம் முனை காணும் ஆறு - (இந்திரன் முதலிய) தேவர்கட்குப் பகைவர்களாகிய நிவாதகவசகாலகேய ரென்னும் அசுரர்களைச் சயித்த (உனது) உக்கிரமான யுத்தசாமர்த்தியத்தை (நாங்கள்) பார்க்கும்படி, உன்வில் வளைத்திடுக - உனதுவில் வளைத்து (எங்களுடன்) போர்செய்வாயாக.' என்றான் - என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

'செஞ்சோற்றுக் கடன்கழித்திடுதல்வேண்டும்' என்றது, துரியோதனன் எங்களுக்குச் செம்மையாய் அளித்துவருகின்ற சோற்றுக்குப் பிரதியுபகாரமாக அவனுக்கு உதவியாய் உங்களுக்குமாறாக நாங்கள் போர்செய்யவேண்டுவது கடமை யென்றபடி. பகை - பகைவர்க்குப் பண்பாகுபெயர். 'வேண்டும்' என்பது, ஒருவகை வியங்கோள்; இங்கு, இன்றியமையாமை யென்னும் பொருளது.

91.—துரோணனும் அருச்சுனனும் தம்மிற் பொருதல்.

(இ - ள்.) (பின்பு),—குருவும் - துரோணாசாரியனும், அ குருவை தப்பா - அந்த ஆசிரியனதுவார்த்தையைத் தவறாத, குரு குலம் கோவும் - குருவென்னுஞ் சந்திரகுலத்தரசனது வமிசத்துத் தோன்றிய சிறந்த அரசனாகிய அருச்சுனனும்,—வில் பிறை வாங்கி - (தம்தமது) வில்லைப் பிறைச்சந்திரனைப்போல வளைத்து,—தங்கள் அரு வரை தோளில் நாணி அறைதர - தம்தமது அழித்தற்கரிய மலைகள்போலுந் தோள்களிலே வில்லின்நாண் படும்படி [தோளளவும்நாணியையிழுத்து],—கரு உயிர்த்து எழுந்த காலம் மழை முகில் கால்கொண்டு என்ன - தன்னுட் கொண்ட நீரைப் பெய்துகொண்டு வானத்திலெழுந்த காரகாலத்து நீர்கொண்ட (இரண்டு) காளமேகங்கள் மழைக்கால்களைக் கொண்டாற்போல, வாளி ஓர் ஒரு கோடி ஒருவருக்கு ஒருவர் எய்தார் - ஒவ்வொருகோடி அம்புகளைத் தம்மில் ஒருவரைக்குறித்து ஒருவர் தொடுத்தார்கள்; (எ - று.)

துரோணனும் அருச்சுனனும் வில்லைவளைத்து நாணியையிழுத்து மழை பெய்தாற்போலக் கோடிகோடியம்புகளை ஒருவரைக்குறித்து ஒருவர் பிரயோகித்தன ரென்பதாம். உவமையணி. 'போர்புரியேன்' என்றுசொன்ன அருச்சுனன் பிறகு துரோணன் 'வில்லை வளைத்திடுக' என்றவளவிலே அவ்வாசிரியனது கட்டளைக்கு இணங்கிப் போர்தொடங்கியமை பற்றி, 'குருவைத்தப்பாக் குருகுலக்கோ' என்றார். குரு என்னும் வடசொல்லுக்கு - (அஜ்ஞானமாகிய) இருளைப் போக்குபவ னென்பது காரணப்பொருள்; கு - இருள், ரு - போக்குபவன். குருவைத்தப்பாக் குருகுலக்கோ' என்றதொடரில் 'குரு' என்ற ஒரு சொல்லே வெவ்வேறு பொருளில்வந்தது, சொற்பின்வருநிலையணியாம். (கக)

92.—இருவரும் சிறிதுபொழுது சமமாகப்பொருதல்.

(இ - ள்.) அதிரதர்தம்மை எண்ணில் - அதிரதர்களை (அறிவுடையார்) எண்ணுமிடத்து, அணி விரல் முடக்க ஒட்டா - (தன்னை எண்ணி மடக்கிய கடைவிரலுக்குப் பின் தன்னோடொக்க வேறொருவரையெண்ணிப்) பவித்திரவிரலைமடக்கக்கூடாத [ஒப்பற்ற என்றபடி], முதிர் சிலை முனியும் - மிகப் பயின்ற வில்வித்தையையுடைய துரோணாசாரியனும், வீரம் முனிவு இலா முகனும் - வீரத்தன்மையினாலுண்டாகின்ற கோபக்குறி யில்லாத முகத்தையுடையவனான அருச்சுனனும், விட்ட - (தம்மில் ஒருவரைக்குறித்து ஒருவர்) தொடுத்த, கதிர் முனை-கூரிய நுனியையும், பவனம் வேகம் - காற்றுப்போல விரைந்து செல்கின்ற வேகத்தையுமுடைய, கடிய கொடும் பகழி யாவும் - மிகக்கொடிய அம்புக ளெல்லாம், எதிர் எதிர் கோத்த அல்லால் - (தம்மில் ஒன்றற்கு ஒன்று) நேருக்கு நேராய்மோதி இடையில் தடைப்பட்டன வல்லாமல், இருவர்மேலும் பட்டில - (இலக்காக எய்யப்பட்ட) இரண்டு வீரர்களில் ஒருவருடம்பிலும் பட்டுத் தைத்தனவில்லை; (எ - று.)

துரோணனும் அருச்சுனனும் எதிர்த்துத் தமது பலவகைத் திறமைகளையுங்காட்டி ஒருவர்மீது ஒருவர் எய்த அம்புகளெல்லாம் அவரவர்மாறாக எய்த எதிரம்புகளினால் தடுக்கப்பட்டு இடையில் ஒன்றோடொன்று முட்டிக் கீழ் விழுந்திட்டனவேயன்றி ஒன்றேனும் இவர்களுடம்பிற்படவில்லை யென்பதாம். "ஓரிரண்டுதனுவும் வாளியோரோர்கோடி யுதையவே, காரிரண்டெதிர்ந்து தம்மின் மலைவுறுங்கணக்கெனப், போரிரண்டுவீரருக்கு மொத்துநின்ற பொழுதிலே" என்பது. இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

அதிரதர், மகாரதர், சமரதர், அர்த்தரதர் எனத் தேர்வீரர் நால்வகைப்படுவர். அதிரதர் - முழுத்தேரரசர்; அவராவார் - ஒருதேரில் எதிர்நின்று தம்தேர் குதிரைசாரதிகட்கு அழிவுவராமற் காத்துப் பலவாயிரந் தேர்வீரரோடு எதிர்த்து வேறு துணையில்லாமலே போர்செய்து வெல்லும் வல்லமையுடையார். அவரிற் சிறிது தாழ்ந்தவர், மகாரதர்; இவர். பதினோராயிரந் தேர்வீரரோடு பொருபவர். சமரதர் - ஒருதேர் வீரனோடு தாமும் ஒருவராயெதிர்க்கவல்லவர் அர்த்தரதர் - அவ்வாறு எதிர்க்குமளவில் தம்தேர் முதலியவற்றை இழந்து போம் படியானவர். கடைவிரல், பவித்திரவிரல், நடுவிரல், சுட்டுவிரல், பெரு

விரல் என்று முறையே கூறப்படுகிற கைவிரலைந்தனுட் கடைவிரலை முதலாக வைத்து மடக்கி ஒன்று முதலாக எண்ணித் தொகையிடுதல், மரபு. உலகத்திலுள்ள சிறந்த அதிரதவீரர்களை யெண்ணித் தொகையிடக்கருதித் துரோணாசாரியனொருவனென்று முதலிற் கடைவிரலொன்றை மடக்கியெண்ணிய பின்பு இவனோடொப்பவனாக எண்ணுதற்கு ஏற்ற சிறந்த அதிரத வீரர் வேறொருவரில்லாமையால் இரண்டாவதாகிய பவித்திரவிரலை மடக்கி யெண்ணக்கூடாத ஒப்பற்ற சிறப்புள்ள தநுர்வேதப்பயிற்சி மிகுதியையுடைய துரோணனென்பது; 'அதிரதர் தம்மையெண்ணி லணிவிரல் முடக்கவொட்டாமுதிர் சிலைமுனி' என்றதன் கருத்து. கீழ் இராசசூயச்சருக்கத்தில், "மண்மிசைநால் விரனிற்கு மணி மகுடத் தணியானது" என்றதும், மேற் பதினேழாம்போர்ச் சருக்கத்தில் "பற்றலரையணிவிரல் முடக்க விணையிலாத மந்திரபூபன்" என்பனவும் இங்கு நோக்கத்தக்கன. அணியப்படுவதென்னும் காரணத்தால் எல்லா ஆபரணங்களையுங் குறிக்கின்ற 'அணி' என்ற காரணப்பொதுப்பெயர், இங்குச் சிறப்பாய்ப் பவித்திரமென்ற அணிகலத்தைக் குறித்தது.

இங்கு 'சிலை' என்றது வில் முதலிய ஆயுதங்களிற் பயிலும் வகைகளையும் பகைவெல்லுதற்குரிய மந்திராதிப் பிரயோகங்களையும் அறிவிக்கின்ற தநுர்வேதத்தைக் குறிக்கும்: இலக்கணை. அருச்சுனன் தனது ஆசிரியனாகிய துரோணன்மீது தன்மனத்துப் பகைமையில்லாதிருக்கையில் அக்குருவின் கட்டளைப்படியே விளையாட்டாகப் போர்செய்கின்றமை தோன்ற,'வீரமுனிவிலா முகன்' என்றார். மனக்குறிப்பறிதற்குக் கருவி முகமாதலால், 'வீராவேசமில்லாதமுகமுடையவன்' என்றது. 'முனியும் வீரமுனிவிலா முகனும்' என்றவிடத்து,சொல்நிலையால்,முனிபவனும் முனிதலில்லாத முகத்தையுடையவனுமென ஒருபொருள் தோன்றுதலால், தொடைமுரண் காண்க. இங்கு 'முகன்' என்றது - முகமென்ற அஃறிணைப்பெயரின் மேற்பிறந்த உயர்திணையாண் பாற்பெயர். (கஉ)

93.—போர்த்திறத்தில் அருச்சுனன் சிறத்தல்.

(இ - ள்.) வண்டு முரலும கஞ்சமாலையான் - வண்டுகள் (மொய்த்து) ரீங்காரஞ்செய்கின்ற தாமரைமலர் மாலையையுடையவனான துரோணன்,— மீண்டு தானவரை வென்ற விறல் உடை விசயன் வின்மை-நெருங்கிய(நிவாத கவசர் முதலிய) அசுரர்களைச் சயித்த வீரத்தன்மையையுடைய அருச்சுனனது விற்றொழில் வல்லமை, தான் பண்டு பயிற்றுவித்து கண்ட கூற்றின் பதின் மடங்கு உயர்ந்த பண்பால் - தான் முன்பு (அவனுக்கு ஆசிரியனாயிருந்து) கற்பித்துக் கொடுத்துப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்திருந்தவளவினும் பத்துப்பங்கு அதிகமாக மிக்கிருந்ததன்மையினால், கண்டு - அதுகண்டு, தான் அவன் தனோடு கற்பதற்கு உன்னினான் - தான் அவ்வருச்சுனனிடத்து (வில்வித்தை) கற்றுக் கொள்ளுமாறு கருதினான்; (எ - று.)

துரோணன், முன்பு தான் அருச்சுனனுக்குக் கற்பித்து வைத்திருந்ததைக்காட்டிலும் பலமடங்கு அதிகமாக அவன் இப்பொழுது போர்செய்கின்ற திறத்தைப் பார்த்து, தான் அந்த அருச்சுனனிடத்தில் வில்வித்தை கற்றுக்

கொள்ளவேண்டு மென்று கருதினனென்க. துரோணனிடம் விற்வித்தை கற்றுத் தேர்ந்த அருச்சுனன் பிறகு அக்கினிபகவானிடத்துக் காண்டீவ வில்லும் அக்ஷயதூணீரமும் பெற்றும், பின்னர் வனவாசகாலத்துப் பரமசிவனிடத்துப் பாசுபதாஸ்திரமும் வில் அம்பறாத்தூணி முதலியனவும் பெற்றும். அப்பால் இந்திரனாலழைக்கப்பட்டுத் தேவலோகத்துச் சென்றபொழுது இந்திரனிடத்துப் பல அஸ்திரசஸ்திரங்களைப் பெற்றும் சிறந்தன னென வுணர்க.

தாமரை மலர்மாலை அந்தணர்க்கு உரிய தாதலை, "பைங் கமலத் தண்டெரியற்பட்டர்பிரான்" என்று பெரியார் கூறியதனாலுங் காண்க. இனி, கஞ்சமாலை - தாமரைமணிமாலையுமாம். கஞ்சம் என்ற வடசொல் - நீரில் தோன்றுவ தென்று காரணப்பொருள்பெறும்; (கம் - நீர்:) தாமரைக்குக் காரணவிடுகுறிப்பெயர்; அதன் மலர்க்கு அல்லது மணிக்கு முதலாகுபெயர். தாதவர் என்ற வடசொல்லுக்கு - (காசியபமுனிவரது மனைவியரில்) திதி என்பவளது சந்ததியா ரென்பது அவயவப்பொருள்; தத்திதாந்தநாமம். 'அவன் தேருடு' என்றவிடத்து மூன்றனுருபு எழனுருபின்பொருள்பட்டதனால், உருபுமயக்கம். (கூ)

94.—துரோணன் தோல்வியடைதல்.

(இ - ள்.) பின்னர் - பின்பு,—(அருச்சுனன்)—எறு தேர் முரிய - (துரோணன்) ஏறியுள்ள தேர் முறிந்துபோம்படியும், வேதம் எழுதிய துவசம் வீழ - வேதத்தையெழுதிய கொடி துணிபட்டுவிழும்படியும், தாறு பாய் புரவி நான்கும் - தாற்றுக்கோல்பாயப்பெற்ற [இருப்பு முட்கோலாற் குத்தியோட்டப்படுகின்ற] நான்கு குதிரைகளும், சாரதி தலையும் - தேர்ப்பாகனது தலையும், சிந்த - துணிபட்டு விழும்படியும், கூறு போர் நாணி யோடு - சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகின்றபோர்த்தொழிலுக்குச் சிறந்த வில்லின் நாணியுடன், குனி சிலை துணிய - வளைந்த வில்லும் ஒடிபடும்படியும், ஆறு கோல் தொடுப்ப - ஆறு அம்புகளை எய்தவளவில்,—ஆரியன் - துரோணாசாரியன், வெள்கி - வெட்கமுற்று, முதுகிட்டான் - புறங்கொடுத்தான்; (எ - று.)

அருச்சுனன் ஆறு அம்புகளைத் தொடுத்துத் துரோணனது தேரும் வேதக்கொடியும் குதிரைகளும் சாரதியும் வில்நாணும் வில்லுமென்ற இவற்றை அழித்தமாத்திரத்தில், துரோணன் முன்நிற்கமாட்டாமல் தான் தனது சீடனிடத்தே தோல்வியுறுதலாலாகும் நாணத்துடனே புறங்கொடுத்துப்போயின னென்பதாம். குருவாகிய துரோணனை வெல்லவேண்டுமென்னும் கருத்தும் முயற்சியும் அருச்சுனனுக்கு இல்லாதிருக்கவும் தந்தருவின்கட்டளை கடவாது அருச்சுனன் காட்டிய போர்த்திறம் அத்துரோணனுக்குத் தோல்வியாய் முடிந்தமைபற்றி, 'ஆரியன் முதுகிட்டான்' என்று அவன் செய்தியாகக் கூறினர். தாறு - இருப்புமுள்ளை நுனியிற்கொண்டகோல்: அதுகொண்டு குத்தியோட்டுதல், அதிவிரைவாகச் செலுத்தற் கென்க. (கூச)

95.—அசுவத்தாமன் எதிர்த்து அருச்சுனனது விற்நாணியை அறுத்தல்.

(இ - ள்.) இவுளித்தாமா - அசுவத்தாமன்,—தந்தை போர் அழிந்து போன சாபலம் கண்டு - (தனது) தந்தையான துரோணன் போரில் தோ

ற்று முதுகிட்டுப் போன நிலையில்லாமையை [நடுக்கத்தை] ப்பார்த்து, வெம்பி - மனம்வெதும்பி, இந்திரன் மதலையோடும் எதிர்த்தனன் - தேவேந்திரனது குமாரனாகிய அருச்சுனனுடனே எதிர்த்துப் போர்தொடங்கினான்; இருவர் வில்லும் - இவர்களிரண்டுபேரது விற்களும், முரண் பட - மாறுபாடுண்டாக, குனித்த - வளைந்துசெய்த, போரின் - யுத்தத்தில், முந்துற - முதலிலே, அந்தணன் கணையால் - பிராமணஜாதியனான அசுவத்தாமனது அம்பினால், மன்னவன் வில்லின் நாண் அற்றது - க்ஷத்திரியஜாதியனான அருச்சுனனது வில்லின்நாணியானது அறுபட்டது; (எ - று.)

சாபலம் - சபலத்தன்மை; வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம். வெம்புதல் - கொதித்தல்; கோபக்குறி. அசுவம், இவுளி என்பன குதிரையாகிய ஒருபொருளைக் குறிப்பன வாதலால், அசுவத்தாமாவை 'இவுளித்தாமா' என்றார்; இவ்வாறே பரித்தாமா, புரவித்தாமா, துரகத்தாமா என்றுங் கூறுவர். அசுவத்தாமன் என்ற வடமொழிப்பெயர்க்கு - குதிரையைப் பிறப்பிடமாகவுடையவனென்பது பொருள்; தாமம்-இடம்: குதிரையின் வயிற்றினின்று பிறந்தவன் இவன். வீரரது மாறுபாட்டை அவர் வில்லின்மேலேற்றி, 'இருவர்வில்லு முரண்படக்குனித்தபோர்' எனப்பட்டது; இனி, 'இருவரும் முரண்படவில் குனித்த போரின்' என்று எடுத்து, இரண்டுபேரும் ஒருவர்க்கொருவர் மாறாகத் தம் தமதுவில்லைவளைத்துச்செய்த போரிலென்று உரைத்தலுமாம். இந்திரன் என்ற வடசொல்லுக்கு - பரமைசுவரியமுடையவனென்பது அவயவப்பொருள். முரண் பட - வலிமை பொருந்த, எனினுமாம்.அன்றே-ஈற்றசை.

96.—அருச்சுனனெய்த பாசுபதாஸ்திரத்தால் அசுவத்தாமன் தோற்றல்.

(இ - ள்.) (உடனே),—மந்தரம் அனைய தோளான் - மந்தரமலைபோன்ற தோள்களையுடையவனான அருச்சுனன்,—மற்று ஒரு வரி வில் வாங்கி - வேறொரு கட்டமைந்த வில்லை (எடுத்து) வளைத்து, 'இவன் - இந்த அசுவத்தாமன், இந்த வெம் பகழிக்கு எல்லாம் - இத்தன்மையனவான [சாதாரணமான] கொடிய அம்புகட்கெல்லாம், ஈடு அழியான்-வலிமையழியான்,'என்று எண்ணி- என்று ஆலோசித்து,—சந்திரமவுலி தந்த சாயகம் தொடுத்தலோடும் - பிறைச்சந்திரனைத்தரித்த முடியையுடையவனான பரமசிவன் (முன்பு) கொடுத்தருளிய அம்பை [பாசுபதாஸ்திரத்தை] வில்லிற் கோத்தவளவில்,—(அசுவத்தாமன்), நொந்து - வருந்தி, இனி என் செய்வோம் என்று - 'இனிமேல் நாம் யாதுஞ்செய்யக்கடவோம்!' என்று எண்ணி [மேலே ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாமல்], ஊர் புக நோக்கினான் - (தப்பி உயிருடனே தனது) ஊர்க்கு மீண்டு போக வழிதேடலானான்; (எ - று.)

பாசுபதாஸ்திரம் எதிரற்றதென்ற சிறப்பு இங்குப்புலனாம். குலகிரிகளுளொன்றான மந்தரம் பாற்கடலைக்கலக்கியமை போல அருச்சுனன்தோள் பகைவர் சேனைக்கடலைக் கலக்கவல்லதென்பார், 'மந்தரமனைய தோளான்' என்றார். சந்த்ரமௌலி - வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; வடநூன்முடிபு. மவுலி - முதற்போலி. ஸாயகம் - வட

சொல். ஊர்புக நோக்கினன் - அத்தினபுரியிற்சென்று புகுந்து கொள்ளக் கருதிப் புறங்கொடுத்தோடியானாயினனென்றபடி.

'சந்திரமவுலி' என்பதி லடங்கிய வரலாறு:--சந்திரன் தக்ஷமுனிவனது புத்திரிகளாகிய அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழுநக்ஷத்திரங்களையும்மணஞ் செய்துகொண்டு அவர்களுள் உரோகிணியென்பவளிடத்து மிகவுங் காதல் கூர்ந்து அவளுடனே எப்பொழுதுங் கூடிவாழ்ந்திருக்க, மற்றைமகளிரின் வருத்தத்தை நோக்கி முனிவன் அவனை 'க்ஷயரோகமடைவாயாக' என்று சபிக்க, அச்சாபத்தாற் சந்திரன் பதினைந்துகலைகளுங் குறைந்து மற்றைக் கலையொன்றையும் இழப்பதற்கு முன்னம் சிவபிரானைச் சரணமடைய, அப்பெருமான் அருள்கூர்ந்து அவ்வொற்றைக்கலையைத் தன்தலையிலணிந்து மீண்டுங்கலைகள் வளர்ந்துவரும்படி அநுக்கிரகித்தனனென்பதாம். திருப்பாற்கடல் கடைகையில் அதினின்றுஉண்டான பலபொருள்களுடனே விஷமும் சந்திரனும் தோன்ற, திருமால் அவற்றில் விஷத்தைச் சிவபிரானுக்குக் கொடுத்து உண்ணச்சொல்லி அதனால் அப்பிரானுக்கு வெப்பமுண்டாகாமல் தணிந்திருத்தற் பொருட்டு உடனே சந்திரனையுங் கொடுக்க, அதனை அப்பெருமான் சிரமேற் கொண்டனனென்றும் கூறப்படும். (கூசு)

97.—கிருபன்முதலியோர் தோற்றதும், சூரியன் உச்சமடைந்ததும்.

(இ - ள்.) கிருபனும் - கிருபாசாரியனும், அவனை கண்டு கெட்டனன் - அங்ஙனஞ்சிறந்த போர்செய்கின்ற அருச்சுனனைப்பார்த்தமாத்திரத்தில் நிலைகெட்டு முதுகிட்டான்; கேடு இலாத நிருபர்கள் பலரும் - வலியழிதலில்லாத பல அரசர்களும், மோதி நேர் பொருது - நெருங்கியெதிரில் நின்று (அருச்சுனனோடு) போர்செய்து, ஆவி மாய்ந்தார்-உயிரழிந்தார்கள் [இறந்துபோனார்கள்]; (அப்பொழுது), பொரு படை சேனை யாவும் புக்க உழி - போர்செய்யும் ஆயுதங்களை யேந்திய சேனைகளெல்லாம் (போரிற்புறங்கொடுத்து) ஓடியொளித்த இடத்தை, யாவர் கண்டார் - யார் அறிவார்? [எவரும் அறியா ரென்றபடி]; (அச்சமயத்தில்), ஒரு பரி ஒற்றை ஆழி தேரவன் - ஒரு குதிரையையும் ஒரு சக்கரத்தையுமுடைய தேரையுடையவனான சூரியன், உச்சம் ஆனான் - உச்சிவானத்தையடைந்தான் [மத்தியானகாலமாயிற்று]; (எ-று.)

'அவனைக் கண்டு கெட்டனன்' என்பதற்கு - அங்ஙனம் முதுகிட்டுப் போன மகாவீரனான அசுவத்தாமனைப் பார்த்துத் தான் போர்செய்யாமலே புறங்கொடுத்தனனென்று பொருள்கொள்ளுதலுமாம். ஓடிப்போனவர் தவிர மற்றை யோடாதவரனைவரும் உயிரிழந்தன ரென்க. சேனைகளெல்லாம் யாவருங்காணாதவிடத்துப்புக்கு ஒளித்துக்கொண்டன வென்பார் 'புக்குழியாவர் கண்டார்' என்றார். கேடிலாத - போரிற் புறங்கொடுத்தலில்லாத என்றுமாம். 'கெட்டனன் கேடிலாத' என்றவிடத்துத் தொடைமுரண் காண்க. 'மோதி' என்று எடுத்து, வீரவாதங்கூறி யென்றலு மொன்று. பலரும் ஆவிமாய்ந்தார்---ஆவி என்ற அஃறிணைச்சொல். 'பலர்' என்னும் உயர்திணையோடு சார்த்தப்பட்டதனால், அவ்வெழுவாயின் பயனிலையாகிய 'மாய்ந்தார்' என்னும் உயர்திணைவினையைக் கொண்டு முடிந்தது; திணைவழுவமைதி; மாய்தல்-அழி

தல்: என்றும் அழிவின்றி நித்தியமாகிய உயிர்க்கு மாய்தலென்றது, உடம்பி னின்று நீங்குதலேயாம்.

சூரியனது தேர்க்குதிரை 'ஏழு [=ஸப்த]' எனப் பெயர்பெற்ற தொன்றே யென்பாரும், ஒரு குதிரையுண்டு அதற்கு ஏழுபெயர்களென்பாரும், ஏழு குதிரைகளுண்டென்பாரும், ஏழு குதிரைகளுண்டு அவற்றிலொன்று 'ஏழு [=ஸப்த]' எனப் பெயர்பெற்றதென்பாரும் உளராதலின், அவர்களுள் முதலிற் கூறிய இருவர் மதம்பற்றி 'ஒருபரி' எனப்பட்டது. இனி, ஒப்பற்ற குதிரை யென்றலு மொன்று. ஒற்றை - ஒன்று என்றமென்றொடர்க் குற்றிய லுகரம் வன்றொடராய் ஐகாரச்சாரியை பெற்றது. ஆழி - வட்டம்; அவ்வடிவி னதாகிய தேருருளைக்குப் பண்பாகுபெயர். உச்சமாதல் - நடுவானத்துவருதல். உச்சம்-வடசொல். (கஎ)

98.—வீடுமன் முதலியோர் அருச்சுனனை வளைதல்.

(இ - ள்.) வென் இடும் அளவில் - (இவ்வாறு பலரும்) புறங்கொடுத் தோடுகின்ற அப்பொழுதில். நின்ற - தூரத்தில்நின்ற, வீடுமன் - பீஷ்மனும் விதுரன் - விதுரனும். வண்டு தென் இடும் அலங்கல் மாலை சுயோதனன் - வண்டுகள் இசைபாடுதற்கிடமான தொங்கியசைகின்ற (நந்தியாவட்டமலர்) மாலையையுடைய துரியோதனனும், சிந்து ராயன் - சிந்துதேசத்தரசனான ஜயத்ரதனும், (ஆகிய நால்வரும்), துன்னிடு நிருபர் சூழ - (நம்மைச்) சார்ந் துள்ள அரசர்கள் பலர் சூழ்ந்துவர, சூழ் திசை நான்கும் வந்து - அருச்சுன னைச் சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும் வந்து,—முன்னிடும் தேரோன் தன்னை - முன்னேவந்தெதிர்க்கின்ற தேரையுடையவனான அருச்சுனனை, முனை உற வளைந்துகொண்டார்-போரிற் பொருந்தும்படி சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; (எ-று.)

துரோணன் முதலியோர் தோற்றோடுதல்கண்ட வீடுமன் முதலிய நால்வரும் பல அரசர்கள்சூழ அருச்சுனனை வளைந்துகொண்டன ரென்பதாம். வென் - முதுகு. நின்ற - புறங்கொடாது நின்ற எனினுமாம். தென் இடுதல் - 'தென்ன தென' என்று ஆளத்திவைத்து இசைபாடுதல்; ஸிந்துராஜ னென்ற வடமொழித்தொடர், விகாரப்பட்டது: இவன் - விருத்தக்ஷத்திர னென்பவனது புத்திரன்; துரியோதனாதியரது தங்கையான துச்சளையின் கணவன்; சிந்துதேசத்தரசனாதலாற் சைந்தவ னெனவும்படுவன்: பாண்ட வர் வனவாசஞ்செய்கையில் அங்குச்சென்று அவர்களில்லாதசமயம்பார்த்துத் திரௌபதியை வலிதிற்பற்றிச் செல்பவனாகி அப்பொழுது தொடர்ந்துவந்த வீமார்ச்சுனர்களாற் பரிபவஞ்செய்யப்பட்டவனிவன். முன்னிடுதல்-விரைந்து வருதலும், சிறப்புறுதலுமாம். முனை - போர்க்களத்தில், உற - நன்றாக [சிதறிவிடாமல்], வளைந்துகொண்டன ரென்றலு மொன்று. (கஅ)

99.—அனைவரையும் அருச்சுனன் தடுத்தல்.

(இ - ள்.) இவர் - (வந்துவளைந்துகொண்ட) இவ்வரசர்களெல்லாரும், உடன் - ஒருசேர, தவர் குனித்து - (தம்தமது) வில்லை வளைத்து, பெருந் தேரின் மேலோன் ஒருவனே இலக்கு அது ஆக - பெரியதேரின்மேலுள்ளவ

னை அருச்சுனனொருவனையே (தமது அம்புகளுக்குக்) குறியாகக்கொண்டு, அநேக சாயகம் தொடுத்த காலை - பல அம்புகளை மேன்மேலெய்தவள வில்,—கவுரிபங்காளன்தன்னை கண்உற கண்ட காளை - பார்வதியை (த் த னது) இடப்பக்கத்திற்கொண்டருளியவனான பரமசிவனைக் கண்களுக்கெ திரில் [பிரதியக்ஷமாகத்] தரிசித்த இளவீரனான அருச்சுனன், பவுரி வந்து - தான்சுழன்றுகொண்டே, ஒன்றும் தன்மேல் படாமல் வெம் பகழி கோத் தான் - (அவர்களெய்த அம்புகளில்) ஒன்றும் தனதுஉடம்பிற்படாதபடி கொ டிய அம்புகளை எதிரேதொடுத்துத் தடுத்தான்; (எ - று.)

வீடுமன் முதலியபலர் அருச்சுனனொருவனை ஒருங்குசூழ்ந்து அவன்மேற் பற்பல அம்புதொடுத்துப் பொருதபோது அருச்சுனன் தான் சுழன்றுகொ ண்டே எதிரம்புதொடுத்து அவர்களனைவருடைய அம்புகளையுந் தடுத்தன னென்பதாம். பவுரி - தன்னிலை தான் சுற்றுதல்; இது, கூத்துவிகற்பங் களிலொன்றுமாம். தான் ஒருவனாயிருந்துகொண்டே இங்ஙனம் பலருடன் ஒருங்குபோர்செய்யும்படியான பெருந்திறம் அருச்சுனனுக்குச் சிவபிரானருள் பெற்றதனால் அமைந்ததென்பது தோன்ற, 'கவுரிபங்காளன்றன்னைக் கண்ணுறக்கண்ட காளை' என்றார். 'ஒன்றுந்தன்மேற்படாமல் வெம்பகழிகோ த்தான்' என்றதனால், தாமெய்த அம்புகளெல்லாம் அவர்கள்மேற்படும்படி தொடுத்தனனென்பது தோன்றுமாறு அறிக; இது, அருத்தாபத்தி: அவ்விவ ரம், அடுத்தகவியில் விளங்கும். 'இவர்' என்பதை வினைத்தொகை வினைச் சொல்லாகக்கொண்டு, ஏறுதற்குரியவென்று உரைப்பர் ஒருசாரார்.

இலக்கு - லக்ஷ்யமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு; 'அது' என்றது, பகு திப்பொருள் விகுதி. அநேக ஸாயகம் - வடமொழித்தொடர். ந + ஏக ம் = அநேகம்:வடமொழிப்புணர்ச்சி. கவுரி-கௌரீ என்ற வடசொல்லின் விகாரம்: அப்பெயர்-மஞ்சள் நிறமுடையவளென்று பொருள்படும்;இயல்பிற் கருநிறமு டையளாயிருந்த அம்பிகை பின்புஒருசமயத்தில் தன்னைப் பரமசிவன் 'காளி!' என்றுவிளித்தமைகுறித்து வருத்தங்கொண்டு அப்பெருமானைப் பிரார்த்தித்துக் கருநிறத்தைமாற்றிப் பொன்னிறம் பெற்றுக் கவுரியென்னும் பெயரையுடை யளாயினளென்ற வரலாறு, புராணப்பிரசித்தம்.

'கவுரிபங்காளன்' என்றது - வலப்பாகம் சிவரூபமும் இடப்பாகம் பார்வதிரூபமான அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியை யுணர்த்தும்; தனது வடிவத் தில் ஒருபங்கை அம்பிகைக்குத் கொடுத்துத் தான் ஒருபங்காயுள்ளவனென்க. இதன் விவரம்:—முன்னொருகாலத்துக் கைலாசகிரியிலே சிவபிரானும் உமாதேவியும் ஒரே ஆசனத்தில் நெருக்கமாக வீற்றிருந்தபொழுது, பிருங்கி யென்னும் மகாமுனி பரமசிவனைமாத்திரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்ய விரும்பி ஒரு வண்டுவடிவமெடுத்து அவ்வாசனத்தை இடையிலே துளைத்துக்கொண்டு அதன் வழியாய் நுழைந்துசென்று அம்பிகையைவிட்டுச் சிவபிரானை மாத்தி ரமே பிரதக்ஷிணஞ்செய்ய, அதுகண்ட பார்வதிதேவி தன்பதியை நோக்கி 'முனிவன் என்னைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யாமைக்கு ஏது என்ன?' என்று வினவ, உருத்திரமூர்த்தி 'இம்மைமறுமைகளில் இஷ்ட சித்திபெற விரும்பு

வர் உன்னையும், முத்திபெறவிரும்புபவர் என்னையும் வழிபடுவர்; இது நூற் றுணிபு' என்றுசொல்ல, அதுகேட்ட தேவி 'இறைவனுருவத்தைப்பிரிந்து தனியேயிருத்தலினாலன்றோ எனக்கு இவ்விழிவு நேர்ந்தது' என்று இரங்கி, தான் சிவபிரானைவிட்டுப்பிரியாதிருக்குமாறு கருதி, புண்ணியக்ஷேத்திரமான கேதாரத்திற் சென்று தவம்புரிந்து வரம்பெற்று அப்பிரானது வடிவத்திலே வாமபாகத்தைத் தனக்கு இடமாகஅடைந்து அவ்வடிவிலேயே தான் ஒற்று மைப்பட்டுநின்றன ளென்பதாம். (௯௯)

100.—அருச்சுனன் நான்குதிசையிலும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தல்.

(இ - ள்.) குட திசை - மேற்குத்திக்கில், மகவான் வாளி - இந்திரனைத் தெய்வமாகவுடைய அம்பும் [ஐந்திராஸ்திரமும்], குண திசை - கிழக்குத்திக் கில், வருணன் வாளி - வருணனைத்தெய்வமாகவுடைய அம்பும் [வாருணாஸ்திர மும்], வட திசை - வடக்குத்திக்கில், மறலி வாளி - யமனைத்தெய்வமாகவு டைய அம்பும் [யாமாஸ்திரமும்], தென் திசை - தெற்குத்திக்கில், மதியின் வாளி - குபேரனைத்தெய்வமாகவுடைய அம்பும் [குபேராஸ்திரமும்], (ஆக இவ் வாறு), அடல் உற - மாறுபட, இமைப்பின் எவி-ஒருநொடிப்பொழுதிற் பிர யோகித்து, அவர் அவர் மார்பும் தோளும் படர் உற - அந்தந்தவீரரது மார்பும் தோள்களும் நோவடையும்படியாகவும், படைகள் நீறு படபட - (அவ்வீர ரது) ஆயுதங்களெல்லாம் பொடிப்பொடியாய் அழிந்துபோம்படியாகவும், பரப்பினான் - பரவச்செய்தான்; (எ - று.)

மகவான்வாளி - இந்திரனுடைய அஸ்திரம்; பிறவும் இங்ஙனமே கொ ள்க. இந்திரன்முதலிய நால்வரும் முறையே கிழக்குமுதலிய நான்குதிசை களுக்குங் காவலராவர். அந்தந்தத்திக்குப்பாலகரம்பை அவரவர் நேரிற்செ ல்லக்கூடிய எதிர்த்திசையில் தொடுத்தனனென்பது விளங்க, 'அடலுற எவி' எனப்பட்டது. குடக்கு + திசை = குடதிசை: நிலைமொழியீற்றுயிர்மெய்யும் கவ்வொற்றும் நீங்கின; குணதிசையும் வடதிசையும் இவ்வாறே. தெற்கு + திசை = தென்றிசை: நிலைமொழியீற்றுயிர் மெய்நீங்க றகரம்னகரமாகத்திரிந் தது; "திசையொடு திசையும்" என்னுஞ் சூத்திர விதி. நூறு அசுவமேதயா கங்களைச் செய்தவன் இந்திரபதவிபெறுவனாதல் பற்றி, 'மகவான்' என்று இந்திரனுக்கு ஒருபெயர்; வடசொல்: மகம் - யாகம். மறல் - கொடுமை, கொலை; அதனைச் செய்பவன் மறலி என யமனுக்குக் காரணக்குறி; இ - பெயர் விகுதி. ஸோமன், இந்து என்ற வடமொழிகள், சந்திரனுக்கேயன்றிக் குபேரனுக்கும் பரியாயநாமமாக வழங்குதல்பற்றி, குபேரனை 'மதி' என்றார்;என் றது, லக்ஷிதலக்ஷணை யென்க. (மதி = ஸோமன், இந்துஸோமன் = இந்து, குபேரன். ஸோமனென்பது குபேரனுக்கு வழங்குதலைப் பலவிடத்துங் காணலாம். (௧௦௦)

101.—அருச்சுனன் மோகநாஸ்திரந்தொடுத்துப் பகைவர்சேனையை மயங்கிவிழச் செய்தல்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அருச்சுனன்), மோகனம் கணை ஒன்று எவி - மயக் கத்தையுண்டாக்கும் அஸ்திரமாகிய மோகனாஸ்திரமொன்றைப் பிரயோகி

த்து,— கோ கனம் - கண்களையே காதுகளாகவுடைய, நாகம் - பாம்பை யெழுதிய, வேகம் கொடியவன்-(படபடவென்று) விரைந்தடிக்கின்றகொடிச் சீலையை யுடையவனான துரியோதனனது, சேனை யாவும்-சேனைக ளெல்லா வற்றையும், முடி அடி படிக்கண் வீழ்த்தான் - தலைகளும் கால்களும் தாறுமா றாகத் தரையில் மயங்கிவிழும்படி செய்தான்; மா கனல் கடவுள் தந்த-சிறந்த அக்கினிதேவன் (காண்டவதகனகாலத்துக்) கொடுத்தருளிய, தட மணி பொலம் தேர் - பெரிய அழகிய பொன் மயமான தேரையும், வெள்ளை வாக னம் - (நான்கு) வெள்ளைக்குதிரைகளையுமுடைய, குரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தவனான அருச்சுனனது, வின்மை வல்லபம் - விற்றொழில்வல்லமை, இருந்த ஆறே - இருந்தவிதம் அதிசயிக்கத் தக்கது! (எ - று.)

துரியோதனன் சேனைகளையெல்லாம் தானொருவனாகவே பொருந்தி ஒற்றைக்கணையால் மோகிக்கச்செய்த அருச்சுனனது விற்றிறமையை ஈற்றடி யாற் கவிபாராட்டிக் கூறுகின்றனர். கனம் - கர்ணமென்பதன் விகாரம். கோகர்ணநாகம்-வடமொழித்தொடர். கண்களையே காதுகளாகவுமுடையதாய், வடமொழியில் 'சக்ஷுஃச்ரவஸ்' என்றும், தென்மொழியில் 'கட்செவி' என் றும்பெயர்பெறுதலால், 'கோகனநாகம்' எனப்பட்டது. மணிப்பொலந் தேர் - அடிக்கும் மணிகள்கட்டிய அழகிய தேரென்றுமாம்; பெரிய இரத்தினங்கள் பதிந்த பொற்றேரென்றும் உரைப்பர். வாகனம் என்பதற்கு - சுமப்பது என்று பொருள்; குதிரைக்குக் காரணக்குறி. ஈற்றேகாரம், வியப்புத்தோன்ற நின்றது. (கoக)

102.—அருச்சுனன் பகைவர்களுடைய ஆடைகளைப் பறித்தல்.

(இ - ள்.) இ தரை இடம் கொள்ளாமல் - இப்போர்க்களத்திலிடம் முழு வதிலும் அடங்காமல், இறந்தனர்போல வீழ்ந்த - மரணமடைந்தவர்போல விழுந்துகிடக்கின்ற, மத்துரை - மயக்கமடைந்த அவ்வீரர்களையெல்லாம், மயிர் கொய்து என்ன - மொட்டையடித்தாற்போல, மணி கொடி தூசும் - (அவர் களுடைய) அழகிய துவசங்களிற் கட்டிய சீலைகளையும், தூசும்-(அவர்கள்தரித் துள்ள) ஆடைகளையும், உத்தரை வண்டல் பாவைக்கு உடுத்துதற்கு என்று கொய்தான் - உத்தரை வைத்துக்கொண்டு விளையாடுகின்ற பிரதிமைகளுக்கு (அலங்காரமாக)த் தரிப்பதற்கென் றெண்ணிப் பறித்தான்: (யாவனெனில்),— அத்தரை - சிவபெருமானை, மவுலி - சிரசில், திங்கள் அமுது உக புடைத்த - (அங்கு வசிக்கின்ற) பிறைச்சந்திரனிடத்தினின்று அமிருதம் சிந்தும்படி அடி த்த, வில்லான் - வில்லின்தண்டத்தையுடையவனான அருச்சுனன்; (எ - று.)

உத்தரை - விராடன்மகள்; உத்தரன்தங்கை. உத்தரனும் பிருகந்நளையும் போர்க்குப் புறப்பட்டபோது, இவள் தனது விளையாட்டுப்பிரதிமைகளை யலங் கரித்தற்குப் பலவகைப் பட்டாடைகள் கொணர்ந்துதரும்படி வேண்டின ளாத லால், உத்தரைவண்டற்பாவைக்கு உடுத்துதற்கென்று தூசுகளைக் கவர்ந்தான். 'அம்ருதகிரணன்' என்று ஒருபெயர்பெறும்படி சந்திரனது கிரணங்களெல் லாம் அமிருதமயமானவை யாதலால், 'திங்களமுது' எனப்பட்டது. பொலிவு இழத்தலை விளக்குதற்கு, 'மயிர்கொய்தென்ன' என்று உவமைகூறினர்; மயிர்

கொய்த, அவமானப்படுத்துதற் குறிப்புமாம்: தூசபறித்தலும் அப்படியே. 'இத்தரையிடங்கொளாமல்' என்றதனால் பகைவர்களின் மிகுதி கூறியவாறும்.

மத்தர், உத்தரா - வடசொற்கள். மத்தர் - மதங்கொண்டவருமாம். வண்டல் - மகளிர்விளையாட்டு. அத்தர் - தலைவர்; உயர்வுப்பன்மை. 'அர்த்தர்' என்பது அத்தரென விகாரப்பட்டதென்றுகொண்டால், அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானென்று ஆகும்; அர்த்தம் - பாதி. அமுது - அம்ருதமென்ற வடசொல்லின் விகாரம்; மரணத்தைத் தவிர்ப்பது [சாவாமருந்து] என்று பொருள். புடைத்த வில்லான் - வில்லாற் புடைத்தவன். (௧௦௨)

103.—மயங்கி விழுந்தவர்கள் நெடும்பொழுது கழித்துத் தெளிந்தெழுந்து அருச்சுனனது வீரத்தைமெச்சி இரதம் முதலியவற்றிலேறிக்கொண்டு ஊர்க்குத் திரும்புதல்.

(இ - ள்.) விழுந்தவர் - (அவ்வாறு மோகநாஸ்திரத்தால் மயங்கி) விழுந்து கிடந்த பகைவரனைவரும், நெடும் போது ஆக - வெகுநேரங்கழிந்த பின்பு, மெய் உணர்வு எய்தி - உண்மையான அறிவு உண்டாகப்பெற்று [மயக்கந் தெளிந்து], அழுந்திய பகழியோடும் - (உடம்பில்) தைத்துக்கிடக்கின்றஅம்புகளுடனும், அரிபடு கவசத்தோடும் - பலதுளைகளையடைந்த கவசத்துடனும், மெல்ல எழுந்து - மெதுவாக எழுந்து, தம் இரதம் யானை இவுளியின் ஏறி ஏறி - தம்தமது தேர் யானை குதிரைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, தொழும் தகு தெய்வம் அன்ன சூரனை - (யாவரும்) வணங்கத்தக்க கடவுளைப்போன்ற மகாவீரனாகிய அருச்சுனனை, துதித்து - மெச்சிக்கொண்டே, மீண்டார் - திரும்பி(த் தமது ஊர்க்குச்) சென்றார்கள்; (எ - று.)

பிறர்செய்தற்கரிய செயல்களைத் தான் எளிதிற் செய்துமுடிக்குந் திறத்திற் கடவுள்போன்றவனென்பார், 'தொழுந்தகுதெய்வமன்ன சூரன்' என்றார். அவனை இவர்கள் துதித்தது, தம்மை உயிரோடுவிட்ட உபகாரத்தை நோக்கி யென்க. மெய் உணர்வுஎய்தி-உடம்பில் உணர்வுவந்துகூடப்பெற்று என்றுமாம். 'பகழியோடும்', 'கவசத்தோடும்' என்ற இடங்களில், 'ஓடு'என்ற மூன்றனுருபு - அடைமொழிப்பொருளது. அரிபடுதல் - துளைக்கப்படுதல். 'ஏறி ஏறி' என்ற அடுக்கு, - பன்மைப்பொருளது. (௧௦௩)

104.—அருச்சுனன் துரியோதனனை மகுடபங்கஞ்செய்தல்.

(இ - ள்.) கொடி மதில் பாகை வேந்தன் - துவசங்கள்நாட்டிய மதில்கள் சூழ்ந்த வக்கபாகையென்னும் நகரத்து அரசனும், கொங்கர் கோன் - கொங்குநாட்டிலுள்ளார்க்குத் தலைவனுமாகிய வரபதியாட்கொண்டானென்பவன், புரவி காலால் - (தனது) குதிரைகளின் கால்களால், வட திசை அரசர் தங்கள் மா மணி மகுடம் போல - வடக்குத்திக்கிலுள்ள அரசர்களது சிறந்த இரத்தினங்கள்பதிக்கப்பெற்ற கிரீடங்களை (ப் பங்கஞ்) செய்வது போல, - அடல் உடை விசயன் - வலிமையையுடைய அருச்சுனன், மீண்டும் சென்று - மறுபடியுந் தொடர்ந்துசென்று, ஒற்றை அம்பினால் - (தனது) அம்பொன்றினால், படம் அரவு உயர்த்த கோவை மகுடபங்கம் பண்ணினான் -

படமெடுக்குமியல்புள்ள பாம்பின் வடிவமெழுதிய கொடியை உயர நாட்டிய துரியோதனராஜனது கிரீடத்தைக் கீழேவிழும்படி தள்ளி (அவனை) அவமானப்படுத்தினான்; (எ - று.)

தலைதுணித்தால் வீமன் சபதந்தவறு மென்பதுபற்றி, துரியோதனனை மகுடபங்கம் பண்ணினவளவோடு விட்டிட்டனன். அருச்சுனன் துரியோதனனது கிரீடத்தை ஓரம்பினாற் கீழேதள்ளி அவனை அவமானப் படுத்தியதற்கு, வரபதியாட்கொண்டான் போரில் தான் எதிர்செல்லுகின்ற குதிரையின் தூக்கிய முன்னங்கால்களை வடதிசையிலுள்ள அரசர்களது முடியிற்சூடிய கிரீடத்தின்மீதுவைத்து அதனை இடறச்செய்து அவர்களை அவமானப்படுத்துதலை உவமைகூறினார். இந்நூலாசிரியர் வரபதியாட்கொண்டானை இந்நூலின்இடையிடையே புகழ்ந்துபேசுதற்குக் காரணம், நூலாசிரியர் வரலாற்றில் விளக்கப் பட்டது. ஒருபெயரின் ஒரு பகுதியைக்கொண்டு அப்பெயர் முழுவதையுங் குறித்தல் [நாமைகதேசே நாமக்ரஹணம்] என்ற நியாயத்தால், 'வக்கபாகை' என்ற ஊர்ப்பெயர் 'பாகை' எனப்பட்டது; சத்தியபாமையை 'பாமை' என்றல் போல: வரபதியாட்கொண்டான் சோழபாண்டிய மன்னவர்கட்கு உதவியாகச் சென்று அவர்கட்குப் பகைவர்களாய் வடக்குத்திக்கிலிருந்த அரசர்களையெல்லாம் வென்று அச்சோழபாண்டியர்கட்கு அரசைநிலைநிறுத்தினனென்ற விவரமறிக. அரவு - அரவக்கொடிக்கு ஆகுபெயர். மகுடபங்கம்-வடமொழித்தொடர். (கoச)

105.—'அஜ்ஞாதவாசகாலம் நிறைவேறுமுன் வெளிப்பட்டமையால் இவரை மீண்டும் வனவாசஞ் செல்லச்சொல்லுக' என்று துரியோதனன் கூற, வீடுமன் மறுமொழிகூறலுறல்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது),—வெல் படை வேந்தன்-(பகைவரை) வெல்லுதற்குரிய ஆயுதங்களையுடைய துரியோதனராஜன்,—(வீடுமனைநோக்கி), — 'இவர் - இப்பாண்டவர்கள், வல்லினில் அழிந்து - சூதாட்டத்தில் தோற்று, அன்று - அக்காலத்தில், நின் முன் - உனது முன்னிலையிலே, மன் அவை தன்னின் - இராஜசபையில், சொல்லிய - வரையறுத்துச்சொல்லி யுடன்பட்ட, காலம் - அஜ்ஞாதவாசஞ் செய்யவேண்டிய ஒருவருஷகாலம், செல்லாமுன் - முடியக்கழிவதற்கு முன்னமே, தோற்றம் செய்தார் - வெளிப்படுத்தோன்றிவிட்டார்கள்; (ஆதலால், முன்னையநியமத்தின்படி), இன்னம் - மறுபடியும், புல்லிய கானின் போக - இழிவான காட்டிற்குச் செல்லும்படி, நீ புகறி - நீ (அப்பாண்டவர்களை நோக்கிச) சொல்வாயாக', என்று சொல்ல—, வீடுமன் - பீஷ்மன், மீண்டும் சொல்வான் - (அதற்குப்) பிரதியுத்தரஞ்சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அதனை,அடுத்த கவியிற் காண்க.

வல் - சூதாடுகருவி; அதுகொண்டு ஆடும் ஆட்டத்துக்கு இங்கு ஆகுபெயர். அவை - ஸபா என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. கார்முகங் கைத்தலத்திருப்பப் போர்முகத்துப் புறந்தந்து போனவனை இங்கு 'வெல்படைவேந்தன்' என்றது, இகழ்ச்சிக் குறிப்பாகிய எதிர்மறையிலக்கணை: இனி, வெல் என்ற வினைத்தொகையைச் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில்வந்த செய்வினை

யென்றுகொண்டு, (அருச்சுனனால்) வெல்லப்பட்ட சேனையையுடைய துரியோதனராசனென்று உரைத்தலு மொன்று. (௧0௫)

106.—அஜ்ஞாதவாசம் பூர்ணமாய்விட்ட தென்று வீடுமன் விடையளித்தல்.

(இ - ள்.) 'செந்நெலே கன்னல் காட்ட - செந்நெற்பயிர்கள் தாம் கரும்புகள்போல வளர்ந்து தோன்றாநிற்க, அயல் செறுவில் சேர்ந்து நின்ற கன்னலே கமுகு காட்டும் - பக்கத்துநிலங்களிற் பொருந்தியிருக்கின்ற கரும்புகள் தாம் பாககுமரங்கள்போல வளர்ந்து காணப்படுகின்ற, கங்கைநீர் நாட - கங்காநதியின் நீர் பாயப்பெற்ற குருநாட்டுக்குத் தலைவனே! கேண்மோ - (நான் சொல்வதை நீ நன்கு) கேட்பாயாக: இன்னலே உழந்தோர் காலம் - (இளமை தொடங்கித்) துன்பங்களையே யனுபவித்துவருந்தியவர்களான பாண்டவர்கள் (மறைந்து வசிக்கவேண்டிய) ஒருவருஷகாலமானது, இந்துவின் இயக்கந்தன்னால் - சந்திரனது ஸஞ்சாரத்தால் [சாந்திரமானபக்ஷத்தியாய்,] நென்னலே சென்றது - நேற்றோடே கழிந்துவிட்டது' என்றான் - என்று (துரியோதனனைநோக்கிச்) சொல்லினான்: (யாவனெனில்),—நெஞ்சினில் அழுக்கு இலாதான் - மனத்திற் களங்கஞ் சிறிதுமில்லாதவனான பீஷ்மன்; (எ - று.)

இவவாறு கூறியது, திருவேங்கடமலைக்கு வடக்கிலுள்ளார்க்குச் சௌரமான பக்ஷத்தினும் சாந்திரமானபக்ஷம் சிறந்ததாதலின்; சந்திரகுலத்தரசர் சாந்திரமான பக்ஷத்தியை அநுசரித்தற்குரிய ரென்பதுபற்றியுமாம். சாந்திரமான வருஷமாவது - அமாவாசைக்கமாவாசை ஒருமாச மெனக்கொண்டு கணக்கிட்டுச்சந்திரனுடைய சம்பந்தத்தால்ஏற்படுத்தும் வருஷம்.(சூரியன்ஒரு ராசியிலிருந்து மற்றொரிராசிக்குப் போகுங் காலத்தை ஒருமாசமெனக்கொண்டு முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாள் கணக்கிட்டு ஏற்படுத்தும் வருஷம் சௌரமான வருஷமென்றும். முந்நூற்றறுபது நாள் கணக்கிட்டு ஏற்படுத்தும் வருஷம் ஸாவநவருஷமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.) பட்சபாதமில்லாமல் உண்மை கூறியமைபற்றி,'நெஞ்சினி லழுக்கிலாதான்' என்றார்;மனத்துக்குக் குற்றம்-தீயநினைவு. பாண்டவர்களை 'இன்னலேயுழந்தோர்' என்று குறித்ததனால், அவர்கள் பக்கல் வீடுமனுக்கு உள்ள இரக்கம் வெளியாம்.

செந்நெற்பயிர்கள் கரும்புகள்போலவும் கரும்புகள் பாக்குமரங்கள் போலவும் வளரும் நீர்நாடு என, அதிசயோக்திவகையால் நீர்வளச்செழுமையும் நிலவளச்செழுமையுங் கூறியவாறும்; "கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன" எனப் பிறர்கூறுமாறுங் காண்க. 'செந்நெலே', 'கன்னலே' என்ற ஏகாரங்கள் - தேற்றத்தொடு இழிவுசிறப்பு. செந்நெல் - நீர்வளத்து விளைவதொரு நெற்சாதி. கமுகு - க்ரமுக மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. கேண்மோ, மோ - முன்னிலையசை. இன்னலே, ஏ - பிரிநிலை. இந்து - வடசொல்; இயக்கம் - தொழிற்பெயர். நென்னல் - நெருநல் என்பதன் மரூஉ. ஏகாரம் - தேற்றம். கன்னல்காட்டுதல் - கரும்பினுருவைத் தான் கொண்டு காட்டுதல்; கமுகுகாட்டுத லென்பதும் இவ்வாறே:

இங்கு 'காட்ட', 'காட்டும்' என்றவை - உவமவாசகமாய் நின்றன. சேர்ந்து - (நெல்வயலை) அடுத்து என்றுமாம். (௧0௬)

107.—துரியோதனன் தனது ஊர்க்குச்செல்லுதல்.

(இ - ள்.) அரவினை உயர்த்த கோமான் - பாம்புக்கொடியை உயர நாட்டிய துரியோதனராசன், அ உரை கேட்ட போழ்தே - அந்தவீடுமன்வார்த்தையைக் கேட்டவளவிலே, பரவையின் இரவி கண்ட பனி மதிபோல மாழ்கி - (கீழ்) கடலினின்று உதித்த சூரியனைக் கண்ட குளிர்ந்தசந்திரன்போல ஒளிமழுங்கி [மனந்தளர்ந்து], வர வர அறிதும் என்று - 'போகப்போகப் பார்த்துக்கொள்வோம்' என்று எண்ணி, மா பெருஞ் சேனையோடும் - மிகப் பெரிய சேனையுடனே, இரவிடை யாரும் துஞ்ச - நடுராத்திரியில் யாவருந் தூங்குகையில், எயில் வளை நகரி புக்கான் - மதில்கள் சூழ்ந்த(தனது) அப் பிராபுரியிற் போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ - று.)

தாம் தோற்றுமீள்வதை ஊரவர் கண்டால் இகழ்வரே யென்னும் நாணத்தினால், அவர்கள் விழித்திருக்கின்ற சமயத்திற் செல்லவிரும்பாமல், அவர்களனைவருந் தூங்குகின்ற நள்ளிரவிற் போய்ச் சேர்ந்தனனென்க. இரவிடை - இடையிரவு: இராப்பொழுதின்நடுவில்; பாதிராத்திரியி லென்க. 'எயில்வளை நகரி' என்றார், மிக்க பாதுகாவலை யுடைய தென்றற்கு. 'மாபெருஞ்சேனை' என்றது, சேனை உருவத்திற் பெரிதாயிருந்தும் வலிமையிற் சிறப்புறாது சிறுமைப்பட்ட தென்ற இகழ்ச்சி குறித்தற்குப் போலும். வரவர என்ற அடுக்கு— காலக்கிரமத்திலென்றபடி. (௧0௭)

108.—அருச்சுனன் ஆயுதங்களை வைத்துப் பேடிவேடங்கொள்ளுதல்.

(இ - ள்.) வேந்தனை முதுகுகண்ட - துரியோதனராசனைப் புறங்கொடுத்தோடச்செய்த, வெம் திறல் வீரன் - கொடிய வல்லமையையுடைய வீரனாகிய அருச்சுனன், முன் போந்து எடுத்த வன்னி புறத்து மீண்டு வந்து - முன்பு சென்று தான் ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொண்ட வன்னிமரத்தினருகில் மறுபடியும்வந்து, வாய்ந்த ஆயுதங்கள் யாவும் பொதும்பரின் வைத்து - தனக்கு ஏற்றவையாயமைந்த (வில்முதலிய) ஆயுதங்களையெல்லாம் (கட்டி) அம்மரப்பொந்திலே மறைத்துவைத்துவிட்டு, எழில் வடிவம் மாற்றி - அழகிய தனதுமெய்யுருவத்தை யொழித்து, ஆம் தகவு எண்ணி பேடி ஆயினன் - இனிமேல் ஆகவேண்டியகாரியத்தை ஆலோசித்து முன்போலப் பேடி வேடங்கொண்டான்; (எ - று.)—மாதோ - ஈற்றசை.

'ஆந்தகவெண்ணி' என்றது, பின்னர்த் தருமன் முதலியோருடனே தானும் ஒருங்குவெளிப்படவேண்டு மென்றுகருதி யென்றவாறு; ஆந்தகவெண்ணுதல் - இப்போரை உத்தரன்வென்றதாகத் தோன்றுவிக்குங்கருத்துமாம். என்ப - அசை; இனி, என்ப - என்றுசொல்வார் என்று பலர்பால் முற்றாகக் கொண்டால், இதற்கு எழுவாய் முதனூலாசிரியராதல் வேண்டும். ()

109.—அருச்சுனனும் உத்தரனும் விராடனகர்க்குமீளுதல்.

(இ - ள்.) அரசர் ஏறு - அரசர்கட்கு ஆண்சிங்கம்போன்றவனாகிய அருச்சுனன்,—வெயில் எறிக்கும் - சூரியனொளிபோன்றவொளியை வீசுகின்ற,

பைம் பொன் - பசும்பொன்னினாலாகிய, இலங்கு - விளங்குகின்ற, இ தேர் - இந்த [அக்கினிபகவான்கொடுத்த] இரதம், மீண்டும் ஏக - திரும்பிச் சென்றுவிட,—(தான்),—கை வெயில் எறிக்கும் - பக்கங்களில் ஒளியை வீசுகின்ற, பைம் பூண் - பசுமையான ஆபரணங்களை யணிந்த, காளைதன் - உத்தரகுமாரனது, தேரில்—, ஏறி - ஏறிக்கொண்டு, விரைந்து போய் - வேகமாகச்சென்று, வெவ் வெயில் ஆறும் வண்ணம் - கொடிய வெய்யிலின் வெப்பத்தாலுண்டான தாபம்தணியும்படி, விராடன் முதுஊர் அ எயில் சூழ்ந்த காவின் அமர்ந்தனன் - விராடராஜனுடைய பழைமையான நகரத்தினது அழகியமதிலின் புறத்திற் சூழ்ந்துள்ள சோலையிற் சேர்ந்து தங்கினான்.

போர் முடிந்தவுடனே அருச்சுனனேறது தேர் அவனது கருத்தின்படி மீண்டு சென்றுவிட, பேடிவேடங்கொண்ட அருச்சுனன் உத்தரனது தேரிலேறி முன்போலத் தேர்செலுத்திக்கொண்டு வெயிற்பொழுதில் அதிவேகமாக விராடநகரத்தை நோக்கிச் செல்லுகையில், வெயில் வெப்பத்தாலாகிய இளைப்புத் தணியுமாறு அந்நகர்ப்புறச்சோலையிற் சிறிது பொழுது உத்தரனும் தானுமாகத் தங்கினனென்பதாம். அக்கினிபகவான் கொடுத்த நான்குவெள்ளைக்குதிரைகள் பூண்ட குரங்குக்கொடித்தேர் முன்பு அருச்சுனன் கருதியமாத்திரத்தில் வந்து சேர்ந்தமை கீழ் - ருஅ-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறப்பட்டதனால், போர்முடிந்தபின்பு அத்தெய்வதேர் முன்பு தான்இருந்த விடத்திற்கு மீண்டுசெல்வதை இங்குக் கூறுகின்றார். பசும்பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களென்பார், 'பைம்பூண்' என்றார்.

பூண் என்பது - பூணப்படுவதாகிய காரணம்பற்றி வழங்கும் பெயராய், ஆபரணங்கள் பலவற்றிற்கும் பொதுவாய்நிற்றலால், காரணப்பொதுப்பெயர். 'முதூர்' எனவே, ஊர்பழையதாயினும் இப்படிப்பட்ட போரையறிந்திராததென்பது கருத்து. கா - பாதுகாக்கப்படுவதென்று பொருள்படுங் காரணக்குறி. (௧0௯)

110.-- அருச்சுனன் உத்தரனுக்குத் தமது வரலாறு கூறுதல்.

(இ - ள்.) ஆறிய - வெப்பமில்லாத, பசு - பசுமையான, தண் - குளிர்ந்த, காவின் - (அந்தச்) சோலையில், அசைவு ஒரீஇ இருந்த - இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்த, வீரன் - வீரனாகிய அருச்சுனன்,—உத்தரற்கு - உத்தரனை நோக்கி,—'(நாங்கள்), ஏறிய கானில் பல் யாண்டு இருந்தபின் - சிறந்த காடுகளில் அநேகவருஷகாலம் [பன்னிரண்டுவருஷம்] வசித்திருந்தபின்பு, ஏனை ஆண்டு - மற்ற ஒருவருஷகாலம், மாறிய வடிவத்தோடு-உண்மை யுருவத்தை யொளித்து வேறுபட்ட உருவத்துடனே, இ வளம் நகர் வைகினேம் - வளப்பமுள்ள இந்நகரத்தில் (அஜ்ஞாத) வாசஞ் செய்தோம்,' என்று —, அமுதம் ஊறிய சொல்லால் உரைசெய்தான-அமிருதம்போன்ற இனிமைமிக்க வார்த்தைகளினாற் கூறினான்; (எ - று.)

ஏறிய கான் - காமியவனம், துவைதவனம் முதலியன. இதற்கு - மரங்களுயர்ந்த காடென்று உரைப்பாருமுளர். 'ஊறிய அமுதச் சொல்' என்பதற்கு - (பாற்கடல்) சுரந்த அமிருதம்போன்ற சொல் என்றும் உரைப்பர்:

மகிழ்ச்சியை விளைத்தலால், 'ஊறிய அமுதச் சொல்' எனப்பட்டது. இலையாகிய சினையினது பண்பாகிய பசுமையை முதலாகிய சோலையின்மேலேற்றி; 'பசுங்கா' எனப்பட்டது. (கக0)

111.—'உத்தரன் வெற்றிபெற்று மீள்கின்றனன்' என்று விராடனுக்குச் சொல்லும்படி அருச்சுனன் தூதரையனுப்புதல்.

(இ - ள்.) நீடு நீர் பரக்கும் - மிகுதியான நீர் பரவியோடப்பெற்ற, கங்கை - கங்காநதி பாய்கின்ற, நாடு - குருநாட்டை, உடை - உடைய, நிருபர் கோமான் - அரசர்க்கரசனாகிய அருச்சுனன்,- 'பேடி தேர் செலுத்த-ஆண்மையில்லாத பேடி தேரையோட்ட, சென்ற - (போர்செய்வதற்குத் தனியே) புறப்பட்டுப்போன, பிள்ளையும் - இளங்குமாரனை உத்தரனும், பெரும் போர் வென்று - பெரிய போரில் வெற்றிகொண்டு, கோடி தேர் முதுகு கண்டு - மிகப்பலதேர்வீரர்களை முதுகுகாட்டி யோடச்செய்து, கோ நிரை மீட்டான் - (பகைவர் கவர்ந்துசென்ற) பசுக்கூட்டத்தைத் திருப்பிக்கொண்டுவந்தான்', என்று என்று—, நீர் - நீங்கள், ஓடி சொன்மின் - ஓடிச்சென்று சொல்லுங்கள், என்று - என்றுசொல்லி, தூதரை ஓட விட்டான் - (சில) தூதர்களை (விராடனிடம்) விரைந்து செல்லும்படி அனுப்பினான்; (எ - று.)

தாங்கள் விராடராஜனால் ஆதரிக்கப்பட்டமையால், அவ்வுபகாரத்துக்குப் பிரதியுபகாரமாக, இப்போரை உத்தரனே வென்றானென்று அவனது தந்தையார் முதலியோர் கருதி மகிழும்படி செய்விக்கவெண்ணி அருச்சுனன் இங்ஙனஞ் செய்திசொல்லுமாறு விராடனைக்குறித்துத் தூதரையேவினனென்க. மன்னவன் கவலையையொழிக்க,தூதரை யோடவிட்டனன். பேடிதேர்செலுத்த,' 'பிள்ளை', 'பெரும்போர்,' 'கோடிதேர் முதுகுகண்டு' என்பன-உத்தரனது போர்த்திறத்தை நன்குவிளக்குங் கருத்தின. தேர் - தேர்வீரர்க்கு ஆகுபெயர். மகிழ்ச்சிபற்றிய அடுக்காகப் பலமுறை சொல்லுமாறு கூறினனென்பது தோன்ற, 'என்று என்று' எனப்பட்டது; ஊர்முழுவதிலும் அரசனிடத்துஞ் சொல்லும்படி யென்ற கருத்தில் வந்ததுமாம். முன்னைய நியமத்தின்படி வநவாஸ அஜ்ஞாதவாஸங்களை இடையூறின்றிக் கழித்தாயினமைபற்றியும், குருநாட்டையாளுகின்ற துரியோதனனை வென்றிட்டமைபற்றியும், இங்கு அருச்சுனனை 'கங்கை நாடுடை நிருபர் கோமான்' என்றார். (ககக)

112.—அன்றைக்காலையிலேயே விராடராஜன் தன்நகரத்துவந்து சேர்தல்.

(இ - ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில் [நகர்ப்புறச்சோலையில்], இவன் - இவ்வருச்சுனன், இ ஆறு உய்ப்ப - இவ்விதமாக(ச் சொல்லித்) தூதரையனுப்ப,—(அதற்குள்),—முன் பகல் - (அதற்கு) முந்தின நாளின் பகலில், தென் திசை - (தனது நகர்க்குத்) தென்புறத்தில், ஏகி-புறப்பட்டுச்சென்று, பூசல் - (அங்குநடந்த) போரில், வென்ற - (திரிகர்த்தராசனை) வென்று நிரை மீட்ட, வெம் கழல் விராடனும் தானும் - (பகைவர்க்கு) அச்சந்தருகின்ற வீரக்கழலையுடைய விராடராஜனும், ஆங்கண் - அவ்விடத்திலே, கங்குலில் -

அன்றை யிராத்திரிமுழுவதும், சேனையோடும் - (தனது) சேனையுடனே, கண்படை இன்றி வைகி - தூங்குதலில்லாமல் தங்கியிருந்து, (மறுநாள்), செம் கதிர் எழுந்த பின்னர் - சிவந்தகிரணங்களையுடைய சூரியன் உதித்த பின்பு, மீண்டு - திரும்பி, தன் நகரி புக்கான் - தனது நகரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)

'உய்ப்ப' என்ற செயவெனெச்சத்தை, மேல் ௧௧௫ - ஆங் கவியிலுள்ள 'தூதர்போய்த் தொழுதுசொன்னார்' என்பதனோடு கூட்டுக. இடையிலுள்ளது, அச்சமயத்திற்குள் நிகழ்ந்திருந்த செய்தியைக் கூறியது; கீழ் ௨௩ - ஆஞ் செய்யுளில் 'படைவருமெனக் கங்குலயிருந்தான்' என்றதனோடு தொடர்ச்சிப்பட நிகழ்ந்தசெய்திகூறுகிறார்: அதனால், கங்குலிற் கண்படையில்லாதிருந்த தன் காரணம் விளங்கும். அக்கண் என்பதன் மெலித்தலான அங்கண் என்பது நீட்டல்விகாரம்பெற்று 'ஆங்கண்' என்றாயிற்று. கண்படை - கண்மூடியுறங்குதல். செங்கதிர் - பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; அடையடுத்த சினையாகுபெயரெனினும் அமையும். ()

113.—மகன்போர்க்குச்சென்ற செய்தி கேட்டு விராடன் வருந்துதல்.

(இ - ள்.) (விராடராஜன்), —தட பதி அடைந்த காலை - (அவ்வாறு தனது) பெரிய நகரை யடைந்தபொழுதில்,—தன் மனை இருந்த பேடி - தனது மாளிகைக்குவந்து சேர்ந்திருந்த பிருகந்நளையென்னும் பேடி, திடம் படு தட தேர் ஊர - வலிமைபொருந்திய பெரிய தேரை யோட்ட, திரு மகன் - (தனது) சிறந்தகுமாரனாகிய உத்தரன், சென்ற - (வடக்குப் பக்கத்திற் போர்க்குச்) சென்ற, செய்கை - செய்தியை, விடம் படு வெகுளி வேல் கண் சுதேட்டிணை விளம்ப - நஞ்சுதீற்றிய கோபமுள்ள வேலாயுதம் போன்ற கண்களையுடைய சுதேஷ்ணையாகிய தனதுமனைவி சொல்ல, கேட்டு - (தான்) செவியுற்று, ஆங்கு - அப்பொழுதே [கேட்ட அவ்விடத்திலே], உடம்பு உயிர் இன்றி வீழ்ந்தது என்னும் ஆறு - உடம்பு உயிர்நீங்கி விழுந்த தென்னும்படி, உருகி வீழ்ந்தான் - (போர்த்திறமில்லாத தனது இளங்குமரன் என்னாவனோ வென்னும் வருத்தத்தால்) மனங்கரைந்து மூர்ச்சித்துக் கீழே விழுந்தான்; (எ - று.)

திரு மகன் - செல்வப்பிள்ளை. மைதீட்டிய கண்ணுக்கு உவமையாதற் பொருட்டு, விடம்படுவேல் கூறினார். ஏந்தியவரது கோபத்தை வேலின் மேல் ஏற்றி 'வெகுளிவேல்' எனப்பட்டது; 'சினவாள்' என்றாற்போல. (௧௧௩)

114.—விராடனைக் கங்கபட்டன் தேற்றி, 'பேடி தேரூர்ந்தாளாயின் உத்தரன்வென்று இப்போதே வருவான்' என்றல்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது),—அந்தணாளன் - கங்கபட்டனென்கிற சந்நியாசியாகிய தருமபுத்திரன்,—இருந்து - (பக்கத்தில்) இருந்து,—சந்தனம் அளறும் - சந்தனக்குழம்பையும், வாசம் தண் பனி நீரும் - நறுமணமுள்ள குளிர்ச்சியான பனிநீரையும், வீசி - (அவ்விராடராஜன்மீது) தெளித்து, வெம் திறல் வேந்தன் தன்னை - (பகைவர்க்கு) அச்சந்தருகிற வல்லமையையுடைய

அவ்வரசனை, மெய் மெலிவு - உடல் மெலிவை [மூர்ச்சித்து விழுந்ததை], தேற்றி - தெளியச்செய்து. 'அந்த மெய் பேடி - உண்மையான அந்தப் பேடி [பிருகந்நளை], பொன் தேர் ஊர்ந்தான் ஆகில் - அழகிய தேரை யோட்டிக்கொண்டு சென்றனனேயாயின், மைந்தன் - (உத்தர) குமாரன், இப்பொழுதே வென்று வருகுவன் - வெகுவிரைவிலே (பகைவரைச) சயித்து (நிரை மீட்டு) வருவான்,' என்றனன் - என்று தேறுதல்கூறினான்; (எ - று.)

மெய்ப் பேடி - உண்மையன்புடைய பேடி யெனினுமாம்; இத்தொடரில். மெய்யினால் [வடிவமாத்திரத்தால்] பேடி [வலிமையாற் பேடியன்று] என்ற பொருள் உள்ளுறையாய்த் தோன்றுதல் காண்க: இனி, பொய்ப்பேடித்தன்மையை வெளிப்படாது மறைத்தற்கு 'மெய்ப்பேடி' என்றுருமாம். அழகிய குளிர்ச்சியை அருளை ஆள்பவனென்ற சொல்லாற் கங்கபட்டனை அந்தணனென்று கூறியதில், இங்ஙனம் சைந்திரியோபசாரஞ்செய்தும் குளிர்ந்த சொற்களைக்கூறியும் சமயத்தில் தாபசாந்திசெய்தற் கேற்றவனென்னுங் கருத்துத்தோன்றுதலால் கருத்துடையடைகொளியணி. (கக௪)

115.—தூதர் சென்று விராடனிடஞ் செய்திகூறல்.

(இ - ள்.) அறன்மகன் வாய்மை - தருமபுத்திரனது வார்த்தையினால், அரசன் - விராடராசன், தேறி - (சிறிது) தெளிவடைந்து, ஆங்கு இருந்த எல்லை - அவ்விடத்தி லிருந்த சமயத்தில்,—தூதர் - (அருச்சுனனனுப்பிய) தூதுவர், போய் - (அவ்விராடனிடஞ்) சென்று,—தொழுது - (அவ்வரசனை) வணங்கி,—மறன் உடை உரகக்கேது வல் சமர் அழிந்த ஆறும் - வலிமையுள்ள பாம்புக்கொடியையுடையவனான துரியோதனன் வலியபோரில் தோற்றுப் போன செய்தியையும்,—உத்தரன்—, ஒரு தன் தேர் கொண்டு - தனது இரதமொன்றைக்கொண்டே, உற மலைந்து - நன்றாகப் போர்செய்து, வென்ற ஆறும் - (பகைவரைச்) சயித்த செய்தியையும், தொறு நிரை மீட்ட ஆறும் - (பகைவர்கவர்ந்த) பசுக்கூட்டங்களை மீட்டுக்கொண்டு வந்த செய்தியையும், சொன்னார் - சொன்னார்கள்; (எ - று.)

வாய்மை தேறி - சொல்லை நம்பி யெனினுமாம். இருந்த எல்லை, சொன்னார் என இயையும். மறன் - மறம்போலி. உரக கேது - பாம்பின்வடிவைக் கொடியிலுடையவன் என வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன் மொழித்தொகை; வடநூன் முடிபு. எளிதில் வெல்லப்பட்டமைதோன்ற, 'அழிந்தவாறு' என அவன் செய்கையாகக் கூறினார். (ககரு)

116.—அரசன் மகிழ்ந்து அனைவரையும் எதிர்கொள்ளச் சொல்லுதல்.

(இ - ள்.) சீதளம் அமுதம் வாரி - குளிர்ச்சியான அமிருதவெள்ளம், செவிகளில் செறிந்தது என்ன - காதுகளிற்சேர்ந்தது போல, தூதர் வந்து உரைத்த சொல்லால் - அத்தூதர்கள் வந்து சொல்லிய அச்சொற்களினால், தாதை - (உத்தரனது) தந்தையாகிய விராடன், சோகமும் துனியும் மாறி - துன்பமும் கவலையும் நீங்கப்பெற்றவனாய் [மிகமகிழ்ந்து], அன்று - அப்பொழுது, எது செய்தான் - என்னகாரியஞ்செய்தான்,(என்றால்),—'தனை ஒழிந்து

உள்ள சேனை ஆதிபர் எவரும் - தன்னையொருவனைத்தவிர உள்ள சேனைத் தலைவர்களெல்லாரும், எய்தி - சென்று, அண்ணலை எதிர்கொள்க - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய உத்தரனை எதிர்கொண்டு அழைத்துவருவாராக,' என்றான்- என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

தேவாமிருதம் நாவுக்கு இனிமைதருவது போல இத்தூதர் சொற்கள் அரசனது செவிக்கு இனிமைதருவது பற்றியும், அமிருதம் மரணத்தைத் தவிர்ப்பதுபோல இத்தூதர்சொற்கள் அரசனது பெருஞ்சோகத்தை மாற்றுவது பற்றியும், 'சீதளவமுதவாரி செவிகளிற் செறிந்ததென்னத் தூதர்வந் துரைத்த சொல்லால்' எனப்பட்டது. வியப்புத் தோன்ற, 'தாதை அன்று ஏது செய்தான், தனையொழிந்துள்ள சேனையாதிபரெவரு மெய்தி யண்ணலையெதிர்கொள்கென்றான்' என்று வினாவும் விடையுமாகக் கூறினர். சேனைத் தலைவர் எதிர்கொள்ள வேண்டுமென்பது கூறவே, சேனைகளும் அடங்கும். இனி, சேனைகளும் ஆதிபரும் எனினுமாம். துனி - சோகத்தின்பின் சிறிது பொழுது நிகழ்வது; அச்சமுமாம்: துனியும் ஆறி என்று எடுத்து உரைக்கவும் இடமுண்டு. அதிபர் - ஆதிபர் என விகாரம்; வடசொல். எதிர் கொள்ளுதல், மரியாதை. (கககூ)

117.—விராடராசன்கொண்ட மிக்கமகிழ்ச்சியைக் கவி இழித்துரைத்தல்.

(இ - ள்.) சோரர்தம் கருவை - (தம் மனைவியர்பக்கல்) கள்ளப்புருஷராகிய அயலார்க்குப் பிறந்த குழந்தையை, தங்கள் கரு என-தங்கட்குப் பிறந்த குழந்தை யென்று எண்ணி, தோளில் ஏந்தி - (அக்குழந்தையைத் தங்கள்) தோள்களில் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு, ஆர்வம் உற்று உருகும் நெஞ்சின் - (அக்குழந்தையினிடத்து) அன்புகொண்டு இளகுகின்ற மனத்தையுடைய, அறிவு இலார்தம்மை போல - அறிவில்லாத (சில) ஆடவரைப்போல,— வீரன் வெம் சமரம் வெல்ல - மகாவீரனான அருச்சுனன் கொடிய போரில் வெற்றிகொண்டவனாயிருக்க. விராடன்—, அ போரினை - அந்த யுத்தத்தை, உத்தரன் வென்றான் என்று - (தன்மகனான) உத்தரன் ஜயித்தானென்று உட்கொண்டு, மேனி புளகு எழ பூரித்தான் - (மிக்கமகிழ்ச்சியால்) உடம்பு புளகமுண்டாகப் பருத்து நின்றான்; (எ - று.)

சோரர் - கள்ளர்; இங்கே, பிறரறியாதபடி வந்து அயலார்க்குரியமாதரைத் தமக்குரியராக்கிக்கொள்பவர்: வடசொல். கரு-கர்ப்ப மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு: கருப்பத்தினின்று வெளிப்பட்ட குழந்தையைக் காட்டிற்று. தம்மனைவி பிறர்க்குப்பெற்ற பிள்ளையைத் தம்பிள்ளையென்று கொஞ்சிக் குலாவிக் கொண்டாடும் பேதையர்போல,விராடன்அருச்சுனனது போர்வெற்றியைத் தன்மகனதுபோர் வெற்றியென்று மாறுபடக்கருதி உண்மையறியாது மிகமகிழ்ந்தன னென்பதாம். உவமையணி. உண்மையுணருமிடத்து இவ்வகைத் தகுதியில்லாத மகிழ்ச்சிக்கு இடமில்லை யென்பதுபட, 'அறிவிலார்' என்றார்; அறிவிலார் - உண்மையுணராத பேதையர். ஆர்வமாவது - மனைவியரிடத்தும் தாய் தந்தை புத்திரர் முதலிய சுற்றத்தாரிடத்தும் மனமகிழ்ச்சி நிகழ்த்திப் பிணிப்பித்து நிற்கும் நேயம். புளகு - வடமொழி விகாரம்.

புளகெழுதல் - மயிர்சிலிர்த்தல். மேனிபுளகித்தலும், மேனி பூரித்தலும் - மகிழ்ச்சியினாலாகும் மெய்ப்பாடுகள். விராடன் மேனி பூரித்தான் - திணை வழுவமைதி. (கக எ)

118.—விராடநகரத்தார் தமது நகரத்தை யலங்கரித்தல்.

(இ - ள்.) (அந்நகரத்திலுள்ளார் யாவரும்),—பூழிகள் அடக்கி - (நிரம்பத் தண்ணீர்தெளித்து வீதிகளிற்) புழுதிகளை (மேற்கிளம்பாதபடி) அடக்கியும், செம் பொன் பூரண கும்பம் வைத்து - சிவந்த பொன்மயமான நீர்நிறை குடங்களை (வாயில் திண்ணைகளில்) வைத்தும், வாழையும் கமுகும் நாட்டி - வாழைமரங்களையும் பாக்குமரங்களையும் (பந்தற்கால் முதலியவற்றிற்கட்டி) நிறுத்தியும், மணி ஒளி தீபம் ஏற்றி - இரத்தினமயமான ஒளியையுடைய விளக்குகளை ஏற்றிவைத்தும், சூழ வல் பதாகை கட்டி - சுற்றிலும் [நகரமெங்கும்] வலிய துவசங்களைக் கட்டியும், தோரணம் பலவும் நாட்டி - பலவகைத் தோரணங்களையும் தாபித்தும், எழு உயர் மாடம் முது ஊர் எங்கணும் கோடித்தார் - உயர்ந்த எழுநிலைகளை [உபரிகைகளை] யுடைய மாளிகைகளைக்கொண்ட பழைமையான அந்நகர முழுவதும் அலங்கரித்தார்கள்; (எ - று.)

அரசன் கட்டளைப்படி நகரத்தவரனைவரும் இங்ஙனம் நகரையலங்கரித்தனரென்க. தேர் முதலியன வரும்பொழுது புழுதிகிளம்பி மறைத்திடாமைப் பொருட்டு, தண்ணீர்தெளித்துப் புழுதிகளை யடக்குவர். பூரணகும்பமும், விளக்கும், கொடியும் - அஷ்டமங்கலங்களிற் சேர்ந்தவை. பதாகை - பெருங்கொடி. எழு - எழுநிலைகளுக்கு எண்ணலளவையாகுபெயர். (கக அ)

119.—விராடனும் கங்கபட்டனும் சூதாடுகையில், தோல்வியுற்ற விராடன் ஒன்றுகூறல்.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அப்பொழுது, வேந்தன் - விராடராசன், அகம் மிக மகிழ்ந்து - மனம் மிகவுங்களித்து, (கங்கபட்டனைநோக்கி), 'மகன் வரும் அளவும் - (எனது) புதல்வன் [உத்தரகுமாரன்] வரும்வரையிலும், வெம் சூது ஆடுதும் - (மேன்மேல்) விருப்பத்தைத்தருகின்ற சூதாட்டத்தை (நாமிருவரும்) ஆடுவோம்: வருக-வருவாயாக,' என்று - என்று சொல்லி (வலிய அழைத்து), அந்தணன் தன்னோடு ஆட - சந்நியாசியாகிய அக்கங்கபட்டனுடனே சூதாடாநிற்க,—(அச்சூதாட்டத்தில்), முனி - கங்கபட்டன், அடுத்து - அடுத்தடுத்து, மிக வெல்ல - மிகுதியாக [பலஆட்டம்] ஜயிக்க,—(அப்பொழுது விராடன் ஓராட்டந்தொடங்கிக் கங்கபட்டனைநோக்கி), 'எந்தை - எமது ஐயனே! வென்றி உத்தரன் முன் - ஜயசாலியாகிய உத்தரனுக்கு எதிரில், மேவார் இகல் அழிந்து என்ன - பகைவர்களான துரியோதனாதியர் வலிமை கெட்டமைபோல, இ போர் - இனி ஆடும் இந்த ஆட்டத்தில், நீ —, அழிதி - (என் முன்) தோற்பாய் [நான் உன்னை வெல்வேன்]', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

வெம் சூது - ஆடுவோர்க்கு மிக்கவிருப்பத்தைத் தருகின்ற சூதாட்டம்; "இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூது" என்றார் திருவள்ளுவனாரும். 'வெம்மை'

என்ற சொல் விருப்பத்தையும் உணர்த்தும். கொடிய சூதென்று பொருள் கொள்ளுதல், இயைக்குச் சிறவாது. சூது-த்யூதமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. மகனது வெற்றியைப்பற்றித் தான்கொண்ட அளவிறந்த மனமகிழ்ச்சியால், அதனை இனித் தான் பெறும் வெற்றிக்கு உவமைகூறினன்.

படைகளைக்கொண்டு செய்யும் போரில் வெற்றிதோல்விகளால் இராச்சியத்தைப் பெறுதலும் இழத்தலும் நிகழ்தல்போல, காய்களைக்கொண்டு செய்யுஞ் சூதாட்டத்திலும் ஜயாபஜயங் காரணமாகப் பொருள்களைப் பெறுதலும் இழத்தலும் நேர்வதுபற்றி, சூது 'போர்' எனப்பட்டது; உருவகம். அன்றியும், சூதாட்டத்தில் ஒருவர் தமது காயைக்கொண்டு எதிரியின் காயைக் கொல், அடி, வெட்டு என்று கூறிக் களைவதனாலும், சூதாட்டம் போரெனத் தகும். முனிவனை 'எந்தை' என்று விளித்தது, சிறப்புப்பற்றி வந்த மரபு வழுவமைதி; எமது சுவாமி யென்றவாறும். (கககூ)

120, 121.—போர் வெற்றி பேடியினுடையதே யென்று கூறிக் கங்கபட்டன் பேடியைப்புகழ்ந்து பேசுதலைத் தெரிவிக்கும்.

இவ்விரண்டு செய்யுள்களும் - குளகம்; ஒருங்கு உரைக்கப்படுகின்றன.

(இ - ள்.) (120) என்று அவன் மொழிந்த போதில்-என்று அவ்விராடராசன் சொன்னவளவில்,—(121) அந்தணன் - சந்நியாசியாகிய கங்கபட்டன்,—(விராடனைநோக்கி),—(120) 'நிருபர் ஏறே - அரசசிரேஷ்டனே! வல் திறல் உரகக்கேது - மிக்கவலிமையையுடைய பாம்புக்கொடியனான துரியோதனன், எண் இல் வெம் சேனையோடு - கணக்கில்லாத கொடியசேனைகளுடனே, வலி அழிந்து உடைந்து போக - வலிமைகெட்டுத் தோற்றோடிப்போய் விடும்படி, வென்றவன் - (தானொருவனாக) சயித்தவன், பேடியே - (உத்தரனுக்குத் தேர்செலுத்திக்கொண்டுசென்ற) பேடிதான்; (அவனையன்றி), நின் சிறுவன் - உனது இளங்குமாரன், தன் மெய் நடுங்காமல் - (அச்சத்தால்) தனது உடம்பு நடுக்கமடையாமல், போரில் - யுத்தத்தில், நின்று - எதிர் நின்று, வெல்ல வல்லனோ - (துரியோதனாதியரைச்) சயிக்க வல்லமையுடையனோ? [அல்லனென்றபடி]; (அன்றியும்),---(121) பிருகந்நளை என்று ஓதும் பேடியை - பிருகந்நளையென்று (பெயர்) சொல்லப்படுகின்ற பேடிவடிவாயுள்ளவனை, நீ—, பேடி என்று கருதல் - (சாதாரணமான) பேடியென்று இழிவாக எண்ணாதே; (பின்னை யென்னவென்றால்),—அவனே - அவன் தான், முன்னம் - முன்பு, காண்டவம் எரித்த காளை - காண்டவவனத்தை (அக்கினிக்கு உணவாகக் கொடுத்து) எரிப்பித்த வீரனான அருச்சுனனது, ஒரு தனி தட பொன் தேர் - ஒப்பற்ற தனித்த [வேறுதுணையில்லாத] பெரிய பொன்மயமான தேரை, ஊர்ந்து - செலுத்திச்சென்று, உம்பருக்கு ஆக - (இந்திரன் முதலிய) தேவர்கட்கு உதவியாக, உம்பர் அரிகளை - அத்தேவர் கட்குப் பகைவர்களாகிய அசுரர்களை, அரிதின் - அருமையாக, வென்றான் - சயித்திட்டான்,' என்றனன் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

(120) பகைவரது வலிமையும் பரப்பும் தோன்ற 'எண்ணில் வெஞ் சேனையோடு வன்திறலுரகக்கேது' என்றும், உத்தரனது வலிமையின்மை

தோன்ற 'சிறுவன்'என்றுங் கூறினன். ஆகவே,மெய்ந்நடுங்குதலும் எதிர்நில் லாமையும் இயல்பாயின.'மெய்ந்நடுங்காமல்போரில்நின்றுவெல்ல வல்லனோ' என்றது - எதிர் நிற்கவும் வல்லனல்லன் வெல்லவும் வல்லனல்லன் என்ற படி. உருவத்தாற் பேடியே யன்றி ஆற்றலாற் பேடியன் றென்பது விளங்க, 'வென்றவன் பேடி' என ஆண்பாலாற் கூறினன்.'வென்றவன் பேடி' என்ற முடிபை, சொல்நிலைநோக்கிய முடிபன்றிப் பொருள்நிலைநோக்கிய முடிபென் னலாம். தருமபுத்திரன் உண்மையை உள்ளபடி உணர்த்தவேண்டுமென்று இவ்வாறு கூறினான். தமது அன்பர் காரணமின்றிச் செருக்குக்கொண்டால் அதனைத் தக்கவாறு கூறியொழித்தல் ஆன்றோர் கடமை; அரசர்செருக்கிய விடத்து அமைச்சர் செயற்பாலதும் அது.

(121) அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடனிடம் வந்தபோது "ஏய வெஞ்சிலைக்கையருச்சுனன் கோயிலிருப்பதோர் பேடி நான்" என்று சொன்னதைக் கங்கபட்டன் நேரிற் கேட்டும், விரதசாரணியென்னும் வண்ண மகளாகிய திரௌபதி அப்பேடியைக்குறித்து உத்தரனிடம் "விததரம்பெறு தேர் விடும விசயனுந் திகள்" என்று சொன்னதைக் கேள்வியுற்று முள்ளா னதலால், அவற்றிற்கேற்ப 'அவனே முன்னங் காண்டவமெரித்த காளை யொருதனித்தடம் பொற்றேரூர்ந்து' என்றான். சத்தியவிரதனும் அந்தண னுமாகிய தருமபுத்திரனது இவ்வார்த்தை - 'அவனே முன்னம் காண்டவ மெரித்தகாளை: (மற்றும்), ஒப்பற்ற தனித்த பொன்மயமான பெரிய (இந்தி ரனது)தேரி லேறிச்சென்று தேவர்கட்காகத் தேவசத்துருக்களாகிய (நிவாத கவச காலகேய ரென்னும்) அசுரர்களை அருமையாக வென்றவன்' என்ற உண்மைப்பொருளையு முடையதாதலும், 'பேடியைப் பேடியென்று கருதல்' என்றதிலும் - பேடியுருவங்கொண்டவனை இயல்பான பேடியென்று எண் ணுதே [அவன் அருச்சுனனுவன்] என்ற பொருள் தோன்றுதலும் காண்க. கருதல் - எதிர்மறை யொருமை யேவல். ஒரு தனி - தன்னந்தனி யென்ற வாறாம். 'உம்பர்' என்ற மேலிடத்தின்பெயர் - அங்கு உள்ள தேவர்க்கு இடவாகுபெயராம்.

காண்டவமெரிந்த கதை:—இந்திரப்பிரத்த நகரத்தைச் சார்ந்ததொரு பூஞ்சோலையிற் கிருஷ்ணனும் அருச்சுனனும் உல்லாசமாக வசித்திருக்கை யில் ஒருநாள் அக்கினிபகவான் அந்தணவடிவங்கொண்டு வந்து 'எனக்கு மிகப்பசிக்கின்றது; உணவிடுக' என்று வேண்ட, அவ்விருவரும் 'நீ வேண் டியபடி உணவிடுவோம்' என்று வாக்குதத்தஞ்செய்ய, உடனே தீக்கடவுள் நிஜரூபங்கொண்டு 'இந்திரனது காவற்காடாய் யாவர்க்கும் அழிக்கவொண் ணுதபடி நிலவுலகத்திலிருக்கின்ற காண்டவவனத்தை அதிலுள்ள சராசரங் களுடனே எனக்கு விருந்திடவேண்டும்' என்ன, கிருஷ்ண அருச்சுனர்கள் அங்கே புக்கு ஒதுங்கியிருக்கின்ற அசுரர் முதலிய துஷ்டர்களை யழித்தருள வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தால் 'நீ இதனைப் புசி' என்று இசைந்து அளிக்க, உடனே நெருப்புப் பற்றி யெரித்ததென்பதாம். அங்ஙனம் எரிக்கையில், இந்திரன் சினந்து பெய்வித்த பெருமழையைச் சரக்கூடுகட்டித் தடுத்தும்,

கோபித்துத் தேவர்கூட்டத்துடன் வந்து பொருத இந்திரனைப் புறங்கொடுத்தோடச்செய்தும், அவ்வனத்தினின்று தப்பியோடத்தொடங்கிய பிராணிகளை அம்பெய்து தழலில் விழுத்தியும் பலவாறு உதவி புரிந்ததனால், அருச்சுனன் 'காண்டவமெரித்த காளை' எனப்பட்டான். (கஉக)

122.—விராடன் அந்நிலை மறுத்துப்பேசுதல்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட விராடன் சகுனிபட்டனைநோக்கி),—பிரமமூர்த்தீ - தவவடிவமுடையவனே! என் புதல்வன் தானே - எனதுபுத்திரனே, ஒரு தனி - தன்னந்தனியே [ஒரு துணையுமில்லாமல்], ஓடி - விரைந்து சென்று, பொருது - போர்செய்து, கோடியின் கோடி ஆன குருக்கள் வெம் சேனை தன்னை-பலகோடிக்கணக்கான குருகுலத்தவரதுகொடியசேனையை, வென்று-சயித்து, நிரை யும் மீட்டு - மிகுதியான பசுக்கூட்டங்களையும் திருப்பிக்கொண்டு, மீண்டனன் - திரும்பிவந்தான், என்ன - என்று (யான்) சொல்லவும், நீ—, அ பேடியை - அந்தப் பேடியாகிய பிருகந்நளையை, விறல் கொண்டாடி பேசுதி - பெருமைபாராட்டிப் புகழ்ந்துபேசுகின்றாய்; (எ - று.)

ப்ரஹ்மமூர்த்தி - வடசொல்; ஈறுகேணடது, விளியுருபு. பிரமம் - ஞானமும், வேதமுமாம்; ஞானமே ஒருவடிவங் கொண்டாற்போன்றவ னென்க: அந்தணரை 'வேதமூர்த்தி' என்றல், வழக்கு. விவேகியாகிய நீ இங்ஙனங் கூறுதல் தகுமோ? என்பதாம். கோடியின் கோடி - கோடியாகிய கோடியெனப் பண்புத்தொகை; கோடியென்னும்எண்ணினாற் பெருக்கிய கோடியென்னும்எண் என்பது கருத்து. அது, பதுமமெனவும், கோடாகோடியெனவும், மகாகோடியெனவும்படும். தான் - தேற்றம்; ஏ - பிரிநிலை. ஒரு தனி - ஒருபொருட்பன்மொழி. (கஉஉ)

123.—இதுவும் அது.

(இ - ள்.) சுருதி வல்லாய் - வேதம்வல்லவனே! புல் நகை ஆன மாற்றம் புகன்றனர் எனினும் - மிகவும்பிழையான வார்த்தைகளை (அரசர்)சொல்லினராயினும், கேட்டு - (அவற்றைச் செவிகொடுத்துக்) கேட்டு, ஆங்கு - அப்பொழுது, இன்னவை நன்று நன்று என்று - 'இவ்வார்த்தைகள் மிகநன்றாயுள்ளன' என்று, இதம் பட - (அவ்வரசர்க்குப்) பிரியமாக, மொழிவது அல்லால் - (அரசரையடுத்துவாழ்பவர்) ஒட்டிப்பேசுவதல்லாமல், மன் அவை நாளும் இருந்து வழிபடும் மாந்தர் - ராஜசபையிலே நாள்தோறும் இருந்து (அரசர்க்குக்) கீழ்ப்படிந்துநடக்கின்ற மனிதர்கள், மன்னர் சொன்னவை மறுத்து மாறு சொல்வரோ - (இவ்வாறு) அரசர்சொன்னவற்றைத் தடுத்து எதிர் பேசுவர்களோ? [பேசார் என்றபடி]; (எ - று.)

எல்லாந்தெரிந்த உனக்கு அரசரைச்சார்ந்து நடக்கும் முறைமைதெரியாதோவென்றற்கு, கீழ் 'பிரமமூர்த்தீ' என்றும், இங்கு 'சுருதிவல்லாய்' என்றுங் கூறினன். இங்கு, வழிபடுதல் - அரசரது குறிப்பின் வழியிற் சேர்ந்து ஒழுகுதல். என்குறிப்பின் வழிநடப்பதற்குரிய நீ யான் சொன்னவற்றை வெட்டிப்பேசுதல் தகுதியன்றென்பதாம். புல், நகை - ஒருபொருட் பன்

மொழி. 'புகன்றனரெனினும்' என்ற உம்மை - அங்ஙனம் அவர்புகலாரென்பது படநின்றது. நன்றன்றென்றுசொல்வதாயினும் பின்பு சமயம்பார்த்துத் தக்கபடிசொல்லவேண்டுமேயன்றி அப்பொழுதே மறுத்துச்சொல்லலாகாதென்பான் ஆங்கு என்றான். இன்னவை நன்று - பன்மையில் ஒருமை வந்த வழுவமைதி: பன்மை யொருமைமயக்கம். 'நன்று நன்று' என்ற அடுக்கு, உவகை பற்றியது. 'நாளும்' என்பதில், உம்மை - தொறுப்பொருளது. மாந்தர் - பன்மைப் பெயர். ஸ்ருதி என்ற வடசொல்லுக்கு - (எழுதாக்கிளவியாய்க்குருசிஷ்யக்கிரமத்திலே கர்ணபரம்பரையாற்) கேட்கப்பட்டு வருவதென்றுபொருள்.

'இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமகனென்று, புகழினு மொக்கப் புகழ்ப— இகன் மன்னன், சீர்வழிப்பட்டதே மன்பதை மற்றென்செய்யும், நீர்வழிப் பட்ட புணை'' என்ற நீதிநெறிவிளக்கம், இங்கு நோக்கத்தக்கது. (௧௨௩)

124.—மீண்டும் கங்கபட்டன் மறுத்துப்பேசுதல்.

(இ - ள்.) என்னவும் - என்று (விராடன் சினந்து) சொல்லவும்,—இருடி - முனிவனாகிய கங்கபட்டன்,—இடம் கொடாமல் - (அவன்கொள்கைக்குச்) சிறிதும் இணங்காமல் [தாழாமல்]—எதிர் உற - (அவன்வார்த்தைக்கு) மாறாக, மீண்டும் - மறுபடியும்,—'மன்னவ - அரசனே! கன்னன் - கர்ணனும், வில் துரோணன் - வில்லாசிரியனாகிய துரோணனும், மைந்தன் - அவன் மகனான அசுவத்தாமனும், காங்கெயன் - கங்காதேவியின் குமாரனான பீஷ்மனும், முதலினோரை - முதலிய வீரர்களை, நின் சேய் - உனது மகன் [உத்தரன்], வெல்ல வல்லனோ - சயிக்கமாட்டுவனோ? வந்து சொன்னால் - (அக்குமரனே) வந்து கூறினால், பின்னை - பின்பு, நீ—, பீடு உடை பேடி தன்னை - பெருமையையுடைய அப்பேடியை, தெளிதி - (போர்வென்றவனென்று) ஐயமறத்தெரிந்து கொள்வாய்', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

பீடுடைப் பேடிதன்னைத் தெளிதி - பேடியின் பெருமையை யறிவாயென்றபடி. ருஷி, காங்கேயன் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. காங்கேயன் - கங்கையின் புத்திரன்: தத்திதாந்தநாமம். 'காங்கெயன் முதலினோர்' என்று பெரியோனான பீஷ்மனைத் தலைமையாக வெடுத்துக்கூறிக் குருகுலத்தவரனைவரையுங் குறித்தனன். (௧௨௪)

125.—விராடன் மிகக் கோபித்துக் கங்கபட்டனைக் கவறுகொண்டு அடித்தல்.

(இ - ள்.) மன்னன் - (அதுகேட்ட) விராடராசன்,—(கங்கபட்டனை நோக்கி), 'இன்று - இன்றைத்தினத்தில், என் குமரன் - எனது மகன், கொடு வில் ஆண்மையினால் - கொடிய விற்போர்த்தொழிலில் தனக்கு உள்ள திறமையினால், வென்றிடவும் - (பகைவரைச்) சயித்திருக்கவும், நீ—, சற்றும் நடு இலாதவரின் - சிறிதும் நடுவுநிலைமை யில்லாதவர்போல [பக்ஷபாதமுடையவர்போல], பல் கால் - பலமுறை, நவில்வது - (அதனை - இல்லையென்று மறுத்து என்மகனையிகழ்ந்து பேடியைப்புகழ்ந்து) பேசுவது, என் கொல் - என்னோ?' என்னா - என்று சொல்லி, கடு இல் ஆடு அரவின் பொங்கி - விஷத்திற்குஇருப்பிடமான படமெடுத்தாடுகின்றதொரு பாம்புபோலச் சீறி, வடு

இலா முனியை-குற்றமில்லாத அம்முனிவனை, வடு படும் ஆறு-தழும்பு படும்படி, கவற்றினால் எறிந்து - சூதாடுகருவியினால் வீசியடித்து, நக்கான் - சிரித்தான்; (எ - று.)—மன் ஓ - ஈற்றசை.

விராடன் சீறுதற்கு, நஞ்சுள்ளபாம்பு படமெடுத்துச்சீறினாற்போலுமென்ன உவமை கூறியவாறும். நடுவு நிலைமையாவது - பகைவர் அயலார் நண்பர் என்னும் மூன்று வகையாரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்பநிற்கின்ற பக்ஷபாதமில்லாத நிலைமை. இத்தகைமையில்லாதவரியல்பு, ஒரு தலையாப்பேசுதல். கடுவில் ஆடு அரவின்-விஷத்தினாற் படமெடுத்தாடும் பாம்புபோல வென்றுமாம். கடு இல் - விஷமில்லாத என்று உரைப்பாருமுளர். சிரித்தது, வெகுளியினால். 'வடுவிலாமுனியை வடுப்படுமாறுஎறிந்து' என்றவிடத்து, விரோதாலங்காரங் காண்க: வடு - குற்றமும், தழும்பும். கொடுமை - வளைவுமாம். (கஉரு)

126.—கங்கபட்டனது நெற்றியி லிரத்தம் பொசிதலை விரதசாரணி பார்த்தல்.

(இ - ள்.) எற்றிய கவறு - (விராடன்) வீசியெறிந்த அச்சூதாடுகருவியானது, சென்று - போய், எதிர் உற இருந்த கங்கன் நெற்றியில் - எதிரில்வீற்றிருந்த கங்கபட்டனது நெற்றியில், வாசம் நிறைந்த குங்குமத்தின் சேற்றால் பற்றிய திலகம் போல - வாசனையை மிகுதியாக வீசுகின்ற குங்குமப்பூவின் குழம்பினா லிட்ட திலகம்போல (இரத்தம் பொசியும்படி), நெற்றி படுதலும் - தாக்கிப் பட்டவளவில்,—பாங்கர் நின்ற - பக்கத்தில்நின்ற, வற்றிய ஓடை அன்ன வனப்பினாள் - நீர்வறண்ட ஓடைபோன்ற [அலங்காரமில்லாத]அழகுள்ள வண்ணமகளாகிய திரௌபதி, மருண்டு கண்டாள்-(அதனை) வெருண்டு பார்த்தாள்; (எ - று.)

மருண்டுகாணுதல், முனி வடிவமாயுள்ள தன்கணவனை அரசன் புண்படுத்தியதனா லாகிய கவலையால். ஆபரணமணிதல் முதலியவற்றா லுண்டாகுஞ் செயற்கையழ கில்லாமையும், தன்கணவர் உருக்கரந்து அடிமைபூண்டிருத்தலா லாகிய வருத்தத்தாற் பொலிவிழந்திருத்தலும், அரசியுருவத்தையொழித்துப் பணிசெய்பவள்வடிவத்தைக்கொண்டிருத்தலும்பற்றி, 'வற்றியவோடையன்ன' என்றும், இயற்கையழகுடைமைபற்றி 'வனப்பினாள்' என்றுங் கூறினார். எற்றி என்ற சொல் இரண்டனுள், முன்னது-இறந்தகால வினையெச்சம்; நெற்று-பகுதி: பின்னது - பெயர்ச்சொல். பாங்கர் = பாங்கு; மென்றொடர்க்குற்றியலுகரத்துக்கு ஆர் - போலி. குங்குமம், திலகம் - வடசொற்கள். திலகம் - நெற்றிப் பொட்டு. மருண்டு கண்டாள் - கண்டு மருண்டாள் என்று விகுதிபிரித்துக் கூட்டலுமாம். மருண்டு கண்டதற்குக் காரணம், மேலே விளங்கும். ஓடை-நீரோடுவதெனக் காரணக்குறி. (கஉசு)

127.—அவள் அவ்விரத்தத்தைத் துடைத்தல்.

(இ - ள்.) 'பார்த்திவன் - (விராட)ராஜனது, பல்கிய கிளையும் - மிகுதியான பந்துவர்க்கமும், தேசும் - ஒளியும், வாழ்வும் - வாழ்க்கையும், தாங்கள்

அல்கிய நகரும் - தாங்கள் (அஜ்ஞாதவாசமாகத்) தங்கியிருந்த அவ்விராட நகரமும், இன்றே அழியும் - (இக்கங்கபட்டனது இரத்தம் கீழே சிந்தினால்) இன்றைக்கே அழிந்துபோய்விடும்,' என்று - என்றுஎண்ணி அதனால், அஞ்சியே கொல் - அச்சங்கொண்டதனாலேயோ? (அன்றி), நல்கிய நேயமே கொல்- (தன்கணவனாகிய அத்தருமபுத்திரனிடத்துத்தான்) வைத்துள்ள அன்பினாலேயோ? வண்ணம் மாது - வண்ணமகளாகிய திரௌபதி, நயனம் நீர் மல்க மல்க - (தன்) கண்களினின்று நீர் மிகுதியாய்ப்பெருகப்பெருக, மல்கிய குருதி தன்னை மாற்றினள் - (கங்கபட்டனதுநெற்றியினின்று) மிகுதியாய் வெளிப்பட்ட இரத்தத்தை (க் கீழேசிந்தவொட்டாமல்) துடைத்துப் போக்கினாள்.

நிரபராதியும் சாந்தமூர்த்தியும் நற்குண நற்செயல்களிற் சிறந்தவனும் முனிவடிவமாயுள்ளவனு மான தருமபுத்திரனை விராடன் சினந்து ஊறுபடுத்தியதனால் அவனது நெற்றியினின்று பெருகும் இரத்தம் கீழே சிந்துமாயின் அத்தீவினைப்பயனால் விராடனும் அவனதுநாடும் சுற்றத்தோடு அழிதல் கூடுமென்பதையும், தனதுமூத்ததமையனான தருமபுத்திரனை எவரேனும் புண்படுத்திக்குருதிசிந்துவித்தால் அவரை வேரோடழித்துவிடுவதென்று அருச்சுனன் விரதங்கொண்டுள்ளவனாதலால் அவனால் விராடனுக்குப் பேரழிவு நேர்தல் கூடுமென்பதையும் எண்ணித் திரௌபதி அஞ்சியதனாலும், தன்பிராணநாயகனாகிய அத்தருமபுத்திரனிடத்து அவள் தான்கொண்டுள்ள அன்பினாலும், அருகிலிருந்து கண்ணுற்ற பணிப்பெண்ணாகிய அவள் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் விரைந்தோடிவந்து தருமனது நெற்றியினிரத்தத்தைக் கீழே சிந்தாதபடி தனது ஆடையினால் துடைத்தன ளென்ற கருத்தை இங்ஙனம் விகற்பவகையாற் கூறினார். (அருச்சுனன் இவ்வகை விரதமுடையனாதல்பற்றி அவனுக்கு ஜிஷ்ணுவென்று ஒருபெயர் வழங்கிய தென்பதை, "மட்டிலாவலி பெற்றுள்ளவானவர் முதலோரேனு, மிட்டமற்று திட்டிரப்பேரிறைவனையவமானித்தால், தொட்டவான் கணையாற்சென்னி துணிப்பதென்றிருக்குஞ் சொல்லாற், சிட்டுணுவென்று நாமஞ்செய்தனர் தெளிந்தமேலார்" என்ற நல்லாப்பிள்ளை பாரதத்தாலும் அறிக: மேல் வெளிப்பாட்டுச் சருக்கத்தில் "தன்னை நிகர்கிற்பவரிலாததனுவல்லோன், என்னை திருநெற்றியி லிருத்தவடு வென்றான், மின்னையும்வெறுத்தொளிரு மேதகுநிறத்தாள், பின்னையவனுக்கு நிகழ்பெற்றியுரைசெய்தாள்," "உரைத்தபொழுதிப் பொழுதிவ்வூரெரிகொளுத்தித், தரைத்தலைவனைத் தலைதடிந்திடுவலென்னா, விரைத்தடவரைப் புயன்வெகுண்டுவிலெடுத்தான், இரைத்துவரு கான்மகனு மெரிவிழிசிவந்தான்," "அனலுமுதுகானகமகன்று நெடுநாள்நம், நினைவுவழுவாமலிவணீழலிலிருந்தோஞ், சினமிகுதலிற்றவறுசெய்தன னெனப்போய், முனிதல் பழுதாகுமென முன்னவன்மொழிந்தான்" என வருஞ் செய்யுள்களிற் கூறும் விஷயமும் நோக்கத்தக்கது.)

கிளை-மரத்தைக் கிளைபோல ஒருவனைத் தழுவிநிற்கும் உறவினத்துக்கு உவமவாகுபெயர். தேசு - தேஜஸ் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. அரசனுக்கு ஒளி—"உறங்குமாயினு மன்னவன் றன்னொளி, கறங்குதெண்டிரைவையகம்

சாக்குமால்" என்றபடி உறங்காநிற்கவும் தான் உலகங்காக்கின்ற அவனது தெய்வத்தன்மையும், தான் உயிர் வாழுங்காலத்து மிக்குத்தோன்றுதலுடைமையும், புகழுமாம். பார்த்திவன் என்ற வடசொல், பிருதிவியை யாளுபவனென்று பொருள்படும்; பிருதிவி - பூமி. நயநம் - வடசொல். மல்க மல்க - அடுக்கு, இடைவிடாமை குறிப்பது. வண்ணம் மாது - (விராடன்மனைவியாகிய சுதேட்டிணைக்கு) அலங்காரஞ்செய்யும் பெண். (கஉஎ)

128.—விராடன் கழிவிரக்கங்கொள்ளுதல்.

(இ - ள்.) அந்த வண்ணம் - அவ்வாறு, வண்ணம் காரிகை - வண்ணமகள், கண்ணின் நீர் மல்க - (தன்) கண்களினின்று நீர்பெருக, கலையால் - (தனது) ஆடையினால், மா முனிவன் சோரி - சிறந்தஅந்தக்கங்கமுனிவனுடைய இரத்தத்தை, மாற்றிய காலை - துடைத்த பொழுது, அண்ணலும் - பெருமையிற்சிறந்தவனான விராடராஜனும், ஐயுற்று - சந்தேகமடைந்து, எண்ணமும் செயலும் வேறு ஆய் - நினைப்பும் தொழிலும் வேறுபட்டு, 'என் செய்தோம் என் செய்தோம் - (ஆலோசனையில்லாமல்) என்ன தவறானகாரியஞ் செய்துவிட்டோம்! என்ன தவறானகாரியஞ்செய்துவிட்டோம்!!' என்று-என்று பலதரம் எண்ணி, தன்னை நொந்து - தன்னைத்தானே வெறுத்துக்கொண்டு, ஆங்கு-அப்பொழுது, அருஞ் சினம் பாவம் என்றான் - 'அடக்குதற்கு அரிய கோபம் கெட்டது' என்று பசசாத்தாபப்பட்டான்; (எ - று.)

கலை - சேலை; இங்கு, முன் தானை. முனிவனது நெற்றியிற் பொசியும் இரத்தத்தை வண்ணமகள் துகிலால் துடைத்ததென்னவென்று விராடன் சங்கைகொண்டனன். 'எண்ணமுஞ் செயலும் வேறாய்' என்றது, இவ்வளவு காலமாய்க் கங்கபட்டனிடத்து வைத்திருந்த அன்போடுகூடிய மதிப்பாகிய நினைப்பும் இப்பொழுது கவற்றினாலெறிந்தகடுந்தொழிலும் ஒன்றோடொன்று ஒற்றுமையுடைய தன்றாகி யென்றபடி. 'என்செய்தோம்' என்ற அடுக்கு - இரக்கம்பற்றியது. பாவம் - பாபமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். பாவி யென்றும்பாடமுண்டு: 'அருஞ்சினம் பாவி' என்றதை "அழுக்காறெனவொருபாவி" என்றாற்போலக் கொள்க. பண்பிற்குப பண்பி யில்லையாயினும் தன்னையுடையவனை இம்மைமறுமை யிரண்டிலுங் கெடுக்கின்ற கொடுமை பற்றி, சினத்தை 'பாவி' என்றனரென்க; கொடியவனை 'பாவி' என்னும் வழக்கு இருத்தலால். (கஉஅ)

129.—மாலைப்பொழுதில் உத்தரன் நகர்க்கு மீளுதல்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது, ஆதபன் - சூரியன், அத்தம் குன்றுக்கு அணியன் ஆக - அஸ்தமநகிரிக்குச் சமீபத்திற் சென்றவனாக [சாயங்கால மாகுஞ் சமயத்தில்],—வேந்தன் புதல்வன் - விராடராசனுடைய குமாரன் [உத்தரன்],—சேய் இடை எதிர் கொள் கொற்றம் சேனை மன்னவர்கள் சூழ - வெகுதூரம்வந்து தன்னை யெதிர்கொண்டு அழைத்துச்செல்லுகின்ற வெற்றியையுடைய சேனைத்தலைவர்கள் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவர,—வீயிடை வரி வண்டு ஆர்க்கும் - மலர்களில் உடற்கோடுகளையுடைய வண்டுகள் மொய்த்து ஆரவாரிக்கப்பெற்ற, வியல் பெருங் காவு - அகன்ற பெரிய சோலையி

னின்று, நீங்கி போய் - புறப்பட்டுச் சென்று, இடை நெருங்கி - நடுவிடத்தைக் கடந்து நெருங்கி, அ புரத்தை சேர்ந்தான் - அந்தப்பட்டணத்தையடைந்தான்; (எ - று.)

அ + இடை = ஆயிடை: செய்யுளிற் சுட்டுநீண்டவிடத்து உயிர்வர யகரந் தோன்றிற்று. அஸ்தம், ஆதபன் - வடசொற்கள். அத்தக்குன்று, மேற்றிசையில் மேல்கடலைச் சாரவுள்ள தெனப்படும். அத்தக்குன்று - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆதபன் - எங்கும் நன்றாய்த் தபிப்பவன். தென்புறத்துப் பகை வென்று நிரைமீட்டுவந்தசேனை யென்பது பற்றி, 'கொற்றச் சேனை' என்றார். வரி - இசைப்பாட்டுமாம். வியல் - உரிச்சொல்; வியல் + பெரு = வியன்பெரு; சிறுபான்மை லகரம் வலிவர னகரமாயிற்று: "குறில் செறியா ல ள" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'பிற' என்ற மிகையைக் காண்க. அப்புரம் - விராடபுரம். (௧௨௯)

130.—உத்தரன் வீதியில் உலாப்போதல்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனஞ்சேர்ந்த உத்தரன்),—வெம் படைகள் - கொடிய ஆயுதங்கள், பரந்து மின்ன - பரவிப் பிரகாசிக்கவும், பல் இயம் - பலவகைவாத்தியங்களும், பணிலம் - வெற்றிச சங்கத்தோடு, ஆர்ப்ப-ஆரவாரிக்கவும்,—சுரந்து மும் மதமும் பாயும் - ஊற்றெடுத்து [இடைவிடாமல்] மூன்றுவகை மதங்களும் பெருகப்பெற்ற, துதிக்கை வாரணங்கள் - துதிக்கையையுடைய யானைகள், சூழ - (தன்னைச்) சூழ்ந்துவரவும்,—புரந்தரன் நகரில் - தேவேந்திரனது பட்டணத்தில், காளம் புயல் வரும் ஆறு போல - கறுத்தமேகம் வருவதுபோல, உரம் தரு பேடி தன் தேர் ஊர - தனக்குவெற்றியைக்கொடுத்த பேடியாகிய பிருகந்நளை தனதுதேரைச் செலுத்த, வீதி உற்றான் - அந்நகரத்து வீதிகளின் வழியே சென்றான்; (எ - று.)

செல்வ வளசசிறப்புப்பற்றி, விராடபுரத்துக்குத் தேவேந்திரனது அமராவதிநகரம் உவமை. இனிமையையும் மகிழ்ச்சியையும் விளைத்தலில், உத்தரன் வருதல் நீர் கொண்டகாளமேகம் வருதல் போலு மென்க. காளமேகத்தை உவமைகூறியதற்கு ஏற்ப, படைகளாகிய மின்னலும் வாத்தியமுழக்கமாகிய இடியும் யானைமதமாகிய மழையும் கூறினா ரென்னலாம். உம்மை - முற்றுப்பொருளது. பரந்துமின்னுதல் - நெடுந்தூரமளவும் பிரகாசித்தல். அருச்சுனன் தான் வென்ற ஆண்மையை உத்தரனதாக அனைவரும் கருதும்படி தூது போக்கியமைபற்றி, 'உரந்தருபேடி' என்றார். காளப்புயல் என்பதை உவமையாகுபெயராக்கொண்டு, காளமேகம்போன்ற திருமாலினவதாரமாகிய உபேந்திரமூர்த்திப் பகைவென்றுவந்தாற்போல என்று பொருளுரைத்தலுமொன்று; விராடனதுமகனாகிய உத்தரன் வெற்றியோடு விராடபுரத்து வீதியில் வருதற்கு, இந்திரனது தம்பியாகிய உபேந்திரன் பகைவென்று இந்திரநகரத்துவீதியில் வருதல்ஒப்புமையென்க. புரந்தரன் - பகைவரது நகரங்களை அல்லது உடம்புகளை அழிப்பவன்; வடசொல்: புரம் - ஊரும், உடலும். (௧௩௦)

131.—விராடன் எதிர்கொண்டு உத்தரனைத் தழுவுதல்.

(இ - ள்.) வென்று மீள் குமரன் தன்னை - பகைவென்று மீண்டுவருகின்ற இளமகனாகிய உத்தரனை, வீதிகள் தோறும் (அவன் செல்லுகின்ற விராடபுரத்து) வீதிகளிலெல்லாம், மாதர்- (அந்நகரத்து மாளிகைகளிலுள்ள) மகளிர்கள், அன்று - அப்பொழுது, எதிர்கொண்டு - எதிர்கொண்டு சென்று, நல் நீராசனம் எடுத்து வாழ்த்த - நல்ல மங்களவாலத்தி யெடுத்துச் சுழற்றி வாழ்த்தாநிற்க,—அவன் பிதாவும் - அவனது தந்தையாகிய விராடனும்,—குன்று எறிந்தவனை-கிரௌஞ்சகிரியை (வேல்கொண்டு) பிளந்திட்ட (தனது இளையகுமாரனான) சுப்பிரமணியனை, கண்ட - பார்த்த, குன்றம் வில்லியை போல் - மகாமேருகிரியை வில்லாகக்கொண்டவனாகிய சிவபிரானைப்போல, முந்த தேர்மேல் சென்று - விரைவாகத் தேரின்மீது (ஏறி எதிர்கொண்டு) சென்று, சிக்கென தழீஇக்கொண்டான் - (அவ்வுத்தரனை) இறுகத்தழுவிக் கொண்டான்; (எ - று.)

உத்தரனது தந்தையாகிய விராடனுக்கு முருகக்கடவுளின் தந்தையாகிய சிவபிரானும், வெற்றிபெற்று மீண்ட இளையகுமாரனான உத்தரனுக்கு அங்ஙனமாகிய முருகக்கடவுளும் ஒப்புமை யெனக் காண்க. எதிர்கொண்டு, நீராசனமெடுத்து வாழ்த்த, தழீஇக்கொண்டான் என்பவற்றிற்கெல்லாம் 'குமரன் தன்னை' என்றது - செயப்படுபொருள். நீராஜநம்-வடசொல்; இது, திருஷ்டி தோஷங்கழிதற்பொருட்டுச் சுழற்றுவது: சுண்ணாம்புகலந்த மஞ்சள் நீரை ஒரு தட்டிற்கொண்டு அதன் நடுவிற் கர்ப்பூரமேற்றிவைத்து அதனை எடுத்து மங்களகரமான மாதர்கள் விசேஷகாலங்களில் ஒருவர்க்குச் சுழற்றுதல் மரபு. வில்லி என்றதில், இ - ஆண்பாற் பெயர்விகுதி. குன்று என்ற பொதுப் பெயர், சந்தர்ப்பத்தினால் கிரௌஞ்சமும் மேருவுமாகிய சிறப்புப்பொருளைக் குறித்தது.

குன்றெறிந்த கதை:—சூரபதுமன் முதலிய கொடிய அசுரர்களை அழித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த தேவர்களது வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிய சிவபிரானால் உண்டாக்கப்பட்ட இளையகுமாரனான முருகக்கடவுள் அவ்வசுரர்களையழித்தற்பொருட்டுப் படையெடுத்துத் தேவர்களுடனே சூரபதுமனது மகேந்திர நகரத்தை நோக்கிச் செல்லும் வழியிடையே வானுறவோங்கிய கிரௌஞ்சகிரியைக் கண்டு தேவர்கள் திகைத்திடுதலும், நாரதமுனிவன் கூறியதனால் அம்மலையில் ஒருசார் மாயமாபுரியிலே சூரபதுமனதுதம்பியான தாரகன் பல அசுரசேனையுடனே யிருத்தலையறிந்து, முருகக்கடவுள் தனக்குத் தம்பிமுறையாகின்ற வீரவாகுவைச் சேனையோடு போர்க்கு அனுப்ப, தாரகாசுரனும் சேனையுடன்வந்து போர்செய்கையில், அசுரர்கள் அழிந்திட, யானைமுகமுள்ள அத்தாரகாசுரன் கடும்போர்புரிந்து சுப்பிரமணிய பரிவாரமான பூதகணங்களை யழித்து முடிவில் முன் நிற்கமாட்டாமல் அம்மலையில் ஒரு குகையிலே ஒளித்தனனாக, தொடர்ந்துசென்ற வீரவாகு முதலியோர் பலர் அக்குகையினுள்ளே அம்மலையின் மாயையால் மயங்கிக்கிடக்க, தாரகன் போர்க்களம்புகுந்து பூதகணங்களை வருத்தித் துரத்த, இச்செய்திகளை நாரத

முனிவன் சொல்லக்கேட்டு முருகவேள் சேனையுடன்சென்று போர்செய்து அவ்வசுரனது துதிக்கையையுந் தந்தங்களையுந் துணித்து அவனதுசேனைகளை யழிக்கையில், அவன் அக்கிரௌஞ்சமலையுடன் கூடிப் பலமாயைகள்புரிய, ஆறுமுகமூர்த்தி வேலாயுதத்தையெறிந்து அம்மலையையும் அவ்வசுரனையும் அழித்து, மயங்கிக்கிடந்த தனது வீரர்களையெல்லாம் தனது திவ்விய சக்தியால் எழுப்பி யழைத்துக்கொண்டு அப்பாற்சென்றன னென்பதாம். அன்றியும், சிவபிரான் பரசுராமனுக்கும் சுப்பிரமணியனுக்கும் ஒருங்கு படைக்கல வித்தை பயிற்றுவித்தபின்பு அவர்கள் திறத்தைப் பரீக்ஷிக்கையில், பரசுராமன் அம்பெய்து கிரௌஞ்சகிரியைத் துளைக்க, குமாரமூர்த்தி தனது வேற்படையை அக்கிரியின்மீது எறிந்து அதனைப்பிளந்து தனது வேலின் திறத்தைக் காட்டின னென்ற வரலாறும் உண்டு.

சிவபிரான் மகாமேருமலையை வில்லாகக்கொண்டது, திரிபுரசங்கார காலத்தில்; அவ்வரலாறு வருமாறு:—தாரகாசுரனது புத்திரர்களாகிய வித்யுந்மாலி தாரகாட்சன் கமலாட்சன் என்னும் மூவரும் மிக்கதவஞ்செய்து மய னென்பவனால் சுவர்க்க மத்திய பாதாள மென்ற மூன்றிடங்களிலும் முறையே பசும்பொன் வெண்பொன் கரும்பொன்களால் அரண்வகுக்கப்பட்டு ஆகாய மார்க்கத்திற் சஞ்சரிக்குந்தன்மையுடைய மூன்றுபட்டணங்களைப் பெற்று, மற்றும் பல அசுரர்களோடு அந்நகரங்களுடனே தாம்நினைத்த விடங்களிற் பறந்துசென்று பல இடங்களையும் பாழாக்கிவருகையில், அத்துன்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவர் முனிவர் முதலியோரது வேண்டுகோளினால், சிவ பெருமான், பூமியைத் தேராகவும், சந்திரசூரியரைத் தேர்ச்சக்கரங்களாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், பிரமனைச்சாரதியாகவும், மகா மேருவை வில்லாகவும், ஆதிசேஷனை நாணாகவும், விஷ்ணுவை வாயுவாகிய சிறகமைந்த அக்கினியை முனையாகவுடைய அம்பாகவும், மற்றைத்தேவர் களைப் பிறபோர்க்கருவிகளாகவும் அமைத்துக் கொண்டு யுத்தசன்னத்தனாய்ச் சென்று போர்செய்ய யத்தனித்துப் புன்சிரிப்புச்செய்து திருமாலாகிய அம்பையெய்து அவ்வசுரரனைவரையும் பட்டணங்களோடு எரித்தருளின னென்பதாம். 'குன்றவில்லி' என்ற பெயரினால், கல்லை வில்லாகவளைத்து அதுகொண்டு தொழில் செய்ய வல்லவ னெனச் சிவபிரானது மிக்கதிறமை விளங்கும். (௩௩௧)

132.—அரண்மனையிற் புகுந்த உத்தரன் தங்கபட்டனது நெற்றியில் வடுவைக்காணுதல்.

(இ - ள்.) (உத்தரகுமாரன்),—தழுவிய அரசன் தாளில் - (தன்னை) அணைத்துக்கொண்ட விராடராசனது பாதங்களில், தலை உற - தனது தலை படும்படி, வீழ்ந்து - விழுந்து (ஸாஷ்டாங்கமாக) வணங்கி,—வேந்தர் குழு இடை கொண்டு போக - அரசர் கூட்டம் (சுற்றிலுஞ்சூழ்ந்து (இடையிலே (தன்னை) அழைத்துக்கொண்டுபோக, கோயிலில் புகுந்த பின்னர் - அரண் மனையிற் சேர்ந்தபின்பு,—பழுது அறு வாய்மை - குற்றமற்ற உண்மைமொழி

களையுடைய, வேத பண்டிதன் - வேதம்வல்லவனாகிய கங்கபட்டனது பாதம் - சீர்பாதங்களை, போற்றி-வணங்கி,—செழு மலர் வதனம் நோக்கி - செழுமையான செந்தாமரைமலர்போன்ற (அவனது) திருமுகத்தைப் பார்த்து, திரு நுதல் வடுவும் கண்டான் - (அம்முகத்திலே) அழகிய நெற்றியில் ஊறுபட்டிருத்தலையும் பார்த்தான்; (எ - று.)

கோயில்—கோ+இல்: அரசனது மாளிகை; அல்லது, தலைமையான மாளிகை: 'கோவில்' என வகரவுடம்படுமெய்பெற்று வரற்பாலது 'கோயில்' என யகரம் பெற்றது, இலக்கணப்போலி. தருமபுத்திரன் சத்தியவிரதனாதலால், அவனுக்கு 'பழுதறுவாய்மை' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. அந்தணவடிவங்கொண்டவனாதலால், தருமன் 'வேதபண்டிதன்' எனப்பட்டான். "பூவிற்குத் தாமரையே" என்றபடி எல்லாமலர்களினும் தாமரைமலர் மிகச்சிறத்தல்பற்றி, 'செழுமலர்' எனப்பட்டது. ஊறுபட்டிருக்கையிலும் முகச்சுளிப்புறுத பொறையுடைமை, 'செழுமலர்வதனம்' என்றதனால் விளங்கும். வீழ்ந்து புகுந்து பின்னர் என இயையும். வடுவும் என்ற உம்மை- இறந்தது தழுவிய எச்சம். (௧௩௨.)

133.—நிகழ்ந்த செய்தியை யறிந்து உத்தரன் உளம்வருந்துதல்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அதுகண்ட உத்தரன்), 'திகழ்ந்த நின் நுதலின் - விளங்குகின்ற உனது நெற்றியிலே, ஊறு செய்தவர்-வடுப்படுத்தியவர், யார்கொல் - யாரோ?' என்னா - என்று (அக்கங்கபட்டனை) வினாவியவளவில்,—நிகழ்ந்தமை - நடந்தசெய்தியை, தந்தை - தந்தையான விராடன், கூற - சொல்ல,—(கேட்டறிந்த உத்தரன்), நெஞ்சினால் - (தன்) மனத்தினால், தந்தை தன்னை - தன்பிதாவான அவ்விராடனை, இகழ்ந்தமை - வெறுத்ததை, நுவலும் போதைக்கு - சொல்லுமளவுக்கு, எல்லை இன்று - ஒருவரையறையில்லை; (அங்ஙனம் மிகவெறுத்தபின்பு உத்தரன்), 'இவனை போல - இம்முனிவனைப்போல, அமைவின் மிக்கோர் - பெறுமையிற் சிறந்தவர், அகழ்ந்த நீர் ஆடை ஞாலத்து - (சகரசக்கரவர்த்திகுமாரர்களால்) தோண்டப்பட்ட கடலை ஆடையாகவுடைய [கடல்சூழ்ந்த] இந்நிலவுலகத்தில், ஆர் கொலோ-வேறு யாருளரோ? [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

உறுவது ஊறு எனக் காரணக்குறி. போதைக்கு, ஐ - சாரியை. நீர் - கடலுக்கு, இலக்கணை. அமைவாவது - காரணம்பற்றியாவது, பேதைமையாலாவது ஒருவன் தமக்குக் குற்றஞ்செய்தவிடத்துத் தாமும் அவனுக்கு அதனைச்செய்யாது பொறுத்தல். மிகுதியாக இகழ்ந்தது - அம்முனிவனைத் தருமபுத்திரனென்று தானறிந்ததனாலும், "வென்றவன் பேடியே" என்று அவன் கூறியது உண்மையேயாக அதுபற்றி விராடன் அவனைச்சினந்து கவறுகொண்டெறிந்தது பெருந்தீங்காதலாலு மென்க. ஐம்பெருங்குரவரிலொருவனாகிய தந்தையைச் சொற்செயல்களால் வெறுத்தல் கூடாமையாலும், மனம் பொறாமையாலும், நெஞ்சினா லிகழ்ந்தான். பூமியைச்சூழ்ந்த கடலை, பூமியாகியபெண் உடுக்கும் ஆடை யென்றல், மரபு. (௧௩௩.)

134.—உத்தரன் தந்தையும் தானுமாய்த் தருமனை வணங்கிச் சினந்தீர்த்தல்.

(இ - ள்.) 'சிறியவர் செய்த தீமை - சிறியோர்செய்ததீங்கை, செறுப்பது - வெறுத்துக் கோபிப்பது, பெருமை அன்று - பெருந்தன்மையன்று; பொறுப்பதே - (அதனைப்)பொறுத்துக்கொள்வதே, பெருமை - பெருந்தன்மையாம்,' என்று - என்றுசொல்லி, வெறுப்பது விளைத்த தாதை வீழ்ந்தபின் தானும் வீழ்ந்து பூசுரன் பாதம் போற்றி - வெறுக்கத்தக்க [தீய] காரியத்தைச் செய்த தந்தையான விராடன் (கங்கபட்டனது பாதங்களில்) விழுந்து நமஸ்கரித்தபின்பு (மைந்தனாகிய) தானும் அந்தணனாகிய அக்கங்கபட்டனது பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி,—மறுப்பது புரியா ஞானி - (சரணமடைந்த வரது வேண்டுகோளைத்) தடுத்தல் செய்யாத தத்துவஞானமுடையவனான அம்முனிவனது, மனம் துனி-மனத்திலடங்கிய சிறுகோபத்தையும், அகற்றினான் - போக்கினான்; (எ - று.)

"சிறியோர்செய்த சிறுபிழையெல்லாம், பெரியோராயிற் பொறுப்பது கடனே" என்றார் பிறரும். சிறியவர் - அறிவாலும் ஒழுக்கத்தாலும் பிராயத்தாலும் சிறியவர். பூஸுரன் என்ற வடசொல்லுக்கு - (பிரமதேஜஸினால்) பூமியில் தேவன்போலவிளங்குபவ னென்பது பொருள். பிறர்வேண்டுகோளுக்கு இசையாமல் மறுதலிக்குங் குணம் இயல்பிலேயே யில்லாதவனென்பார், 'மறுப்பது புரியாஞானி' என்றார்; இத்தொடர்க்கு - எவராலும் தடுக்கவொண்ணாத கல்வியறிவுடையவனென்ற பொருளும் அமையும். சிறியவர்செய்ததீமை - இடைநிலைத்தீவகம். (௧௩௪)

135.—உத்தரகுமாரனைக்கண்டு சுதேட்டிணை மகிழ்தல்.

(இ - ள்.) ஆன்று அமைந்து அடங்கு கேள்வி - மிக நிறைந்து அடங்கியிருக்கின்ற நூற்கேள்வியையுடைய, அண்ணலும் - பெருந்தன்மையிற் சிறந்தவனான உத்தரனும், அவனை பெற்ற தோன்றலும் - அக்குமாரனைப்பெற்ற தந்தையான விராடராசனும், பின்னர் - பின்பு, சுதேட்டிணை கோயில் - சுதேஷ்ணைவாழுகின்ற அந்தப்புரத்துக்கு, சென்று எய்த - போய்ச்சேர,— தவத்தின் மிக்காள் - தவத்தினால் மிக்கவளாகிய அவள், சான்ற தன் மகனை கண்டு - வெற்றியாற்சிறந்த தனது குமாரனைப் பார்த்து, ஈன்ற அ பொழுதின் உவகை எண் மடங்கு ஆக விஞ்ச - தான் அப்பிள்ளையைப் பெற்றபொழுது அடைந்த மகிழ்ச்சியினும் (இப்பொழுதை) மகிழ்ச்சி எட்டுப்பங்கு அதிகமாகப் பெருகாநிற்க, மகிழ்ந்தனள் - சந்தோஷமடைந்தாள்; (எ - று.)

ஈன்ற பொழுதை மகிழ்ச்சி—"வயாவும் வருத்தமும் ஈன்றக் காலேவும், கவா அன் மகற்கண்டு தாய் மறந்தாஅங்கு" என்பதனாற் காண்க. புதல்வனை மடியிற்கண்ட பொதுவுவகையினும் சால்புடையனாகக்கண்ட சிறப்புவகை பெரிதாதலால், 'ஈன்றவப்பொழுதி னுவகை யெண்மடங்காக விஞ்ச' என்றார்; "ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச், சான்றோனெனக் கேட்டதாய்" என்றார் திருவள்ளுவரும். உவகை - உவகையென்பதன் மரூஉ. எண்

மடங்கு என்றது - பலமடங்கு என்றபடி. ஆகவே, தாயுவகைக்கு அளவின்றென்றவாறும். இங்குத் தாய்க்குத் தவம்-இவ்வாறு நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமுமுடைய குமாரனைப் பெறுதற்கு ஏற்ற நல்வினை. அடங்கு கேள்வி - அடக்கமுடையனாயிருத்தற்குக் காரணமான நூற்கேள்வி யெனினுமாம். ()

136.—பிருகந்நளை செய்தி.

(இ - ள்.) பேடி - பேடியாகிய பிருகந்நளை,—உத்தரன் - உத்தரகுமாரன், ஓடி - (முதலிற் பகைவர்சேனையைக்கண்டு) அஞ்சியோடி, தேர் ஊர - (பின்பு தன்வார்த்தையால் தெளிந்து) தேரையோட்ட, (தான்சென்றுபொருது), தன்னை நாடி - தன்னைக்கண்டமாத்திரத்திலே, ஒரு முனை ஆக - ஒரே துணிவாக, உத்தரிக்கமாட்டா - முன்நிற்கமாட்டாமற் போன, நரஅதிபர் - (துரியோதனன்முதலிய) அரசர்களது, பதாகை தூசும் - கொடிச்சீலைகளையும், கோடி உத்தரியம் பட்டும் - அவர்கள்மேலேதரித்திருந்த அநேகம் பட்டாடைகளையும், குழமகன் தனக்கு - (உத்தரைவைத்துக்கொண்டு விளையாடுகின்ற) பிரதிமைக்காக, நல்கி - (அலங்கரித்தற்பொருட்டுக்) கொடுத்து, உத்தரை தன்னோடும் - உத்தரையுடனே, பெற்ற தாய் பின்பு நின்றாள் - அவளையீன்ற தாயாகிய சுதேட்டிணையின் பின்புறத்தில் ஒதுங்கிநின்றாள்; (எ-று.)

இச்செய்யுளில் திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க. கீழ் ௧௦௨ - ஆஞ் செய்யுளில் "மணிக்கொடித் தூசுந் தூசும், உத்தரைவண்டற்பாவைக் குடுத்தற்கென்று கொய்தான்" என்று கூறியவர், அவற்றை அப்பிருகந்நளையாகிய அருச்சுனன் உத்தரைக்குக் கொடுத்த செய்தியை இங்குக் கூறினர். குழமகன் - மரப்பாவை; இளமகன்போன்ற வடிவமமைந்ததென்று காரணப்பொருள் காணலாம். உத்தரன் தேரூர, ஓடி - (தான்) விரைந்து சென்று என்றுமாம். 'ஒருமுனையாக தன்னைநாடி - ஒரேதுணிவாகத் தன்னைக்குறித்துப் போர்க்குவந்து, உத்தரிக்கமாட்டா - (பின்பு) முன்னிற்கமாட்டாமற்போன என்றலும் அமையும். கோடி - புதுமையுமாம். நரஅதிபர் - மனிதர்க்குத்தலைவர்: தீர்க்கசந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர். உத்தரீயம் - மேலாடை; வடசொல். உத்தரியப்பட்டு. உத்தரீயமாகிய பட்டு, என இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. நாணத்தால் மகளிர்பின்னே யொதுங்கிநிற்றல், பேடியரியல்பு. (௧௩௬)

137.—நிகழ்ந்தசெய்திகளை உத்தரன் ஏகாந்தத்தில் தந்தைக்குக் கூறத்தொடங்குதல்.

(இ - ள்.) சுந்தர கிரிகள் போலும் தோளினான் - அழகிய மலைகள்போன்ற தோள்களையுடையவனான உத்தரன்,—ஆங்கு - அப்பொழுது, தந்தையும் தானும் தனித்து இருந்து - விராடனுந் தானுமாகத் தனியிடத்தேயிருக்கையில், அடையலாரை - பகைவர்களை, முந்திய அமரில் சென்று - முற்பட்ட யுத்தகளத்திற் போய், முனைந்து - எதிர்த்து, போர் விளைத்த ஆறும் - யுத்தஞ்செய்த விதத்தையும், வந்தவர் சாய்ந்த ஆறும் - எதிர்த்துவந்த அரசர்கள் தோற்றுப்போன விதத்தையும், மணி நிரை மீட்ட ஆறும் - அழகிய பசுக்

கூட்டத்தை மீட்டுவந்த விதத்தையும், தோன்ற சொல்வான் - விளங்கச்சொல் பவனானான்; (எ - று.) —இதன் விவரத்தை, அடுத்த கவியிலுங் காண்க.

தனித்திருந்து சொல்வான் என இயையும். தமது அரண்மனையிற் பாண்டவர் இரகசியமாக அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்திருந்தமையையும், அவர்களில் அருச்சுனனே இப்போர்வென்றன னென்பதையும் கூறுகின்றானாதலின், தனித்திருந்து கூறுபவனானான். மணி நிரை - மணிகள்கட்டிய பசுக்களுமாம். ஸஹஸ்ரகிரி - வடமொழித்தொடர். 'சாய்ந்த ஆறு' என்றதில், மோகநாஸ்திரத்தாற் கீழேவிழுந்து கிடந்ததும் அடங்கும். கீழ் ௩0௪-ஆஞ் செய்யுளில் "முடியடிபடிக்கண் வீழ்த்தான்' என்றமை காண்க. இருந்து = இருக்க: எச்சத்திரிபு. ()

138.—மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்: உத்தரன் விராடனிடத்துக் கூறியதைத் தெரிவிக்கும்.

(இ - ள்.) ஐய - தந்தையே! (பிருகந்நளை), உருப்பசி வெம் சாபத்தால் பேடி ஆன உருவம் ஒழித்து - (முன்பு) ஊர்வசியிட்ட கொடியசாபத்தாற் பேடியாய்க்கிடந்த செயற்கைவடிவத்தைப் போக்கி, அருச்சுனன் தன் உருவம் கொண்டு - அருச்சுனனாகிய தனது இயற்கைவடிவத்தை யடைந்து, பொருப்பு அனைய கவி துவசம் தேர்மேல் - மலைபோன்றதும் குரங்குக்கொடியுடையதுமான (தனக்குஉரிய) தேரின்மேலேறி, வண்ணம் பொரு சிலை தன் கரத்து எந்தி - அழகிய போர்க்கு உரிய தனது காண்டீவவில்லைத் தன்கையிலெடுத்துக்கொண்டு, புகுந்த போது - (போர்க்களத்திற்) பிரவேசித்தபொழுது, அணி ஆகி நின்ற வேந்தர் - படைவகுத்து வந்து நின்ற பகையரசர்கள், செரு புரவி இரவி எதிர் திமிரம் போல - போர்செய்யவல்ல குதிரை பூண்ட (தேரையுடைய) சூரியனை யெதிரிற்கண்ட இருள் போலவும், திறல் அரி ஏறு எதிர் கரியின் திறங்கள் போல - வலிமையுடைய ஆண்சிங்கத்தை யெதிரிற்கண்ட யானைக்கூட்டங்கள் போலவும், நெருப்பு எதிர்ந்த பதங்கம் போல் - விளக்கையெதிர்த்த விட்டிற்பறவைகள்போலவும், நிரை போக்கி அழிந்தார்-(அவ்வருச்சுனனைக் கண்டமாத்திரத்தில்) தாம் கவர்ந்த நிரையைப் போகவிட்டுத் தோற்றோடிப்போனார்கள்; (எ - று.)

இப்பாடலால் அருச்சுனனே பிருகந்நளையென்ற பேடியாயிருந்தமையையும், அவனைக் கண்டதும் பகைவர் நிரையை விட்டுவிட்டுத் தோற்றோடினமையையுங் கூறுகின்றான். அருச்சுனனைக்கண்டதும் அழிந்த பகையரசர்க்குச் சூரியனைக்கண்ட இருளையும், அரியேற்றைக்கண்ட கரியையும் விளக்கைக் கண்ட விட்டிலையும் உவமைகூறினான்; உவமையணி. உருப்பசி - ஊர்வசீ என்ற வடசொல்லின் சிதைவு; அப்பெயர் - தொடையினின்று பிறந்தவளென்று பொருள்படும்: ஊரு-தொடை. நாராயணமுனிவரது தொடையினின்று பிறந்தவ ளாதலால், இவள் இப்பெயர் பெற்றனள். குருசிஷ்யக்கிரமத்தை உலகத்தார்க்கு உணர்த்துதற்பொருட்டு விஷ்ணுவின் அம்சமாய்க் குருவும் சிஷ்யனுமாகத் திருவவதரித்த நாராயணன் நரன் என்ற முனிவர்கள் பதரிகாச்சிரமத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் இந்திரனேவலால் அப்ஸரஸ்

ஸ்திரீகள்பலர் அங்குவந்து தங்களுடைய மேனிமினுக்கினாலும் ஆடல் பாடலாதி விநோதங்களாலும் அவர்களுடைய தவத்துக்கு இடையூறுசெய்யத் தொடங்க, அதனாற் சிறிதுங்கலங்காத அவர்களுள் நாராயணமுனிவர் அம்மகளிரை அவமானப்படுத்தக்கருதித் தமது தொடையினின்று ஒருகட்டழகியைச் சங்கற்பத்தா லுண்டாக்க, அவளது ஒப்புயர்வற்ற திவ்விய சௌந்தரியத்தை நோக்கி அத்தேவமாதர்கள் மிகவெள்கி அவளையே தங்கட்குத் தலைவியாகக் கொண்டு அவளுடன் தமது உலகத்துக்குச்சென்றன ரென்பது வரலாறு; அவளே ஊர்வசி. கபி, ரவி, ஹரி என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. ஹரி - (யானைமுதலியவற்றை) ஹரிப்பது; ஹரித்தல் - அழித்தல். போக்கி அழிந்தார் - அழிந்துபோக்கினார் என விகுதிபிரித்துக் கூட்டுக.

இதுமுதல் இச்சருக்கம் முடியுமளவு முள்ள நான்குகவிகள் - பெரும்பாலும் ஒன்று இரண்டு ஐந்து ஆறுஞ்சீர்கள் காய்ச்சீர்களும், மற்றை நான்கும் மாச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடிநான்கு கொண்ட எண்சீராசிரிய விருத்தங்கள். (கஈஅ)

139.—(இ - ள்.) வேந்தே-அரசனே! உனக்கு உயிர் நண்பு ஆகி-உனக்கு உயிர்போன்ற சிநேகிதனாய், அருகு விடாது - (உன்) சமீபத்தை விடாமல் [எப்பொழுதும் உனது அருகில் இருந்துகொண்டு], நீதி அறம் உரைப்போன்-நியாயங்களையும் தருமங்களையும் (அப்பொழுதைக்கப்பொழுது) எடுத்துச் சொல்லி வருகின்றவனான கங்கபட்டன், அறத்தின் மகன் ஆகவேண்டும் - தருமபுத்திரனாக இருத்தல்வேண்டும்; மரு மலரும் - நறுமணமுள்ள மலர்களையும், மான்மதமும்-கஸ்தூரிப்புழுகையும், துறந்த-இழந்திருக்கின்ற, கூந்தல் - கூந்தலையுடைய, வண்ணம் மகள் - அலங்காரஞ்செய்யும் பணிப்பெண்ணாகிய விரதசாரணி, பாஞ்சாலன் மகளே போலும் - பாஞ்சாலதேசத்தரசனான துருபதனுடைய மகளாகிய திரௌபதிபோலும்; வெருவரும் மல் போர் கடந்த - அஞ்சத்தக்கமல்லயுத்தத்தில் (எல்லாமல்லரையும் வென்றுவந்தானொரு மல்லனைச்) சயித்த, மடையன்தன்னை - சமையற்காரனாகிய பலாயநனை, வீமன் என அயிர்க்கின்றேன்-வீமசேனனென்று உத்தேசிக்கின்றேன்; மா வலான் - குதிரைத்தொழிலில் வல்லவனான தாமக்கிரந்தி, மற்றை இருவரினும்-மற்றைப் பாண்டவர்களிரண்டுபேரினும், நகுலன் தானே - நகுலனாகவேண்டும்; இன் நிரையின் காவலான் - அழகிய பசுக்கூட்டங்களைக் காத்தல்வல்லவனான தந்திரிபாலன், இளைய கோவே - (ஐவருள்) இளையவனாகிய சகாதேவனே யாகவேண்டும்; (எ - று.)

இதனால், மற்றைப்பாண்டவரும் திரௌபதியும் இன்னாரின்னா ரென்று உத்தரன் தெரிவிக்கின்றான். நண்பு-நண்பனுக்குப் பண்பாகுபெயர். அறம்-தருமக்கடவுளாகிய யமன். 'அறமுரைப்போ னறத்தின்மகன்' என்றதில், தந்தையின் தகுதிக்கு ஏற்றபடி மைந்தனும் அறநெறிதேர்ந்தவ னென்றது விளங்கும். மான்மதம் - கஸ்தூரியென்னும் மானினது கொழுப்பு: வடமொழியில் ம்ருகமத மெனப்படும். திரௌபதி தன்னைத் துரியோதனன் துச்சாதன

னைக்கொண்டு தலைமயிர் பிடித்திழுத்துச் சபையிற்கொணர்ந்து துகிலுரிந்தும் தன் மடிமேலுட்காரென்று சொல்லியும் பங்கப்படுத்தியபொழுது 'துரியோத னுதியர் நூற்றுவரையுங் கொன்று வெற்றி முரசறைந்தாலன்றி யான்விரித்த கூந்தலை யெடுத்து முடித்து அலங்கரிப்பதில்லை' என்று சபதஞ்செய்து அங் ஙனமே தலைவிரிகோலமாயிருத்தலால், 'மருமலரு மான்மதமுங் துறந்த கூந் தல் வண்ணமகள் பாஞ்சாலன் மகளேபோலும்' என்றான்; ஆகவேண்டும், போலும், அயிர்க்கின்றேன் என்றவை - ஊகித்தற்பொருளன. 'என அயிர்க் கின்றேன்' என்றதைப் பின்னிரண்டுவாக்கியங்கட்குங் கூட்டுக.

பாண்டவர் அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்கையில், ஆயிரம்மல்லர்சூழப் பெருமல்ல னொருவன் விராடராஜசபைக்குவந்து மற்போரில் தன்னேடெதிர்ப்பவரெவரு மில்லையென்று செருக்கிப் பேச, அப்பொழுது அவ்வரண்மனையிலுள்ள மல் லரனைவரும் அரசன்கட்டளைப்படி அம்மகாமல்லனுடன் பொருது தோற்றன ராக, பிறகு கங்கபட்டன்சொன்னபடி விராடன் வீமனுகிய பலாயனனை யேவ, அவன் மற்போர்பொருது அம்மல்லர்தலைவனை எளிதில் வென்றான னென்ற வரலாறு, கீழ் மற்போர்ச்சருக்கத்தில் விளக்கப்பட்டது. மற்போர் -உறுப்புக்களால் தாக்கி உடல் வலிமைகொண்டு செய்யும் போர். (௧௩௯)

140.—(இ - ள்.) ஆளையே அடும் களிற்றார் - பாகனையவனைக் கொல் லுந்தன்மையுள்ள யானைச்சேனையையுடையவரான பாண்டவர்கள், தம்மை—, யாரும் அறியாமல் - எவரும் அறியாதபடி, இ நகர்க்கண் - இந்த நகரத்தில், அடங்கினர் - (இதுவரையில்) மறைந்திருந்தார்கள்; நாளையே வெளிப் படுவர் - நாளைக்கே வெளிப்படுவார்கள்: நெருநலே - நேற்றே, தம் நாள் உள்ள கழிந்தன-தாம் கழிக்கவேண்டியனவாயிருந்த அஜ்ஞாதவாச தினங்கள் கழிந்துவிட்டன; நயந்து கேண்மோ - (யான் இப்பொழுது சொல்வதை) விரும்பிக் கேட்பாயாக: வேளையே அனைய - மன்மதனையேபோன்ற, எழில் - அழகையும், தோகை வாகை வேளையே அனைய - மயில்வாகனத்தையும் வெற்றிமாலையையுமுடைய முருகக்கடவுளையே போன்ற, விறல் - வெற்றியை யுமுடைய, விசயன் என்னும் - அருச்சுனனாகிய, காளையே - வீரனே, அடியே னுக்கு இளைய - எனக்குத்தங்கையாகிய, காதல் கன்னிகைக்கு - அன்புமிக்க உத்தரைக்கு, வரன் - ஏற்ற கணவன், என்று—, கருதுவாய் - எண்ணு வாயாக; (எ - று.)

இதனால், பாண்டவர்களைவரும் அஜ்ஞாதவாசத்தை இங்குக் கழித்தன ரென்பதனையும், உத்தரையை அருச்சுனனுக்கு மணம்புரிவிக்கவேண்டுமென் றதையும் கூறுகின்றான். மதயானை தனக்கு ஆவனசெய்து தன்னையடக்கி யாளும் பாகன்மீது முன்பு தன்னை அவன் கடிந்தமைபற்றிக் கறுக்கொண்டு அவனைக் கொல்லுமியல்பின தாதலால், 'ஆளையே யடுங் களிறு' எனப் பட்டது. நால்வகைச்சேனையுள்ளும் "படைதனக்கி யானைவனப்பாகும்" என்றபடி சிறப்பதாகிய யானையைத் தலைமைபற்றி யெடுத்துக் கூறியது, மற்ற மூன்றுக்கும் உபலக்ஷணம். இனி, களிற்றார் - யானைபோன்றவ

ரெனினுமாம்; கோபத்தை மறைத்தற்குரியகாலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற் குரியகாலத்தே வெளிப்படுத்துந் தன்மைக்கும், வலிமைக்கும், நடைக்கும், காம்பீரியத்துக்கும் உவமை. ஆளேயே, வேளேயே என்றவற்றில், ஏகாரம் - உயர்வுசிறப்பு. நாளேயே, நெருநலே, காளேயே என்றவற்றில், ஏகாரம் - தேற்றம். 'வாகை' என்ற மரத்தின்பெயர் - அதன் மலர்களாலாகிய மாலைக்கு இருமடியாகுபெயராம். வாகைப்பூமாலை, போரில் வென்றவர் சூடுவது. மூன்றாமடியில் 'வேளேயே' என்ற சொல் வெவ்வேறுபொருளில் அடுத்துவந்தது; மடக்கு என்னுஞ் சொல்லணியாம். (கசo)

141.—இவைகேட்டு விராடன் மகிழ்தல் முதலியன.

(இ - ள்.) இவை - இவ்வார்த்தைகளை, மகன் - தன் புதல்வனான உத்தரன், உரைத்த அளவில் - சொல்லியவளவிலே, தாதை கேட்டு - அந்த உத்தரனது தந்தையாகிய விராடராசன்கேட்டு,மனம் ஒடுங்கி—,நெகிழ்ச்சியுடன் - மனத்தளர்ச்சியுடனே, மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான் - சந்தோஷம் மிகப்பெற்றான்: பகல் அமரில் - பகற்பொழுதைய போரிலே, எறிய மெய் பராகம் - தன்னுடம்பிற் படிந்த புழுதி, மாற - போகும்படி, பகலோனும்-சூரியனும், புனல் படிவான் - நீராடுதற்கு, பரவை சேர்ந்தான் - (மேற்றிசைக்) கடலை யடைந்தான் [அஸ்தமித்தான்]; (அவ்விராத்திரியில்), தகவு உடைய பாண்டவரும் - பெருமையையுடைய பாண்டுபுத்திரரைந்துபேரும், வண்ணம் மாதும் - வண்ணமகளாகிய திரௌபதியும், தனித்து எண்ணி - தனியாக இருந்து இரகசியமாக ஆலோசித்து, பர காயசரிதர் போல - பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்தவர்கள்போல, புகல் அரிய பழைய தம வடிவம் கொண்டார் - வருணித்துச் சொல்லுதற்கு அருமையாகவுள்ள பழமையான தங்களது நிசரூபத்தை யடைந்தார்கள்; போன பகலவன்-அஸ்தமித்த சூரியன், உதயம் பொருப்பில் மீண்டான்-திரும்பி உதயகிரியில் வந்தான் [உதித்தான்];(எ-று.)மற்று-அசை.

மிகச் சிறந்தவர்களாகிய பாண்டவர்களேயும் திரௌபதியையும் தன் கீழ் அடங்கிய பரிவாரங்களாகக் கொண்டிருந்ததையும், தருமபுத்திரனைக் கவறு கொண்டு அடித்ததையும் கருதி விராடன் மனமடுங்கினன். உரைத்தளவு - தொகுத்தல். நெகிழ்ச்சியும் - மனமடுக்கத்தாலானதே. மகிழ்ச்சி - பாண்டவர் தன்னிடத்து வாழுமாறு தான் பாக்கியஞ்செய்திருந்ததைக் கருதியதனாலாகியது. மாலைப்பொழுதில் விளங்குகின்ற சூரியனது இயற்கைச் சிவப்பைப் பகற்பொழுதிற் போர்க்களத்தினின்று எழுந்த புழுதி படிந்ததனாலாகியதாகவும், இயல்பில் அஸ்தமிப்பதை அப்புழுதி நீங்க மேல்கடலிற் குளிப்பதற்குச்சென்றதாகவும் வருணித்தவாறும்; தற்குறிப்பேற்றவணி. பராகம், பரகாயசரிதர் - வடசொற்கள். பரகாயசரிதர் - தமது உடம்பை விட்டு வேறோருடம்பிற் புகுந்திருந்து மீண்டும் தமது உடம்பில் வருபவர்; இது, ஒருவகை யோகசித்தி: கூடு விட்டுக் கூடுபாய்தலெனப்படும். (கசக)

நிரைமீட்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

வெளிப்பாட்டுச்சருக்கம்.

(பாண்டவர் அஜ்ஞாதவாசத்தினின்று) வெளிப்பட்டதைக்கூறுஞ்சருக்க மென்பது பொருள். வெளிப்பாடு-வெளிப்படுதல்: முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர்.

பாண்டவர் நிஜவடிவத்துடன் வெளிப்பட்டதும், அவர் தன்னிடத்திலிருந்ததை யுணர்ந்த விராடன் சிந்தனைகொண்டு உத்தரனுடன் அப்பாண்டவரைப்பணிந்து பணிவுரைகூறியதும், உத்தரன் தன்தங்கை உத்தரையை அருச்சுனனுக்கு உரியாளென்ன அருச்சுனன் உத்தரையை மருமகளாகக் கொள்ளுவதாகக் கூறியதும், பாண்டவர் தமர்நண்பர்க்குத் தம் வெளிப்பாட்டைத் தூதர்முகமாகத் தெரிவித்ததும், க்ருஷ்ணன் முதலியோர் வந்ததும், க்ருஷ்ணன் சிவேதன்வரலாற்றைச் சொல்ல அந்தச்சிவேதன் தந்தையானவிராடனடிபணிந்து அத்தந்தையின்மனமுவப்ப விருந்ததும், பாஞ்சாலர் முதலியோர் தானையுடன் வந்ததும், அன்னோர் மனநோவுதீரத் தாம் விராடநகரத்து இனிதிருந்தமையைத் தருமன் தெரிவித்ததும், வந்த மன்னரிடம் தருமன் துரியோதனனுடைய செய்தியெல்லாம் நயமாகச்சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது சல்லியன்வந்து தான் துரியோதனன் வஞ்சகத்துக்குட்பட்டுச் செஞ்சோற்றுக்கடனுக்காக அவனுக்கே துணையாவது சொல்லிச் சென்றதும், அபிமந்யுவுக்கும் உத்தரைக்கும் விவாகம்நடந்ததும், தாம் முன்னர் வன்னிமரத்துப் படைக்கலங்கள் சேமித்துவைத்திருந்தவற்றைப் பாண்டவர் மீண்டு கொண்டதும், பின்னர் உபலாவியநகரிற் புகுந்து போருக்கு ஆராய்தலுறுதலும் இதிற் கூறப்படுகின்றன.

1.—கடவுள்வணக்கம்.

எக்கடலு மெக்கிரியு மெவ்வுலகு முலகிற்
றக்கபல யோனிகள்ச ராசரம னைத்து
மிக்கவிதி யால்விதிசெய் விதியினைவி திக்குஞ்
செக்கமல நாபிமுகில் சேவடிது திப்பாம்.

(இ - ள்.) எ கடல்உம் - எல்லாக் கடல்களையும், எ கிரிஉம் - எல்லா மலைகளையும், எ உலகுஉம்-எல்லாவுலகங்களையும், உலகில் தக்க பல யோனிகள் சராசரம் அனைத்துஉம் - உலகிலே வாழ்கின்ற பலபிறவிகளைச்சேர்ந்த இயங்குதிணை நிலைத்திணையென்ற பொருள்கள்யாவற்றையும், மிக்க விதியால்-மேம்பட்ட வலிமைகொண்ட(அவ்வவ்வுயிர்களின்)விதியின்படி, விதி செய் - சிருஷ்டித்தொழிலைச் செய்கின்ற, விதியினை - பிரமதேவனையும், விதிக்கும் - சிருஷ்டிக்கவல்ல, செக் கமலம் நாபி-செந்தாமரை யுந்தியையுடைய, முகில் - மேகம்போன்ற திருநிறத்தவனான திருமாலின், சே அடி - செவ்விய திருவடிகளை, துதிப்பாம்—; (எ - று.)

படைத்தற்கடவுளுக்கும் படைத்தற்கடவுளான பரம்பொருளின் சேவடியைத் துதிப்போ மென்றவாறு. அனுபவித்தே தீரவேண்டியிருத்தலால், 'மிக்கவிதி' என்றது: இனி, மிக்கவிதியால்-சிறந்தவேதவிதிப்படி யென்றலும் உண்டு. செக்கமலம்=செங்கமலம்: வலித்தல்.

முதற்பதினைந்துகவிகள்-ஈற்றுச்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றைமூன்றும் காய்ச்சீர்களுமாகிவந்த அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (க)

2.—இரண்டுகவிகள்-மறுநாட்காலையில் தருமன் திரௌபதியும் தம்பிமாரும் அருகுசூழ்தர, நிஜவடிவத்தோடிருந்தல் கூறும்.

அருக்கனடிகைதொழுதனந்தரமருக்க
னுருக்கருகவேயருணவுருவழகெறிப்பத்
திருக்கிளர்நலம்பெறுசெழுந்தெரிவையோடுங்
குருக்குலம்விளங்கவருகோமகனிருந்தான்.

(இ-ள்.) அனந்தரம் - (சூரியனுதித்த)பிறகு, குருக்குலம் விளங்க வரு கோமகன் - (தன்னால்) குருகுலம் விளக்கமடையுமாறு தோன்றிய ராஜகுமாரனாகிய தருமன்,—அருக்கன் அடி கைதொழுது - சூரியனுடைய திருப்பாதங்களை வணங்கி, அருக்கன் உரு கருக அருணம் உரு அழகு எறிப்ப- சூரியனுடைய செந்நிறவடிவும் (தன்வடிவுக்குமுன்னே) கருநிறமுடையதாகத்தோன்றும்படி செந்நிறவடிவம் அழகுவீசாநிற்க, திரு கிளர் நலம் பெறு செழுந் தெரிவையோடு உம் - அழகுவிளங்குகின்ற நற்குணம் பூண்ட வளவிய பெண்ணாகிய திரௌபதியுடனே, இருந்தான்—; (எ - று.)

காலைச்சந்தியனுஷ்டித்ததை, 'அருக்கனடிகைதொழுது' என்றனரென்னலாம். "பகலோனுதயப்பொருப்பின் மீண்டான்" என்று கீழ்வந்திருக்க, 'அனந்தரம்' என இங்கு வந்ததனால், சூரியனுதித்தபிறகு என்க. (உ)

3. காற்றின்மகனுங்கடவுளாதிதிருமகனு
மாற்றமுதிராயுண்மறைவானவர்மகாரு
மேற்றமுறையாலடியிறைஞ்சியிசையோடுந்
தோற்றமுறுமாறருகுசூழ்தரவிருந்தார்.

(இ - ள்.) காற்றின் மகன் உம் - வாயுபுத்திரனான வீமசேனனும், கடவுள் ஆதி திருமகன் உம் - தேவர்கட்குத்தலைவனான இந்திரனுடைய குமாரனான அருச்சுனனும், மாற்றம் முதிர் - புகழ்ச்சியுரை மிக்க, ஆயுள் மறை - வைத்தியசாஸ்திரத்திலே வல்ல, வானவர் - அசுவினீதேவர்களின், மகார் உம் - மக்களான நகுலசகதேவர்களும், ஏற்ற முறையால்-(தாம்தாம்) இருக்கவேண்டிய முறைப்படியே, அடி இறைஞ்சி - (அந்தத்தருமனுடைய) பாதங்களை வணங்கிக்கொண்டு, இசையோடு உம் தோற்றம் உறும் ஆறு - கீர்த்தியுடனே விளங்குதல் பொருந்தும்படி, அருகு - (அந்தத் தருமனுடைய) சமீபத்திலே, சூழ்தர - சுற்றிலும், இருந்தார்—; (எ - று.) (ங)

4.—அருச்சுனன் 'உன்நெற்றியிற்காணும் வடுஏன்?' என்று தருமனை வினவ, திரௌபதி நிகழ்ந்ததை யுரைத்தல்.

தன்னைநிகர்கிற்பவரிலாததனுவல்லோ
னென்னைதிருநெற்றியிலிருந்தவடுவென்றான்
மின்னையும்வெறுத்தொளிருமேதகுநிறத்தாள்
பின்னையவனுக்குநிகழ்பெற்றியுரைசெய்தாள்.

(இ - ள்.) தன்னை நிகர்கிற்பவர் இலாத தனு வல்லோன் - தன்னையொப்பவரைப்பெறாதவாறு வில்வித்தையில் தேர்ச்சிபெற்றவனான அருச்சுனன், (தருமனைநோக்கி), திரு நெற்றியில் இருந்த வடு என்னை என்றான் - '(உனது) அழகியநெற்றியிலே காணப்படும் தழும்பு எவ்வாறு வந்தது?' என்று வினவினான்; மின்னை உம் வெறுத்து ஒளிரும் மேதகு நிறத்தாள் - மின்னலையும் (தனக்கு ஒப்பாகாதுஎன்று) வெறுத்துத்தள்ளி [மின்னலினும் விளக்கம் பொருந்தி] விளங்குகின்ற மேம்பட்ட நிறத்தையுடையவளான திரௌபதி, பின்னை - பின்பு, அவனுக்கு - அந்த அருச்சுனனிடம், நிகழ் பெற்றி - நடந்த நிகழ்ச்சியை, உரைசெய்தாள் சொன்னாள்; (எ - று.)

விராடனும் கங்கபட்டனென்ற தருமனுஞ் சூதாடுகையில் இருவர்க்கும் நடந்த பேச்சில் விராடன் வெகுண்டு கவறுகொண்டு மோதியது முதலியன நிகழ்ந்ததைக் கீழ் நிரைமீட்சிச்சருக்கத்தில் 120 - ஆம் பாடல்முதல் காணலாம். (௪)

5.—அருச்சுனனும் வீமனும் விராடன்மீது வெகுளி கொள்ளுதல்.

உரைத்தபொழுதிப்பொழுதிவ்வூரெரிகொளுத்தித்
தரைத்தலைவனைத்தலைதடிந்திடுவலென்று
விரைத்தடவரைப்புயன்வெகுண்டுவிலெடுத்தா
னிரைத்துவருகான்மகனுமெரிவிழிசிவந்தான்.

(இ-ள்.) உரைத்த பொழுது-(நடந்த நிகழ்ச்சியைத் திரௌபதி) சொன்னபோது, தட வரை புயன் - பெரிய மலைபோலுந்தோள்களை யுடையவனான அருச்சுனன், விரை - விரைவுகொண்டு, வெகுண்டு - சினந்து, 'இ பொழுது - இப்போதே, இ ஊர் - இந்தவூரை, எரி கொளுத்தி - நெருப்பினாலெரித்திட்டு, தரை தலைவனை - மச்சதேசாதிபதியாகிய விராடனை, தலை தடிந்திடுவல் - தலைதுணித்துவிடுவேன்,' என்று - என்றுசொல்லி, (அங்ஙனே செய்யுமாறு), வில் - விற்படையை, எடுத்தான் - கையிலெடுத்துக் கொண்டான்; இரைத்து வரு - ஒலிசெய்துகொண்டு வீசுந்தன்மையுள்ள, கால் - வாயுதேவனுடைய, மகன் உம் - புத்திரனான வீமசேனனும், எரி விழி - நெருப்புப்பொறிபறக்கப்பெற்ற கண்கள், சிவந்தான் - சிவக்கப்பெற்றான்.

கான்மகன் விழி சிவந்தான் - சினைவினை முதலொடுஞ் செறிந்தது. [நன்-பொது. 52.] விரை—விரைந்து: வினைப்பகுதி யெச்சப்பொருள் தந்தது: "வரிப்புனைபந்து" என்ற இடத்துப்போல. (௫)

6.—இரண்டுகவிகள்-ஒருதொடர்: தருமன் சினந்த வீமார்ச்சுனரின் வெகுளியை நியாயவுரையால் தணித்தலைக் கூறும்.

ஒன்றுதவிசெய்பினுடவுதவிமறவாமற்
பின்றையவர்செய்பிழைபொறுத்திடுவர்பெரியோர்
நன்றிபலவாகவொருநவைபுரிவரேனுங்
கன்றிடுவதன்றிமுதுகயவர்நினையாரே.

(இ - ள்.) ஒன்று உதவி செய்யின்உம் - (ஒருத்தர்) ஒருதவி செய்தாரே யாயினும், அ உதவி - அந்தஉபகாரத்தை, மறவாமல்-மறந்திடாமல், பின்றை-பிறகு, அவர்-அந்தஉபகாரஞ்செய்தவர், செய்-செய்த, பிழை-பலகுற்றத்தை, பெரியோர்—, பொறுத்திடுவர்—: முது கயவர் - பழமையான கீழ்மக்கள், நன்றி - (ஒருவர்செய்த) உபகாரம், பல ஆக - மிகப்பலவாயிருக்க, (அந்த உபகாரஞ் செய்தவர்), ஒரு நவை புரிவர் ஏன்உம் - ஒருகுற்றஞ் செய்வாரே யானாலும், (அன்னார்செய்த மிகப்பல நன்மைகளையும் மறந்து அவர்செய்த ஒருதீமைக்காக), கன்றிடுவது அன்றி - (அவர்மீது)கோபிப்பதே யன்றி, நினையார் - (அவர்செய்த நன்மையை) எண்ணிச் சாந்தமாக இருக்கமாட்டார்; (எ - று.)

நீங்கள் கயவர்தன்மையை மேற்கொள்ளாமல் பெரியோர் தன்மையை மேற்கொண்டு விராடன்செய்த பல நன்மைகளையெண்ணி என்நெற்றியில் வடுச்செய்த இந்தஒருதீமையை மறக்கவேணு மென்றபடி: இந்தச்செய்யுளில் பொதுவாகக் கூறி 'நீங்கள் சினம்மாறுதலே செய்யத்தக்கது' என்ற சிறப்புப்பொருளைப் பெறவைத்தது - பிறிதுமொழிதலணியின்பாற் படும். விராடன்செய்தநன்மை, மேற்செய்யுளிற் பெறப்படும். (௬)

7. அனலுமுதுகானகமகன்றுநெடுநாணந்
நினைவுவழுவாமலிவனீழலிலிருந்தோஞ்
சினமிகுதலிற்றவறுசெய்தனனெனப்போய்
முனிதல்பழுதாகுமெனமுன்னவன்மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அனலும் - பற்றியெரியுந்தன்மையுள்ள, முது கானகம் - பழமையாகிய காட்டை, அகன்று - விட்டுநீங்கி, நெடு நாள் - (ஒருவருஷத்திற்குச்செல்லவேண்டிய) பல நாள்கள், நம் நினைவு வழுவாமல்-நம் எண்ணம் மாறுபடாமல் [நம்விருப்பின்படி], இவன் நீழலில் இருந்தோம்-இந்தவிராடராசனுடைய குடைநிழலில் தங்கியிருந்தோம்; (அப்படிப் பலநன்மைகளை யடைந்த நாம்), சினம் மிகுதலில் தவறு செய்தனன் என போய் முனிதல் - கோபம்முதிர்ந்ததனால் (என் நெற்றியில் வடுவையுண்டாக்குதலாகிய) ஒரு தவற்றைச் செய்தான் என்று (அவன்மீது) போய்க் கோபச்செயலைக் காட்டுதல், பழுது ஆகும் - தவறாம், என-என்று, முன்னவன் - மூத்தவனாகிய தருமன், மொழிந்தான் - சொன்னான்; (எ - று.)

சினமிகுதலின் முனிதல் எனக் கூட்டி யுரைப்பினுமாம். அனலின் முதிர்கானகம் என்றும் பாடம். (௭)

8.—பாண்டவரின் வெளிப்பாட்டை யறிந்த விராடன் தன்மைந்தனோடும் திறைப்பொருளோடும் பாண்டவர்பாதங்களில்விழ்தல்.

குந்திவயின்வந்துதமருருகுலம்விளக்கு
மைந்தரசுமன்றுதனகன்கடையிருக்கச்
சிந்தனையொடுந்திறைகொள்செல்வநிதியோடு
மைந்தனொடுமெய்தியவர்மலரடியின்வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) குந்தி வயின் வந்து - குந்திதேவியினுடைய வயிற்றிலே பிறந்து, தம குருகுலம் விளக்கும் - தங்களுடைய குருகுலத்தை விளக்குபவரான, ஐந்து அரசுஉம் - பாண்டவராசாக்கள் ஐந்துபேரும், அன்று - அப்போது, தன் அகன் கடை இருக்க - தன்னுடைய பரந்த இடத்திலே யிராநிற்க,—சிந்தனையொடுஉம்-கவலையுடனே, திறை கொள் செல்வம் நிதியோடுஉம் - (தான்) திறைபெற்ற பொருட்செல்வத்தோடும், மைந்தனொடுஉம் - (தன்) புத்திரனை உத்தரனென்பவனோடும், எய்தி - (பாண்டவரிருக்குமிடத்திற்குப்) போய், அவர் மலர் அடியின் வீழ்ந்தான் - அந்தப்பாண்டவரின் தாமரைபோன்ற பாதங்களில் வீழ்ந்து கும்பிட்டான்; (எ - று.)

சிந்தனை - இந்தப்பாண்டவர் வேற்றுருவோடு நம்மிடத்துவசிக்கையில் அவர்களைப் பணியாளராகக்கொண்டு நடத்தினோமே என்பது கருதியதனாலாகியது: மேல் 13 - ஆங் கவியில் "மனனிடரகற்றி" என வருதல் நோக்குக. சிந்தனையென்றசொல் கவலையென்னும் பொருளில் வருதலை "சிந்தனை முகத்திற்றேக்கி" என்ற இடத்துங் காண்க. (அ)

9.—தருமன் விராடனைத் தழுவிப் புகழ்தல்.

விராடனைநறுங்குவளைமாலைவியன்மார்பிற்
றராபதியெழுந்தெதிர்தழீஇயினனிருத்திப்
பராவருபெரும்புகழ்படைத்தவருனைப்போ
லராவின்முடிமேலுலகிலார்கொலுளரென்றான்.

(இ - ள்.) தராபதி-பூமிக்கெல்லாந்தலைவனாகிய தருமன்,—எதிர்எழுந்து-எதிராக(த்தன் னிருக்கையினின்றும்)எழுந்திருந்து,விராடனை—,நறுங் குவளைமாலை வியன் மார்பில்-நறிய குவளைமலர்கொண்டுதொடுத்த மாலையையணிந்த (தன்) பரந்த மார்பிலே, தழீஇயினன் - தழுவினவனும், இருத்தி - உட்காரவைத்து, (அவனைநோக்கி),—'உனை போல் - உன்னைப்போல், பராவருபெரும் புகழ் படைத்தவர்-கொண்டாடத்தக்க மிக்க கீர்த்தியை யடைந்தவர், அராவின் முடிமேல் உலகில் - ஆதிசேஷனுடைய சிரசிலே தங்கியிருக்கின்ற இந்தஉலகத்தில், ஆர்கொல் உளர்-யாவரிருக்கின்றனர்?' என்றான்—; (எ - று.)

விராடன் தன்பாதங்களில் வீழவே, அதற்குஎதிராகத் தருமன் எழுந்து அவ்விராடனை மார்புறத் தழுவினான். (க)

10.—தன்னிடத்து வாழ்ந்தபோது நேர்ந்திருக்குங் குறையைப் பொறுக்குமாறு விராடன் பாண்டவரை வேண்டுதல்.

அறைமுரசுயர்த்தவனையவனுநனியையா
பொறையுடையவர்க்கலதுபுகழ்புனைதலுண்டோ
விறையமுதநற்குணமிலாதவரிடத்திற்
குறைதிருவுளத்தினிடைகொண்டருளலென்றான்.

(இ - ள்.) அறை - (குணில்கொண்டு) அடிக்கப்படுகின்ற, முரசு - முரசவாத்தியத்தை, உயர்த்தவனை-உயரவெடுத்த கொடியிலே கொண்டவனாகிய

தருமபுத்திரனைநோக்கி, அவன்உம்-அந்த விராடராசனும், 'ஐயா—!பொறை-பொறுமையை, நனி உடையவர்க்கு அலது - மிகுதியாகக் கொண்டிருப்பவருக்கு அல்லாமல், (மற்றையோர்க்கு), புகழ் புனைதல் - புகழை யணிவதென்பது, உண்டு ஒ - உண்டாகுமோ? இறை - சிறிதும், அமுதம் நல் குணம் இலாதவரிடத்தில்-அமுதம்போன்ற நல்லகுணமில்லாதவரிடத்திலேசேர்ந்த, குறை-குறையை, திருஉளத்தினிடை-(உனது)திருமனத்திலே, கொண்டருளல் - கொண்டருளவேண்டா,' என்றான் - என்று வேண்டிக்கொண்டான்.

"ஒறுத்தார்க்கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுந்துணையும் புகழ்" என்றார், நாயனாரும். என்னிடத்துக்குறையைப் பொறுக்கவேண்டும் என்று நேரேகூறுதற்குக் கூசி, விராடன், தன்னைப் படர்க்கையாகவைத்துப் பேசுகின்றான்: இக்கருத்துப்பற்றியதே இது என்பது, மேற்கவியில தருமன் கூறுவதால் விளங்கும். மூன்றாமடியில், அறிவுமுதனற்குணமடாதவரிடத்தில் என்றும் பாடம். (௧௦)

11.—தருமன் விராடநகரத்தில் இனிதுறைந்தமை கூறல்.

இந்நகரிலெய்தியபினெத்துயருமெய்தா
தெந்நகரியென்னநெடுநாளினிதிருந்தேஞ்
செந்நெல்வயலூடுமுதுசேலுகளுநாடா
நின்னினுமுயர்ந்ததமர்நீயறியவுண்டோ.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) செந்நெல் வயலூடு - செந்நெல்விளையும் வயலில், (நீர்வளத்தால்), முது சேல் உகளும்-பழமையான சேல்மீன்கள் தாவித் திரியப்பெற்ற, நாடா-மச்சநாட்டை யுடையோனே! இ நகரில் - இந்த நகரத்திலே, எய்திய பின்-வந்துசேர்ந்தபின்பு, எ துயர்உம் எய்தாது - எவ்வகைத்துன்பத்தையும் அடையாமல், எம் நகரி என்ன-எம்முடைய இந்திரப்பிரத்தநகரியிலே யுறைவதுபோல, நெடுநாள்-பலநாள்[ஒருவருஷகாலம்], இனிது இருந்தேம்-இனிதாக வசித்துவந்தோம்: நின்னில்உம் உயர்ந்த தமர் - உன்னைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட சுற்றத்தார், நீ அறிய—, உண்டுஒ - உளரோ? (எ - று.)

நல்லோர்க்கு எந்தப்பொருளிலேனும் ஐயந்தோன்றியவிடத்து அவர் நெஞ்சேசான்று ஆகு மென்ப வாதலால், 'நீயறியவுண்டோ' என்கின்றான். சென்னல்வயலூடு என்றும் பாடம். (௧௧)

12.—உன்னுடைய சேனைமுதலியவற்றின் துணையிருப்பின் பகைவெல்வே னென்று தருமன் கூறுதல்.

நின்புதல்வருந்திறல்வரூதினியுநீயு
மென்புயமெனச்சமரிலென்னருகுநின்றால்
வன்பினொடுவஞ்சனைசெய்மன்னர்படையாவுந்
தென்புலமடைந்திடமலைப்பலிதுதிண்ணம்.

(இ - ள்.) நின் புதல்வர்உம் - உன்னுடையபுத்திரரும், திறல் வரூதினி உம் - வலிமையையுடைய சேனையும், நீஉம்—, என் புயம் என - என்

தோள்போல், சமரில் - (இனி நேரப்போகின்ற) போரிலே, என் அருகு நின்றால் - என்சமீபத்திலே யிருந்தால், வன்பினொடு - வலிமையோடு, வஞ்சனை செய் - வஞ்சனையைச்செய்கின்ற, மன்னர் படை யாஉம் - (துரியோதனராசனைச்சேர்ந்த) மன்னவரின் சேனைகள்யாவும், தென் புலம் அடைந்திட - யமலோகத்தைச் சேரும்படி, மலைப்பல் - போர்செய்வேன்: இது—, திண்ணம் - நிச்சயம்; (எ - று.)

புதல்வர்என்றபன்மை - விராடனுடைய முதற்பத்தினியாகிய சுரதையென்பவளிடத்துத்தோன்றிய சுவேதன் சங்கன் என்பவரோடு, இரண்டாமமனைவியாகிய சுதேஷ்ணையென்பாளிடத்துத் தோன்றிய உத்தரனையுங் குறித்தற்காக. (கஉ)

13.—விராடன் அவ்வுரைகேட்டு மகிழ, உத்தரன் கூறலுறுதல்.

எனமுரசுயர்த்தவனியம்புதலுமகிழா
மனனிடரகற்றினனம்மச்சவளநாடன்
றனயனுநமக்குறுதிதக்கதெனவெண்ணு
வினிமையொடறத்தின்மகனுக்கிவையிசைப்பான்.

(இ - ள்.) என - என்று, முரசு உயர்த்தவன் - முரசக்கொடியை உயரவெடுத்தவனாகிய தருமன், இயம்புதலும் - சொன்னவுடனே, அ மச்சம் வளம் நாடன் - அந்த மச்சநாட்டிற்கு உரியவனான விராடன், மகிழா - மனமகிழ்ச்சியடைந்து, மனன் இடர் அகற்றினன் - மனத்துயரத்தைப் போக்கினான்: தனயன்உம் - (அவனுடைய) குமாரனான உத்தரனும், 'தக்கது - (இந்தப்பாண்டவர்க்குத்) தகுதியாகஇருப்பது [உதவுவது], நமக்கு உறுதி - நமக்கு நன்மைதருவதாகும்,' என எண்ணு - என்றுநினைத்து, இனிமையொடு - மனமகிழ்ச்சியொடு, அறத்தின் மகனுக்கு - தருமபுத்திரனுக்கு, இவை இசைப்பான் - இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்: (எ - று.)—உத்தரன் உரைப்பவற்றை மேற்கவியிற் காண்க. (கங)

14.—உத்தரன் கூறியன.

எத்தரையுநீழல்செய்தனிக்கவிகையெந்தா
யித்தரையுநின்னதுநின்னேவலினர்யாமும்
பத்தரையொடீரரைகொள்பல்படையுநினவே
யுத்தரையும்வில்விசயனுக்குரியளென்றான்.

(இ - ள்.) (தருமபுத்திரனை நோக்கி உத்தரன்),—'எ தரைஉம் - பூமியெங்கும், நீழல் செய் - நிழலைச்செய்கின்ற, தனி கவிகை - ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய, எந்தாய் - எமது தந்தைபோன்றவனே! இ தரைஉம் - இந்தமச்சதேசமும், நின்னது - உன்னுடையதே: யாம்உம் - நாங்களும், நின் ஏவலினர் - உன் கட்டளையின்படி நடப்பவரேயாவோம்: பத்தரையொடு ஈர் அரை கொள் பல் படைஉம் - அறுவகைப்படையும், நினவே - உன்னுடையனவே: உத்தரைஉம் - (என்னுடன் பிறந்தவளான) உத்தரை

யென்பாளும், வில் விசயனுக்கு - விற்போரில்வல்ல அருச்சுனனுக்கு, உரியள் - உரியவளாவள்,' என்றான் - என்று கூறினான்; (எ - று.)

அறுவகைப் படைகளாவன - நாட்டுப்படை காட்டுப்படை பகைப்படை துணைப்படை கூலிப்படை மூலப்படையென்பன. தரை - தரா என்ற வடசொல்லின் திரிபு: பூமியென்று பொருளுள்ள இச்சொல், அதன்ஏகதேசமாகியநாடுஎன்ற பொருளில் வந்தது: "மாயோன்மேய காடுறையுலகமும்" என்றஇடத்து உலகம் என்றதுபோல. (கச)

15.—அருச்சுனன் 'உத்தரை என்மகனுக்கு மனைவியாதற்கு உரியள்' எனல்.

வில்விசயனுத்தரன்விளம்புதலும்வீரங்
கல்விசெய்கலைத்திறன்வனப்புடையகாளா
யில்விசயமெய்க்குணனின்மிக்கவிளையாளென்
றொல்விசயமுற்றசுதனுக்குரியளென்றான்.

(இ-ள்.) உத்தரன் விளம்புதலும்-உத்தரகுமாரன் (இவ்வாறு)கூறவே,—வில் விசயன்—, (உத்தரகுமாரனைநோக்கி),—'வீரம்-வீரமும், கல்வி - படிப்பும், செய் கலை - செய்யப்படுகின்ற அறுபத்துநான்கு கலைத்தொழிலும், திறன் - வல்லமையும், வனப்பு-அழகும், உடைய—, காளாய் - இளவெருது போன்றவனே! இல் விசயம் மெய் குணனில் மிக்க இளையாள் - இல்லறத்திற்குஉரிய மேம்பட்ட உண்மையான நற்குணங்களாற் சிறந்த இளையவளான உத்தரை, என் - என்னுடைய, தொல் விசயம் உற்ற - பழமையாக வெற்றியையே பெறுதல்பொருந்திய, சுதனுக்கு - புத்திரனாகியஅபிமனென்பவனுக்கு, உரியள் - மனைவியாதற்குஉரியாள்,' என்றான் - என்று கூறினான்: (எ - று.)—எல்விசயமுற்றசுதன் என்றும் பாடம். (கரு)

வேறு.

16.—பாண்டவர் எல்லாத்திசையிலுமுள்ள சுற்றத்தார்க்குத் தம் செய்தியைத் தூதர்மூலமாகச் சொல்லியனுப்புதல்.

விசயன் றொகுத்து நயமாக விராடனெஞ்சுக்
கிசையும் படிசொற் றவரோடி ருந்த பின்னர்
வசையின்றி வாழுந் தமராகிய மன்னர்க் கெல்லாத்
திசையுந் தமது செயறூதரிற் செப்பி விட்டார்.

(இ - ள்.) விசயன் - அருச்சுனன், தொகுத்து - சுருக்கமாக, நயம் ஆக - இனிதாக, விராடன் நெஞ்சுக்கு இசையும்படி - விராடன்மனத்துக்குப் பொருந்தும்படி, சொற்று - (உத்தரையை அபிமனுக்கு மனைவியாக்குதல் முதலியவற்றைக் குறித்துச்) சொல்லி, அவரோடுஉம் இருந்த பின்னர் - அந்தவிராடன்முதலியவரோடும் சேர இருந்தபிறகு,— (அப்பாண்டவர்),—வசை இன்றி - குற்றமில்லாமல், வாழும் - வாழ்பவராகி, தமர் ஆகிய-தமது சுற்றத்தாராகிய, மன்னர்க்கு-அரசர்பொருட்டு, எல்லாம் திசைஉம்-எல்லாத்திக்குக்களிலும், தமது செயல்-(வெளிப்பட்ட) தமதுவரலாற்றை, தூதரின் - தூதர்மூலமாக, செப்பி விட்டார் - சொல்லியனுப்பினார்கள்; (எ - று.)

இதுமுதற் பதினைந்துகவிகள் - பெரும்பாலும் மூன்றாஞ்சீரொன்று காய்ச்சீரும், மற்றையவை மாச்சீர்களுமாகிவந்த நெடிலடிநான்குகொண்ட கலிநிலைத்துறைகள். (௧௬)

17.—பாண்டவரின் வெளிப்பாட்டையறிந்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் தன்துணைவர்முதலியவரோடு பாண்டவருள்ள இடத்துக்கு வருதல்.

வெளிநின்றமாற்றம் வெளியானபின் வெண்டயிர்த்தண்
டுளிநின்றமேனித் துளவோன்றன்றுணைவரோடு
மளிநின்றமாலைபுனை தங்கையபிமன்னொடுந்
தெளிநின்றவேற்கைச் சிவேதன்னொடும்வந்துசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வெளி நின்ற மாற்றம் - (பாண்டவர்) வெளிப்பட்டுவிட்டன ரென்ற சொல், வெளி ஆன பின் - வெளிப்பட்டபின்பு, வெள் தயிர் தண் துளி நின்ற மேனி - வெள்ளிய தயிரின் தண்ணிய துளி தங்கப்பெற்ற திருமேனியைக் கொண்டிருந்தவனாகிய, துளவோன் - திருத்துழாய்மாலையைசூடுந் திருமாலி னவதாரமாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், தன் துணைவரோடும் - தன்னுடன் பிறந்தவரான பலராம சாத்யகியருடனும், அளி நின்ற மாலை புனை தங்கை(யோடும்) - வண்டுகள் தங்கிநின்ற மாலையையணிந்த தங்கையான சுபத்திரையோடும், அபிமன்னொடும் - (அவளுக்குப்புதல்வனான) அபிமன்னுடனும், தெளி நின்ற வேல் கை சிவேதன்னொடும் - தெளிவாகநின்ற [கூர்மையுள்ளதாய் விளங்குகின்ற] வேற்படையையேந்திய கையையுடைய சிவேதனுடனும், வந்து சேர்ந்தான்—; (எ - று.)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் குழந்தைப்பருவத்தில் நந்தகோபனில்லில் வளர்ந்தபோது வெண்டயிர்த்தண்டுளி மேனியுடன் தோன்றினனென்க. மூன்றாமடியில், அளிநின்ற நெஞ்சிற் குருமைந்தராவரோடும் என்றும் பாடம். (௧௭)

18.—தருமபுத்திரன் முதலியோரைக் கண்டு மகிழ்ந்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் அவரோடும் எண்ணிப் பல பேசுதல்.

கண்டான்மகிழ்ந்தானறன்மைந்தனைக்கைதழீஇயுங்
கொண்டானவன்றனிளையோர்கைகுவித்துவீழ்ந்தா
ரெண்டானவரோடிசைந்தெண்ணிப்புவனமேழு
முண்டானுரைத்தானுரைத்தக்கவுரைகளெல்லாம்.

(இ - ள்.) (வந்து சேர்ந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்),—அறன் மைந்தனை கண்டான் மகிழ்ந்தான் - (வனவாச அஜ்ஞாதவாசங்களைச்செய்து கழித்து வெளிப்பட்ட) தருமபுத்திரனைக் கண்டு மகிழ்ந்தான்: கை தழீஇயும் கொண்டான் - (தன்) கைகளால் தழுவியும் அணைத்தான்: அவன்தன் இளையோர் - அந்தத்தருமனுடைய தம்பிமார், கைகுவித்து வீழ்ந்தார் - (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக்) கைகூப்பி வணங்கித்தொழுதார்கள்: அவரோடு - அந்தப்பாண்டவரு

ரோடு,—புவனம் ஏழ்உம் உண்டான் - ஏழுலோகங்களையும் உண்டவனான திருமாலினவதாரமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்,—எண் இசைந்து எண்ணி - ஆலோசனைகளை மனமொத்திருந்து ஆலோசித்து, உரைத்தக்க உரைகள் எல்லாம் உரைத்தான் - சொல்லத்தக்க வார்த்தைகளையெல்லாஞ் சொன்னான்; (எ - று.) —எண்டானவனோடியைத்துஎன்று பிரதிபேதம். தான் - அசை. (கஅ)

19.—சிவேதன்செய்கையையெல்லாஞ் சொல்லி ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் விராடன்கவலையைப் போக்குதல்.

சிவன்றன்னைநோக்கிச்சிவேதன்றவஞ்செய்தவாறு
மவன்றன்னருளாற்பலவாயுதம்பெற்றவாறு
மிவன்றன்பகைசெற்றதும்யாவுமியம்பியுள்ளங்
கவன்றன்புறுமன்விராடன்றன்கவற்சிதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) சிவன் தன்னை நோக்கி - சிவபெருமானைக் குறித்து, சிவேதன் தவம் செய்த ஆறுஉம் - சிவேதன் தவஞ்செய்த விதத்தையும், அவன் தன் அருளால் - அந்தச் சிவபெருமானுடைய திருவருளினால், பல ஆயுதம் பெற்ற ஆறுஉம் - (இந்தச்சிவேதன்) பலபடைக்கலங்களைப் பெற்றவகையையும், இவன் தன் பகை செற்றதுஉம் இந்தச்சிவேதன் தன்பகையை யழித்ததையும், யாஉம் - எல்லாவற்றையும், இயம்பி - (விராடனிடம்) சொல்லி, (நெடுநாளாகச் சிவேதனது பிரிவினால்), உள்ளம் கவன்று - மனம்வருந்தி, அன்பு உறு - மனக்கசிவு கொள்ளாமலிருந்த, மன் விராடன் தன் - விராடமன்னவனுடைய, கவற்சி - துன்பத்தை, தீர்த்தான்—; (எ - று)

சிவேதன் முன்னொருகாலத்தில் தேவலோகத்திற் போயிருந்தபொழுது வசுக்கள் அவனை மயிலென்னும் பறவையாகும்படி சபித்து அவன்பேரெழுதிய அம்பொன்றை அவன்மேலெறிய, அதுபட்டவுடனே அவன் மயிலாகித் தந்தையாகிய விராடனிடம் வந்துசேர, அதனையறியாத அவன் கோபித்துத் துரத்திவிட, மைந்தன் பறந்துசென்று தவஞ்செய்து சிவபிரானருளாற் சாபவிடைபெற்று வில்முதலிய ஆயுதங்களும் கவசங்களும் பெற்றனனென்பர். இவன்தன் பகைசெற்ற விவரம் தெரியவில்லை; ஒருசாரார் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் இந்தச்சிவேதனைக்கொண்டு தன்பகையை யொழித்துக்கொண்டானென்று பொருள்கூறுவர்; அதற்குஉரிய சரித்திரமும் தெரியவில்லை. அன்புறாமல் என்று பிரதிபேதம். (கக)

20.—தன் தந்தையின்தாளிற் சிவேதன் வீழ்ந்துபணிதல்.

தெம்மைந்தரென்னுங்களபங்களைச்சிங்கசாப
வெம்மைந்தின்வேறற்கமைந்தானொருவீரனான
தன்மைந்தனைக்கண்டுருகுந்திறற்றந்தைதாளி
லெம்மைந்தனும்வீழ்ந்துடன்வைகினனார்மதிக்கே.

(இ - ள்.) தெம் மைந்தர் என்னும் களபங்களை-பகைவீரராகிய யானைக் கன்றுகளை, சிங்கசாபம் வெம் மைந்தின் - சிங்கக்குட்டியின் வலிமைபோன்ற வெவ்விய வலிமையினால், வேறற்கு - வெல்லுதற்கு, அமைந்தான் - பொருந்தினவனாகி, ஒரு வீரன் ஆன - ஒப்பற்ற வீரனான, தன் மைந்தனை - தன் புத்திரனை, கண்டு—, உருகும் - உருகுகின்ற, திறல் - வலிமையையுடைய, தந்தை - தமப்பனாகிய விராடனுடைய, தாளில் - பாதங்களில், அ மைந்தன் உம் - அந்தப்புத்திரனாகிய சிவேதனும், வீழ்ந்து - பணிந்து, ஆர்வம் மிக்கு - அன்புமிகுந்து, உடன் வைகினன்-தந்தையுடனேசேர்ந்து தங்கினான்; (எ-று.)

மைந்து - வீரம், இளமை: அதனையுடையவன் - மைந்தன்: எனவே, வீரன், புதல்வன்என்ற பொருளைக் காட்டும். களபம் - யானைக்கன்று: ஸிம்ஹ ஸாப:-சிங்கக்குட்டி: வடசொற்கள். "வெம்மைந்தின் வேறற்கமைந்தோரொருவீரரான, தம்மைந்தரைக்கண்டுருகுந் தந்தையர்கடாளி, லம்மைந்தரும் வீழ்ந்துடன் வைகினரார்வமிக்கே" என்று ஒருபாடம் பதினேழாஞ்செய்யுளின் பாடபேதத்திற்கு ஏற்பக் காண்கின்றது. (௨௦)

21.—பாஞ்சாலர்முதலியோர் அங்குச் சேனையோடும் வருதல்.

பாஞ்சாலர்போசகுலமன்னவர்பாண்டிவேந்தர்
வாஞ்சாமனத்தின்வயமத்திரர்மாகதேயர்
பூஞ்சாபவெற்றிக்கொடிக்கேரளர்பொன்னிநாடர்
தாஞ்சால்புடனப்பதிவந்தனர்தானையோடும்.

(இ - ள்.) பாஞ்சாலர் - பாஞ்சாலர்களும், போசகுலமன்னவர் - போசகுலராஜாக்களும், பாண்டிவேந்தர் - பாண்டியமன்னவரும், வாஞ்சா மனத்தின் வய மத்திரர் - விருப்பங்கொண்ட மனத்தினையுடைய வலிய மத்திரதேசத்தாரும், மாகதேயர் - மகததேசத்தவரும், பூஞ் சாபம் வெற்றி கொடி கேரளர் - அழகிய வில்லை(த் தமது) வெற்றிக்கு அடையாளமாகக் கொடியிலேகொண்ட சேரதேசதது மன்னவரும், பொன்னிநாடர் - சோழநாட்டு மன்னவரும், தாம் - (ஆகிய) இவர், தானையோடுஉம் - சேனையுடனே, சால்புடன் - நிறைகுணத்தோடு, அ பதி வந்தனர்-(பாண்டவரிருந்த) அவ்விராடநகரத்து வந்து சேர்ந்தார்கள்; (எ-று.)

சால்பு - மனவமைதியுமாம். பொன்னைக் கொழித்துக்கொண்டு வருதலால், காவேரிக்குப் பொன்னியென்று ஒருபெயர். காவேரியால் மிக்க வளம்பெற்றது சோழநாடேயாதலால் அது 'பொன்னிநாடு'எனப்படும். (௨௧)

22.—நாட்டில் நெடுநாள் வசிக்கலாயிற்றே என்று பாண்டவரைக்கண்டு வருந்திக் கூறும் நிருபர்க்குத் தருமன் கூறலுறுதல்.

வந்தோரனைவோடுமிருபாதம்வணங்கிவைகுங்
கந்தோடடர்கைக்கடுங்கோபக்களிற்றுவேந்த
ரந்தோநெடுநாளகன்கானிலடைந்திரென்று
நொந்தோதவையாற்றிநுவல்வானந்துதிகொள்வேலான்'

(இ - ள்.) வந்து—, ஓகையோடுஉம் - சந்தோஷத்துடனே, இரு பாதம் வணங்கி - (தருமபுத்திரனுடைய) இரண்டு தாள்களிலே கும்பிட்டு, வைகும் - தங்கிய, கந்தோடு அடர் கை கடுங் கோபம் களிறு வேந்தர் - கட்டுத்தறியை யடர்க்கின்ற துதிக்கையையும் கொடியகோபத்தையுமுடைய களிற்றுப் படையையுடைய அரசராகி, 'நெடு நாள் அகல் கானில் அடைந்திர் - வெகு நாள் அகன்ற காட்டிலே தங்கிவசித்திரே: அந்தோ - ஐயோ,' என்று—, நொந்தோரை - மனம்வருந்தினவரை, ஆற்றி - சமாதானப்படுத்தி, அநுதி கொள் வேலான் - அந்தக்கூர்மையான வேற்படையையுடைய தருமபுத்திரன், நுவல்வான் - (பின்வருமாறு) சொல்பவனானான்; (எ - று.)—தருமன்சொல்வதை மேலிற்கவியிற் காண்க. அடைந்திர்—அடைந்தீர். (உஉ)

23.—'விராடநகரில் ஒருவருஷம் வசித்ததனால் காட்டில் திரிந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கிற்று' என்று தருமன் கூறுதல்.

தேனிற்குளித்தசிறையம்புயச்சேக்கையன்னம்
வானிற்பறந்துபுலர்த்தும்புனன்மச்சநாடன்
வேனிற்சிலைவேள்விராடன்புரமேயவன்றே
கானிற்றிரிந்தபரிதாபங்கழிந்ததென்றான்.

(இ - ள்.) (தருமன்), 'அம்புயம் சேக்கை - தாமரைமலரைப் படுக்கையாகக்கொண்ட, அன்னம்—, தேனில்—, குளித்த - நனைந்த, சிறை - (தம்) இறகுகளை, வானில் பறந்து - (ஆகாயத்திலே) பறந்துபோய், புலர்த்தும் - உலர்த்துமாறு வளம்படைத்த, புனல் - நீரைக்கொண்ட, மச்சநாடன் - மச்சநாட்டிற்கு உரியவனாகிய, வேனில் சிலை வேள் - வேனிற்காலத்தில் வில்லையேந்திக்கொண்டு திரிபவனான மன்மதனையொத்த, விராடன் - விராடராசனுடைய, புரம் - பட்டணத்தை, மேய - வசிக்குமாறு பொருந்திய, அன்றே - அன்றைத்தினமே, கானில் திரிந்த - காட்டிலே (பன்னிரண்டியாண்டுகள்) திரிந்ததனாலான, பரிதாபம் - துன்பம், கழிந்தது - நீங்கிற்று,' என்றான்—; (எ - று.)

24.—தருமன் அரசர்களைநோக்கித் துரியோதனன் துராலோசனையால் தாம் அழிந்தமை கூறி, நீயிரே களைகணெனல்.

பண்ணுக்குருகிப்பறையாலகப்பட்டமான்போல்
மண்ணுக்கிறைவன்மொழிதேறிமகன்செய்வஞ்ச
வெண்ணுக்கழிந்தேனினிச்செய்வதென்யாருநீவிர்
கண்ணுக்கிமைபோலிருந்தீர்களைகண்களாக.

(இ - ள்.) பண்ணுக்கு - (இனிய) சங்கீதத்தைக் கேட்டலால், உருகி - மனமுருகி, (உடனே), பறையால் - பறைகொண்டடித்தலால், அகம் பட்ட - (இருந்த) இடத்தில்தானே யிறந்திட்ட, மான்போல் (அசுணமென்னும்) மிருகத்தைப்போல, மண்ணுக்கு இறைவன் - பூமிக்குத் தலைவனாகிய திருதராட்டிரனுடைய, மொழி - வார்த்தையை, தேறி - நம்பி, மகன் - அவனுடைய குமார

ஞன துரியோதனன், செய் - செய்த, வஞ்சம் எண்ணுக்கு - வஞ்சனையான ஆலோசனைக்கு, அழிந்தேன் - தோற்றுவிட்டேன்; இனிச் செய்வது என்—? நீவிர் யார் உம்-(நண்பரசரான) நீங்களெல்லீரும், கண்ணுக்கு இமை போல் களைகண்கள் ஆக இருந்தீர்-கண்களை இமைகள் காத்துஇருப்பதுபோல் (எங்களைக்காக்கும்) களைகண்களாக இருந்தீர்கள்; (எ - று.)

களைகண் - துன்பத்தைப் போக்கும்இடம்: எனவே, ஆதரவாயிருப்பது. "கண்களைக்காக்கின்ற விமையிற் காத்தனர்" என்ற அடி, இச்செய்யுளின் ஈற்றிலே காணத்தக்கது. இசையறிவிலதாகிய அசுணமென்னுங் குறிஞ்சி நிலப்பிராணியைப் பிடிக்கக்கருதிய அந்நிலத்துமாக்கள் செழுமையுள்ள மலைச் சாரலிலே நிலாவிளங்கும் மாலைப்பொழுதிலே வேய்ங்குழல் முதலியவற்றால் இனியஇசையைப் பாட அச்சங்கீதத்தைக் கேட்டு ஆனந்தமடைய விரும்பி அந்தப்பிராணிகள் அருகில்வந்து அவ்வின்னிசையைச் செவியிலேற்றுப் பரவசப்பட்டிருக்கிற சமயத்தில் அக்கொலையாளர் பறைகொட்ட, அக்கொடிய ஓசையைக் கேட்டவுடன் அப்பிராணிகள் இறந்துபடும் என்பர்: அசுண மென்ற இதை மிருகமென்று ஒருசாராரும் பறவையென்று ஒருசாராரும் கூறுகின்றனர். பண்ணுக்குநல்கின்று பிரதிபேதம். (உச)

25.—தருமன் துரியோதனனது துராலோசனைச்செயல்களையெல்லாம் கூறுகையில், சல்லியன், துரியோதனன் தன்னை யேமாற்றித் தன்பக்கத்திற் சேர்த்துக்கொண்டதைத் தெரிவித்துச் செல்லல்.

அரசர்க்கடைவேயவையின்கணவையனைத்து
முரசக்கொடியோனயமாகமொழிந்தபோது
விரைதுற்றுதார்ச்சல்லியன்முன்புவிளைந்தவெல்லாம்
பரசுற்றகன்றான்பிழைகொன்றபகடுபோல்வான்.

(இ - ள்.) அவையின்கண் - சபையிலே, அரசர்க்கு (விசாரிக்கவந்த பாஞ்சாலர்முதலிய) ராஜாக்களுக்கு, அடைவே - முறைமையாக, அவை அனைத்து உம் - (துரியோதனனுடைய) அந்தத்துராலோசனைச் செயல்களையெல்லாம், முரசம் கொடியோன் - முரசவாத்தியத்தைக் கொடியின்கணுடையவனான தருமபுத்திரன், நயம் ஆக - இனிமையாக, மொழிந்த போது - சொன்ன காலத்திலே,—விரை துற்று தார் சல்லியன் - நறுமணம் நெருங்கிய மாலையையணிந்த சல்லியனென்பான், பிழை கொன்ற - (தன்) குற்றத்தினால் தீங்கிழைத்த, பகடு போல்வான் - ஆண்யானைபோல்பவனாகி, முன்பு விளைந்த எல்லாம் - முன்னே நடந்தனவெல்லாவற்றையும், பரசுற்று - சொல்லிவிட்டு, அகன்றான் - அப்பாற்சென்றான்; (எ - று.)

தான் முன்னமே யாராய்ந்திருக்க வேண்டியதாகவும் அங்ஙன் செய்யாமையால், சல்லியனை, 'பிழைகொன்ற பகடுபோல்வான்' என்றது: இனி, பிழைகொன்ற - முரசக்கொடியோனால் முன்பு நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்தலால் தன் குற்றத்தைப் போக்கிக்கொண்ட, பகடுபோல்பவனான சல்லியன் என்று உரைத்தலும் உண்டு. (உரு)

26.—சல்லியன் துரியோதனனுக்கே உதவிபுரிபவனாதல்.

கரடக்கடவெங்களியானைகவனமான்றேர்
துரகப்பதாதிப்படைதம்மொடுஞ்சூழ்ச்சியாக
விரகிற்புகுந்துநெறியின்கண்விருந்துசெய்த
வுரகக்கொடியோற்கரும்போரிலுதவிசெய்வான்.

(இ - ள்.) கரடம்-கரடத்திலே, கடம்-மதநீரையுடைய, வெம்-வெம்மையான, களி யானை - மதக்களிப்புள்ள யானையும், கவனம் மான் தேர் - விரைந்துசெல்லும் விலங்காகிய குதிரைபூட்டிய தேரும், துரகம் - குதிரையும், பதாதி-காலாளும்ஆகிய, படைதம்மொடுஉம்-நால்வகைச் சேனைகட்கும், சூழ்ச்சிஆக - (முன்னமே செய்த)ஆலோசனையின்படி, விரகின் - தந்திரமாக, புகுந்து - வந்து, நெறியின்கண் - (தருமனைக்குறித்துத் தான்செல்லும) வழியிடையே, விருந்து செய்த—, உரகம் கொடியோற்கு - பாம்புக்கொடியையுடையவனான துரியோதனனுக்கு, அரும் போரில் - மகாயுத்தத்தில், (சல்லியராசன்), உதவிசெய்வான் - துணைபுரிபவனானான்; (எ - று.)

கரடம் - யானைக்கவுளினின்றும் மதநீர்பாயுந்துளை: யானையின் கவுளில் மதநீர்பெருகுஞ்சுவடுமாம். சேனைகளுடன் தருமனைநோக்கிச் சல்லியராசன் வாராநிற்கையில் இடைவழியே மிகவும் இளைப்பையடைந்த வேளையில் இன்னார் உதவிபுரிபவரென்று தெரியாது விருந்துசெய்துவிட்டுப் பின்னர்த் துரியோதனன் செய்தவிருந்து என்று தெரிவித்ததனால், 'விரகிற்புகுந்து நெறியின்கண் விருந்துசெய்த உரகக்கொடியோன்'என்றார். படைதம்மொடும் என்பதைஉருபுமயக்கமாகக்கொள்ளாமல் 'படைதம்மொடும் புகுந்து' எனக் கூட்டியுரைத்தலும் ஒன்று. (உகூ)

27.—சல்லியன் துரியோதனனுக்கு உதவியானதைப்பற்றிய கவிக்கூற்று.

நஞ்சோடுசாலுமமரின்கணமர்களென்று
நெஞ்சோடியைந்ததுணையென்றுநினைத்தல்செய்யார்
செஞ்சோறுசாலவலிதென்றுமண்செப்பும்வார்த்தை
வெஞ்சோரிவேலானிலையிட்டனன்மீண்டுமீண்டும்.

(இ - ள்.) (வீரர்),—'நஞ்சோடு சாலும்-விஷத்தோடு ஒப்பிடத்தக்க [உக்கிரங்கொண்டு கொல்லுந்தன்மையுள்ள], அமரின்கண் - போரிலே, நமர்கள் என்றுஉம் - (இவர்) நம்மைச்சேர்ந்தவரென்றும், நெஞ்சோடு இயைந்த துணை என்று உம் - மனத்தோடுஒத்த நண்பர்என்றும், நினைத்தல் - எண்ணுவதை, செய்யார்-: (அவ்வீரர்கட்கு), செம் சோறு - செவ்வியசோறு [தக்க காலத்திலளிக்கும் உணவே], சால வலிது - மிக்கவலிமையையுடையது', என்று—, மண் - இவ்வுலகத்தவர், செப்பும் - சொல்லுகின்ற, வார்த்தை - வார்த்தையை, வெம் சோரி வேலான்-கொடிய இரத்தம் படியப்பெற்ற வேற்படையையுடையவனாகிய சல்லியன், மீண்டுஉம் - மறுபடியும், ஈண்டுஉம் - இப்போதும், நிலையிட்டனன் - நிலைப்படுத்தினன்; (எ - று.)

மாமனும் தக்கதுணைவனுமாக இருந்தும், சல்லியன், பாண்டவர்க்குப் போர்த்துணையாகாது வழியிடையே இளைப்புக்காலத்திற் சோறிட்ட காரணத்தால் துரியோதனனுக்கே போர்த்துணைவனானதால், 'வீரர்க்கு நமர்துணை யென்பதுவேண்டா: செஞ்சோறே வலிது' என்று உலகத்தார் சொல்லும்வார்த்தையை இப்போது மீண்டும்நிலையிட்டவனானான். (உஎ)

28.—விராடராசன் உத்தரையை அபிமனுக்கு மணஞ்செய்வித்தல்.

ஓமஞ்செய்தீயிற்பொரிசிந்தலினுற்றவாசத்
தூமங்கமழப்பலவாசத்தொடையல்சூட்டிக்
காமன்றிருமைத்துனற்கன்பொடக்கன்னிதன்னை
மாமன்றலங்கேபுரிவித்தனன் மச்சர்கோமான்.

(இ - ள்.) ஓமம் செய்-ஓமஞ்செய்யப்படுகின்ற, தீயின் - அக்கினியிலே, பொரி சிந்தலின்-பொரியைச் சிந்துவதனால் [லாஜஹோமஞ் செய்வதனால்], உற்ற - பொருந்திய, வாசம் - வாசனைகொண்ட, தூமம் - புகை, கமழ - எங்கும்நறுமணம்வீசாநிற்க,— காமன் திருமைத்துனற்கு - காமனுடைய அவதாரமான பிரத்யும்நனுக்கு மைத்துனனான அபிமந்யுவுக்கு, அ கன்னி தன்னை - அந்தஉத்தரையென்ற கன்னிகையை, வாசம் பல தொடையல் சூட்டி - நறுமணமுள்ள பலமலர்மாலைகளையணிவித்து, அன்பொடு - அன்புடனே, மா மன்றல் - சிறந்தவிவாகத்தை, அங்கே-அவ்விடத்தில், மச்சர் கோமான் - விராடன், புரிவித்தனன்—; (எ - று.)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு உடன்பிறந்தவளாகிய சுபத்திரைக்கு மைந்தனான அபிமந்யு அந்தக்ருஷ்ணன்மகனான ப்ரத்யும்நனுக்கு அத்தைமைந்தனாவனாதலால், அவனை, 'காமன்திருமைத்துனன்' என்றார். தூமம்புடைசூழ்புலவேந்தர் தொடையல்சூழ என்றும் பாடம். (உஅ)

29.—பாண்டவர் காளிக்குப் பலிகொடுத்து முன்வன்னிமரத்துவைத்த படைக்கலங்களை மீட்டுங்கொள்ளுதல்.

முன்னிச்சமருக்கொருப்பட்டமுடிமகீபர்
கன்னிக்குவேண்டுங்கடனாபலிகணல்கி
வன்னிப்பொதும்பர்வயின்வைத்தவயங்குசோதி
மின்னிற்றிகழ்வெம்படையாவையுமீண்டுகொண்டார்.

(இ - ள்.) முன்னி - ஆலோசித்து, சமருக்கு ஒருப்பட்ட - (எந்தவகையிலும் சந்திக்கு இணங்காவிட்டால்) போர்செய்யுமாறு சம்மதித்த, முடி - கிரீடங்களையணிந்த, மகீபர்-அரசர் [பாண்டவர்],— கன்னிக்கு-காளிகாதேவிக்கு, வேண்டும்-இன்றியமையாத, கடன் ஆன -முறைமையான, பலிகள்-உயிர்ப்பலிகளை, நல்கி - கொடுத்து,—வன்னி பொதும்பர்வயின் - வன்னிமரத்தின் பொந்திலே, வைத்த - (அஜ்ஞாதவாசஞ்செய்வதற்கு முன்னே) வைக்கப்பட்ட, வயங்கு சோதி மின்னின் - விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய மின்ன

லைப்போல, திகழ் - விளங்குகின்ற, வெம் படை யாவையும் - (தம்முடையவான) கொடிய ஆயுதங்களையெல்லாம், மீண்டு - மறுபடியும், கொண்டார் - எடுத்துக்கொண்டார்கள்; (எ - று.)

நாடுகரந்துறைசருக்கத்து 9, 10 - பாடல்களால், காளிகோயிலையடுத்த வன்னிமரத்தின்பொதும்பரில் பாண்டவர் தம்படைக்கலங்களைச் சேமித்து வைத்தமை விளங்கும். (உகூ)

30.—அபிமந்யுவின் விவாகம் முடிந்தபின் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் பாண்டவரும் மற்றையாவரும் உபலாவியத்திற்புகுந்து போர்க்குவேண்டுவன ஆராய்தல்.

சேயோன்விழவுவிழைவொடுசிறந்தபின்னர்
மாயோனுமற்றக்குருமைந்தருமன்னர்யாரும்
போயோதைவீதியுபலாவிபுகுந்துதங்க
ளாயோதனத்துக்குறுநீர்மைகளாயலுற்றார்.

(இ - ள்.) சேயோன் - (அபிமந்யுஎன்ற) குமாரனுடைய, விழவு - கலியாணம், விழைவொடு - (யாவரும்) விரும்பும்வண்ணம், சிறந்த பின்னர் - சிறக்கநடந்தபிறகு,— மாயோன்உம் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும், அ குருமைந்தர் உம் - அந்தக் குருகுலகுமாரரான பாண்டவர்களும், மன்னர்யார்உம் - (பின்னும் தமராகவும் நண்பராகவுமுள்ள) அரசர்யாவரும், போய் (அவ்விராடநகரத்தை)விட்டுச்சென்று,ஓதை வீதி-பலவகை யோசைகளையுடைய வீதியைக் கொண்ட, உபலாவி புகுந்து-உபப்லாவியத்திற்புகுந்து, தங்கள் ஆயோதனத்துக்கு - தாம்செய்யக்கருதிய பெரும்போர்க்கு, உறும் - வேண்டிய, நீர்மைகள்-தன்மைகளைக்குறித்து, ஆயல் உற்றார்-ஆராய்தற்குப் பொருந்தினார்கள்.

சேயோன்-முருகக்கடவுள்: இச்சொல்-குமாரன்என்பதுபோல, மைந்தனென்ற பொருளைக் காட்டிற்று. உபலாவி - உபப்லாவ்யம் என்றவடசொல்லின் திரிபு: இது, விராடநகரத்துக்கு மிக அருகிலுள்ளதாகும். மற்று-அசை. மாயாக்குருமைந்தரும்என்றும், போயோகையோடும் என்றும் பிரதிபேதம் ()

வெளிப்பாட்டுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

விராடபருவம் முற்றுப்பெற்றது.

விராடபருவத்தின்

அபிதான சூசிகை யகராதி·

அசுவத்தாமன் - துரோணன் குமாரன், நிரை 82, 89, 95

அபிமன் - கிருஷ்ணன் தங்கை புதல்வன், வெளி-17: காமன்றிரு மைத்துனன், 28

அருச்சுனன் - சுரபதிமகன், நாடு-3: உருப்பசிசாபத்தாற் பேடிவடிவந் தரித்தான், ஆண்மைக்கு இமையவரெவரினும் பெரியோன், 17: அம்பிகாபதிபாற் றவத்தால் பல சுடுகணைபெற்றவன்: அமரரை அவுணருக்காக வென்றவன்: பொற்றருயலர்வேய்ந்தவன், நிரை-50: கொடியின் மீது அனுமனெழப்பெற்றவன்: 58: சுவேதப்பரிமா இவனுக்கு, 65,80,101: துரோணனையாசிரியனாகப் பெற்றவன், 88: குருவைத் தப்பாக் குருகுலக்கோ, 91: கவுரிபங்காளனைக் கண்ணுறக்கண்டவன், 99: கனற்கடவுடந்ததேரோன், 101: திங்க ளமுதுகமவுலியிற் சிவனைப் புடைத்த வில்லான், 102: விசயனென்ற பெயர் மிக்க செயத்தை யுடையவனென்றும் தன்னை வெல்பவரை யில்லாதவனென்றும் பொருள்படும்: இது, அருச்சுனன் பெயர்களில் ஒன்று, நாடு 22, நிரை-45: கிரீடியென்று, ஒருபெயர், நிரை - 43: நரநாமன், 60: இவன் வேறுநாமங்கள்-தனஞ்சயன், பற்குனன், நிரை - 85: தன்னை நிகர்கிற்பவரில்லாத் தனுவல்லோன், வெளிப்-4

உத்தரன்-விராடன் குமரன், நிரை-25: சுதேட்டிணை பிள்ளை, 33: இராகவன் றிருக்குலத்திளைஞன், 35

உத்தரை-விராடன் புத்திரி, நாடு-20, நிரை 102

உதிட்டிரன்—யுதிஷ்டிரன்: இது, தருமன் பெயர்: நாடு - 12, நிரை-87: மற்றைவிவரங்களைத் தருமனைப் பார்க்க.

உபலாவி-உபப்லாவ்யம்; விராடன் பாண்டவர்பொருட்டுக் கொடுத்ததும் அவனூருக்கு அருகே இருப்பதுமான நகரம், வெளிப்-30

கிருஷ்ணன், வெளிப்-17

கங்கன்-அஜ்ஞாதவாசகாலத்தில் தாபதவடிவுகொண்டபோது தருமன் புனைந்துகொண்ட பெயர், நாடு-11, நிரை-129

கர்ணன்-இரவிமைந்தன், நிரை-7, 82: சூரன்மாமகன்: சூரனிற்சூரன்-53: கற்பகநிகர் கொடையான், 75: அங்கர்கோன்-80

காளி - விராடநகரத்திலுறைபவள், எழுவகைத்தாயரி லொருத்தி, சாமள வடிவினள், சங்கு தண்டு கையிற்றரிப்பாள், யாமளமறையால்யாவராலும் பணியப்படுபவள், மூத்தலை வடிவேலுடையாள்: நாடு 9, 10

கிருபன், நிரை-86,97

கீசகர் - நூற்றொருநால்வர்: சுதேட்டிணை துணைவர், கீசக-1: 102

கீசகன்-விராடன் சேனைத்தலைவன், உபகீசகர் நூற்றுமூவர்க்கு அண்ணன், மிக்க அழகியான், கீசக-1: சுதேட்டிணைதம்பி, 2: அறம்பாவமென்றெண்ணலான், 11: குருட்டியல் மதியினன், 60: மண்ணுடைக் காவலன் மைத்துனன், 72: சண்டவேகக்களிறன்ன தன்மையான், 90: பழுதுடைப்பெரும்பாதகன், 95.

சகுனி-சூதாடிப் பாண்டவர் காட்டிற் செல்லக் காரணமானவன், நாடு - 32: சுபலன் புதல்வன், கீசக-50

சயத்திரதன்-சிந்துராசன், நிரை-98

சல்லியன், வெளிப்-25, 27

சாதேவன்—சகதேவன்: நகுலன் தம்பி, நாடு - 27: ஆயுண்மறைவானவர் மகன், வெளிப்-3

சிவேதன், வெளிப்-17, 19: விராடன் புதல்வன், 20

சுதேட்டிணை-சுதேஷ்ணை: விராடன் மனைவி, நாடு-35: கீசகர் இவள் துணைவர், கீசக-1: நரைத்தவோதியள், நிரை-29

சுயோதனன்-அரவவெங் கொடியோன், நாடு-2: மந்தாகினிமைந்தன் மகன்மைந்தன், நிரை-5: தக்கோர்

தகுஞ்சொற்கேளாதவன், 8: மண்கொளாவிறல்மன், 35: நந்தியாவட்ட நாண்மலர்மாலை சூடினோன், 47. இவனுக்கு இராசராசனென்று ஒருபெயர், 69: கங்கைநீர்நாடன், 106

தந்திரிபாலன் - அஞ்ஞாதவாசஞ்செய்ய விராடனிடம் பசுமேய்ப்பவர் தலைவனாய்ச் சகதேவன் அமர்ந்த போது பூண்ட பெயர், நாடு - 27

தருமன் - அறக்கடவுளளித்த தோன்றல், நாடு - 3: அருளுக்கிருப்பிடமான சிந்தையான், 5: பாண்டவர் தலைவன்: தராதலமுழுதுமுடைய கோமகன், 8: யுதிட்டிரன் என்பது இவனியற்பெயர், வேள்வி கேள்வியில் மிக்கான், 12: காலமுந் தேசமு முணர்வான், சூசக - 51: பொறையுள்ளான், 134

தாமக்கிரந்தி - நகுலன் அஞ்ஞாதவாசகாலத்தில் குதிரைகட்கு அதிபதியாய் விராடனிடம் அமர்ந்த போது பூண்ட பெயர், நாடு - 26

திரௌபதி - துருபதனளித்தவள், நாடு - 2: வன்னியிற்பிறந்த மாமயில், 7: மகவாரழலினூடுயிர்த்தவள், 29: ஐவர்தேவி, விரதசாரிணி யென்று பெயர் பூண்டு விராடநகரில் அரண்மனையந்தப்புரத்து வண்ணமகளாயிருந்தாள், சூசக-2: அழிவில்கற்பினாள், 21

துருபதன் - திரௌபதியின் தந்தை, நாடு - 2: பாஞ்சாலன், நிரை-139

துரோணன், நிரை - 47: மறைத்தவசன், 75: முழுதுணர்முனி - 85: அருச்சுனனாதியரைப் பயிற்றிய ஆசிரியன், 88: 93: அதிரதரில் நிகரற்றவன், 92

நகுலன், நாடு - 21: விசயற்கிளையோன், 22: மாவலான், நிரை - 20: ஆயுண்மறைவானவர் மகன், வெளிப் - 3

நாராயணி - திரௌபதியின் முன்னையபிறவிப்பெயர், சூசக 64

பலாயனன் - வீமன் விராடராசனிடஞ் சமையற்காரனாயமர்கையிற் பூண்ட பெயர், நாடு - 15, மற்-8

பாண்டவர் ஐவர்: அறிவும்ஒடுங்கிய புலன்களுமுடையோர். நாடு - 2: மதிமரபோர், 37: குருவமிசத்தவர், 38: குந்தியின்புதல்வர், சூசக-47

பிருகந்நளை, நிரை-121: 138: அஞ்ஞாதவாசகாலத்திலே அருச்சுனன் பேடிவடிவுகொண்டு உத்தரையைப்பயிற்றுவிக்கையிற் கொண்ட பெயர், நாடு-19

மச்சநாடு - விராடர்கோனுடையது, நாடு-4: பல்குலமாக்கள் வாழ்வுகூர்

விதுரன், நிரை - 52, 98 [வது, 7

விரதசாரிணி - அஞ்ஞாதவாசஞ்செய்கையில் விராடன் மனைவியிடம் திரௌபதி வண்ணமகளாயிருந்த போது பூண்ட பெயர் நாடு - 32, சூசக - 2

விராடன்-மச்சநாட்டரசன், நாடு-4: வீரரில்வீரன், மற் - 8: வீரியன்றனக்கொருவன், நிரை-18: சூரியவமிசத்தான், சூசக-45: அக்குரோணிதானையுளான், நிரை-10: இவனுக்கு அடையாளப்பூமாலை செங்கழுநீர், 13: திரிகர்த்தராசனால் தேரிற்பிணிககப்பட்டவன், 15: அயோத்திமன், 22

வீடுமன்-மந்தாகினிமைந்தன், நிரை-5,52: பாண்டவர்க்குமுந்தை-85,98, 105: நெஞ்சினிலழுக்கிலாதான் 106

வீமன்-பவனகுமரன், நாடு-18, மற்-12: தண்டுபுயவலியிற் சிறந்தோன், நாடு-14: சமையலிலும் மற்போரிலும் வல்லவன், 15: உம்பராரமுதமுண்டவுரவினோன், மற்-9: கதையுடைக்காளை, 10: இடிம்பனைக்கொன்றவன், 12: திகத்தபூபனினின்று விராடனை விடுவித்தான், நிரை-19: துரியோதனனைக் கொல்வதாகச்சபதஞ்செய்துள்ளான், 72, 73. அனேகமாயிரம்யானையின் மிடலுடையான், சூசக-84: கதைவலான், 96

விராடபருவத்தின்

அரும்பதவகராதி முதலியன.

அக்குரோணி, நிரை-8
அசனி-இடி, மற்-5
அசுவத்தாமன் கர்ணனை யேசுதல், நிரை-83, 84
அசைவு-வருத்தம், நிரை-110
அடல்-வலிமை, நாடு-1
அடவி-காடு, நிரை-87
அடித்தல்-கவர்தல், நிரை-8
அடித்தலம் பிடரடித்திட வோடல், நிரை-41
அடுதொழில் - இரட்டுற மொழிதல், கீசக-63
அடை-இலை, கீசக-24
அணங்கு-தெய்வப்பெண், கீசக-65
அணிவிரல் பவித்திரவிரல், நிரை-92
அதகம், மற்-10
அதகர்-சுவாமி, நிரை-102
அதிரதர், நிரை-92
அந்தப்புரம், கீசக-2
அமயரத்தவா, கீசக-2
அம்புயசீறடி, கீசக-8
அமளி-படுக்கை, கீசக-24
அரங்கு-நடனசாலை, நாடு-17
அரம்-ஓர்படைக்கலம், நிரை-31
அரமங்கை, கீசக-4
அரவம்-பாம்பு, நாடு-2
அரா-பாம்பு, கீசக-4
அரிடம்=அரிஷ்டம், நிரை-44
அரிபடுகவசம்-தொளைக்கப்பட்ட கவசம், நிரை-103
அருக்கன், கீசக-21
அருகனுருக்கருகும் அருணவுரு,வெளி-2
அருச்சுனன் குருவைப் புகழ்ந்த உரை, நிரை-88
அருச்சுனன் தேரின்மீது இருத்தல் × கிரியின்மீதுமடங்கக்கிரிகிளர்தல், நிரை-59
அருணன் - சூரியன் தேர்ப்பாகன், நிரை-65
அருத்தி-விருப்பம், கீசக-51
அருந்ததி, கற்பிற்கு எடுத்துக் காட்டாகச் சிறந்தவள்: கீசக-15
அருந்தி-உண்டு, நாடு-2
அல்-இரவு, மற்-1
அலங்கல்-மாலை, நிரை-34
அவண், நாடு 4
அழலனைய கற்பு, கீசக 53
அளை-சேறு, நிரை 73
அளைதல்-துளைதல், கீசக-16
அறல்-நீர், நாடு-1
அறன்காளையுறைநாட்டுக்கு அடையாளம், நிரை-5
அறுசுவை, நாடு-15
அறுவகைப்படை, வெளிப்-14
அன்புகூர்தல்-காதல்மிகுதல், கீசக-42
ஆகுலம்-துன்பம், கீசக-15, 47
ஆதபன்-சூரியன், கீசக-20
ஆதரம்-காதல், காமவிடாய், கீசக-8, 13
ஆதித்தியர் பன்னிருவர், கீசக 45
ஆயு-வயசு, நாடு-23
ஆர்வம்-ஆசை, காதல், கீசக-42, 66
ஆரம்-சந்தனம்,முத்தமாலை, நிரை-29
இங்கிதம்-கவனம், கீசக 64
இடியேறுறுநாகம் × கேகயச் சாயலாள் கிளர்ந்த வாசகங் கேட்ட சுதேட்டிணை, கீசக-11
இந்தனம்-விறகு, கீசக-35
இந்துநுதல், நாடு-34
இமிர்தல்-ஒலித்தல், நாடு-24
இயல்-சாகித்தியம், நாடு-19
இரதம்-இனிமை, கீசக-10
இரவிகண்டமதி × வீடுமன் சொற்கேட்ட துரியோதனன், நிரை-107
இரவியெதிர் திமிரம் × அருச்சுனன் முன் பகைவர், நிரை-138
இரவியேகத திங்கள் அரசுசெய்தல் × பாண்டவர் கானேகத் துரியோதனாதியர் அரசுபுரிதல்: நிரை-73
இருகை சென்னிமேலிருத்தல் தன்னிடத்து ஒதுங்கிவாழலா மென்பது குறிப்பிக்கும், நாடு-16

இருள்வலி, சீசக-105
இலக்கு, திரை-99
இவுளி-குதிரை, திரை-80
இன்னல்-துன்பம், சீசக-44
இனைவு-வருத்தம், சீசக-40
ஈடு-வலிமை, திரை-96
ஈமவல்லெரி, சீசக-24
ஈன்றபொழுதின் சான்றோனெனக் கேட்ட தாய் பெரிதுவக்கும், திரை-135
உகைத்து-எழும்பி, திரை-41
உகைதருதல்-மேலெழுதல், திரை-61
உச்சமாதல், திரை-97
உடன்று-சினந்து, திரை-78
உண்டி-உணவு, நாடு-14
உண்மை-பிரதியட்சம், திரை-61
உணங்குதல்-வாடுதல், சீசக-65
உத்தரம்-விடை, சீசக - 6: வடக்கு, திரை-34
உத்தரித்தல்-எதிர்நிற்றல், திரை-136
உததிதோய்கைமுனி, மற்-1
உதயம்-சூரியனுதியர் உதிக்குமலை, மற்-10
உதவியொன்றுசெய்யினும் பல்பிழை பொறுப்பர் பெரியோர், வெளிப்-6
உயிர்த்தல்-வெளிப்படுதல், நாடு-29
உயிரினையெடுப்பதென்று, சீசக-69
உரகசேது, திரை-119
உரகர்-நாகர், திரை-62
உரம்-மார்பு, வலிமை, மற்-6
உரவு, திரை-66
உரு-இடி, திரை-10
உருப்பசி, நாடு-17
உரும்-இடி, மற்-10
உளவுகோல்-குதிரையைத் தூண்டுங் கோல், திரை-65
உன்னயம்-அசுவசாஸ்திரங்களி லொன்று, நாடு-21 (13-ஆம்போர்ச்சருக்கத்து 105-ஆங் கவியிலுங்காண்க.)
ஊதை-காற்று, மற்-12, திரை-17
ஊரு-தொடை, மற்-12
எட்டுத்தந்தி, மற்-2
எண்ணியகருமம் யாவரும் எய்தார், சீசக-83
எரி-அக்கினி, நாடு-36 [43
எரிப்புறத்தரு வன்னிமரம், திரை-
எல்லை, சீசக-62
எலுவை-தோழி, நாடு-33
எழில்-அழகு, சீசக-4
எழுவகைத்தாயர், நாடு 9
எற்றி-மோதி, மற்-11
என்று-சூரியன், சீசக-23
ஏசு-குற்றம், நாடு-33
ஏழுயர்மாடமூதூர், திரை-118
ஏழெழுபிறப்பு, நாடு 13
ஐந்துவகைக்கறி, நாடு-15
ஐம்பெருஞ்சுற்றம், நாடு 16 [52
ஐயெனல் அங்கீகாரக்குறிப்பு, சீசக-
ஒப்பனை-அலங்காரம், திரை-31
ஒருகுத்தோருருமு, சீசக-75
ஒருவுதல்-நீங்குதல், திரை-80
ஒளிநிறங்களின் வேறுபாடு, நாடு-23
ஒற்றுள், திரை-3
ஒற்றைமிருசங்கம், திரை 5
ஓங்கல்-மலை, மற்-10
ஓதை-ஓசை, திரை-17
ஓவியம், சீசக-6
கிருஷ்ணனதுபாதபங்கயமலர் கமழுமிடம், நாடு-1
கச்சை—கக்ஷ்யா: அரையானைமீது கட்டுவது: (கச்சு என்றதன் இரண்டாம் வேற்றுமையுமாம்.) மற்-9
கஞ்சமாலை அந்தணர்க்கு உரியது, திரை-93
கடி-நறுமணம், நாடு-7
கடுமை-விரைவு, சீசக-34
கண்படை - துயில், திரை-112
கணித்தல்-நினைத்தல், திரை-42
கதலி-வாழை, சீசக-24 [20
கதுமென விரைவுக்குறிப்பு, திரை -
கந்தம்-மணம், நாடு-23
கந்தருவர், நாடு, 34
கந்தருவர்காப்பது, சீசக-58
கம்பி-கடிவாளம், நாடு-21
கயவர்தன்மை, வெளிப் 6
கரடம், வெளிப்-26
கரந்தை - நிரைமீட்பார் சூடுவது, திரை-13
கரம்-கை, மற்-12
கராம்-முதலை, நாடு 8
கல்லெழுகுறும்பு - பாலை: (குறும்பு - காடு), நாடு-7

கலகன், கீசக-23
கலன்-ஆபரணம், நாடு-20
கலுழன்முன்பட்ட பாம்பு × வீமன்மு ன் அகப்பட்ட கீசகன், கீசக-52
கலை-சாஸ்திரம், நாடு-20 [நிரை-68
கவற்றுதல் - கவலைபடக் கூறுதல், கவறு, நிரை 68
கவிகை-குடை, நாடு-18
கவின்-அழகு, கீசக-3
களப்பலி, நிரை-73
கற்பகக்கா, கீசக-2
கறங்கு-காற்றாடி, கீசக-73
கன்னம் காது, கீசக 44
கன்னல்-கரும்பு, கீசக-1
கன்னி-விந்தைமகள், வெளிப்-29
கனதனம், கீசக-40
கனிட்டன்-தம்பி, கீசக 35
கனிவு-மனக்கசிவு, நாடு-6
கா-சோலை, நாடு-8
காங்கேயன், நிரை-124 [55
காந்தக்கல் மதிகண்டு உருகும், கீசக-
காந்துதல்-பற்றியெரிதல், கீசக-25
காயம்-இலக்கு (feat), மற்-12
கார்முகம்-வில், நிரை-70
கால்-வாயுதேவன், வெளிப்-5
காவியங்கண், கீசக-13
காளிந்தி-யமுனை, நாடு 1
காளியன்-க்ருஷ்ணனு லடக்கப்பட்ட ஒரு நாகம், நாடு 1
கிங்கரன்-பணியாளன், கீசக-32
கிஞ்சுகம்-பலாசமலர்: ஆகுபெயரால், வாய் என்ற பொருளது, கீசக-69
கிரியின் மன்னும் விளக்கு, கீசக 105
கிள்ளை, கீசக 69
கிளத்தல்-சொல்லுதல், கீசக-11
கீசகன்மீதுவீசிய சாந்து முதலியன × கனன்மிசைக் காட்டும் நெய்: கீசக-25
குதிரைக்கதி: நாடு-23
குரம்-குளம்பு, 78
குரு சேனை - குருவமிசத்தவனை துரியோதனனதுசேனை, நிரை-12
குழமகன், நிரை-136
குழை-காது, காதணி, தளிர், நாடு-26
குளிரி - குளிர்சசி; கல்லாரம், பீலிக் குஞ்சம் என்பாருமுளர், கீசக-24
குறித்தல்-ஊதுதல், நிரை-63
குன்றவில்லி, நிரை-131
குன்றெறிந்தவன், நிரை-131
கூற்றினர், கீசக-82
கேகயம்-மயில், கீசக-11
கேரளர் சாபக்கொடியுடையார், வெளிப்-21
கோக்கின்மேற் குயில்கூவும் பொழில், கீசக-59
கொங்கர்கோன், நிரை-104
கொட்பு - சுழலவு, மாறுபாடுமாம்; நிரை-12
கொடுவரி-புலி, நிரை 77
கொத்து-திரட்சி, நிரை 31
கொல்லத்தகாதவர், நிரை-74
கொழுதுதல் - தைத்துஊடுருவுதல், நிரை 85
கொற்றம்-வெற்றி, நாடு-22
கோகனநாகம்-கட்செவியான பாம்பு, நிரை-101
கோகு-புயம், நிரை-69
கோடரம்-பொந்து, நாடு-10 [118
கோடித்தல்-அலங்கரித்தல், நிரை-
கோடு-கிளை, கீசக-100
கோதையர்-மகளிர், நிரை-33
கோல்-அம்பு, 80
கோலம்-வராகம், நிரை 1: அழகு, நிரை-14
கோவலான்-பசுக்களைக் காப்பவன், நிரை-20
கோள்-வரலாறு, நிரை-2: எண்ணம், நிரை-7
கோறல்-கொல்லுதல், நிரை-74
சங்கை-ஸங்க்யா: கணக்கு, நாடு-1
சண்டமாருதம், மற் 2
சதி-வஞ்சனை, நிரை-10
சந்தம்-அழகு, மற்-5
சந்திரமௌலிதந்தசாயகம்-பாசுபதம், நிரை-96
சமரம்-போர், மற்-5
சமீரணன்-வாயுதேவன், கீசக-61
சரதம்-நிச்சயம், நிரை-89: ஸரஸ மென்பதன் விகாரமென்று கொண்டு, விளையாட்டு எனினுமாம். கீசக-10
சராசனம்-வில், நாடு 1

சரித்திரம், கீசக 57
சாபலம் - நிலைத்தில்லாத் தன்மை, நிரை-95
சாமளம்-கருநிறம், நாடு-9
சாய்த்து-வணக்கி, நாடு-18
சாயல்-தோற்றம், கீசக-10: நிறம், கீசக-21
சாரி, மற்-6
சிக்கென-அழுத்தமாக, 131
சிங்கசாபம்-சிங்கக்குட்டி, வெளிப்-20
சிந்தனை-கவலை, வெளிப்-8
சிந்தை-மனம், கீசக-3
சிலம்பு-மலை, மற்-11
சிலீமுகம்-அம்பு, நிரை-38
சிலை-வில், நாடு-17
சிவப்பு-வெகுளி, செந்நிறம், கீசக-46
சினம் பாவம், நிரை-128
சீர்-நிலைமை, கீசக-51
சுதன், வெளி-15
சுதை, கீசக-94
சுரதம்—ஸுரதம், புணர்ச்சி: கீசக-10
சுரபதி-இந்திரன், நாடு-3
சுரபி-பசு, நிரை-27
சுரர்-தேவர், நிரை-1
சுரர்நாள் ஓரியாண்டு, நிரை-3
சுருதி-வேதம், நாடு 2
சுரேசர், கீசக-7
சுவாலைசெய்தல், கீசக-86
சுவேதம்-வெண்மை, நிரை-80
சுளித்தல்-வெகுளல், நிரை-49
சூரியன் துரங்கமோரேழுடையான், கரங்களாயிரமுடையான், கீசக-22: உருளையொன் றுடைத் தேர வன், கீசக 32: பச்சைவாசியினன், நிரை-65: மேருவை வலம்வருகின் றான், கீசக-46
சூரியாத்தமனம், நிரை-21
சூல்-கரு, நிரை-57
சூழல்-நாடு, நிரை-7
சூறை, கீசக-77
சூறைமாருதம்-சுழல்காற்று, கீசக-32
செஞ்சோறு, வெளிப்-27
செஞ்சோற்றுக்கடன், நிரை-90
செம்மல்-தலைவன், நாடு-28, கீசக-74
செரு-போர், நிரை-10
செருக்கு-வளம், நாடு-38
செருமுதல்-நெருங்குதல், நிரை 62
செல்வம்-பணம், போவோம், நாடு-6
செவ்வி-அழகு, கீசக 63
செறுதல், மற்-12
சேயொளி, நாடு-18
சேயோன்-குமாரன், வெளிப்-30
சைத்தியோபசாரப் படுக்கை, கீசக-24
சோரல்-பாவை, மற்-1
சொற்படிவெல்வது விதிக்கும் கூடாது, நிரை 84
சோகம்-துயரம், கீசக-11
சோரர்கருவைத் தங்கருவென்றெண்ணும் அறிவிலார் × அருச்சுனன் வெற்றியை உத்தரன் வெற்றியாக் கருதும் விராடன், நிரை-117
சோரன் - வஞ்சக்குணமுடையவன், கீசக-7, 104
சோரி-இரத்தம், நிரை-42
ஞெண்டு, நிரை-11
தகவு-திறமை, நாடு-20: சிறப்பு, 31: நற்குணம், கீசக-7
தகை-பெருமை, நாடு 28
தகைமை-பாராட்டு, நாடு-13
தடம்-நீர்நிலை, நாடு-8
தண்டு-கதாயுதம், நாடு-14: சேனை, நிரை-54
தத்தி-தாவி, மற் 6
தந்தி-யானை, நிரை-51
தபோதனத்தவா, நாடு 6
தம்முன்-அண்ணன், நாடு-15
தரம்-மேன்மை, நிரை-31
தருக்கு-மனமேம்பாடு, நாடு-21
தருக்குதல் - செருக்குக்கொள்ளுதல், கீசக-21
தலைமகன்-சிறந்தகுணமுள்ள மகன், மேலோன், கீசக-55
தவர்-வில், நிரை-100
தவளமாடம், கீசக-64
தற்கு-செருக்கு, கீசக-103
தனு-வில், நாடு-14
தாக்கிய-வருத்திய, கீசக-26
தாது-பூந்துகள், நிரை-4
தாபதவடிவு-சந்நியாசிவேஷம், நாடு-11
தாமம்-ஒளி, பூமாலை, கீசக-25: ஒழுங்கு, நிரை-14
தாமரைவளையம், கீசக-24

தாரணி-பூமி, சீசக-4
தாழ்தல்-இழிதல், திரை-7: தொங்குதல், திரை-64
தாறு-குதிரைமுதலியவற்றைச் செல்லுமாறு முடுக்குங் கோல், திரை-94
திகிரி-சக்கரம், திரை-73
திண்டிறல், நாடு-14
திருந்தவை, மற்-3
தினகரன், நாடு-6
தீரம்-தைரியம், சீசக-80
துடைப்பரும்பவனம், சீசக-99 [35
துண்ணெனல்-அச்சக்குறிப்பு, நாடு-
துணைவர்-தம்பிமார், நாடு-3
துணைவி-உடன்பிறந்தாள், சீசக-1
துதைவு நெருக்கம், மற்-10
துரங்கம்-குதிரை, நாடு-25
துரிசு-குற்றம், சீசக-50
துரியோதனனை விட்டுக் கன்னன்மேற் செல்லும் அருச்சுனன் × களிற்றைவிட்டு அரிமேலோடும் யாளி, திரை-77
துரோணன் விசயனோடு கற்பதற்குன்னினன், திரை 93
துன்னலன்-பகைவன், திரை-21
தூசி சேனை, திரை-11
தூதுளங்கனிவாய், சீசக-8
தெரிவை, சீசக 3
தெருமரல்-மனச்சுழற்சி, சீசக-47
தெவ்வர்-பகைவர், திரை-9
தென்புலம், வெளிப்-12
தென்னிடுதல், திரை-98
தேவி-அரசி, சீசக-38
தொடை-தொடுப்பு, திரை-48
தொடையல்-மாலை, சீசக-23
தொய்யில், சீசக-89
தொறு-திரை, திரை-7
தோடு-பூவிதழ், திரை-4 [46
தோன்றல் புதல்வன், நாடு-3, சீசக-
நகம்-மலை, திரை-17 [நாடு-19
நடனம் நாதமுமியலும் மேதகுவது,
நடு, திரை-115
நயனநீர், சீசக-11
நரர்-மனிதர், திரை-1
நலம்-அழகியகோலம், நாடு-36
நவ்வியர், சீசக-63
நவிற்றுதல்-சொல்லுதல், நாடு-19
நன்மை-சுகிருதம், நாடு-13
நாசகாலம்வரும்போ தாண்மையும் ஞானமுங்கெடும், சீசக-14
நாதம்-சங்கீதம், நாடு-19
நித்திலம்-முத்து, திரை-11
நிதி-செல்வம், நாடு-4
நிரக்கும்-பொருந்திய, திரை-77
நிருத்தம், நாடு-17
நிருமித்தல்-நியமித்தல், திரை-10
நிரை-பசுக்கூட்டம், திரை-2
நீராசனமெடுத்தல், திரை-131
நூபுரம்-ஓர்காலணி, சீசக-2
நென்னல்-நேற்று, திரை-106
நேமியொன்றுடையதேர் சூரியனது, திரை-34 (நேமி சக்கரம், நாடு 1)
நேயமோடு-அன்போடு, சீசக-52
நேர்படுதல்-எதிராகநிற்றல், சீசக-52
நோதுமலினள் சாதாரணமான மானிடவள், நாடு 30
நோக்குதல்-தென்படுதல், சீசக-26
பங்கயம்-தாமரை, நாடு-1
பச்சைவாசி, திரை-65 [57
பசுக்களின் தன்மை நவிற்சி, திரை-
பஞ்சபாதகம், திரை-88
படர்-துன்பம், சீசக-34
படி-பூமி, சீசக-13
பண்செய்தல் - அலங்கரித்துச் சித்தமாக்குதல், திரை-10
பண்ணுக்குருகிப்பறையாலகப்பட்டமான், வெளிப்-24
பண்ணை-வயல், நாடு-7
பணி-சாபம், நாடு-17
பணை-பருமன், மற் 13
பத்துரையொடீரரைகொள்பல்படை, வெளிப்-14
பதங்கம்-விட்டில், திரை-138
பதயுகம்-தாளிணை, மற் 10
பதாகைத்தூசு, திரை-136
பதுமம், நாடு-30
பதி-ஊர், நாடு-5 [நாடு-6
பயிற்றுதல் - பலமுறைசொல்லுதல்,
பரகாய சரிதர், திரை-141
பரவை-கடல், திரை-107
பராகம்-தூசி, திரை-141
பராரை, மற்-9 [வெளிப்-23
பரிதாபம் - வருத்தம், சீசக - 54,

பரிதி-சூரியன், நாடு-11
பரிவு-அன்பு, நாடு 2: நிரை-28: துன்பம், ஈசக-14
பல்லியசாலம் - வாச்சியக் கூட்டம், நிரை-11
பலம்-பழம், நாடு-2
பலவகையொலியால் பொறிமயக்குறுதல், நிரை 63
பலவகையோசைகேட்டல், ஈசக-88
பலியிடுதல் - உயிரைக்கொள்ளுதல், ஈசக-106
பவனன்-காற்று, நாடு-14
பவுரி, நிரை-99
பனி புதைத்தலிற் பரிதி தன்னுருவமொடுங்குதல் × சாபத்தால்வந்த பேட்டுருவால் அருச்சுனன் தன்னுரு ஒழிந்திருத்தல், நிரை-60
பாக்கியம், ஈசக-26
பாகை-வக்கபாகை நிரை-104
பாங்கி-தோழி, நாடு-20
பாங்கு - இனிமை, நாடு-28: பக்கம், நாடு 5
பாசகாரிகள், ஈசக 14
பாசடை, நாடு 2
பாணி-கை, மற்-10
பாதமில்வான்றிறற்பாகன், ஈசக-20
பாதவம் மரம், நாடு-9
பாந்தள்-பாம்பு, ஈசக-52
பார்க்க-எண்ண, ஈசக-106
பாரியது-சிறப்புற்றது, (பருமை என்ற பண்பினின்று தோன்றியசொல் இது.) ஈசக-36
பாவனை-நடிப்பு, நிரை-61
பிணங்கலனணிந்ததன்ன பேரெழிற்பெற்றியான், ஈசக 65
பிரமமூர்த்தி, நிரை-122
பிறர்தாரமானவர்முகத்தை வசையிலாதவர் மானினும் பாரார், ஈசக-7
புகர்-புள்ளி, ஈசக 2
புரசை-கழுத்திடுகயிறு, ஈசக-50
புரந்தரன், நிரை-130
புரவி-குதிரை, நாடு 16: புரவிபேதம், நாடு-26
புரிசை-மதில், நாடு 8
புளகு, நிரை-117
புறந்தருதல், நிரை-70
புறவு-கொல்லை, நாடு-7
பூசல்-போர், நிரை-112
பூபதி-அரசன், நாடு-27
பூபாலன்-அரசன், நிரை-12
பூரணகும்பம், நிரை-118
பூரியர்-கீழ்மக்கள், ஈசக-42
பூழி-புழுதி, ஈசக-40
பெட்பேறுதல் - போர்விருப்பத்தால் நான் முன்னேயென்று புறப்படுதல், (பெட்பு-விருப்பம்,) நிரை-12
பெற்றம்-காற்று, நிரை-42
பேடி, நாடு-17
பேதுறும-கலங்கிய, ஈசக-9
போங்கர்-சோலை, ஈசக-64
பொதும்பர்-மரப்பொந்து, நிரை-42
பொருந்தார்-பகைவர், ஈசக-49
பொருநன்-வீரன், ஈசக-104
பொறுப்பதேபெருமை, செறுப்பது பெருமையன்று, நிரை-134
பொறை ஆடவர்க்குப்பூண், ஈசக 49
பொறை யுடையவர்க்கலது புகழ் புனைதலுண்டோ, வெளிப்-10
"பொறையெனப்படுவது"(ஈசக 49) என்ற பாடலின் கருத்துக்கொண்ட ஸ்லோகம் ஸம்ஸ்பாலவதத்து வருமாறு:—அர்யதா ஹ்ஷணம் பும்ஸாம் - ஸ்மோலஜ்ஜேவயோஷிதாம் | பராக்ரமஃபரிஹவே - வையாத்யம்ஸ்ரதேஷ்விவ ‖ 2-44 ‖
பொன்றுதல் - அழிதல், ஈசக-39
போதகம்-யானைக்கன்று, நாடு-16
போதல்போதும், நிரை-71
போனகம்-உணவு, நிரை-50
மகபதி, நிரை-62
மகவான்வாளி, நிரை-100
மகளிர்க்கு நாணம்பூண்: என்றாலும் அமளியில் நாண் நிகழ்வுறு நிகழ்ச்சிப் பெரும் பூண், ஈசக-49
மகுடபங்கம், நிரை-104
மங்குல்-மேகம், ஈசக-68
மடல்-இதழ், ஈசக-4
மடையர்-சமையல்செய்வோர், மற் 8
மடையன், நாடு-14
மண்டலநிலை, நிரை-67
மண்டலம்-பூமண்டலம், வட்டமாகச் செல்லுங்கதி, நாடு 14, 24

மத்தகம்-யானையின் சென்னியிற் குடம்போன்றிருக்கும்உறுப்பு, கீசக-50
மத்தர், நிரை-102
மத்திகை-மர்ஜிகா, குதிரைச்சம்மட்டி, நாடு-21
மதலை-புதல்வன், நாடு-17
மதனவேதம், கீசக-14
மதி-சந்திரன், நாடு - 25: குபேரன், நிரை-100
மதிசூழ்ந்த மீனினம் × துரியோதனனைச் சூழ்ந்த படை, நிரை-35
மந்தாகினீமைந்தன், நிரை-6
மந்துரை=மந்துரா: குதிரைச்சாலை, நாடு-23
மயற்கை-காமமோகம், கீசக-3
மயிர்சொய்தல், நிரை-102
மரபு-குலம், கீசக-22
மராமரம், கீசக-86
மருங்கு-இடை, மற்-12:
மருச்சகன்-அக்கினி, கீசக-51
மருத்து-காற்று, கீசக-51
மல்-ஆயுதமின்றி உடல்வலிமைகொண்டு செய்யும் போர், மற்-1
மலநெஞ்சுடைப் பூசகர் பூசைகொளாத கடவுள், கீசக-71
மலரோடை × விராட மன்னன், நிரை-9
மற்போர், மற்-11
மறலிவாளி, நிரை-100
மறுகிட-கலங்க, கீசக-40 [10
மறை-வேதம், நாடு-1: மந்திரம், நாடு-
மன்பதை-மனிதவர்க்கம், கீசக-43
மன்றல்-நறுமணம், கீசக-12: மணம், புணர்ச்சி, கீசக-23
மன்னர் ஏதிலர்தமரென இரண்டு பாரார், கீசக-41
மன்னர் தீத்தொழில் புரிஞரைத் தெண்டியாவிடின் நீதியுஞ் செல்வமும் நிலைபெறா, கீசக-41
மன்னவையிருந்து வழிபடுவோர் செய்ய வேண்டுவன, நிரை-123
மனத்துனி, நிரை-134
மா-பெரிய, நிரை-5: மிருகம், நிரை-1
மாகுதப்பிய அரி × தப்பியோடுஞ் சுயோதனன், (மாகு-வலை,) நிரை 69

மாதர் இந்திரற்கும் எளிமையி னொருப்படார், கீசக-58
மாதிரம்-திக்கு, நாடு-4
மாரசாயகம், கீசக-7
மால்பெறுஞ் சிறப்பு - அருச்சுனனுக்குப் பாகனுதல், நிரை-46
மாவிடுதொழில், நிரை-63
மிடறு-கழுத்து, மற்-12
மிண்டுவீர்-நெருக்குவீர், நிரை-54
மிலைச்சுதல்-அணிதல், நிரை-8
மின்னுடன் மின்மினிவெகுளுதல் × கர்ணன் அருச்சுனனோடு இகலுதல், நிரை-76
மீளிமை, நிரை-86
முகம்-தோற்றம், நிரை-19
முகம்புகுதல், கீசக-70
முடி-சிகரம், நிரை-58
முடுகி, மற்-6
முத்தவாணகை, கீசக-8
முத்துப்பிறக்குமிடம் பலவற்றுள் சங்குமொன்று, நிரை-11
முந்தை-பாட்டன், நிரை-85
மும்மதம், நிரை-130
முயல் தன்னிலத்தில் தந்தியின் வலிது - "நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை" நிரை-51
முரல்கின்றிடு = நிகழ்காலஇடைநிலைக்குப் பின் துணைவினைவந்தது அபூர்வமான பிரயோகம்: முரன்றிடு என்று சாதாரணமாகவரும்: கீசக-4
முருக்கு-பலாசமலர், கீசக-21
முழுப்பூண், கீசக-49
முளரி-தாமரை, கீசக-21 [21
முன்றில்-வீட்டின்முன்னிடம், நாடு-
முன்னி-தியானித்து, நாடு-15 [136
முனை-போர், நிரை-5: துணிவு, நிரை-
மேருவை வாயுதேவன் கொடுமுடியொடித்து வென்றது, நிரை-66
மேவலர்-பகைவர், நிரை-42 [13
மைக்கொண்டல்-கார்மேகம், நிரை -
மையல்-காமமோகம், கீசக-5
மோகனக்கணை, நிரை-101
மோகினிக்குயில் - மோகினிப்பெண், கீசக-4 [நாடு-9
யாமளமறை - அதர்வணவேதப்பகுதி,

யாழுடைக்கந்தருவர், சீசக-103
யோனிகள்-பிறவிகள், வெளிப்-1
ரவிகுலதிலகன், கிரை-23
வஞ்சியர் - மகளிர், கிரை-37
வஞ்சினம், கிரை-72
வட்டம்-மண்டலம், மற்-4
வடம்-கயிறு, கிரை-18
வண்டற்பாவை-விளையாடும் பிரதிமை, கிரை-102
வண்ணமகள், நாடு-29
வண்ணமாது கங்கனெற்றிக்குருதி தன்னை மாற்றுதல், கிரை-127
வதனம்-முகம், நாடு-17
வரம்-மேன்மை, சீசக-10
வரி-இரேகை, சீசக-5
வரிசை-சிறப்பு, நாடு-25
வரிசிறமா-புலி, கிரை-69
வருதினி-சேனை, சீசக-1
வல்-சூது, கிரை-105
வல்லி, சீசக-21
வழக்கு-செல்லுகை; வழங்குஎன்ற முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர், சீசக-3
வழங்குதல்-கொடுத்தல், நாடு-25
வழிபடுதெய்வம், சீசக-70
வளை-சங்கு, கிரை-11
வற்றியவோடையன்னவனப்பினள், கிரை-126
வன்பு-வலிமை, மற்-11
வன்னி-அக்கினி, நாடு-7: ஒருமரம்,9
வனப்பு-அழகு, நாடு-33
வாசவன்-இந்திரன், நாடு-33: மேம்பட்டவன், மற்-1
வாசி-குதிரை, நாடு-23
வாஞ்சா-விருப்பம், வெளிப்-21
வானுதல், நாடு-30
வாய்மை-உண்மைச்சொல், நாடு-13
வார்-நீர், கிரை-3: கச்சு, கிரை-70
வான்-மேன்மை, நாடு-22
விடந்திகழ்விழியினள், சீசக-29
விடலை-இளங்குமரன், கிரை-32
விடவி-மரம், சீசக-34
விடைத்தனன், சீசக-79
வித்தகன்=விதக்தன்: வல்லவன், நாடு-20

வித்தரம்=விஸ்தாரம்,பரப்பு, கிரை-31
விதி, வெளிப்-1
விதியை யாவர் விலக்கவல்லார்கள், சீசக-46
விம்பம்-வட்டம், மற்-9
விரகதாபங்கொண்டாரின் படுக்கைத் தன்மை, சீசக-24
விரகு-உபாயம், தந்திரம், நாடு-27
விரதம்-வ்ரதம், விரஸம்,ஒழிவு, நாடு-32
விரதர், சீசக-107
விரவுதல்-சேர்தல், நாடு-8
விராடமன்னன் × மலரோடை, கிரை-9
விரை-வாசனை, கிரை-9
விழவு-விவாகம், 30
விளக்கி-தேற்றி, கிரை-40
விளைவு-விளைச்சல்,பயன்:நாடு-4, 13
வினயம்-வணக்கம், கிரை-7
வீ-மலர், கிரை-129
வீட்டிலுறை உத்தரகுமரன் × கூட்டிலுறை கலுழன்குஞ்சு, கிரை-27
வீமன் திரிகர்த்தன்தேரினை வேறொருதேரால் தகர்த்தல் × வாயுதேவன் நகத்தினை நகத்தினுல் நருக்குதல், கிரை-17
வீரியம்-வலிமை, சீசக-36
வெட்சித்தாமம் கிரைகவரச்செல்வாரணிவது, கிரை-8
வெண்டிரை × சேனை, கிரை-61
வெந்தநெய்அரவமடங்க அதில் பால் துளிபெய்ய ஆரவாரித்தல் × ஆன்களை அடித்துக்கொண்டு போனவர் அடங்க, மீட்டவர் ஆரவாரித்தல், கிரை-56
வெரீஇயினள்-அஞ்சினுள், நாடு-35
வெரு-அச்சம், கிரை-19
வெளிநின்றமாற்றம், வெளிப்-17
வேகவற்றியநதி × மந்தநடைப்புரவி: கிரை-68
வேணலம், சீசக-76
வேத்தவை-வேந்து அவை: ராஜசபை, நாடு 26
வேதியர், நாடு-4
வேலை-கடல், நாடு-20
வேள்-மன்மதன், நாடு-21

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪	11	முழுவது	முழுதும்
௭	17	காளிக்	காளி
௧௧	21	குறித்து	
,,	22	ச் சொல்லிக்கொண்டு	
,,	24	என்று-	என்றுகுறித்து-
௧௮	30	வங்ழகி-	வழங்கி-
௨௪	22	(இ - வ்.)	(இ - ள்.) (இவ்வண்ணம்)
௩௫	12	முடுதுதல்.	நெருங்குதல்.
௩௯	22	ஆததத்து	ஆதரத்து
௪௦	9	சுட்டி	சுட்டி-
௫௦	13	திளெபதி	திரௌபதி
௫௭	2	அழுது'	அழுது,
௭௧	27	போன்று	படி
௮௪	18	அவள்,—	அவள்—,
121	7	திசையிற்	திறையிற்
127	12	ஸ வை:	ஸாவை:
132	15	விழைவொடு	விழைவோடு

மற்றுங் காணப்படினும் திருத்திக்கொள்க.

இதனடியிற் குறித்துள்ள புத்தகங்கள் வை. மு. கோபாலக்குஷ்ணமாசாரியர், 17 - தெளிசிங்கப்பெருமாள்கோயில்தெரு, திருவல்லிக்கேணி என்ற விலாசத்திற் கிடைக்கும்:—

			ரூ.	அ.	பை
கம்பராமாயணம்:—					
பாலகாண்டம்	உரையுடன்	...	5	0	0
அயோத்தியாகாண்டம்	,,	...	5	0	0
ஆரணியகாண்டம்	,,	...	4	0	0
கிட்கிந்தாகாண்டம்	,,	...	4	8	0
சுந்தரகாண்டம்	,,	...	5	0	0
யுத்தகாண்டம், 2-வால்யூம்	,,	...	10	0	0
பத்துப்பாட்டு:—					
திருமுருகாற்றுப்படை ஆராய்ச்சி யுரையுடன்		...	0	4	0
பொருநராற்றுப்படை	ஷை	...	0	4	0
பெரும்பாணாற்றுப்படை	ஷை	...	0	8	0
முல்லைப்பாட்டு	ஷை	...	0	3	0
நெடுநல்வாடை	ஷை	...	0	6	0
பட்டினப்பாலை	ஷை	...	0	6	0
நாலடியார் உரையுடன்		...	2	0	0
சிலப்பதிகாரம்:—					
அடைக்கலக்காதை உரையுடன்		...	0	2	0
கடலாடுகாதை	ஷை	...	0	4	0
நன்னூற்காண்டிகையுரை		...	1	8	0
திருக்குறள் அறத்துப்பால் பரிமேலழகருரையுடனும் அதற்குக் குறிப்புரையுடனும்		...	1	8	0
ஷை **பொருட்பாலும் காமத்துப்பாலும்**	ஷை ஷை	...	3	8	0
திருக்குறள் மூன்றுபால்களும் உயர்ந்த கட்டணத்துடன்	ஷை. ஷை	...	5	0	0
வில்லிபாரதம்:—					
ஆதிபருவம்உரையுடன்		...	2	0	0
சபாபருவம் உரையுடன்		...	3	0	0
ஆரணியபருவம் உரையுடன்		...	2	0	0
விராடபருவம் உரையுடன்		...	1	8	0
உத்தியோகபருவம் உரையுடன்		...	2	8	0
வீட்டும துரோண கன்ன பருவங்கள் உரையுடன்		...	3	8	0
சல்லியசௌப்திக பருவங்கள் உரையுடன்		...	1	8	0
சடகோபரந்தாதி உரையுடன்		...	0	12	0
திருப்பாவை உரையுடன்		...	0	6	0
சரசுவதியந்தாதி உரையுடன்		...	0	4	0
திருவேங்கடக்கலம்பகம் உரையுடன்		...	0	10	0
அழகர்கலம்பகம் உரையுடன்		...	0	10	0
அஷ்டப்ரபந்தம் விரிவுரையுடன்		...	4	0	0
மதுரைக்கலம்பகம் உரையுடன்		...	0	10	0
முதுமொழிக்காஞ்சி உரையுடன்		...	0	4	0
நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தம்		...	3	8	0
வசனம்.					
இத்தியபுராதனகதை		...	0	6	0
உதயணன் சரிதை		...	0	12	0
சந்திராபீட சரிதம்		...	0	5	0